

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 1/16, helmikuu 2016-maaliskuu 2016, 15. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Irtaantuuko ammattiyhdistysliike työväenliikkeestä?

Liittojohtajia viedään kuin "pässia narussa" s. 4
Jatkuuko Lähi-idässä sota ja pakolaistulva s. 7
Arvioita kommunistien historiasta osa 4, s. 12
Uskonnollisuus kertoo imperialismin voimistumisesta s. 14
Taistelu Venezuelassa jatkuu s. 15
Banderalaisten nousu Länsi-Ukrainassa s. 16
Venäjä: Jääkaappi voittaa television s. 17

Syysmyrskyssä Helsingin Rautatien torille kokoontuneet 30000 ay-aktiivia eivät varmasti tule hyväksymään ay-johdon aikeita irrottaa ay-liike työväenliikkeestä. Se heiltä yritetään salata.

Yhteiskuntasopimusta eli kapitalistien voittojen kasvattamista eläkeläisten ja palkansaajien kukkarosta puuhataan jälleen. Työpaikkakohtaisen sopimisen avulla pyritään aiottuakin isompiin palkanalennuksiin. Pöydässä on luopumisen TES-sopimusten yleissitovuudesta. Pisteinä iin päälle ay-johdo puuhaa suurliittoa, joka haluaa eroon työväenliikkeestä. Rautatien torilla 18.9. -15 kokoontunut väki ei tätä vaatinut. Torjutaan nämä suunnitelmat yhdessä.

Sivut 2, 3, 4, 5 ja 6

Sivut 2-3

- Loppu seikkailupolitiikalle ja imperialismille
- Eläkeläisköyhyys taitettava
- VR:n yksityistäminen estettävä
- Energia-ala kansallistettava
- Uusi koreografia työläisille

Sivut 4-5

- Liittojohtajia viedään kuin "pässia narussa"
- Metalliliiton vaalit
- Sote-soppa palaa pohjaan taas
- Ay-johdolla yllistää elämää Ruotsissa

Sivut 6-7

- Ahneuden askelmerkit
- Poimintoja lehdistä
- Jatkuuko Lähi-idässä sota ja pakolaistulva?

Sivut 8-9

- Hyvinvointimalli tuhottiin tietoisesti
- Pysähtyneisyyden ajasta sortokautteen
- Kauppaan kipin kapin

Sivut 10-11

- HOK-Elannon ja Osuuskunta Traden edustajiston vaalit.

Sivut 12-13

- Johtopäätöksiä Suomen kommunistien lähihistoriasta, osa 4
- Myöhäisheränneitä
- Neuvostoaika oli Krimin tataarien parasta aikaa.
- Kansalaissodan vuosipäivänä

Sivut 14-15

- Uskonnollisuuden kasvu ja imperialismin voimistuminen
- Virheellinen tulkallisuus
- Taistelu vallankumouksen puolesta jatkuu Venezuelassa
- Solidarisuutta Ukrainan kommunisteille.

Sivut 16-17

- Banderalaisten nousu Ukrainassa
- Venäjä: Jääkaappi voittaa television

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Pariisin rauhansopimus velvoittaa
- Maailma muuttuu halusitpa tai et
- Postin kostotoimet uhkaavat palveluja

Yhteiskunnalle tärkeät alat tulee kansallistaa

Carunan ja Fortumin pääkonttorit komeilevat "sulassa so-vussa" rinnakkain Espoon keilaniemessä.

Carunan yritys nostaa sähkönsiirtomaksuja jopa 30 % osoitti yhtiöiden hamuavan kansalaisten kustannuksella suurvoittoja. Tämä tapahtuu myös maamme huoltovarmuuden kustannuksella. Siksi koko energia-ala on saatettava julkiseen valvontaan ja perustettava yksi valtiollinen energiayhtiö, joka hoitaa sähkön siirron, -tuotannon ja -myynnin. Tämä esitettiin jo STP:n v. 2007 eduskuntavaaliohjelmassa. On myös torjuttava muiden vastaavien yritysten kuten VR:n yksityistäminen.

Katso sivut 2-3

Ei oikeutta rasismiin meidän nimissämme

Helsingin rautatien torilla 30.11.-16j 400 ihmistä osoitti mieltään rasistista katupartiointia vastaan.

Vaivaako ihmisiä yhteiskunnallinen sokeus? Globaali uusliberalismi synnytti sodat, jotka ajoivat ihmiset pakosalle Lähi-idästä ja Pohjois-Afrikasta, mutta uhrit, maahanmuuttajat syyllistetään. SSS-hallitus leikkaa köyhiltä ja perustelee sitä palkansaajien liian suurilla tuloilla. Kummassakin tapauksessa oikea syy on kapitalistien ahneus. Tilanne voi parantua vasta, kun syytösten kärki osoitetaan laajasti oikeaan kohteeseen.

Katso sivut 7 ja 20

Kansanääni

Päätoimittaja:
Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Kaikkien maiden proletaarit-liittykää yhteen!

Helsinki 25.2.2016

Loppu seikkailupolitiikalle ja imperia-lismille

Suomen poliittinen alamäki jatkuu kaikilla yhteiskunnan osa-alueilla. Yhteiskunnan avainalojen yksityistäminen ja alasajo jatkuvat huolimatta varoittavista esimerkeistä kotimaassa ja ulkomailla. Fortumin sähkönsiirron myynti kansainvälisille sijoittajille oli eräs lukuisista viime vuosien hölmöilyistä. Olemattoman alhaista yhteisöveroa Suomeen maksava, veroparatiisien kautta varojaan pyörittävä Caruna ilmoitti asiakkailleen rajuista hinnankorotuksista sähkönsiirtoihin. Veroja välttelevät myös esimerkiksi kansainvälisessä omistuksessa olevat, Suomen terveydenhuoltobisnekseen rantautuneet terveysalan suuryritykset.

SSS-hallitus ajaa jääräpäisesti yhteiskuntasopimusta, jolla pyritään palansaajien ansiotason heikentämiseen ja vastaavasti kapitalistien voittojen kasvattamiseen. Hallituksen mittavat budjettileikkaukset alkavat näkyä kansalaisten arjessa toden teolla tämän vuoden kuluessa. Sote-uudistuksella haetaan niin ikään merkittäviä säästöjä, mikä näkyy tulevaisuudessa sosiaali- ja terveyspalveluiden heikentymisenä entisestään.

Nykyinen uusliberalistinen finanssikapitalismi ei tarjoa tavalliselle kansalle minkäänlaisia myönteisiä tulevaisuudennäkymiä. Niin kauas kuin katse kantaa, on edessä vain leikkauksia, alasajoja, lisää leikkauksia ja yksityistämisiä. Hyvinä aikoina – jos sellaisia vielä joskus tulee – varaudutaan huonoihin aikoihin säästämällä ja leikkaamalla. Huonoina aikoina leikataan sitäkin kovemmalla kädellä. Kurjistumiskierre on näin valmis.

Vaarallista leikkiä tulella

Suomen ulkopoliittikka on sekin rappiotilassa. Viime aikoina erityistä huolta on aiheuttanut presidentti Sauli Niinistön ilmeinen kyvyttömyys ymmärtää tämän hetken maailmanpoliittista tilannetta. Tämä näkyi selvästi presidentin pitämässä Valtiopäivien avajaispuheessa, jossa ei ollut päätä eikä häntää. Oikeat analyysit esimerkiksi pakolaistilanteesta ja Syyrian sodasta loistivat poissaolollaan. Presidentti vaikutti lähinnä kosiskelevan populistisilla heitoillaan eri ryhmissä toimivia uufasisteja ilmeisen hyvällä menestyksellä.

Presidentti ja hallituksen ulko- ja turvallisuuspoliittinen ministeriö (utva) päättivät viime syksynä suostua Yhdysvaltojen ehdotukseen tuoda amerikkalaishävittäjät Suomeen sotaharjoitukseen tänä keväänä. Presidentti ja hallitus eivät katsoe, että asiasta pitäisi informoida eduskuntaa puhumattakaan siitä, että eduskunta osallistuisi päätöksentekoon asiassa. Niin ikään ilmoitusasiana on kerrottu, että myös amerikkalaiset panssariajoneuvot ja merivoimat ovat tulossa kevään ja kesän aikana Suomeen sotaa harjoittelemaan.

Viimeistään nyt on pysäytettävä tällainen vaarallinen tulella leikkiminen. Jokainen ymmärtää, että USA:n sotakaluston saapuminen Suomen maaperälle on tarkoitettu uhmakkaaksi viestiksi Venäjän suuntaan. Ulkopoliittinen johtomme on hylännyt perinteiset opit puolueettomuudesta ja pysyttäytymisestä suurvaltojen ristiriitojen ulkopuolella. Nykyinen lyhytnäköinen seikkailupolitiikka voi pahimmillaan johtaa viime sotien kaltaiseen katastrofiin. On vaadittava täyskäännöstä niin ulkopoliittikaan kuin kansaa kurjistavaan markkinaliberalistiseen talouspolitiikkaan.

Toimituksen pääkirjoitus:
Tommi Lievemaa

Tilaan

Kansanään

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 20 €

☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etinimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehteä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös ilmoittamalla sen sähköpostilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

EU:n määrittelemä köyhyysraja on Suomessa yhden hengen talouksissa 1166 euroa kuukaudessa. Sen alapuolella elää yli 75-vuotiaista 20 %, yli 85-vuotiaista 30 % ja 100-vuotiaista lähes puolet. Kaikkein huonoimmassa asemassa ovat yli 65-vuotiaat yksin elävät naiset, joista noin 28 % elää köyhyysrajan alapuolella.

Suomessa on noin 1,5 miljoonaa eläkkeensaajaa. Vuonna 2014 keskimääräinen kokonaiseläke oli 1588 euroa kuukaudessa. Lakisääteisiä eläkkeitä maksettiin vuonna 2014 yhteensä 27,5 miljardia euroa. Työeläkettä sai 1 422 000 henkilöä, heistä suurin osa, 1 184 000 oli vanhuuseläkeläisiä.

Mikä on taitettu indeksi?

Taitettu indeksi tarkoittaa, että eläkkeet tarkistetaan vuosittain tammi-kuun alussa työeläkeindeksillä, jota laskettaessa palkkatason muutoksen painokerroin on 0,2 ja hintatason muutoksen painokerroin 0,8. Suomen nykyinen työeläkeindeksi on ollut EU-maiden seitsemänneksi heikoin painottaessaan palkkatason muutoksen sijasta hintatasoa. Puhdas palkkatasoindeksi on yhä käytössä maailman parhaiksi arvioituissa eläkejärjestelmissä Alankomaissa ja Tanskassa.

Alun perin työeläkelakia säädettäessä 1960-luvulla eläkkeet sidottiin palkkojen nousuun sataprosenttisesti. Vuonna 1977 säädettiin niin sanottu puoliväli-indeksi, jolloin palkkojen nousu vaikutti eläkeindeksiin 50 % ja hintojen nousu 50 %.

Paavo Lipposen hallitus heikensi vuonna 1995 eläkeläisten toimentuloa säätämällä taitetun indeksin, joka on osoittautunut köyhyysautomaatiksi. Työeläkeläisiltä leikkaaminen ei ole auttanut valtion kassaa, vaan ”säästö” valui kokonaan eläkerahastoihin. Eläkkeiden ostovoima on siis hiipunut pikku hiljaa 20 vuoden ajan. Työeläke, joka 1996 alussa oli 60 prosenttia henkilön tuolloisesta palkasta, on painunut vuonna 2015 enää vain noin 47 prosenttiin vastaavasta saman henkilön palkkatasosta. Vuosina 1995 - 2014 palkkatason nousu oli 88 %, mutta työeläkkeiden vain 46 %.

Onko meillä varaa muuttaa eläkeindeksiä?

Työnantajilta ja työntekijöiltä vuosittain kerätyt eläkevakuutusmaksut ovat ylittäneet ulos maksettujen

Eläkeläisköyhyys on taitettava

Missään muualla Länsi-Euroopassa köyhyys ei kasaudu ikäihmisiin kuten Suomessa. Tämän on aiheuttanut niin sanotun taitetun eläkeindeksin käyttöönotto vuoden 1996 alusta alkaen. Se on pienentänyt eläkkeiden ostovoimaa vähintään yhden prosenttiyksikön verran joka vuosi.

Palkkojen ja työeläkkeiden prosentuaalinen kehitys vuodesta 1995 vuoteen 2014

Vuosi	Palkka (%)	Eläke (%)	Eläkkeen osuus (%)
1995	60,0	0,0	60,0
1996	67,6	2,5	57,6
1997	71,6	5,8	55,9
1998	75,6	11,7	54,3
1999	79,6	16,9	52,8
2000	83,6	19,6	50,1
2001	87,6	24,2	52,5
2002	91,6	33,5	47,9
2003	95,6	35,7	46,2
2004	99,6	44,6	46,7
2005	103,6	46,6	46,6
2006	107,6	46,6	46,6
2007	111,6	46,6	46,6
2008	115,6	46,6	46,6
2009	119,6	46,6	46,6
2010	123,6	46,6	46,6
2011	127,6	46,6	46,6
2012	131,6	46,6	46,6
2013	135,6	46,6	46,6
2014	139,6	46,6	46,6

Faktaa: Tilastokeskus

eläkkeiden määrät vuoteen 2013 saakka. Runsaista ylijäämistä on kerätty mahtava potti eläkerahastoihin, noin 180 miljardia euroa. Eläkerahastojen sijoitusten pelkkä tuotto oli 12 miljardia vuonna 2014. Rahastoja ei ole tarvinnut vieläkään käyttää eläkkeiden maksuun, vaan pieni vaje kerättyjen maksujen ja maksettujen eläkkeiden välillä on voitu kattaa pienellä osalla sijoitusten tuotoista, muutamalla sadalla miljoonalla eurolla.

Vuosina 1995 - 2014 eläkerahastojen varat ovat yli nelinker- taistuneet. Eläkerahastot ovat yli kolme kertaa enemmän kuin valtion budjetti (54 miljardia euroa), ja seitsemän kertaa enemmän kuin yhden vuoden kokonaiseläkemeno. Eläkevarat on suurelta osin sijoitettu ulkomaisiin kohteisiin ja sitä kautta myös veroparatiiseihin.

Palkkatasoindeksin käyttö lisää yhden vuoden eläkemenoja noin 312 miljoonaa euroa olettaen reaali-palkkojen kasvun olevan keskimäärin 1,6%.. Indeksiuudistuksen hinta on 0,18 % eläkerahastojen pääomasta ja 2,6 % niiden tuotosta. Palkkatasoindeksin käyttöönotto ei aiheuta työeläkemaksujen korotusta eikä pienennä eläkerahastoja.

Kansantaloutta elvyttävä vaikutus

Eläkeläisten elintason kohentaminen palautuu elvytyksenä kansantaloudelle. Kun eläkeläisten ostovoima lisääntyy, sillä on positiivinen vaikutus varsinkin kotimarkkinateollisuudelle ja palveluille.

Jos annat eläkeläiselle 100 eu-

roa, se ei jää kukkaroon makaa-maan, vaan menee välttämättömään kulutukseen. Eläkkeiden korotus myös lisää valtion ja kuntien verotuloja, ja samaan aikaan eläkkeensaajien asumistuki- ja toimeentulotukimenot vähenevät, jos eläkeläiset pääsevät köyhyysrajan yli. Kaiken kaikkiaan eläkeläisten toimeentulon kurjistaminen on ollut kansantalouden kannalta hölmöläisten peiton jatkamishommaa.

Eläkeindeksi eduskunnan käsittelyyn

Suomen Senioriliike julkaisi syyskuussa 2015 kansalaisaloitteen taitetun indeksin muuttamisesta takaisin palkkatasoindeksiksi. Aloitteessa on nyt yli 60 000 allekirjoitusta, joten eduskunnan pitää ottaa se käsitte-lyyn. Keräysaika päättyy 24.3., jonka jälkeen aloite luovutetaan eduskunnalle.

Eduskunnan käsittely ei tietysti takaa indeksin korjausta. Se mitä käsittelyssä tulee tapahtumaan, riippuu paljon kansalaisten aktiivisuudesta aloitteen tukemisessa. Kansanedustajille on asetettava painetta eläkeläisköyhyyden poistamiseksi. On saatava aloite julkiseen keskusteluun, järjestettävä mielenosoituksia ja kirjoitettava runsaasti kannanottoja.

Kun eläkeläisköyhyys saadaan julkiseen keskusteluun, voidaan vaatia myös pienten työeläkeiden korjaamista euromääräisellä kuoppakorotuksella. Eläkerahastoissa on siihen rahat valmiina.

Marjaliisa Siira

Raideliikenteen yksityistäminen estettävä

Valtion yhtiöitä on Suomessa yksityistetty ideologisista syistä. Val- lalla olevan oikeistolaisen ideologian mukaan valtio ja kunnat eivät saa omistaa mitään. Hallituksen toisensa jälkeen, niiden värikirjosta riippumatta, ovat myyneet valtionomaisuutta pilkkahinnalla nopean voiton tekemiseen keskittyvälle ulkomaiselle pääomalle.

Sipilän porvarihallitus jatkaa samalla linjalla. Se suunnittelee myyvänsä kokonaan tai osittain viimeisetkin valtionyhtiöt. Myymisen jälkeen niiden osinkotulot menisivät yksityisten kapitalistien taskuihin. Vielä viime vuonna valtion kassaan niistä kilahti 1,6 miljardin euron osingot.

Viime syksynä heti halpa- bussiyhtiö Onnibusin omistajan, brittiläisen Sir Brian Souterin Suomen vierailun jälkeen, liikenneministeri Anne Berner ilmoitti kiirehtivänsä raideliikenteen avaamista kilpailulle. Pääministeri Sipilä vahvisti välittömästi, että kilpailu henkilöliikenteessä aiotaan avata jo vuonna 2016 niillä reiteillä, joilla säännöllisen junaliikenteen on suunniteltu lakkaavan.

Yksityistäminen nostanut lippujen hintoja Britanniassa

Britannian junaliikenne on mainio esimerkki siitä, miten raideliikenteen yksityistämisessä käy. Hinnat nousevat eikä palvelu parane. Britanniassa koko junaliikenne yksityistettiin nopeasti vuonna 1993 voimaan astuneen lain myötä. Aluksi rataverkostokin yksityistettiin, mutta se jouduttiin kansallistamaan uudelleen yksityisen omistajan laiminlyötyä sen ylläpidon ja sitä seuranneen onnettomuuksien suman seurauksena.

Matkustajien ja veronmaksajien taakkaa yksityistäminen ei

Askio Julkunen

ole keventänyt. Britanniassa hallitus säätelee osaa yksityisten junayhtiöiden hinnoista, esimerkiksi kausilippuja. Brittiläisen ammattiliittojen keskusjärjestön TUC:n mukaan säädeltynä lippujen hinnat ovat nousseet vuoden 2010 jälkeen kaikkiaan 25 prosenttia. Samalla palkat ovat nousseet vain 8,7 prosenttia. Britannian hallitus aikoo hillitä junalippujen hintojen nousua veronmaksajien rahoilla 960 miljoonan euron summalla valtion budjetista seuraavan viiden vuoden aikana.

Junaliikenne sai vuonna 2014 lähes kaksinkertaisen määrän valtiontukia yksityistämistä edeltäneeseen aikaan verrattuna eli yli viisi miljardia euroa. Vaikka junayhtiöt maksavat

Jatkuu sivulla 17

Huoltovarmuus kuntoon pakkolunastuksella

Maamme energian tuotanto ja sen siirto kuluttajille katsottiin myös kuuluvaksi maan huoltovarmuuden piiriin ja siinä määrin merkitykselliseksi, että nekin rakennettiin pääosin valtionyhtiöiden varaan. Suomen sähkönsiirron niin sanottu kantaverkko oli ollut valtio-omisteisen Imatran Voiman hallinnoima ja ylläpitämä. Myös iso osa sähköön tuotannosta ja maahantuonnista oli valtiollisen yhtiön toimialaa. Öljyn maahantuonti ja jalostus oli niin ikään valtionyhtiö Nesteen hoidossa. Nämä kaksi huoltovarmuuden kannalta strategisesti merkittää yhtiötä fuusioitiin vuonna 1998 ja perustettiin Fortum-niminen yhtiö, jonka enemmistöosakas oli edelleen valtio.

1990-luvulla Suomen sähkömarkkinat vapautettiin, mikä merkitsi että muun muassa sähköön tuotanto ja sähköön siirto eli verkkoliiketoiminta erotettiin eri yhtiöiden toimialueiksi.

Vuonna 1995 Suomessa oli säädetty sähköön myynnin ja siirron eri yhtiöihin eriyttämistä edellyttänyt laki, sähkömarkkinalaki. Tällä valmistauduttiin jo tuolloin silloiselta EY:ltä (nyk. EU) myöhemmin odotettavissa olevaan direktiivi - ohjaukseen. Perustettiin Suomen Kantaverkko Oyj., jonka nimi myöhemmin muutettiin Fingrid Oyj:ksi. Suurimmat omistajat olivat Fortum, Pohjolan voima ja Suomen valtio.

EU:n määräysvaltaa

Tuossa vaiheessa siis Suomen valtio sekä tuotti sähköenergiaa (Fortum), että siirsi sitä (Fingrid) kuluttajille. Vuonna 2011 tuli voimaan – EU:n määräyksestä – laki, jolla määrättiin, etteivät sähköenergian tuotanto ja

Suomessa määriteltiin aikanaan joitakin yhteiskunnan ja talouden rakenteita strategisiksi toimialueiksi. Näille aloille perustettiin valtion omistamat yhtiöt, ja näin varmistettiin maan tärkeimpien toimintojen kannalta välttämätön jatkuvuus myös erilaisten kriisien aikana. Tätä sanottiin huoltovarmuuden takaamiseksi. Aloja, jotka saivat tämän korkeimman valtiollisen suojelun, olivat esimerkiksi kaikki infrastruktuuriin luokiteltavat toimialueet ja monia perustutannon aloja kuului myös tähän luokitukseen.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Nämäkin linjat on joskus rakennettu ja energian hinta on kyetty säilyttämään vakaana. Tarvitsemme kansallisen valtionyhtiön, joka hoitaa sähköön myynnin ja siirron sekä tasaa tariffit asuinpaikasta riippumatta samanlaisiksi koko maassa. Rahastuksen tulee loppua.

sen siirto voi olla saman tahon, tässä siis valtion, hoidossa. Fortumista jo aikaisemmin erotettu, pelkkään sähköön siirtoon erikoistunut yhtiö Fingrid, myytiin vuonna 2014 kansainväliselle finanssikonsortiolle. Tämän kaupan myötä nyt pääosin australialaisomisteinen Caruna vastaa 640 000 suomalaisen asiakkaan sähköön jakelusta ja on näin Suomen suurin sähkönjakeluyhtiö. Tämän yhtiön omistuksessa olevat siirtoverkot sijaitsevat pääosaltaan lähinnä Etelä-, Lounais- ja Länsi-Suo-

messä, mutta myös muualla maassa. Carunan omistaa Suomi Power Networks Oy, jonka osakkaita ovat suomalaiset eläevakuutusyhtiö Keva (12,5 %) ja Elo (7,5 %) sekä kansainväliset pääomasijoittajat First State Investments (40 %) ja Borealis Infrastructure (40 %).

Sateenkaaren väreissä

Jyrki Kataisen kuuden puolueen (kok, sd, vas, vihreät, rkp, kd) hallitus oli päättänyt luopua Suomessa aikaisemmin tärkeänä pidetys-

tä huoltovarmuuden periaatteesta, ja tässä yhteydessä sen myötä valtion strategisesta omistuksesta valtakunnan sähkönhuollossa. Tuolloin valtion omistajaohjauksesta vastanut ministeri Heidi Hautala muistellee nyt, että ”Huoltovarmuusongelmaa ei ollut, koska kaikkia toimijoita säädellään sähkömarkkinalailla.” (HS).

Caruna määrittelee internetin kotisivuillaan yhteiskuntavastuutaan muun muassa: ”...sähköverkkoliiketoiminta on säänneltyä. Sääntelyä tarvitaan, jotta sähkönsiirtohinnat pysyvät kohtuullisina ja sähköverkkoliiketoiminta tehokkaana.” ”Viranomaiset pyrkivät sääntelyn ja valvonnan avulla löytämään tasapainon...niin asiakkaan kuin sähkönsiirtoyhtiönkin näkökulmasta.” ”Sähkömarkkinalaissa...on määritelty sähkönsiirtoyhtiöiden velvollisuudet. Energiamarkkinaviraston valvontamallissa on määritelty menetelmät kohtuullisten hintojen laske- miseksi. Valvontamalli määrittelee jakeluverkonhaltijan kohtuullisen tuottotason kokonaisuudessaan, mutta se ei ota kantaa yksittäisten tariffien kohtuullisuuteen.”

Helppoa rahastusta

Nyt tiedetään tämän pääomasijoitusyhtiön nostavan sähkönsiirron hintoja kohtuuttomilla, ennätysellisillä prosenteilla ja perusteluna yhtiö käyttää odotettavissa olevia investointeja tuleviin verkon muutoksiin ja kunnostuksiin. Carunan toiminta-alue on koko Suomen siirtoverkkoa ajatellen kaikkein helpoimmin hoidettavaa juuri noiden siirtolinjojen kunnossapidon kannalta. Yhtiö toimii maamme tiheimmin asutuilla alueilla. Voidaan vain olettaa

minkälaisen nousupiikin tämä kansainvälinen esimerkki mahdollisesti aiheuttaa maan haja-asutusalueilla operoivien, paikallisten siirtoyhtiöiden hinnoitteluun. Kansalaisen kuukausittaiseen sähkölaskuun sisältyvää energian siirtohintaanhan ei voi vaikuttaa niin sanotulla kilpailuttamisella. Vain linjoja pitkin tulevan energian toimittajan voi vaihtaa hintojen vertailun perusteella.

Sähkönsiirron sanotaan olevan luonnollinen monopoli eli millekään samalle alueelle ei kannata rakentaa rinnakkaisia sähkönsiirtolinjoja. Tuolla onnettomalla kaupalla maamme hallitus, eduskunnan lopullisesti siunaamana, luovutti lähes neljäsosan suomalaisista sähköön kuluttajista kansainvälisen monopolin rahastuksen armoille. Näille kansainvälisille rahamarkkinakonsortioille tyypillisesti myöskään Caruna Oy ei maksa veroja Suomeen, vaan kikkailee niin sanotulla verosuunnittelulla suomalaisilta sähkökuluttajilta rahastamansa voitot ainakin täläläisen verottajan ulottumattomiin.

Virhe on korjattavissa

Nyt olisi vaadittava Suomen hallitukselta edellisten hallitusten, mutta käytännössä samojen puolueiden omilla päätöksillään aiheuttaman vahingon korjaamiseksi välittömiä toimia. Suomen laki antaa – yleisen edun niin vaatiessa – mahdollisuuden toteuttaa ”käypään hintaan” pakkolunastus. Tämä olisi nyt, ei pelkästään ideologisista ja moraalisisista syistä, vaan Suomen huoltovarmuudenkin kannalta välttämätöntä panna toimeen heti.

Unto Nikula
Vantaa

Uusi koreografia – työläisten tanssittavaksi

Työläisten järjestäytyminen alkoi runsaat sata vuotta sitten perustamalla alkeellisia ammattiyhdistyksiä työnantajien hillitöntä mielivaltaa ja riistoa vastaan. Vuonna 1903 syntyi todellinen sosialidemokraattinen työväenpuolue, joka sai jo vuoden 1916 vaaleissa eduskuntaan enemmistön. Se aiheutti porvareissa pelkoa. Siksi he aloittivat heinäkuussa 1917 suojeluskuntien perustamisen. Niiden vastapainoksi alkoi myös työväen järjestyskaartien perustaminen.

Työväenenemmistöinen eduskunta hyväksyi heinäkuussa 1917 yleisen ja yhtäläiseen äänioikeuteen perustuvat uudet kunnallislait ja kahdeksantunnin työaikalain. Sama eduskunta hyväksyi myös valtalain, jonka mukaan Suomessa korkein valta kuuluu eduskunnalle. Venäjän porvarillinen väliaikainen hallitus, jonka pääministerinä diktaattorin oikeuksin toimi Aleksander Kerenski. Se hajotti väkivalloin Suomen eduskunnan ja määräsi porvarien riemuksi uudet vaalit.

Pian sen jälkeen lokakuussa 1917 Venäjällä tapahtui vallankumous. Suomen porvarit menet-

tivät Venäjän tuen. Sen seurauksena helmikuussa 1918 alkoi Suomessa kansalaissota, luokkasota, jonka jälkeen työväenliikkeen poliittiselle ja ay-toiminnalle koitti kovat ajat. Suurta aktiivien joukkoa vietiin linnasta lintaan, mutta eräät työväenliikkeen johtajat, tannerilaiset, alistuivat porvarien valtaan ja saivat käsiinsä sosialidemokraattisen puolueen.

ooo

Toisen maailmansodan päätyttyä alkoi työläisille uusi vapaan toiminnan aika. Järjestäytyminen poliittisiin puolueisiin ja ammattiosastoihin kasvoi valtavien mittoihin, vaikka tannerilaisuuden ansiosta työväenliikkeen kahtiajaosta tuli pysyvä. Siitä huolimatta maahan oli syntynyt vasemmistolainen voima, jolla niin sanottu hyvinvointivaltio rakennettiin.

Työläisten kannalta se ei ollut aina kivutonta. Koko sodanjälkeisen ajan työväenliikkeessä on häärännyt monenkirjava hajottajien joukko. Niitä on synnynetty tietoisesti, mutta useat ovat syntyneet tavallaan itsestään, sillä ensimmäiset porvarilliset propagandabakteerit istutetaan jo kirkollisessa kasteessa.

Hajottajat ovat saaneet elinvoimansa tietoisesti tai tietämättään lukuisista porvareitten koti- ja ulkomaisista propagandalaborato-

rioista. Ne ovat saastuttaneet ihmisten mieltä mahtavan median ja jopa hollywoodilaisen unelmateollisuuden voimalla. Nyt saastumiseen uskoen oikeisto painaa päälle kaikella voimalla.

Pääministeri Juha Sipilän (kesk) hallituksen vaatimus työmarkkinoille on ”Sopimus palkkojen ja työehtojen alentamisesta”. Kun se on ronskia, joku keksi sille nimen: ”Yhteiskuntasopimus”. Se on kauniimpi ja on helpompi hyväksyä. SSS-hallituksen yhteiskuntasopimuksella on selkeä tavoite siitä, millä summalla on tehtävä tuottavuushyppy kansan kukkarosta kapitalistien kukkaroihin.

Ammattiyhdistysliike on työläisten välitön tuki ja turva, mutta sen johto on porvariston propagandan vanki. Siitä kertoo osallistuminen neuvotteluihin sopimuksista, jolla alennetaan elintasoja, vaikka ay-liikkeen tehtävä on aina ollut päinvastainen. Nykyiset ay-johtajat todella suuripalkkaisina tietävät, että yhteiskuntasopimus ei kosketa heitä niin kauan, kun jäsenjoukko ei tiedä missä mennään, ei tiedä, että neuvotellaan vain yritysten voittojen kasvattamisesta.

Jo aikoja sitten SAK hyväksyi Sipilän esityksen, mutta vähän pienemmällä summalla, joka olisi sisältöltään hieman poikennut SSS-halli-

tuksen esityksestä. Ei kelvannut. Toisaalla AKT ja EK änkyröivät eikä sopimusta syntynyt. Nyt EK on hylännyt AKT:n ja viides yritys saatiin käyntiin.

ooo

Suurpääoman ajatushautomot ovat keksineet, että koko ay-liike on jääne menneestä maailmasta. Ne väittävät, että palkat ja työehdot heikentävät kilpailukykyä. Joulun alla Hesarissa sanottiin, että työnantajien EK:ssa on paljon turhautuneita. Heidän mielestä työntekijäin ajatukset ja toimintatavat eivät enää vastaa tätä päivää.

Hesarin toimittaja Teija Sutinen toteaa edelleen, että nyt johtajat näkevät historiallisen tilaisuuden. Pitkä taantuma on heikentänyt työntekijät, joten nyt työmarkkinoille voi kehittää uuden koreografian. On vain kirjoitettava sellaiset paikallisen sopimisen sävelet, että yritykset voivat tanssittaa palkkatyöläisiä mielensä mukaan.

Turhautuneet johtajat haluavat päästä sopimusten yleissitovuudesta ja jo muutenkin olemattomasta irtisanomissuojasta. He haluavat yksin paikallisesti päättää työehdoista. Heillä elää 30-luvun isän henki: ”Jos ei kelpaa, saat mennä, portin takana riittää tulijoita”.

Kapitalistit sanovat, että teollisuuden kilpailuvyvystä ollaan muista jäljessä aivan hurjas-

ti. Esitetty luku vastaa täsmälleen teollisuuden maksamia palkkoja. Jos työt tehtäisiin ilmaiseksi, kilpailukyky olisi kunnossa. Jos se olisi tosi, silloin teollisuudella ei olisi elämisen mahdollisuuksia eikä se voisi jakaa jo nyt mielettömiksi kasvaneita voittoja osinkoina!

ooo

Kilpailukyky ei ole, eikä ole koskaan ollut työläisten asia. Yritysten välisessä kilpailussa työnantaja aina kehittää oman yrityksensä työn tuottavuutta niin, että se on muita parempi. Tänä joku johtaa ja toiset seuraa, huomenna johtaa joku toinen, sitten taas joku muu. Näin kapitalistinen kilpailu toimii tai pitäisi toimia. Globaalissa kilpailussa pääomasurssit ratkaisevat, suuret kaatavat pienet.

Kapitalistit kuvittelevat, että joku ihmeen uusi koreografia voisi muuttaa jotain. Ei voi. SSS-hallitus kuvittelee, että tuhoamalla kaiken se pääsee kurjuuden maaliin. Ei pääse. Palkkatyöläisillä on käytössä voittamaton voima. Se pyörittää koko yhteiskuntaa tai sitten ei. Tarvittaessa ja lopulta se vaihtaa poliittiset ja ay-johtajat – ja panee maan asiat kuntoon.

Kai Kontturi

Liittojohtajia viedään kuin ”pässä narussa”

SAK ja STTK ovat suostumassa palkka-aleen

SAK:n puheenjohtaja Lauri Lyly puolestaan oli ylen ykkösaamu ohjelmassa (la. 20.2.2016) sitä mieltä, että palkkoista olisi sovittava nyt. SAK on tarjonnut jo syksyllä 0-korotusta tälle vuodelle. Se ei ole työnteetäjille kelvannut. Lylyn mielestä jos palkankorotuksista sovitaan vasta ensi syksynä, on liitoilla jotkin muut kuin 0 vaatimukset. Lyly sanoi suoraan, että palkkaratkaisu koskisi vuotta seitsemäntoista.

Lisäksi SAK esitti viime syksynä, että **työntekijöiden työtömyysvakuutusmaksua korotetaan**. Se tarkoittaa suomeksi sanottuna palkanalennusta. Tiedetään myös, että neuvottelupöydässä ovat arkipyhien muuttaminen palkattomiksi eli työajan pidennys, lomarahojen leikkaus eli palkanalennus, sekä sairausajan karenssin palauttaminen eli palkanalennus.

Paikallisella sopimisella haetaan raakaa ansiotason heikentämistä

Yksi nyt käytävien yhteiskuntasopimus-neuvottelujen pääaiheista on ns. paikallinen sopiminen. Hallitus kiristi työntekijäjärjestöjä uhkaamalla säätää paikallisesta sopimisesta lain ilman, että nämä voisivat siihen mitenkään vaikuttaa. Nyt SSS-hallitus on kuitenkin ilmoittanut, että siitä voidaan sopia työmarkkinajärjestöjen kesken ja hallitus täydentää sitä lailla. Mitä se sitten tarkoittaa? Työnantajajärjestöt ovat huutaneet paikallisen sopimisen perään ikään kuin se pelastaisi Suomen kaikelta maailman pa-

Yhteiskuntasopimusta on väännetty pystyyn kohta kokonainen vuosi, eikä ratkaisua ole vielä saatu aikaan. Hallitus on uhannut säätää ns. pakkolait, jos työmarkkinajärjestöt eivät sopimukseen pääse. Neuvottelut ovat jo useaan kertaan katkenneet. Tällä hetkellä niitä jatketaan ja on todennäköistä, että sopimus syntyy helmi-maaliskuun vaihteeseen mennessä. Työnantajan keskusjärjestö EK ei lehti-tietojen mukaan ole halukas sopimaan palkankorotuksista nyt käynnissä olevissa neuvotteluissa, vaan olisi siirtämässä niitä ensi syksyn liittokohtaisiin neuvotteluihin.

Ay-pomoja matkalla ”käskynjoalle Korpilampiin”. Hyvin he ovat läksynsä oppineet.

Katainen järjesti oman ”Korpilampi seminaarinsa” Vantaan heureka-sa 26.8.-13. Siellä piti tehdä historiallinen sopimus Suomen luotsaamiseksi vaikeiden aikojen yli. Nyt ollaan jo siinä vaiheessa, että TES-sopimusten yleissitovuus on uhattuna, työpaikkakohtaisesta sopimisesta ollaan sovittu, ay-järjestöjä irrotetaan työväenliikkeestä jne. Tähän ”Korpilampeen” Antti Palola marssi yksinään, mutta Mäenpään jalanjälkiä hän näyttää seuraavan ”Paavillisemmin kuin paavi itse.”

halta. Varsinkin yrittäjät ovat vaatineet paikallisen sopimisen lisäämistä. Kun heidän vaatimuksiaan kuuntelee, tulee vakuuttuneeksi heidän tarkoittavan sillä sitä, että paikallisesti työnantaja voisi sanella palkkojen alennuksista ja muista työehtojen heikennyksistä. Työehdoista on voinut paikallisesti sopia aina työehtosopimuksesta poiketen. TES on kuitenkin ollut perälauta, jota ei ole alitettu. Nyt työnantajat ja varsinkin Suomen yrittäjät haluaisivat tuon perälaudan pyyhkäistä pois. Haluaisivat siis romuttaa TES:n yleis-

sitovuuden. Sitä ei tule sallia.

”Paikalliselle sotimiselle” ei ymmärrystä löydy

Työpaikoilla ei paikallisen sopimisen lisäämiselle löydy ymmärrystä. Työntekijöillä on siitä monin paikoin karvaita kokemuksia ja sitä kutsutaankin yleisesti paikalliseksi sotimiseksi. Sotiminen takuuvarmasti työpaikoilla lisääntyy, jos työehtoja kuten arkipyhistä, lomarahosta ja sairausajan karenssista ”sovitaan paikallisesti”. Kaiken lisäksi työrauhasta sovitaan keskusjärjestö-

– ja liittotasolla. Eipä ole työnantaja – puolelta kuulunut vaatimuksia, että paikallisesti sovittaisiin myös työrauhasta. Se pitääkin työntekijäpuolen ottaa heti kärkihankkeeksi!

Suurliittohankkeet ihmetyttävät

Suomessa on suunnitteilla parikin suurliittohanketta. Työntekijäkeskusjärjestöt SAK ja STTK ovat yhdistymässä yhdeksi parin miljoonan jäsenen keskusjärjestöksi. Metalliliitto, Puoliitto, teollisuusalojen ammattiliitto TEAM ja Paperiliitto ovat hyväksyneet liittojen yhdistämistä koskevan aiesopimuksen, jonka mukaan niiden on määrä yhdistyä vuoden 2017 loppusyksyllä. Sopimuksen mukaan uuden liiton ensimmäinen liittokokous olisi marras-joulukuussa 2017. Teollisuuden uusi liitto olisi 270 000 jäsenellään Suomen suurin ammattiliitto. Maaliskuussa käynnistyy liittojen yhteinen selvitystyö 10 valmisteluryhmässä. Tämän työn on määrä valmistua vuoden loppuun mennessä. Liittojen hallinnot tekevät varsinaiset yhdistymispäätökset ensi vuoden keväällä.

Teollisuuden liittofuusiota valmisteltu salassa

Suurliittohankkeita on valmisteltu lähestulkoon salassa ja ”hipi hiljaa”. Ei puhuttakaan, että asiasta olisi järjestetty laaja jäsenkäsittely esim. ammattiosastoissa. Toivoo sopii, että tästä eteenpäin tietoa tulee. Metallityöväen liiton liittokokous on ensi toukokuussa ja liittofuusio nousee siellä keskusteluun sata varmastikin. Metallin vaikuttajat (metallin vasemmiston ja sitoutumattomien vaaliliitto) esti v. 2009 määrävähem-

mistöllään metalliliiton lakkauttamisen ja sulauttamisen silloin perustettuun TEAM:iin. Nyt metallin hallinto on yksimielisesti hyväksynyt aiesopimuksen ja jatkoselvitysten teon, joten vielä ei tiedetä synnykö teollisuusalojen uusi suurliitto vai ei. Paljon riippuu metallin liittokokouksen päätöksistä.

Suurliitoilla irrotetaan ay-liikettä työväenliikkeestä

Mihin näitä suurliittoja sitten tarvitaan? Moni on sitä mieltä, että ei mihinkään. Niitä on perusteltu paremmalla neuvotteluvoimalla ja suuruuden mukanaan tuomalla arvovallalla. Voi olla, että voima lisääntyisi. Mutta SAK:ssa on miljoona jäsentä. Milloin sen voimaa on viimeksi käytetty muuhun kuin pelkkään työehtojen huononnuksista sopimiseen? Onko mahdollisesti käymässä niin, että uusista suurliitoista on tulossa järjestöjä, joilla työväenluokan voima sidotaan tiukemmin markkinoiden valtaan? Miten käy jäsendemokratian? Mitä pitäisi ajatella siitä, että EK:n toimitusjohtaja Martti Alahuhta lämpimästi kannatti työntekijäjärjestöjen yhdistämistä? Aina ennen ovat työnantajat vastustaneet proletariin yhteenliittymistä. Soivatko kellot jossain? Eikö siinä ole ristiriita, että perustetaan suurempia liittoja, joita työnantajapomo kannattaa – ja samaan aikaan murennetaan yleissitovuutta paikallisella sopimisella? Siis liittoja suurennetaan, sopimuksia pienennetään. Onko tässä koiria haudattuna? Sitä kannattaa liittojen jäsenten yhdessä ja erikseen miettiä.

Markku Nieminen

Toimituksen väliotsikointi

Metallityöväen liiton vaalit ja liittokokous

Vuoden tärkeimmät vaalit eli Metallityöväenliiton liittokokousvaalit käydään tänä keväänä. Niissä valitaan toukokuussa pidettävään liittokokoukseen 422 edustajaa. Metallin vaaleilla on aina ollut suuri merkitys. -90 luvulle asti vaalit olivat syysisin, puoli vuotta ennen eduskuntavaaleja ja niitä seurattiin tarkasti. Ne olivat eräänlainen esivaali eduskunta-vaaleille ja niiden lopputuloksesta arvioitiin vasemmiston keskinäisiä voimasuhteita paitsi metallissa – ja ay-liikkeessä yleensä, myös tulevaisuudessa eduskuntavaaleissa.

Yli -70 luvulla metalliliiton voimasuhteet olivat lähes tasan sosialidemokraattien ja kansande-

Metallityöväen liitossa ylintä päätäntävaltaa käyttää joka neljäs vuosi kokoontuva liittokokous. Liittokokousedustajat valitaan vaaleilla piirikohtaisesti, joka noudattelee valtakunnallista vaalipiirijakoa. Lisäksi seitsemän valtakunnallista sopimusala valitsee erikseen liittokokousedustajansa. Liittokokous päättää liiton toiminnan suuntaviivoista seuraavaksi nelivuotiskaudeksi. Liittokokous valitsee liiton puheenjohtajan, liittosihteerin ja muut liittohallituksen jäsenet sekä liittovaltuuston jäsenet. 22. liittokokous järjestetään 22.-25.5.2016 Tampereella Tampere-talossa. Liittokokousvaalit järjestetään uurnavaalina 10.-12.4.2016. Ennakkoäänestys järjestetään sähköisesti 18.-28.3.2016 sekä postiäänestyksenä 18.3.-1.4.2016

mokraattien välillä. Sittemmin sosialidemokraatit ovat vaali vaalilta lisänneet kannatustaan. Samalla on ay-liike menettänyt voimaansa uskottavana työläisten puolustajana ja aloitteen tekijänä.

Metallin vaaleja seurataan silmä kovana myös työnantaja-linnakkeissa. Sielläkin seurataan voimasuhteiden muutoksia sekä

äänestysaktiivisuutta. Nyt on aika metallityöläisten antaa äänensä vuoden tärkeimmissä vaaleissa. Niissä mitataan paitsi Metalliliiton, koko ay-liikkeen uskottavuutta. Jos äänestysaktiivisuus jää alhaiseksi, on turha kuvitella, että työnantajat ottavat vaatimuksiamme vakavasti. Nyt on aikaa antaa äänen kuulua! Metalliduunarin äänellä on edel-

leenkin merkitystä. Merkitystä on silläkin kenelle äänensä antaa. Suosittelemme sen antamista metallin vasemmiston ja sitoutumattomien, eli Metallin Vaikuttajat vaaliliitto C:n ehdokkaille.

Suomi ei ole kriisissä, koska pörssiyrityksillä oli varaa jakaa osinkoja yli 11 miljardia! Siksi vaadimme: (1) Itsenäisen Metallin puo-

lesta! (2) Työehtoja on varaa parantaa! (3) Työaika lyhennettävä 30 tuntiin viikossa ansiotasoa alentamatta! (4) Palkankorotukset euromääräisinä kaikille! (5) Ammattiyhdistysliike säilytettävä osana taistelevaa työväenliikettä.

METALLIN VAIKUTTAJAT

Helsingin piiri

Haaja Ilpo
Pääluottamusmies
Osasto 41
Helsinki

Helsingin piiri

Laitila Terho
Sähköasentaja
Osasto: 70
Helsinki

Helsingin piiri

Nieminen Jyrki
Propulsiolaitteasentaja,
Pääluottamusmies
Osasto: 70
Vantaa

Helsingin piiri

Nieminen Markku
Asentaja,
Pääluottamusmies
Osasto: 77
Tuusula

Tietoliikenneala

Wahrman Kalevi
Teleasentaja
Telemontör
Osasto: 229
Porvoo, Hamari

15 vuoden ulkoistamispro-jekti

Sote-uudistuksen alkutahdit lyötiin jo vuonna 1991, jolloin tehty salainen EY-selvitys kertoi sosiaaliturvan rahoittamisesta omavastuuperiaatteella. IS kertoi 21.12.1991 (A-P. Pietilä): "Salainen raportti tukee Suomen EY-jäsenyyttä. Ulkoministeriön laatima salainen selvitys tukee Suomen EY-jäsenyyttä. Toistaiseksi vain neljä ministeriä pääministerin ja presidentin lisäksi tuntevat raportin sisällön. Esko Aho kieltäytyi eilen jyrkästi antamasta tietoja selvityksestä eduskunnan ulkoasiainvaliokunnalle." Sitaatti sivulta A 11: "Valtiontaloudelle EY-jäsenyys aiheuttaisi myös suuria rahoitusongelmia. Rajojen avautuminen ja tavaroiden vapaa liikkuvuus kaikkien jäsenmaiden kesken merkitsisi tulli- ja valmisteverotuottojen tuntuvaa vähentymistä. Valtion tulot laskisivat noin 1/10 eli 17-20 mrd mk/v. Tämä aiheuttaisi suuria paineita niin valtion kuin kuntataloudenkin supistamiselle. Esille nousisi myös sosiaaliturvan rahoittaminen omavastuuperiaatteella." Kyseinen selvitys tehtiin valtiosihteerin Martti Ahtisaaren johdolla. Salainen selvitys "kuivu" 9.1.1992 eduskunnalle annetuksi selonteoksi.

Suuruuden ekonomia – valheiden viritelmä

Suomen päättäjät tietävät tasan tarkkaan, että sote-alueen koko kasvattaa kustannuksia. Tehokkaimmin Suomessa sosiaali- ja terveyspalvelut tuotetaan 10-40 000 asukkaan alueilla. Ruotsissa vastaava luku oli 20 - 50 000 asukasta.

Kysyin pari vuotta sitten syntymäkuntani Punkalaitumen kunnanjohtaja Heidi Rämöltä, miksi asukasluvun noustessa sote-kustannukset kasvavat selvästi suhteessa enemmän. Heidi kertoi, että jos hän kysyy jotain asiaa naapurikuntien Huittisten ja Sastamalan johdolta, Huittisista vastaus tulee saman tien, mutta Sastamalan vastausta saa odottaa päiviä. Sastamala on jätisuuri. Nyt Suomen kunnanjohtajien puheenjohtaja, Lempäälän kunnanjohtaja Rämö arvostellee ankaraasti hallituksen tapaa toteuttaa uu-

Sote-soppa palaa taas pohjaan

Pääministeri Jyrki Katainen lausui 2012 "Kuntia on satakunta, kun hallitus lopettaa. Totesimme Urpilaisen kanssa yhdessä, että tämä me viedään maaliin". Karttahaarjoituksia teki ministeri Henna Virkkunen. Kuntien sote-toimi saatiin sekaisin. Kuntauudistus mahdollisine pakkoliitospykälineen päätyi Ö-mappiin ja uudistuksen isoisä Katainen ja isoäiti Virkkunen poliittisten norsujen hautausmaalle Brysseliin. Kataisen hallitus sanoi toteuttavansa maan laajuisen kuntauudistuksen, jonka tavoitteena on vahvoin kuntiin perustuva elinvoimainen kuntarakenne, ylikunnallisten hallintohimmeliön purkaminen ja kuntalaisten demokratian laajentaminen. Nyt Juha Sipilän SSS-hallitus jatkaa samaa ilveilyä: kunnat yritetään lahdata pakon sijasta hivuttamalla. SSS-hallitus yrittää luoda himmeliön himmeliin ns. maakuntamallilla.

Ihmiset tietävät, että ydinkysymys tässä hallitusten "uudistus- ja muutosvimmassa" on, saadaanko julkiset peruspalvelut säilytettyä. Tulee kyetä torjumaan mm. terveydenhoidon siirtäminen yksityiseksi bisnekseksi

distusta. Kokonaisnäkemys puuttuu; kuntien tulevaisuudesta ja perustehtävistä ei ole tietoa.

20 kunnan Suomi

Rämö näkee, että uudistuksen takana hämmöttää 20 kunnan Suomi. Kataisen ja Virkkusen yritys toteuttaa se kuntaliitosten kautta meni karille. Samaa tavoitetta yritetään nyt keskustan "kotikunta-karakuntamallilla". Kunnanjohtajien mukaan olemme projektin ensi vaiheessa, mikä on "jumalaton hämmennys".

Maakuntiin piti siirtää valtion väliportaan hallintoa. Nyt suunnitellaan kuntien tehtävien siirtoa maakunnille. Ensin sote-asiat, jotka ovat reilusti yli puolet kuntien budjeteista, sitten koulu- ja muut kun-

nan tehtävät. Näin kunnat voitaisiin muuttaa perinneyhdistyksiksi.

Uudistuksen yksityiskohdat ovat hämärän peitossa ja rahoitus on vielä täysin auki. Rämö toteaa aivan oikein, että uudistuksen kokonaisuus ei ole kenenkään hallinnassa. SSS-joukon marraskuun yönä yli 1 promillen humalatilaa vastaavan väsymyksen vallassa tekemä keskitämisspätös pitää unohtaa pian.

Sotea muovataan taas kerran uusiin puihin

Hallitus väänsi marraskuussa kompromissin maakunta- ja sote-uudistuksesta. Kolme kuukautta on kulunut ja taas ollaan lähtörudussa. Sote on törmännyt perustuslaillisiin ongelmiin. Uudessa hallintohimme-

lissä piti olla 18 itsehallintoaluetta ja 15 sote-aluetta, jolloin kolme maakuntaa joutuisi yhteistyöhön toisen alueen kanssa. Se sotii kansalaisten yhdenvertaisuutta vastaan. Kokoomuksen sote-ekspertti Paula Risikko kyseenalaisti haikaillun sote-ratkaisun ja esittää aikalisää ja asian valmistelua. Marraskuun kompromissi 15 sote-alueesta onkin päätyvässä romukoppaan ja koko rakennelmaa muovataan uudelle pohjalle.

Hallituksen ideapankista voidaan tässä vaiheessa odottaa mitä tahansa; pitkittyessään asiat mutkistuvat. Sote-kuvioita on veivattu keväästä 2006 lähtien neljässä eri hallituksessa ja lukemattomissa työryhmissä. Kunnilta on pyydetty lausuntoja viritelmistä – ei kos-

kaan siitä, mitä ongelmia sotessa on ja onko nykyinen kuntapohjainen perusterveydenhoito ja sosiaalitoimi parempi kuin uusviritelmät. Ratkaisua on vaikea löytää – sitä ei edes haluta etsiä.

Hallitus on kaivamassa kaapistaan myös yhden vanhoista kompromisseistaan eli erityisvastuualueiden mallin, joka perustuu viiteen yliopistolliseen keskuksairaalaan. Erva-alueille annettaisiin vastuu sote-palveluista. Tutkimus ja kehittäminenkin tulisivat niiden vastuulle. Keskustan hellimät 18 maakuntaa hoitaisivat peruspalveluita. Himmeliin tulee vielä yksi taso lisää. Ja taas kokoomus ja keskusta ovat toistensa kimpussa.

SSS-joukko ei kumoa perustuslakia

Kokemattomienkin ministerien pitäisi opiskella valtiosääntöä, jotta eivät tekisi tolkkuttomia lakiesityksiä koepalloina. Vallan ja rahojen siirto ei mennyt perustulakivaliokunnan läpi. Ei toteutuneet suuret isäntäkunnat, joiden valtaan pienet renkikunnat piti alkujaan alistaa. Valtta ei siirtynyt myöskään 5 erva-alueelle. SSS-joukko ei tajua vielääkään, että perustuslaki ei ole niitä turhia säädöksiä, jotka se on luvannut kumota. Tokkopa kuntien itsehallintoa tai kuntalaitosta romutetaan – ainakaan vuoteen 2019 mennessä.

Rehula: Askelmerkit asetettu

Suunnistusta harrastava sote-uudistuksen vastuuministeri Juha Rehula on sanonut, että askelmerkit uudistukselle on asetettu. SSS-joukko on asettanut askelmerkit, mutta ei osaa pukea verryttelypukua päälleen, ei saa piikkareita jalkaan, eivätkä osaa edes verryttellä saati ponnistaa loikkaa tavoitellen. Säätilan muutos aiheuttaa sen, että askelmerkit eivät osu lähellekään ja jopa kisa voidaan joutua peruuttamaan. Askelmerkit osaa asettaa kilpailija, joka ei hypyissä pääse edes hiekkakasaan asti ja korkeushyppääjä, joka alittaa riman joka yrityksellä.

Sote-urakka on vain suunnittelua ja tekemistä vaille valmis.

Juhani Tanski

Jäsenistö maksaa Ruotsin ammattiliittojen johdon ylellisen elämän

LO-liittojen määrä on puolittunut 40 vuodessa, sillä ammattiliittoja yhdistetään jättimäisiksi ammattiliitoiksi. Niissä johtajat istuvat kädet sylttypurkissa yhdessä työntantajien kanssa ja estävät lakkoja ja konflikteja. Johtajat toimivat siten, että jäsenistö tyytyy mahdollisimman vähään. Aktiivisuus on vähentynyt etäisyyden myötä. Aktiivisia jäseniä vaivataan ja heidän toimintaansa hankaloitetaan ja heistä yritetään päästä eroon. Jäsenistö joutuu yhä kauemmaksi johdosta ja jäsenten demokraattiset mahdollisuudet vähenevät. Todellinen valta on Tukholman LO-talon suojissa olevien liittojen johtajien käsissä. Liitot ovat tulleet hampaattomiksi toiminnissaan. Jäsenistö ei voi vaikuttaa asioihin kovinkaan paljoa.

Ruotsin kunnantyöntekijäliitto

Viimeisin esimerkki siitä, kuinka ammattiyhdistyksen johto on täysin hakoteillä toiminnassaan, on Kommunal, Ruotsin kunnantyöntekijäliitto. Se joutui tiedo-

Ruotsin kommunistit ovat aina sanoneet, että ammattiliiton johtajat ovat suurin vaara itse liitoille. Liiton jäsenmäärä lähentelee tänään 30-luvun tasoa. Se ei ole ihme, kun paljastukset kertovat johtajaeliitin ylellisestä elämästä, joka itse asiassa on syynä toiminnan lamaantumiseen. Pamppujen lojaalisuus työntantajien kanssa kulkee ennen solidaarisuutta työntekijöille. Tavallinen työntekijä vain ihmettelee, kuinka kauan tällainen kulttuuri kestää jatkuvista paljastuksista huolimatta.

tusvälineiden jyrän alle, kun paljastui, että liiton johto oli törkeästi käyttänyt jäsenten veroja loistoravintolan pitämiseen. Siellä juotiin 30 000 kruunun viinejä, katseltiin pornoesityksiä ja mässäiltiin tuhansien kruunujen edestä. Lisäksi ajeltiin taksilla ja ulkomaanmatkoilla jäsenten rahoilla. Reaktio oli melkoinen, sillä 10 000 jäsentä erosi hetkessä. Johdon eroa vaadittiin heti. Eikä ihme, sillä sen jäsenistö muodostuu suurelta osin matalapalkkaisista naisista. Naisista, joilla on vaikeuksia selvittää eläkepäivistään, kun se päivä koittaa. Yli 50 prosentilla on taloudellisia vaikeuksia eläkkeellä, sanoo uusin tutkimus.

Liiton puheenjohtaja Annelie Nordström pyyteli anteeksi televisiossa, mutta sanoi, että hän jatkaa liittokokoukseen saakka keväällä. Näin hän takaa itselleen 2,1 mil-

joonan tulot laskuvarjoineen. Hän sanoi matkaavansa ympäri maata ja käyvänsä kertomassa uudesta poliittisesta linjauksesta. Hän valitteli myös, että hän katui matkaa Etelä-Afrikkaan. Tällöin 29 henkilöä sekä yksityisiä että liiton johtohenkilöitä, kävi kongressimatalla liiton kustannuksella. Kaksi päivää meni Krugerin puistossa, jonne johtajat maksoivat sisäänpääsymaksun, mutta ottivat päivärahat. Nordström totesi vain lehdistökokouksessa, että kunnantyöntekijöiden kulttuuriin kuuluu sallia itselleen ylimääräistä, kun matkataan noinkin kauaksi.

Lakeja koetetaan heikentää

Törkeintä asiassa kuitenkin on, että Nordström kuului samaan aikaan hallituksen nimittämänä puheenjohtajana Tulevaisuuskomiteaan, jo-

ka tutkii tulevaisuuden työtä. Ryhmä on toiminut täydessä hiljaisuudessa, jotta protestit eivät pääsisi häiritsemään tavoitetta. Tämän ryhmän tarkoituksena on selvästi heikentää LAS:ia eli työntekijöiden työturvaa; yritetään päästä pois ajatuksesta, että viimeksi tullut ensiksi ulos. Nyt pyritään saamaan tämä laki pois, jotta aktiiveja ay-miehiä ja -naisia voidaan helpommin poistaa työpaikalta. Myötämäärämlakia heikennetään myös. Kysymys oli tietysti työntekijöiden puolelta, kenen mandaatilla Nordström toimi ryhmässä työntekijöiden puolesta?

Pääministeri Erlander piti kamppailua kommunisteja vastaan ammattiyhdistyksissä tärkeämpänä kuin suurkapalisteja vastaan ja hyväksyi lauseen "se, mikä on hyväksi Wallenbergille, on hyväksi Ruotsille". Siitä lähtien ovat sosia-

lidemokraatit ajaneet luokkayhteistyön politiikkaa työntantajien kanssa ja heikentäneet työntekijöiden asemaa.

Solidaarinen yhteiskunta

Jo Pariisin kommuuni teki selväksi periaatteet, kuinka solidaarista yhteiskuntaa hallitaan. Heidän mukaansa työntekijöiden edustajat voitiin erottaa heti, kun luottamusta ei enää ollut. Edustajilla tuli olla sama palkka ja elinolot kuin edustetuilla. He olivat velvollisia raporttoimaan kaikesta ja puolustamaan päätöksiään valitsijoidensa edessä. Tänä päivänä johtajilla on miljoonapalkat. Johtajia helittää suurkapitalistien taholta ja ajetaan kauemmaksi työntekijän vaikutuspiiristä. Päätökset ovat usein pimennossa.

Jokainen tärkeä työntekijää koskeva sopimus työelämässä täytyy käsitellä jäsenäänestyksessä työpaikalla. Se on aina ollut kommunistien näkemys asiasta. Ammattiliitto on jäseniään, ei johtoa varten.

Esa Salomaa

AHNEUDEN ASKELMERKIT

Juhani Valo

1900-luvun alkuvuodet

Pertti Haapala kirjoittaa: "1900-luvun alun Suomi oli aikalaisille uudenlainen kapitalistinen talous. Rahatalous oli yleistynyt nopeasti ja ulottui myös maaseudulle. Ihmiset laittoivat ylimääräiset rahansa pankkiin ja Helsingin pörssistä saattoi ostaa osakkeita. Maan suurimmat yritykset olivat osakeyhtiöitä ja niiden osakkeita omistivat äveriäät suvut, pankit ja toiset yritykset, ulkomalaiset ja jopa jotkut työntekijät.

Suuryritykset olivat jakautuneet kahteen pankkileiriin, suomenmieliseen Kansallis-Osake-Pankkiin ja ruotsinkielisen pääoman Yhdyspankkiin. Myös keinotellu kuului aikaan. Konkurseja tehtiin useasti ja toisinaan yrityksiä saattoi ostaa pilkkahintaan. 1910-luvulla ja varsinkin sodan alettua elokuussa 1914 aika oli suotuista osakekeinottelulle ja valuuttakaupalle, jota käytiin myös lainarahalla. Sijoittamisesta tuli kansanhuvia, jota Eino Leino kuvasi vuonna 1915 romaanissaan 'Pankkiherroja'.

Suuret tuloerot näkyivät elämäntapaeroina, asunnossa, vaatteissa ja ruoassa. Näiden suhteen herrat ja kansa elivät aivan eri maailmoissa. Edellisten elämää leimasi ylellisyys, jälkimmäisten puute."

Sata vuotta myöhemmin

"Suomessa ja Euroopassa pitää nyt uskaltaa tehdä päätöksiä, jotka ei-

Uusliberalismin isiin kuuluva Milton Friedman opetti, että "kriisin puhjettua oli ehdottomasti toimittava ripeästi, toteutettava nopeita ja peruuttamattomia muutoksia ennen kuin kriisin ravisteleva yhteiskunta ehtisi toipua". Kapitalisti riistää yhä saman mallin mukaan kuin sata vuotta sitten Suomessa. SSS/EK haluaa palauttaa suomalaiset työläiset aikaan ennen I maailmansotaa. Kapitalismin tavoitteet eivät muutu, eikä luokkasopuilu kannata. Tulee taistella eroon kapitalismista. Emme saa suostua minkäänlaiseen "yhteiskuntasopimukseen", minkä tarkoitus on vain vahvistaa kapitalismia.

vät aina ole kansalaisten mieleen". Näin ei lausunut suuri valtiomies, vaan uusliberalismin isän, Friedmanin teesiä talouden shokkihoidosta mukaillen entinen Kannuksen kunnan elinkeinoasiamies, laman varjolla pääministeriksi 1991 nostettu Esko Aho Helsingin Sanomissa. Friedmanin uusliberalismin oppia saarnasi Ayn Rand'kin, yksi ultrakapitalismin luojista ja näihin Aho sekä nykyinen hallitus nojautuvat. Esko Aho on SSS/EK-hallituksen pääneuvonantaja, jota edelliset porvari- ja demarivetoiset hallitukset ovat kuunnelleet Ahon pääministerikaudesta alkaen. Sadassa vuodessa kapitalistin luonne on pysynyt muuttumattomana.

Nordea vuonna 2014

Nordean vuoden 2014 yt-menettely ei näkynyt kansanliikkeenä eikä ammattiliiton äänenä. Irtisanomiset tulivat ja menivät menojaan. Miljardituloksen tehnyt Nordea haki uusia jättisäästöjä; se tiukensi 2013 aloitettua säästökuuria. Yhtiö tavoitteli 2013-2015 yhteensä 900 miljoonan euron säästöjä, kun aiempi tavoite oli 450 miljoonaa. Nordea karsi jättisäästöön päästäkseen kont-

toriverkkojaan, tehosti IT-toimintojaan ja leikkasi kuluja keskitetyistä toiminnoistaan. Nordean liikevoitto oli loka-joulukuussa 2013 hieman yli miljardi euroa, liki samalla tasolla kuin edellisellä vuonna. Koko vuodelta 2013 Nordea teki liikevoittoa yli 4,1 miljardia euroa. Nordea aloitti jättituloksestaan huolimatta, tyydyttääkseen osakkeenomistajien osinkovoittohaluja yt-neuvottelutammikuussa 2014. Nordea arvioi vähennystarpeen olleen 250-300 henkilön suuruinen.

Pankissa oli vuoden 2014 aikana alkamassa myös pienempiä yt-neuvotteluja. Nordean järjestäytynyt henkilöstö kuuluu ammattiliitto Nousuun. Julkisuuteen 2.4.2014 kommentoineen henkilöstön edustajan mukaan leikkaukset tähtäsivät pankin omistajien voittojen maksimointiin. Aikaisempina vuosina toteutetut suuret henkilöstöleikkaukset tuntuivat henkilöstöedustajan mukaan vielä vuoden 2014 alussa jaksamisongelmina työpaikoilla ennen uusia irtisanomisneuvotteluja. Nordean hallituksen puheenjohtaja Björn Wahlroos kehui joulukuussa 2013 yhtiön

Kuva: Heikki Männikkö

Vietimme "Pankkien vastuun ja uhrien muistopäivää" jo 17.10.2011 Helsingin Nordean konttorin luona. Silloin pankin asiakkaat olivat pääsääntöisesti kanssamme samaa mieltä. Tässä tilaisuudessa esitimme tunnuksen, että maahamme tulee perustaa valtion omistama kansanpankki, jossa vähävaraiset eläkeläiset ja palkansaajat voivat riskittömästi säilyttää vähii rahojaan. Puhumassa Pekka Tiainen. Katso myös Kansan äänen numerot 5 ja 6/2011, jotka löydät näköispainoksina netistä os. www.kansanaani.net.

pääoman tuplaantuneen vuoteen 2007 verrattuna, joten Nordea korrotti osingonjaon määrää, jottei Nordea Wahlroosin mukaan uisi pääomassa. Toisin sanoen, vuoden 2014 yt-menettelyt tulivat näkymään suurentuneina osinkoina.

Henkilöstön mielenilmaisu sulki 13.6.2014 suurimman osan Nordean konttoreista Suomessa. Työntekijät poistuivat työpaikoiltaan vastalauseena pankin rajulle saneerausohjelmalle. Ammattiliitto Nousun mukaan pankki vähentäisi konttoreista henkilökuntaa selvästi yli 300 henkilöä eli enemmän kuin yt-neuvottelujen alussa arvioidut 250-300. Nordean työntekijät menettivät uskonsa pankin ylipään johtoon.Oliko ammattiliiton pakko hyväksyä yt-alkuarvionkaan lukuja?

Nordea jakoi eniten osinkoja vuonna 2015

Nordea jakoi pörssiikevään 2015 muhkeimmat osingot. Yhtiön osakepotti oli neljänneksen Helsingin pörssin yhtiöiden maksamista osingoista. Nordea teki 2014 historiansa parhaan tuloksen eli noin 4,4 miljardia euroa. Hyvä tulos näkyi yhtiön osingossa, joka oli osaketta kohden yli 40 prosenttia suurempi kuin vuosi sitten 2014.

Yhteensä Helsingin pörssin yhtiöt maksoivat 2015 keväällä 10,3 miljardin euron osingot. Tämä oli noin 800 miljoonaa euroa enemmän kuin 2014. Osakesäästäjien keskusliiton toimitusjohtaja Antti Lahtisen mu-

jatkuu sivulla 19

Poimintoja lehdistä

Aivovienti

Kliinisen molekyyliääketieteen professori Anu Wartiovaara kirjoittaa: "Aivovienti on jo alkanut" (**Yliopisto 9/2015**). SSS-hallituksen säästöt voivat johtaa tutkimusryhmien alasajoon. Yliopiston hallintojohtaja Esa Hämäläisen mukaan määräaikaista sopimuksia ei jatketaisi. Tämä on väärin niitä yksiköitä kohtaan, jotka ovat itse hankkinet rahoituksensa toisin kuin yleisellä perusrahoituksella toimivat. Monet pakkaavat jo tavaroitaan. Jos aivopääoma nyt menetetään, niin vastaavan asiantuntemuksen uudelleen rakentaminen vie vuosikymmeniä.

Kirjasto

Kirjailija Marja-Leena Mikkolan mukaan kirjasto takaa sivistyksen, ymmärryksen ja tasa-arvon (**Yliopisto 9/2015**). Mikkola oli 1970-luvulla Kulttuurityöntekijäin liitossa hyvin kiinnostunut marxilaisuudesta. "Se, että tutustuin marxilaisiin teorioihin, on auttanut minua orientoitumaan myös nyky-Suomen ja maailman tilanteeseen. Minua ei voida höynäyttää sillä, että nykyinen järjestelmämme olisi ihanteellinen ja ideaali." Mikkola ja monet muut taistelivat oman, Käpylän lähikirjastonsa puolesta Helsingissä, ja he saivat kirjaston säästettyä.

Rauha ja kasvatus

Rauhankasvattaja Helena Kekkosen

(1926-2014), joka sai ensimmäisenä Unescon rauhankasvatuspalkinnon 1981, muistokirja "**Rauhan silta kantaa**" julkistettiin 24.10.2015 YK:n 70-vuotispäivänä (**TEP-tiedote 2/2015**). Kirjan julkaisijat ovat Rauhankasvatusinstituutti, Rauhapolustajat ja Tekniikka Elämää Palvelemaan (TEP). Tilaisuudessa puhui professori emeritus Kari Uusikylä aiheena "Kasvattaja hyvän elämän puolustajana". Otteita:

"Nyt vaaditaan, että koulun tulisi jalostaa oppilaista osaajia työelämän tarpeisiin, oppilas on ikään kuin raaka-ainetta. Äärimmillään tämä tappaa sivistyneisyyden, inhimillisyyden, yhteisöllisyyden ja moraalin." (...) "Yhteiskunnan vaurastumisen ja menestymisen kannalta aito lähimmäisestä välittäminen ei ole enää edes toivottavaa, vaan itsekkyyys, ahneus ja turhamaisuus hallitsevat meitä yhä enemmän. Missä on elämämme mieli, missä aidot ystävät?" (...) "Ihmisarvo on jäänyt näyttämisen, julkisuuspisteiden ja tulostamisten varjoon."

"Peruskoulun opetussuunnitelmakomitea 1970: 'Koulun tulisi ohjata oppilaita havaitsemaan, että jokaisella on ihmisarvo, joka on täysin riippumaton ammatista, varallisuudesta, rodusta, iästä, saavutuksista, terveydestä, kyvyistä ja muista henkilökohtaisista ominaisuuksista. Siksi opetuksessa on tähdennettävä, että on arvokasta ponnistella itsensä kehittämisek-

si. Konkreettisesti lähitavoitteen oppilaiden omassa elämänpöirissä voidaan pitää sitä, että he eivät kohtele ketään väheksyvästi, vaan osoittavat ystävällisyyttä ja avuliaisuutta erityisesti heikompia, avun tarpeessa olevia sekä vanhuk-sia kohtaan."

Robespierre

Maxime Carvin (salanimi) kirjoitti artikkelin "Robespierren todelliset kasvat" (**Le Monde Diplomatique 6/2015**). Maximilien Robespierre'ä (1758-1794) (R) on herjattu 200 vuotta. Lenin koki "lännessä" saman tapaisen kohtalon. Wikipedian mukaan R muistetaan julmana vastustajiensa teloittajana. Historian professori Hervé Leuwers laati 2014 ilmestyneen R:n elämäkerran. Siinä R on kaukana tarinoiden raakalaisdiktaattorista.

R vallanjanoinen? Hän hyväksyi vastentahtoisesti hänelle tarjotut tehtävät ja kannusti kollegoitaan "jättämään tien auki uusille ja tarmokkaille seuraajille". R ihmiskunnan vihollinen? Hän asettui juutalaisten täyden kansalaisuuden puolelle ja siirtomaajärjestelmää vastaan. R tyranni? Hän kannatti varhain ja yksinäisenä yleistä ja yhtäläistä äänioikeutta, hän taisteli vetoamusoikeuden ja lehdistönvapauden puolesta eikä koskaan lakannut suojelemasta kansalaisia asevoimilta ja johtajilta. R totalitaaris keskusvallan perustaja? Hän laati teoriaa vallanjaosta ja tuomitsi "hallitusten ikivanhan vimman hallita liikaa". R verenhimoinen fanaatikko? Hän oli pitkään vaatinut kuolemanrangaistuksen poistamista ja

tuomioiden lieventämistä. Koska R vastusti vallankumouksen vihollisia, hän vetosi siihen, että "syyllisten määrää ei moninkertaistettaisi", "hairahtuneet" säästettäisiin ja "verta vältettäisiin". Tasavaltaa uhanneiden vaarojen takia hän lähti terroripolitiikkaan, josta ei vastannut yksin eikä palavimmin.

R väitti aina puhuvansa rahvaalle eikä koskaan tahtonut tunnustaa omistajille vähimmäistäkään näkyvyyttä. R pelkäsi, että vanha "läänitysaristokratia", jonka vallankumous kaatoi, korvautuisi "raharistokratialla". Poliitiikassa R puolusti laajaa käsitystä kansansuvereniteetista. Kansalaisyhteiskunnassa hän halusi rajoittaa omistus- ja kaupankäyntioikeutta, sikäli kuin ne olivat ihmisten luonnollisen olemassaolo-oikeuden vastaisia. Kun R ajoi "kansan asiaa", hänestä tuli huipentuneen, juuriin käyvän ja kansanomaisen vallankumouksen vertauskuva.

R toisteli, että demokratiaa ja vapautta ei ole ilman tasa-arvoa. Hän katsoi, että politiikka ei ole ura. Hän vaati rajoittamaan hallintotehtävien haalimista ja vahvistamaan kansanedustajien mahdollisuutta valvoa johtajia. R kiisti väitteen, että "omistusoikeus ei voi koskaan olla ristiriidassa ihmisten hengissä pysymisen kanssa". Hän hylkäsi näkemyksen, jonka mukaan yksityiset pyyteet koituvat yhteiseksi eduksi. Hänen mielestään mella-koihin ei pitänyt vastata kuolemanrangaistuksilla, sillä piti "mennä pahan juuriin" ja "selvittää, miksi kansa kuolee nälkään". Kun girondistit kiih-

koilivat eurooppalaisille ruhtinaille, R muistutti, että vapautta ei voi viedä ulkomaille "aseellisin lähettiläin".

Jumalaton mies

Kosmologi Lawrence M Krauss ei usko jumalan olemassaoloon (**Yliopisto 10/2015**). Jumala on merkityksetön universumin synnyssä eikä sitä kannata miettiä. "Sallimme yhteiskunnassa taikauskon ja annamme sen vaikuttaa elämäämme. Myytit ja taikausko, johon uskonnot perustuvat, ovat yli 2000 vuotta vanhoja. Haluaisin, että ihmiset nauttivat todellisuuden ihmeistä ja todellisesta maailmasta, joka on monta kertaa kiinnostavampi kuin taikauskon maailma".

Vanhuspalvelulaki epäonnistui

Tutkija Hanna-Kaisa Hopppanian valtio-opin väitöskirjasta selviää, että vanhuspalvelulaki 2013 ei ole ratkaissut vanhustenhoidon ongelmia (**Yliopisto 10/2015**). Laista hoitajien pienin määrä jäi pois. Jäi avoimeksi, mihin asti vanhus on itse vastuussa hoitonsa kustannuksista. Tilanne on epätasa-arvoinen. Varakkaat voivat ostaa palvelusetelillä haluamansa, mutta vähävarainen ei pysty samaan, jos hänen rahansa eivät riitä setelin omavastuuosuiteen. Vanhustenhoidossa on pantu toimeen uusliberaaleja uudistuksia. Hoidon tuottajista suuri osa on yksityisiä yrityksiä. Kepu ja persut aikoinaan vaativat riittäviä resursseja vanhustenhoitoon.

Hannu Kautto

Jatkuuko Lähi-idässä sota ja pakolaistulva? (1)

Ajatelkaamme lyhyesti menneen vuosisadan 1900-luvun historiaa. Sen alkua oli aikaa, jolloin juutalaisten, lähinnä eurooppalaisen juutalaistyön ja arabien keskuudessa syntyivät ajatukset kansallismielisestä liikkeestä, joilla pyrittiin itsenäisten valtioiden perustamiseen. Arabeille se merkitsi unelmaa yhtenäisestä suuresta arabi-kuningaskunnasta. Sen olisi tullut yhdistää Lähi-Idässä suuren alueen: nykyisen Syyrian, Libanonin, Israelin ja Palestiinan alueen, Irakin sekä Saudi-Arabian pohjoisosat. Tämä ajatus eli voimakkaana jo ennen ensimmäistä maailmansotaa.

Ranska ja Englanti piirsivät Lähi-idän kartan uusiksi

Kansainvälisessä politiikassa alkoi tapahtua. Ensimmäisen maailmansodan aikana koettiin tapahtumasarja, jonka jokainen Lähi-Idän arabi ja Israelin juutalainen tuntee historiasta. Ensimmäisen maailmansodan aikana vuonna 1916 Ranskan ja Englannin välillä solmittiin salainen Sykes-Picot-sopimus. Se oli Euroopan vanhojen siirtomaavaltiojen solmima etupiirisopimus, jolla salaisesti sovittiin Lähi-idän jakamisesta. Turkki oli Osmani-imperiuminsa kautta hallinnut lähes 400 vuotta koko Lähi-Idän aluetta Arabian niemimaalla Jemeniin ja Pohjois-Afrikassa aina Egyptiin ja nykyiseen Marokkoon, eli Atlantin valtamerelle saakka. Sitä vastaan eurooppalaisvaltiot - jotka vahvistivat siirtomaaimperiumejaan eri puolilla maailmaa - etupäässä Ranska ja Englanti rakensivat silloin yhteistä rintamaa ja solmivat tämän salaisen sopimuksen, jolla sovittiin Lähi-Idän jakamisesta näiden kahden eurooppalaisvaltion kesken. Tätä ei kerrottu julkisuudessa. Vuosi tämän jälkeen vuonna 1917 Englanti antoi juutalaisten 1800-luvun lopulla perustamalle kansalliselle liikkeelle eli sionistiselle federaatiolle lupauksen oman kotimaan perustamisesta historialliseen Palestiinaan. Vuonna 1917 brittien antaessa tämän lupauksen juutalaisjärjestöille Osmani-imperiumi hallitsi vielä Palestiinan aluetta, eikä briteillä ollut mitään laillista tai kansainvälisoikeudellista mandaattia luovata sitä kenellekään. Turkin Osmani-imperiumin aikana näitä alueita hallittiin maakuntina ja muina erinäköisinä ja erinimisinä hallinnollisina yksiköinä. Ei ollut olemassa sellaisia kansallisvaltioita, joita piirrettiin kartoilla toisen maailmansodan jälkeen. Niiden perussuuntaviivat sovittiin vasta tässä salaisessa Ranskan ja Englannin Sykes-Picot-sopimuksessa.

Arabeille annetut lupaukset petettiin

Ensimmäisessä maailmansodassa myös arabiarmeijat auttoivat eurooppalaisvaltioja mm. Englantia karkottamaan turkkilaiset alueelta ja arabeille annettiin itsenäisyyslupauksia. Mitään näistä lupauksista ei lunastettu. Ne unohdettiin. Arabiosapuolelta tehtiin yritys, että Mekasta - Saudi-Arabian alueelta - karkotetun hashemiittisuvun (joka nykyisin hallitsee Jordaniaa) silloinen kruununperillinen Feisal julisti itsensä Lähi-Idän pohjoisosiin suunnitellun arabivaltion kuninkaaksi. Yritettiin luoda arabien kannalta katsottuna yhtenäinen kuningaskunta, johon esimerkiksi nykyinen Syyria ko-

Tämän tilaisuuden ilmoituksessa viitattiin pakolaiskriisiin, joka on Suomessa puhuttanut puolen vuoden ajan hyvin vahvasti. Koska olen taustaltani historioitsija, haluan lähteä vähän taaemmasta historiasta, jotta Lähi-Idän nykyinen sekava tilanne tulisi ymmärrettäväksi. Historian pitkällä ajanjaksolla tarkasteltuna, on Lähi-Idä aina ollut eri kansojen ja etnisten ryhmien, eri uskontojen ja niiden alaisien ryhmien - käsittäen juutalaisuuden, kristinuskon ja islamin - katkama alue. Se on ollut kansojen sulatusuuni, jonne on tullut eri puolilta maailmaa erilaisia valloittajia ja kansainvaelluksia. Tämä pitäisi yleisenä taustana muistaa, kun puhutaan Lähi-Idästä.

Palestiinalaisia on tänään n. 12 miljoonaa. He elävät kaikki maanpakolaisina. Viimeksi Israel hyökkäsi koko sotakoneensa voimalla Gazaan. Maailmassa osoitettiin mieltä Gazan puolesta. Palestiinan tukijat järjestivät 9.8.-14 eduskuntatalolla performanssin Gazan puolesta.

konaisuudessaan sekä suuret osat Irakia olisivat kuuluneet. Kuitenkin ensimmäisen maailmansodan aikainen eurooppalaisvaltojen jako vakiintui Lähi-Idälle. Se juutalaisten muuttoliike, jolle britit olivat omassa Balfourin julistuksessaan (Britannian ulkoministerin Arthur Balfourin 2.11.1917 kirjoittama kirje, jossa Britannian hallitus tuki sionistien aikkeita perustaa juutalaisille oma valtio Palestiinaan) antaneet luvan, alkoi suuntautua Lähi-Idään voimakkaammin vasta 30-luvulla Saksan natsivallan aikana. Voimakkaampi juutalaisten muutto käynnistyi brittimandaatti Palestiinaan vasta 30-luvun loppupuolella. Kuka briteille antoi oikeuden Palestiinaan? Se oli ensimmäisen maailmansodan jälkeen perustettu kansainvälinen yhteisö, Kansainliitto, joka antoi briteille ja ranskalaisille mandaattioikeudet lähes samoille alueille, mihin aikanaan tämä Sykes-Picot sopimus oli etupiirrinjat vetänyt. Tällaisia salaisia diplomaattisia etupiirisopimuksia tehtiin Lähi-Idässä useita. Suomen historiastakin löytyy samankaltainen Molotov-Ribbentrop-sopimus.

Palestiinalaisille tilanne on "Nakba" eli katastrofi

Sodat muuttivat kärjistymään alkanutta tilannetta huomattavasti. Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokous teki v. 1947 päätöksen perustaa Israel osalle sitä historiallista Palestiinaa, joka briteille oli Kansainliiton päätöksellä annettu. Samalle alueelle tuli YK:n päätöksen mukaisesti perustaa myös Palestiinan arabivaltio. Historia kulki siten, että Israel julistautui itsenäiseksi 14. päivä toukokuuta 1948. Seuraavana yönä syntyi ensimmäinen sota Israelin-Palestiinan konfliktissa, joka käytiin 1948-1949. Tämän ensimmäisen sodan tautalla oli vielä vahvasti brittien yritys pitää Palestiinan mandaatti itsellään. Tämän jälkeistä pitkää historiaa voi katsoa monesta näkökulmasta. Jos minä olisin v. 1949 syntynyt Palestiinassa arabina, niin eläisin nyt maanpakolaisena jossakin pakolaisleirissä. Runsas 30 vuotta sitten teimme valokuvaaja Leena Sarasteen kanssa Libanonin pakolaisleirien Sabran ja Shatilan kotalaista teoksen, johon kirjoitin his-

toria-artikkelin Leenan hoitaessa muun jutun ja edelleen sama pakolaisuus jatkuu. Palestiinan - Israelin konfliktissa on käyty kymmenkunta sota. Lähi-Idässä sotia tai pienempiä konflikteja on käyty toisen maailmansodan jälkeen useita kymmeniä. Koskaan eivät sotien osapuolten tavoitteet ole toteutuneet heidän haluamallaan tavalla.

Eilen (11.1.2016) YLE esitti Palestiinassa syntyneen juutalaisen, Suomessa pitkään asuneen, elokuvaohjaajan Gideon Gitain "Jumalan nimissä"-dokumentin. Dokumentti kertoi Länsirannalla sijaitsevan Hebronin kaupungin tilanteesta. Israelin länsirannalle ja Jerusalemin ympäristöön rakentamassa siirtokunnissa on paljon ihmisiä, jotka edelleen toivovat koko historiallisen Palestiinan eli Jordan-virran ja Niilin välisen alueen yhdistämistä yhdeksi juutalaisvaltioksi. Palestiinalaisten kannalta tilanne "Nakba" (katastrofi), joka alkoi ensimmäisestä sodasta 1948-1949 ja jo siitä edeltäneistä karkotuksista, on tarkoittanut, että jopa viisi sukupolvea on elänyt pakolaisleireissä eri puolilla arabimaailmaa sekä diasporassa kaikkialla maailmassa. Tällä hetkellä karkeasti arvioiden maailmassa on noin 12 miljoonaa juutalaista. Heistä noin 6 miljoonaa elää Israelissa ja lopuista suurin osa Yhdysvalloissa. Palestiinalaisten kokonaismäärä on suunnilleen sama 12 miljoonaa. He elävät edelleen maanpakolaisuudessa ilman omaa valtiotaan.

Arabiosapuoli kokee tulensa petetyksi

Monet ihmettelevät tänään, että mistä ihmeestä nämä terroristijärjestöt kuten ISIS tai Daesh (kuten sitä myöskin kutsutaan), Al-Qaida ja Jabat-Al-Nusran-rintama sekä kymmenet muut tänään Syyriassa terroria harjoittavat ryhmät ovat tulleet. Käsitakseni mukaan asian yleinen tausta on, että arabiosapuoli on vuosisadan ajan kokenut jatkuvasti tulensa petetyksi ja tästä nousee esiin monenlaisia kuvioita. Toisen maailmansodan jälkeen arabivaltiot itsenäistyivät ja Israelin valtio julistautui itsenäiseksi 1948. Lähi-Idän kartta muotoutui pitkälti niitä rajalinjoja noudattaen, jotka Sykes-Picot sopi-

muksessa 1. maailmansodan aikana hahmoteltiin. Tältä pohjalta luotiin itsenäiset arabivaltiot Turkin muinaisen imperiumin eteläosiin. Valtioiksi muodostuivat Libanon, Syyria ja Irak. Kansainliitossa käytiin pitkä kamppailu siitä kenelle Irakin pohjoisosat, kurdien asuttama Mosulin ympäristön öljyalue ja sitä ympäröivät maakunnat kuuluvat. Niitä halusivat haltuunsa Ranska, Englanti ja Turkki. Turkki perusteli silloinkin, että siellä asuu turkomaaneja, turkinsukuisia etnisiä ryhmiä ja vaati siksi näitä alueita liitettäväksi Turkin valtioon. Taustalla vaikutti tietysti öljy, kuten Ranskan ja Englannin vaatimuksissa. Toisen maailmansodan jälkeisessä arabimaailmassa - kun rajalinjoja vedettiin Sykes-Picot-sopimuksen viitoittaman kartan mukaisesti - mitään kovin luonnollisia valtioiden rajoja ei Lähi-Idään kyetty piirtämään. Päinvastoin erilaiset kansat, kansanryhmät ja etniset ryhmät sekä erilaiset uskontokunnat hajautuivat eri valtioiden alueille ja eri puolille Lähi-Idää eristyksiin toisistaan.

Siirtomaavallan ratkaisemattomat kysymykset taustalla

Kokemukseni vuosikymmenten työssä kehitysmaatutkimuksen parissa sekä kolonialismin historian opettajana ovat osoittaneet näiden alueiden olevan herkkiä erilaisille konflikteille, koska siellä ovat aina muhimassa siirtomaavallan jälkeensä jättämät ratkaisemattomat kysymykset. Lopulta myös nämä nyt Persianlahden öljymonarkioina tunnettavat rantavaltiot itsenäistyivät 1970-luvulla. Saudi Arabia oli itsenäistynyt aiemmin 1920-luvulla. Vähitellen Saudi-dynastia taistellen yhdessä wahhabilaiseen islamintulkintaan sitoutuneiden uskonnollisten johtajien kanssa, rakensi ja sotien vahvisti saudidynastian ja karkotti Arabian niemimaalta hasheemiittidynastian, joka aiemmin oli hallinnut islamin pyhiä paikkoja. Tämä perhedynastia nostettiin brittien valtaistuimelleen nostamina kuninkaina, kun britit loivat Lähi-Idään omassa kontrollissaan pysyneitä monarkioita. Arabivaltiojen kannalta - ja myös Israelin vahvasti nationalismin sitoutuneiden juutalaisten sionististen järjestöjen kannalta katsottuna toiveet jäävät aina toteutumatta. Siksi tämän nykysotkun tausta on mielestäni muuttaman vuosikymmenen takaisissa Lähi-Idän tapahtumissa ja vastuu sotakustan lankeaa ennen muuta eurooppalaiselle siirtomaavallalle.

Lähi-Idään syntyi hallinnollaan erilaisia valtioita

Toisen maailmansodan jälkeen Lähi-Idään syntyi kaksi erityyppistä tapaa hallita valtioita, kun toisaalta muodostuivat radikaalin arabinationalismin pohjalle rakentuneet valtiot. Nämä syntyivät useimmiten monarkioiden kukistamisen kautta. Näistä selkein esimerkki ja samalla mallin antaja oli 1952 Egyptissä Naserin johtama kumous monarkian syrjäyttämiseksi. Siinä Egyptiä brittien armosta hallinnut kuningas Faruk syöstiin valtaistuimeltaan ja perustettiin Egyptin arabitasavalta. Tämä arabitasavaltamalli levisi laajasti muuallekin arabimaailmaan - Ira-

Jatkuuko sota ja pakolaistulva? Miltä näyttää Lähi-idän uusi vuosi? Näitä aiheita käsiteli kansainvälisten suhteiden historian dosentti Pertti Multanen Helsingin yliopistolta Vallilan kirjastossa 12.1.2016 järjestetyssä luentotilaisuudessa. Järjestäjänä toimi Demokraattinen Siivistysliitto DSL. (Osa 1)

kiin, Libyaan, Jemeniin jne. Toiset ja useimmiten Lännen imperialismiin kanssa liittoutuneet arabivaltiot pitivät kiinni monarkistisesta tavasta hallita maitaan. Syyrian arabitasavallan itsenäistyminen toisen maailmansodan loppuvaiheessa tapahtui hieman eri tavalla niin, että Ranskan de Gaulle johtamat vastarintataistelijat toisen maailmansodan aikana antoivat Syyrian itsenäisyyssuhteiden lupauksen itsenäisyydestä, jos nämä tukevat Ranskan vastarintataistelijoita. Akselivallat ja liittoutuneet taistelivat myös Lähi-Idässä toisen maailmansodan aikana. Tämä historia liittyy suoraan siihen.

Libanonin itsenäistyminen tapahtui samalla tavalla. Libanon oli ranskalaisten kannalta valtio, jossa he yrittivät - tämä voi olla mielenkiintoista nykytilanteen kannalta näiden erilaisten uskonnollisten jännitteiden noustua vahvasti esiin - sellaista ratkaisua, jossa luodaan kaksi valtiota. Toinen edustaisi maronittikristittyjen katoliseen kirkkoon tukeutuvaa väestöosaa ja toinen islamilaista sekä sunni-että shiiasuuntaista islamia edustavaa väestöosaa. Ranska ei onnistunut toteuttamaan tällaista jakoa. Se jätti kuitenkin paljon jännitteitä Libanonin sisälle. Libanon on valtio, jossa jokaisen sodan ja konfliktin yhteydessä sisäinen tilanne kärjistyy. Tällä hetkellä kärjistyminen liittyy neljää vuotta jatkuneeseen Syyrian traagiseen sotaan ja heijastuu myös Libanoniin monella tavalla. Tämä pakolaistulva heijastuu kaikkiin näiden alueiden valtioihin. Kun Suomessa puhutaan 30000 turvapaikan hakijasta viime vuonna, niin Lähi-Idässä puhutaan sekä Libanonissa, Jordaniassa ja myös Turkissa ja aikanaan myös Syyriassa Irakin sodan jälkeen aina miljoonista ihmisistä. Sotia eivät ole paenneet kymmenet tuhannet, vaan miljoonat ihmiset. Nyt esimerkiksi Syyriasta arvioidaan paenneen sotaa noin 4,5 miljoonaa ihmistä.

Pertti Multasen alustuksen pohjalta toimitti Heikki Männikkö

(Jatkuu seuraavassa numerossa)

Hyvinvointimalli tuhottiin tietoisesti – kärsijöinä heikompiosaiset

Hannu Kautto

Hyvinvointimalli

Sosiaalipolitiikan asema vahvistui 1970-80-luvuilla. Jakovaltio täydentyi hyvinvointipalveluilla sekä ansiosidonnaisella että maassa asuminen pohjautuvalla perusturvalla. Yhteiskunnallisten palvelujen ja sosiaalipolitiikan infrastruktuuri rakennettiin pitkälle. Varallisuus nousi ja kansalaisten talouden ja sosiaalisen turvallisuuden perustaso saatiin turvattu varsin laajasti. Sosiaalipolitiikan kustannukset kasvoivat voimakkaasti. Kasvulle oli laaja yhteiskunnallinen tuki. Hyvä sosiaalipolitiikka on myös hyvää talouspolitiikkaa. Tulontasot tukee Kuusen mukaan taloudellista kasvua, koska se mobilisoi inhimillisiä voimavaroja ja kiinteittää kulutuspohjaa. Näin hyvinvointivaltio edistää talouskasvua.

Elintason noustessa ja valtion osallistuessa yhä laajemmin tulonjakoon ja palvelujen kehittämiseen alettiin puhua hyvinvointivaltiota ja myöhemmin hyvinvointiyhteiskunnasta. Pohjoismainen hyvinvointimalli koostuu sosiaaliturvasta, koulutuspalveluista, asuntopolitiikasta, työllisyyskysymyksistä ja erilaisista hyvinvointihankkeista. Hyvinvointiyhteiskunnan tunnuspiirteenä pidettiin julkisen vallan harjoittamaa talouden ohjausta, hyvinvoinnin tasaamiseen tähtäävää jakopolitiikkaa sekä kattavia ilmaisia sosiaali- ja terveyspalveluja. Niihin oikeutettuja olivat solidaarisesti myös sairaat, ikäihmiset ja vammaiset. Suomessa oli 1980-luvulla yksi maailman parhaista terveydenhuollon järjestelmistä.

Työllisyysaste oli 1980-luvulla korkea ja tuloerot pieniä. Hyvinvointivaltion sosiaaliturvamallille oli tunnusomaista tasasuuruinen toimeentuloturva (esim. lapsilisät), ansiosidonnainen toimeentuloturva (työeläke, ansiosidonnainen työttömyysturva), näitä täydentävä tarveharkintainen sosiaaliturva (toimeentulotuki) ja kunnalliset palvelut (päähoito, perusterveydenhoito, vammaispalvelut).

Hyvinvointimallin murros ja rakennemuutos

Pekka Kuusen 60-luvun sosiaalipolitiikassa hahmottelema suora tie hyvinvointivaltioon ei toteutunut hyvän alun jälkeen. Suomalaisen hyvinvointimallin murros alkoi 1980-luvun lopulla. Sorsan hallitus vapautti 1986 pääoma- ja rahoitusmarkkinat, josta seurasi korkea reaali-korkotaso. Pääomia alkoi siirtyä muualle ja tuotannolliset investoinnit lamaantuivat Suomessa. Syntyi 1990-luvun joukkotyöttömyys. Esko Ahon hallituksen aikana 1993 oli 533 290 työtöntä eli 22 prosenttia työvoimasta. Työllisyys uhrattiin investointien pelastamiseksi. Maailmantalouden globalisoitumiseen ja teknologiseen kumoukseen (mikroprosessori, tietotekniikka) liittyi sosiaalisen eriarvoisuuden kasvu ja lisääntyvä yksilöllistyminen.

Rahoitusjärjestelmä muuttui pörssikeskeiseksi. Lama 1990-luvun alussa tuhosi sinivalkoista pääomaa (Uusi Suomi 1991, KOP 1995, Pohjola 2000) ja punapääomaa (STS-pankki, Kansa ja muita). Pörssikeskeinen ajattelutapa muutti yritykset kovan globaalin kapitalismin yrityk-

Yhteiskuntapolitiikko Pekka Kuusi (1917-1989) julkaisi vuonna 1961 teoksensa 60-luvun sosiaalipolitiikka. Pekka Kuusi puhui sosiaalisesta kansanvallasta, joka tarkoittaa kansalaisten oikeutta vaatia, että valtiovalta palvelee kansalaisia, heidän tarpeitaan ja heidän parastaan. Valtion keskeisenä tehtävänä on olta kansalaisten elinehtojen tasoittaminen. Kuusen sosiaalipolitiikka oli ennen muuta tulonsiirtopolitiikka. Sosiaalipolitiikkaa ei enää nähty taloudellisten voimavarojen kuluttajana, vaan niiden vahvistajana eli hyvinvointivaltio edistää talouskasvua. Kuuselle sosiaaliturvassa oli kysymys perustarpeiden tyydytyksestä ja tarpeenmukaisesta palvelutasosta. Suomi läheni 1970-80-luvuilla hyvinvointivaltiota. Pääomajärjestelmä vapautettiin vuonna 1986. Itse aiheutettu lama 1990-luvun alussa käynnisti suuret leikkaukset ja hyvinvointivaltiota alettiin romuttaa. Leikkaukset olivat 2000-luvulla ja 2010-luvun alussa maltillisia, kunnes SSS-hallitus aloitti 2015 uhkailun mittavilla pienituloisiin kohdistuvilla leikkauksilla.

Eri puolilla on kamppailtu kunnallisten palvelujen puolesta niihin kohdistettuja leikkauksia vastaan. Kaksi vuotta sitten 23.11.-13 Loimaalla väki järjesti mielenosoituksen aluesairaalan puolesta. Silloin Turun sairaanhoitopiiri linjasi vuoteen 2016 ulottuvassa strategialuonnoksessaan, että aluesairaaloitten palvelutasoa lasketaan merkittävästi ja toimintaa keskitetään Turun yliopistolliseen sairaalaan (TYKS).

siksi. Osakkeenomistajien merkitys korostui. Omistajakaskeinen ajattelutapa syrjäytti sidosryhmäkeskeisen. Tehokapitalismi tarvitsi nuorimman, koulutetuimman ja kansainvälisimmän osan työvoimasta eli menestyjät. Muut jätettiin syrjään sinnittelijöiksi ja syrjäytetyiksi. Polarisatio alkoi eli sosiaalinen rakenne eriytyi. Yritykset saneerasivat työläisiään ulos. Eriarvoisuus ja yhteiskunnalliset vääryydet oikeutettiin sekä yhteiskunnallisia erimielisyyksiä hallittiin ja säädeltiin tavalla, joka johti puolueiden samankaltaistumiseen 1990-luvulla.

Avainsanoja olivat kilpailukyky, tuottavuus ja tehokkuus, kirokana oli työvoimavaltaisuus. Pörssikeskeisyys oli osakkeenomistajakapitalismia, kovaa tehokapitalismia. Talouden ahdingosta päästyä työttömien, pienituloisten ja sosiaalipolitiikan ahdingo jatkuu. Työttömyys oli laajaa, väkeä leipäjonossa riitti sekä sosiaali- ja kulttuuripolitiikassa jaettiin niukkuutta. Lamaan liittyvät pitkäaikaistyöttömyys, köyhyys, pätkätyöt, syrjäyttäminen, sosiaaliturvan leikkaukset ja rahoitusvajheet olivat arkipäivää. Sosiaaliturvan tarve lisääntyi, mutta sitä leikattiin.

Leikkaukset jäävät

Yhteiskuntapolitiikassamme 1990-luku oli leikkausten aikaa. Juustohöylällä pyrittiin leikkaamaan kaikista menoista. Leikkaukset kohdistuivat silti pääasiassa huono-osaisiin ryhmiin: 1992 sairaat ja työttömät, 1993 sairaat, työttömät ja lapsiperheet, 1994 työttömät, eläkeläiset ja sairaat, 1995 lapsiperheet ja nuoret, 1996 köyhät (eli pienituloiset sosiaaliturvan varassa elävät), sairaat ja eläkeläiset, 1997 työttömät, nuoret, lapsiperheet ja sairaat sekä 1998 työttömät, nuoret, lapsiperheet, sairaat jne.

Tuloerot kasvoivat 1990-luvulla. Se johtui pääosin omaisuustulojen kasvusta. Omaisuustuloista 70 prosenttia kohdistui 10 prosentille suomalaisista. Vähäosaisien tulot polkivat paikallaan. Työn ja pääoman välinen tulonjako muut-

tui pääomatulojen hyväksi. Sosiaaliturvan leikkaukset olivat rakenteita muuttavia. Tarveharkintaisten tulonsiirtojen (toimeentulo-, asumis-, työmarkkinatuen ja kansaneläkkeen pohjaosan) osuus kaikista tulonsiirroista 1998-99-vaihteessa oli EU-alueen kolmanneksi korkein 15 prosenttia. Köyhyys laajentui, jopa kaksinkertaistui 1990-luvun loppuvuosina. Leipäjonot ja ruokapankit tulivat osaksi suomalaista sosiaaliturvaa.

Yhteiskunnan uudet sosiaaliset jaot

Uudessa talousmallissa tavalliset työsuhteet vähenivät, pätkätyöt ja syrjäyttäminen lisääntyivät. Uusi syntyvä vauraus ei jakautunut oikeudenmukaisesti. Ihmiset jakaantuivat voittajiin eli menestyjiin, paikallaan polkijoihin eli sinnittelijöihin ja häviöihin eli syrjäytettyihin. Työn"antajat" palkkasivat nuoria hyvin koulutettuja työntekijöitä, mutta vähän koulutettujen, ikääntyvien ja taantuneilta aloilta irtisanottujen työpanosta ei kaivannut kukaan. Jokamiehen työmarkkinat (ns. sekatyöt) hävisivät lähes kokonaan. Muutos jatkui 1990-luvun ajan. Sosiaalinen eriarvoisuus lisääntyi.

Menestyjät toimivat kansainvälistyvillä markkinoilla varsinkin vientialoilla ja matkustelivat maailmalla. Ryhmään kuuluivat hyvin pukeutuvat internet- ja kännykkämiehet, joiden koulutus painottui liikkeenjohdollisiin, ITC- ja muihin insinöörien tutkintoihin. Menestyjät eivät tarvinneet perinteistä julkista sosiaalipolitiikkaa, vaan heidän ihanteensa oli uusliberaali malli. Menestyjillä yksilöllistyminen kasvoi. Heillä oli vaihtoehtoja ja varallisuutta ja he toivat tämän esille kuluttamalla, harrastamalla, matkustamalla ja asumalla ylellisesti.

Sinnittelijät toimivat yleensä palvelutehtävissä. He olivat tavallisesti naisia. Sinnittelijät olivat kokeneet työttömyyttä tai arvelivat olevansa työttömiä tulevaisuudessa. He joutuivat olemaan joustavissa työsuhteissa, pätkätyöissä ja julki-

sisä tukitöissä. Heidän elämäntilanteensa oli tilapäisyyttä lyhytkestoisissa ja epävarmoissa pätkätyöissä. Sinnittelijät elivät hyvinvointivaltiossa, jossa koko ajan leikattiin. Heidän vaihtoehtonsa olivat rajalliset.

Useimmat syrjäytetyt joutuivat elämään työmarkkinoiden ulkopuolella, sillä he eivät kelvanneet enää palkkatyöhön. Monista syrjäytetyistä tuli pitkäaikaistyöttömiä ja riippuvaisia tarveharkintatuesta. He näkyivät leipäjonossa ja sosiaalitoimiston luukuilla. Tähän ryhmään jouduttiin vähäiseltä koulupohjalta. Hyvät toimivat ihmisuhteet ja yhteisöllisyys auttoivat heidän selviytymistään. Syrjäyttäminen taloudesta, yhteisöistä ja valtiosta alkoi 1990-luvulla.

Syrjäyttäminen tuotannosta

Tuotannon alueella syrjäytyminen merkitsi poisputoamista tuotannosta ja työelämästä. Seurauksena oli työttömyys tai työkyvyttömyys ja usein köyhyys. Syrjäytettyjen kohdalla kysymys oli pysyvimmästä uloslyönnistä, johon liittyi samanlaisia elämänhallinnan ongelmia ja vaikeuksia. Pitkäaikaistyöttömistä tuli suomalaisen yhteiskunnan syrjäytettyjen ydinryhmä, jossa yksinäiset miehet ovat suurin ryhmä.

Syrjäyttäminen sosiaalisella alueella

Sosiaalinen syrjäytyminen tarkoittaa perheen, naapureiden, ystävien, omaisten eli sosiaalisten verkostojen asteittaista menettämistä. Jos perhe hajoaa tai ihminen menettää pääosan sosiaalisista verkostoista, saattaa tästä aiheutua elämänhallintaongelmia: asunnottomuutta, juurettomuutta, eristyneisyyttä ja yksinäisyyttä. Sosiaalinen syrjäytyminen tapahtuu usein rinnakkain palkkatyöstä putoamisen kanssa.

Syrjäyttäminen politiikan tai vallan alueella

Poissulkeminen vallankäytöstä ja vaikuttamisesta liittyy politiikan ja

vallan eriytymiseen. Kaikki eivät voi vaikuttaa samalla tavalla yhteiskuntaan. Syrjäytetyt ovat poliittisilla ja taloudellisilla edunvalvonnan markkinoilla voimaton ja hajanainen ryhmä. Syrjäytetyt jäivät ulkopuolelle kansalaisuudesta, monista sosiaalisista ja muista oikeuksista sekä siitä valtioliittoutumasta, joka Suomea 1990-luvulla hallitsi ja hallitsee edelleen. Hallitsevan eliitin ja syrjäytettyjen vastakohta liittyi yhteiskunnan valtarakenteisiin. Kysymys vallasta ja sen puutteesta nousi keskeiseksi tekijäksi hyvinvointimallimme kehittämisessä.

Syrjäyttämisen prosessille tuli ominaiseksi eräänlainen kokonaisuus. Syrjäyttämisen prosessissa oli kysymys palkkatyön (ja ansiosidonnaisen sosiaaliturvan), kulutuksen, sosiaalisten suhteiden, asumisen ja vaikutusmahdollisuuksien asteittaisesta menettämisestä. Syrjäyttäminen tapahtui arkielämän alueilla suhteessa valtakulttuuriin ja sen mukaiseen elämäntapaan ja -muotoihin.

Kunta palvelujen tuottajana

Kuntatason merkitys korostui 1980-90-luvuilla tapahtuneen palvelujärjestelmän muutoksen seurauksena. Suomesta tuli laaja julkis palveluvaltio 1970-80-luvuilla. Kunnista tuli hyvinvointimallin palvelujärjestelmän perusyksikköjä. Valtion (ja kunnan) piti palvelua maan koko kansaa, yhteiskunnallisten palvelujen piti kuulua kaikille. Lama ja hyvinvointimallin murros vaikuttivat 1990-luvulla kuntatasolla.

Valtion menojen leikkaukset koskettivat 1990-luvulla kuntia. Suurin leikkauserä oli kuntien valtionosuudet. Leikkausten jälkeen valtio maksoi 1999 noin 25 miljardia vähemmän valtionosuuksia. Seurauksena oli kuntien kustannuskriisi. Rahat eivät riittäneet entisen palvelurakenteen ylläpitoon. Sosiaali- ja terveyspalvelut sekä koululaitos heikentyivät. Tästä kärsivät eniten lastensuojelulapset, mielenterveyspotilaat, päihdeongelmaiset sekä vammaiset ja pitkäaikaissairaat. Subjektiivinen oikeus ei ollut enää tae palvelujen saamisesta.

Kunnissa tapahtui ideologinen muutos. Siirryttiin kohti markkinajohtoisen kevyen kunnan ja hallinnon mallia, jossa tulosohtaus korostui. Laki sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuuksista astui voimaan 1984 osana VALTAVA-uudistusta. Valtionavut olivat korvamerkittyjä. Uusi laki sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuuksista astui voimaan 1993. Kuntien saamista valtionosuuksista tehtiin laskennallisia korvamerkinnän sijaan. Kunnat saivat järjestää keskeiset palvelut haluamallaan tavalla. Lainsäädännössä yleistyi normiohjauksen purkaminen.

Hallinnon ja palvelurakenteen kehittämistä painotettiin 1980-luvulla. Valtion puuttumista markkinoiden toimintaan eli suunnitelmallisuutta ja pysyvyyttä pidettiin tärkeänä. Lainsäädännössä 1990-luvulla tapahtui ideologinen käänne hyvinvointivaltion arvosteluun eli uusliberalismiin. Valtion rooli nähtiin kielteisenä. Sosiaali- ja

Jatkuu sivulle 9

Pysähtyneisyyden ajasta sortokauteen

Teollisuuden henkilökulut ovat va-
jaat viisitoista prosenttia, joten kil-
pailukykyä ei saavuteta, vaikka hen-
kilökuluja ei olisi senttiäkään. Ku-
kaan ei oikein tiedä, mitä se kilpai-
lukyky mahtaa olla. Kun vika ei ole
henkilökuluissa, palkoissa ja sivu-
kuluissa, se on jossain muulla. Tää-
lä maailman laidalla laajan vesistö-
jen rikkoman maan kuljetus- ja va-
rastointikulut, logistiikkakulut ovat
vertaansa vailla.

Köyhien kurjistaminen

Vuoden 1990 jälkeen suomalaiset,
lukuun ottamatta pientä suuritulois-
ten kapitalistien joukkoa, ovat olleet
melkoisessa puristuksessa. Jyrki Ka-
taisen (kok) noustua pääministerik-
si kurjistaminen on muuttunut pie-
nituloisten sortamiseksi, jota Ju-
ha Sipilän (kesk), Aleksander Stub-
bin (kok) ja Timo Soinin (ps) äärio-
keistolainen hallitus on jatkanut en-
tistä julmemmalla tavalla.

**Porvarihallitukset vain höpi-
sevät työpaikkojen luomisesta,**
mutta eivät ole tehneet ainuttakaan
todellista elettä työllisyyden paran-
tamiseksi tai tuloerojen pienentä-
miseksi. Päinvastoin. Kaikki toimet
laidasta laitaan vain tuhoavat. Jo-
pa kirjallisuuden Finlandia palkin-
non saanut Laura Lindstedt totesi,
että nyt katsotaan, kuka suomalai-
sista saa elää.

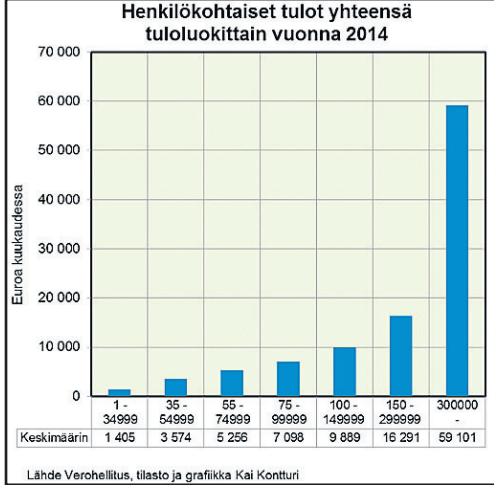
**Viimeinen verotilasto kos-
kee vuoden 2014 tuloja ja vero-
ja.** Kun pienimmät tulot lasketaan
yhteen, saadaan pienimmäksi tulo-
luokaksi alle 35 000 euroa. Verohal-
lituksen toisessa on 35 000-54 999,
kolmannessa 55 000-74 999 jne. si-
ten, että ylimmässä tuloluokassa on
300 000 ja sitä suuremmat tulot il-
man ylärajaa. Näin saadaan seitse-
män tuloluokkaa.

Tulojen muutokset

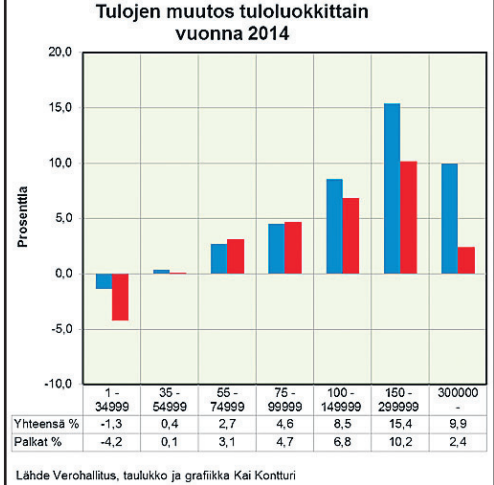
Kaikista tuloista (siis kaikki palkat,
eläkkeet, sotu, pääomatulot jne.)
alle 35 000 euroa saaneiden koko-
naispotti supistui 778 miljoonaa eu-
roa eli 1,3 %. Saajien keskitulo oli
1 405 euroa, joka on 58 euroa eli 4,0
% edellisvuotta vähemmän. Tähän
tuloluokkaan sisältyvä palkkasum-

**Kautta aikojen tavalla tai toisella on puhuttu kilpailukyvystä. Erityi-
sesti Sipilän hallituksen aikana on tuputettu korkeita yksikkötyökus-
tannuksia. Sipilän jälkeen erilaiset ekonomistit ovat puolestaan se-
littäneet, että Suomen jälkeanjääneisyys onkin seitsemätoista pro-
senttia, ellei peräti enemmän.**

Kaavio 1, Kai Kontturi

Kaavio 2, Kai Kontturi

ma pieneni 1,14 miljardia euroa eli
4,2 %. Palkka oli keskimääräin 1 324
euroa, joka on 31 euroa eli 2,3 % vä-
hemmän kuukaudessa kuin edellis-
vuonna.

**Tästä alimmasta tuloluokasta
löytyvät ne,** joiden on pakko seistä
pitkissä leipäjonoissa. Näissä jonois-
sa konkretisoituu se raakuus, joil-
la kansaa suunnitelmallisesti sorre-
taan. Satoi tai paistoi ja paukkuvista
pakkasista välittämättä satojen met-
rien jonoissa ihmiset odottavat ruo-
kakassia, edes pientä helpotusta ar-
jen kurjuuteen.

**Ylemmissä tulo-
luokissa tulojen ko-
naismäärät kasvoi-
vat sitä enemmän** mi-
tä korkeammasta tulo-
luokasta on kyse. Luo-
kassa 35 000-54 999 eu-
roa summa kasvoi 0,4 %,
mutta 299 999-300 000
euron luokassa kasvua
oli peräti 15,4 %. Vain
korkeimman yli 300 000
euroa saaneiden tulon
kasvu oli hieman pie-
nempi 9,9 %, joka on sel-
laisenaan todella hur-
ja. Hidastumisen syy lie-
nee selvä. Pääomatulot
vietiin veroparatiiseihin!
(Kaaviot 1 ja 2)

**Tulojen veroaste oli
22,4 %.** Siinä oli kasvua
0,6 prosenttiyksikköä eli
2,7 %. Seitsemästä tulo-
luokasta alimmassa ve-
roaste kasvoi 1,4, seura-
vassa 1,4 ja sitten 1,1 %.
Kahdessa seuraavassa
siis korkeassa tuloluokas-
sa veroaste laski 0,3 ja 2,7
%. Korkeimman veroluo-
kan verotus kasvoi 3,7 %
siksi, että kevyesti ve-
rotettujen pääomatulojen
vienti veroparatiiseihin
siirsi verotuksen paino-
pistettä raskaammin verotettujen
palkkatulojen suuntaan. Siitä huo-
limatta suurten tulojen verotus on
älyttömän alhainen. (Kaavio 3)

Tulot ja veroparatiisit

Kaikista tulonsaajista 9,0 % sai tulo-
ja vähintään 4 583 euroa, keskimää-
rin 7 543 euroa kuukaudessa. Siit-
tä maksettiin veroa 2 352 euroa eli
31,2 %, joten kuukauden nettotu-
loksi jäi 5 191 euroa. Tässä joukossa
on pienen pieni 5 652 ihmisen jouk-
ko todella suurituloisia. Heillä kes-
kimääräinen kuukausitulo oli pää-

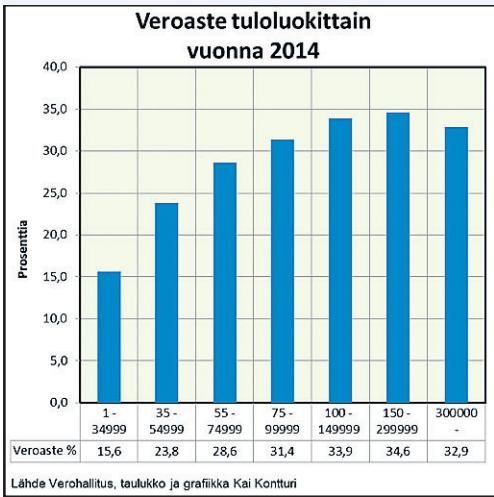
lee korjata.
**SSS-hallitus koetti tehdä jär-
jettömiä leikkauksia,** mutta jouk-
kovoimalla saatiin hallitus peruut-
tamaan tai lieventämään joitain
leikkauksia. Ammattiyhdistysliik-
keen on herättävä. Ihmisten on lii-
tyttävä aktiiviseen joukkovoimaan
kasvavin määrin. On muodostet-
tava kansanrintama uusliberalis-
mia vastaan ja samalla torjuttava
yleisen ilmapiirin muuttuminen
rasismille ja fasismille myötämieli-
seksi. Kansanrintaman on kam-
pailtava myös kulutusyhteiskun-
taa vastaan. Italialainen kirjailija
ja elokuvaohjaaja Pier Paolo Paso-
lini (1922-1975) väitti kulutusyh-
teiskunnan pystyneen siihen, mi-
hin edes fasismi ei pystynyt: to-
teuttamaan totaalisen kulttuuri-
sen kansanmurhan.

Hannu Kautto

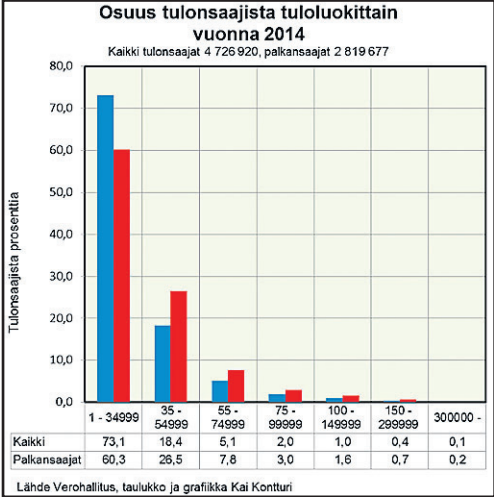
Lähteet:

Jari Heinonen, Markku Sundell,
Tarja Västilä, Syrjäytymistä estä-
mässä, 2001 ja verkko.

Kaavio 3, Kai Kontturi

Kaavio 4, Kai Kontturi

omatulojen veroparatiiseihin vien-
nin jälkeenkin 59 101 euroa. Siitä
he maksoivat veroa vaatimattomat
19 444 euroa eli 32,9 %, joten kuu-
kauden nettotuloa oli 39 657 euroa.
Se on 2,4 kertaa enemmän kuin 3,4
miljoonan hengen keskimääräinen
vuoden bruttotulo.

**Kuten sanotti tässä ovat vain
suurituloisten näkyvät tulot.** Ku-
kaan ei tiedä kuinka paljon on piilo-
tettu veroparatiiseihin. On vielä ko-
rostettava, että tässä yhdeksän pro-
sentin tulonsaajien joukossa ovat
he, jotka omistavat kansantaloudes-
sa määräävät pääomat, he, joita yh-
teiskunnan kaikki instanssit palvo-
vat ja palvelevat.

**Loput 91,0 % tulonsaajista sai
tuloja enintään 4 583 euroa,** kes-
kimäärin 1 839 euroa kuukaudessa.
Tästä tulosta meni veroihin 345 eu-
roa eli 18,8 %, joten nettotuloksi jäi
1 494 euroa. Näillä tuloilla Suomen
kansan oli elettävä. (Kaavio 4)

Hallituksen järjettömät toimet

Sen jälkeen, kun Suomi liitettiin EU:n

vapaakauppaan, ovat ka-
pitalistit paasanneet kil-
pailukyvystä. Niinpä nyt
hoetaan jostain ihmeen
tuottavuushypystä, jo-
ta ilman Suomessa kaik-
ki muuttuu tuhkakksi. Si-
pilän hallitus vaatii, et-
tä jokaisen, kaikkein vä-
häisimmänkin, on osal-
listuttava näihin muka-
maan pelastustalkoisiin.
Sipilän hallitus vaatii, et-
tä yritysten alhaisiin ve-
roihin ja jättivoittoihin ei
saa koskea. Myös kapita-
listien mielettömän pie-
net tuloverot ja veron-
kierto pitää jättää rau-
haan. Niihinkään ei saa
koskea.

**Hallituksen vaati-
ma yhteiskuntasopi-
mus** on vaatimus ay-liik-
keen antautumisesta ja
palkkatyöläisten vuosi-
kymmenten aikana käy-
tyjen (lakko-) taistelujen
tulosten mitätöimisestä,
kurjistamisesta kapi-
talistien voittojen maks-
imoimiseksi.

**Hallitus on jo päät-
tänyt heikentää koulu-
tusta** ja yliopistojen tut-
kimusta ja opetusta us-
komattomalla tavalla so-
siaaliturvasta ja sosiaali-

palveluista puhumattakaan. Sanal-
la sanoen nykyinen hallitus leikkaa,
ajaa alas ja tuhoaa kaiken mahdol-
lisen. Sen tueksi ajatushautomot
ovat keksineet termit; ei ole muuta
mahdollisuutta, palkkojen paikal-
liset sopimiset ja yleiset palkkojen
joustot. Niiden kaikkien tavoite on
selvä - palkat alas!

**Oikeistolaiset hallitukset ei-
vät ole esittäneet ainuttakaan
asiaa tai keinoa,** jolla Suomi voi-
si irtaantua nollakasvusta, pysähty-
neisyydestä ja jättityöttömyydestä.
Ne eivät ole haasanneet ajatusta-
kaan sille, kuinka kansan ostovoimaa
ja kulutuskysyntää lisätään ja
raha liikkuisi, jotta työllisyys parani-
si. Päinvastoin. Pysähtyneisyyden
ajasta kokoomus- ja yleensä porva-
rillisvetoiset hallitukset vievät maan
"uudistuksilla" uuteen sortokauteen
- silloin katsotaan ihan Amerikan
malliin kuka saa rikastumistaan ri-
kastua ja kuka saa elää.

Kai Kontturi

Kauppaan kipin kapin

**Kauppojen aukiolo kehitty
pienin askelin, tähtäimessä pi-
tää olla 24 tuntia per vuoro-
kausi. Tämä kuitenkin yhdellä
ehdolla, olutta on saatava aina
kaupan auki ollessa. Harvem-
min leipä loppuu yösydännä,
kalja sitä useammin.**

On vielä toinenkin probleema.
Kansalaisten rahat eivät lisää-
ny aukiolojen lisääntyessä. Si-
pilän riistohallituksen aikana päin-
vastoin käteen jäävä rahamää-
rä pienenee jatkuvasti. Hallituk-
sessa piti olla suurimman työ-
väenpuolueen edustajat hoi-
tamassa köyhän asiaa. Äärim-

mäisen oikeiston edustajat eivät
ole koskaan ennenkään olleet
köyhän puolustajia. Perussuoma-
laiset ovat lähinnä Lapuan Liik-
keen perinneyhdistyksen ylläpi-
ttäjiä.

**Jos lopuksi saisin esittää
parannusehdotuksen;** toimi-
vuudesta en tosin ole varma. Hal-
litus erotkoon ja uudet vaalit ke-
vällä. Nykyinen eduskunta ei
enää vastaa kansan mielipidettä.

Reino Welling
kaupunginvaltuutettu
Jämsänkoskelta

Hyvinvointimalli tuhottiin tietoisesti – kärsijöinä heikompiosaiset...

Jatkoa sivulta 8

terveydenhuollon leikkaukset
suunnattiin taloudellisten ja hyö-
tynäkökohtien mukaisesti. Sääs-
töt tehtiin siellä, missä vastusta oli
vähiten eli leikattiin huono-osai-
silta. Erityisryhmien palvelut hei-
kentyivät.

Leikkaukset jatkuvat

Suomen alikehityksen aika al-
koi 1980-luvun lopulla ja kiihi-
tyä 1990-luvulla kohtuuttomil-
la leikkauksilla. Monessa kunnas-
sa palvelujen kustannukset kas-
voivat 2000-luvulla verorahoi-
tusta nopeammin. Valtiosihtee-
ri Raimo Sailas totesi 2002, et-
tä kuntatalous on pidettävä jat-
kossakin "sopivan kireänä". Val-
tio lisäsi jatkuvasti kuntien teh-
täviä ja osallistui niiden kustan-
nuksiin vain kolmasosalla. Monet
kunnat joutuivat korottamaan ve-
roprosenttiaan ja lisäämään vel-
kaa. Palkkojen kehitys 2010-lu-
vulla jäätty ja jopa laski. Työttö-

myysturvaan tuli uusia tasoja koro-
tusosien ja ns. muutosturvalisien
myötä (2005, 2010). Vanhempain-
päivärahoihin tuli kolme tasoa 2007.
Opintorahojen suuruus tuli riippu-
vaiseksi opiskelujen alkamisajasta.
Niillä, jotka olivat aloittaneet syyslu-
kukaudella 2014 tai sen jälkeen, on
korkeammat opintorahat kuin aikai-
semmilla opiskelijaikäluokilla.

On paljon korjattavaa. Perus-
turvan tasoa on korotettava. Työt-
tömyysturvan ja muiden sosiaalie-
tuuksien verotusta on lievennettä-
vä. Indeksisuoja on saatava katta-
vammaksi. Kansaneläkeindeksin ti-
lalle on kehitettävä parempi indek-
si. Etuustasoa tulisi yhtenäistää ot-
tamalla lähtökohdaksi esimerkiksi
takuu-eläke. Alaikäisen lapsen ikä-
raja tulisi yhtenäistää 18 vuoteen.
Osittainen työmarkkinatuki, jossa
vanhempien tulot voivat pienentää
vanhempiensa kotona asuvan työt-
töman työmarkkinatukea, on ou-
to 1990-luvulla keksitty säästökei-
no, joka on korjattava. Etuusjärjes-
telmän epäjohtonmukaisuuksia tu-

Osuustoiminta tulevaisuuden mahdollisuus, osa 3

OTK:laisen osuusliikkeen taru päättyi

Vuonna 1981 OTK:n toimitusjohtajaksi tullut Eero Rantala päätti ajaa läpi radikaalin muutoksen, jossa OTK ja kaikki E-osuusliikkeet Elantoa lukuun ottamatta yhdistettiin vuonna 1983 E-osuuskunta Ekaksi. Siihen liittyi hyvin kannattavia osuuskauppoja, jotka sitten menettivät varansa. Itsenäisen Elannon puolesta liike torjui liittämisen siihen.

Eka-konsernilla oli saneerauslupien jälkeen yhteensä 27 000 työntekijää. Sen vaikeudet kuitenkin pahenivat 1990-luvun laman aikana: myynti heikkeni ja toiminnan kannattavuus oli heikkoa. Koska Elanto jäi vuoden 1983 suurfuusiossa ulkopuolelle, Ekalla ei ollut kauppatoimintaa pääkaupunkiseudulla. Siksi se osti Valintatalo Oy:n ja alkoi kilpailla Elannon kanssa pääkaupunkiseudulla. Eka-yhtymä joutui yrityssaneeraukseen vuonna 1993. Tämän seurauksena vähittäiskaupan liiketoimintaryhmästä tehtiin osakeyhtiö nimellä Tradeka vuonna 1995. Samalla päättyi osuuskaupamuotoisen OTK:laisen osuusliikkeen tarina.

Vähittäiskaupan sijaan Tradeka omistaa hotelli-ketjuja

Osuuskunta Tradeka-yhtymän ja Wihurin Ruokamarkkinat Oy:n vähittäiskauppakettit yhdistyivät samaan yhtiöön vuonna 2005 Tradeka Oy:ksi. Se vaihtoi vuoden 2009 alussa nimensä Lähikauppa Oy:ksi. Sen osti vuoden 2013 alussa Triton Oy. Näin osuustoiminta tältäkin osin lakkautettiin. Sillä on edelleen kaksi valtakunnallista ketjua, Siwa ja Valintatalo, mutta ne eivät ole enää osuustoiminnallisia. Sen sijaan Osuuskunta Tradeka jäi olemaan, mutta ilman vähittäiskauppaa. Se perusti vuonna 2014 Tradeka-Yhtiöt Oy:n. Se omistaa Tradeka-sijoitus Oy:n, joka hallinnoi 300 miljoonan euron sijoitusvaroja, sekä Restel Oy:n.

Restel Oy puolestaan on Suomen johtava hotelli- ja ravintola-alan yritys, joka harjoittaa liiketoimintaa 47 hotellissa ja yli 240 ravintolassa ympäri Suomen. Tunnetuimpina ovat Cumulus, Rantasiipi ja Holiday Inn -ketjut sekä hotelli

HOK-Elannon edustajiston vaalit sekä Osuuskunta Tradekan edustajiston vaalit järjestetään keväällä posti- ja nettiäänestyksenä. Tätä ennakoiden julkaisemme Kansan äänessä Pekka Tiaisen HOK-Elantoa ja osuustoimintaliikettä koskevan kirjoitusarjan, jossa hän käsittelee osuustoiminnan tavoitteita, merkitystä ja historiaa. Numerossa 5/2016 (osa 1) käsiteltiin osuustoiminnan ja edistysmielisen osuusliikkeen alkuvaiheita, selviytymiskamppailua 1970-luvun lopulta alkaneiden lamakausien puristuksessa ja pankikriisiin oloissa. Numerossa 6/2016 (osa 2) käsiteltiin Elannon ja HOK:n ajautumista fuusioon sekä osuustoiminnan mahdollisuuksia ja tavoitteita. Tässä osassa käsitellään HOK-Elannon ja osuuskunta Tradekan nykyvaihetta ja osuustoiminnan mahdollisuuksia ja merkitystä nykyaikana.

Tradekalainen osuustoiminta ei enää palvele alkuperäisen toimintaperiaatteensa mukaisesti jäsentensä päivittäistavarakauppaa. Kuvassa (vas.) Suomenlinnan Elanto 20 v. sitten, josta sittemmin tuli vähäksi aikaa tradekalainen Siwa. Toisessa kuvassa on Hakaniemen Cumulus hotelli. Miettikäämme kumman toimintalinjan kehittäminen olisi pitkässä juoksussa palvellut tehokkaammin E-liikkeen jäsenistöä?

Seurahuone Helsingissä ja juomavintolaketjuista Hemingways..

Elanto valitsi yhteistyön pellervolaisen SOK:n kanssa

Elannon liittyminen SOK-ketjuun merkitsi vuonna 2003 itsenäisen Elannon lopettamista ja samalla sitä, että vuoden 1916 Elannon johdolla tapahtunut jakautuminen SOK:ksi ja edistysmieliseksi osuusliikkeeksi päättyi tältä osin. Kun EKA haitteli Elantoa, oli eräessä ennen Elannon pahinta kriisiä ollut esillä yhteistyö SOK:laisen liikkeen kanssa. Kriisin puhjettua valittiin 1990-luvun lamassa yhteistyö Tradekan kanssa lähtökohdasta, että kaksi velkaneerauksessa olevaa työväen osuusliikettä toimivat yhdessä SOK:n vastapainoksi. Sitten Elannon edustajisto valitsi kuitenkin toisen eikä lähtenyt itsenäisen Elannon kehittämiseen, vaan päätti yhdistää toiminnan SOK:n HOK:n kanssa ja näin syntyi HOK-Elanto.

Ilman tekemiään suuria virheitä Elanto olisi selvinnyt

On syntynyt uusjako, jossa on SOK ja sen osana HOK-Elanto Prismoineen ym. ja toisaalta Tradeka Osuuskun-

ta, joka hoitaa yritykset omistamansa osakeyhtiön kautta. SOK:n kanssa kilpailevat Lähikaupat Oy sekä halpamyynnillä pitkin Eurooppaa jalansijaa saanut Lidl, joka on saavuttanut paljon Elannon entistä asiakaskuntaa. Lidl on pärjännyt sellaisilla tuotteilla kuten edullisella maidolla, jota Elanto ei ottanut valitukseen 1990-luvulla perusteluna, että alennus johtaisi liian suureen tulonmenetykseen. Tosiasiassa se olisi tuonut lisää asiakaskuntaa. Elanto ei myöskään panostanut hyvään ja tuoreeseen leipään ja muihin leipomotuotteisiin siten kuin sen menestyksen parhaina aikoina.

Elanto hukkasi 1990-luvun kriisissä kiinteistöjen halpamyynnillä hyviä tilaisuuksia. Samoin aiemminkin myytiin mitava kaavoittamaton maaomaisuus alhaisiin hintoihin. Elannon kriisi liittyi talouden rakennemuutokseen ja 1990-luvun lamaan, mutta ilman tehtyjä suuria virheitä Elannolla olisi ollut varoja ja kyky selviytyä. Välttämätön uudistaminen jäi kuitenkin tekemättä.

Osuustoiminta suojaa kansainväliseltä keinottelulta

Osuuspankkien puolella eri vaiheiden jälkeen malli on samankaltai-

nen kuin Tradekassa ja osin SOK:ssa siten, että OP Pohjolan takana on pellervolainen osuustoiminta, joka omistaa Pohjola Pankki Oy:n, joka puolestaan pyörittää osuuspankkitoimintaa. Pohjola Pankki Oy oli välillä pörssissä, mutta vetäytyi sieltä paljolti finanssikriisiä seuranneiden tiukentuneiden vaatimusten takia. Osa vakavaraisista osuuspankeista perusti Koivunlehti-osuuspankkien ryhmän, jossa Aktia säästöpankki oli mukana. Aktia kuitenkin erkaantui siitä. Koivunlehti-osuuspankeista, Joroisten Osuuspankki ja Joensuun seudun Pyhäselän pankki ovat päättäneet siirtää pankkiliiiketoimintansa uuteen Oma Säästöpankki Oy:lle ja saavat vastineeksi yhtiön osakkeita.

Suuria suomalaisyhtiöitä on myyty ulkomaiseen omistukseen.

Ne ja muut vientiyhtiöt ovat investoineet 100 miljardia euroa ulkomaille. Ulkomaille ovat investoineet varojaan myös eläkeyhtiöt jopa 100 miljardia lähellä olevan summan. Osuustoiminnassa on se hyvä puoli, että omistus on kotimaista eikä osuusliikkeitä voi myydä kansainvälisille sijoittajille. Huoli on kuitenkin siinä, että kun osuustoiminta pyörittää yritystoimintaa

osakeyhtiöiden kautta, se voidaan myydä. Näin kävi Tradekan kauppoille Valintataloille ja Siwoille, jotka menivät sijoitusyhtiö Triton Oy:lle.

Osuustoiminta avain lähi-demokratiaan

On tärkeää toimia edistysmielisen osuustoiminnan lähtökohdista osuusliikkeissä. On myös hyvä, että syntyy uutta osuustoimintaa sekä yhteisöllistä ja sosiaalista yritystoimintaa ja monenlaista kansalais-toimintaa. Ne ovat avaimia lähidemokratiaan, kansalaisvaikuttamiseen ja taloudellisen demokratian aikaansaamiseen rahan vallan vastapainoksi. Kansan vallan tärkeä osa on toiminta työpaikoilla ja toiminta ammattiyhdistysliikkeessä, jonka on tärkeää tukea uudenlaista 2000-luvun kansalaistoimintalähtöistä demokraattista kehitystä. Edustuksellista demokratiaa, eduskuntaa, kunnan valtuustoja jne. tarvitaan, mutta se ei yksistään riitä, vaan tarvitaan kansalaistoimintalähtöinen demokraattisen vaikuttamisen malli uudistamaan yhteiskuntaa. Valtiovalan ja kuntien ei tule enää olla sellaisia vallankäyttäjiä kuin ennen, vaan palvelevia organisaatioita kansalaisten parhaaksi. Taloudelliseen demokratiaan kuuluu myös, että yrittämisellä ja elinkeinovapaudella turvataan tilaa ja edellytykset nousta keskitetyn taloudellisen vallan varjosta viemään osaltaan yhteiskuntaa eteenpäin.

Kun puhutaan paikallisesta sopimisesta, valtiosääntöuudistuksista ja kolmikannasta, oikeusjärjestelmäuudistuksen välttämättömyydestä tai vallan siirtymisestä EU:lle, on tarpeen ottaa käsittelyyn kansalaisvaikuttamisen näkökulma sekä taloudellisen demokratian että kaiken muunlaisen vaikuttamisen mielessä. Ihmiset ovat kuitenkin ne, jotka rakentavat yhteiskunnan ja hyvinvoinnin työllään ja asioihin vaikuttajina ja päätöksentekijöinä demokraattisten menettelyiden kautta.

Pekka Tiainen

Kirjoittaja on valtiotieteen tohtori kansantaloustieteessä, neuvotteleva virkamies työ- ja elinkeinoministeriössä, sekä ollut Elannon edustajiston jäsen vuosina 1992-2004.

Äänestä ja vaikuta Osuuskunta Tradekan vaaleissa

Osuuskunta Tradekan edustajiston vaalit järjestetään 1.-22.3.2016. Äänestä voi joko postitse tai sähköisesti verkossa. Äänestysaineisto äänestysohjeineen postitetaan kaikille Osuuskunta Tradekan jäsenille ennen vaalien alkua. Näissä vaaleissa kommunistit ja edistysmieliset ovat yhdessä asettaneet ehdokkaansa yhteiselle "kommunistien ja edistysmielisen osuustoimintaväen vaaliliitto" -listalle, jossa on yhteensä 95 ehdokasta. Osuuskunta Tradekan vaaleissa edustajat 85-jäseniseen edustajistoon valitaan piirikohtaisesti siten, että Helsinki on yhdistetty Uudenmaan vaalipiiriin ja Ahvenanmaa Varsinais-Suomeen. Ohessa listamme ehdokkaat vaalipiireittäin ehdokasnumeron mukaisessa järjestyksessä:

Uusimaa: 46 Kirjavainen Ritva; 47 Storm Eira; 48 Tanskanen Irma; 49 Porspakka Jori; 50 Kokko Hannele; 51 Hernberg Kalle; 52 Viitaniemi Arto; 53 Haapala Kari; 54 Storm Pentti; 55 Nurminen Pentti; 56 Kähmi Ossi; 57 Karjalainen Kari; 58 Aaltonen Seppo; 59 Partanen Leo; 60 Ikonen Hannu; 61 Männikkö Tarja; 62 Wahrman Kalevi; 63 Männikkö Heikki; **Varsinais-Suomi:** 37 Kiessling Kaija; 38 Haverinen Pertti; 39 Laaksonen Leena; 40 Kejonen Eira; 41 Leppänen Martti; 42 Virtanen Leena; 43 Kieksi Juha; 44 Tikkanen Eija; 45 Toukonen Silja; 46 Lehtonen Anja; 47 Virtanen Hannu; 48 Laine Kurt; 49 Nurmi Reino; 50 Eloranta Jorma; 51 Hongisto Markku; 52 Luukkonen Anne; **Satakunta:** 27 Henttula Hiski; 28 Hämäläinen Sauli; **Häme:** 34 Elomaa-Solkio Maarit; 35 Haukka Juha; 36 Kataja Pentti; 37 Kaunisto Jarmo; 38 Laitinen Irja; 39 Pietilä Niilo; 40 Ranki Pasi; 41 Saarikko Anja; 42 Salminen Hannu; 43 Sirviö Pekka; **Pirkanmaa:** 55 Schadrin Pauli; 56 Nylund Sirkka; 57 Grönfors Mervi; 58 Västilä Tarja; 59 Pesonen Jouko; 60 Moisio Eija; 61 Palomäki Tuula; 62 Terävä Eila; 63 Kivipensas Anja; 64 Hakala Olavi; 65 Saarijärvi Irmele; 66 Siidoroff Sauli; 67 Kuisma Seppo; 68 Airola Pentti; 69 Rönkkö Heikki; 70 Järvinen Simo; 71 Salonen Eero; 72 Järvinen Pekka; 73 Suokas Riitta; 74 Keihänen Pertti; **Savo-Karjala:** 38 Tirkkonen Martti; 39 Palmu Tuija; 40 Svern Paavo; 41 Tervo Pasi; 42 Mustonen Eeva; 43 Julkunen Asko; 44 Pursiainen Tuomas; 45 Koponen Armi; 46 Taskinen Teuvo; 47 Ketoharju Hannu; 48 Repo Kimmo; 49 Sulopuisto Ari; 50 Terttunen Jari; **Keski-Suomi:** 22 Männistö Mauri; 23 Suntioinen Timo; 24 Tynjälä Riitta; **Oulu:** 34 Siuvatti Asker; 35 Kurtti Kaarlo; 36 Aalto Matti; 37 Häkkänen Juha; 38 Tervonen Pertti; **Lappi:** 18 Ahlakorpi Arto; 19 Koivunen Eino; 20 Oikarinen Elsa; 21 Pekkinen Erkki; 22 Pistokoski-Tikkala Kaarina; 23 Siirilä Raija; 24 Siirilä Tapio; 25 Tuomala Kerstin

Kommunistien liiton hallituksen kokous

Kommunistien Liiton laajennettu hallituksen kokous Hermanin kerholla torstaina 17.3.2016 klo 17.00. Käsitellään kevään toimintaa, tärkeitä poliittisia ja järjestöllisiä kysymyksiä, sekä järjestöllisen ja ideologisen toiminnan kehittämistä. Esillä ovat vapun ja voitonpäivän vietto, Kommunistien Liiton nettisivujen kehittäminen, opintotoiminnan sekä strategian ja takitiikan kysymykset. Lisäksi arvioidaan kevään ay- ja osuustoimintavaaleja, sekä yhteistoiminnan kehittämistä.

Tervetuloa kaikki Kommunistien liiton jäsenet!

Kommunistien Liiton nettisivut on avattu

Kommunistien Liitto on parhailaan uusimassa ja kehittämässä internet-sivujaan. Järjestömme toimintaa, teoreettista linjaa sekä strategiaa ja taktiikkaa ei tähän saakka ole kunnolla kyetty esittelemään marxilaisuudesta kiinnostuneille. Nyt tämä asia ottaa askeleen eteenpäin.

Sivuille on tarkoitus sijoittaa ensi vaiheessa kaikki se järjestömme teoreettista ja käytännön työtä koskeva aineisto, jonka olemme toimintamme kuluessa tuot-

taneet. Samoin siellä tulee olemaan paikka opintomateriaalille, veljespuolueiden ja liittolaisjärjestöjen esittelylle, tulevalle toiminnalle ym. Myös kaikkia hyviä sivujen kehittämiseen liittyviä neuvoja otamme vastaan. Sivut ovat vasta kehitysvaiheessa, mutta niihin voitte käydä jo tutustumassa os. www.kommunistienliitto.com

Edullisen ja reilun lähikaupan puolesta

Kommunistien ja edistysmielisen osuustoimintaväen vaalilistan ohjelma Helsingin Osuuskauppa Elannon edustajiston vaalissa 2016

Edullisen ja reilun lähikaupan puolesta

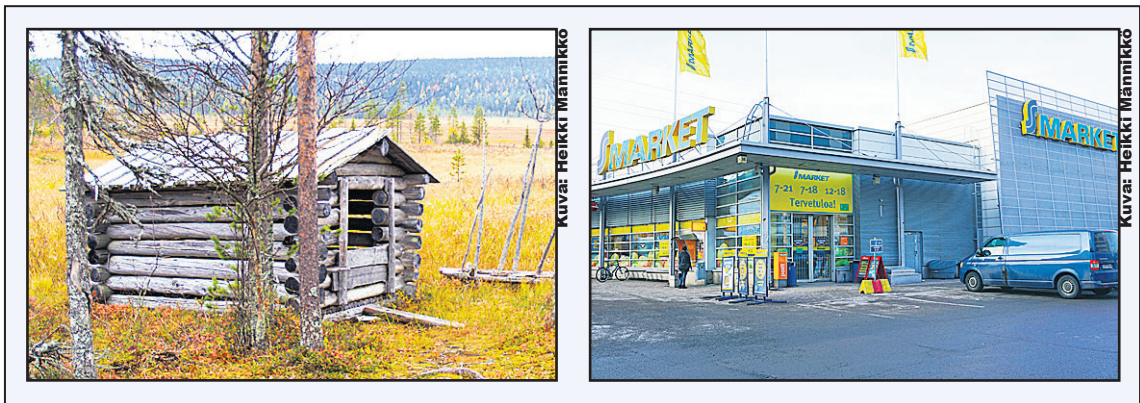
Kaupalliselle voitontavoittelulle alistettu kehitys on johtanut lisääntyvään eriarvoisuuteen, työttömyyteen, ympäristöongelmiin ja demokratian kaventumiseen. Osuustoiminta voi tarjota mahdollisuuden kehittää vaihtoehtoja, jotka perustuvat osuuskunnan jäsenten, työntekijöiden ja kuluttajien yhteistoimintaan ja itsehallintoon. Osuustoiminnan perusidea työn tekemisestä ihmisten tarpeita varten eikä liikevoittojen kasvattamiseksi, on tänäänkin ajankohtainen.

Osuustoiminnalla on Suomessa edelleen vaikuttavat perinteet ja merkittävä asema varsinkin päivittäistavarakaupassa. Lisäksi on syntynyt uusia osuuskuntia, ruokapiirejä, jakamistaloutta ja yhteisötaloutta, joissa on paljon samoja tavoitteita, joille edistysmielinen osuustoimintaliike syntyi. Sekä perinteisen että uuden osuustoiminnan piirissä haetaan vastauksia 2000-luvun alun haasteisiin, kuten työllisyys ja työllistäminen, ekologisesti kestävät tuotanto- ja kulutustavat, uusiutuva energiatalous, muuttoliikkeet, reilu kauppa ja pankkien vallan rajoittaminen.

Helsingin Osuuskauppa Elannolla on noin 600 000 asiakasomistajaa ja yli 40 % osuus pääkaupunkiseudun päivittäistavarakaupasta. Suurena toimijana se vaikuttaa laajasti kaupan, ravintola-alan ja muiden palvelujen kehitykseen. Tähän on liittynyt myös kielteisiä ilmiöitä, kuten kytkökset kunnallisiin kaavoitusratkaisuihin. Periaatteessa osuustoiminta voi-

Helsingin Osuuskauppa Elannon edustajiston vaalit järjestetään 18.-29. 4. 2016. Vaaleissa 600 000 äänioikeutettua jäsentä ("asiakasomistajaa"), jotka ovat liittyneet HOK-Elannon jäseneksi viimeistään 31.12. 2016, valitsevat HOK-Elannon 60- jäsenen edustajiston. Äänestysohjeet ja -aineisto toimitetaan äänioikeutetuille postitse huhtikuussa. Äänestää voi joko postitse tai sähköisesti verkossa. Näissä vaaleissa kommunistit ja edistysmieliset ovat yhdessä asettaneet ehdokkaansa yhteiselle "kommunistien ja edistysmielisen osuustoimintaväen vaalilistalle", jossa on yhteensä 95 ehdokasta. Ohessa listan ehdokkaat aakkosjärjestyksessä:

Aaltonen Hannu; Aaltonen Minna; Aaltonen Seppo; Alhojärvi Lauri; Auer Irene; Dahl Rita; Ermstén Marianne; Haapala Elina; Haavisto Juho; Haavisto Kaija; Hakanen Yrjö; Hannikainen Ari; Harju Hannu; Hartzell Ritva; Hautala Irma; Hedman Päivi; Heikkinen Viljo; Heino Matti; Hemberg Kalle; Häkkinen Jenni; Hämäläinen Juha; Ikonen Hannu; Ikonen Olli; Juutilainen Pirjo; Järvenpää Elina; Kallioniemi Pekka; Kangas Kirsti; Kautto Hannu; Keurulainen Ilkka; Ketoharju Heikki; Knuutila Jarmo; Koivisto Toivo; Koivu Talvikki; Kokko Hannele; Korhonen Anneli; Korhonen Jenni; Korvela Marko; Kovanen Juha; Kuosmanen Minna; Kurttila Heikki; Laine Turo; Lappalainen Marja; Lappela Hilka; Lappi Jussi-Petteri; Lehtonen Raini; Lehtovaara Katja; Leppänen Mikko; Lievemaa Tommi; Lilja Juhani; Lindström Kari; Lintunen Rauno; Manner Hannele; Mononen Outi; Mångård Johan; Männikkö Heikki; Männikkö Tarja; Nieminen Jarmo; Nieminen Rita; Nieminen Timo; Nurminen Olavi; Nurminen Pentti; Orava Matti; Pelttari Eila; Pennanen Anneli; Perä Mauri; Pietikäinen Wäinö; Putkonen Arja; Rahikainen Ville; Rasijärvi Eero; Rontu Laura; Ryömä Leena; Räsänen Senja; Saarinen Seppo; Salava Hannele; Salin Olli; Saloheimo Mari; Sandberg Tiina; Sepänen Pentti; Storm Eira; Sundell Markku; Suonperä Arjo; Sutinen Reijo; Tallbacka Helmer; Tanski Juhani; Tiittanen Lassi; Tuominen Hannu; Vaahtera Jukka; Valo Britt-Marie; Valo Juhani; Vesterinen Bertta; Viitanen Arto; Virtanen Pentti; Väisänen Juha-Pekka; Wahrman Kalevi ja Ylönen Iida.

Vähän ne ovat Helsingin seudun HOK-Elannon S-marketit kuin "latoja", joista ihmiset noutavat "rehua" kotinsa, kuten heinäladosta karjalle rehua entisaikaan. Nämä heinäladot taisivat kuitenkin olla arkkitehtuuriltaan moni-ilmeisimpiä. Toinen lato on kuvattu Kolarissa ja toinen Helsingin Herttoniemessä.

si kuitenkin olla vaihtoehto Euroopan unionin kiihdyttämälle keskitymiselle ja ylikansallisten yhtiöiden vallalle.

Pyrkimys kasvattaa markkinaosuutta ja liikevoittoja on pitkälle syrjäyttänyt HOK-Elannossa osuustoiminnan edistysmieliset tavoitteet ja pienituloisten ihmisten edut. Sen toiminnassa on korostettu yksipuolisesti suuria yksiköitä ja suosittu bonuksilla ja edullisemmilla

hinnoilla niitä, joilla on varaa kuluttaa paljon rahaa ja hakea omalla autolla palveluja Prismoista. Työntekijäliitossa S-ryhmän edustajat ovat ajaneet työehtojen heikentämistä ja kaupan aukioloaikojen pidentämistä, joka vaikeuttaa työntekijöiden lisäksi myös pienkauppojen asemaa.

Kommunistien ja edistysmielisten ryhmän edustajat HOK-Elannon edustajistos-

pan puoleisesta alueesta tuhottiin. Lienee täysin selvää, että venäläiset eivät kokemustensa perusteella halua sotaa.

Yhdysvalloissa tilanne on toinen. He eivät menettäneet kaatuneina kuin 300 tuhatta sotilasta. Yksikään siviili ei kuollut eikä yhtään kotia tuhottu. Pienessä Vietnamsissa tuhansien kilometrien päässä, kaukana omalta maaperältä kaatui 50 tuhatta jenkisotilasta. Yhdysvalloille sota on leikkiä muiden maiden maaperällä ja niiden ihmisten elämällä.

Suomen ehdoton etu on irtaantua Yhdysvaltojen kanssa tehdystä isäntämaasopimuksesta ja kaikesta Yhdysvaltavetoisesta sotapolitiikasta. On irtaannuttava neulanpistopolitiikasta. Rauhankumppanuus itänaapurin kanssa on Suomen paras turva ja lisäksi kannattava kauppakumppani. Tästä meillä on myönteinen, pitkä ja rahakas kokemus – kaupalla itänaapurin kanssa Suomi on rikastunut!

Kai Kontturi

PS. Syyrian hallituksen pyynnöstä Venäjä osallistuu toimiin terroristeja vastaan. Yhdysvalloilta kukaan ei ole koskaan pyytänyt apua. Se on itse aina aloittanut sodan ja hädän.

ja muut vähävaraiset hyötyvät niistä. Kulttuurin, liikunnan ja joukkoliikenteen aloilla tarjottavia jäsenetuja on lisättävä. Uusien osuuskuntien ja pienyrittäjien mahdollisuuksia saada tuotteitaan myyntiin HOK-Elannossa on syytä parantaa.

Ympäristöystävällisyys

On lisättävä puhtaiden kotimaisten, erityisesti lähellä tuotettujen elintarvikkeiden ja luomutuotteiden saatavuutta. Geenimuunneltuja ja vaila gmo-merkintää olevia tuotteita ei pidä ottaa myyntiin, koska niiden terveys- ja ympäristövaikutuksista ei tiedetä tarpeeksi. On siirryttävä yhä laajemmin energian säästämiseen, uusiutuvaan energiaan ja kierrätykseen perustuviin toimintamalleihin.

Työllisyys ja työehdot

HOK-Elannon tulee edistää työllisyyttä, oikeudenmukaisempaa tulonjakoa ja työhyvinvointia. Työsuhteiden tulee olla ensisijassa ko-koaikaisia ja työaikoja on kehitettävä työntekijöille sopivalla tavalla. On kokeiltava työajan lyhentämistä ansiotasoa alentamatta esimerkiksi 6+6 tunnin työaikamallilla tai 35 tunnin työviikkoon. Palkkahaitaria on kavennettava nostamalla matalia palkkoja. Yö- ja sunnuntaityötä tulee rajoittaa, eikä niistä maksettavia korvauksia saa heikentää. Työntekijöiden tulee saada valita edustajia myös osuuskaupan hallitukseen.

Reilua kauppaa

Naapurimaiden ja kehitysmaiden osuuskuntien ja muiden tuottajien kanssa on kehitettävä reilua ja suoraa kauppaa ohi ylikansallisten yhtiöiden. Kaikissa hankinnoissa tulee taata, että ei käytetä lapsityövoimaa, poljeta työntekijöiden oikeuksia eikä aiheuteta ympäristötuhota. Apartheid-politiikkaa harjoittavan Israelin tuotteita tulee boikotoida. Osuuskaupan toiminnassa tulee torjua rasismi sekä kaikkinaisen syrjintä. Osuuskaupan tulee kehittää myös omaa tuotannollista toimintaa ja edistää paikallistaloutta. S-pankin sijoitustoiminnan tulee olla eettisesti kestävä ja välttää taloudellisia riskejä.

S-Pankkia on kehitettävä työtätekeviä, eläkeläisiä, opiskelijoita, muita pienituloisia ja tavalisia ihmisiä palvelevana kansanpankkina. Sen tulee olla vaihtoehto liikepankkien ahneudelle ja voitontavoittelulle. S-Pankin tulee olla turvallinen säästöjen tallettamisessa ja tarjota pääsääntöisesti maksutomia tai hyvin edullisia palveluja.

Jäsenvaltaisuus

Jäsenten vaikutusmahdollisuuksia on lisättävä esimerkiksi järjestämällä alueellisia jäsenfoorumeita ja kehittämällä osuuskaupan verkkosivuja vaikuttamisen kanavia. Osuuskaupan jäsenten valitseman edustajiston asemaa ja päätösvaltaa tulee vahvistaa. HOK-Elannon hallitukseen ja hallintoneuvostoon ei pidä valita henkilöitä, jotka ovat kuntien hallituksissa tai lautakunnissa päättämässä kaupapaikoista. Johtajien ylisuuria palkkoja ja palkkioita tulee kohtuullistaa.

Jokainen ääni työväenliikkeen ja edistysmielisen osuustoiminnan ihanteiden puolesta on tärkeä!

Neulanpistopolitiikkaa

Ilta-Sanomien repi (12.2.12) etusivunsa tekstillä: "Venäjän ohjukset uhkaavat Suomea". Kauhun lisäämiseksi tekstiä oli koristeltu ohjuksilla ja niiden kuljetusvehkeillä. Sama jatkuu sivulla 4: "Venäjän ohjukset vakava uhka" ja jutun sotainen kuvitus saa suuren tilan.

Ilta-Sanomien luottaa siihen, että ihmisille riittää otsikko. Niillä IS harjoittama Venäjän vastainen pelottelupolitiikka tekee tehtävänsä. Venäjältä pitää tehdä julma vihollinen, maksoi mitä maksoi.

Joka viitsi lukea jutun huomasi, että IS syyllistyi vähintään vääristelyyn, sillä Venäjä oli uusinut Pietarin ilmapuolustuksen mahdollisen hyökkäyksen torjumiseksi. Eihän ole mikään salaisuus, että Yhdysvallat on syyttänyt lukemattomia sotia vieraissa maissa - siis oman alueensa ulkopuolella. Parhaillaan se hyvin tarmokkaasti miehittää ja aseistaa Venäjän vastaista pitkäaikaista rajaa. Mammuttitautia sairastava Yhdysvallat pyrkii suorastaan mielisairaana vimmalla pii-rittämään Venäjän. Miksi?

Tässä Yhdysvaltojen epätoivoisessa puuhassa Suomi on

Johtopäätöksiä Suomen kommunistien lähihistoriasta, osa 4

SKP kolmaslinjalaisuuden perillinen

80-luvun lopulla luokkakantaisen nuorisoliikkeen rippeet ryhmittäytyivät SKP(y):n ympärille. Kolmaslinjalaisuudesta muotoutui kulttuuri, joka siirtyi SKP(y):n asiakirjoihin ja toimintaan. Kun SKP:n ja SKDL:n piirissä 80-luvun lopulla alettiin neuvotella näiden järjestöjen yhdistämisestä, oli jo tiedossa, että muodostetaan puolue, josta ei tule SKDL:n kaltaista yhteistyöjärjestöä. Tästä huolimatta SKP(y):n edustajat olivat näissä neuvotteluissa mukana ja saivat aluksi toimia keväällä 1990 perustetussa Vasemmistoliitossa. "Yhteistyö" jatkui siten, että kesällä 1990 sovittiin DEVA:n sulauttamisesta Vasemmistoliittoon ja vähän myöhemmin DEVA:n kansanedustajat siirtyivät Vasemmistoliiton eduskuntaryhmään. Heti tämän jälkeen alettiin SKP(y):n edustajia painostaa Vasemmistoliiton sisällä. Kesällä 1995 Vasemmistoliiton puoluekokous kielisi jäsenyyden kahdessa puolueessa. Tämä oli tiedossa jo ennen Vasemmistoliiton perustamista. Muutaman vuoden "seikkailu" Vasemmistoliitossa johti DEVA:n lakkauttamiseen ja sen kansanedustajien sekä jäsenistön huomattavan osan siirtymiseen lopullisesti Vasemmistoliittoon. SKP(y):n linjaa leimasi tiukka sitoutuminen Vasemmistoliittoon siihen saakka, kun heidät heitettiin sieltä pois. Erityisen kuvaavaa oli SKP(y):n kritiikiton sitoutuminen Gorbatshoviin ja Neuvostoliittoon sen viimeiseen elinpäivään saakka, vaikka niiden sosialismin vastainen linja oli selkeästi osoitettavissa.

Ylimääräisen edustajakokouksen päälinja ei kelpaa SKP:lle

"Uuden SKP":n piirissä tavoitteita ei enää aseteta marxilaiseen yhteiskuntatieteeseen perustuvan arvion pohjalta. Sen korvaa lähinnä subjektiivinen, "punavihreä" yleisvasemmistolainen ja humanistinen suhtautumistapa yhteiskunnallisiin kysymyksiin. SKP sanoo (edustajakokousteesit, Turku): "SKP- yhtenäisyyden puoluekonferenssista 1988 käynnistyi keskustelu puolueen päälinjan kehittämisestä ja uudenlaisesta sosialismi- käsityksestä, jonka johtopäätöksenä kirjattiin vuonna 1994 SKP:n uuteen ohjelmaan myös luku Neuvostoliiton hajoamisen opetuksesta". Kun esimerkiksi Kommunistien Liitto asiakirjoissaan perustele, miksi edelleenkin demokraattisten ja monopolienvastaisten voimien yhteisrintaman kehittäminen on kommunistien toimintataktiikan perusta, niin SKP:n asiakirjoista ei ylimääräisen (1970) edustajakokouksen linjausten mukaista päälinjan määrittelyä löydy eikä muutakaan arviota, joka olisi tulkittavissa toimintataktiikan perustaksi. SKP:n asiakirjoista huomaa kuitenkin, että niissä kohdissa, joissa olisi luonnollista esittää ratkaisumalliksi monopolienvastaisen kansanrintaman rakentaminen, tämä kierretään.

Marxilais-leniniläinen luokka-analyysi puuttuu

Kohdassa "Vasemmistolainen vaihtoehto" SKP:n ohjelma (2007) toteaa: "SKP haluaa kehittää uusliberalismin ja suurpääoman vastaista yhteistoimintaa politiikan suunnan muuttamiseksi, työtätekevien ja vähävarais-

"Johtopäätöksiä Suomen kommunistien lähihistoriasta" kirjoitus-sarjan edellisessä osassa käsiteltiin: (1) ajautumista SKP:n toiminnan lopettamiseen ja Vasemmistoliiton perustamiseen, (2) SKP(y):n syntyvaiheita sekä (3) KTP:n perustamista ja hajaannusta sekä siihen johtaneita syitä. Tässä osassa selvitämme SKP:n poliittisen linjan muotoutumista ja vertaamme toisiinsa SKP:n ja KTP:n näkemyksiä.

Kuva: Heikki Männikkö

Eduskuntavaaleissa 2007 KTP ja SKP esiintyivät omilla listoillaan. SKP uskoi, että kytkemällä kansalaisliikkeet kylkeensä SKP:n johdolla luodaan uusliberalismin murtamiseen kykenevä joukkovoima. KTP luotti yksin omiin kykyihinsä kuin "pukki sarviinsa". Kommunistien Liitto esiintyi kansanrintamapuolueen (STP) listoilla. Sen tavoite oli muodostaa demokraattinen rintama vastavoimaksi uusliberalismille. Edistystä ei ole tapahtunut. Kommunistien Liiton mielestä edelleenkin ainoa keino uusliberalismin murtamiseen on rakentaa sitä varten yhteisrintama ("leipärintama"). Myös STP on ilmoittanut valmiutensa neuvotella ennakkoehdoista kaikkien kanssa tämän suunnitelman kehittämiseksi.

ten ihmisten oikeuksien laajentamiseksi, suurpääoman vallan rajoittamiseksi, kestävän kehityksen ja rauhan turvaamiseksi, sekä tien avaamiseksi sosialismiin." Tässä ilmenee SKP:n tyyli kirjoittaa asiakirjoja. Esitetään paljon hyviä vaatimuksia ja tavoitteita. Kuitenkin niitä yhdistävä luokka-analyysi puuttuu. Poissa on myös erittely, miten kytketyt toisiinsa tavoitteet porvarillisen demokration ja sosialismin keskinäisyydestä. Missä sanotaan selkeästi, että kuinka ja millaista suurpääoman ja uusliberalismin vastaista yhteistoimintaa SKP haluaa kehittää? Vastausta kaipaavat myös, miten SKP:n mielestä tapahtuu politiikan "suunnan muuttaminen" ja millaista se on luokkaluonteeltaan. SKP esittää tavoitteenaan myös "kommunismia". Kommunistien Liiton mukaan juuri kommunistien ohjelma on paikka, jossa esitetään, mitä puolue kommunistilla ymmärtää. Tätä SKP:n asiakirjoista ei kunnolla löydy. Toinen mahdollisuus olisi, että puolueelta löytyy erillinen asiakirja, jossa tätä kysymystä avataan.

Mikä siis on SKP:n toimintataktiikka?

Todellisen viitteen SKP:n kirjoittamasta toimintataktiikasta (päälinjasta) antaa se, että useissa yhteyksissä SKP:n piirissä puhutaan sitoutumisesta kansalaisliikkeisiin ja niiden toimintaan. Näiden osalta puhutaan usein "toimimisesta SKP:n yhteydessä". Kun SKP esittää "yhteistoimintaa kaikille, jotka eivät halua alistua nykyiseen eriarvoiseen ja tuhoisaan suuntaukseen", näkee puolue itsensä demokraattisen yhteisrintaman runkona, johon voidaan "kiinnittää" erilaisia kansanliikkeitä. Pyrkimys on ohjata kansalaisjärjestöjen toimintaa SKP:n kautta ja mm. asettaa näiden edustajat ehdokkaiksi omille vaalilistoilleen. Tämä on hyvin ristiriitainen taktiikka kommunistiselta puolueelta, koska lähestyessään näin erilaisia kansanliikkeitä joutuu SKP luonnollisesti madaltamaan ohjelmalliset tavoitteensa hyvin lähelle kansalaisliikkeiden linjaa. Tämä ilmenee SKP:n asiakirjoissa. Puolueen asiakirjat sisältävät lyhyesti esitetyt tavoitteita, jotka eivät erotu kansalaisliikkeiden tavoitteista kommunistisen puolueen

kunta ja sivilisaatio. Näistä teeseistä nousee esiin lukuisia kysymyksiä. Käsitteellä "toisenlainen puolue" tarkoitetaan puoluetta, joka ei toista "vanhoja virheitä". Huomiotta jätetään se, että kova markkinakapitalismi luo puolueen toimintaympäristön, jossa toisenlaisen puolueen ihanteet kohtaavat porvariston taholta vastarintaa. Käsitettä uudenlainen yhteiskunta ja sivilisaatio ei myöskään avata. Tarkoitetaanko sillä sosialismia, kommunismia tai kapitalismin demokraattisempaa vaihtelua? Kaikkien näiden vaiheiden toteuttaminen tarkoittaa uusliberalistiseen kapitalismiin nähden laadullista tai hyppäyksellistä muutosta. Kun Lenin esitti, että tarvitaan toisenlainen puolue, tarkoitti hän luokkataistelupuoluetta. Aika Leninistä tähän päivään on muuttunut, mutta ei luokkataistelu ole minnekään hävinnyt. Kommunistisen puolueen ohjelma on paikka, jossa juuri em. kysymykset tulisi suhteutettuna luokkataisteluun avata.

KTP:n ja SKP:n ongelma

SKP ja KTP syntyivät molemmat 70-luvun luokkakantaisen liikkeen jatkumoina. Tiedonantajaliikkeen osa, joka vahvimmin omaksui kolmaslinjalaisuuden, samaistui luokkakantaiseen nuoriso- ja kulttuuri- väkeen. Sen voima liikkeessä oli niin suuri, että se kykeni vetämään mukaansa kahdeksaa luokkakantaista piirijärjestöä edustavan järjestö- kentän. Siksi "uusi SKP" suuntautui kolmaslinjalaisesti. KTP:n osalta todettiin, että huolimatta sen oikeasuuntaisesta linjasta, myös se hajosi. Mistä tässä oli kysymys? KTP:n puolelle siirtyi hyvin vasemmistolainen osa vanhan SKP:n jäsenistöä, joka näki vain kommunistisen liikkeen ulkoiset vallankumoukselliset periaatteet ja tunnusmerkit tunteenmat- ta niiden marxilais- leniniläistä sisältöä muutoin kuin subjektiivisten mielikuvien perusteella. Kommunistisen liikkeen historiasta tiedämme, että juuri tällaiset kommunistit eivät halunneet ymmärtää esimerkiksi Lokakuun vallankumouksen jälkeen Venäjällä taktiikan muutosta, kun selvisi, että aseellista vallan-

kumousta Euroopassa ei voitu enää jatkaa. Ei haluttu ymmärtää, että oli siirryttävä taktiikkaan, jossa Neuvostoliitosta luotiin sosialismille "sillanpää-asema" Eurooppaan. KTP:n piirissä oli mahdollista kehittää oikeaa marxilais- leniniläistä linjaa, koska kaikkien mielestä se näytti puheissa ja paperille esitettynä hyvältä. Siinä vaiheessa, kun tuli aika ja mahdollisuus panna yhteisesti hyväksytty päälinja käytäntöön, selvisi että KTP:n jäsenkunta ei ollut alkuunkaan perillä kommunistisen liikkeen taktiikan periaatteista, eikä ymmärtänyt lainkaan omia asiakirjojaan. KTP:n ja SKP:n johdolla on tänään sama ongelma: marxilainen yhteiskuntatiede (marxismi-leninismi) on korvautunut vaistonvaraisuudella.

Perusta on työväenliikkeen teoreettinen ja toiminnallinen kokemus

Kommunistisen ja työväenliikkeen luokkataistelukokemus on kumuloituvaa. Se kasaantuu toiminnan ja kokemuksen edetessä. Siksi puolueiden tulisi toiminnassaan hallita marxilais-leniniläinen teoria ja maailmankatsomus (dialektinen ja historiallinen materialismi sekä taloustiede) sekä toiminnan strategia ja taktiikka. Marx ja Engels selvittivät yhteiskuntakehityksen lainalaisuudet, mutta yleisten suuntaviivojen lisäksi heillä oli annettavanaan vain vähän "eväitä" sille, miten näitä lainalaisuuksia sovelletaan esimerkiksi meidän aikaamme. Se jäi tulevan luokkataistelun tehtäväksi. Siksi meidän tulee omaksua työväenluokalle 150 vuoden kuluessa teorian sekä toimintataktiikan alueella kertynyt kokemus. SKP painottaa toiminnassaan tänään lähes pelkästään Marxin merkitystä, jättää huomiotta työväenluokan luokkataistelun strategian ja taktiikan kokemuksen ja esittää kielteisessä valossa neuvostosocialismin kokemuksen. Tämä ei edistä kapitalisminvastaista luokkataistelua. Sama esiintyy KTP:llä päivänvastaaisessa muodossa. KTP sanoo Työkansan Sanomien olevan "Suomen ainoa marxilais-leniniläinen sanomalehti". Mutta myöskään KTP:n tämänhetkisestä "työkalupakista" ei löydy marxilaiseen tieteesseen perustuvaa arviota siitä taktiikasta, joka johtaa irrottautumiseen uusliberalismista ja ohjaa sosialistiselle kehitysuralle. (KÄ/KL)

Myöhäisheränneitä

Pääministeri Juha Sipilä on huomannut, että valtion omaisuutta on "kehitettävä". Se on tärkeä havainto, koska hän on jo aikaisemmin todennut, että valtion omaisuutta voidaan myydä. Samaa siinä on tämä nukkuvan suuhun kuseminen. Jo Suvi-Anne Siimes oli ministeriaikanaan kehittämässä valtion omaisuutta myymällä. Myyntirahoilla piti luoda uutta tuotantoa, mutta tänäkin päivänä sen aikaiset tuotantolaitokset ovat savolaiseen tapaan tekemistä vaille valmiita.

Suomeksi sanottuna toteutetaan määrätietoisesti kokoomuslaista oikeistoideologiaa: valtio ja kunnat eivät saa omistaa mitään tuotantoa tuottavaa omaisuutta. Siitä on päästävä eroon. Mutta entä nämä kesken uunensa heränneet? Kansallisvarallisuuttamme ryöstetään ulkomaiseen keino- teltuun (Työkansan Sanomat 2/12.2.2016). Huoltovarmuus kuntoon pakkolunastuksella (Tiedonantaja 6/12.2.2016). "Valtiollista-

minen ei ole samaa kuin työnte- kijöiden itsehallintoon perustuva yhteisöllinen omistus" (SKP:n ohjelma 2007, sivu 9). Kun jo puolueohjelmassa vähätellään valtionomistuksen merkitystä, niin ei ole kumma, ettei sen puolustaminen ole etusijalla nyt, kun sitä vauhdilla hävitetään. Muuten Jugoslaviassa toteutettiin sitä työntekijöiden yhteisöllistä omistusta. Siihen aikaan yli miljoona jugoslaviaa oli siirtotyöläisinä maailmalla. Nyt on korkea aika ottaa käyttöön SAK:n hyväksi havaittu tapa eli ennakoiva edunvalvonta.

Käytettävissä ovat tilastot valtionomaisuudesta, osaavia virkamiehiä ja toimihenkilöitä. On pidettävä esillä kaikkea käytössä olevaa tietoa kaikissa kommunistien ja muiden asiasta kiinnostuneiden lehdissä. Varkaat toimivat pimeässä. Valtion omaisuus on suojeltava rosvoilta tuomalla asiat julkisuuteen.

**Viljo Heikkinen
Lapinlahti 13.2.2016**

Sosiologi Refik Kurtseitov : Neuvostoaika oli Krimin tataarien parasta aikaa

Krimin pedagogisen ja teknisen yliopiston historioitsija ja sosiologi Refik Kurtseitov sanoo inhoavansa kommunismia. "Silti on pakko tunnustaa, että autonomian aika oli krimintataarien kannalta paras-aikaa", hän sanoo. Krim oli autonominen sosialistinen neuvostotasavalta vuosina 1921-1946. Krimintataareille taattiin 36 prosentin kiintiö alueparlamenttipaikoista. Veto-oikeutensa turvin he pystyivät estämään asemaansa heikentävien lakien läpimenon parlamentissa. "Etnisiä ongelmia ei ratkaista enemmistön äänillä. Siinä oli leniniläisen kansallispolitiikan nerous", Kurtseitov tunnustaa. Nyt krimintataarien osuus Krimin parlamentissa on vaivaiset kolme edustajaa 78 kansanedustajasta. "Kaikki haluavat kuulua Yhtenäisen Venäjä-puolueeseen", Kurtseitov valittaa.

Kuva: Leena Hietanen

Sosiologi Refik Kurtseitov haluaa kehittää krimintataarien kieliooppia, jotta sitä voi käyttää opetuskielenä kaikissa oppiaineissa.

Kielen opetus järjestettävä

Kurtseitov on krimintataari ja syntynyt karkoituksessa Kazakstanissa. Hän vastaa Krimin pedagogisessa yliopistossa tataarin kielen oppikirjoista ja opettajien koulutuksesta. "Kielen jatkuvuus on tärkeä, jos halutaan säilyttää etninen identiteetti", hän sanoo. Krimillä on kolme virallista kieltä, venäjä, ukraina ja krimintataari. Krimintataarit muodostavat Krimin 2,3 miljoonan väestöstä noin 15 prosenttia, 320 000 asukasta. Tataarien määrästä on epäselvyyttä. Virallisesti heitä lasketaan olevan 250 000, mutta Kurtseitovin mielestä luku ei pidä paikkaansa. Väestönlaskennassa useat eivät ole tehneet eroa krimintataarin ja tataarin välillä,

vaikka nämä eivät keskenään puhu samaa kieltä. "Krimillä kaikki tataarit ovat krimintataareja. Useat ovat ilmoittaneet kansallisuudekseen tataarin tajuamatta, että heidät lasketaan eri kansallisuuteen kuuluvaksi", Kurtseitov sanoo.

Hän haluaa resursseja krimintataarien kielen opetukseen. "Krimintataarin kieli on kouluissa vapaaehtoista. Se olisi tehtävä pakolliseksi", hän sanoo. Kurtseitov laskee, että väestömäärään suhteutettuna krimintataarinkielisiä kouluja pitäisi olla 90. Niitä on 15 kaikkiaan 600 keskiasteen koulusta. Krimillä on 500 lastentarhaa, joista yksi on krimintataarinkielinen. Krimintataarin kielellä voi tällä hetkellä opiskella kieliooppia, kirjallisuutta ja historiaa. Matematiikka ja fysiikka opetetaan venäjäksi. "Alan koulukirjoja ei ole krimintataariksi. Parhaillaan kehitämme terminologiaa oppikirjoja

Kuva: Leena Hietanen

Kurtseitov näyttää työhuoneessaan kirjaa, johon on koottu krimintataarien sotasankareita Suuressa Isänmaallisessa Sodassa.

varten. Kieli on ollut pakkasessa 50 vuotta", hän muistuttaa.

Kiovassa metelöidään

Krimin autonomia lakkautettiin vuonna 1946. Stalin syytti krimintataareja vehkeilystä vihollisen, Natsi-Saksan kanssa ja pakkosiirretti krimintataarit vuonna 1944 Keski-Aasiaan. Karkotuksista poliittisen pääomansa saava krimintataarien äänekäs edunvalvontaryhmä on Kiovassa, Ukrainassa. Kansanedustajat Mustafa Dzhemilov ja Refat Tshubarov kuuluvat presidentti Petro Poroshenkon blokkiin. Refik Kurtseitovin mielestä miehet ovat krimintataarien asialla eivätkä Yhdysvaltain

ase Venäjän vastaisessa sodassa.

"Ukrainan ja Venäjän välinen sota johtuu siitä, että Venäjä lahjoitti vuonna 1954 Krimin Ukrainalle kysymättä asiasta mitään krimintataareilta, joille alue oikeasti kuuluu. Nyt käydään tämän rikoksen loppunäytöstä", Kurtseitov katsoo. Dzhemilov ja Tshubarov ovat maahantulokiellossa Krimille. Kaikki krimintataarit eivät pidä Kiovan kaksikkoo omina edustajinaan. Jaltan kaupungin vähemmistöasioiden

Kuva: Leena Hietanen

Enver Ametov on maltillinen krimintataari, joka ei pidä Kiovan klaanista.

Nationalistit ja maltilliset

Nationalistit on helppo tunnistaa Krimillä. He liittoutuvat Ukrainassa oikeiston (käytännössä fasistijuntan) kanssa, jota tukee Yhdysvallat. He käyttävät polttoaineenaan niin sanottuja "kommunismien rikoksia" kuten karkotuksia. Niiden avulla pyritään saamaan sympatiaa, mutta myös rahallista kompensatiota väitetyistä vääryyksistä. Krimintataarit ovat esimerkiksi omavaltaisesti rakentaneet taloja maaseudulle. Nyt maita yksityistetään eli käytännössä lahjoitetaan heille ilmaiseksi.

Toinen nationalistien polttoaine on kieli. Refik Kurtseitov esimerkik-

si haluaisi, että Krimillä virkamiehet puhuisivat kaikkia kolmea Krimin virallista kieltä. Käytännössä se tarkoittaisi, että vain krimintataarit voisivat saada virkoja, koska vain he osaavat kaikkia kolmea kieltä. Kielen avulla etnokratioiden luonti on onnistunut Virossa ja Latviassa. Vuorossa on nyt Ukraina, jossa ukrainan kielen avulla pyritään torjumaan venäläiset yhteiskunnasta. Tällainen derussifikaatio Krimillä ei ole enää mahdollinen. Krimintataarinationalistit ovat siirtyneet rähisemään Kiovaan. Maltilliset krimintataarit rakentavat uutta moskeijaa Simferopoliin.

Leena Hietanen

Yhtymäkohdat vuoden 1918 kehitykseen ovat selkeät

Tänään on kulunut 98 vuotta kansalaissotamme alkamisesta. Kansalaissotaan johtanut tie oli pitkä. Jos silloinen porvaristo olisi kuunnellut mitä työväenliikkeellä oli kerrottavanaan kansan todellisista tarpeista, olisi ehkä voitu välttää luokkien väliseltä aseelliselta yhtenotolta. Tuotantovälineet omistaville kapitalisteille uskollinen porvaristo ajoi kuitenkin jääripäisyydellään tilanteen sisällissodaksi. Kansalaissotaan johtaneista syistä ja yhtymäkohdista nykypolitiikkaan puhui SFT:n puheenjohtaja Timo Kangasmaa kansalaissodan alkamisen vuosipäivänä 27.1.2016 punasotilaiden hautamuistomerkillä Malmin hautausmaalla sekä valtakunnallisella punaisten muistomerkillä Helsingin eläintarhassa.

"Porvaristo ajoi kehityksen tilanteeseen, jossa työväenluokan oli tehtävä valintansa. Oli alistuttava ilman taistelua porvareiden

Kuva: Heikki Männikkö

Kaikkialla Suomessa 27.1. kansalaissodan alkamisen vuosipäivänä työväenjärjestöt muistavat kaatuneita punasotilaita. Kuvassa SFT:n edustajat Ville Rahikainen, Timo Nieminen, Janne Rahikainen, Esko Auer-voille ja Timo Kangasmaa punaisten hautamuistomerkillä Malmin hautausmaalla.

valtaan, joiden tarkoitus oli lyödä työväenliike tehostakseen entistä enemmän riistoa, tai nousta taisteluun koko työtätekevän kansan oikeuksien, maamme itsenäisyyden ja ystävällisimpien politiikan puolesta Neuvosto-Venäjää kohtaan. Vallassa oleva porvaristo ajoi tietoisesti tilanteen pisteeseen, jossa ei ollut enää mahdollista ratkaista asiaa

parlamentaarisen luokkataistelueinoin. Porvariston tarttuessa aseisiin täytyi myös työväestön nousta aseelliseen taisteluun sortajiaan vastaan.

Tammikuun 26. päivänä 1918 antoivat s o s i a l i d e - m o k r a a t t i s e n l u e t o i m i k u n t a ja Työväen Järjestyskaartin

esikunta julistuksen, jossa viitattiin hetken vakavuuteen ja hälytettiin porvareiden ryhtyneen aseelliseen hyökkäykseen riistääkseen työväeltä sen kansanvaltaiset saavutukset. Samassa yhteydessä annettiin työväenkaarteille määräys liikekannallepanosta, jonka piti tapahtua kolmen vuorokauden kuluessa 27.1.1918 kello 12 al-

kaen. Toimeenpaneva komitea antoi myös 27.1.1918 julistuksen: "Kaikki vallankumouksellinen valta Suomessa kuuluu nyt järjestyneelle työväestölle ja heidän vallankumouksellisille järjestöilleen."

Vallankumouksen alkamisen merkiksi 98 vuotta sitten nousi punainen lyhty Helsingin Työväentalon torniin. Pian näistä tapahtumista tulee kuluneeksi pyöreät 100 vuotta. Muutamia viikkoja ennen kansalaissodan alkua porvaristo päätti hädissään julistaa maamme itsenäiseksi, koska vallankumous Venäjällä oli kaatanut porvarivallan luotetuimman takaajan, Venäjän tsaarin hallintoineen.

Tänään näemme yhtymäkohtia kehitykseen, joka johti vuoden 1918 ja sitä edeltäviin tapahtumiin. Maamme itsenäinen päättävältä on käytännössä luovutettu ulkomaille. Kysymykseen kenellä oikeastaan tällä hetkellä on päättävältä meidän tavallisten ihmisten asioissa, on vaikea antaa tyhjentävää vastausta. Tsaarin Venäjän

yhteydessä oli vastaaminen erittäin helppoa. Nykyisin meille kerroillaan jotain EU:n liittolaisuudesta, mutta sen ohella kummittelevat Yhdysvallat sekä sen sotaisat ja muut liittoutumat.

Tänään ovat näkyvät tavalisten ihmisten eli työväenluokan kannalta hyvin huolestuttavat. Paljon ei lohduta tietous siitä, että maamme hallituksen hallintomenettelyt näyttävät päivä päivältä muistuttavan yhä enemmän diktatuuria. Ehkä on vain ajan kysymys, jos nykyinen hallitusjoukkio saa rauhassa jatkaa puuhasteluaan, että lakot ja muut työtaistelut sekä demokraattista muutosta vaativa liikehdintä kriminalisoidaan. Tämä taas mahdollistaa niiden väkivaltaisen tukahduttamisen - konsanaan kuin tsaarin Venäjän aikaan, pääoman ja tuotantovälineet omistavan luokan eduksi".

**Timo Kangasmaa
SFT:n puheenjohtaja**

Uskonnollisuuden kasvu kertoo imperialismin voimistumisesta

Tällä hetkellä muslimit ovat maailman nopeimmin kasvava uskonollinen ryhmä. Islaminusko nousee ennusteiden mukaan maailman suurimmaksi uskonnoksi vuonna 2070. Kristittyjen osuus on maailman väestöstä noin 31 % ja sen arvellaan olevan samalla tasolla 40 vuoden kuluttua. Muslimien osuus on nyt noin 23 % ja neljänkymmenen vuoden kuluttua sen arvellaan oleva noin 30 %. Uskonottomien osuus on noin 16 % ja 40 vuoden kuluttua se tulisi olemaan noin 15 %. Uskonottomien osuuden arvelaan kuitenkin kasvavan erityisesti USA:ssa ja Euroopassa. Mistä sitten aiemmin mainittu uskonnollisuuden lisääntyminen kertoo?

Onko uskontoja ollut aina olemassa?

Hyvin usein esitetty väite on, että uskontoja on aina ollut olemassa ja se kuuluu olennaisena osana ihmisen olemiseen ja ajattelutapaan. Näin ei asian laita kuitenkaan ole. Alkuyhteiskunnassa ihminen toki oli kiinnostunut kuolemasta, unista ja muista asioista, joiden ymmärtäminen ei ollut mahdollista tieteen kehittymättömyyden vuoksi.

Uskonnot ja instituutiot alkoivat kuitenkin kehittyä vasta sitten, kun aineellinen tuotanto oli kehittynyt riittävän pitkälle. Työ alkoi tuottaa lisätuotetta eli enemmän tuotetta, kuin mitä kului ihmisen välittömään kulutukseen. Perinteinen alkuyhteiskunnallinen suku tai heimo hajosi toisilleen vastakaisiin luokkiin ja ruumiillinen työ erosi henkisestä työstä. Syntyi ihmisryhmä, joka jätti kokonaan ruumiillisen työn ja joka ohjasi muiden tuottaman lisätuotteen yhteiskunnan infrastruktuuriin ja ylärakenteen ylläpitoon. Tällaisia ihmisryhmiä olivat esimerkiksi papit.

Uskonnosta kehittyi syntyneessä luokkayhteiskunnassa yhteiskunnan eriarvoisuutta vahvistava voima, vaikka uskonnollisissa teksteissä puhuttiinkin tasa-arvoisemman yhteiskunnan puolesta. Missään vaiheessa uskontojen puitteissa ei kuitenkaan ole esitetty vaatimusta yhteiskunnan taloudellisen perustan uudistamisesta. Tämä ei olisikaan mahdollista, sillä uskonto on tyypillisesti antagonistisen luokkayhteiskunnan tuote ja sen päällysrakenteen ilmiö.

Hiljattain julkaistut globaalit tilastot kertovat uskonnollisuuden kasvusta maailmassa. Uskonto ja erityisesti kirkko liittyvät olennaisina osina antagonistiseen luokkayhteiskuntaan. Uskontoa tarvitaan viemään yhteiskunnan taloudellisen perustan määrittämiä hankkeita eteenpäin. Tämän vuoksi ei olekaan ihme, että uskonnollisuuden arvellaan kasvavan tulevaisuudessa. Kapitalismin kriisiytyminen luo pohjaa uskonnollisuuden kasvulle – ei niinkään siksi, että uskonto tuo lohtua kannattajilleen, vaan siksi, että kapitalismi tarvitsee uskontoja oman laajentumisensa varmistajana.

Kuva: Heikki Männikkö

Aleksanteri Syväriläisen luostari Aunuksessa on esimerkki kirkon funktiosta luokkayhteiskunnassa. Karjalassa monet julkiset tilat rapistuvat, mutta kirkkoja ja luostareita elvytetään. Nykyvenäjän talouspolitiikka on lähellä uusliberalismia. Kirkon kautta ihmisille tuotetaan arvomaailma, jolla pääoma hallitsee yhteiskuntaa. Kaikesta huolimatta kirkolla on paikka historiassa ja sen arkkitehtuuri tulee säilyttää. Kuva luostarialueelta.

Mitä Lokakuun vallankumous merkitsi uskontojen kannalta

Lokakuun vallankumous ja sitä seuranneet sosialistiset vallankumoukset Itä-Euroopassa ja Aasiassa merkitsivät muutosta suhteessa uskontoon. Ensimmäistä kertaa maailmassa oli yhteiskunta, jossa uskonnolle ei enää ollut tarvetta. Sosialistinen talousjärjestelmä ei enää tarvinnut luokkavastakohtaisuuteen perustuvien yhteiskuntien laitoksia ja instituutioita. Kirkko ei kuitenkaan hävinnyt, vaan se eli sosialistisessäkin yhteiskunnassa sosialistisen päällysrakenteen rinnalla. Jälkeenpäin voi todeta, että se piti yllä porvarilliseen yhteiskuntaan kuuluvia rakenteita ja ajattelutapaa eivätkä sosialismissa eläneet sukupolvet ehtineet päästä siitä eroon. Sosialistisissa maissa olisikin pitänyt panostaa voimakkaammin uskontojen vastaiseen työhön ja kasvatuksen.

Miksi islaminusko leviää?

Islamin merkitystä voidaan tarkastella vaikkapa ns. arabikevään tapahtumien kautta, jotka ovat osa kapitalismin globalisaation vaiheen

suoraa jatkumoa. Arabikevääksi kutsutussa tapahtumasarjassa valta vaihtui useassa arabimaassa, mutta sisällissotaa käydään edelleen mm. Libyassa ja Syyriassa. Tapahtumasarja sopii hyvin esimerkiksi toisaalta kapitalismin laajentumispyrkimyksistä, mutta myös islaminuskon hyödyntämisestä taistelussa kapitalismin puolesta.

Jo 1900-luvun alussa Brittiläinen imperiumi tuki Lähi-Idässä islamilaista liikettä. Tuen tarkeitus oli rakentaa vastavoima porvarilliselle kansallismielisyydelle sekä torjua vasemmistolaisen liikkeen eteneminen. Tavoite oli säilyttää Egyptissä suurmaanomitajien ja monarkian valta. Ideologinen peruste tälle oli, ja on edelleenkin se, että islamistisille liikkeille omaisuuden yksityisomistus on pyhä asia. Kansallismieliset maalliset puolueet saattoivat vaatia vaikkapa yksityisomistuksessa olleiden kohteiden kansallistamista. Hyvä esimerkki tästä oli Nasserin kausi Egyptissä.

Aina kun jossain päin Lähi-itää on noussut vaatimuksia yhteiskunnan modernisoinnista maallisia politiikan muotoja nou-

dattaen, on islamismi ollut käyttökelpoinen ase näiden yritysten torjumisessa. Jos Lähi-idässä on uskallettu nousta vaatimaan luonnonvarojen kontrollia, joka on samalla tarkoittanut imperialismin diktatuurista irtautumista ja kansallisen kehityksen ottamista omaan määräysvaltaan, on vastaus monta kertaa ollut sota tai sisäisten kumousten järjestäminen ulkoisten tiedustelupalvelujen avulla.

Arabinationalismin ja islamististen liikkeiden kilpailu näkyi jo 1950-luvulla. Sitoutumattomien maiden liikkeen perustamiseen liittyneen ns. Bandungin konferenssin (1955) vastapainoksi, USA:n tuella ja Saudi-Arabian ja Pakistanin aktiivisella työllä, pantiin pystyyn Islamilainen konferenssi-niminen järjestö (1957). Sitoutumattomien maiden liikkeen tavoitteena oli koota Aasian ja Afrikan maiden yhteisrintamaa. Islamilainen konferenssi pyrki lyömään kiilaa tähän rintamaan. Yleisellä tasolla oli kysymys taistelusta entisten siirtomaiden kansallisen suvereniteetin puolesta ja sitä vastustavien voimien välillä.

Arabikevään taustalla oli pyr-

kimys syrjäyttää Lähi-idän valtioiden johdosta kaikki ne johtajat, jotka ovat puolustaneet kansojensa oikeutta globaalin kapitalismin painetta vastaan. Valta alueella, joka USA:n edellisen presidentin George Bushin kaudella nimettiin Suur-Lähi-idäksi (Greater Middle East) ja johon piti tuoda demokratia, ollaan valmiita luovuttamaan islamisteille. Tämä sopii loistavasti globaalin kapitalismin tavoitteisiin. Nykyinen myllerrys jättää alueen oletettavasti pitkähköksi historialliseksi kaudeksi sekavaan uudelleen rakentumisen ja järjestäytymisen, mutta myös valtataisteluiden kauteen. Tällaista Suur-Lähi-itää on helppo hallita sotilaallisesti ja varmistaa, että sen luonnonvarat ovat esteettä globaalin kapitalismin käytössä.

ISISin nousu

ISISin samoin kuin Talebaninkin nousun taustalla ovat taloudelliset intressit. Molempia terroristijärjestöjä ovat alkuvaiheessa tukeneet USA ja muutkin länsimaat. Ja edelleen NATO-maa Turkki tukee ISISiä ainakin epäsuorasti. Näitä järjestöjä hyödyntämällä on pyritty kaatamaan lännelle epämieluisat hallitukset ja saattamaan nämä alueet kapitalismin vaikutuspiiriin ja markkina-alueiksi. Molemmissa tapauksissa käytännön toteutus ei ole pysynyt länsivaltojen hallinnassa, mutta edelleenkin esimerkiksi Syyriassa, USA ja Euroopan unioni näyttävät pitävän ISISiä parempana vaihtoehtona kuin Assadin hallintoa. Assadin hallinto kun haluaa pitää kiinni riippumattomuudesta öljykaupassa.

Uskontojen vastainen taistelu on kapitalismin vastaista taistelua

Ennusteet Islamin vahvistumisesta heijastavat kapitalismin kehityksen vaihetta, jossa kapitalismi kriisiytyy länsimaissa omien lainalaisuuksiensa vuoksi. Länsimainen suurpääoma tarvitsee avukseen Islamin nousua. Tällä tavalla varmistetaan kapitalismin esteetön laajentuminen niille alueille, jotka eivät vielä täydellisesti ole kapitalismin hallinnassa. Työväenluokan on syytä taistella ponnekkaasti uskonnollisuuden kasvua vastaan. Se on merkittävä osa kapitalismin vastaista taistelua.

Juha Kiekki
Loimaa

VIRHEELLINEN TOLKULLISUUS

Tamperelainen-lehti lähti taas MV-verkkolehden linjoille tekstissään ”Sääliksi käy tolkun ihmisiä”. Siinä todetaan mm. seuraavaa: ”Suomalainen sosiaaliturva perustuu siihen, että jokainen auttaa itseään viimeiseen euroon saakka. Vasta sen jälkeen saa apua yhteiskunnalta. Toimeentuloluukulla tarkastetaan kantasuomalaisen tulot, pankkitalletukset, käteisvarat ja muu omaisuus. Jos tuenhakija on pimittänyt varojaan esimerkiksi ulkomaiselle pankkitilille, tuet peritään takaisin.”

Vastaanottoraha

Tähän periaatteeseen toimeentulotuki nimenomaan perustuu. Kolumnissa todetaan, että ”maassa maan tavalla ja kaikille sama sosiaaliturva ja työmarkkinat”. Sosiaaliturva on jo kaikille sama. Kansainvälis-

tä suojelua hakevan vastaanotosta sekä ihmiskaupan uhrin tunnistamisesta ja auttamisesta annetun lain 20 § lopussa todetaan seuraavaa: ”Vastaanottorahaa hakevan ja hänen perheensä tulot ja varat otetaan huomioon vastaanottorahaa myönnettäessä toimeentulotuesta

annetussa laissa säädetyllä tavalla.”

Lain 20 § sanoo myös: ”Vastaanottorahan määrä on vastaanottorahan perusosalla katettavien menojen ja vähäistä suurempien terveydenhuoltomenojen sekä käytettävissä olevien tulojen ja varojen erotus. Vastaanottorahan perusosa kuukautta kohti on: 1) yksin asuvala ja yksinhuoltajalla 290 euroa, ateriapalvelut tarjoavassa vastaanotokeskuksessa 85 euroa; 2) muulla kuin 1 kohdassa tarkoitettulla 18 vuotta täyttäneellä 245 euroa, ateriapalvelut tarjoavassa vastaanotokeskuksessa 70 euroa; 3) perheensä kanssa asuvala lapsella 185 euroa, ateriapalvelut tarjoavassa vastaanotokeskuksessa 55 euroa.”

Toimeentulotuki

Summa vastaa siis toimeentulo-

tuen tasoa jo. Sekä määrältään että siltä osin, että muu varallisuus on käytettävä ensiksi. Joko kolumni on tarkoitushakuinen tai sen kirjoittaja ei tiedä, mistä hän puhuu. Se voi olla tarkoitushakuisen populistinen. Tällaisten tarinoiden avulla oikeutetaan sosiaaliturvan alasajo aivan kaikilta sekä suomalaisilta että ulkomaalaisilta.

Enemmistö suomalaisista lie-nee sen verran fiksuja, että heihin ei uppoa radikaali ihmisviha kuten polttopullojen heittäly vastaanotokeskuksiin. Rasismi täytyy siis esittää jotenkin tulkullisemmin ikään kuin maltillisen, kasvatuksellisen ja kohtuullisen vaatimuksen hengessä. Esitetään ikään kuin ongelma, jota ei ole. Kai tämä on sitä ”tolkullisuutta”, mitä presidenttiä myöten

hehkutetaan.

Työmarkkinat taas eivät ole kaikille samat. Aivan samalla tavalla kuin suomalaisten pitkäaikaistyöttömien ”aktiivointia” ja kuntouttavaa työtoimintaa puolustellaan populistisilla tarinoilla ”sohvalla makaajista ja ostarinotkujista”, niin sama pätee myös turvapaikanhakijoihin.

Päivi Räsänen onkin ehdottanut jo kotouttavaa työtoimintaa. ”Kuntoutettavia” ja ”kotoutettavia” työläisiä ei tule asettaa vastakkain. Suomen ei pidä olla sellainen maa, jossa mikään ihmisryhmä joutuu tekemään töitä ilman palkkaa.

Henri Autero

Venezuelan viisi tietä:

Taistelu vallankumouksen puolesta jatkuu

Matti Laitinen

Venezuelan bolivaarisen tasavallan taloudellisen poliittisen ja taloudellisen kriisin ratkaisemiseksi on esitetty viittä erilaista toteutustapaa: uusliberalismia, markkinatalousreformia, nykyisen bolivaarisen politiikan korjausliikettä, siirtymistä kohti valtiososialismia ja siirtymistä yhteiskunnallisten liikkeiden johtamaan yhteisölliseen sosialismiin.

Hallituspuolue – Venezuelan yhdistynyt sosialistinen puolue (PSUV) – ilmoittaa puolueohjelmassaan haluavansa edistää kansanvallan neuvostojen valtaan perustuvaa valtiorakennetta, jonka hallintaan työläiset, talonpojat, opiskelijat, kotiäidit, sivistyneistö, taiteilijat, pientuottajat ja -yrittäjät kaupungeissa ja maaseudulla voivat osallistua demokraattisesti ja tasavertaisesti. Puolueen päämääränä on yhteisöllinen valtiososialismi. Se on edelleen jäsenmäärältään maan suurin puolue. Taistelu bolivaarisen vallankumouksen jatkumisesta ei ole päättynyt.

Kohti uusliberalismia

Oikeisto-opposition johto ja heidän tukijansa ovat uusliberalismia soveltavan kapitalismin kannalla. Tämä tarkoittaisi käytännössä valtion tulojen ankaraa karsimista, sosiaaliturvan leikkaamista, itsenäistä keskuspankkia, maan korkotason nousua, valtion yhtiöiden yksityistämistä, valtion vetäytymistä tuotannosta ja tuonnista, hintasäännöstelyn lopettamista ja bolivarin vaihtokursin kelluttamista, pääomien valvonnan poistamista ja hallituksen läpinäkyvyyttä. Tämä politiikka johtaisi bolivaarisen vallankumouksen yhteiskunnallisten saavutusten tuhoutumiseen ja tästä aiheutuvaan sisällissotaan.

Venezuelalaisen professorin ja kirjailijan Luis Britto Garcian mukaan kansalaisille on selvitettävä, että opposition jyrkimmän siiven vaatima kansanäänestyksen järjestäminen presidentin asemasta merkitsisi 15 vuoden aikana saavutettujen sosiaalisten, taloudellisten, terveydellisten ja kulttuurillisten etuuksien sekä julkisten palveluiden purkamista. Hänen mielestään sosialismin ideologista pohjaa pitäisi vahvistaa järjestötyössä, ja se pitäisi ulottaa myös koulujen opetukseen. Valtion korruptoituneet rakenteet pitäisi korjata. Yli 2 000 korruption kanssa tekemisessä ollutta valtion virkailijaa on jo joutunut oikeuteen. On ryhdyttävä myös torjumaan taloudellista sota, jossa tähän asti vain hyökkäävä oppositio on taistellut. Maan presidentillä pitäisi olla veto-oikeus sellaisia säädettäviä lakeja vastaan, jotka kieltävät tai tuhoavat kansalaisten taloudellisia, sosiaalisia, poliittisia ja kulttuurillisia oikeuksia.

Markkinatalousreformi

Markkinatalousreformia kannattavat ehdottavat maan valuutan keltuttamista, jotta valuuttakeinotellusta päästäisiin eroon. Tätä suuntausta edustavat ekonomistit kehottavat hylkäämään tai hellittämään pääomien valvontaa sekä hintasäännöstelyn pääsääntöistä poistamista tai hintojen säätämistä paremmin vastaamaan markkinahintoja. Reaalituloja voisi suojella kas-

Venezuelan yhtenä olennaisena ongelmana on se, että maa on edelleen markkinatalous, ja näin ollen markkinavoimat eli kapitalistit pyrkivät kaatamaan kaikin keinoin maan sosialistihallituksen. Tämä näkyy selkeästi salakuljetuksen, keinottelun ja mustanpörsin kaupan lisääntymisenä. Maan taloudellinen kriisi ei ole hellittänyt. Oikeisto-oppositiolla on jo käsissään lainsäädäntövalta, ja vastaavasti presidentti Nicolas Maduron johtamalla hallituksella on edelleen hallussaan toimeenpanovalta.

vattamalla tulonsiirroilla vähävaraisten ansioita, nostamalla pienituloisten palkkoja sekä vahvistamalla näiden työsuhdeturvaa. Kaikkein köyhimmille voisi suoda alennuskortteja perustarvikkeiden saannin takaimiseksi. Valtion tulisi lisäksi pidättäytyä tuotantotoiminnasta ja liiketoiminnasta. Ulkomaisten investoijia pitäisi käyttää maan teknologian kehittämiseen ja työvoiman kouluttamiseen.

Tämän suunnan kannattajat haluavat vetäistä vaalivoittonsa jälkeen henkeä, jotta tilanne Venezuelassa rauhoittuisi ja jotta valtion rooli talouden ja sosiaalipolitiikan säätelijänä surkastuisi vähitellen ajan myötä. He vetoavat myös maan kapitalisteja säilyttämään malttinsa. Heidän tavoitteenaan on siis luokkavastakohtaisuuksia hillitsemällä paluu sosialistisia ja kapitalistisia sektoreita sisältävästä siirtymätaloudesta takaisin kapitalistiseen markkinatalouteen. Pelatakseen itselleen lisääntymistä Maduron hallitus joutuu todennäköisesti tekemään joitakin väliaikaisia myönnytyksiä tälle opposition maltillisempaa kapitalismia kannattavalle siivelle.

Bolivaarinen korjausliike

Maduron hallituksen politiikkaa on korjattava säätämällä bolivarin ja dollarin vaihtokurssia lähemmäksi toisiaan. Valtiojohton on kavennettava valtion hintatuen piirissä olevien tavaroiden ja palveluiden määrää, joita ovat esim. ylellisyystuotteet, ulkomaan matkat, rahalähetykset ulkomaille jne. Sen on hylättävä hintoja lähemmäksi rinnakkaismarkkinoiden hintoja ja voimistettava hintasääntelyä sekä salakuljetuksen vastaisia toimia. Hallituksen on kamppailtava sen sisäistä korruptiota vastaan sekä otettava käyttöön progressiivinen verotusjärjestelmä sekä verotettava öljytuotteiden käyttöä. Sen on kohdistettava tukea ja varoja talouden strategisille lohkoille. Köyhimmille on tarjottava ruoka- ja tavarakuponeja. Lisäksi on hillittävä tuontia ja investoitava kansalliseen tuotantoon.

Onnistuessaan tämä korjausliike kohentaisi venezuela-laisten luottamusta Maduron hallitusta kohtaan ja antaisi poliittisen aloitteen sen käsiin. Nämä toimen-

piteet eivät pelasta bolivaarista vallankumousta, mutta suovat chavistoille lisääntymistä valmistautua radikaalimpaan yhteiskunnan muuttamiseen.

Kohti valtiososialismia

PSUV:n ja Kommunistinuorien yhteisessä ohjelmassa todetaan: ”Me ehdotamme asteittaista verouudistusta, ulkomaankaupan kansallistamista ja ottamista valtion valvontaan, ulkomaan velan tarkastamista, joka voisi merkitä jopa kieltäytymistä sen merkittävän osan tunnistamisesta, kamppailun organisoimista valtion ja yksityissektorin työpaikkojen vastakkainasettelua vastaan, yleistä palkan ja ansioiden korotusta, työläisten valvonnassa olevan perustuotteiden jakeluverkon perustamista, valtiokoneiston toissijaisten menojen karsimista, kansallista teollistamissuunnitelmaa valtavassa mittakaavassa ja niiden virheiden poistamista, joita on tehty yhteisöllisen omaisuuden rajoittamisessa.”

Tie kohti valtiososialismia edellyttää siis progressiivisen verotuksen käyttöönottoa, pankkisektorin ja ulkomaankaupan kansallistamista, kansallista teollistamissuunnitelmaa, valtiokoneiston tuhmaamisen vähentämistä ja sen tehokkuuden nostamista. Nykyisen valtioneuvoston ministereitä pitäisi korvata kansanliikkeiden johtajilla. Venezuelan ulkomaan velka, valtion öljy-yhtiön PDVSA:n tila ja valtion virastojen toiminta olisi tarkastettava. Parlamenttiin tulisi perustaa yleisölle avoin ja pysyvä tarkastuskomissio. Työläisten palkkoja, työehtoja ja –turvallisuutta on suojeltava. On rakennettava asteittain työläisten itsehallinto tuotantolaitoksiin sekä ulotettava työläisten valvonta tavaratuotantoon, niiden jakeluun ja myyntiin. On luotava sosialististen yritysten verkosto ja laajennettava se asteittain koskemaan koko maan taloutta.

Esitetyt uudistukset kohdistuvat omistussuhteisiin, valtion talouteen ja sen rakenteisiin sekä vallanjakoon. Bolivaarisen vallankumouksen kannalta nämä ovat välttämättömiä toimia. Ne eivät kuitenkaan yksin riitä, koska valtiolla ei tarkoiteta vain hallituskoneistoa. Bolivaarista vallankumousta tukevien

voimien on kyettävä palauttamaan myös mielipidejohtajuus ja uskotavuus kansalaisyhteiskunnassa, kuten asianlaita oli Hugo Chávezin valtakaudella.

Kohti yhteisöllistä sosialismia

Useat yhteisötason organisaatiot, yhteisöneuvostojen aktivistit, intiaaniväestön järjestöt, työläisten hallinnoimat osuuskunnat ja yritykset sekä feministit ja kansalaisliikkeet kokevat valtion paremminkin ongelmana kuin ratkaisuna heidän vaikeuksiinsa. He syyttävät PSUV:ia ja Maduron hallintoa korruptoituneeksi, hierarkkiseksi, elitistiseksi ja 4. tasavallan asianhoitajaksi.

Tämä taho haluaisi siirtää asteittain poliittisen päätöksenteon ja taloudellisen toiminnan yhteisöjen hallintaan. He haluaisivat alistaa kaikki hallituksen toimet ja päätökset julkisen tarkastelun alaiseksi. He tahtoisivat edistää kulttuurillista ja poliittista uudelleen koulutusta synnyttääkseen uusia sosialistisia ja humanistisia arvoja. He tukevat tehtaiden, rakennusten, maalueiden ja muiden tilojen valtaamista riistäjiltä. He pyrkivät kansanhallintoon ja osallistuvaa demokratiaa toteuttavaan talouteen. He haluaisivat valtion toimivan lähinnä itsehallinnollisten sosialististen projektien mahdollistajana ja rahoittajana.

Vuonna 2014 Venezuelassa oli yli 40 000 rekisteröityä yhteisöneuvostoa. Suunnitelmana on korvata maan valtio- ja hallintorakenteita yhteisöneuvoston harjoittamalla alueellisella päätäntä- ja toimintavallalla. Yhteisöneuvostot kokoavat yhteen kansalaisia, yhteiskunnallisia liikkeitä ja kansalaisjärjestöjä. Ne harjoittavat osallistuvaa demokratiaa ja suoraa itsehallintoa sekä monenlaista sosiaalista tuotantoa pitäen sisällään myös ekososialistisia kokeiluja.

Maassa toimi lisäksi yhteisöneuvostojen yhteistyöelimiä 778 virallistettua alueellista kommuunia. Niiden jäsenet valittiin paikallisista yhteisöneuvostoista. Niiden toimialueeseen kuuluivat laajempien projektien rahoitus ja niistä vastaaminen. Ne voivat esittää ehdokkaita osavaltion hallintoon, sosiaaliin ohjelmiin ja liittovaltion virastoihin. Kommuunit perustettiin presidentti Maduron toimesta. Niiden pitäisi kattaa v. 2019 68 %

maan väestöstä. Ne ovat bolivaarisen sosialismin peruspilareita etenkin maaseudulla. Tavoitteena on vuorovaikutukseen perustuvan yhteistyön saavuttaminen kommuunien puheenjohtajien ja paikallishallinnon, valtion ja kansallisen hallituksen kanssa.

Lopuksi

Bolivaarisen vallankumouksen jatkuminen edellyttää bolivaarista korjausliikettä, uudistuksia omistussuhteisiin, valtion talouteen ja sen rakenteisiin sekä vallanjakoon, luottamuksen palauttamista kansalaisyhteiskunnassa ja väestön sosialistisen tietoisuuden kohentamista. Tämä kaikki edellyttää bolivaarista vallankumousta tukevien kansalaisjärjestöjen, liittolaisperheiden, yhteisöneuvostojen sekä valtiososialismin ja yhteisöllisen sosialismin kannattajien tasavertaista yhteistyötä päätöksenteossa ja niiden keskinäistä vallanjakoa valtiojohtodossa sekä jäsenistön mielipiteen huomioimista PSUV:issa. Valintatilanteen kapitalismin palauttamisen ja sosialismiin siirtymisen välillä ratkaisee lopulta se, kenellä on kansan enemmistön ja maan armeijan tuki takanaan.

Antonio Gramscin mukaan: ”Yhteiskunta voi olla olemassa ainoastaan valtiona, joka on kaikkien oikeuksien ja velvollisuuksien lähde ja niiden kohde, kaiken yhteiskunnallisen toiminnan samansuuntaisuuden ja onnistumisen tae.” Valtiota tarvitaan edelleen. Kyse on paremminkin valtion luonteesta, vallanjaosta ja siinä vallitsevista omistussuhteista - ketä valtio palvelee ja kenen etuja sen olemassaolo suosii. Sillä kenellä on käsissään yhteiskunnan taloudellinen valta ja siihen ankkuroitu poliittinen valta, on viime kädessä hallussaan myös todellinen valta yhteiskunnassa. Valta yhteisöneuvostoille!

Matti Laitinen

Artikkeli perustuu toimittaja James Suggettin 27.12.2015 Venezuelanalyyseissä julkaisemaan artikkeliin ”Potential Paths out of the Economic Crisis” ja Luis Britto Garcian arvioon: Mitä on tehtävä?, aporrea.org 6.1.2016 sekä Matti Laitisen omiin artikkeleihin, hänen v. 2001–2016 bolivaarisesta vallankumouksesta tekemiinsä havaintoihin ja johtopäätöksiin

Solidaarisuutta Ukrainan kommunistiselle puolueelle

Oikeusprosessi Ukrainan kommunistisen puolueen (CPU) kieltämiseksi on lähellä päätöstään. Kiovan alueen hallinto-oikeuden (DACK) tuomio ensimmäisessä oikeusasteessa on vastoin Ukrainan lainsäädäntöä ja kansainvälisiä standardeja, ja se on tehty kirjallisella menettelyllä ilman osapuolten osallistumista menettelyyn. Näissä oloissa on mahdotonta puhua oikeusprosessin puolueettomuudesta ja objektiivisuudesta.

Olemme varmoja, että tämä oikeudenkäynti on poliittinen, ja sen tarkoituksena on tuhota Uk-

rainan kommunistinen puolue - todellinen oppositio nykyiselle järjestelmälle.

Haluamme kutsua teidät kaikki, hyvät Toverit, mukaan tähän prosessiin tukemaan Ukrainan kommunistista puoluetta! Vain myötätuntomme ja tukemme voi auttaa puoluetta selviämään (Kiovan) uusfasistisen hallinnon hyökkäyksestä!

Kommunistisen ja työväenpuolueiden tietotoimisto (Cominform)

Kalevi Wahrman
Puheenjohtaja
Sergey Skvortsov
Pääsihteeri

Banderalaistaisten nousu Länsi-Ukrainassa

Taustaa

Stepan Bandera syntyi 1.1.1909 Staryi Uhrynivissä Ivano-Frankovskin alueella. Se on nykyistä läntisintä Ukrainaa, mikä kuului aiemmin yhdessä itäisen Puolan osan kanssa Galitsian vanhaan maakuntaan. Banderan syntymän aikaan Galitsia oli vielä osa Itävalta-Unkaria. Stepan Bandera syntyi kreikkalais-katoliseen pappisperheeseen ja oli oikeutettu harjoittamaan opintoja. Hän oli kirjoilla Lvovin polyteknisessä yliopistossa vuosina 1928-1933. Lvovin alue kuului siihen aikaan Puolan hallitsemaan Galitsiaan. Tämä perustui Neuvosto-Venäjän ja Puolan vuonna 1921 solmimaan Riian rauhansopimukseen. Alue oli tullut Puolan ja Neuvosto-Venäjän sodan 1919-1920 loppuvaiheessa jälkimmäisen hallintaan. Neuvosto-Venäjä luopui siitä kuitenkin Riian sopimuksessa. Puolan tasavalta oli perustettu vuonna 1918. Puola oli saanut Galitsian muodollisesti vuonna 1919 Itävalta-Unkarin hajottua ensimmäisen maailmansodan seurauksena. Ukrainassa taas oli julistettu neuvostotasavalta vuoden 1917 lopulla. Tämä johti myöhemmin siihen, että Ukrainasta tuli vuonna 1922 yksi Neuvostoliiton perustajajäsenistä.

Juri Kozlov ja banderalaiset

Komsomolskaja Pravdan Pietarin painos 22.-29.10.2014 julkaisi Juri Kozlovin laajan haastattelun otsikolla "Bandera ei ollut ukrainalainen". Kozlov on vuonna 1929 Brjanskin alueella Djatkovossa (Lounais-Venäjällä) syntynyt entinen Valtion turvallisuuskomitean (KGB) evers-ti. Hän valmistui vuonna 1952 Lvovin valtionyliopiston oikeustieteellisestä tiedekunnasta ja työskenteli tämän jälkeen Valtion turvallisuusministeriön (MGB) tehtävissä. Tämä tutkinta- ja operatiiviset tehtävät kohdistuivat siihen aikaan mm. Lvovin ja Ivano-Frankovskin alueille. Kozlov asui Lvovissa vuoteen 2003 asti. Varsinaisen uransa jälkeen hän työskenteli vielä Upseeriiliton lehden toimituksessa.

Se, miten Kozlovin ura on liittynyt läheisesti banderalaisuuteen ja sen tutkimiseen, johtuu ennen kaikkea hänen tehtävistään ja toimialueestaan heti valmistumisensa jälkeen. Vielä siihen aikaan sodan jälkeen Ukrainan läntisimmissä osissa oli hyvin levoton-ta. Kun neuvostoarmeija oli ajannut vuonna 1944 saksalaiset miehittäjät pois näiltä alueilta, niin sota ei lopunutkaan siihen. Stepan Banderan galitsialaiset natsijoukot jatkoivat maanalaista taisteluaan Ukrainan neuvostovaltaa vastaan mm. Karpaattien vuoristosta käsin. Nämä "metsäveljet" hävisivät taistelunsa pääosin noin vuoteen 1952 mennessä. Kozlov oli vuosikautia näiden tapahtumien jälkiselvittelyissä mukana.

Kozlovin kirja ja ennustukset tulevaisuudesta

Juri Kozlov julkaisi vuonna 2008 kirjan "Ukrainan banderisaatio – pahin uhka Venäjälle". Hän kirjoitti myös artikkelin "Galitsia ei ole Ukrainaa, eivätkä galitsialaiset nationalistit ukrainalaisia". Näissä kirjoituksissaan Kozlov ennusti monia tulevia tapahtumia, jotka valitettavasti alkoivatkin sitten toteutua vuoden

Banderalaistaisten juuret johtavat länsiukrainalaiseen äärintationalistiin ja fasistiin Stepan Banderaan. Banderalaistaisten tunnukset olivat näkyvästi esillä kaksi vuotta sitten Kiovan Maidan-aukiolla, samoin kuin natsi-Saksan aikaiset hakaristit, rautaristit ja SS:n salamat. Banderasta on muotoutunut nyttemmin Ukrainassa eräänlainen kulttihahmo. Hänelle on nimetty kaupungeissa katuja ja aukioita. Hänen mainettaan on puhdistettu historiankirjoituksessa ja hän on ollut symbolina Donbassin kansantasavaltoja vastaan käytävässä sodassa. Azov- ja muut länsiukrainalaiset natsipataljoonat kantavat Banderan kuvia hakaristitunnustensa rinnalla. Banderalaisuus on henkinen kattorakennelma äärintationalistisille puolueille (Vapaus-puolue, Oikea sektori jne.), muille järjestöille sekä armeijan vapaaehtoisille yksiköille. Virallisetkin tahot ovat olleet aktiivisesti mukana Banderan kunnianpalautuksessa.

Kuva: Heikki Männikkö

Fasismien vastainen mielenilmaisu järjestettiin Ukrainan lähetystöllä 25.8.-15. Tilaisuudessa kysyttiin, miksi myös Suomi tukee poliittisesti avoimesti fasistista valtiota?

2013 lopulla Kioassa ja läntisessä Ukrainassa. Väestön banderisaatio kiihtyi kohti sisällissodan alkamista. Banderalaistaisten revanssi oli alkanut. Fasismi ei ollut koskaan ehtinyt kunnolla hautautua. Neuvostoliiton hajoaminen oli osaltaan vapauttanut nämä pimeyden voimat. Tässäkin toteutui vanha määritelmä, että fasismi on kapitalismin äärimmäinen ilmenemismuoto.

Kozlov Banderasta

Kozlovin mukaan Bandera ei koskaan suorittanut opintojaan loppuun, vaan "viejätyttiin terrorismista". Vuonna 1930, jolloin Bandera oli täyttänyt 20 vuotta, hän joutui todistajaksi tapahtumiin, joihin puolalaiset syöllistyivät Itäisessä "Vähäpuolassa". Puolalaiset tappoivat ja vammauttivat yli 5000 galitsialaista epäilyinä sabotaaseista, tuhopoltoista ja puolalaisten laitosten ryöstöistä. Bandera liittyi uuteen liikkeeseen – Ukrainalaisten nationalistien organisaatioon (OUN). Tämän mukana Bandera ryhtyi vainoamaan ja tappamaan puolalaisia vallanpitäjiä. Eräiden lähteiden mukaan hänet tuomittiin kuolemaan vuonna 1934 Puolan sisäministerin murhasta. Tuomio muutettiin kuitenkin elinkautiseksi vankeudeksi. Puolaan tunkeutuneet saksalaiset pääsivät Banderan vapaaksi puolalaisesta vankilasta syyskuussa 1939.

Saksalaisten miehitys

Kun Neuvostoliitto oli vuonna 1939 vapauttanut Länsi-Ukrainan Puolan hallinnasta, päättyi alueella toiseen kertaan ja nytkin vain hetkeksi vuosisatoja kestänyt alistussuhde Itävalta-Unkariin ja Puolaan. Alistajaksi vaihtui sitten natsi-Saksa, joka vuonna 1941 valtasi kokonaan Puolan ja Ukrainan, aloittaen miehityksen, jota kesti aina vuoteen 1944 asti. Banderalaiset toimivat miehityksen aikana aktiivisesti SS:n ja Gestapon palveluksessa. Seurauksista saivat kärsiä lukemattomat juutalaiset, puolalaiset, neuvostovenäläiset ja -ukrainalaiset. Banderan OUN:n partisaaniarmeija alkoi toimia vuonna 1942 saksalaisten tukena.

Natseilla ristiriitoja

Banderalle itselleen koitui vaikeuksia, kun hän yritti pettää saksalaisia tavoittelemalla näiltä varoja oman erillisen valtion luomiseksi. Tämä tapahtui vuonna 1941 saksalaisten miehittettyä Lvovin kaupungin. Bandera julisti silloin itsenäisen Ukrainan valtion syntyneeksi. Kun Hitler kuuli tästä, niin Bandera ja joukko hänen kannattajiaan vangittiin.

Saksalaiset eivät hyväksyneet kansallista hallitusta Ukrainaan. Bandera oli vankileirillä lähes saadan loppuun asti. OUN:n partisaanit tiettävästi vapauttivat hänet.

Sodan jälkeen

Kuten aiemmin mainittiin, niin banderalaiset jatkoivat sodan päätyttyä Länsi-Ukrainassa taisteluaan neuvostovaltaa vastaan. Maanalainen sota kesti vuosikautia. Ilman ulkopuolista apua se olisi voinut loppua lyhyeen. Saksan antauduttua vuonna 1945 tuhannet itäeurooppalaiset saksalaisten kanssa yhteistoimintaa harjoittaneet henkilöt saivat turvapaikan USA:sta, Kanadasta, Britanniasta tai Etelä-Amerikasta. Monet jäivät myös esimerkiksi Länsi-Saksaan antikommunististen organisaatioiden palvelukseen. Useimmat näistä olivat olleet aktiivisia natseja sodan aikana, kuten myös Länsi-Saksaan siirtynyt Stepan Banderakin. Länsi-Ukrainaan ja Karpaateille jäi kuitenkin suuri joukko OUN:n aseistettuja partisaaneja.

Kylmän sodan aikaan

Banderan siirryttyä sodan jälkeen Länsi-Saksaan hänen johtamansa nationalistijärjestö sijoitettiin sinne ja organisoitiin uudestaan. Neuvostoliitto vaati Banderan ja monen muun hänen kaltaisansa natsin luovuttamista sotarikollisina. Yhdysvaltalaiset kuitenkin suojelivat Banderaa ja muita vastaavia, koska näistä katsottiin olevan apua syntyvässä olevassa kylmässä sodassa.

Banderan loppu

Kozlovin mukaan nuori banderalainen Bogdan Stashynski (Lvovista)

suihkutti täytekynästä myrkyllistä ainetta Banderan kasvoille. Tämä tapahtui Länsi-Saksassa vuonna 1959. Bandera kuoli myrkytykseen. Hänet haudattiin 20. lokakuuta 1959. Haudasta on nyttemmin tullut ukrainalaisten fasistien pyhiinvaelluskohde. Stashynskin motiiveista ei ole tietoa, mutta hänet tuomittiin kuitenkin vuonna 1962 kahdeksaksi vuodeksi vankeuteen. Länsi-Saksan korkein oikeus oli päättänyt, että Stashynski oli syyllistynyt Banderan murhaan ja että Neuvostoliiton hallitus oli siihen osasyllinen. Kozlovin kertomasta voisi päätellä, ettei NKP:n silloisella pääsihteerillä Hrushtshovilla, eikä Ukrainan KP:n ensimmäisellä sihteerillä Kiritschenkolla, olisi ollut suuremmin huomauttamista tällaista mahdollista KGB:n operaatiota kohtaan.

Banderalaisuuden nousun syistä

Juri Kozlov kertoi haastattelussaan, että banderalaiset menettivät sodan aikana ja sen jälkeisessä maanalaissa taistelussa noin 80 000 partisaaniaan. Häneltä kysyttiin kuinka oli mahdollista, esimerkiksi tämän tiedon perusteella, banderalaistaisten uusi nousu viime vuosina? Kozlov pyrki erittelemään monipuolisesti, miksi juuri nykypäivän galitsialaiset ja monet muutkin, erityisesti läntisimmässä Ukrainassa, ovat olleet alttiita natsismin vaikutukselle.

Kozlov lähtee niinkin kaukaa, kuin 16. vuosisadalta, jolloin nämä alueet kuuluivat "Brestin Unioniin". Ukrainalainen, aiemmin ortodoksinen väestö, pakkokäännytettiin ja liitettiin silloin ns. Uniaattikirkkoon. Tämä edusti katolista siipeä kirkkokuntien sen aikaisessa valtaistelussa. Keskeisiä tunnuksia siinä olivat Venäjän ja ortodoksisuuden vastaisuus. Tämä prosessi jatkui yli 300 vuoden ajan, joten ei ole ihme, että vastaavat asenteet ovat edelleenkin vahvasti esillä läntisen Ukrainan alueella.

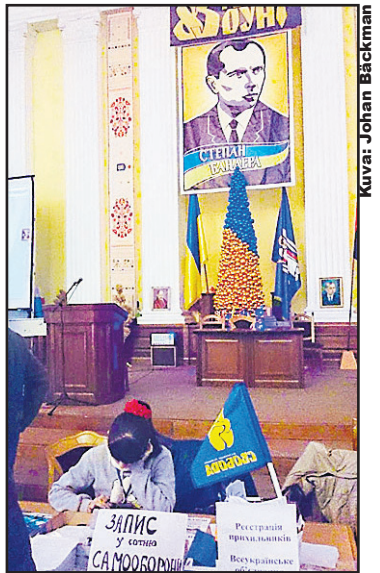
Ukrainassa uniaatit tarkoittaa periaatteessa samaa kuin kreikkalais-katoliset, jota sanaa esimerkiksi Venäjällä ei käytetä enää ortodokseista. Bandera oli kreikkalais-katolisesta pappisperheestä, joten hän oli taatusti myös aito uniaatti. Käytännössä Uniaattikirkko edusti paavinvaltaa, vaikkei nimellisesti ollutkaan roomalais-katolinen.

Uniaatit ja natsit

Uniaatit toimivat vuosina 1941-1944 yhteistyössä saksalaisten miehittäjien kanssa. Se oli toimintaa, joissa kirkon kirjoja käytettiin mustina listoina ja annettiin miehittäjien käyttöön. Ukrainalaisia kommunisteja, demokraatteja ja patriootteja vainottiin. Uniaattikirkko kiellettiin vuonna 1946. Myöhemmin perestroikan aikaan vuodesta 1989 kirkkoa on taas elvytetty. Arvioidaan, että 10 % ukrainalaisista on nykyisin sen vaikutuspiirissä. Mm. Lvovin kaupunki on sen vankkaa tuki-alueita.

Muita lähtökohtia

Brestin Unionista asti galitsialaiset olivat myös taloudellisesti ja sivistyksellisesti satoja vuosia alistetussa asemassa. Köyhyys, kurjuus ja lukutaidottomuus oli yleistä. Eurooppalaiset isännät pitivät heitä orjina. Voi sanoa, että vasta vuonna 1944, jolloin neuvostoarmeija vapautti Länsi-Ukrainan saksalaisista, pitkään

Kuva: Johan Backman

Euromaidanin aikaan fasistien päämaja oli kaupungintalossa. Salia koristi Stepan Banderan kuva. Banderalaiset liittoutuivat hitleriläisten kanssa ja osallistuivat juutalaisten teloituksiin.

alistetuille tuli ensimmäisen kerran todellisuudessa mahdollisuus ryhtyä olojensa kohentamiseen. Eikä sekään ollut helppoa Ukrainan neuvostotasavallan maantieteellisen sijainnin ja kylmän sodan olosuhteiden johdosta.

Kozlov, joka ei pidä läntisiä ukrainalaisia "oikeina" ukrainalaisina, tulkitsee nykytilannetta myös niin, että parin viimeisen vuoden aikana "galitsialaiset" ovat halunneet vain päästä hyötymään Itä-Ukrainan, erityisesti Donbassin, kehittyneemmästä teollisuudesta ja luonnonvaroista, kaasua myöten. Joka tapauksessa, sosialistisen Ukrainan aikaa lukuunottamatta, pitkään jatkunut länsiukrainalaisten taloudellinen ja henkinen sorto yhdistettynä uskonnon vaikutukseen, ovat luoneet otollisen pohjan fasismin vaikutukselle ja sen laajenemiselle. Huolimatta "uuden Ukrainan" oligarkeista, korruptiosta ja muista markkinatalouden ilmiöistä, kansanjoukot eivät näytä vieläkään olevan selvillä, missä ollaan menossa ja kenen johdolla. USA, EU, paikalliset oligarkit ja uusnatsit tekevät toistaiseksi lähes mitä haluavat. Mutta eivät koko Ukrainassa.

Neuvostoliitto ja Venäjä

Kozlov kritisoi myös entistä Neuvostoliittoa ja nyky-Venäjää osasyllisinä nykyiseen banderalaisilmiöön. Hän katsoo, että 1960-luvun liberaalisointisuuntaus NL:ssa johti esimerkiksi siihen, että suuri joukko vielä vankiloissa olleista maanalaisen kauden aikana vangituista banderalaisista vapautettiin ja rehabilitoitiin. Ja usein ilman perusteita. Näillä ja näiden jälkeläisillä on nyt osoitautunut olleen ja olevan päämäärätietoista tarkoituushakuisuutta menneisyyden palauttamiseksi. Tieto ja kokemus ovat periytyneet.

Venäjää Kozlov arvostelee siitä, ettei vuoden 1991 jälkeen pidetty tarpeeksi yhteyksiä Ukrainan kansaan, vaan keskityttiin lähinnä ylätason ystävyyteen. Maat ja kansat pääsivät erkaantumaan toisistaan ja varsinkin Ukrainan puolella jäi näin tilaa Venäjän, venäläisten sekä venäjänkielisten vastaiselle ilmapiiirille ja toiminnalle. Fasismi käytti virheitä hyväkseen ja aktivoitui.

Jaakko Ahvola

Lähteitä:

Kansan ääni 2/2014
Tiedonantaja 5.8.1983

Venäjä: jääkaappi voittaa television

Sergei Skvortsov

Virallinen propaganda va-
kuutti hy-
vin aktiivisesti kansalaisia si-
tä, että Venä-
jän ulkopoli-
tiikka on pelk-
kien voittojen
summa, jon-
ka hyväksi pi-
tää vain kestää vielä jonkin aikaa.
Ja tämä ajatus pysytteli ihmeellisel-
lä tavalla hengissä, sillä vielä hiljat-
tain netti oli täynnä näitä lausunto-
ja. Toisaalta huomattava osa venä-
läisistä (eräät uskovat tähän vielä tä-
näkin päivänä) oli vilpittömästi va-
kuuttunut siitä, että Venäjän elinta-
so on vain hieman jäljessä EU:n elin-
tasosta. Ja siinä tapauksessa ei mi-
tään pahaa tapahdukaan - erityises-
ti kun myös EU-maat joutuvat taval-
laan paljon kärsimään Venäjän vas-
tapakotteista.

Venäjän elintaso laahaa EU:n jäljessä

Tosiasiaa virallistenkin tilastojen mukaan Venäjän väestön elintaso, jopa taloudellisenkin hyvinvoinnin aikakaudella, oli EU:n tasoa huomattavasti jäljessä. Kaksi vuotta sitten voimassa olleen valuuttakurssin mukaan (mainitsen tästä siksi, koska nurkkapatriootit olettavat, että ruplan nykyinen kurssi on voimakkaasti alimitoitettu ja ruplan devalvaatiota pidetään melkein päihityönä) keskipalkka Venäjällä oli vain 750 euroa kuussa. Tämä luku on tavallaan todellakin vertauskelpoinen EU:n uusien jäsenmaiden palkkojen kanssa, mikä tuntui hyvältä saavutukselta.

Yhdessä eräiden muiden taloustieteilijöiden kanssa olen puhunut jatkuvasti siitä, että tilanne on toisin päin ja nyt tilanne on kääjästynyt huomattavasti. Hiljattain ar-

**Sanon heti, että en ole itse keksinyt tuota sanontaa. En tiedä, kuka sen on keksinyt. Se syntyi muutama kuukausi sitten ja sitä käytettiin, ei nykyajassa, vaan tulevaisuuden aikamuodossa. Enemmän tai myöhemmin taloudellinen realismi tulee voittamaan virallisen propagandan. Tuolloin ne, jotka näin sanoivat, pitivät vakavasti todellisenä sepustusta siitä, että venäläiset melkein 100-prosenttisesti hyväksyvät Putinin politiikan. Muuten vaikka valtiovallan kannatus ei ole todellisuudessa koskaan ollut 80% eikä koskaan 90%, niin juuri television avulla sitä on pystytty pitämään korkealla tasolla. Näin on ollut myös silloin, kun väestön valtaenemmistön elintaso valtioval-
lan harkitsemattoman talouspolitiikan, Lännen pakotteiden ja öljyn hinnan laskemisen tuloksena on lähtenyt laskukierteeseen.**

Kuva: Heikki Männikkö

Kirjoittaja arvioi kommunistien (Zuganov) voittavan vapaissa vaaleissa Venäjällä. Heidän linjansa hän katsoo tuskin sosialidemokraattiseksi.

viomme vahvistuivat oikeiksi ja vieläpä hyvin tarkasti.

Köyhyys Venäjällä 79 %, ei 14 %

Valtion virallinen Valtakunnallinen yhteiskunnallisen mielipiteen tutkimuskeskus (VTSIOM) julkaisi viime tammikuussa venäläisten aineellisen toimeentulon tutkimuksensa tulokset. Muuten tämä on samainen keskus, joka kertoo satuja Putinin muka melkein 100-prosenttisesti kannatuksesta. (Nyt sosiologit kylläkin väittävät, että 82% hyväksyy Putinin politiikan, mutta Putinin luottamuksen kannatus on 58%. Näin suuri ero selitetään "venäläisen sielun" eräillä erikoispiirteillä.) Nyt näyttää siltä, että viranomaiset ovat

jättäneet huomaamatta tämän tutkimuksen. Miksi ajattelen näin? Siksi, että tämän tutkimuksen tulokset poikkeavat merkittävästi Venäjän Tilastokeskuksen virallisista tuloksista.

Mutta palataan asiaan.

VTSIOM:n tutkimus osoittaa, että tällä hetkellä 9 %:lla Venäjän väestöstä ei riitä raha elintarvikkeiden ostamiseen (tämä luku on viimeisen vuoden aikana enemmän kuin kaksinkertaistunut!), vielä 30 % ilmoittaa, että elintarvikkeisiin raha vielä riittää, mutta vaatteiden ostamisen kanssa on ongelmia ja 40 % ilmoittaa, että raha riittää vain ruokaan ja vaatteisiin, mutta jääkaapin tai television ostaminen on jo ongelma. Kaikki tämä tekee 79% Venäjän väestöstä. Nimenomaan tämä luku

on köyhyyden todellinen osoitin eikä myyttiset 14%, joista Venäjän Tilastokeskus puhuu! Miltä kaikki tämä näyttää ruplissa ja euroissa? To-
tean heti, että eräiden kotimaisten propagandistien mielestä Venäjän ja EU:n palkkojen vertaaminen on mahdotonta, koska Euroopassa hinnat ovat 10-12 kertaa korkeammat kuin Venäjällä. Tämä väite ei kuitenkaan pidä paikkansa. Nykyisen valuuttakurssin mukaan jopa EU:n "kalliimmissakin maissa" hintataso on kaksi kertaa korkeampi kuin Venäjällä ja muissa jäsenmaissa ero on vielä pienempi. Näin ollen vertailu on hyvinkin mahdollinen.

Venäjän tilastokeskus keksi rinnakkaisen todellisuuden

Suorittakaamme nyt vertailu. Kyselyyn osallistuneista venäläisistä 13% saa tuloja 5 000 ruplaa (60 euroa) kuukaudessa, vielä 33% saa keskimäärin tuloja 5 000 - 10 000 ruplaa (60-120 euroa) kuussa ja vielä 26% - keskimäärin 10 000 - 15 000 ruplaa (120-180 euroa) kuussa. Yhteensä 72% Venäjän kansalaisista saa toimeentuloa korkeintaan 15 000 ruplaa (180 euroa) kuussa! Miten se on mahdollista, että palkka on yli 30 000 ruplaa (300 euroa) ja työttömyys noin 6%? Se ei ole mitenkään mahdollista. Vai olisiko se niin, että VTSIOM kuummentaa tunteita? No ei tietenkään. Kyse on vain siitä, että Venäjän Tilastokeskuksen, Terveysministeriön ym. virastojen tai-
kurit ovat keksineet eräänlaisen rinnakkaisen todellisuuden, missä ehkä vallitseekin sellainen pienen pieni kriisi, mutta kokonaisuudessaan siellä on hyvä elää. Venäjän Keskuspankki kehottaa jopa vakavissaan kansalaisia "olemaan ostamatta useampia televisioita!"

Ilmeisesti Venäjän useat virkamiehet todellakin asuvat selaisessa rinnakaistodellisuudessa. Mutta perusosa venäläisistä asuu muissa oloissa, kuten lukijamme sen hyvin tietävät. Sosiaalinen jännitys luonnollisesti voimistuu ja vi-
ranhaltijoiden arvovalta laskee. Jos vielä muutama kuukausi sitten niitä muutama henkilöitä vastaan - jotka uskalsivat kritisoida avoimesti jo-
tain Venäjän yksittäistä näkökohtaa ja erityisesti Putinia henkilökohtaisesti - hyökättiin netissä rajusti, kuin "viidettä kolonaa" vastaan, niin nykyään sellaista kritiikkiä esitetään vaikka kuinka paljon. Putinin pitämän epäonnistuneen "suuren lehdistötilaisuuden" jälkeen aivan kuin pato olisi murtunut. Ja jos taloudellista ihmettä ei tapahdu, niin tilanne vain huononee entisestään.

Tulevat vaalit hermostuttavat Kremlin johtoa

Valtiovallan arvovalta on hiipunut jo aiemminkin, mutta ihmiset ovat vain olleet siitä hiljaa. Viime vuoden syyskuussa Venäjällä pidettiin paikallisvaalit - imitoidut, kuten tavallisesti. Me olemme alusta alkaen, että tullaan suorittamaan mittavia vääristelyjä, mutta tällä kertaa vääristelyjen mittasuhteet olivat kerrassaan mielikuvitukselliset. Äskettäin Etelä-Venäjälle tekemäni matkan aikana minulle kerrottiin eräällä paikakunnalla suurena salaisuutena, että syyskuun vaaleissa siellä äänesti valtapuoluetta eli Yhtenäistä Venäjää todellisuudessa vain 16% äänestäjistä pöytäkirjaan merkittyjen 76% asemesta.

Kuluvan vuoden syyskuussa Venäjällä on tarkoitus pitää parlamenttivaalit ja sosiaalinen jännitys tulee kasvamaan entisestään. Mittavien vääristelyjen yhteydessä viranomaiset saattavat joutua tekemisiin vuoden 2011 tapaisten protestien kanssa. Taloudellinen tilanne on tällä kertaa huomattavasti vaikeampi ja protestien mittasuhteet saattavat huomattavasti kasvaa. Väillisten tekijöiden perusteella voidaan päätellä, että Kremlissä ollaan asiasta vakavasti huolissaan. Keskusvaalilautakunnan kokoonpano muuttuu. Vuonna 2011 eräällä vaalialueella kävi äänestämässä 146% valitsijoista. Kaikissa vaalineuvotteluissa korkeat virkamiehet korostavat, että vaalit on pidettävä mahdollisimman rehellisesti. Mutta onko se mahdollista? Epäilen kovasti. Siinäkin tapauksessa, että "ylhäältä" puuttattaisiin vaaleihin vilpittömästi, niin paikan päällä tätä ohjetta ei voida toteuttaa loppuun asti. Peliin sijoitetaan liian paljon sekä arvovaltaa että rahaa. Siitä ei paikallinen eliitti ole valmis luopumaan noin vaan.

Lähiajat paljastavat, mikä on Venäjän eliitin vaikea valinta

Rehellen ääntenlaskennan tapauksessa Yhtenäinen Venäjä varmasti häviää vaalit. Mieltikkäämmä äskeistä esimerkkiä, jossa todellisuus oli 16 % äänistä 76 % sijaan. Mutta on olemassa toinenkin esimerkki, josta voidaan puhua avoimesti. Kysymys on vaaleista (tällä kertaa ilman lainausmerkkejä), jotka pidettiin viime syyskuussa Siperiassa Baikal-järvellä sijaitsevassa Irkutskissa. Siellä valittiin paikallinen maaherra. Jostain syystä (luullakseni ihan kokeilu-
mielessä) ei-toivottuja ehdokkaita ei suljettu pois vaaleista ennen äänestystä. Vaalikampanjoita ei häiritty ja vaalien tuloksia ei vääristelty. Tämän kaiken tuloksena Yhtenäinen Venäjä hävisi vaalit selvästi G. Zyganovin johtaman kommunistipuolueen ehdokkaalle. Toisaalta kuinka vilpittömästi liittovaltion edustajat voivat puhua "rehellisistä vaaleista"? Kuten olen jo tullut todenneeksi, äänten normaalin laskennan tapauksessa Yhtenäinen Venäjä häviää vaalit ennen kaikkea kommunistipuolueelle, jonka ideologia on sosialidemokratian ja vasemmistolaisen nationalismin sotkua sekä häviää her-
ra Zhirinovskin johtamalle Liberaalis-demokraattiselle puolueelle (joka muistuttaa eräällä tavoin perussuomalaisia).

Nyt nämä kaksi puoluetta ovat Kremlin täydessä vallassa ja rehellisten vaalien tapauksessa Yhtenäisen Venäjä joutuu solmimaan aina-
kin vaaliliiton näiden puolueiden kanssa tai jopa joutuu tekemään tilaa valtaelimityksessä. Miten nämä puolueet tulevat käyttäytymään, sitä on vaikeata ennustaa. Mutta täydellisenkin laillisuuden oloissa Putinin on sitä vaikeata edes kuvitella - nykyinen vt. presidentti kun ei ole totunut sopimaan mitään kenenkään kanssa ja suhtautuu yleensä politiikkaan eräänlaisena mielettömänä rituaalina. Näin ollen Venäjän nykyisen eliitin edessä on hyvin vaikea valinta. Mikä se tulee olemaan - siitä me kuulemme jo lähiaikoina.

**Sergei Skvortsov
NKP:n keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri
15.02.2016**

Raideliikenteen yksityistäminen estettävä.....

jatkoa sivulta 2

valtiolle rataverkoston käyttämisestä, niin vuonna 2014 vain yksi yksityisistä yhtiöistä maksoi valtiolle enemmän kuin, mitä se sai erilaisten tukien muodossa.

Ammattiliittojen keskusjärjestö vaatii peruuttamaan junaliikenteen yksityistämisen

Keskusjärjestön mukaan suurempia säästöjä saataisiin peruuttamalla junaliikenteen yksityistäminen. Viidessä vuodessa säästö olisi kaksi miljardia euroa. Tämä summa voitaisiin käyttää lippujen hintojen laskemiseen.

TUC:n ja junaliikenteen ammattiliittojen yhteinen järjestö junaliikenteen julkiseksi palveluksi palauttamisen puolesta arvioi, että kausilippujen hinnat laskisivat kymmenen prosenttia, mikäli liikenne siirrettäisiin julkiseksi palveluksi. Yksityistämisen peruuttaminen ei maksaisi mitään, mikäli se tehdään yksityisen junayhtiön toimilupakauden päättymisen yhteydessä. Kolmasosa säästöstä tulisi, kun yksityisten junayhtiöiden 714 miljoonan euron voittoa ei enää

maksettaisi osakkeenomistajille.

Veronmaksajat rahoittaisivat yksityisten voittoja myös Suomessa

Kilpailun vapauttaminen raideliikenteessä voidaan tehdä käytännössä ainoastaan antamalla valtion omistuksessa oleva junakalusto yksityisten toimijoiden käyttöön, koska raideliikenteeseen tulo vaatisi mittavia investointeja kalustoon. Sitä nopeita voittoja hamuavat yksityiset yritykset eivät tule tekemään.

Koska Suomen poikkeavan raidelevyyden vuoksi käytettyä kalustoa ei ole saatavissa Keski-Euroopasta, niin keskeiseen asemaan nousee VR:n kalusto. Investointiriski sälytetään sille ja se pakotetaan vuokraamaan junakalustoaan ja kalustohuoltoaan kaikille kilpailijoilleen. Tämä tarkoittaisi, että kilpailun avaaminen johtaisi tavalla tai toisella nykyisen verovar-
roilla hankitun VR:n kansallisuus-
maisuu-
den jakamiseen niille, jotka tulevat Suomen markkinoille, olivat ne sitten pääomasijoittajia tai ulkomaisia liikennöitsijöitä.

Raideliikenteen yksityistämisen seuraukset

Raideliikenteen kilpailulle avaamisen seurauksena syrjäseutujen junaliikenne tulisi entisestään huo-

nonemaan. VR:n monopoliaseman vahvuus on ollut niin sanotussa ristisubventiossa eli siinä, että vilkkaiden reittien tuloilla on ylläpidetty hiljaisten syrjäseutujen kannattamatonta liikennettä. Selvää on, että yksityiset yritykset ha-
keutuvat Etelä-Suomen vilkkaille reiteille ja syövät VR:n tuloja niillä ja heikentävät samalla syrjäseutujen junaliikenteen rahoituspohjaa.

Junaliikenteessä ei voi olla aitoa kilpailua. Vaikka samaa reittiä ajaisikin useamman yhtiön juna, ne kaikki eivät saa sitä paras-
ta mahdollista lähtöaikaa. Yhteen junaan voi lisätä vaunuja, mutta monta junaa ei voi ajaa samaa reittiä samaan aikaan. Kilpailun avaaminen raideliikenteessä johtaisi myös valtion osinkotulojen pienenemiseen. Pelättävissä on myös työntekijöiden työehtojen huonontuminen.

Raideliikenteen avaamista kilpailulle ja sen yksityistämistä ei tule sallia, koska raideliikenne on osa valtion perusinfraa. Kyse on myös suomalaisten kansallisuus-
lisuudesta ja sen jakamisesta yksityisille kapitalisteille. Jo Fortumin sähkönsiirtoverkon yksityistäminen Carunalle on kyllin karmaiseva esimerkki perusinfan yksityistämisen seurauksista.

Asko Julkunen

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Vain psykopaatti on valmis sotaan

Menetin isäni sodassa vajaan kuukauden ikäisenä. Tilalle sain reilun lapinmiehen, joka oli menettänyt toisen jalkansa Kannaksen läpijuoksussa. Aina kun äiti oli raskaana, toivoi isäpuoli, että tulisi tyttö. Kun tähän kysyttiin syytä, vastaus oli, ettei naisten ole pakko sotia. Kyllä hän isällisesti suhtautui meihin poikiinkin. Tosin uuden sodan pelko väijyi alitajunnassaan kuten monella muullakin sodasta kärsineellä.

Kun v. 1948 aloitin kansakoulun, lähetettiin minut tätini luo. Tädin miehellä oli kranaatin sirpale aivolohkojensa välissä, eikä hän olisi pärjännyt ilman vahvoja särkylääkkeitä. Tätini kuoleman jälkeen tädin mies vietti viimeiset aikansa sotainvalidien hoitokodissa. Kun kävin häntä tapaa-massa, oli hän aina hyvin huolissaan, ettei vaan tule sota, koska Kekkonen ei enää ole presidenttinä! Siinä sai kyllikseen vakuutella naapuriystävällisen politiikan jatkumista!

Siinä tädin ja hänen sotainvalidimiehensä luona asuessani pääsin tutustumaan laajemminkin sekä Sotainvalidien toimintaan, että sodan henkisesti runtelemiin miehiin.

Sotainvalidien Veljesliitolla oli minun koulupoikavuosinani peliteltta ja ilmakivääri sekä rihkamaa palkinnoiksi. Tämä paketti kulki linja-autossa tanssilavoille. Minä kuljin ilmakivääreineni teltaan ampumataa hoitamassa olevan sotainvalidin moottoripyörän takasatulalla. Kyytimiehellä ei ollut varpaita eikä kokonaisia sormiakaan. Harvemmin hän oli ihan selvin päin kotiin ajellessamme, lauleli moottoripyörän pärinän tahtiin: "Kun Savon pojat tappeli joka kynsi kylmeni"...ja sama alusta! Koko matkan!

Kaikki meidän yhteiset reissut sujuivat samaan tapaan, olihan sotainvalidille viinan ja pontikan tarjoajia aika taajassa. Usein hän kertoi minulle tarinansa: Ison talon pojalle oli jo kansakoulussa "perusviholliskasvatuksen" saaneena liittyminen Suojeluskuntaan luonnostaan selvää. Olo oli kuin Euroopan omistajan kunhan puki päälleen suojeluskuntapuvun! Miten ampumaharjoituksissa "iivanatauluun" ampuessa tuntui olevan kiire sitä "ryssää silimien väliin" ampumaan.

Kun sitten talvisota alkoi, oli se monelle toiveitten täyttymys.

Ei kuitenkaan mennyt montakaan päivää, kun päällimmäiseksi ajatukseksi nousi toive päästä mahdollisimman pian pois! Pääsihän hänkin lopulta, varpaat ja sormet kylmettyneinä! Mies oli koko lailla katkera Suojeluskunnalle, jonka syynä hän koko sotia piti.

Kun on nähnyt sodan runtelemia miehiä, jalattomia taksikuskeja, sotasokeita, kädetttömiä ja henkisesti vaurioituneita, tuntuu irvokkaalta nähdä televisiosta kuinka esimerkiksi Lasse Lehtisen kaltaiset ihmiset yrittävät naamioida sodan rujoja kasvoja paraatikuntoon. Paremminkin se, mitä sota tekee ihmiselle, tulee esiin ohjelmasta "Isien sota". **Vain liittoutumattomana me voimme välttää USA:n Eurooppaan suunnittelemalta sodalta.** Ennen oli Neuvostoliitto esteenä USA:n pyrkimyksille maailmanherruuteen. Nyt näitä esteitä on kolme: Venäjä, Kiina ja Intia. Toivottavasti löytyy riittävästi rauhantahtoisia ihmisiä estämään USA:ta vaikkapa NATO:n avulla lietsomasta lisää sotia Eurooppaan.

Pauli Eskelinen
Joensuu

Katupartioinnista näkemyksiä

Jämsän Seudun kolumnisti Ilvestelijä toi julki mielipiteensä 15.01 seuraavin kannatettavin sanoin: "Katupartiot- menkää vanhusten luo lumitöihin." Tuntemukset vaan ovat sellaiset, ettei pojilla ole tarkoitus olla ei vanhusten eikä muittenkaan apuna. Heidän tarkoituksensa on marssia "valkoisen Suomen" puolesta. Siis eräänlainen Lapuan Liikkeen perinneyhdistys. Perussuomalaisten puolue on todellinen Sortin Sakki, väkeä löytyy joka lähtöön, tosin aina vähenevässä määrin.

Katupartiot ovat myös ainakin olevinaan persujen asialla. Päämääränä on yrittää siirtää kansalaisten huomio pois hallitustyöskentelystä. Kovin hulppeita kitossaanoja eivät äänestäjät ole Perussuomalaisille jakaneet. Kovin kaukaa ei ole haettu enuste, jonka mukaan perussuoma-

laiset ministerit ovat ensimmäistä ja viimeistä kertaa ministereinä.

Katupartiot ovat yhdeksi kävelyspöykiksi maininneet poliisien vähyyden. Poistetaan se syy ja lisätään poliisien määrää riittäväksi. Siihen tarvitaan rahaa, mutta tehdäänkin niin, ettei poliisien palkkarahoja otetakaan sieltä Sipilän hallituksen normaalilta momentilta, vaan sieltä mikä ei aiheuta turvattomuutta kenellekään.

Otetaan rahat puoluetuesta, EU-jäsenmaksuista, kutsutaan kotiin suomalaiset sotilaat maailmalta. Ei suomalaisten tarvitse Mallissa auttaa ranskalaisia siirtomaa-isäntiä, ei jenkkejä Afganistanissa jne. Lopettamalla lännen nöyrystely saadaan monen poliisin palkka maksettua. Samalla lopetetaan nykytaloudessa makaaberit suunnitelma maksaa amerikkalaiselle aseiteollisuudelle 10 miljardia Hor-

neteista. Entisenkään hornettios-toksen hintaa ei ole kerrottu eikä sitä kuinka vastaostot onnistuivat.

Ilmeisesti Tampereella on onnistuttu sisäistämään katupartioinnin olemus oikein. Tampereella nimittäin lauantai-iltana Pellepartio osallistui myös katupartiointiin Soldiers of Odinin kanssa. Tilaisuus onnistui niin hyvin, että Pellepartio kutsui Soldiers of Odinin pellepartion uudestaan pelileilmään Hämeenkadulle. Sitten ja kun poliiseja lisätään, toiveena olisi tarkempi sopivuustesti. On outoa, kun poliisi väittää polttopullojen heittelevän olevan vain juopunut päähänpiston saanut henkilö.

Presidentti Niinistö kertoi heidän olevan murhapolttoa yrittäviä, siis erittäin vakavasta rikoksesta on kyse.

Reino Welling
Jämsänkoski

"Kurittakaa, lyökää, tappakaa heidät"

Presidentin puhe valtiopäivien avajaisissa, jossa hän puuttui maahanmuuttoon, herätti huomiota. Hallituspuolueet, etenkin persut kiittelivät. Opposition piiristä kuului varoittavia, jopa kielteisiä ääniä. Niinistö sanoi suoraan,, että "jossain vaiheessa jonkun on tunnustettava, että emme kykene, juuri tässä ja nyt, täyttämään kaikkia kansainvälisen sopimuksen velvoitteita". Hän sanoi myös olevansa varma, että "jos kansainvälisiä ja niihin perustuvia kansallisia säädöksiä tehtäisiin vasta nyt, niiden sisältö olisi tiukempi, mutta ne silti pitäisivät kiinni ihmisoikeuksista ja auttaisivat hädässä olevia". Kriisin keskellä presidentti haluaa luopua ihmisoikeussopimuksista.

Presidentti on unohtanut kuka ja

mikä synnytti pakolaisongelman? Siihen johtivat USA:n ja EU:n toimet Lähi-Idässä ja Pohjois-Afrikassa, missä ne sotilaallisesti vaihtavat näiden maiden hallituksia. Libyaassa, Irakissa, Syyriassa ja Afganistanissa tämä johti sekasortoon ja pakotti ihmiset pakosalle kotimaistaan. Suomen eliitti Niinistöä myöten on osasyylinen tähän tuke-malla tätä politiikkaa. Jos teemme kuten Niinistö sanoo, ainoaksi vaihtoehdoksi jää "kurittaminen ja tappaminen". Sitä se on, kun pakolaisvирrat pysäytetään jonnekin "Jumalan hylkäämälle piikkilangan ympäröimälle pakolaisleirille".

Löytyy Niinistön puheessa myös piilotettu tavoite. Persujen menettäessä kannatustaan, pyrkivät he hyödyntämään tavallisen kansan tietämättömyyttä maahanmuuttovastaisella ja rasistisella politiikallaan. Kriisitilanteessa löytyy väkeä,

johon sellainen populismi oppoa. Ilmeisesti presidentti pyrkii puheilaan hyödyntämään tätä tilannetta, kiertämällä "arvovaltaiselta taholta" persujen ohi samoille apajille.

"Pitkässä juoksussa" ihmiskunnan ainoa mahdollisuus selviytyä, on muuttaa historiallisen Välimeren ympäristön sekasortoon johtanut imperialistinen politiikka. Jättämällä pakolaisvирrat ilman apua, hyväksymme lopullisesti globaalin pääoman tavoitteet maailman uudesta jaosta.

Presidentti pelkää kriisiä, haluaa padota sen. Kapitalistien synnyttämä kriisi kuitenkin jo on ympärillämme, eikä sitä voi padota "tappamalla" turvapaikan hakijat. Vanhaan maailmaan ei ole paluuta. Meidän työläisten tulee aktivoitua muutoksen tekijäksi.

Jartsev

Kuka laman teki ja miksi?

Suomi on syvässä alamäessä. Miksi? Siksi, että hallitus leikkaa sekä säästää ja talous taantuu. Talouden taantuessa leikataan ja säästetään lisää ja ostovoima heikenee. Siksi talous taantuu edelleen, siis leikataan ja säästetään lisää. Alamäessä ollaan, koska me emme voi devalvoida markkaa. Kun sitä ei ole, hallitus tekee sen sisäisellä devalvaatiolla, eli palkkoja ja julkisia kuluja pienennetään.

Mutta miksi tähän on tultu? Liityimme EU:hun. Maahan tuli vapaiden markkinoiden takia halvempaa tavaraa ulkomailta. Suomen oma teollisuus aluksi leikkasi ja säästi ja moni joutui lopulta lopettamaan toiminnan tai muuttamaan ulkomaille. Meillä on suurta teollisuutta enää verrattain vähän ja se tarkoittaa myös siltä osin viennin vähene-mistä.

Mutta mitä sitten? Viennillä maksetaan tuonti. Kun viedään vähemmän kuin tuodaan, kyse on ulkomaan kauppavajeesta. Kun liityimme Emuun, eli rahaunioniin

eli euroon, tilanne muuttui entistä kinkkisemmäksi Suomelle. Muuta Suomen taloudelle ei voikaan tapahtua EU:hun ja EMUun liittymisen myötä kuin katastrofi. Ei voi pelkästään syyttää nykyhallitusta koheltamisesta, mutta toimillaan se viimeistelee kyllä Suomen talouden katastrofin.

Suomen sisämarkkinat pitävät talouttamme pystyssä ja mitä hallituksemme tekee? Vähentää ostovoimaa jatkuvin säästöin ja leikkauksin ja aiheuttaa sisämarkkinayrityksillemme vain vaikeuksia. Viimeisin esimerkki, jonka konkreettisesti sain nähdä apteekissa hiljattain, oli karmea, kun eläkeläisvanhuk-selle tuli täytenä yllätyksenä 50 € omavastuu. Ei tällä ollut niin paljoa rahaa, mutta tarvitsi kuitenkin kipeästi lääkkeensä. Valitteli rahanpuutetta ja ettei ruokaankaan kun-nolla enää riitä rahat.

Minulta pääsi itku! Mihin suorituksiin nykyhallituksemme vielä yltääkään? Vaihtoehto nykymentol-le on aina olemassa...

Markku Huhtala
Lempäälä

Siitä puhe, mistä puute

Kansainväliset yhteisöt, kuten EU ja YK, ovat yrittäneet määritellä oikeusvaltiokäsitettä siinä onnistumatta. On julistettu asioita, joiden tulisi luoda pohja oikeusvaltiolle. Elämme kuitenkin luokkayhteiskunnassa ja luokkaristiriidat ovat sovittamattomia. Jonkun elämä on toisen kuolema.

Uplannin maalaki määritteli noin 1200-luvulla, että lain tarkoitus on suojata köyhiä ja rauhaa rakastavia, mutta näpsäyttää ja pelottaa pahan-tekijöitä. Minulla ei ole tietoa, onko kyseistä periaatetta yritetty toteuttaa. Sen sijaan puutteita on yritetty paikata. Ruotsissa säädettiin laki tuomioistuinten ja poliisin riippumattomuudesta.

Esimerkkinä voi mainita kuningas Kustaa III:n murhan teatterissa. Murhaajalta jäi pistooli lattialle. Poliisimestari kävi läpi kaikki Tukholman asesepät ja kävi ilmi, että pistooli kuului kapteeni Ancarströmille ja hänet vangittiin. Hänen rangaistuksensa alkoi ruoskinnalla Norrmalmstorgetilla ja haavoihin ripoteltiin vielä suolaa. Seuraava etappi oli Kornhamstorget Gamla Stanissa, josta ruoskinnan jälkeen hänet kuljetettiin pyövelin kärryssä Götgatania pitkin Göta källaren ohi ja siellä hänelle tarjottiin viinatuoppi. Kansan ihastukseksi hänet kuljetettiin Hammarbyhöjdeniin, jossa pyöveli löi poikki oikean käden, jossa murha-asetta oli pidetty. Seuraavaksi löytiin pää poikki.

Poliisimestari oli kuitenkin vanhanaikainen ja alkoi tutkia aatelispiirejä murhan johdosta. 3–4 aatelistalivahti ulkomaille välttääkseen rangaistuksen. Ancarströ-

min veli kuitenkin muutti Ruotsiin ja muutti nimensä Löwenströmiksi. Hänen nimeään kantaa entinen kuuluisa sairaala Tukholman liepeillä. Nyt kuitenkin sairaala on yksityis-tetty ja menettänyt merkityksensä.

Kun Palme murhattiin, niin poliisi oli varautunut ja kohta oli jo FBI:n profiilin mukainen laitapuolen kulkija löydetty murhaajaksi. Eiväthän "oikeusvaltiossa" sivistyneet ihmiset murhaa ketään.

Usein nähdään vain toimeenpanija, ja siksi syytetään poliisia, joka on kuitenkin vain toimeenpanija luokkasorrolle. Pohjanmaalla tämä näkyy hyvin selvittämättöminä murhina, laittomina kotietsintöinä, pahoinpitelyinä ja kidutuksina. Poliisi kuitenkin käyttäytyy kuin pikku-Kallen isä, joka kertoi pojastaan: "Se meidän Kalle on sellainen, kun se näkee jotain suurta, niin se osaa vain ihmetellä". Samanlaista höpinää on myös "hyvinvointivaltiosta", jonka pelastamiseksi tulee tehdä leikkauksia saavutetuista eduista.

EU:n perustuslaki kielteää oikeusvaltion, kun siinä ei ole toimeenpanopykälää. Oikeuksista siis voidaan edelleen päättää, mutta niitä ei tarvitse pistää käytäntöön. Ainoa tietämäni määritelmä vapaudesta on Karl Marxilta ja se kuuluu "vapaus on välttämättömyyden ymmärtämistä". Hyvä mittari oikeusvaltiokäsitteestä on, miten julkinen valta käsittelee "toisinajattelevia". Minä voim laajasti kertoa, miten Suomen, Ruotsin ja Saksan viranomaiset ovat kohdelleet minua.

ASBESTKAMP 85
Wäinö Pietikäinen
toiminnanjohtaja

Pariisin rauhansopimus velvoittaa

Yhteiskunnallisessa sokeudessa sotien, pakolaisuuden ja SSS-hallituksen politiikan aiheuttajana ei aina kyetä näkemään kapitalistia ja niiden ahneutta. Hallituksen mielestä ihmiset saavat liian suurta palkkaa ja monien ihmisten mielestä pakolaiset vievät meiltä toimeentulon. Viha ei kohdistu ongelman aiheuttajiin vaan kärsijöihin. Uusi katupartiointi-ilmiö on liikettä, jonka sisällä nämä kielteiset populistiset ajatukset hautuvat. Se ei vielä ole fasismia. Fasismi on kovan markkinakapitalismin äärimmäinen muoto. Se on väkivaltaista yhteiskuntapolitiikkaa, joka syntyy (1) talouskriisin kärjistyessä äärimmilleen ja (2) kun löytyy se poliittinen taho, jolla on rahaa ja tarve tukea ”katupartioliiikkeen” ympärille muutoutuvaa äärisuuntaa. Tämän orastavan vaaran vuoksi Kommunistien Liitto hyväksyi oheisen julkilausuman. (KÄ/toim.)

Rasistiset ryhmät perustelivat katupartiointia mm. tarpeella suojata naisia. Naisaktivistit organisoivat Helsingin Rautatientorilla 30.1. tapahtuman ”Ei rasismia minun nimissäni”. Siellä todettiin, että emme kaipaa Suomeen oman käden oikeudella toteutettua ”naisrauhaa”, vaan rauhaa kaikille ihmisille elää elämäänsä.

Pariisin rauhansopimuksen vastainen rasistinen ja fasistinen järjestäytymisen kiellettävä Suomessa

Yhteiskunnallisen kriisin kärjistyminen maailmassa, Euroopassa ja Suomessa on tuonut mukanaan taloudellista ja yhteiskunnallista epävarmuutta. USA:n ja EU:n pyrkimykset vaihtaa sotilaallisia keinoja käyttäen Lähi-Idän ja Pohjois-Afrikan alueen valtioissa valtaan heille mieleiset hallitukset, ovat synnyttäneet alueella sosiaalisen kriisin, joka heijastuu valtaisan Eurooppaan suuntautuvana hädänalaisten ihmisten muuttoliikkeenä. Tämä uus-

liberalistinen politiikka ilmenee samanaikaisesti mm. Euroopan valtioiden sosiaalisena pahoinvointina, joka nostaa poliittisella kentällä esiin maahanmuuttoa ja maahanmuuttajia vastustavia äärioikeistolaisia voimia. Pidemmällä aikavälillä tämä maahanmuuttoa koskeva kysymys ratkaistaan torjumalla uusliberalistinen politiikka, jolloin kyetään normalisoimaan yhteiskunnallinen tilanne maahanmuuttajien kotimaissa. Tällä hetkellä meidän tulee auttaa maahanmuuttajia selviytymään ja sopeutumaan maamme olosuhteisiin. Samalla on huolehdittava siitä, että työnantajat ja oikeisto eivät käytä maahanmuuttajien ase-

maa meillä työehtojen huonontamiseen, vaan maahanmuuttajille tulee turvata paikalliset ehdot mm. työmarkkinoilla.

Kielteinen suhtautuminen maahanmuuttoon näkyy meillä jyrkkänä rasistisena maahanmuuttajien vastaisena jopa fasistisena liikehdintänä. Yksi seuraus tästä on ollut äärioikeistolaisten ”järjestyspartioiden” ilmaantuminen kaupunkiemme kaduille. On käyty ”saivartelemaa” keskustelua koontumisvapauteen ym. vedoten näiden ryhmien toiminnan laillisuudesta. Hallituksen piirissä asiasta vallitsee sekaannus, kun taas poliisijohdon piirissä kanta on selkeämpi: ”Järjestyksenpito kuuluu vain virallisille poliisivoimille”.

Todellisuudessa kyse ei ole järjestyksenpidosta, vaan äärioikeiston poliittisesta, järjestöllisestä ja ideologisesta järjestäytymisestä. Historian esimerkkinä näemme, miten yhteiskunnallisen kriisin oloissa ennen toista maailmansotaa Saksassa ja Italiassa syntyivät ensin tällaiset ”järjestyspartiot”, jotka loivat epäjärjestyä ja aiheuttivat osaltaan poliittisen ilmapiirin kärjistymisen, johon tällainen liikehdintä tähtääkin. Viime kädessä tällainen liikehdintä johtaa yhteiskunnan poikkeustilaan ja todelliseen fasismiin.

Meillä YK:n hyväksymä Pariisin rauhansopimus edelleenkin kieltää tällaisen äärioikeistolaisen, rasistiseen ja jopa fasistiseen toimintaympäristöön tähtäävän toiminnan. Tällä on täysin selkeät tunnusmerkit ja keskustelu sen laillisuudesta on ennen kaikkea hämäystä.

Kommunistien liitto katsoo, että tällainen äärioikeistolainen ja rasistinen järjestäytyminen tulee kieltää.

Kommunistien Liitto hallitus 24.1.2016

Maailma muuttuu halusitpa tai et

Lapsuudessani 1950-luvulla ukki korjasi kesäisin heinää yhden lehmän ja yhden hevosen talvitarpeiksi. Hänellä oli omavaraisuus. Kuivat heinät otettiin seipäiltä ja lastattiin hevosen vetämiin lavoihin, joissa oli korkeat lautalaidat. Meidät lapset komennettiin heinäkuorman päälle hyppimään, jotta heinät kuormassa tiivistyisivät ja sinne mahtuisi enemmän. Se oli hauskaa puuhaa.

Aurinko paistoi aina, koska sateella ei heinää korjattu. Heinäkorjuun jälkeen mentiin uimaan, pesemään heinäpölyt pois. Ei ollut lapsilla allergioita siihen aikaan. Pitkät letit märkinä menin sitten syömään luomumansikoita suoraan ukin mansikkamaalta.

Oikeastaan toivoisin, että maailma olisi pysähtynyt tuohon aurinkoiseen heinäntekopäivään. Elämä oli silloin yksinkertaista ja kauttaaltaan luomua. Haluaisin silittää hevosen ultrapehmeää turpaa. Sitä tuntumaa en ikinä unohda. Mutta ei maailma minun haaveitani tottele. Muutos on ollut raju kuten kaikki tiedävät. Nyt meillä on käsissä älykännykät ja tabletit eikä hevo-

sen pehmeä turpa. Olen hyväksynyt muutoksen.

Typerintä tässä maahanmuuttokohussa on se, että maahanmuuttokriitikot eivät hyväksy maailman ja Suomen muuttumista. Kaikki pitäisi olla kuin silloin ennen. Lyön lottovoittoni vetoa, että Suomikin muuttuu, rajat kiinni -porukoista huolimatta. Yleensä pikkuhiljaa, mutta usein on myös järjestyttäviä, nopeita tsunamieja. Sellainen saattaa nyt olla menossa Euroopassa.

Tänä vuonna Eurooppaan tulee – tai ainakin pyrkii – ennustusten mukaan 5 miljoonaa pakolaista, jos

ei joku taikuri saa sotia ja väkivaltaa loppumaan Syyriassa, Irakissa, Libyassa ja Afganistanissa ja monissa Afrikan maissa. Samalla pitäisi lopettaa nälkä ja köyhyys, jonka kolonialistiset länsimaat ovat noihin maihin aiheuttaneet. Ei taida onnistua vielä tänä vuonna.

Tosi vajakki on se, joka ei maailman muuttumista tajua ja hyväksy. Isompiakin kansainvaelluksia on ollut aikaisemmin ja ihmiskunta on niistä selvinnyt. Myös suomalaiset muuttivat muinoin muualta tänne Pohjolan perukoille.

Kreikassa tuskin on Rajat kiinni -liikettä. Aionkin myydä tavaroitani (kuten pakolaiset tekevät) ja lähteä Lesboksen saarelle poimimaan niitä lapsia merestä ja jakamaan heille ruokaa ja huopia. Kannatan Nobelin rauhanpalkinnon antamista Kreikan saarten asukkaille. Nostan piponi korkealle heidän edessään.

Marjaliisa Siira Kirjoittaja on eläkkeellä oleva toimittaja

Postin kustotimet uhkaavat palveluja

SSS/EK-hallitus ei piilota tavoitteitaan tuhopakitalismista, vaan määrittää Juha Sipilän omistajaohjauksessa Postin yt-tien. Suomi haluaa myydä koko infransa halukkaille sijoittajille. Osana kustotoimiaan Postin johto käynnisti yt-neuvottelut 2.2.2016. Kohteena on 7600 työntekijää ja toimihenkilöä, joista suunnitellaan vähennettäväksi 860 henkilöä. Yt-neuvottelut koskevat Posti Group Oyj:n, Posti Oy:n ja Posti Kiinteistöt Oy:n organisaatioita Suomessa. Vähennystarve koskee tuotannon perusjakelua, koko myynti- ja asiakaspalvelua sekä konsernin ja tuotannon hallintoa.

Tavoitteena postin yksityistäminen

Postin johto yritti v. 2015 lopulla rikkuroinnilla alistaa työntekijät etujaan huonontaviin sopimuksiin. Tämä ei ay-liikkeen tuella ja aktiivisuudella onnistunut. SSS/EK/Postin johtoryhmä päättivät nöyryyttää ay-liikettä ja pyrkinevät yksityistämään Postin myymällä sen ulkomaiselle konsernille osinkojen toivossa. Omistajaohjaajataho on tietoinen mediamaailman muuttumisesta sekä paperikirjeiden vähenemisestä. Johtajien suuret palkat ja lisät on ensin rahastettava. STT:n haastattelussa ministeri Anne Berner toteaa Postista, että ”pitää löytää Suomen kaltaiselle laajasti asutulle maalle paras ratkaisu ja samalla mahdollistaa digitaalisten palveluiden syntymistä.” Berner osoittaa tällä myös tietävänsä kirjepostin muutoksen digitaaliseksi.

Postin johto on vieraantunut todellisuudesta

Postin johto toistaa kahden vuoden takaisen virheen. Keväällä 2014 perusjakelun ylimitoitetuissa yt-neuvotteluissa irtisanottiin yli 400 työntekijää. Vaikka irtisanotuista yli 200 otettiin myöhemmin takaisin, ei posti tämän jälkeen ole kulkenut ajallaan. Postin (Itellan) johdon tiedote (20.11.2014) osoittaa, että nämä 200 irtisanottua eivät enää saaneet pitää entisiä työehtojaan: ”Itella Posti on tyytyväinen ja iloinen, että uusi liike-toiminta on mahdollistanut kausi- ja sijaistyön tarjoamisen osalle viime keväänä irtisanotuille postinjakajille. Posti- ja logistiikka-alan unioni PAU:n laskelmat siitä, että yli 200 eli puolet irtisanotuista jakajista olisi palkattu takaisin, eivät kuitenkaan pidä paikkaansa. Olemme toimineet täysin työehtosopimuksen takaisinottovelvoitteen mukaisesti, eli jos kesätöitä, sijaisuuksia, kausityötä ja uusia työpaikkoja on ollut tarjolla, on työtä tietysti tarjottu ensin irtisanotuille, korostaa Itellan palvelutuotannon johtaja Anu Punola ja ihmettelee tarjotusta työstä syntynyttä kritiikkiä.”

Kilpailukykymantraako taas?

Jakajien jakelureitti ei voi muuttua, vaikka kirjeet vähenevät - velvoite on palvelua jokaista asukasta. Postin omien tilastojen mukaan resurssiongelmien takia jakamatta jääneitä postinjäätöpaikkoja on viikkotasolla ja lakoista riippumatta ollut jopa satojatuhansia. Vuonna 2016 viikolla 1/2016 jakamatta jääneitä jättöpaikkoja oli 120 000, viikolla 2/2016 yli 160 000. Ja nyt ilmoitettiin jättipotkuista. Tahallisen alimitoituksen aiheuttamista postimäärän vähenemisistä ei Postin johto halua kertoa. Tämä toimenpide on ollut tiedossa ennen postialan sopimuksen allekirjoittamista vuonna 2015. Toimitusjohtaja Heikki Malisen mukaan Postin nykyinen tulos ei ole tavoitellulla tasolla. Uusi työehtosopimus oli työnantajan mukaan askel oikeaan suuntaan toimintojen uudistamiseksi, mutta ei keventänyt työntekijöiden palkkakustannuksia. Johtajien tulot ovat toisella tasolla. Niistä Heikki Malinen ei mainitse mitään. Sen sijaan Malinen painottaa: ”Postin kustannusrakenne on edelleen liian korkea. Me voimme, investoida ja säilyttää työpaikkoja vain toimimalla kilpailukykyisesti.”

Posti ei hoida lainmukaisia tehtäviään

Kansanedustaja, Postin hallintoneuvoston jäsen, Satu Taavitsainen (sd) kritisoii Iltalehdessä Postin aikomusta irtisanoa 860 työntekijää. Hän moittii Postin omistajaohjauksesta vastaavaa pääministeri Sipilää, joka antaa tällaista tapahtua nenänsä edessä: ”Valtionyhtiön tulee palvella kansaa ja yrityksiä. Postin lainmukainen perustehtävä on jakaa postia, mutta Posti ei ole välittänyt postin kulusta viimeiseen puoleentoista vuoteen. Työntekijöitä ei ole palkattu riittävästi ja lakisääteinen velvoite jakaa postia viitenä arkipäivänä ei ole toteutunut. Jakamatonta postia on lojunut jakelukeskuksissa ja kun riittävän monta kertaa Posti jättää aikakauslehdet jakamatta ihmisille sovituna ajankohtana, niin kyllähän siten tilaukset vähenvät. Tämä on inhottavaa toimintaa lehdistö, jotka ovat Postin maksavia asiakkaita.” Taavitsainen ihmettelee myös, kun jakelu ei pelaa, niin millä logiikalla sieltä voidaan vähentää satoja työntekijöitä?

Samanaikaisesti Postin ilmoittaessa yt-neuvotteluista, henkilöstönvuokrausyhtiö SOL aikoo palkata kymmeniä uusia postinkantajia useille paikkakunnille. Asia selviää työnhakupalvelu Mol.fi:n internet-sivuilta, jonne SOL on jättänyt 27 ilmoitusta, joissa etsitään ”asiakkaallemme keikkaluontoisia postinjakajia”.

Osingotko mielessä postipomoilla?

Posti ja yksityinen vartiointiyhtiö Securitas ovat sopineet kokeilusta, jossa Postin työntekijät tekevät arkisin vartiointitöitä mm. Muhoksella ja Ylivieskassa. Jyväskylässä Postin työntekijöistä on tehty kotitalouksien palvelijoita, kuten puiden- ja vesienkantajia; Oulussa he käyvät tervehtimässä vanhuksia ja varmistamassa heidän vointiaan. Postin mullistuksen oloissa on tämä työntekijöiden toimenkuvan laajentaminen Postin tehtäviin kuulumatommille alueille nähtävä johtajien keinoksi lisätä osinkotuloja. Koulutetaan Postin työntekijöistä toisten alojen rikkureita ja halpatyövoimaa, kuten SOL:n vuokratyöntekijöistä aiottiin Postin työpaikoille, jää nähtäväksi. Yhteisenä nimittäjänä on työehtojen heikennys.

Juhani Valo

Lähteet: PAU:n tiedote, Iltalehti, Postin tiedotteet

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 2/16, toukokuu-kesäkuu 2016, 15. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Ay-pomojen petos tuomitaan laajalti!

Tappaako uusliberalismi maatalouden? s.3
Sote-ilveilyn uudet kuviot s. 4
Hallituksen työnäyte ei kelpaa s. 5
Lähi-idän kaaoksen synnytti imperialismi s. 6
Arvioita kommunistien historiasta osa 5, s. 12
Kommunistien Liitto Meksikossa s. 13
Suomalaiset fasistit (1) s. 15
Menneisyys otettiin takaisin (1) s.16

Helsingissä 12.3.-16 8000 ihmistä protestoi päätäjien politiikkaa vastaan (kuva). Opiskelijat olivat kadulla 9.3.-16 ja maanviljelijät 11.3.-16

Sadat tuhannet palkansaaajat, opiskelijat ja eläkeläiset ovat torjuneet sss-hallituksen harjoittaman politiikan. Ihmisiä pelottaa sodan lietsonta, huolestuttaa valtion omaisuuden myynti ja yksityistäminen sekä raivostuttaa julkisten palvelujen alasajo. Ainoa järjestäytynyt voima, joka kykenisi tämän pysäyttämään on ay-liike, mutta se hirttäytyy "yhteiskuntasopimukseen." Meidän, jotka emme uusliberalismin kaatuessa menetä mitään, tulee ottaa ohjat käsiimme.

Sivut 2, 3, 4 ja 5

Sivut 2-3

- Hallitus jatkaa tuhoisalla tiellä
- Ay-johdon petos tuomitaan
- Valtio muka laiska jättiläinen
- Tappaako uusliberalismi viljelijän
- Valhetta kaikki laulut maan

Sivut 4-5

- Sote-ilveilyn uudet kuviot
- Suomiko neljäs?
- Sotilasmenot 2015
- Jallituksen työnäyte ei kelpaa
- Turusta kutsu kuntavaaleihin
- Palkkasumma ja osingot

Sivut 6-7

- Lähi-idän kaaoksen synnytti imperialismi
- Bonnierin suuri huuhaa palkinto
- Hallintorekisterit avattava
- Poliittista häveliäisyyttä
- Mistä opiskelija tuntee ystävän?

Sivut 8-9

- Miksi posti jälleen
- Vanhat vaikeavammaiset säästöleikkuriin
- Kiireellisiä toimia velkomisjärjestelmään
- Tarvitaan laajaa yksityistämisen vastaista rintamaa
- Kun talouspoliittisen selitysvoima hiipuu

Sivut 10-11

- Työkansan vapputervehdykset
- Naisten oikeuksia puolustamaan
- Siivoustyön ammattilainen kertoo

Sivut 12-13

- Johtopäätöksiä Suomen kommunistien lähihistoriasta, osa 5
- Meksikon seminaarin kuulumisia
- Ei verovarja kuvaruutuoksennukselle

Sivut 14-15

- Puhdistus Nobel.komiteassa
- Suomalaiset fasistit

Sivut 16-17

- Menneisyys otettiin takaisin
- Vaarallisia ministereitä
- Venäjä: "Suora linja" psykoterapiakko?

Sivut 18-19

- Kansan ääni muutoksen puolesta
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Isäntämaasopimus Ruotsissa
- Suomi sodan isäntämaaksi
- Kansallisomaisuuden hävitys
- Myöhäistä terrorin torjuntaa
- Glasnost Ruotsissa

Tärkein tehtävä on irrottautua Natosta lopullisesti

Suomalaiset eivät hyväksy Natoa, mutta ideologinen kamppailu Nato-jäsenyydestä käy kiivaana.

Olemme vaarallisen lähellä Natoa ja sotaa. EU-USA-akseli vie Natoa kiinni Venäjän rajoihin. Meitä painostetaan tähän uhkapeliin mm. "isäntämaasopimuksen" ja muun Nato-yhteistyön kautta. Tämä muuttaa geopolitiittisen aseman ja suhteemme Venäjään liittäen meidät Naton sotiin. Siksi luodaan valheellista viholliskuvaa Venäjästä. Tämä politiikka käy meille kalliiksi. Tärkein ulkopolitiikan kysymys kuuluu: "irti Natosta lopullisesti ja paluu puolueettomuuteen".

Sivut 4, 7, 16 ja 20

Viljelijät protestirintamaan 700 traktorin voimalla

Viljelijät osoittivat 11.3.-16 selkeästi, että heidän mittansa on täysi hallituksen politiikkaa.

Senaatintori täyttyi 11.4.-16, kun paikalle saapui 4000 viljelijää 700 traktorilla. Syynä oli viljelijäperheen kassakriisi ja maksamattomat tuet. Tunnuksista heijastui patoutunut kiukku: "4 maatilaa lopettaa joka päivä", "Miksi se joka tekee eniten saa vähiten?" tai "Halpuutuksen hinta näkyy tulevaisuudessa". Yrittäjätulo onkin puolittunut vuodessa n. 10000 euroon. Elintarvikkeiden halpuuttamisella kapitalisti pyrkii alentamaan palkkoja ja käyttämään viljelijää riiston välikappaleena.

Katso sivu 3

Kansanääni

Päätoimittaja:
Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Kaikkien maiden proletaarit-
liittyykää yhteen!

Helsinki 25.2.2016

Hallitus jatkaa tuhoisalla tiellään

SSS-hallitus esittää julkisten sote-palveluiden yhtiöittämistä tuoreessa esityksessään. Yhtiöittäminen merkitsee demokraattisen valvonnan ja läpinäkyvyyden heikentämistä palvelutuotannossa. Hallituksen sote-linjaukset vahvistavat myös veroparatiiseja hyödyntävien kansainvälisten terveysalan suuryritysten asemaa. Pääministeri Juha Sipilä ja muut avainministerit kehtaavat väittää hallituksen taistelevan ”kaikin keinoin” veroparatiiseja ja veronkiertoa vastaan. Tiedossa on, kuinka etenkin kokoomus on valtiovarainministeri Alexander Stubbin johdolla ajanut veronkiertoa ja omaisuuksien piilottamista helpottavaa hallintarekisteriä Suomeen.

Eduskunta hyväksyi hiljattain lakiesityksen Metsähallituksen yhtiöittämisestä, mikä merkitsee valtion talousmetsien ja osan retkeilymaista alustamista markkinoiden tuottovaatimusten armoille. Tässäkin tapauksessa kansalaisten vaikutusmahdollisuudet päätöksentekoon heikkenevät ja avoimuus vähenee. Hallitus vetoaa yhtiöittämisvimmassaan EU:n vaatimuksiin kilpailuneutraliteetista eli siitä, että julkisen toimijan on kilpailtava markkinoilla tasaveroisesti yksityisten yritysten kanssa. Tällainen vaatimus edustaa puhdasta uusliberalismia, ja se kuvastaa hyvin EU:n roolia suurpääoman etua ajavana organisaationa.

Työllisyyslupaukset vailla pohjaa

Hallitus on esittänyt tavoitteekseen työllisyysasteen nostamisen 72 prosenttiin ja 110 000 uuden työpaikan luomisen hallituskauden loppuun mennessä. Jo nyt voi melko varmasti sanoa, että hallitus tulee epäonnistumaan pahoin tavoitteessaan.

Palkkojen alentaminen kilpailukykyopimuksella, hallituksen leikkauspolitiikka sekä turhat Venäjä-pakotteet aiheuttavat suurta vahinkoa Suomen taloudelle. Budjettileikkaukset kohdistuvat ennen muuta pienituloisiin ja heikompiosaisiin, joiden asema käy yhä tukalamaksi. Heiveröinen talouskasvu on tällä hetkellä käytännössä kotimaisen kulutuskysynnän varassa, joten tuon kysynnän heikentäminen hallituksen toimesta on järjenvastaista politiikkaa.

Aiempina vuosina tehdyt myönnytykset yrityksille – työnantajan Kela-maksun poisto ja yhteisöveron alennus – eivät tuoneet suureen ääneen lupailtuja kymmeniä tuhansia uusia työpaikkoja. Nyt jälleen luvataan, että kilpailukykyopimuksella eli palkkojen leikkaamisella luodaan kymmeniä tuhansia työpaikkoja.

Tosiasiä on, että valtiolta voi ainoastaan vedota yrityksiin työpaikkojen luomisen puolesta. Valtion ja kuntien tulisi ottaa tässä tilanteessa aktiivinen rooli työllisyyden turvaamisessa. Tällaisen politiikan toteuttaminen vaatisi kuitenkin uusliberalistisen ideologian hylkäämistä ja demokraattisia uudistuksia.

Eräiden asiantuntijoiden mukaan kansainvälinen verokilpailu johtaa tulevaisuudessa yritysveron laskemiseen nollaan kaikkialla maailmassa. Kapitalisteista tulee yhä enemmän vapaamatkustajia verotaakan kohdistuessa työtätekeviin ja heikompiosaisiin. Vallitseva uusliberalistinen politiikka johtaa väijäämättä talouden ja yhteiskunnan kurjistumiseen sekä kasvavaan pahoinvointiin. Tämän kauhuskenaarion tulisi viimeistään herättää kansalaiset vaatimaan tuntuvaa muutosta nykyiseen politiikkaan.

Toimituksen pääkirjoitus:
Tommi Lievemaa

Tilaan

Kansanään

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 20 €

☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etinimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehteä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös ilmoittamalla sen sähköpostilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Ay-johdon räikeä petos tuomitaan laajalti

Tämä oli petos palkansaa- jia kohtaan, koska suunniteltu yhteiskuntasopimus toteutuessaan merkitsee useiden miljardien tulonsiirtoa pienipalkkaisilta ihmisiltä työnantajille. Samalla se laskee vuosittain palkansaajien tuloja jopa yhden kuukausipalkan verran. Missään ei kuitenkaan voida osoittaa, että tämä ns. kilpailuetu jossain vaiheessa realisoituisi työpaikoiksi. Siinä ainoastaan kansan toimeentuloa alentamalla luodaan suuryrityksille sellaista kilpailukykyä, joka pitää osakekurssit nousujohteisella ural- la ja tuo omistajilleen voittoja. Sitä osoittavat osakkeidenomistajille jaetut 11 miljardin osingot.

Kaupankäyntiä ja painostusta

On ollut havaittavissa voimakasta painostusta niiden liittojen edustajia kohtaan, jotka eivät ole hyväksyneet esitettyä yhteiskuntasopimusta. On järjestetty puhutteluja, joissa hallituksen, SAK:n sekä STTK:n johdon edustajat ovat painostaneet yhteiskuntasopimuksen hyväksymiseen. On uhattu hallituksen säätämällä pakkolaeilla. On myös tarjottu ”porkkana” eli miljardin verohelpotuksia kompensaatina tulojen menetyksille. Mistä on kysymys siinä, että palkansaajilta leikataan palkoista, jota sitten kompensoidaan verohelpotuksina?

Se on tulonsiirto valtiolta työnantajille. Verovaroilla kuitenkin kustannetaan julkiset ja hyvinvointipalvelut. Verotusta tulee kehittää siten, että kaikista tuloista maksetaan vero progressiivisesti. Tulojen menetysten kompensointi verovaroista heikentää yhteiskunnan mahdollisuutta huolehtia yhteiskunnallisista palveluista ja johtaa palvelusten heikentämiseen ja tukee vaatimuksia niiden yksityistämisestä. Käytännössä palkkamenetyksen kompensointi verovaroista merkitsee, että palkansaaja itse maksaa palkkansa. Tätä meidän ei tule missään oloissa hyväksyä. Työstä tulee maksaa palkka, jolla tulee toimeen ja kaikista tuloista tulee maksaa progressiivisesti vero.

Suomen malli

Palkansaajia on houkuteltu yhteiskuntasopimuksen taakse hyväksymällä palkkapolitiikkaan ns. ”Suomen malli”. Tämä tarkoittaa, että ennakoon hyväksytään se, että vientialoille neuvotellut palkkaratkaisut määräävät muidenkin alojen palkkahityksen. Tämän mukaisesti

EK:n ja SSS-hallituksen kurjistamispolitiikan vastaisten mielenosoitusten superviikko (viikko10/16) osoitti, että tarvittaessa kansan keskuudesta löytyy todellista vastavoimaa. Leikkauspolitiikkaa vastaan protestoivat mm. Ammattiosastojen yhteistyöverkosto, opiskelijat, luontoaktivistit, naiset, viljelijät ja joukkovoima- kansalaisliike. Aikaisemmin pääomapiirin ajamasta yhteiskuntasopimuksesta olivat kieltäytyneet mm. PAM, AKT, SEL, Rakennusliitto sekä SLSY. Näiden liittojen jäsenmäärä on yhteensä 400 000. Maanantaina 7.3.2016 SAK:n hallitus kuitenkin hyväksyi äänestyksen jälkeen SAK:n, STTK:n ja EK:n esityksen yhteiskuntasopimukseksi.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Helsinkiin 18.9.-95 kokoontuneet yli 30 000 ay-aktiivia protestoivat hallituksen leikkauspolitiikkaa ja vaativat ay-johtajilta tekoja sopu- ilun sijaan. Se mitä nyt tapahtuu ei olisi saanut tämän joukon hyväksyntää.

vientialoille hyväksytään jo ennakoon maltilliset ratkaisut ja huonosti palkatut sekä naisvaltaiset alat eivät tulevaisuudessa kykene kuromaan kiinni jälkeenjääneisyyttään. Tämä toteuttaa juuri työnantajien asettamat tavoitteet yhteiskuntasopimukselle: hyväksytään ennakoon leikkaukset, palkkojen alentamisen, työttömyyden lisäämisen ja sitoudutaan olemaan taistelematta näitä kielteisiä ilmiöitä vastaan eli antaudutaan taistelutta kapitalisteille.

Paikallinen sopiminen uhkaa sopimusten yleis- tovuutta

Alkujaan työnantajien vaatimus oli päästä eteenpäin paikallisessa sopimisessa. Tämä toteutui siitä huolimatta, että työntekijäin edustajien läsnä ollessa työnantajapuoli perusteli vaatimuksiaan sillä, että muutoin ei saavuteta tarpeeksi suurta kilpailuetua. Tämän pitäisi paljastaa jokaiselle sen, että paikallisella sopimisella työnantajat pyrkivät yhä suurempiin palkanalennuksiin. Tämä uhkaa jo työehtosopimusten yleisitovuutta.

Ay-liike pidettävä osana työväenliikettä

Samaan aikaan yhteiskuntasopimusneuvottelujen kanssa on puhuttu SAK:n ja STTK:n yhdistymisestä suuremmaksi keskusjärjestöksi. Perusteluna on käytetty sitä, että

sillä saavutetaan parempi neuvotte- luasema. Ay-väki kysyy nyt, että eivätkö nämä keskusjärjestöt kykene tarvittaessa yhteistoimintaan työnantajaa vastaan? Kyse onkin siitä, että tällä pyritään työväenliikkeestä irralliseen EK:n kaltaiseen neuvottelu- järjestöön. Samalla pyritään siihen, että mikään jäsenliitto ei asetu vastustamaan keskusjärjestön päätök- siä. STTK:n piiristä on selkeästi tuotu esiin, että uuden suuren keskusjär- jestön tulee pysyttävä puolueet- tomana työväenliikkeeseen sitou- tumattomana järjestönä. Tätä ay- liikkeen irtiottoa työväenliikkeestä ei tule koskaan hyväksyä. Taistelusa- kapitalisteja vastaan vain järjes- täytynyt työväenliike kykenee vas- tarintaan.

Ay-johdon petos tuomitta- va

Ay-liikkeen tehtävänä on huolehtia jäsentensä eduista. Sen ei tule käy- dä kauppaa uusliberalistisesta yh- teiskuntasopimuksesta. Veroratkai- sujen, Suomen mallin ja paikallisen sopimisen kytkeminen neuvottelui- hin työnantajan kanssa merkitsee uusliberalistisen yhteiskuntasopi- muksen hyväksymistä. Erityisen tuo- mittava on pyrkimys irrottaa ay-liike työväenliikkeestä. Tätä vastaan mei- dän tulee tehdä työtä.

**Kommunistien liitto,
hallituksen kokous
17.3.2016**

Valtio omistajana muka laiska jättiläinen

Euroopan unioni, EU oli alkujaan suurpääoman terästeollisuuden ikioma projekti. Se on ajan myötä laajentunut yleiseksi kaikki tuotannon alat kattavaksi suurpääomaa tukeväksi järjestelmäksi, joka nykyisellään alistaa ja käyttää hyväkseen lähes puolta miljardia henkeä.

Yksityistämissuunnitel- mat on torjuttava.

Suurpääoman voitontavoitte- lu kaikkialla maailmassa on raja- ton ja pohjaton. Elinkeinoelämän valtuuskunta EVA on, julkaissut propaganda kirjoituksen, jota röyhkeästi nimitetään analyysik- si. Kirjoitus julkaistiin 30.3. Kir- joittaja Hannu Leinonen ja ti- etysti kirjoituksen julkaisi- ja EVA sanovat valtiota Laiskak- si jättiläiseksi. Niinpä he vaa-

tivat laiskan valtion omaisuu- den yksityistämistä, sillä heidän mu- kaansa valtion omistus ei ole tästä maailmasta ja tulevaisuudesta en- tistä vähemmän.

Kirjoittaja vertaa valtion omistusta bruttokansantuotteeseen. Vertailu on huono ensinnäkin sen vuoksi, että bkt ei ole kaikilla sa- ma ja toiseksi sen vuoksi, että se ei kerro mitään valtionyritysten syn- nyn syistä ja merkityksestä. Ne oli- vat välttämättömiä julkisia sijoituk- sia, että maan teollisuus saatiin

monipuolistettua, kansalle työtä ja monipuolinen osaaminen.

Nämä perusteet eivät ole ka- donneet mihinkään ja EVA:n vii- si perustetta on hölynpölyä. Yk- sityistäminen johtaisi ulkomaisen omistuksen lisääntymiseen, fuu- sioihin, saneerauksiin ja työpaikko- jen menetyksiin. Yksityistämisestä mahdollisesti saatavat tulot syötäi- siin parissa vuodessa ja valtio me- nettäisi miljardien vuosittaiset tu- lot. Menoja olisi jälleen leikattava.

Yksityistämisestä hyötyisi vain kansainvälinen suurpääo- ma, jonka vuoksi kaikki siihen tähtäävät suunnitelmat on torjut- tava.

EU:n Vastainen kansanrintama johtokunnan kokous 31.3.2016

Tappaako uusliberalismi suomalaisen maatalouden?

Suomen maatalous on ajautunut EU-ajan yhteen pahimmista kriiseistä. Kriisi sai maanviljelijät traktorimarssille Helsinkiin. Maatalouden tilanteessa heijastuu Suomessa pitkään harjoitettu uusliberalistinen talouspolitiikka sekä Venäjää vastaan suunnattu uhkailu- ja kiristyspolitiikka. Tässä kaikessa viljelijöiden oma puolue keskusta on ollut primus moottorina.

Maataloustuottajat tulivat Helsinkiin. Senaatintorilla oli 3000 "jussia" ja 700 traktoria. He protestoivat elinkeinonsa, tulevaisuutensa ja olemisensa johdosta. "Per...ssään" he näkevät, että jotain on vinossa, jos 50 ha:n tila ei elätä yhtä perhettä. Maatalouden ahdinko on uusliberalismin umpikujan yksi hyvin näkyvimmistä indikaattoreista.

Maatalouden kehitys

Maatalous on muuttunut merkittävästi Suomen liittyttyä Euroopan unioniin. Aivan kuten kaikki muutkin EU:n vastustajien nostamat asiat, myös maatalous on kehittynyt juuri siten, kuin vastustajat arvelivatkin. Suomen maatalous keskittyy ja taantuu. Maatilojen määrä on vähentynyt EU-aikana 40 %. Kun maatiloja oli vuonna 1995 noin 100 000 kpl, on niitä nykyään reilu puolet siinä. Samaan aikaan tilakoko on kaksinkertaistunut. Maidontuottajien määrä on vähentynyt vielä radikaalimmin, 32 000 maidontuotantotilasta on jäljellä enää 9 000 kpl.

Maatalouden työllisyys

Maatilojen määrän vähentyessä on maatalouden työllisten määrä myös

laskenut. Kun vuonna 1995 maatalous työllisti 6,7 % työvoimasta on luku tätä nykyä noin 3 %. Suoran työllistävyyden lisäksi maatalous työllistää välillisesti 15 000 henkilöä ja elintarviketeollisuus lisäksi 37 000 henkeä. Kauppa ja ravitsemuspalvelut mukaan lukien elintarvikeala työllistää noin 300 000 henkeä. Maatalouden supistuminen aiheuttaa luonnollisesti kerrannaisvaikutuksia koko elintarvikeketjun työllisyyteen. Elintarviketuotannon arvo on nyt noin 4,7 mrd euroa ja se on kolminkertaistunut EU:iin liittymisen myötä.

Maatalouden tuet

Maataloustukia maksettiin vuonna 2014 vajaa 2 mrd. euroa. EU-tukien osuus on 1,4 mrd. euroa. Loput eli iso osa tuista on siis kansalli-

sia tukia. Suomi poikkeaa muista EU-maista siinä, että Suomessa maatilojen saaman tuen osuus maatalouden nettoarvonlisäyksestä on poikkeuksellisen korkea, 142 %. Koko EU:n alueella vastaava luku on 37,6 %, jolloin reilu kolmannes maatilojen tuloksesta tulee tuista. Lähelle Suomen osuutta ei pääse monikaan EU-maa, lähimpänä Slovenia 125 %, Slovakia 100 % ja Luxemburg 80 %.

Näin ollen maataloustuilla on erityinen merkitys juuri Suomessa. Maataloustuotteiden myynnistä saatava tulo ei riitä kattamaan tuotantokustannuksia. Suomen pohjoinen sijainti aiheuttaa mm. pysyvästi pienemmät sadot Keski-Eurooppaan verrattuna.

Eristynyt sijainti aiheuttaa myös sen, että täällä uusliberalistinen talouspolitiikka heijastuu astetta kovemmin. Vähittäiskauppa on keskittynyt merkittävästi EU-aikana. 2000-luvulla kahden suurimman kauppaketjun markkinaosuus on kasvanut 66 % 80 %:iin. Samaan aikaan kyläkauppojen määrä on puolittunut. Hypermarkettien osuus myynnistä on noussut 15 %:sta 30 %:iin. Keskittyneen elintarviketuotannon ja kaupan vaikutuksesta suomalaiset sianlihantuottajat saavat tuottamastaan sianlihasta saksalaisia kollegoitaan alhaisempaa hintaa.

Samalla suomalaiset viljanviljelijät maksavat lannoitteistaan korkeaa hintaa johtuen norjalaisen lannoitejätti Yaran monopoliasemasta. Suomen valtiohan myi Kemiran lannoitevalmistuksen ja Euroopan keskeisimmät fosfaattikaivokset pilkkahintaan norjalaisille. Lannoitteiden hinta on sen jälkeen ollut nousemaan päin, varsinkin, kun edullisten venäläisten lannoitteiden tuontia rajoitetaan korkeilla tuontitulleilla.

Taulukko. Maatilojen ja maatalouden työllisten määrän kehitys EU:iin liittymisen jälkeen.					
Vuosi	Maatiloja, kpl	Maatilojen keskipinta-ala, ha	Maidontuotanto -tiloja, kpl	Maatalouden työlliset, hlöä	Osuus työvoimasta, %
1995	100 000	21,7	32 000	141 000	6,7
2004	72 000	31,5	17 000	93 000	3,9
2014	53 000	43,0	9 000	76 000	3,1

Venäjän pakotteet kurjistavat Suomea

Nykyisen maatalouden kriisin yksi aiheuttaja ovat EU:n pakotteet Venäjää kohtaan. Tämä on kirpaissut erityisesti maidontuotantoa. Pakotteiden vuoksi Suomen elintarvikementi Venäjälle putosi neljänneksen, vuositasolla arvoltaan 120 miljoonaa euroa. Venäjäpakotteet osoittavat selkeästi, että hallitus näkee tärkeämmäksi puolustaa eurooppalaisten kapitalistien etuja kuin suomalaisen viljelijän tai palkansaajan hyvinvointia.

Maataloustuki pitää palkkatasoa keinotekoisesti alhaalla

Maataloustuki on eräänlainen tulonsiirto työltä pääomalle eivätkä tämän tulosiirron hyötyjinä ole maanviljelijät. Maataloustukien ansiosta elintarvikkeiden hinnat voidaan pitää alhaalla eikä kapitalistien tarvitse näin ollen maksaa työläisille oikeudenmukaista palkkaa. Maatalouden tuki maksetaan verotuloilla, joten työläiset osallistuvat elintarvikkeiden halpojen hintojen rahoittamiseen ja työnantajat siirtävät yhä suuremmat voitot Panamaan.

Omavaraisuus parantaa ruokaturvaa

On esitetty, että maailmanmarkkinoilla liikkuu alle 10 prosenttia maailman maataloustuotannosta. Suurin osa ruoasta tuotetaan paikallisesti, ja sen todellinen tuotantokustannus on maailmanmarkkinahintaa korkeampi. On muistetta-

va, että maailmanmarkkinoilla liikkuvat erät eivät useinkaan edusta todellisia tuotantokustannuksia. Esimerkiksi USA tukee merkittävästi nimenomaan vientiä, mikä sekoittaa maailmanmarkkinoita ja laskee maailmanmarkkinahintoja.

Näin ollen luopuminen omavaraisuudesta ja heittäytyminen tuontiruuan varaan ei ole mahdollinen ratkaisu. Tämä saisi todennäköisesti aikaan elintarvikkeiden hintojen merkittävän kohoamisen Suomessa. Omavarainen ruuan tuotannon lisääminen olisi itseasiassa ratkaisu myös maailman mitta-kaavassa. Vapaakaupan myötä länsimaiden tukemat halvat elintarvikkeet ovat monin paikoin hävittäneet maatalouden monissa kehitysmaissa, mikä merkittävästi heikentää ruokaturvallisuutta näissä maissa.

Mikäli haluamme turvata tasapuolisen elintarvikkeiden jakautumisen, meidän on siirryttävä yhteiskunnalliseen maanomistukseen ja suunnitelmalliseen elintarvikkeiden tuotantoon, joka perustuu mahdollisimman suureen kansalliseen omavaraisuuteen. Ruokaa ei maailmasta puutu, se vaan jakaantuu kohtuuttoman epätasaisesti.

Ainoaksi ratkaisuvaihtoehdoksi nousee monopolien vastainen taistelu ja yhteisrintaman muodostaminen suurpääomaa vastaan. Meidän on löydettävä ei-kapitalistinen tie, jolla etenemme kohti riippumattomuutta ja sosialismia.

KÄ/toimitus

Valhetta, valhetta kaikki laulut maan

Runoilija Aale Tynni kirjoitti runon Lasinen vuori. Erään säkeistön osa menee näin: "Valhetta, valhetta, valhetta on kaikki laulut maan. Entäpä ellei prinsessa koskaan ollutkaan? Entä on köyhä tyttö vain, silmissä kyneleet?". Runoilija kuoli 1997, joten hän ei ehtinyt näkemään eikä kokemaan nykypäivän kyneleiden ja valheiden määrää, joilla meitä ja koko maailmaa kuritetaan.

Viime 25 vuoden aikana maailmaa on muutettu. Hurjin valheiden sarja alkoi 2001, kun kaksi matkustajakonetta lensi päin kaksoistorneja New Yorkissa. Kolmetuhatta ihmistä menetti henkensä. Sen ansiosotansa hyväksyi kaikki mahdolliset toimet terrorismia vastaan. Jo lokakuussa 2001 Yhdysvalloissa hyväksyttiin laki Patriot Act. Se laajensi poliisin valtuuksia kotimaassa ja ulkomailla. Lain nojalla voidaan kuka ja koska tahansa pidättää määräämättömäksi ajaksi ilman oikeudenkäyntiä.

Tästä Yhdysvallat sai myös uuden arabimaihin sijoitetun ja suuresti kaipaamansa "Pearl Harborin". YK:ssa Yhdysvaltojen ulkoministeri Colin Powell esitteli to-

disteet terroristien, erityisesti Irakin joukkotuhoaseista ja ydinaseiden tuotannosta. Se oli aihe sotaan arabisocialististen maiden kanssa. Lopulta mielivaltaisen tuhoamisen, tappamisen ja kidutusten jälkeen Yhdysvaltojen puheet ja propaganda paljastuivat todella röyhkeiksi valheiksi.

Sodassa tapettiin miljoona irakilaista. Seuraavana oli arabisocialistisen Libyan tuhoaminen. Sen jälkeen oli ohjelmassa arabisocialistinen Syyria. Kaiken takana on Yhdysvaltojen rahoittama ja aseistama talebaniterroristit ja niiden seuraajat öljysheikkien ja Israelin tuella. Miljoona irakilaista pakeni sotaa Syyriaan ja pari miljoonaa löysi turvapaikan muualta. Valheilla pelataan julmaa peliä, syntyy valtava pakolaisvyöry. Se tulee monin tavoin kalliiksi pakolaisille, mutta laajasti myös eurooppalaisille.

ooo

Valheet osataan myös meillä ja niin ronskisti, että ne niellään mukisematta kiveen hakattuina totuuksina. Ensimmäisen valheiden ryppään muodostaa suhde EU:hun. Kun Suomi haki EU:n jäsenyyttä, ongelmana oli julkisen talouden nettovelka. Se hoidettiin näppärästi selittämällä, että meillä on valtavat eläkerahastot, siis julkisia saatavia. Kun ne otetaan huomioon, nettovelka täyttää

kriteerit. Ja kas kummaa, EU nielaisi syötiin koukkuineen.

EU ei tiennyt tai ei halunnut tietää, että eläkerahastot eivät ole valtion, kuntien eikä minkään muunkaan julkisen tahon omaa. Ne ovat nykyisten ja tulevien eläkeläisten omaisuutta, joka on talletettu yksityisiin eläkevakuutusyhtiöihin. Niihin ei valtiolla eikä kunnilla ole nokan koputtamista. Vakuutusyhtiöt hoitavat näitä varoja mielensä mukaan.

Nyt Tilastokeskus kirjaa eläkevakuutusyhtiöiden maksamat työeläkkeet julkisiksi menoiksi, vaikka ne eivät sitä olekaan. Työeläkkeet mukaan lukien saadaan bruttokansantuotteeseen verrattuna julkisiksi menoiksi 58,1 %. Sillä on mukava perustella menojen leikkauksia, vaikka se on todella röyhkeä, tökerö valhe.

Huijaus on suorastaan uskomaton. Kansantalouden tilinpidossa yksityisten työeläkkeiden määrä suhteessa bruttokansantuotteeseen on 11,2 %. Niiden jälkeen todellinen julkisten menojen prosentti on 46,9 %. Sillä Suomi on EU-maiden vertailussa sijalla 16 Maltaan ja Britannian välissä. Suomen julkiset menot ovat alle 48,2 %, joka on EU:n keskitaso. Yli puolella on Suomea suuremmat julkiset menot.

ooo

Varsin pitkään on tiedetty, että Tilas-

tokeskuksen väestöennusteet ovat kauniisti sanottuna täysin epäonnistuneet. Siinä on jotenkin vakavasti otettavana osana alle 65 vuotiaat, sitä vanhempien osuus on pelkkää puuta heinää. Tilastokeskus sanoo, että ennuste on tehty EU:n ohjeiden mukaan.

Ennusteet ovat aina ennusteita. Ne ovat pitkälle sivistyneitä arvauksia, mutta ne perustuvat aina johonkin tietoon. Nyt ikääntyneiden osalta siitä on luovuttu ja siirrytty poliittisesti ja taloudellisesti tarkoituksenmukaiseen pölvästimäisyyteen. Ennusteilla halutaan todistaa väestön ikääntyminen ja siitä seuraava taloudellinen pakko mm. varautuminen tuleviin jättimäisiin eläkemenoihin.

Tilastokeskuksen vuodelle 2040 tehty ennuste 65 täyttäneistä on 1 567 511. Se tarkoittaa, että jokainen 1961-1975 syntynyt on maassa ja elossa ja että 80 täyttäneiden määrä lähes kaksinkertaistuu. Kun kuolemattomuuspilleri on keksimättä ja liikkuminenkin pois maasta on ollut 60- ja 70-luvuilla valtaisa, niin pysyvästä maastamuutosta riippuen 65 vuotta täyttäneiden todellinen määrä lienee 780 000 - 970 000 tienoilla. Näin Tilastokeskuksen ennuste on vähintään 600 000 liian suuri.

Tilanne viimeisen ennusteen mukaan on vuonna 2065 entistä älyttömämpi. Kaudella 1985-2005 syntyivät ne 929 398, jotka silloin ovat 65-79 vuotiaita. Ennusteen mukaan vuonna 2065 heitä on maassa ja elossa 1 032 995 (siis 103 597 enemmän kuin aikanaan syntyi!). Lisäksi 80 täyttäneitä on yhteensä 1 763 263. Totuus lienee se, että pysyvästä maasta poismuutosta riippuen todellinen luku on 841 000 - 998 000 välissä. Nyt Tilastokeskuksen ennuste on vähintään 765 000 liian suuri.

Todellisuudessa kyse on siitä, että eläkerahastoja ei missään nimessä saa käyttää eläkeläisten hyväksi. Niiden pitää kasvaa hamaan iankaikkisuuteen. Sillä jos eläkemiljardit vedetään pois markkinoilta, kapitalistien osakkeiden arvo ja virtuaalitalous romahtaisi. Siinä synnyisi veristä jälkeä.

ooo

Tässä on vain muutama, mutta laajasti vaikuttava esimerkki. Aale Tynni ei ehtinyt näkemään sitä määrää valheita, joihin meidät on kahlehdittu. Työväenluokan, sinun ja minun, olisi jo korkea aika murtaa kaikki kapitalismin kansaa kurjistavat kahleet.

Kai Kontturi

Sote-ilveilyn uudet kuviot - talvisote ja jatkosote

25 vuoden ulkoistamis- ja yksityistämiprojekti

Sote-kattilan alle sytytettiin tuli jo vuonna 1991, jolloin ulkoministeriön salainen EY-selvitys ehdotti sosiaaliturvan rahoittamista omavastuuperiaatteella. Valtiosihteeri Martti Ahtisaaren johdolla tehty selvitys toteaa: "Valtiontaloudelle EY-jäsenyys aiheuttaisi myös suuria rahoitusongelmia. Rajojen avautuminen ja tavaroiden vapaa liikkuvuus kaikkien jäsenmaiden kesken merkitsisi tulli- ja valmisteverotuottojen tuntuva vähentymistä. Valtion tulot laskisivat 17-20 mrd mk/v. Tämä aiheuttaisi suuria paineita valtion- ja kuntataloudelle. Esille nousisi myös sosiaaliturvan rahoittaminen omavastuuperiaatteella."

Omvastuuperiaate

Omvastuuperiaatteen toteuttamista on yrittänyt jo usea hallitus. On kehitetty kuntayhtymä-, kuntalah-
taus-, pari erva-mallia ja älyttömyyden huippuna maakuntamalli ja vi-
hoviimeksi maakuntamallin ja erva-
mallin sekasotku. Neljä viimeisintä
virtelmaa ovat perustuslain vastai-
sia eivätkä todennäköisesti tule to-
tutumaan.

**Puolueista maalaisliitto-
keskusta on ajanut jo vuosisa-
dan maakuntaitsehallintoa.** Maa-
kuntauudistuksesta puhuminen so-
ten yhteydessä on harhaanjohta-
vaa, koska maakuntahallinto mer-
kitsee valtion päätösvallan hajaut-
tamista maakuntiin, mutta SSS-hai-
kailu tarkoittaa itsenäisyyden ajan
suurinta päätösvallan keskittämistä
kunnista maakuntiin ja valtiolle. Jos-
sain vaiheessa kuntien ja keskustan
päättäjät tajuavat tämän ja ollaan
taas lähtöpisteessä.

**Vuosikausia vatuloitu sote-uudistus on ollut historiallinen näytel-
mä - farssi tai tragedia. On väitetty, että sillä pyritään tarjoamaan
yhläläiset palvelut kaikille kansalaisille asuinkunnasta riippumatta.
Totuus on kuitenkin kovin toisenlainen. Tavoite on ollut kustan-
nusten siirtäminen valtiolta kunnille ja viime vaiheessa maakunnille
sekä viidelle keskussairaalaapiirille. Näin voitaisiin ohittaa perustus-
lain säädös, jonka mukaan vastuu terveydenhoidosta kuuluu yhteis-
kunnalle. Vähitellen sote-toimen rahoitus siirrettäisiin valtion prog-
ressiivisen verotuksen piiristä kuntien tai maakuntien yhteisvero-
tukseen.**

Kuva: Heikki Männikkö

**Hallitus haluaa yksityistää kaikki. Kapitalistiset terveyspalvelut mak-
savat maltaita köyhälle. Kukaan ei niitä valvo. Elintason alentaminen
on tehty kapitalistien voittojen lähteeksi ja on ideologinen kysymys.**

Talvisote

Sote näytti pääsevän uuteen al-
kuun viime marraskuussa, kun hal-
litus päätti uudistuksen periaatteis-
ta. Päätöstä edelsi pitkä kiistely, jo-
ka päättyi vasta, kun pääministe-
ri Juha Sipilä uhkasi hallituksen ha-
jottamisella, mikäli sopua ei synny.
Rättiväsyneiden ministerien ja kan-
sanedustajien yön pitkänä tuntei-
na sorvaamassa mallissa toimijoita
on kaksi: valtio ja maakunta. Lisäksi
kuntien tulee vastata "tärkeistä ter-
veyden ja hyvinvoinnin edistämi-
sen tehtävistä" – mitä se sitten tar-

koittikaan. Kunnilta oltiin ottamas-
sa pois kaikki sosiaali- ja terveystoi-
men tehtävät, jotka menot ovat 55 -
60 % kuntien budjetista.

**Sote-alueita päätettiin raken-
taa 15 ja maakuntia 18.** Kolme
maakuntaa olisi siis tuottanut pal-
velut yhdessä jonkun muun maa-
kunnan kanssa. Valtioneuvoston lin-
nassa syntynyt kompromissi todet-
tiin muutaman kuukauden sipilöin-
nin jälkeen mahdottomaksi toteut-
taa. 15 sote-alueen malli ajautui pe-
rustuslaillisiin ongelmiin. Siirryttiin
uuteen vaiheeseen - jatkosoteen.

Jatkosote

Keskusta pitää 18 maakuntaa kyn-
nyskysymyksenä, joten kokoomus
taipui siihen, että jokainen maakun-
ta saisi oman sote-alueensa. Tosin
sote-huollon järjestäminen ei tulisi
olemaan kaikissa maakunnissa sa-
manlaista. Esimerkiksi päivystysai-
raaloita lienee vain 12 ja sote-aluei-
den välille tulee yhteistyötä ainakin
yliopistollisten keskussairaaloiden
osalta. Vastuu sote-palvelujen jär-
jestämisestä siirtyisi vuoden 2019
alussa yli 300 kunnalta 18 itsehallin-
nolliselle maakunnalle. Maakunta
olisi uusi taso, jonka keskeisin teh-
tävä liittyisi kansalaisten sote-pal-

veluihin. Vastuu niiden järjestämi-
sesti otettaisiin kunnilta. Maakun-
nan päättäjät valittaisiin vaaleilla.
Maakunta järjestäisi palvelut, mut-
ta sen pitäisi siirtää oma tuotanton-
sa erilliseen yhtiöön. Sen jälkeen al-
kaisi avoin kilpailu yksityisten ja y-
hteisöjen kanssa.

**Kokoomus on keskittynyt
viemään lävitse näkemystään
mahdollisimman laajasta valin-
nanvapaudesta eli yhtiöittämi-
sestä.** Esitys vaatii julkisia toimijoita
yhtiöittämään sote-palvelunsa.
Kuntien terveyskeskukset, sairaal-
at ja hoitolaitokset on yhtiöitettävä
tai lopetettava. Palvelujen kilpailu-
tuksiin saavat osallistua vain yhtiöt.
SSS-joukko väittää, että EU vaatii y-
htiöittämisen, mutta se on vale.

**Muodostettavat julkiset yh-
tiöt eivät olisi tasaveroises-
sa kilpailuasemassa yksityisiin
nähd.** Yksityiset lääkäritfirmat voi-
vat esimerkiksi jakaa henkilöstölle
rahaa pääomatulona, josta makse-
taan veroa vähemmän kuin palkka-
tulosta eikä lainkaan kuntaveroa.
Julkiset yhtiöt eivät voisi pärjätä kil-
pailussa tällaisen verosuunnittelufir-
man kanssa.

Miljoonan ihmisen sote- poikkeus

Jotta asiat eivät olisi liian helppoja,
Helsinki, Espoo, Vantaa ja Kaunia-
nen valmistelevat ehdotusta omas-
ta sote-alueesta. Hallitus linjasi, että
näillä kaupungeilla on mahdollisuus
yhdessä esittää erillisratkaisua. Hal-
litus perustelee kantaansa sillä, että
pääkaupunkiseutu poikkeaa väes-
tötiheydeltään ja -pohjaltaan sekä
muutenkin olosuhteiltaan muusta
Suomesta. Erillisratkaisu jakaisi Uu-
denmaan kahtia,

Sote-ratkaisu vai susi- ratkaisu?

Jos nyt esillä oleva kokoomuksen
ideologisin perustein ajama hoito-
paikan vapaan valinnan malli to-
teutuisi, meille tulisi kallis ja toimi-
maton malli. Vapaa valintaoikeus
on kyllä kaunis periaate, mutta se
on taloudellisesti kallis eikä tähän
muutostilanteeseen sopiva. Ulko-
maisten kilpailijoiden tullessa hoito
voisi mennä asiakkaiden valikoi-
tumisen myötä rusinat pullasta -ta-
paan, jolloin potilaan kokonaisval-
tainen hoito ja hyvän ja kustan-
nuksia säästävän hoitotuloksen ta-
kaava hoitoketju ei toteutuisi.

Suurta puhallusta valin- nanvapauden varjolla?

Vajaa vuosi sitten Juha Sipilä muo-
dosti hallituksensa. Jo silloin olivat
merkit ilmassa, mitä tuleman pitää.
Sote-uudistuksessa tavoitellaan
useiden miljardien säästöjä. Näin
suurta uudistusta tulisi valmistella
parlamentarisesti. Viime syyskuus-
sa monikansallinen terveyspalveluja
tuottava Mehiläinen kertoi sijoitta-
vansa Suomeen seuraavan kahden
vuoden aikana 200 miljoonaa euroa
ja palkkaavansa 500 uutta työnteki-
jää. Hallituksen taustalla häirii lob-
bareita, jotka ovat luvanneet hoi-
taa asiat niin, että tilaa löytyy näille
isoille yksityisille toimijoille. Kokoo-
mus ja lobbarit ovat siis päässeet
tavoitteeseensa ja "säästöt" valuisi-
vat raakaa bisnestä tekevien moni-
kansallisten "verosuunnittelu"-yh-
tiöiden taskuun. Sotesta ei tule tedi-
dä pelkkää bisnestä eikä valinnanva-
paus saa johtaa vain yritysten voiton
maksimointiin. Vaarana on, että y-
hteiskunnan niukkenevia rahoja jae-
taan yhä laveammin eri toimijoille il-
man, että todellisesta vaikuttavuus-
desta ja sote-integraatiosta voidaan
huolehtia.

Soten yhtiöittäminen olisi hyvinvointiyhteiskunnan loppu

Verovaroin maksetut julkisen sekto-
rin tuottamat terveyspalvelut mah-
dollistavat kaikille pääsyn hoitoon
varallisuudesta riippumatta. Hyvin-
vointivaltion peruskiiviä on jo kaa-
dettu. Sote-toimen yhtiöitys aiheut-
taisi koko rakennelman romahduk-
sen. Sote-palvelujen siirto markki-
navoimille on torjuttava ja säilytet-
tävä yhteiskunnan vastuulla, kuten
perustuslaissamme määrittellään.

Parlamentaariseen valmis- teluun

Sote-uudistuksella pitäisi turvata
kansalaisille tasapuoliset palvelut
asuinpaikasta riippumatta ja hilli-
tää menojen kasvua. Tavoite näyttää
unohtuneen. Peruspalvelut on saa-
tava lähipalveluina jatkossakin. Ter-
veyseroina ilmenevä eriarvoistuminen
on pysäytettävä. Suunnitellut
sote-uudistuksen vaikutukset ulot-
tuvat pitkälle yli nykyisen hallituk-
sen toimikauden, joten on palatta-
va parlamentaariseen valmisteluun.

Juhani Tanski

Suomiko neljäs ?

**Tilastokeskus tuottaa tietoa, joka aina sisältää poliittisesti tarkoi-
tuksenmukaisen valheen. Nyt sen mukaan (HS 25.3) Suomella on
neljänneksi suurimmat julkiset menot. Bruttokansantuotteeseen
(bkt) verraten ne olisivat 58,1 %. Suomen edellä olisivat vain Rans-
ka, Belgia ja Tanska. Tosin Veronmaksajien Keskusliiton mukaan
Suomella on suurimmat julkiset menot. Näillä tilastoilla meille py-
ritään vakuuttamaan, että julkisen talouden hommat ovat men-
neet lepikkoon. On siis korkea aika panna asiat kuntoon. Menoja
on leikattava, on siis leikattava.**

Ketään ei kiinnosta, että menojen
osuutta bkt:stä voidaan vähen-
tää kasvattamalla tuotantoa. Ke-
tään ei näytä kiinnostavan, mitkä
ovat tuotannon kasvun todelliset
esteet. Ketään ei kiinnosta, mi-
ten parannetaan ja turvataan nyt
puuttuva kysyntä. Ketään ei näy-
tä kiinnostavan, että ylikansalliset
suuryritykset ovat armotta tappa-
neet ja tappavat kaikki niiden etu-
ja uhkaavat kilpailijat.

**Tiedot julkisista menoista
perustuvat Tilastokeskuksen ti-
linpitoon.** Siihen aikaan, kun mei-
tä oltiin viemässä EU:n jäseneksi,
Suomella oli nettovelkaa liikaa.
Kapitalistit, poliitikot ja tilastoher-
rat ovat tarvittaessa kekseliäitä.
Niinpä EU:lle kerrottiin, että elä-
kerahastot muodostavat valtiolle
valtavat saatavat, jotka vähen-
tävät valtion nettovelkaa. EU:ssa
uskottiin ja hurrahtiin, kun Suomi
täytti asetetut vaatimukset.

**EU:ta huijattiin, sillä eläke-
rahastot ovat yksityisten elä-
kevakuutusyhtiöiden hallussa
olevaa pääomaa.** Yksityiset elä-
kevakuutusyhtiöt maksavat eläke-

keet, joten ne eivät ole julkisia
menoja. Niillä ei ole mitään tek-
emistä julkisten menojen kans-
sa. Päinvastoin. Eläkkeet tuotta-
vat julkiseen talouteen valtavat
lajät välittömiä ja välillisiä veroja
ja maksuja.

**Tämän Tilastokeskuksen
huijauksen seurauksena kan-
santalouden tilinpidossa yksi-
tyisiä eläkkeitä kuitenkin sano-
taan julkisiksi menoiksi.** Se on
suorastaan uskomatonta. Kansan-
talouden tilinpidossa niiden mää-
rä suhteessa bruttokansantuote-
teeseen on 11,2 %. Kun ne pois-
tetaan julkisista menoista, todel-
linen menoprosentti on vain 46,9
%. Sillä Suomi on vasta sijalla 16
Maltan ja Britannian välissä ja
reippaasti alle 48,2 %:in keskita-
son. Näin ollen viidellätoista, siis
yli puolella EU maista, on Suomea
suuremmat julkiset menot.

**Tilastokeskus pelaa suurilla
asioilla kovaa peliä** mm. työvoi-
matutkimuksella ja väestöennus-
teilla. Niillä huijaaminen on kotoi-
sin EU:sta, siis myöhäissyntyistä.

Kai Kontturi

Sotilasmenot 2015

**Suomen länsihaukat hakevat lä-
hes epätoivon vimmalla maan-
puolustukseen turvatakuita
kaukaa merten takaa siinä us-
kossa, että niitä olisi saatavissa
vaikkapa Isäntämaa-sopimuk-
sen avulla Yhdysvalloista. Heil-
tää on kuitenkin jäänyt ymmärtä-
mättä, että USA havittelee Suo-
mesta itselleen Venäjän vastais-
ta sillanpääasemaa.**

Yhdysvaltojen sotilasmenot ovat
päätahtuimaavat: 36 % maailman
sotilasmenoista vuonna 2015! Ve-
näjällä, jonka alue on Yhdysvalto-
jen alueen kokoinen ja ulottuu Euro-
opasta Beringin salmelle saakka,
sotilasmenot ovat vain 4 % maail-
man sotilasmenoista (Kaavio).

**Maantieteellinen vertailu
puolestaan osoittaa, että Yhdys-
vallat voi puolustaa omaa aluettaan**

Kuva: Heikki Männikkö

**Vanha "Suomettuminen" puolusti rauhaa. Ny-
kyinen "Suomettuminen" johtaa sotaan.**

Venäjää pienemmillä tai saman suu-
ruisilla menoilla. Tästä väistämät-
tää tulee mieleen, että Yhdysvallat
haluaa hallita täysin suvereenisti
koko maailmaa - siis myös Venäjää.
Jos tätä taustaa vasten Yhdysvallat
saisi tukikohtia Suomesta, syntyisi
vaara, että syystä tai toisesta voisi
syntyä avoin konflikti.

Suomi laajana harvaan asut

**tuna alueena antaisi
nykyaikaisille armei-
joille hyvät ja helpot
mahdollisuudet liik-
kua.** Siinä epäilemät-
tää syntyisi tilanne, jos-
sa vain Suomi ja suo-
malaiset kärsisivät en-
nen kokemattomalla ta-
valla. Tämän tapainen
skenaario hirvittää.

**Moisen kauhu-
kuvan toteutuminen
voidaan helposti vält-**

tää hakemalla puolustukseen y-
hteistyökumppania lähempää. Y-
hteistyö Venäjän kanssa poistaisi
kaikki ne uhkakuvat, joita russofo-
bia ja läntiset tahot tietoisesti rak-
entavat. Pitää katsoa karttaa kuten
2. maailmansodan jälkeen samoin
kuin jo edesmenneet valtiomiehet
opettivat.

Kai Kontturi

Hallituksen työnäyte ei kelpaa

SSS-hallitukselta on tullut toinen toistaan karmeampia aloitteita työläisten ja etenkin työttömien kyykättämiseksi ja sortamiseksi. Kansaa suorastaan pilkataan esittämällä ilmaisen työvoiman käyttöä työnäyteeksi verhottuna. Työnäyte esitys tuli alun perin Suomen itsenäisyyden juhlarahastolta SITRA:lta. Esityksen mukaan työtön voisi itse tarjoutua antamaan jollekin yritykselle ”työnäytettä”, josta hänelle ei maksettaisi palkkaa lainkaan, vaan ainoastaan työttömyyspäiväraha. ”Työnäytteen” kesto voisi olla jopa neljä kuukautta! Vaikka esityksen mukaan työnäyte olisikin vapaaehtoinen, ei sitä tule hyväksyä. – Jos se menee läpi, niin seuraavaksi hallitus pakottaa työttömät antamaan työnäytettä päivärahana menettämisen uhalla. Suomessa on jo nyt mahdollista saada ilmaista työvoimaa. On kuntouttavaa työtoimintaa ja työharjoittelua, joista maksetaan yhdeksän euron ”korvaus” päivässä. Yritykset jopa hakevat lehti-ilmoituksilla työharjoittelijoiksi ammattitaitoisia työntekijöitä, joilla pitäisi olla alan koulutus ja työkokemusta.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Ay-liikkeen antautumista työnantajalle ei viime syksyn mielenosoituksissa kukaan vaatinut. Tiedämme, että ns. yhteiskuntasopimus ei tuo ainoatakaan työpaikkaa. Investointien sijaan helppoja voittoja kapitalistit hakevat nyt laskemalla palkansaajan toimeentuloa. Sille on tehtävä loppu.

Tällä tavalla ei työttömyys vähene yhtään eikä uusia työpaikkoja synny. Käy päinvastoin: Työttömyys lisääntyy, kun yritykset eivät palkkaa työvoimaa. Miksi palkkaisivat kun saisivat/saavat sitä ilmaiseksi. Monet meistä ovat naureskelleet vitsille, jonka mukaan kapitalistit ja yrittäjät vaativat veroja valtion maksettavaksi. Nyt keväällä 2016 ne vaativat jo palkkojakin valtion maksettavaksi. Se ei valitettavasti ole vitsi, eikä se myöskään naurata.

Kilpailukyky sopimus on sieltä syvältä

Työmarkkinakeskusjärjestöt sopivat 29.2 niin sanotusta kilpailukyky sopimuksesta, jota kutsutaan KIKY:ksi. Sen tavoitteeksi keskusjärjestöt ovat asettaneet uusien työpaikkojen luomisen. KIKY:n tavoitteena on: (1) Parantaa suomalaisen työn ja yritysten kilpailukykyä, (2) Lisätä talouskasvua, (3) Luoda uusia työpaikkoja, (4) Tukea julkisen talouden sopeuttamista ja (5) Edistää paikallista sopimista työ – ja virkaehtosopimusten kautta.

Näiden epämääraisten tavoitteiden hinnaksi asetetaan: (1) Työntekijöiden työeläkemaksu nousee vuosina 2017 – 2020 yhteensä 1,2 prosenttiyksikköä. Työnantajan työeläkemaksu vastaavasti alenee. (2) Työntekijöiden työttömyysvakuutusmaksu nousee 2017 – 2018 yhteensä 0,85 prosenttiyksikköä.

Työnantajan maksut vastaavasti alenevat. (3) Työnantajan sosiaaliturvamaksu alenee 2017–2019 vähintään (!) noin prosentin. Vuodesta 2020 alkaen työnantajan sosiaaliturvamaksun alennus on pysyvästi 0,58 prosenttiyksikköä! (4) Työmarkkinakeskusjärjestöt sopivat, että vuosittainen työaika kokoaikatyössä pitenee 24 tuntia ansiotasoa muuttamatta v. 2017 alusta. Ammatti – ja työnantajaliitot sopivat työajan pidennyksestä alakohtaisesti. (5) Julkisen sektorin lomarahat pienenevät 30 prosenttia vuosina 2017 – 2019.

Työmarkkinakeskusjärjestöt siis sopivat suoranaisista palkanalennuksista. Samassa paperissa puhutaan uusien työpaikkojen luomisesta. Kuinka niitä työpaikkoja syntyy, jos ostovoimaa lasketaan?

Porkkanaksi tarjotaan muutosturvaa

KIKY sopimusta yritetään myydä kansalle mm. muutosturvan parannuksilla. Se koskisi duunaria, jolla on vähintään viiden vuoden työsuhte työnantajaan. Se koskisi yrityksiä, joilla on vähintään 30 työntekijää. Työnantajan olisi taloudellisista ja tuotannollisista syistä irtisanoessaan tarjottava työntekijälle oikeus työllistymistä edistävään valmennukseen ja koulutukseen, jonka arvon on vastattava työntekijän henkilökohtaisen palkan määrää, kuitenkin vähintään yrityksen tai jul-

kisen organisaation keskimääräistä kuukausipalkkaa. Lisäksi irtisanotulla olisi oikeus työterveyshuollon palveluihin kuusi kuukautta työntekovelvoitteen päättymisestä.

Esitetty ”muutosturva” on pelkkää kosmetiikkaa. Mitä tarkoittaa esimerkiksi oikeus työllistymistä edistävään koulutukseen? Maksaako työnantaja koulutuksen irtisanomisajan päättymisen jälkeen? Yleensä taloudellisista ja tuotannollisista syistä irtisanotuilla ei ole työvelvoitetta, joten he voivat sinä aikana kouluttautua jo nyt. Entä mitä on oikeus kuuden kuukauden työterveyshuollon palveluihin työntekovelvoitteen päättymisen jälkeen? Se ei tuo mitään muutosta nykyiseen. Työterveyshuollon palveluita voi käyttää irtisanomisajalla jo nyt olipa työvelvoitetta tai ei. Ja irtisanomisaika on pisimmillään juuri tuo kuusi kuukautta.

Paikallista sopimista kehitetään työehtosopimuksissa

Keskusjärjestöt sopivat, että paikallista sopimista ei lisätä erillisellä lainsäädännöllä. Sen sijaan ammatti – ja työnantajajärjestöt neuvottelevat, miten paikallisen sopimisen edellytyksiä voidaan lisätä työehtosopimuksissa. Neuvoteltavia asioita ovat: (1) Selviytymislauseke työnantajan toiminnan ja työpaikkojen turvaamiseksi työehtojen sopeuttami-

sen avulla, kun työnantaja joutuu työpaikkoja vaarantaviin taloudellisiin vaikeuksiin. (2) Luottamusmiesten toimintaedellytysten kehittäminen, kun paikallisen sopimisen mahdollisuuksia lisätään. (3) Paikallisen sopimuksen voimaantulo ilman liitotason hyväksyntää. (4) Mahdollisuus ottaa käyttöön työaikapankki-järjestelmä.

Mitähän tapahtuu jos yllämainittu ”selviytymislauseke” tulee voimaan? Työnantajan kanssa tehdään paikallinen työnantajan sanelema sopimus, jolla työehtoja heikennetään, koska työnantaja on taloudellisissa vaikeuksissa ja yrityksen toiminta sekä työpaikat pitää pelastaa. Vai oletteko joskus kuulleet, että työnantajilla heidän omasta mielestään menisi hyvin? – Eikä paikallisia sopimuksia tarvitsi hyväksyttävä liitotasolla, ne eivät myöskään voisi niihin puuttua. Työrauhavelvoitteen paikallisesta sopimisesta ei KIKY paperissa puhuta mitään. Siksi siitä on tulossa pakolaki, koska työrauhasta sovitaan keskusjärjestö-, tai vähintään liitotasolla. Työaikapankki-järjestelmän tarkoitus on se, että työnantaja sen avulla pääsee eroon ylityökorvauksista.

Keskusjärjestöjen esitykset eivät edistä työllisyyttä

Keskusjärjestöt esittävät, että vain seuraavat paikalliseen sopimiseen liittyvät lainsäädäntömuutokset tehdään: (1) Järjestäytymättömille yrityksille samat oikeudet ja velvollisuudet paikallisen sopimisen osalta kuin järjestäytyneillä eli työnantajaliittoon kuuluvilla yrityksillä. (2) Myös järjestäytymättömien yritysten tekemiä paikallisia sopimuksia koskevat riidat ratkaistaan työtuo- mioistuimessa. (3) Työntekijän työttömyys- ja palkkaturvan taso turvataan niin, että se määräytyy mahdollista selviytymissopimusta edeltävän palkan mukaan. (4) Laajennetaan YT – Lain soveltamisalaa koskemaan myös sivuliikkeitä.

Näitä muutoksia siis keskusjärjestöt esittävät maan hallitukselle. Millähän lailla nämä mahdolliset muutokset edistävät työllisyyttä? Miten paikallinen sopiminen sitä edistää. Se ei edistä muuta kuin työtuo- mioistuimeen (luokkatuo- mioistuihin) menevien riitojen määrää. Työtuo- mioistuimen päätöksistä ei voi valittaa, siksi tämä kirjaus riitojen ratkaisemisesta siinä on sopimukseen kirjattu.

Syksyn liittokohtaisia tuettava joukkovoimalla

Ammatti- ja työnantajaliitot käyvät toukokuun loppuun mennessä alakohtaiset soveltamisneuvottelut,

joissa sovitaan, miten kilpailukyky sopimuksen edellyttämät muutokset toteutetaan alan työ- ja virkaehtosopimuksissa. Työmarkkinoiden keskusjärjestöt arvioivat sopimuksen kattavuutta ja hallituksen sopimusta tukevia toimenpiteitä 1 kesäkuuta. Jos sopimuksen kattavuus ei ole riittävä, kilpailukyky sopimus ei tule voimaan. Joukkovoimalla tulee varmistaa, että syksyn liittokohtaisissa neuvotteluissa saadaan kasvua ja työllisyyttä tukeva ratkaisu.

Surkukupaisa on keskusjärjestöjen arvio, jonka mukaan palkansaajan ostovoima sopimuksen myötä pienenee, mutta kokonaisostovoima kasvaa. Voisiko joku kertoa, miten ostovoima voi pienentyä ja kasvaa samaan aikaan? Selitykseksi ei kelpaa järjestöjen oma sopimuksen perustana oleva ajatusleikki, jonka mukaan ostovoima laskee 1,6 prosenttia sosiaalivakuutusmaksujen nousun vuoksi, mutta työvoimakustannusten laskun vuoksi inflaatio pienenee 1,2 prosenttia, jolloin ostovoima pieneneekin vain 0,4 prosenttia, ja jos työllisyys paranee sopimuksen myötä, niin palkansaajan yhteenlaskettu ostovoima kasvaa 1,1 prosenttia! Siis oikeesti! Kuinka ne kehtaavat? Ja kylähän ne kehtaa!

Lukujen ja kaavioiden takana pelkkää kusetusta

Työläisiä yritetään kusettaa erilaisilla luvuilla ja kaavioilla, joilla ei ole mitään tekemistä todellisuuden kanssa. Kenenkään ei kannata uskoa, että ostovoima kasvaa, tai että työpaikat lisääntyvät palkkoja alentamalla ja työaika lisäämällä. Palkanalennukset ovat suora tulon siirto duunarin pussista kapitalistin pohjattomaan säkkiin. 24 tunnin vuosityöajan lisäys tarkoittaa 2,5 miljoonan duunarin määrällä laskettuna n. 30 tuhannen ihmisen vuosittaista työaika. Sen verran työpaikkoja katoaa, jos työajanlisäys toteutuu.

Nämä esitykset taistelevan työväenliikkeen agendalle heti

Työajan pidennysten sijaan tulee AY – liikkeen vaatia työajan lyhennystä kuuteen tuntiin päivässä ansiotasoa alentamatta. Vain siten voidaan työtä jakaa useammalle. Palkkoja pitää reilusti korottaa, jotta ostovoima kasvaa. Samalla kasvavat myös yritysten tulot ja ne pystyvät palkkaamaan lisää väkeä. Yhteiskunnan verokertymä lisääntyy, kun ihmisten tulot nousevat, eikä mitään leikkauksia tarvitse tehdä. Harmaa talous ja ns. verosuunnittelu on laitettava kuriin. Sillä saadaan muutama miljardi lisää valtion kassaan.

**Markku Nieminen
Päälouottamusmies**

Turusta kutsu kuntavaalivalmisteluihin

Suomen Työväenpuolueen Turun seudun osasto ry päätti kokouksessaan aloittaa kunnallisvaalivalmistelut. Nehän ovat jo vuoden päästä! Varsinaiseksi vaalipäiväksi ilmoittaa Vaalit.fi nettisivu vuoden 2017 huhtikuun 9. päivän.

STP:n Turun seudun osasto ry tulee laatimaan oman kunnallispoliittisen ohjelman. Ohjelman sisältönä ovat järjestön yleiset näkemykset kunnallispolitiikasta ja sen tarkoituksista sekä erillinen osuus, jossa käsitel-

lään kuntakohtaisia kysymyksiä niiden kuntien alueilla, joihin on asetettu ehdokkaista.

Tulevat kunnallisvaalit ovat siitäkin syystä tärkeitä, että monessa kunnassa ne ovat viimeisiä mahdollisuuksia vaikuttaa asioiden kulkuun asukasläheisesti. Onhan viime vuosina ollut nähtävissä yleisen kehityksen suuntana päättäväisyyden siirtäminen aina vaan kauemmaksi ja kauemmaksi tavallisen kansalaisen ulottuvilta. Esimerkiksi kuntaliitoksiin muodostettavat suurkunnat palvelevat hyvin useasti vain ja ainoastaan näitä itsekkäitä poliittisen

eliitin pyrkimyksiä siirtää päätösvalta demokratian ulottumiin pienien sisäpiirin piirileikkikuvioiksi. Viime aikoina tehdyt kaavailut maakuntahallinnosta ja Sote-uudistuksesta palvelee pääosin juuri edellä mainittuja tavoitteita.

STP:n Turun Seudun osasto kutsuu kaikkia mukaan muuttamaan asuinalueemme ja kuntiimme kunnallista päätöksentekoa asukasläheisemmäksi!

**STP:n Turun seudun osasto ry
Tiedote 2/16, 8.4.2016**

Palkkasumma ja osingot

Yritysten jakamat osingot ovat suuria verrattuna niiden palkkasummaan. Palkkojen osuus kansantalouden tilinpidossa on pienentynyt ja pääomatulojen kasvanut.

Fortum maksoi 2014 palkkoja 413 miljoonaa euroa, mutta osinkoja omistajille 1155 miljoonaa. Sampo maksoi palkkoja 603 miljoonaa työntekijöilleen ja osinkoja 1092 miljoonaa. Elisan palkkasumma oli 248 miljoonaa ja osingot 211 miljoonaa. Neste maksoi palkkoja 267 miljoonaa ja osinkoja 167 miljoonaa. UPM maksoi työntekijöilleen 1290 miljoonaa ja osinkoja omistajilleen 319 miljoonaa.

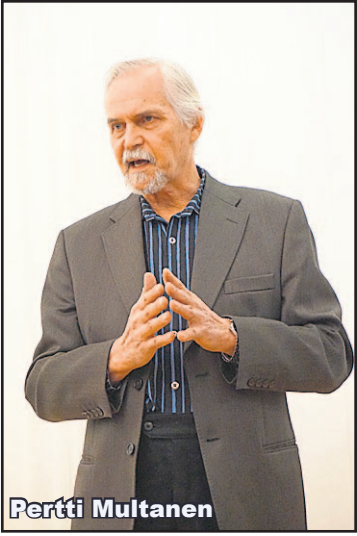
Omistajat uhkaavat Suomen kilpailukykyä, eivät työntekijät palkankorotusvaatimuksineen. Osingot nostavat tuotteiden hintaa. Jos omistajat tyytyisivät pienempiin osinkoihin, voitaisiin laskea tuotteiden hintoja ja tavara kävisi paremmin kaupaksi. Ei voida leikata työntekijöiltä, jos omistajat saavat aina suurempia osinkoja. Palkkoja on korotettava kunnolla, jotta talous elpyy.

Hannu Kautto

Lähde:

Sami Rainisto, Omistajat käyvät kalliiksi, Talouselämä 3/2016.

Siemenet Lähi-idän nykykaokselle on kylvänyt imperialismi (2)

Pertti Multanen

Islamististen liikkeiden nousun taustalla ensimmäinen Persianlahden sota

Viime vuosikymmenien Lähi-idän historiassa ensimmäinen nykyisten Islamististen aseellisten ja terrorismiin toiminnassaan tukeutuvien liikkeiden nousuun kytkeytyvä asia on Persianlahden sota 1990 - 91. Tosin myöskin islamilaisen terrorismin siemenet oli imperialismien politiikalla kylvetty jo sata vuotta aikaisemmin, mutta tämän selvittämiseen ei nyt aika riitä. Miten sitten tämä viimeisen neljännesvuosisadan tilanne on johtanut nykyiseen kaaokseen?

Ensimmäisen Persianlahden sodan – ollaan nyt mitä mieltä tahansa sen kiistellyistä syistä – taustalla oli 8 vuotta jatkunut Iranin ja Irakin välinen sota, Irakin talouden ajautuminen sodan myötä sekasortoon sekä tässä taustatilanteessa toteutettu Irakin silloisen hallitsijan Saddam Husseinin komennosta tehty naapurivaltion, Kuwaitin, miehitys. Ensimmäinen Persianlahden sodaksi tai sotilaskielessä Aavikkomyrskyksi kutsuttu operaatio lähti siitä, että ns. USA:n johtama ns. ”halukkaiden koalitiota” koottiin Saudi-Arabian pohjoisosiin.

Sieltä lähdettiin ”vapauttamaan” Kuwaitia, eli palauttamaan se brittien aikoinaan valtaistuimelle nostamalle hallitsijaperheelle. Irakin armeija lyötiin sieltä pois. Sodan runa jälkinäytöksenä teurastettiin hyvin suuri määrä irakilaisia Kuwaitista vetäytymässä olevia suojattomia sotilaita Basran maantiellä. Tässä operaatiossa tapettujen tarkkaa määrää ei tunneta. Sotilaallisesti tämä teurastus oli täysin turha operaatio, pelkkä kosto, joka lisäsi taas määrättömästi käyttövoimaa ”koston kierteeseen”. Tällaiset tapahtumat jättävät joka tapauksessa sukupolvia jatkuvan katkeruuden ihmisten mieliin ja eri kansojen historiaan.

Länsivaltujen ja imperialismien strateginen etu islamististen liikkeiden taustavoimana

Islamististen liikkeiden nousun taustaa täytyy kuitenkin totuuden nimissä etsiä jo 1800 - 1900-lukujen vaihteesta. Englannin siirtomaavalta Egyptissä alkoi virallisesti vuonna 1882 ja jo tätä ennen oli Egyptin talous, erityisesti puuvillan tuotanto, alistettu brittikomentoon 1850-luvun jälkeisinä vuosikymmeninä. Siirtomaaksi alistamisen jälkeen britit yrittivät Egyptissä luonnollisesti torjua kansallismielisten itsenäisyyteen pyrkivien puolueiden tai ajatusten etenemistä kansan keskuudessa. Edelleenkin Egyptissä vaikuttava porvarillinen kansallismieli-

nen jo 1800-luvun lopulla perustettu Wafd-puolue oli yksi näkyvimmistä itsenäisyyttä vaativista voimista. Sitä britit pitivät kapinallisena ja sen pyrkimyksiä vaarallisina.

Britti-imperiumin siirtomaahaaveiden kannalta katsottuna Egypti viimeistään vuodesta 1882 oli brittien ikuinen siirtomaa. Ajatuksia tilanteen muuttamisesta ei suvaittu ja britit pitivät sitä täysin omana alueenaan. Itsenäisyysliikkeiden noustessa ensimmäisen maailmansodan, Venäjän vallankumouksen ja maailman valtasuhteiden muututtua paineet hallinnon muuttamiseen kasvoivat. Tässä tilanteessa britit loivat Egyptiin vuonna 1922 ”itsenäisen kuningaskunnan”. Egyptin monarkia, sen talous, armeija jne. sidottiin valtiosopimuksilla tiukasti brittien etuihin. Kansallismielisen liikkeen vastavoimia etsiäkseen ja heikentääkseen Egyptin kasvavaa kansallismielisen liikkeen vaikutusvaltaa, britit alkoivat tukea islamistisia liikkeitä. Tuettavaksi valikoituivat erityisesti Egyptin muslimijärjestöt. Vuonna 1926 perustettiin Muslimiveljeskunta egyptiläisen muslimijohtajan Muhammed Al-Bannan johdossa. Brittien toive oli saada tästä järjestöstä sekä monarkian tukija että itsenäisyyttä vaativien voimien tukahduttaja. Lopulta Muslimiveljeskuntakin kääntyi brittejä vastaan.

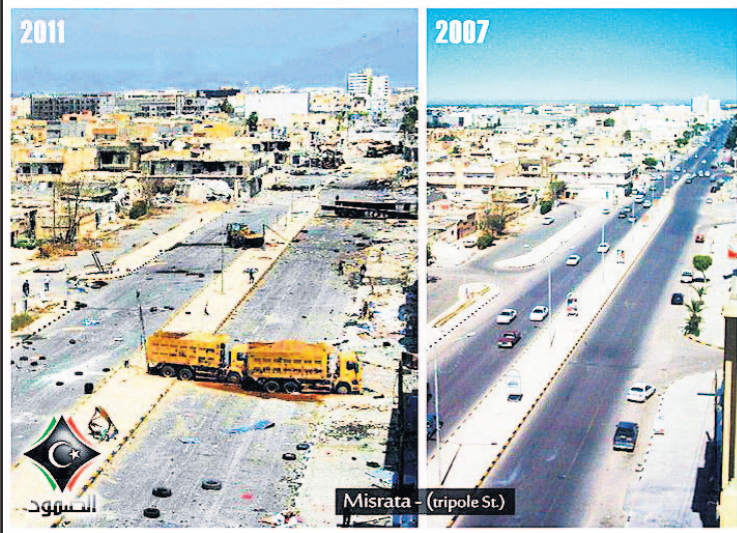
Tämä sama historia, tai erehdyksen sarja, on nähty monta kertaa myös myöhemmin, toisen maailmansodan jälkeisinä vuosina. Afganistanin sota käytiin 1970 ja 1980-luvuilla. Silloin muuttamat valtiot, erityisesti Saudi-Arabia, lähtivät aktiivisesti rahoittamaan ja kouluttamaan Mujahidin-taistelijoita, islamistisia aseellisia joukkoja. Ne taistelivat silloista hallitusta ja sitä tukevia neuvostojoukkoja vastaan. Islamistisia taistelijoita kouluttivat aktiivisesti myös Yhdysvallat ja Israel. Tällä tavalla luotiin hyvin vahva pohja aseelliselle islamistiselle liikkeelle. Se oli vahvasti vaikuttava tekijä ensimmäisen Persianlahden sodan jälkeisessä tilanteessa.

Samaan sarjaan erehdyksiä kuuluu myös se tapahtumasarja, jolla Israelin miehityshallinto vuoden 1967 sodan jälkeisessä tilanteessa kasvatti islamilaista liikettä Gazan vyöhykkeellä. Israel toivoi luovansa vastapainon Palestiinan vapautusliikkeelle, Jasser Arafatin johtamalle PLO:lle, mutta tulikin luoneeksi Hamasin, joka nyt palvelee kätevästi terroristeiksi leimattuna Israelin ”jatkuvan sodankäynnin” tai ”matalan intensiteetin sota”, jota käydään Gazan palestiinalaisväestöä vastaan.

Afganistanin sota vahvisti merkittävästi islamististen liikkeiden nousua

Saudi-Arabian kohdalla korostui islamin kannalta katsottuna Mekan ja Medinan kaupunkien islamin perustajaprofeetta Muhammadin henkilöhistoriaan liittyvien pyhiin paikkojen merkitys. Samalla joutui islamistien huomion kohteeksi saudidynastian ja sen mukana koko Saudi-Arabian valtion asema ja laillisuus islamin pyhimpien paikkojen suojelejana. Saudiperhe on valtiota hallitessaan perustanut valtansa juuri uskonnolliseen, teokraattiseen, monarkiaan ja perhedynastiaan. Islamististen liikkeiden kannalta Saudi-Arabian alue, Arabian niemimaa, oli pyhää islamin maaperää. Tälle Sau-

Jatkuuko sota ja pakolaistulva? Miltä näyttää Lähi-idän uusi vuosi? Näitä aiheita käsitteli kansainvälisten suhteiden historian dosentti Pertti Multanen Helsingin yliopistolta Vallilan kirjastossa 12.1.2016 järjestetyssä luentotilaisuudessa. Järjestäjänä toimi Demokraattinen Sivistysliitto DSL. Julkaisemme luennon useammassa osassa. Ensimmäinen osa ”Jatkuuko Lähi-idässä sota ja pakolaistulva” ilmestyi edellisessä numerossa (1/16).

Sotilasliitto Nato ja länsiliittouma aloittivat sodan Libyaan vastaan maaliskuussa 2011. Viikunanlehtenä sodalle käytettiin YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmaa, joka salli sotatoimet ”siviilien suojelemiseksi”. Päätöslauselman sallimat rajat ylitettiin jo sodan ensi päivien aikana. Siitä lähtien julkisesti ilmoitettuna tavoitteena oli maan johtajan Muammar Gaddafin syrjäyttäminen. Libyan vastaisen sodan päätekijöitä olivat Yhdysvallat, Ranska ja Britannia, joiden tukemat kapinalliset teloittivat 20.10.2011 Gaddafin hyvin raa’asti. Kuvapari esittää pommitusten tuhoja Libyalaisessa kaupungissa. Kansan äänen numerossa 4/2011 kirjoitimme Libyan tapahtumista. Katso linkki: <https://asia-kas.kotisivukone.com/files/kansanaani.kotisivukone.com/kns4-11.pdf>

di-Arabian niemimaalle tuotiin ensimmäisen kerran toisen maailmansodan jälkeen avoimesti univormussa vierasmaalaisia sotilaita, jopa amerikkalaisia naissotilaita. Islamistisille liikkeille tämä oli pyhäinhäväistys ja seikka, joka osoitti saudidynastian mädännäisyyden.

Juuri näistä ideologisista taustoista nousi mm. Osama bin Laden ja Al-Qaida nimellä tunnetuksi tullut islamilainen taistelujärjestö, joka myöhemmin tunnettiin meilläkin aika hyvin USA:han suuntaamiensa operaatioiden jälkeen. Islamismin ääriliikkeiden nousun myötä vahvistui myös saudimonarkian vastainen aseellinen islamistinen järjestäytyminen. Aseellisten islamististen liikkeiden vahvistumiseen monissa maissa ja monilla alueilla vaikutti merkittävästi myös Afganistanin sodan tarpeisiin Pakistanissa ja sen lähialueilla koulutettujen Mujahidin-sissien ja taistelijoiden palaaminen ja tietoinen jakaminen Lähi-Idään ja muuallekin maailmaan mm. Kaukasukselle ja Balkanille. Tähän islamisteja ohjattiin ja heitä rahoitettiin ja aseistettiin ennen muuta Venäjän vastaisen liikkeiden ja liikehdinnän luomiseksi ja vahvistamiseksi. Näiden ns. afgaanien, Afganistanissa taistelukokemuksensa hankkineiden Mujahidin-sissien ympärille eri maissa muodostui nopeasti aseellisia ryhmiä monille erinimisille islamistisille terrorijärjestöille.

USA:n imperialismien pitkä linja ”Regime Change” -hallinnon vaihtaminen

Mielestäni perusvirhe nykytilanteen kannalta tehtiin päätöksellä, jolla hyökättiin Irakiin v. 2003. Vierailin Irakissa vuodenvaihteessa 2002 ja 2003 Suomen Lähi-Idän instituutin hallituksen valtuuskunnassa, jota johti nykyinen valtionarkiston pääjohtaja Jussi Nuorteva. Viisihenkinen valtuuskuntamme tapasi Irakissa Bagdadissa monia yliopistojen ihmisiä, rehtoreita, kanslereita, profes-

soreita, erilaisia uskonnollisia johtajia sekä islamistien puolelta että Irakissa vielä tuolloin vahvasti vaikuttaneiden kristillisten kirkkokuntien johtajia. Kaikki ehdottomasti vastustivat ja pelkäsivät hyökkäystä Irakiin ja olivat sitä mieltä, että hyökkäys johtaa maan täydelliseen sekasortoon. He olivat hyvin oikeassa siinä arviossaan.

Ollaanpa Saddam Husseinista mitä mieltä tahansa, niin hänen syrjäyttämisenä liittyi Yhdysvaltain Lähi-Idän politiikan vakaukseen, jota Yhdysvallat 50-luvun alusta lähtien on noudattanut Lähi-Idän politiikassaan. Sen nimi on ”Regime Change”, hallinnon kumoaminen ts. hallinnon vaihtaminen. Ensimmäinen hallinnon vaihtaminen toisen maailmansodan jälkeisessä tilanteessa tapahtui v. 1953 Iranissa. Paikallinen eduskunta oli tuolloin Majlis (Madshles). Iranissa pidettyjen vaalien jälkeen nousi pääministeriksi maltilliseksi porvarilliseksi kansallismieliseksi luonnehdittava poliitikko Mohammad Mosaddeg. Hänen hallituksensa päätti kansallistaa Iranin tai Persian öljyvarat, siis ottaa maan tärkein luonnonvara kansan kontrolliin.

Yhdysvallat päätti syrjäyttää Mosaddeg’in pääministerin tuolta. Tämä oli ensimmäinen hallinnon vaihto, ”Regime Change”. Iranin pääministerin syrjäyttäminen hoidettiin CIA:n aktiivisella ohjauksella. Täällä testattiin idea, joka lähti elämään Yhdysvaltain Lähi-Idän politiikan pitkässä linjassa. Persiassa tämä tapahtui siis jo vuonna 1953. Shaahi nostettiin valtaistuimelle imperialismien armosta. Hän hallitsi enemmän tai vähemmän USA:n imperialismien valtaistuimelle asettamana nukkehallitsijana ja USA:n luotettavana liittolaisena vuoteen 1979, jolloin kansanvallankumous syrjäytti Shaahin. Eri asia on sitten se, että tämän vallankumouksen kaappasi omiin käsiinsä Iranin islamilainen uskonnollinen johtajisto, joka julisti maan Iranin islamilaiseksi ta-

savallaksi.

Johtajien ja hallitusten demonisointi länsimaiden työkaluna

Erityisesti Yhdysvaltojen, mutta myös muiden länsimaiden Euroopan Unioni mukaan luettuna, Lähi-idän politiikkaan liittyy pitkäaikainen strateginen linjaus. Tämä on, että kun lähdetään syrjäyttämään usein sodalla tai erilaisilla salaisilla operaatioilla kuten Persiassa vuonna 1953 jonkun Lähi-idän valtion päämiestä tai hallintoa, niin hänet tulee ensin demonisoida eli leimata kykenemättömäksi, diktaattoriksi tai muuten vain ”hirmuhallitsijaksi”, hyvä kuin ei ihmisyydjäksi. Tämä tapahtuu retoriikan, massiivisen propagandan ja erilaisen poliittisen kielenkäytön keinoilla.

Näin tapahtui myös Mossaddeg’in kohdalla. Iranin tuolloinen pääministeri leimattiin myös kommunistiksi, jota hän ei koskaan ollut. Öljyvarat kansallistamaan uskaltanut ”kommunistipääministeri” piti tietysti saada syrjään. Yhdysvaltain Lähi-idän politiikan tavoitteisiin ei mitenkään sopinut Mossadegin kaudella Majlisin päätöksellä tehty Iranin öljyn kansallistaminen. USA oli juuri toisen maailmansodan aattona ja sen aikana saanut kunnolla raivattua tilaa aiemmin eurooppalaisten kontrolloimille Lähi-idän öljykentille. Kansallistaminen oli tietenkin kauhistus 50-luvun tilanteessa, kuten on nykyin globalisaatioksi kutsutulla kapitalismin maailmanlaajuisen levittytymisen kaudella.

Samaa maineen mustaamisen metodologia käytettiin myös Egyptissä kun yritettiin suorittaa hallinnon vaihto ja syrjäyttää Nasserin hallinto. Silloinen Egyptin monarkian armeijan everstiluutnantti Gamal Abdel Nasser upseeritovereineen syrjäytti kuninkaan verettömässä ja jälleen selkeästi kansan tukemassa valankumouksessa vuonna 1952. Brittien tukema Egyptin kuningas Faruk päästettiin lähtemään maanpakoon huvipurrellaan Aleksandrian satamasta.

Nimenomaan vanhat Euroopalaiset suurvallat ja Lähi-idän kotitaloihin aiemmin ratkaisevasti vaikuttaneet Englanti ja Ranska, uneksivat vielä vanhan kolonialisen vallan palauttamisesta tälle alueelle ja lähtivät syrjäyttämään Nasseria. Anthony Eden, Englannin ulkoministeri ja myöhemmin myös pääministeri kutsuu muistelmissaan: ”Noidankehä”: Sir Anthony Eden. Muistelmat; Arvi A. Karisto, 1960 Nasseria varkaaksi, rikolliseksi ja Lähi-idän Hitleriksi. Kaikki nämä termit, joilla Lähi-Idän kansallismieliset ja erityisesti imperialismien valtaiset johtajat tänäänkin (vaikkapa Syyrian arabitasavallan presidentti Bashar Al-Assad) demonisoidaan, olivat käytössä jo 50-luvulla, kun valmistauduttiin Suezin sotaan.

Suezin kriisissä v. 1956 Ranska ja Englanti olivat keskeisimpinä valtioina syrjäyttämässä Nasserin hallintoa. Israel oli juones- sa mukana, paljolti siitä syystä että Nasser arabinationalistisena johtajana tuki voimakkaasti palestiinalaisten kamppailua oikeuksistaan. Noin puoli vuosisataa myöhemmin diplomatian asiakirjoista ja euroopalaisista arkistoista paljastui Ranskan, Englannin ja Israelin kesken

Jatkuu sivulle 7

Bonnierin Suuri Huuhaa-palkinto

Venäjän trollit Suomessa on juttu, joka perustui toimittaja Aron yleisölle tekemään kyselyyn kokemuksesta Venäjä-trollauksesta. Tämä tapahtui syksyllä 2014, kun Venäjän vastainen propaganda oli Suomessa kuumimmillaan. Se iski kasvoille joka päivä muun muassa iltpäivälehtien lööpeistä. Venäjä oli milloin milläkin tavalla uhka Suomelle ja presidentti Putin oli "hullu". Tällainen vyörytys vaikutti yleiseen ilmapiiriin merkittävästi. Yksi jos toinenkin alkoi kokea "Venäjän uhkaa". Tässä vainoharhaisessa ilmapiirissä Aron oli helppo saada vastauksia kyselyynsä.

Aro palkattiin Ylelle melko lailla pystymetsästä syksyllä 2014 tekemään juuri tätä juttua. Hänellä ei ollut paljonkaan aikaisempaa toimittajakokemusta, vain joitain kesätoimittajan ynnä muita pätkätöitä. Kokemattomuus oli tietysti tässä projektissa etu. Koke-maton uskoo kaiken mitä sanotaan. Tarvittiin vain oikea Venäjän vastainen asenne.

Lähdekritiikistä ei kokemattomalla toimittajalla näyttänyt olevan mitään tietoa. Hän on maininnut lähteekseen mm. facebookissa toimivan Verkkomeedio – vitsisivuston, joka perustettiin mustamaalamaan Janus Putkoson Verkkomedia-nettijulkaisua sekä myös Venäjää. Aro mainitsee lisäksi lähteekseen viihdesivuston Buzzfeed ja sen presidentti Putinia avuttomasti mustamaalavan jutun.

Alun perin Aro nimitti trolleiksi verkkohäiriköitä, jotka nimittelivät toisia keskustelijoita ja hänen mukaansa "vääristelivät tietoja". Myöhemmin hän alkoi puhua

Laaja-alainen ruotsalainen mediakonserni Bonnier jakaa vuosittain Suuren Journalistipalkinnon. Sen tarkoitus on totta kai edistää ja palkita hyvää journalismia. Palkinnon saavat Vuoden Journalisti, Vuoden Journalistinen teko ja Vuoden Juttu. Vuoden 2015 journalistina palkittiin viime maaliskuussa Tom Kankkonen. Haaga-Heljän ammattikorkeakoulun toimittajakoulutus sai tunnustuksen journalistisesta teosta. Vuoden juttuna palkittiin Jessika Aron Ylen Kioski-ohjelmalle tekemä kahden jutun sarja Venäjän trollit Suomessa.

Kuva: Heikki Männikkö

Emme tiedä ketään Venäjän valtion maksamaa trollia, mutta tunnemme kyllä kasapain niitä, joille maksetaan trolloimisesta Nato:n, EU:n ja USA:n hyväksi.

"Venäjä-mielisestä trollauksesta" eli keskustelusta, joka tukee "Kremlin agenda". Jos jollakulla on sattunut olemaan samansuuntainen näkemys jostakin asiasta kuin "Kremlillä", hänestä tuli automaattisesti Venäjä-mielinen trolli. Aro ei osannut tehdä eroa verkkohäiriköinnin ja jostain asiasta eri mieltä olemisen välillä. Yle ja Aro siirtyivät trolli-projektin myötä mielipiteen ja sananvapauden vastustajaksi. Aron artikkeli antaa ymmärtää, että jokainen Ylen "virallisen linjan" kyseenalais-taja on Venäjä-trolli. Täällä ei saa olla eri mieltä.

Toimittaja Aron jutusta ja laajasta Venäjä-trolli-keskustelusta huolimatta ei ole selvinnyt, toimiiko Suomessa Venäjän palkkaamia trolleja. Sellaisesta ei ole mitään todisteita, on vain Aron luuloja ja väitteitä. Kun sotatieteiden tohtori Saa-ra Jantuselta kysyttiin, onko Suomessa Venäjän valtion maksamia trolle-

ja, hän sanoi, ettei kukaan tiedä kysymykseen vastausta. Jantunen totesi myös, että trolleiksi on saatettu leimata ihmisiä, jotka vain ottavat kantaa asioihin.

Toimittaja Aron tutkimus-saana tekemä "löytö", että Suomessa olisi Venäjän valtion maksamia trolleja, on siis huuhaata. On hälyttävää, että todistamattomille väitteille, Venäjän vastaiselle propagandalle ja mielipiteen vapauden rajoittamiselle perustuva juttu palkitaan vuoden juttuna. Se osoittaa selvästi suomalaisen journalismin nykytilan. Skepsis ry jakaa vuosittain huuhaa-palkinnon ilmiölle, joka on täysin vailla totuusperustaa. Se palkinto olisi kuulunut Venäjän trollit Suomessa-jutulle.

Venäjä-trolli -jahti ja sen pal-kitseminen on nostanut esiin huolen mielipiteen ja sananvapauden tilasta maassamme. Ihmisiä on leimattu ja heidän motiivejaan asetettu kyseenalaisiksi pelkästään eriävien mielipiteiden vuoksi. Tämä ei ole demokratiaa.

Marjaliisa Siira

Kuva: Heikki Männikkö

Tässä yxi trollitehdas Helsingin Arkadianmäellä, jossa monet hankkivat leipänsä trolloamalla USA:n, EU:n ja Nato:n hyväksi.

Siemenet Lähi-Idän nykykaokselle on kylvänyt imperiaalismi (2)

Jatkoa sivulta 6

ennen Suezin sotaa solmittu sopimus. Se osoitti kiistattomasti tuonkin vuonna 1956 käydyn sodan perustuneen kirjalliseen allekirjoitettuun, mutta tuolloin salaiseen asiakirjaan. Eli "Suezin kriisi" osoittautui etukäteen salaisesti sovituksi operaatioksi Egyptin presidentin Gamal Abdel Nasserin syrjäyttämiseksi. Tämä "Regime Change" toteutettiin nyt eurooppalaisvaltojen ja Israelin voimin.

Tällaisten asioiden paljastuttua osoittautuu, että kaikilla näillä salaisilla diplomaattisilla sopimuksilla on aina takajana suurvaltoja, jotka takavat sopimusten pitävyyden. Ensimmäisen maailmansodan jälkeen tuli julkisuuteen vähän poikkeuksellisella tavalla myös tämä aiemmin mainittu Sykes-Picot-sopimus. Tämän salaisen sopimuksen yksi takaajavaltio oli Tsaarin Venäjä. Venäjällä tapahtui tunnetusti vuonna 1917 tsaarinvallan

Kuva: Heikki Männikkö

Israelin vastaisia protesteja järjestettiin maailmalla sen hyökättyä 12.7.2006 Libanoniin. Kuva 30.7.-06 Israelin lähetystöltä Helsingissä

kumonnut vallankumous ja tuoloin valtaan nousseiden bolshevikien kannalta oli hyvin hyödyllistä julkaista näitä Tsaarin Venäjän asiakirjoja. Salaisena solmittu Sykes-Picot-sopimus levitettiin hyvin laajalti Lähi-itään. Tämä sopimus aiheutti 1900-luvun ensimmäisen syvän pettymyksen. Lähi-idän kansat näkivät millaista peliä niiden selkien takana oli pelattu. Ihan samalla tavalla nämä erinäköiset myöhemmät salaiset operaatiot ovat paljastut-

tuaan aiheuttaneet jatkuvaa katuruuden kertymistä tällä alueella. Ja perinne joka sitkeästi jatkuu tänäkin päivänä ns. kaksoisstandarit (double standards), joihin tutkija avoimin silmin maailmaa tarkaillessaan törmää lähes päivittäin, luotiin viimeistään Sykes-Picot-sopimuksella.

Pertti Multasen luennosta toim. Heikki Männikkö (Jatkuu seuraavassa numerossa)

Hallintarekisterit tulee avata ja osakeomistukset julkisiksi

Hallintarekisterin salliminen suomalaisille ja osakeomistusten piilottaminen nousi loppuvuodesta puheenaiheeksi. Lauseen antajat vastustivat tätä Helsingin Sanomien mukaan 90 %:sti.

Esitystä osakeomistusten piilottamisesta perusteltiin kansainvälisellä kilpailukyvyllä, koska muualla ei ole Suomen kaltaista avointa käytäntöä. Olisi päinvastoin tehtävä esitys, että Suomen avoin käytäntö otetaan käyttöön muuallakin. Se olisi hyvän käytännön leviättämistä ja auttaisi veronkieron porsaanreikien selvittämistä. Se myös palvelisi sitä, että asioista on tietoa. Tietoa tarvitsevat pienosakkeenomistajat, tutkijat, kansalaiset ja niin edelleen, jotta voitaisiin toimia oikean tiedon pohjalta.

Otin tämän esille korruption vastaisen Transparen-sy Internationalin Suomen yhdistyksen tilaisuudessa. Sain vastauksen ja sellaisen mielenkiintoisen tiedon, että G20-ryhmä olisi tämän suuntais-

ta esittänyt ja valmistelemassa. Saa nähdä, mihin se johtaa, mutta osoittaa kuitenkin, että avoimuuden lopettaminen ei olisi sen mukaista, mihin laajasti pyritään.

Avoimuuden tausta Suomessa ei ole tunnettua. Yrjö En-tteen sotien jälkeen tekemä työ on tässä tärkeää. Hän selvitti, että Suomessa suuret finanssiryh-mät KOP, SYP ja OP-ryhmä sekä valtion Postipankki toimivat siten, että niillä oli kullakin omassa valtiopiirissään muita yhtiöitä. Enne selvitti yhtiöt ja mikä kuului mihinkin leiriin. Tätä työtä jatkoi osaltaan Timo Koste ja sitten Esko Seppänen, joka osti yhtiöiden osakkeita yhden kustakin ja kävi yhtiökokouksissa ja selvitti osakkuudet tarkkaan. Tämän työn seurausta on, että Suomessa on avoin käytäntö. Omistuksista tuli julkisia. Se oli seurausta siitä, että Suomessa oli tehty poikkeuksellisen hyvää työtä näissä asioissa. Suljetut hallintarekisterit olisivat tämän mitätöintiä.

Helsingissä 18.1.2016 Pekka Tiainen

Poliittista häveliäisyyttä

Johan Bäckman Publications julkaisi 2015 Matti Rossin kirjan Raunioista nousee Donbass. Sanomayhtiön pää-äänenkannattajassa julkaistiin vaivaantuneen oloinen arvio kirjasta. Sitä en yhtään ihmettele, sillä niin kiusallisia Rossin lainaukset ja kommentit Helsingin Sanomien Ukrainaa koskevasta kirjoituksesta kirjassa ovat.

Krimin liittyminen vaikea asia

Mutta kenen etua palvelee SKP:n sanomalehden häveliäs solidaarisuus porvarillisia toimittajia kohtaan? Tiedonantaja ei sentään suoraan tuomitse Venäjää ja Putinia Krimin kaappaajina, mutta varovainen vaiteliaisuus asian ympärillä täyttää annetun tehtävän. Vapaa läntinen tiedonvälitys pitää kommunistien omantunnon herkkänä puolustusasemissa kaikelle, mitä läntinen demokratia määrittää meidän syyksemme.

Presidentit Putin ja Nii-nistö

Vladimir Putin on Suomen Kansallisen kokouksen veljespuolueen Yhtenäinen Venäjä johtaja. Meillä ei vielä koeta kokoomusta vasemmistopuolueeksi, vaikka Sauli Niinistö käyttikin tunnusta Työväen presidentti.

Rossi kirjoittaa "Kun USA menetti Krimin": "Mutta

16.3.2014 tapahtui käänne, joka sotki amerikkalaisten suunnitelmat. Krimillä pidettiin kansanäänestys liittymisestä Venäjään. 83 prosenttia krimiläisistä äänesti referendumissa. 97 prosenttia äänesti liittymisen puolesta."

Vladimir Putinin kommentti 18.3.2014

"Järjestäessään kansanäänestysten ja antaessaan itsenäisyysjulistuksensa Krimin korkein neuvosto on vedonnut Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjaan... Julistuksessaan eroavansa Neuvostoliitosta Ukraina itse teki aivan saman asian, tekstiltäänkin lähes saman. Ukraina siis käytti tätä oikeutta, mutta krimiläisiltä se kielletään. Miksi?"

Jugoslavian hajotus-sotien yhteydessä Putin lainaa USA:n Kansainväliselle oikeudelle Kosovo-kuulemisten yhteydessä 17.4.2009 esittämästä kirjallisesta muistiosta: "Itsenäisyysjulistukset saattavat olla sisäisen lainsäädännön vastaisia ja näin usein tapahtuukin. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että kansainvälistä oikeutta olisi rikottu."

Kosovossa NATO hoiti kansanäänestyksen pommittamalla Serbiaa.

Viljo Heikkinen vanhempi huoneenrakentaja Lapinlahti 25.3.2016

Opiskelija! Mistä tunnet ystävän?

Kuva: Heikki Männikkö

tivät äänestämättä.

200 edustajasta oli vain 57 edustajaa, jotka äänestivät koulutusleikkauksia vastaan. Leikkausten hyväksyjä oli 86. Puoltajia oli 56, eli he jotka jät-

Yhteensä leikkausten kannattajia oli 142 edustajaa. Nämä 56 "Juudasta" ovat niitä, jotka tulevat kaduilla toreilla ja ostoskeskuksista hymyillen vastaan, halaavat ja jopa suutelevat poskelle kertoen kuinka juuri he sinua puolustaa ja toimii sinun etujesi mukaan. Onhan eduskunnassa toki parikymmentä kestoedustajaa, jotka ovat poissa luottamusäänestyksistä. -PE-

Hävetkää valtiovalta - miksi Posti taas?

Suomessa vietetään osinkojuhlaa

Työnantajapuoli eli EK ja Kokoomus valittelevat Suomen työkustannusten kohoamista kilpailijamaihin verrattuna; silti suomalaiset yritykset maksavat Euroopan korkeimpia osinkotuottoja. Suomen osakemarkkinoiden ennakoitu osinkotuotto on tänä keväänä yli neljä prosenttia. Esimerkiksi upporikkaassa Norjassa osinkotuottojen odotetaan olevan noin 3,5 prosenttia ja Tanskassa vain puolet Suomesta. Samaan aikaan kun hallitus haluaa antaa yrityksille lisää taloudellisia helpotuksia, samaiset yritykset valmistautuvat maksamaan ennätysosingot omistajilleen. Miksi?

Postin pomon palkasta ja johtoryhmän tuloista

Kova on yt-Postin pomon palkka - johtoryhmäkin tienasi isoja kannustinsummaa vuonna 2015. Miksi? Menikö osa bonuksista Panamaan veroparatiisiyhtiölle? Odotellaan tietoa.

Miksi valtio mahdollistaa veronkierron ja sitten vie veronkieräjäien voittorahat kilpailukykyloikkaa ja säästöjä hokien kansalta tulouttaakseen nekin osinkojen kautta huijareille?

Postin palkka- ja palkkioselvityksen mukaan Heikki Malinen sai vuonna 2015 kokonaispalkkaa 501 000 euroa. Lisäksi Malinen sai lyhyen aikavälin kannustinpalkkioita 78 000 euroa. Hänen kuukausi-tulonsa oli vuonna 2015 noin 1 166 euroa kuukaudessa enemmän kuin vuonna 2014. Kuukaudessa Malinen tienasi noin 48 000 euroa. Miksi?

Postin johtoryhmään kuuluu Malisen lisäksi seitsemän muuta henkilöä. Muulle johtoryhmälle maksettiin yhteensä yli 300 000 euron verran kannustimia. Miksi? Koko johtoryhmä sai palkkaa ja palkkiota

Irwin Goodmanin laulu ”Haistakaa paska koko valtiovalta” kuvastakoon ahneutta. Ahneuden eli osinkojen ja valtion yritysten johtajien palkkojen maksimoimiseksi pidetään ammattijärjestöt hiljaisina ja annetaan sovussa niiden kanssa potkuja liiton jäsenille. Voidellaanko pois-potkittavien liiton jäseniä edustavat luottamusmiehet hiljaisiksi? Olisiko Postilaisten PAU:n kannattanut taistella työntekijöiden ja muiden liittojen tuella vai miksi näin kävi? Voideltiin-ko työntekijöiden etujärjestöä? Kysymyksiä vailla vastausta.

Kuva: Heikki Männikkö

SSS-hallituksen vastainen megaviikko päättyi 12.3.2016 joukkovoima- kansalaisjärjestön protestiin, jossa vaadittiin toimeentuloa sekä ihmis- ja perusoikeuksia kaikille Suomessa ja koko maailmassa. Protestiin osallistui 8000 ihmistä. Kuvassa osanottajia Suurkirkon rappusilla.

viime vuonna yhteensä lähes 2,7 miljoonaa euroa, mikä on yli puoli miljoonaa euroa enemmän kuin vuonna 2014. Senkö vuoksi postilaiset joutuivat vuoden 2015 lopussa Postin johdon mielipuolisten suunnitelmien kohteiksi, jotka torjuttiin postilaisten oman liiton PAUn ja mm. AKT:n tuen avulla.

Postilaisten kärsimysnäytelmä jatkuu vain - loppua ei näy

Posti on ollut viime vuosina lukuisia kertoja otsikoissa yt-neuvotteluiden ja työntekijöiden irtisanomisten vuoksi. Viimeisimpien tietojen mukaan Posti irtisanoo tuoreimpien yt-neuvotteluiden päätyttyä 181 henkeä. Työpaikkojen kerrottiin vä-

henevän yhteensä 682. Osa-aikaiseksi työ muuttuu 198 henkilöllä. Miksi nyt, heti vuoden 2016 helmikuun alusta julistettu ja irtisanomis-neuvotteluja ei torjuttu tai haluttu torjua? Vuonna 2015 Postissa käytiin useita yhteistoimintaneuvotteluja ja henkilöstön määrä pieneni edellisvuodesta 1 691 henkilöllä. Miksi ei ollut työtaisteluita?

Onko Posti köyhä? Ei ole

Postin liikevoitto ilman kertaluonteisia eriä kasvoi viime vuonna 25,4 miljoonaan euroon, kun se vuotta aiemmin oli 23,5 miljoonaa. Postin tulos nousi voitolle - se jakaa osinkoa 18 miljoonaa. Postin tulos oli hyvä, vaikka liikevaihto laski 11 prosenttia 1650 miljoonaan euroon.

Tulos ennen veroja nousi 43,3 miljoonaan euroon. Viime vuonna tulos oli 4,6 miljoonaa euroa tappiol-la. Liiketulos oli 55,9 miljoonaa euroa. Postin henkilöstökulut laskivat 91,3 miljoonaa euroa eli 10,8 prosenttia edellisvuoteen verrattuna, joten yhtiökokoukselle ehdotetaan, että osinkoa jaetaan 18,0 miljoonaa euroa. Osakekeinottelijat eli valtio tai yksityiset, joille osingot jaetaan, varastavat kakusta isomman palan kuin olisi moraalinen mukaan kohtuullista. Valtio omistaa koko Postin osakekannan, joten ei ole fiksu potkia jengia kortistoon ja tehdä sitten tiliä. Kansa joutuu kilpailukykyloikkaan näiden osinkojuhlien ja irtisanomisten maksumieheksi.

Mikä on kaiken tarkoitus?

Norminpurkutalkoot, joita johtaa Juha Sipilä, mies joka vastaa Postin

omistajaohjauksesta, tarkoittavat sitä, että uusliberalistista talouspolitiikkaa ajatushautomo Liberaan malliin ajava SSS/EK-hallitus laittaa vapaan kilpailun eetoksella Postin yksityistettäväksi ja sitten myytäväksi kansainvälisille sijoittajahuujareille.

Valtion yritykset ja omistukset, joita Sipilä kutsuu laiskaksi pääomaksi, vapautetaan suunnitelmien mukaisesti myyntiin ja myyntien tuotot sekä myöhemmät osingot ohjataan Panamaan tai vastaaviin veroparatiiseihin. Työllistävää tai investoivaa vaikutusta kaupolla ei ole eikä tule. Ei tässä tämän ihmellisemmästä asiasta ole kyse.

Juhani Valo

Lähteet:
YLE, Talouselämä ja Iltalehti.

Vanhat vaikeavammaiset säästöleikkurin

Hallitus aikoo leikata 75 vuotta täyttäneiden vammaisten, muun muassa sokeiden, liikunta- ja kehitysvammaisten tukia. Ikärajaus muuttaisi esimerkiksi henkilökohtaisen avun, kuljetuspalvelut sekä palveluasumisen harkinnanvaraisiksi.

Hallitusohjelmaan pohjaava suunnitelma on osa niin sanottua norminpurkua ja kuntien tehtävien karsintaa. Perus- ja ihmisoikeuksia rikkova ikärajaus osuu ryhmään, jonka on vaikea saada äänensä kuulumaan.

Siirtyminen vammaispalvelulain tuesta sosiaalihuoltolain palvelujen piiriin tietäisi sitä, että kunnat muuttaisivat palvelut tarveharkintaisiksi. Pelkästään 75 vuoden ikä voi poistaa tärkeän palvelun. Jos ihmisellä on esi-

merkiksi vaikea kehitys-, näkö- tai liikuntavamma muun muassa hänen kuljetuspalvelunsa, henkilökohtainen apunsa tai palveluasumisensa loppuvat sellaisina kuin ne ovat olleet ennen 75-vuotispäivää. Myös esimerkiksi asunnon muutuskorjaustyöt ovat monelle vammaiselle välttämättömiä.

Ikääntyneet vaikeavammaiset jätetään lakiuudistuksessa vammaispalvelujen ulkopuolelle, vanhuspalvelu- ja sosiaalihuoltolain varaan. Palvelut riippuisivat kunnan taloudesta ja päättäjien asenteesta. Ikäraja 75 vuotta ei muuta vamman laatua millään lailla.

”Ihmeperantumisia tapahtuu harvoin”.

Kalevi Wahrman

Kiireellisiä toimia velkomisjärjestelmään

Pekka Tiaisen hyllyyn on kertynyt lisää kirjoja. Oikeustieteen tohtorin ja Helsingin yliopiston oikeusteollisen tiedekunnan pitkäaikaisena dekaanina olleen Jukka Kekkosen Kun aseet puhuvat (2016, Art House) vertaa poliittista väkivaltaa Espanjan ja Suomen sisällissodassa ja kuvaa laillisuuden haaksirikkoo. Esko Seppäsen Mistä Suomi vaikennee-kirjan (2016, Into Kustannus) luvut kuten ”Pankkimafia, maailman vaarallisin rikollisjärjestö”, ”Hallintarekisterit mittatilaustyönä veroporsaille” ja ”Verenimijöiden aatelia: perintäfirmit” kertovat sisällöstä. Pekka Tiaisen tässä julkaistava kertoo oikeuslaitoksen nykyisestä haaksirikosta velkomisessa sekä korjausmahdollisuuksista.

Vuonna 2015 ulosotossa oli 4,1 miljardia euroa. Se sama luku kuin valtion menojen vähennystarve, jonka hallitus on asettanut tavoitteeseen hallitusohjelmassa. Suuri osa ulosotettavasta summasta on viivästyskorjoja ja asianajajien palkkioita eikä varsinaista velkaa.

Vuoden 2015 lopussa oli ulosotossa 228 000 henkilöä, joista 203 000 oli yksityishenkilöitä. Vuonna 2015 oli ulosotossa 540 000 eri henkilöä, joista ihmisiä vajaa puoli miljoonaa ja loput oikeushenkilöitä kuten yrityksiä. Tämä luku on liki kaksinkertainen verrattuna vuoden lopussa ulosotossa olleisiin, koska vuoden mitaan tulee uusia henkilöitä ulosoton piiriin ja poistuu entisiä. Vuoden 2015 lopussa ulosotossa olleista oli pääasiallisen toimeentulon mukaan työttömiä 40 000, eläkeläisiä 33 000, opiskelijoita ja koululaisia 12 000, työssä olevia 100 000 ja miltei kaikki loput sellaisia, joiden toiminta ei ole selvillä.

Mikäli vuoden aikana ulosotossa olleista on työttömiä sama osuus kuin vuoden lopussa, työt-

tömiä oli ulosotossa vuoden 2015 mittaan noin 90 000 työtöntä. Todellisuudessa ulosotto kohdistuu työttömyyteen huomattavasti suuremmassa määrin, koska pääasiallisesti työssäolevissa on työttömyyttä kokeneita. Myöskin eläkeläisten pienituloisuus ja ulosotto on usein seurausta työelämäaikaisesta työttömyydestä johtuvasta pienestä eläkkeestä.

Ulosottoloukku työn vastaanottamisessa estää työllistymistä

Ulosoton suojaisuus, josta ei ulosoteta on 678 euroa kuukaudessa. Kun palkka ylittää tämän, ylittävältä osasta menee pienissä palkoissa verojen jälkeen 2/3 ulosottoon. Vero ja ulosotto vievät tällöin liki kolme neljäs osaa lisätulosta. Kun bruttotulon noustessa asumistuet ja toimeentulotuet vähenevät, työhön meno ei lisää tuloja juuri lainkaan tai voi niitä jopa vähentää. Tämä on esimerkki ulosottoloukusta, jonka työttömät kohtaavat kuten myös ulosotossa olevat opiskelijat, jos haluaisivat lisätuloa.

Työnteolla ei saa tuloja lisää eikä velkakaan lyhene, kun viivästyskorot juoksevat. Suomen ulosottojärjestelmä on täynnä tällaisia epäkohtia. Mitä olisi tehtävä. Suojaosuuden korotus työmarkkinatukea korkeammaksi on tarpeellinen keino. Suojaosuuden tasokorotus esimerkiksi 100 euroa työmarkkinatukea korkeammaksi kuten 800 euroon tai suurempaan summaan helpottaisi ulosotossa olevien tilannetta merkittävästi. 100 euroa lisää käteen kuukaudessa on kymmenille tuhansille pienituloisille ulosotossa oleville paljon. Se myös mahdollistaa työhön pääsyn ja velan hoidon.

Ulosottoloma työtä vastaanottaessa, pankkiloma, velkamoratorio

Lisätapa saada helpotusta ulosottoloukkuun ja työllistymiseen olisi ulosottoloma siten, että työttömän päästessä työhön ulosottoa ei oteta ensimmäisen puolen vuoden tulosta. Se poistaisi kynnyksen ottaa työtä suuren työttömien joukon kohdalla eikä maksaisi yhteiskunnal-

le, koska tulisivat verotulot.

Pankkiloma ei ole uusi sana. Franklin Roosevelt käytti tätä sanaa 1930-luvun laman hoitamiseksi New Deal-politiikan osana. Lainojen maksua lykättiin. Hän ei käyttänyt sanaa velkamoratorio kuten kilpailijansa, mutta se tarkoitti samaa asiaa. Pankkiloma oli positiivisempi ilmaisu.

Suomessakin 1930-luvun laman aikana talonpojat, joita uhkasi pakkohuutokauppa, saivat hakea puolen vuoden ja sitten vuoden ja pidempääkin velkamoratorioa, jonka aikana ei ulosotettu. Asia hoidettiin ulosottolain muutoksella. Myöskin otettiin käyttöön valtion obligaatiot, joilla lyhytaikaiset velat muutettiin pitkäaikaisiksi.

Ulosottoloma tarkoittaisi enemmän vapaakuukausia ilman voudin harkintaa

Nykyisellään ulosottojärjestelmän keskeinen ongelma on, että ulosottoa maksimoidaan lisätulojen saamiseksi valtiolle, joka saa suuren osan ulosotosta sekä pankkien ja perintäyhtiöiden hyväksi. Tästä johtuu, että korjauksia ei saada tehtyä.

Tämä ulosoton maksimointijärjestelmä on johtanut 2010-luvulla myös kiihdytettyihin pakko-realisointeihin. Niitä on ollut 2010-2015 30 000 kappaletta, joista puolet kiinteistöjä ja asuntoja. 1930-lu-

vun lamassa pakkorealisointiin vuosina 1929-1936 16 000 tilaa, ilman velkahelpotuksia määrä olisi ollut olennaisesti suurempi. 1990-luvun pankkikriisissä halvalla tapahtuneet pakkorealisoinnit olivat massamaisia. Nyt ne ovat tulleet uudelleen kuvaan, mutta tätä tekevät ulosot-toviranomaiset ja voudit.

Virheellisten velkatuomioiden korjaaminen

On näytetty toteen suoranaisesti virheellisiä tuomioita ja väärää velkomista. Tämä on paisunut jo massamaiseksi. Käräjäoikeuksilla on vuodessa 300 000 velkomisasiata, kuusi kertaa enemmän kuin vuonna 1995 tai runsas 10 vuotta sitten. Oikeusjärjestelmä on pahoin vaarantunut, kun virheellinen tuomitseminen on arkipäivää. Usein yrittäjät ovat väärin tuomioiden kohteena.

Nykytilanteessa ulosotolla lisätään maksukyvyttömyyttä lisäämällä ulosottoja ja viivästys-korkoja ja ajetaan pienituloisia ahdinkoon. Ulosotto maksimoi ulosottoa ja estää työllistymistä ja saa aikaan, että yhteiskunta joutuu maksamaan toimeentulotukia. Ulosotto- ja velkomisjärjestelmä edellyttää kokonaisuudistusta. Sitä ennen tarvitaan kiireellisiä korjauksia pahimpiin epäkohtiin.

Pekka Tiainen 16.4.2016

Tarvitaan laajaa yksityistämisen vastaista rintamaa

Valtiolla "laiskaa pää-omaa"

Laiskasta pääomasta on tullut yksityistäjien suosikkihokema. Sekä omistajaohjauksen päällikkö Eero Heliövaara että pääministeri Juha Sipilä moittivat molemmat, että valtiolla on liikaa laiskaa pääomaa. Molempien mielestä miljardien omaisuus pitää sijoittaa nykyistä tuottavammin.

Maaliskuun lopulla ilmestyneessä Elinkeinoelämän valtuuskunnan analyysissä Laiska jättiläinen päätoimittaja emeritus Hannu Leinonen suosittaa, että valtio myisi yhtiöitään 20 miljardin euron edestä. Strategista omistamistakin voidaan rajusti vähentää, sillä valtion intressit voidaan taata sääntelyllä sekä pienillä osaomistuksilla.

Elinkeinoelämän valtuuskunta suosittelee mm. Postin ja VR:n yksityistämistä

Leinosen mukaan suurin osa myyntituloista, yli 11 miljardia euroa, tulisi valtion omistuksista pörssiyrityksistä, joilla ei hänen mielestään ole enää strategista merkitystä. Valtio voisi luopua kokonaan esimerkiksi Sammon, Stora Enson ja Metson omistuksistaan sekä myydä puolet Fortumin, Nesteen ja Finnairin omistuksista. Kantaverkko Fingridissäkään ei tarvittaisi enemmistöomistusta.

Myydä listamattomia kaupallisia yhtiöitään, valtio voisi Leinosen mukaan saada ainakin 2,7 miljardin euron tulot. Tähän yritysryhmään kuuluvat muun muassa Posti ja VR. Lisäksi valtio voisi saada noin 6,2 miljardia euroa yksityistämällä erityistehtäviä hoitavia yhtiöitä, kuten Veikkauksen ja Alkon sekä lentokenttäyhtiö Avian, Leinonen suosittelee.

Yksityistämisen perustelut ideologisia

Leinosen mielestä 20 miljardin myyntitulot kannattaisi käyttää digitalisaatioon ja muihin Sipilän porvarihallituksen kärkihankkeisiin. Julki-

Oikeistolaisen liberalistisen talousopin mukaan valtio ei saisi omistaa mitään. Korkeintaan pelastaa veronmaksajien varoilla konkurssiin menneet yksityisyrietykset ja niiden muututtua kannattaviksi luopua osuiksistaan. Varmat osinkotulot valtion kassaan, strateginen omistus ja huoltovarmuus eivät paina vaakakupissa mitään, kun pääomapiirien tuloja pyritään kasvattamaan entisestään mahdollisimman laajalla valtionyhtiöiden yksityistämisellä.

Kova uusliberalistinen markkinakapitalismi, EU-suuntaus ja kaiken yksityistäminen ovat yksi ja sama asia. Sitä vastaan tarvitaan laaja kansan yhteisrintama.

siin sosiaali- ja terveystalouteen käydyssä, 20 miljardia katoaisi yhdessä vuodessa ja koulutukselle rahat riittäisivät kaksi vuotta. Leinosen perustelut valtionyhtiöiden yksityistämiseksi ovat selkeän ideologiset. Hänen mukaansa, nykyisenlaajuinen valtio-omistaminen syrjäyttää yksityistä yritteliäisyyttä ja alentaa koko talouden suorituskykyä, koska valtion yritykset ovat yksityisiä yrityksiä tehottomampia. Valtio-omistus on myös politisoitunutta. Kun yksityisten omistajien tavoitteena on tuotto niin valtio-omistajan tavoitteet määräytyvät poliittisesti. Pitäisikö valtionyhtiön maksimoida työllisyys, tasapainoinen alueellinen kehitys, omavaraisuus ja työntekijöiden asema, Leinonen kysyy.

Postipalveluja heikennetään ja työntekijöiden asemaa huononnetaan

Kapitalistien esikunnan neuvoja kuuliaisesti noudattava Sipilän por-

varihallitus on ilmoittanut kiirehti-vänsä raideliikenteen avaamista kilpailulle. Postimarkkinat avattiin kilpailulle postilailla jo vuonna 2011. Hallitus esitti maaliskuun alussa, että valtioneuvoston myöntämistä postitoimiluvista luovuttaisiin. Esi-tyksen mukaan jatkossa kirjelmätyksiä koskeva postitoiminta edellyttäisi vain ilmoitusta Viestintävirastolle. Nyt toimilupajärjestelmäs-tä luovuttaessa sanotaan madallet-tavan yksityisten yritysten alalle tu-lon kynnystä. Nykyisten toimilupa-ehtojen katsotaan estävän tai hidastavan postiyritysten alalle pääsyä ja toiminnan käynnistämistä.

Posti on VR:n tapaan ilmoittanut merkittävistä henkilöstövähennyksistä. Posti- ja logistiikka-alan unionin PAU:n mukaan, sillä tulee olemaan katastrofaalisia seurauksia kansalaisten postipalveluille ja yhtiön tulevaisuudelle. Yli 400 postilaisen vapaaehtoinen irtisanoutuminen on

järjestön mielestä osoitus Postin surkeasta henkilöstöpolitiikasta.

Postilaisilla on liikaa työtä

PAU:n Itä-Suomen aluejärjestön mukaan, alalta on vuosien saatossa hävitetty tuhansia työpaikkoja. Jo aikaisempien työntekijöiden määrän vähennysten takia työtä on liikaa työntekijämäärään suhteutettuna. Yliötöitä tehdään työpaikoilla lähes päivittäin. Postia jää jakamatta jakajien väsyttävä jatkuvaan ylityön tekemiseen. Työntekijämäärän vähentyminen tulee entistä enemmän näkymään postinsaajille postin saapumisen viivästymisenä.

Alihankinta ja vuokratyö ovat levinneet alalle kulovalkean tavoin heikentämään omien määräaikaisten postilaisten käyttöä. Ne vievät uusien työntekijöiden alalle tulon mahdollisuudet ja ajavat pikkuhiljaa ikääntyvän henkilöstön jaksamisongelmiin. Samalla, kun Posti sanoo etsivänsä

uutta liiketoimintaa, se luopuu jo olemassa olevasta liiketoiminnasta siirtämällä sitä omasta työstä pois alihankintaan.

Postikonttoriverkosto ajettu alas

Postinjakajien työtaakkaa on lisätty kasvattamalla reittikokoja kohtuuttomasti. Kun takavuosina esimerkiksi pohjois-savolaissa Sukevan taajamassa oli kolme postinjakajaa, niin tänä päivänä yksi henkilö jakaa postin taajamaan ja useille sivukylille.

Posti on ajanut alas perinteikkään ja toimivan postikonttoriverkoston myös Pohjois-Savossa. Huhtikuun alussa lakkautettiin lisälmen postikonttori ja sen myötä kaikki 5 työntekijää jäivät työttömiksi. Nykyisin Pohjois-Savossa Postin konttori toimii enää Kuopiossa. Postin palvelupisteet ovat siirtyneet asiamiesposteille, tai kuten nykyään halutaan sanoa kumppaniyrityksille R-kioskeihin ja marketteihin.

Valtionyhtiöiden yksityistäminen on lopetettava

Kaiken edellä kerrotun taustalla näyttää olevan pyrkimys postipalvelujen yksityistämiseen ja niiden muuttamiseen kapitalistisen voiton teon välineeksi. Kun palvelut on saatua ajettua tarpeen huonoiksi, on helpompaa niiden parantamista keppihevosena käyttäen myydä Posti yksityisille kapitalisteille.

Toisin kuin EVA:n Lenonen ja pääministeri Sipilä suosittelevat, valtionyhtiöiden ja omaisuuden yksityistäminen on lopetettava ja sitä vastoin on kehitettävä ja perustettava yhteiskunnan omistamia yrityksiä työllisyyden, tasapainoisen alueellisen kehityksen ja huoltovarmuuden turvaamiseksi. Valtion yhtiöiden on lisäksi kannettava parempaa yhteiskuntavastuuta työllisyyden ja työntekijöiden aseman parantamiseksi. Vaatimuksen toteuttamiseksi tarvitaan laajaa yksityistämisen vastaista rintamaa.

Asko Julkunen

KUN TALOUSPOLIITTINEN SELITYSVOIMA HIIPUU

Olemme saavuttaneet taloudellisen "pitkän syklin" sen vaiheen, jolloin usko "leikkauksiin" ja mahdollisiin verohelpotuksiin hiipuu, niin kansallisesti kuin kansainvälisestikin. Monetaristinen, inflaatioton aika tekee suurimmalle osalle kansaa entistä kipeämpää, köyhien- ja köyhtyvien määrä kasvaa, usko leikkausten jälkeiseen parempaan huomiseen horjuu. Mistä on kysymys kun talouspoliittinen selitysvaiva hiipuu?

80-luvulla hyvinvointiyhteiskunta alkoi rakoilla kun ns. "verokapinat" alkoivat syödä pohjaa yhteiseltä hyvältä, yhteisöllisyydeltä. Oli helpompi puhua verojen kevennysten puolesta kuin koittaa selittää hyvinvoinnin pitkän tähtäimen merkityksellisyyttä ja sen ylläpitämää täystyöllisyyttä. Ilmiö koski koko teollistunutta maailmaa ja myös Suomea. Ay-liike ei enää puollustanut "sosiaalipaketteja" vaan alkoi hyväksyä verohelpotukset palkankorotuksiksi. Samoin työväenliike alkoi kirjaamaan ohjelmia välittömien etujen saannin merkityksen ja taistelun inflaatiota vastaan. Nämä olivat niitä tekijöitä, joita Keynes oli kirjannut 30-luvulla teorioihinsa hyvinvointivaltion perustaksi. Sen selitysvaiva hiipui keskusteluun korkeista-

veroasteista vaikka vaikutukset olivat päinvastaiset kuin keskustelussa annettiin ymmärtää. Työllisyys ja hyvinvointi yleensä olivat korkeimmillaan maissa joissa veroaste oli korkein (mm, ILO).

Suomessa porvaristo arvosteli "holhousyhteiskuntaa" ja puhui yksilön vastuusta ja työväenliike myötäeli, ettei tästä mitään tule "jos toisillemme paitoja pesemme ja takkeja harteille auttelemme". Näin oli vahvojen teollisuusliittojen näkemys kirjattu työväenliikkeen yleiseksi houksi, verotuksen tuloja tasaava voima saatu näyttämään rasitteelta. Hyvinvointivaltion viimeisiltä puolustajilta oli selitysvaiva viety helpoilla letkauksilla ja yli sukupolvinen rakennustyö, hyvinvointivaltio lähti purkautumaan.

Nyt seisomme "Ässähallituk-

sinemme" tämän syklin loppupäässä (toivottavasti) kun heidän tekemistensä selitysvaiva alkaa hiipumaan. Ilmiö on yleinen teollistuneissa maissa, mutta koskettaa mainittuja rankemmin monia kehitysmaita, jotka ovat riippuvaisia teollistuneiden maiden menestyksestä ja kehitysavusta. Leikkauksista ja verojen kierrosta on tullut arkipäivää, joita hallituksen on vaikea selittää "hyvinvoinnin säilyttämiseksi" ja sotakoneen kasvattamiseksi. Veroparatiiseista on kasvanut ongelma inflaatiottomassa maailmassa, jotka tarjoavat turvan, mutta eivät suoja omistuksia inflaatiolta.

Tässä ei ole kysymys normaalistä pitkästä syklisestä realitalouden maailmassa (Kondratjev, Korpinen) vaan ajasta, jossa arvopaperiomaisuus on kasvanut käsittämättömiin mittoihin. Perinteisten sykliden loppua on leimannut metallien ja muun realiomaisuuden arvonnousu, mutta nyt tuota arvopaperiden tai "bittien" arvoa tuskin näemme realiomaisuutena? Se on jollain tavalla romahtava arvoltaan, ikään kuin se olisi kätkenyt itseensä puut-

Porvaristo arvosteli "holhousyhteiskuntaa". Työväenliike vastaili "että ei tästä tule mitään, jos pesemme toistemme paitoja." Näillä letkauksilla vietiin selitysvaivaa hyvinvointivaltion puolustajilta. Muistakaamme, kun hallitusta haukkumme, että ei ay-liike ja perinteinen vasemmista syytön tähän kurjuuteen ole. He hyväksyvät uusoikeistolaisen hallituksen toimet "kunhan se tehdään yhdessä"

tuvan inflaation, joka sitten kerralla purkautuu. Ehkä oire tähän suuntaan on se, että arvopaperiyhtiöt ovat entistä kiinnostuneempia maa- ja vesi- sekä mineraalioimistuksista, ehkä myös ihmisten terveyteen ja hyvinvointiin liittyvistä omistuksista, jotka kaikki ovat realitaloutta.

Kuten jo lukuisat tutkijat ovat tällä vuosituhanella todenneet, että talous kasvaakseen tarvitsee taiseempaa tulonjakoa, mikä johtaa myös varallisuuden tasaisempaan jakoon. Tämä tutkijoiden käsitys on vieras hallituksellemme, mutta

myös arvopapereita omistaville tahoille sekä kansainvälisille päämajärjestelmille kuten EKP tai IMF, joiden päätösten selitysvaiva on hiipumaan päin. Tämä ei yksin johdu siitä, että muutamat maailman johtavat ekonomistit ovat kyseenalaistaneet monetaristisen "siron-tateorian" vaan siitä, että kansat ovat – vuosikymmenten tauon jälkeen – ottaneet asian omakseen, heidän hyvinvoinnista on kysymys.

Hannu Ikonen
Vastavalkea ry vpj.

Hyvää Vapunpäivää Suomen työkansalle!
Irti EU:sta, Nato:sta ja uusliberalismista...

Kommunistien Liitto ry
Suomen Työväenpuolue ry
EU:n Vastainen Kansanrintama ry
Sodan ja Fasismen Vastainen Työ ry
STP:n Helsinki ryhmä
Suomen Työväenpuolueen Turun Seudun osasto ry
Kommunistien Hermannin-Vallilan osasto ry
KTP:n Itä-Helsingin osasto ry
Hermannin Naiset ry
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Terveysrintama ry
Rakennustyöläisten Liiton Tikkurilan ammattios. ry

SFT:n hallitus

Timo Kangasmaa
Esko Auervuolle
Juho Haavisto
Esko Koivisto
Paavo Heikkinen
Kalevi Hölttä
Janne Rahikainen
Ville Rahikainen
Timo Nieminen

Korean ystävät
7.4.2016

Pekka Kotkasaari
Jorma Talikka
Reino Welling
Mirja Welling
Hannu Kautto
Tauno Tyllinen
Cilla Heiskanen
Tommi Lievemaa
Pasi Ranki
Juha Kieksi

Helsinki

Kai Kontturi
Raika Kontturi
Bertta Laine
Ville Rahikainen
Ingrid Hämäläinen
Tarja Männikkö
Heikki Männikkö
Taina Mäenpää
Ansu
Pörrö
Marja-Liisa Siira
Hannele Salava
Leevi
Juhani Valo
Pipsa Valo
Kesäpuutarhuri
Elina Kämppi
Nelly & Mishka
Arska
Irja Kukkonen
Ari Kukkonen
Matti Laitinen
Aarni Miettala
Sakari Kuismen
Sirpa Mittilä
Tauno Wallendahr
Veikko Väisänen
Senja Väisänen

Riitta Väisänen
Katariina Nurminen
Pave & Elviira
Pertti Leino
Jaakko Ahvola
Simo Heikkinen
Paavo Heikkinen
Kaarina Heikkinen
Paavon naapuri
Kaksi yhdessä
Keppikävelijät
Marja L.
Pekka Tiainen
Nimbe
Marja

Espoo

Hannu Kautto
Tommi Lievemaa

Pardian risteilyjengi

Pekka Sievänen
Liisa Westerholm
Kirsi Sjöroos
Mirja
Heltsu
Tarja Nordenstedt
Marjo
Pertti Salmi
Pertti Leino
Jaana Nurmi
Soile Takala
Vuokko Liukkonen
Heikki Männikkö

Vantaa

Eira Kärki
Marja-Liisa Juvonen
Heikki Uusimäki
Ulla Hämäläinen
Juha Kärki
Hilja Pietiläinen
Lauri Paronen
Unto Nikula

Tuusula

Esko Koivisto
Esa Koivisto
Markku Nieminen

Porvoo

Aune Manelius

Kalevi Wahrman
Yrjö Nieminen
Pertti Pitkänen
Tuukka Wahrman
Raimo Järvelä
Pekka Kokkinen
Hannu Henttonen
Kaija Siippainen
Hannu Hämäläinen
Tommi Wahrman
Pirkko Nokkala
Matti Wahrman
Teresia Wahrman
Saga Wahrman
Vera Wahrman

Loviisa

Hannu Ikonen

Raasepori

Peter Björklöf

Uusikaupunki

Heikki Ervasti

Turku

Esko Luukkonen
Anne Luukkonen
Markus Uutela
Jarmo Vikman
Reino Intovuori
Teuvo Turunen
Janne Kejo
Mauri Rintala
Kirsi Ruohomäki
Helena Tuomaala
Eeva Eloranta
Silja Mölkänen
Teuvo Hämäläinen
Jouko Luoto
Unto Sarjomaa
Eila Nieminen
Risto Lajunen
Raimo Paavola
Timo Turunen
Työtön osaston tukija
Osaston kannattaja
Niko Suojama

Raisio

Matti Järvinen
Rauha Helenius
Soile Lahti
Timo Lehtimäki
Heikki Laaksonen
Esa Haaristo
Nadja Järvinen
Olga Grigoryeva
Dima Búdnik

Loimaa

Juha Kieksi

Hämeenlinna

Pasi Ranki

Janakkala

Jorma Talikka

Valkeakoski

Kai Huhtala

Tampere

Hannu Huhtala
Leena Huhtala
Juhani Brander
Taavi Lintunen
Pentti Möttönen
Martti Satri
Risto Koivula
Ville Rantanen
Simo Suominen
Seppo Helle
Tero Heino
Minna Mentala
Wille
Anna Qvist
Ruben Mikkonen
Jaakko Tervo
Max Anttila
Marja Alanko-Toivanen
Farzad Yousefi
Dara Harrad
Tapio Rantamaa

Lempäälä

Markku Huhtala
Ari Palm

Kihniö

Hannu Tiainen

Virrat

Mirjam Virkki

Hämeenkyrö

Jorma Kangasniemi

Marja Kangasniemi

Peräseinäjoki

Jartsev
Wanha Seppä
Leipäpappi

Jämsä - Jämsänkoski

Reino Welling
Mirja Welling
Erkki Flyktman

Lahti

Anja Saarikko
Timo Saarikko

Kuopio

Juhani Tanski

Sonkajärvi

Juha Rönkkö
Erkki Kauppinen
Yrjö Huttunen

Savonlinna

Juha Bilund

Joensuu

Raimo Ruttonen
Pauli Eskelinen
Ari Sulopuisto

Oulu

Paavo Junttila

ASBESTKAMP 85.

Wäinö Pietikäinen
Mikko Anttila
Hannu Kukkonen
Heikki Rajamäki
Jorma Talikka
Riitta Vainionpää
Pentti Katainen
Aune Jakola

Nyt kaikki opiskelemaan marxilaisuutta. Yhdistäkäämme voimamme ensi vaiheessa demokraattisen muutoksen puolesta. Heikki Männikkö Helsinki

Joka hallitsee historian, se hallitsee nykyisyyttä. Viljo Heikkinen, Lapinlahti

Suomi irti Nato-sopimuksista! Alas porvarihallitus! Asko Julkunen, Sonkajärvi

Loppu SSS-hallituksen kurjistamispoliitikalle. Peruspalveluiden alistaminen markkinoiden armoille on torjuttava. Suomen on irtauduttava Nato-yhteistyöstä ja USA:n liekanarusta. On palattava puolueettomuuspolitiikkaan. Tommi Lievemaa, Espoo

Vapun vletto

Helsingissä Taistelevan Työväenliikkeen Vappujuhla Narinkatorilla

Aloitamme vapunvieton koontumalla klo 9.00 yhteiseen muistotilaisuuteen Helsingin Eläintarhaan Punakaartilaiden muistomerkillä. Tilaisuuteen pyydetään tuomaan järjestöliput mukaan. Helsingin työväenjärjestöjen yhteinen vappumarssi kokoontuu klo 10.00 alkaen Hakaniemen Torilla. Työväenjärjestöjen vappumarssi lähtee klo 11.00 perinteistä reittiä (Siltasaarenkatu- Pitkäsilta- Unioninkatu- Pohjoinen Esplanaadi- Mannerheimintie). Lasipalatsin luona erkanemme Narinkatorille Helsingin Työväen Vappujuhlatoimikunnan Taistelevan Työväenliikkeen vappujuhlaan. Narinkatorin juhlassa puhuvat Heikki Keto-harju (SKP), Markku Nieminen (Kansan äänen järjestöt) ja Nozar Nazari (Iranin kommunistit). Esiintyvät Ritva Sorvali ja Iranin kommunistien ohjelmaryhmä Morrian. Tilaisuuden juontaa Tiina Sandberg.

Kansan äänen Vappujuhla Hermannin kerholla.

Kansan äänen julkaisijajärjestöt sekä Hermannin Naiset järjestävät vappumarssin ja yhteisen Taistelevan Työväenliikkeen vappujuhlan jälkeen perinteisen vappupaamisen Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67. Juhla alkaa klo 14.00. Paikalle pääsee keskustasta mm. raitiovaunu nro. 6:lla. Pois jäädään Hauhonpuiston pysäkillä. Tilaisuudessa tarjolla hyvä vappupulounas, järjestöväen ohjelmaa, puheita ja kahvipöytä. Puhe: Markku Nieminen. Venäläisiä romansseja ja kansanlauluja esittää Inessa Watson. Varatkaa kuusi euroa vappulounasta varten. Kanta-Hämeen Kommunistien ”pitkä vappumarssi” Kommunistien kunniakäynnit Toverihaudoille Lauantaina 30.4.2016: Kokoontumisen Idänpään toverihaudalla Hämeenlinnassa klo: 10.30, jossa ensimmäinen kunniakäynti, josta siirtyminen omilla autoilla ensin Toverihaudalle Vanajan kirkolle klo:11.00; Janakkalan kirkolle, jossa klo:11.30. Renko kk n. 12.45, josta Lammin Konnarille, jos

sa kunniakäynti n.13.30; Tuulos, Syrjäntaka n.14.00; Valkeakosken naiskomppanian hauta, Hauho, Mustila, n. 14.30 (puhe); Hauho, Vihniö, n. 15.15; Hauho, Alvettula, n. 15.30; Hauhontausta (Kilintie) n.16.00; Tyrväntö kk hautausmaa n. 16.30; Hattula uudenkirkon hautausmaa, n. 17.00. (tauko 30 min. Abc-Hlinna) Kalvola kk Hautausmaa, n.18.00. Kettumäen toverihauta n.18.30; Kaupunginpuisto (Pyövelinmäki) n. 19.00; Ahveniston sairaalanmäen hauta n. 19.15; Ahveniston hautausmaan päähauta n. 19.30; Ahveniston rotkohaudat 3 kpl n. 20.00. Hämeenlinnan Vappu Vappupäivänä Työväen Vappumarssille järjestäytyminen klo 12.30 Maaherranpuistossa, Hämeenlinnassa. Työväen yhteinen vappujuhla Hämeenlinnan torilla klo:13.00 Kuopion Vappu STP:n vapputilaisuus Kuopion torilla 1.5. klo 9.35. Puhujana puheenjohtaja Juhani Tanski. Kunniakäynti pu-naisten muistomerkillä Kuopion vanhalla hautausmaalla 1.5. klo 11.

...julkisten palvelujen puolesta, yksityistämiselle SEIS!

Naisten oikeuksia puolustamaan

Kansainvälisen naistenpäivän tilaisuus pidettiin Hermannin kerholla 9.3.2016. Esiin nousivat maailmanrauhan ja toimeentulon kysymykset. Globaalinen uusliberalismi kurittaa kansoja ja ihmisiä. Edelleen maailman naiset joutuvat kokemaan kehityksen kielteiset ilmiöt ensin ja voimakkaammin. Puheenvuoron aiheesta käytti fil. tri. Eeva Kaukoluoto. Tilaisuuden helmenä Inessa Watson esitti venäläisiä romansseja ja kansanlauluja. Julkaisemme Eeva Kaukoluodon esitelmän lyhennettynä.

Ei voida yliarvioida Sosialistisen internationaalin Kööpenhaminassa 27.-28.8.1910 perustaman kansainvälisen naistenpäivän ja sen yhdistämän naisliikkeen merkitystä taistelussa ihmiskunnan rauhan ja yhteiskunnallisen kehityksen puolesta. Työ lapsikuolleisuuden, köyhyyden ja nälän voittamiseksi sekä lasten- ja tyttöjen koulunkäynnin mahdollistamiseksi on naisten johdolla toteutettu maailmanparannusohjelma.

Rahamaailmassa vastustajia riittää

Kaikki eivät katso tätä kehitystä hyvällä. Näistä keskeisin on maailmaa hallitseva 1000 miehen rahaeliitti, finanssinyrkki, kaikkialle maailmaan tappokoneensa pystyttänyt Nato. Ne ovat synnyttäneet nuorten miesten kuoleman partioita, joita kapitalistit, kärjessä USA aseistavat. Euroopassakin äärioikeistolaiset ja fasisitiset järjestöt ottavat maalitaulukseen naisten oikeuksien murskaamisen sekä ihmis- ja perusoikeuksia puolustavien poliitikkojen ja tutkijoiden vaientamisen.

Kansainvälisenä Naisten vuotena 1975 YK vahvisti naistenpäivän vieton. Se sai nimen ”Yhdistyneiden kansakuntien naisten oikeuksien ja kansainvälisen rauhan päivä.” Kööpenhaminan konferens-

siissa yli sadan 17 maata edustavan sosialistinaisen joukossa olivat myös kansanedustajamme Ida Aalle-Teljo, Hilda Herrala, Aura Kiiskinen, Hilja Pärssinen ja Miina Sillanpää. Heillä oli merkittävä rooli maamme naisten ja lasten oikeuksien puolustamisessa.

Sotaa vastaan yhteiskunnallisen edistyksen puolesta

1900-luvun alku oli kansallisvaltioiden nousun, työväen ja naisten yhteiskunnallisen heräämisen aikaa. Toisen maailmansodan jälkeen toteutettiin laajalti hyvinvointivaltion rakennuspolitiikkaa. Tänäpäin hallitsevat harjoittavat hyvinvointivaltioiden purkamista. Elämme tulo- ja terveyserojen nopean kasvun aikaa. Köyhyys, ruoka- ja vesipula työntävät ihmisiä kauheisiin tekoihin toisiaan vastaan. Naisten osaamista, ymmärrystä ja voimaa tarvitaan sotien, konfliktien ja väkivallan kitkemiseksi maailmasta.

Kysymyksiä naisjärjestöjen näkymättömyydestä

Työ naisten taloudellisen ja sosiaalisen riippumattomuuden puolesta on ajankohtaista Suomessakin. Naisliikkeiden panosta tarvitaan kilpailukykykysymyksen arvioinnissa ja

Eeva Kaukoluoto

naisalojen puolustamisessa. Naisten oikeuksia puolustava liike lepää kuitenkin ”ruusuksen unessa”. Voivatko puolueiden naisjärjestöt pysytellä puolueettomana hallituksen vaatiessa pakkolaeilla pienipalkkaisia palvelualojen ja julkisen sektorin naisia uhrautumaan suurituloisten kilpailukykyyn nostamiseksi. Missä ovat Naisten puolustajat Kuntaliiton miesten troikan kuristaessa pienipalkkaisia naistyöntekijöitä?

Tuleeko Suomen vuoro?

Markkinafundamentalistien voiton myötä USA omaksui maailmanheruusröolin. Bush nimesi ”roistovaltiot”, joista ensimmäisen, Irakin CIA-valheilla ryyditetty pommitus käynnistyi 13 vuotta sitten. Maan infrastruktuuri tuhouttiin ja satoja tuhansia tapettiin. Maa on edelleen kaaoksessa asejoukkioiden armoilla. Libyan vuoro joutua pommitusten kohteeksi tapahtui viisi vuotta sitten.

Tätä edelsi kuukausia kestänyt Gaddafin demonisointi. Sekä Husseinin että Gaddafin eläimellinen teurastus videoitiin ja näytettiin medioissa. Afrikan kehittynein maa pommitettiin kivikautteen. Syyrian vuoro oli neljä vuotta sitten. Myös

Naistenpäivänä tapahtumassa keskusteltiin yhteiskuntasopimuksen vaikutuksesta asemaan. Eniten huolestutti sotahaukkain toiminta.

tämä kiehtovan kaunis maa on hävitetty perikadon partaalle. Täälläkin sotavalta aloitti maan johtajan demonisoinnin ja vallasta syöksemisen vaatimuksella ja jatkoi aseistamalla kasvattamansa terroristiryhmät. Ukrainan tuho käynnistettiin vaiheittain ja räjäytettiin sisällissodaksi kaksi vuotta sitten CIA:n organisoimista Maidanin tapahtumista, joissa Puolassa koulutetut tarkka-ampujat tappoivat satoja miehenosoittajia.

Kaikki ainekset kelpaavat naapurimme Venäjän johtajan demonisointiin ja kansan halventamiseen. Jos haluat sotaa, aloita kohdemaan johtajan demonisoinnista. Jatka johtajan, kansan ja maan mustamaalaamista. Etene varovasti ja suunnitelmallisesti. Massojen silmissä suuren valheen riittävä toistaminen tekee siitä uskottavan.

Keskustellessani nuorten naisten ja pienten lasten äitien kanssa olen kuullut heidän kasvavan pelkonsa ja huolensa omasta ja lastensa tulevaisuudesta. Miksi valtio pelottelee kansalaisiaan ja antaa USA:n sotakoneen harjoitella Suomen maaperällä ja Venäjän rajan

pinnassa?

Leikkauspolitiikasta ”feministiseen” politiikkaan

Tällä hetkellä näemme edessämme yhteiskunnallisen aktivoitumisen, jonka on synnyttänyt hallitsijoiden aivan kohtuuttomat vaatimukset, joihin kansakunta ei ole massiivisen manipuloinnin edessä suostunut vajoamaan. Ei ole alistuttu leikkauspolitiikalle eikä kestävyysvajemantroille. Vaadimme ”Feminististä politiikkaa”. Se eroaa ratkaisevasti hallituksen kilpailukykypolitiikasta. Sen päälinja perustuu naisten erityisroolin ymmärtämiseen ihmisyhteisöjen ylläpidossa ja kehittämisessä nyky-yhteiskunnalle välttämättömillä hoiva- ja hoito- sekä kasvatus ja kulttuurityön aloilla, jotka syntyvät maassamme hyvinvointivaltion rakennusvaiheen aikana. Se on täysin vastakkaista hallituksen ajamalle leikkaus- kilpailukyky- ja varustelupolitiikalle. Näiden poliitikkojen rautakourat kuristavat erityisesti pienipalkkaisimpien julkisen sektorin naisten kurkkua. Tarvitaan vaihtoehto ja me teemme sen.

Toimitti:
Heikki Männikkö

”Olen kokenut itseni aina arvokkaaksi työläiseksi”

Olen työkyvyttömyyseläkkeellä, mutta toimin yhä osa-aikaisena siivoojana tullaakseni toimeen ja siksi, että pidän tästä työstä. Lisäksi haluan ”olla kartalla” siivoojien asemasta ja nähdä, mihin asiat kehittyvät. Toimin siivoojan virassa 80-luvun lopusta 90-luvun puoleen väliin. Asuin työsuhteasunnossa ja olin osana työyhteisöä. Elämä ei tuntunut selviytymiseltä. Työympäristö vaikutti hyvinvointiini merkittävästi. Hyvät ajat eivät kestäneet pitkään. 90-luvulla alkoi siivouspalvelujen kilpailutus ja ulkoistaminen. Yllättäen ilmestyi konsultti koululle ja virka muuttui silmänräpäyksessä pompotukseksi. Voitte kuvitella, miten vaikeaa oli liikkua paikasta paikkaan, kun ei ollut varaa ajokorttiin eikä autoon.

Jouduin muuttamaan työn perässä Helsinkiin. Työskentelin monissa eri siivousyrityksissä. Elämä tuntui jatkuvalla selviytymisellä. Terveysteni alkoi reistailla. Olen ollut ahkera ja tehnyt työni hyvin, mutta ajan puutteen vuoksi jouduin tekemään huonoa jälkeä. Asiakkaiden tyytymättömyyttä siivoojat joutuvat siksi kestämaan jatkuvasti.

Siivoojan voimavarat kuluetaan loppuun

Sitten tapahtui yksi elämäni käännekohta. Jouduin asunnottomaksi. Minulle tämä kokemus oli herättävä. Aloin aktivoitua siivoojien asemaa edistääkseni. Naisten asuntolassa tutustuin muihin siivoojiin, jotka eivät tulleet palkallaan toimeen. Aloin ymmärtää matalapalkkatyöntekijöiden tilannetta laajemmin. Silloin alkoi selvitä, että työnantajat kuluttavat työntekijöiden voimavarat vastuuttomasti loppuun. Työntekijöiden sanotaan olevan laiskoja. Siivooja joutuu kuitenkin työnantajaa miellyttämään repimään nollasopimuksilla työtunteja, joita siivousalalla ei löydä tarpeeksi. Suuret yritykset saattavat antaa tunnin työvuoroa tai pari tuntia aamulla ja pari illalla. Näin pelataan tauot pois ja työy-

teisön ulkopuolisena siivooja juoksee paikasta toiseen.

Oikeutta siivoojille-liike silta liittojen suuntaan

Silloin tutustuin Suomen Oikeutta siivoojille-liikkeen perustajaan, Jarmo Äsnabryggiin. Aloimme toimia yhdessä siivoojien oikeuksia edistääksemme. Otimme yhteyttä siivousfirmoihin, ammattiliittoihin ja mediaan. Kävimme tapaamassa laiva- ja metrosiivoojia. Järjestimme PAM:in kanssa seminaareja. Kampanjoimme v. 2007 siivoojille 10 euron minimipalkkaa. Se ei ole sitä vielä, mutta nykyisillä elin- ja asumiskustannuksilla kampanjoimme 12 euron minimipalkkaa. Toimiessani Oikeutta siivoojille-liikkeen puheenjohtajana monet siivoojat soittivat ja kertoivat ahdingostaan. Neuvoinkin heitä olemaan yhteydessä liittoon, sillä vain virallista tietä työolosuhteisiin liittyviin laiminlyönteihin oli mahdollista puuttua. Toimimme silloin ammattiliiton ja siivoojien välillä ja painostimme PAM:ia ajamaan siivoojien asiaa.

Oikeutta siivoojille-liike ei ole kasvanut Suomessa. Tilanteelle on monia syitä. Siivousala on useille läpikulkuala. Toinen syy saattaa ol-

Helsingin Sosiaalinen oikeudenmukaisuus ry:n aktivisteja 2.4.-16 Narinkkatorilla kuplateltan edustalla.

la kielimuuri. Siivousalalla on paljon ulkomaalaistaisia työntekijöitä, joita emme ole pystyneet tavoittamaan. Lisäksi siivoustyö on raskasta. Moni ei jaksakaan epämääräisen työpäivän ja sossun luokalla juoksemisen jälkeen toimia. Tilanne on työnantajille edullinen.

PAM ei tue siivoojia tarpeeksi

Painotan kahta asiaa. Liittojen tukea Oikeutta siivoojille-liikkeelle, esimerkiksi tilojen ja tulkkauspalvelujen muodossa. Tämä edistäisi yhteisöllistä toimintaa. Oikeutta siivoojille perustettiin v. 1985 Detroitissa, jossa se oli paikallisen ammattiliiton kampanja. Näin se voisi toimia myös Suomessa. Mielestäni PAM, jonka jäsen yhä olen, ei ole huomioinut yhteiskunnallisia rakennemuutoksia tarpeeksi. Oikeutta siivoojille-liike voisi olla liitosta riippumaton, mutta sen tukema. Tällöin ammattiliitto toimisi portaana ruohonjuuritason vaikuttamiseen. Toinen asia on ammattialojen solidaarisuus. Siivoo-

voojat tarvitsevat tukea myös muiden alojen työntekijöiltä. Nuorempien työläisten perustama ammatitiosastojen yhteistyöverkosto kuulostaa hyvältä. Tässä on menty työväenliikkeen juurille ja toivon heille menestystä.

Eläke ei riitä toimeentuloon

Siivoustyön lisäksi olen ”sekatyöläisnaisena” tehnyt muitakin matalapalkkatöitä. Tässä ihmetyttää, kun tekee pitkän uran raskasta työtä, uhraa terveytensä eikä kykene vanheminaan arvokkaasti, eli ei tule kunnon toimeen. Elämä tuntuu eläkkeelläkin epävarmalta. Huonoista työoloista huolimatta olen kokenut itseni aina arvokkaaksi työläiseksi. Sitä tunnetta eivät päättäjät voi minulta viedä, vaikka leikkauksillaan kaikkensa yrittävät. Kaikista taloudellisista ongelmista huolimatta saan voimaa, kun huomaan, että ihmiset yhdistyvät ja tukevat toisiaan.

Toimitti:
Heikki Männikkö

Siivoojain työ on uusliberalismin aikana muuttunut raakaiksi pompotukseksi. Siivousalueita ja oheistehtäviä on jatkuvasti lisätty. Minimipalkka ei edelleenkään yllä yli 10 euroa/tunti. Työstä kertyvällä eläkkeellä ei tahdo elää. Ylikansalliset siivousfirmat rikastuvat. Helsingin sosiaalinen oikeudenmukaisuus ry. (HSO) järjesti la. 2.4.-16 Narinkkatorilla siivoustyötä käsittelevän tapahtuman. HSO:n kuplateltassa esitettiin Martta Tuomaalan siivoustyötä käsittelevä lyhytelokuva ”Oikeus olla hiljaa”. Tilaisuudessa puhui mm. aktivisti Kirsti Kangas. Julkaisemme toimituksen lyhennelmän hänen puheenvuorostaan.

Suomen Oikeutta Siivoojille-liikkeen aktivisti Kirsti Kangas. Hän myös käytti oheisen puheenvuoron.

Johtopäätöksiä Suomen Kommunistien lähihistoriasta, osa 5

Tämän kirjoitussarjan edellisessä osassa (KÄ 1/16, osa 4) käsiteltiin: (1) nykyisen ns. ”Uuden SKP:n” poliittista linjaa, strategiaa ja taktiikkaa sekä suhtautumista marxilaisen toimintalinjan keskeisimpiin kysymyksiin; (2) Tehtiin vertailua KTP:n ja SKP:n välillä. Tässä osassa käsittelemme NKP:n merkitystä Suomen kommunistisen liikkeen kriisekehityksessä sekä Kommunistien Liiton asemaa, teoreettista linjaa ja toimintastrategiaa. Lopussa esitämme kirjoitussarjan loppuarvion.

Osallistuimme yhteisellä listalla SKP:n mandaatilla myös EU:n parlamentin vaaliin. Ajatus oli, että vaalien jälkeen aletaan kehittää yhdessä maahamme laajaa punavihreää yhteisrintamaa. Vaalimainonnassa tuli listasta käyttää nimeä ”Hyvinvointivaltion puolesta-Ei EU:lle”-lista. Kaikissa yhteyksissä SKP ja Tiedonantaja puhuivat vain kuitenkin SKP:n listasta. Suunnitelmille kansanrintaman kehittämisen aloittamisesta he sanoivat ”aprillia”. Tällaista petosta osasimme kyllä odottaa, mutta yhteistyön kehittämiseksi meidän oli pakko katsoa myös tämä ”kortti”.

NKP:n osuus puoluekehityksen ”jarrumiehenä”

NKP:n osuus Suomen kommunistisen liikkeen kehityksessä oli merkittävä. NKP:n teoreettinen linja 60-80 luvuilla oli peruskysymyksissä varmasti oikea, mutta poliittisen käytännön tasolla NKP ei tarkastellut kansallisten kommunistien puolueiden tilannetta pelkästään ideologisesta näkökulmasta. Kaikissa yhteyksissä NKP tarkasteli asioita ideologian ohella politiikan näkökulmasta, eikä halunnut kommunistiseen liikkeeseen ”erimielisyyksiä”, jotka vaikuttivat epäsuotuisasti Neuvostoliiton politiikkaan tässä maassa. Siksi asetettiin etusijalle yhtenäisyys ilman, että siihen aina löytyi yhteistä ideologista perustaa. Tällainen asenne oli vahingollista siksi, että se kahlitsi kommunistisessa liikkeessä ideologista keskustelua ja arviointityötä. Se johti kommunistisissa puolueissa käytäntöön, että uskallettiin toimia vasta, kun saatiin NKP:ltä lupa. Suomessa NKP:ltä hakivat neuvoa kommunistien molemmat osapuolet. Tiedonantajaliikkeen suhde NKP:een oli lähes kriittikön. Se korotettiin ideologian kategoriaksi (kanonisoiittiin). Esitettiin teesi, että NKP ”ei voi erehtyä” tai kykenee tarvittaessa korjaamaan virheensä. Siksi sitä ei voi arvostella. Tästäkin syystä Tiedonantajaliik-

keessä ei kyetty tekemään oikeaa arviota NKP:n sosialismin vastaisesta linjasta siinäkin tilanteessa, kun Gorbatschovilaisen politiikan päälinjat olivat täysin ilmeisiä. Meillä oli hyvin tuttua ”NKP-kortin” käyttö, joka merkitsi keskustelun tukahduttamista sillä perusteella, että NKP ei hyväksy tätä. Syyt, jotka johtivat NKP:n kehityksen ajautumisen sivuraiteelle, estävät meitä edelleenkin tekemästä oikeita päätöksiä. Sidonnaisuus NKP:een vielä, kun sen ideologinen rappio oli selvä, vahvisti luokkakantaisten keskuudessa keskustalaisia ja kolmaslinjalaisia asenteita sekä jarrutti kommunistien organisoitumista.

Kommunistien liiton asema ja paikka

Kommunistien Liiton perustaminen oli välttämätöntä, koska marxilais-leniniläisille ei löytynyt enää paikkaa Suomen puolue-elämässä. Järjestö perustettiin 14.9.2002 ”Kommunistit ry.”-nimellä. Myöhemmin nimi muutettiin Kommunistien liitto ry.:ksi. Perustamiskoukussa annetussa tiedotteessa todettiin: ”Uuden järjestön kritiikkinä SKP:n suuntaan on, että puolue antoi 1980-luvulla periksi marxismileninismistä. KTP:n suuntaan kritiikki oli puolueen eristäytymispyrkimys työväenluokasta. Yhteistyö sopii heille vain aatteellisesti saman-

mielisten kanssa”. Kommunistien Liitto on toiminnassaan suuntautunut puolustamaan suurpääoman vastaisen kansanrintaman kehittämistä sekä kommunistisen liikkeen eheyttämistä marxilais-leniniläiseltä perustalta. Kansanrintamapolitiikasta Kommunistien Liiton asiakirjoissa todetaan mm: ”Demokraattisen rintamapolitiikan tärkein tehtävä on puolustaa työtekevä kansanosan toimeentuloa ja elämänvarmuutta ja näin irrottaa Suomi EU:n uusoikeistolaisesta talouspolitiikasta. Tällainen rintama ei rakennu ilman vahvaa marxilais-leniniläistä ja tieteelliseen yhteiskunta-analyysiin kykenevää kommunistista puoluetta, joka kykenee toimimaan laajan kansanrintaman moottorina ja olemaan yhteistyössä kaikkien niiden tahojen kanssa, jotka näkevät suuren rahan vallan etujensa vastaisena ja vastustavat monopolien ylivaltaa”. Kommunistien yhteistyöstä todetaan mm: ”Yhteistyön kehittäminen SKP:n, KTP:n, Kommunistisen nuorisoliiton ja Kommunistien Liiton välillä on välttämätöntä yhtenäisen marxilais-leniniläisen puolueen organisoimiseksi maahamme”.

Kommunistien Liiton toiminnallisista periaatteista

Kommunistien Liiton toiminnallisina lähtökohtina ovat seuraavat periaatteet: (1) Tarvitaan itsenäinen kommunistinen järjestö, joka perustaa toimintansa työväenluokan tieteelliseen maailmankatsomukseen marxismi-leninismiin ja kykenee tältä perustalta arvioimaan oman ajan yhteiskuntakehityksen tilaa, suuntaa kohti sosialistista tulevaisuutta. (2) Tarvitaan laaja yksityisiä kansalaisia ja kansalaisjärjestöjä edustava joukkoliike, jossa kaikki demokraattiset voimat toimivat tasa-arvoisina yhteisen päämäärän puolesta, joka suuntautuu kansan etujen mukaisen demokraattisen vaihtoehdon rakentamiseen nykyiselle uusoikeistolaiselle politiikalle. 3) Tarvitaan tieteellisesti perusteltu näkemys siitä, että demokraattiset saavutukset voidaan pysyvästi turvata vain suuntaamalla kehitys sosialistiselle kehitysuralle.

Ennen Kommunistien Liittoa olivat joukkojärjestö ja sanomalehti

Suomessa ja Euroopassa suurporvariston toimet ylikansallisen EU:n perustamiseksi merkitsivät samalla uusliberalistisen yhteiskuntapolitiikan läpimurtoa. Kommunistit olivat organisoimassa vuodesta 1991 ”EU:n Vastainen Kansanrintama”-joukkojärjestöä. Kevästä 2002 lähtien tästä järjestöstä kehittyi uusoikeistolaisen yhteiskuntapolitiikan vastainen kansalaisjärjestö, jossa myös Kommunistien Liiton jäsenet laajasti toimivat. Tämän järjestön organisoimana perustimme v. 2002 Kansan ääni- sanomalehden. Sen ensimmäinen numero ilmestyi 25.4.2002. Kansan ääni-lehdellä on siitä saakka ollut tärkeä asema uusliberalistisen politiikan vastaisen toiminnan organisoimisessa sekä marxilaisen maailmankatsomuksen kehittämisessä.

Työ Muutosvoimat Suomi-liikkeessä

Kommunistien Liitolla on selkeitä näyttöjä siitä, että sen piirissä uskalletaan ottaa askeleita uusliberalisti-

sen politiikan vastaisen yhteisrintaman kehittämiseksi. Kommunistien Liiton jäsenet olivat vuosina 2002-2004 mukana Muutosvoimat Suomi-liikkeessä, joka v. 2003 järjestäytyi puolueeksi ja keräsi rekisteröitymiseen tarvittavat 5000 kannattajakorttia. Tässä liikkeessä olivat mukana mm. pienet puolueet: Vapaan Suomen liitto rp., joka edusti EU:n vastaista demokraattista porvaris-toa, sekä punavihreitä arvoja edustava Vaihtoehtoväki rp. Lisäksi mukana olivat EU:n Vastainen kansanrintama ry. sekä kommunisteja edustava KTP:n Helsingin piirijärjestö ry. Kommunistien Liittoa ei silloin vielä ollut virallisesti rekisteröity. Muutosvoimat Suomi-järjestö rakens yhteisen demokraattisen suurkapitalistien ja EU:n vastaisen tavoiteohjelman ja järjestön sisäinen yhteistyö oli hyvä. Vaalimenestystä ei kuitenkaan tullut. Tässä vaiheessa teimme yhteisen arvion, että tämän kaltainen laaja suurkapitalistien vastainen joukkoliike, jossa olivat edustettuna ideologialtaan työkansaa sekä demokraattisia porvarillisia arvoja edustavat voimat, ei ollut vielä toimiva. Muutosvoimat Suomi-liike ei purkaantunut riittävästi vaan sovussa. Sovimme, että yhteistyö tulevaisuudessa jatkuu. Näin myös on tapahtunut.

Suomen Työväenpuolueen organisoiminen

Uusoikeistolaisen yhteiskuntapolitiikan 1990-luvulla tapahtuneen voiton jälkeen ”perinteiset” työväenpuolueet - Sosialidemokraatit ja Vasemmistoliitto - säilyttääkseen yhteiskunnallisen asemansa, hyväksyivät uusoikeistolaisen talouspolitiikan periaatteet. Siksi nostimme esiin ajatuksen uudesta työkansaa edustavasta yhteisrintamasta. Vuodesta 2004 teimme liittolaistemme kanssa valmisteluja tällaisen yhteistoimintajärjestön Suomen Työväenpuolueen perustamiseksi. STP perustettiin v. 2006. Sen organisoimisessa olivat keskeisesti mukana jo edellä mainitut punavihreä Vaihtoehtoväki rp., EU:n Vastainen kansanrintama ry., sekä Kommunistien Liitto ry. STP rakennettiin erilaisten työkansaa edustavien järjestöjen ja kansalaisten liitoksi, joka pyrkii yhdistämään työkansaa edustavat voimat yhteistyöhön poliittisen ja demokraattisen vaihtoehdon luomiseksi nykyiselle uusliberalistiselle politiikalle. STP:n tavoitteena on saada aikaan muutos nykyiseen uusliberalistiseen politiikkaan, palauttaa valta suurelta pääomalta takaisin kansalle ja kansan valitsemalle eduskunnalle sekä toteuttaa työtekeväle kansalle välttämättömiä sosiaalisia ja taloudellisia uudistuksia.

Yhteisrintaman kehittäminen on vaikeaa

Tänään poliittinen tilanne synnyttää lukuisan määrän erilaisia ryhmiä ja organisaatioita, jotka kukin osaltaan hakevat ratkaisua nykyiseen kriisiin. Yhteistä näille liikkeille kuitenkin on, että ratkaisua haetaan uusliberalistisen politiikan puitteet säilyttäen. Ei nähdä, että ratkaisun aikaansaamiseksi tarvitaan poliittinen muutos. Tämän vaiheen ylittäminen on vaikeaa siksi, että muutos, jossa uusliberalismin tilalle pystytetään vaihtoehtoinen politiikka, on vallankumouksellinen ja synnyttää aivan uuden tilanteen. Vaihtoehtoliikkei-

sä toimii tänään väkeä useista eri puolueista, jotka kuitenkin hyväksyvät nykypolitiikan raamit. Kommunistien Liitto tekee selvitystyötä, jolla ihmiset saadaan ymmärtämään muutoksen välttämättömyys ja irtaantumisen uusliberalismia säilyttävistä organisaatioista.

Kommunistien Liiton ideologinen työ

Kommunistien Liitto katsoo, että tärkein työväenluokkaa ja kommunistista liikettä yhdistävä tekijä on marxilainen filosofia ja tieteellinen maailmankatsomus. Se antaa työväenluokalle yhtenäisen arvomaailman ja näyttää kapitalisminvastaiselle luokkataistelulle pitkän aikavälin suunnan ja auttaa jäsentelämään oikein ajan kysymyksiä. Työväenluokalta puuttuu tänään yhtenäinen maailmankatsomus. Sitä ei ole vuosikymmeniin päivitetty vastaamaan nykyajan tieteen saavutuksia. Siksi Kommunistien Liitto edistää ja toteuttaa marxilaisen maailmankatsomuksen opiskelua, tutkimista ja levittämistä ihmisten keskuuteen.

Ei osapuolivoittoon vaan ideologiseen yhtenäisyyteen.

Aiemmin esitimme, että toimintataktiikassaan SKP näkee itsensä demokraattisen rintaman runkona, johon kiinnitetään erilaisia kansanliikkeitä ja joita ohjataan SKP:n toiminnan kautta. SKP:ssä myös nähdään Kommunistien Liiton, STP:n ja KTP:n kanssa toteutettu yhteistyö tätä kautta. KTP:n osalta toimintataktiikka vastaa vasemmistokommunistien 1920-luvun suoran rintamahyökkäyksen taktiikkaa, jonka he tänään kiteyttävät teesiin: ”Ensin eroon EU:sta ja sitten kansallistamisen ohjelman kautta sosialismiin.” Kommunistien Liiton toimintataktiikka rakentuu siten, että samanaikaisesti kehitetään laajaa uusliberalismin vastaista yhteisrintamaa (”leipärintamaa”) sekä tietoista marxilaista puoluetta. ”Leipärintaman” tavoite on kehittää poliittinen ohjelma ja laaja joukkovoima uusliberalismin ja EU:n kaatamiseksi. Siinä murrosvaiheessa, kun uusliberalistinen politiikka kumotaan, tehdään jo työtä uuden yhteiskuntapolitiikan kehittämiseksi ja varmistetaan, että suurporvaristo ei enää koskaan voi nousta valtaan.

Historiallinen materialismi ja luokkataistelun kokemus osoittavat, että tällaisen kehityslinjan kautta suurpääoman diktatuurista siirrytään porvarillisen demokration kautta sosialistiselle kehityslinjalle. Kokemus myös osoittaa, että nämä kehitysvaiheet voivat olla pitkiä tai lyhyitä, rauhallisia tai myrskyisiä. Jokainen vaihe tuo omat tehtävänsä, jotka on kyettävä ratkaisemaan kussakin kehitysvaiheessa. Ennakkoon niitä ei voi määritellä. Näihin syihin perustuen Kommunistien Liitto ei tavoittele kommunistien keskuudessa dominoivaa asemaa, vaan ideologian ja tavoitteiden yhtenäisyyttä.

Maailman kommunistisen ja työväenliikkeen uudet tehtävät

Kommunistien Liitossa käydyssä keskustelussa olemme todenneet, että Suomessa tapahtunut kommunistisen- ja työväenliikkeen kehitys heijastaa muuallakin maailmassa tapahtunutta kehitystä.

Jatkuu sivulla 14

Kerran oli DEVA. Se voisi olla vieläkin täyttämässä ison yhteiskunnallisen aukon. Tarkka lukija huomaa, miten ”uusi ajattelu” teki tuloaan.

Kommunistien liitto osallistui kansainväliseen seminaariin Mexico Cityssä

Meksikolainen Partido del Trabajo (PT) eli Työn puolue järjesti 10.3. - 12.3.2016 kansainvälisen seminaarin otsikolla "Poliittiset puolueet ja uusi yhteiskunta". PT järjesti seminaarin jo 20. kerran Meksikon pääkaupungissa. Osallistujina oli noin 400 PT:n jäsentä sekä noin 300 eri kommunisti- ja vasemmistopuolueiden edustajaa ulkomailta. Muista maista tulneiden suuri enemmistö oli Latinalaisen Amerikan maista, joista oli läsnä useampiakin maakohtaisia kommunisti- tai sosialistipuolueita. Muualta maailmasta oli lähinnä kommunistipuolueiden edustajia sieltä täältä, muun muassa Kiinasta, Venäjältä, Kanadasta ja Egyptistä. EU-maista olivat läsnä isot vasemmistopuolueet, Die Linke Saksasta ja Syriza Kreikasta sekä Espanjan kommunistipuolue. Seminaarissa oli kyse kollektiivisesta oppimisprosessista ja voimaantumisesta, vastarinnan muotojen jakamisesta, kokemusten käsittelystä sekä solidaarisuudesta yhteisten vasemmistolaisten arvojen pohjalta. Kommunistien liitto osallistui seminaariin jo seitsemännen kerran. Tänä vuonna KL:oa edusti Marjaliisa Siira, joka esitti seminaarissa alla olevan puheenvuoron. Kansan Ääni palaa seminaarin antiin myöhemmissä numeroissaan.

Hyvät toverit

Kommunistien liitto haluaa esittää toverilliset terveiset kaikille seminaarin osanottajille. Osoitamme nämä terveiset erityisesti järjestävälle puolueelle, Meksikon Työväenpuolueelle. Haluamme myös vilpittömästi kiittää mahdollisuudesta osallistua jälleen tänä vuonna tähän merkittävään "Poliittiset puolueet ja uusi yhteiskunta"-tapahtumaan.

Eurooppaan suuntautuu tänä hetkellä Lähi-idästä, Pohjois-Afrikasta ja Keski-Aasiasta voimakas maahanmuutto. Tämä johduttaa kapitalistiblokkien pyrkimyksensä varmistaa itselleen näiden alueiden taloudelliset ja yhteiskunnalliset resurssit. Tämän politiikan nimi on uusliberalismi. Globaalilla tasolla se pyrkii hallitsemaan ja varmistamaan mahdollisimman suuret markkina-alueet ja taloudelliset voimavarat. Kansallisella tasolla, kuten Suomessa se pyrkii ihmisten elintasoa alentamalla lisäämään mahdollisimman paljon voittojaan.

Pohjois-Afrikassa ja Lähi-idässä Yhdysvallat ja EU toteuttavat tätä politiikkaa vaihtamalla näiden maiden hallituksia itselleen myönteisiksi. Ensimmäisessä demonisoidaan näiden maiden johtajat. Tämän jälkeen organisoidaan maahan erilaisia oppositioryhmiä, jotka pyrkivät uusliberalistisiin perustein jakamaan näiden maiden kansallisuusomaisuutta. Näille ryhmille annetaan sitten sotilaallinen tuki. Näin ohjataan maa sekasortoiseen tilaan. Sen jälkeen kuvaan tulevat ääri-islamilaist järjestöt, jotka nekin ovat USA:n ja sen liittolaisten synnyttämiä. Tällaisessa sekasortoisessa sotatilanteessa tavalliset ihmiset ovat pakotettuja lähtemään kodeistaan pakosalle.

Tätä politiikkaa Yhdysvallat Nato-liittolaisineen kohdistaa tänään myös Venäjään ja lähestyy sitä sotilaallisesti niin lähelle kuin mahdollista. Se tukee Venäjän naapurimaiden äärioikeistolaisia jopa selkeän fasisistia hallituksia. Suomenkin poliittikot ilmoittavat heidän tarkoituksenaan olevan muuttaa Venäjän hallitus omalle politiikalleen myönteiseksi.

Suomea koskien asia, jolla on yleisempää merkitystä, on maamme liittolaisuus läntisten sotilasorganisaatioiden kanssa. Ennen toista maailmansotaa meillä oli tilanne, jolloin hallitus ja sotilashenkilökunta tekivät liiton Saksan kanssa. Saksa

toi maahan eduskunnan tietämättä 200000 sotilasta. Tänä eduskuntamme tietämättä solmittiin Nato/USA:n kanssa vastaavanlainen "Isäntämaasopimus", joka oikeuttaa Naton joukkojen maahantuloon. Juuri nyt USA tuo itäiseen Suomeen harjoituksiin miehistöä, panssarikalustoa ja ilmavoimia. Sodan vaaran osalta Suomi on tässä mielessä hyvä indikaattori. Maallamme on yli 1000 km raja Venäjän kanssa. Se raja on myös EU:n ja Venäjän raja. Se oli myös Hitler-Saksalle ja sen liittolaisille Neuvostoliittoa vastaan tehtävässä hyökkäyksessä pohjoinen raja, jonka varustaminen oli välttämätöntä Neuvostoliiton vastaisessa hyökkäyksessä. Sama syy ajaa USA:ta Nato-liittolaisineen tänään Suomeen.

Käytännössä Suomen hallitukset ja sotilasviranomaiset ovat tehneet Nato:n kanssa niin paljon erillissopimuksia, että Suomi on Nato:n jäsenmaa. Virallisesti emme ole Naton jäseniä, koska kansan enemmistö vastustaa tätä ja poliittikot eivät uskalla vahvistaa Naton jäsenyyttä virallisesti. Ei ole vaikea päätellä, että todellinen suursodan vaara on kasvanut. Ja syykin on sa-

Marjaliisa Siira esittää Suomen puheenvuoron

ma kuin 75 vuotta sitten. Se on kapitalistien tarve laajentua ja ottaa haltuunsa koko maailma.

Nyt herää kysymys. Missä meillä on rauhanliike, jota tänään tarvitsemme? Meillä löytyy erilaisia heikkoja rauhan ja ympäristön puolesta kamppailevia liikkeitä. Mutta useinkaan ne eivät näe sodanvaaran todellista aiheuttajaa, eivätkä tästä syystä kykene tekemään tehokasta sodanvastaista työtä. On myös niin, että välttämättä ei löydy niitä voimia, jotka uskaltavat kotimaissaan vastustamaan kapitalistien käsissä olevaa julkista tiedotusta. 80 vuotta sitten, kun kävi ilmeiseksi Saksan hyökkäysaikeet muuta maailmaa kohtaan, kommunistiset ja työväenpuolueet organisoivat fasisminvastaista kansanrintamaa sodan ja fasismin torjumiseksi. Silloin

ei kyetty torjumaan sotaa. Eri puolilla Eurooppaa kyettiin organisoimaan yhteistä fasisminvastaista rintamaa. Tämä oli käännekohta koko työväenluokkaa yhdistävälle liittolaispolitiikalle.

Huolimatta siitä, että sosialismin kehitys on välillä kärsinyt vakavia vaikeuksia, on yhteisrintamataktiikka säilyttänyt paikkansa. Sodan ja fasismin torjumisen lisäksi on meillä tänään useita kysymyksiä, jotka on yhdessä voitettava, esimerkiksi ihmiskunnan köyhyys, elintarvikekysymykset, ilmastomuutos ja ympäristökatastrofin uhka. Arviomme mukaan

näiden kaikkien yhteinen nimittäjä tänään on uusliberalismi. Vaikka sodanvastaaiset tai ympäristöliikkeet toimisivatkin erikseen erillisinä organisaatioina, yhteinen ensi vaiheen tavoite tulee olla uusliberalistisen yhteiskuntapolitiikan kaataminen. Vasta sen kautta kyetään lopullisesti ratkaisemaan muutkin ongelmat esimerkiksi sodan ja rauhan kysymykset.

Tarvitsemme yhteistä työväenliikkeen strategiaa ja taktiikkaa, joka rikkoo kapitalismin rajat. Se edellyttää tänään yhteistä marxilaista yhteiskunta-analyysiä. Tulee päivittää marxilaista filosofiaa huomioiden uusimmat tiedteen ja yhteiskuntakehityksen saavutukset. Kansainvälisestä työväenliikkeestä tulee voimakas, kun sillä on yhteinen visio ja teoria.

Miksi verovaroja tuhlatetaan kuvaruutuoksennukselle?

Ylen TV1 esitti torstai-iltana 17.3.2016 hyvin negatiivisesti värityneen dokumentin nimeltä "Hajoava Venezuela", joka laukoi todennäköisiksi Venezuelan bolivaarisen tasavallan kiristyneestä yhteiskunnallisesta tilanteesta. Toimittaja Pertti Pesosen sepitelmän mukaan: "Venezuela ajautuu kohti täyttä humanitaarista katastrofia, presidentti puhuu olemattomasta taloussodasta. Väkivalta lisääntyy, ruoasta ja lääkkeistä on huutava pula."

Yleisradion oikeistoa tukeva avarakatseisuus pyrkii löytämään omassa kansallisessa viestinnässään Suomen oikeistohallituksen uusliberalistisista kurjistamistoimista vaikka väkisin jotain positiivista. Saman sisältöinen avarakatseisuus on ulotettu käänteisesti koskemaan myös vasemmistohallituksia, jotka pyrkivät kohentamaan omien maidensa pienituloisten ja vähäosaisten ihmisten perusturvaa ja elintasoa. Heille ei heru koskaan myötätuntoa. Toimittaja Pesonen haluaa osoittaa omaa kansallista tietään kohti sosialismia pyrkivän bolivaarisen vallankumouksen pelkäsi haihatteluksi. Mikä sopii suomalaisten kurjistamiseen, sopii myös venezuelalaisten kurjistamiseen – suosittelee siis uusliberalismia. Minusta tällainen edustaa ylimielistä kulttuuri-imperialismia.

Venezuelan v. 2015 parlamenttivaalit olivat imperialismin ja vastavallankumouksen pahin isku bolivaariselle vallankumoukselle. Bolivaarinen hallitus myöntää tehneensä virheitä. Katastrofaalinen vaalitulos on luonut kasvavaa epäsymmetriaa vasemmistohallitukselle, jota se joutuu kohtaamaan parlamentin ta-

holta. Venezuelassa parlamentaarinen päätäntävalta kuuluu oikeisto-oppositiolle ja valtiollinen toimeenpanovalta kuuluu vastaavasti perustuslain mukaan presidentin johtamalle bolivaariselle hallitukselle. Valtion tuloja kasvattavaa progressiivista verotusta ja pankkien kansallistamista on vaikea saada voimaan, jos parlamentin enemmistö vastustaa tätä. Nykyisessä tilanteessa 21. vuosisadan sosialismi ja uusliberalistinen kapitalismi ovat ajautuneet törmäyskurssille. Maassa käydään tällä hetkellä armoitonta taistelua yhteiskunnallisesta vallasta. Venezuelan liike-elämän sateenkaarijärjestö Fedecamaras haluaisi purkaa välittömästi maan edistyksellisen työvoimallain. Pesonen ei kerro sanallakaan tästä. Yhteiskunnallinen analyysi taitaa olla liian vaativa taitolaji hänelle.

Osa oikeisto-opposition johtoa ja heidän tukijansa ovat uusliberalismin kannalla. Heidän tahdonsa toteutuminen tarkoittaisi käytännössä valtion tulojen ankaraa karsimista, sosiaaliturvan leikkaamista, itsenäistä keskuspankkia, korkotason nousua, valtion yhtiöiden yksityistämistä, valtion vetäytymistä tuotannosta ja tuonnista, hin-

Matti Laitinen

tasäännöstelyn lopettamista ja bolivarin vaihtokurssin kelluttamista, pääomien valvonnan poistamista ja hallituksen läpinäkyvyyttä. Tämä politiikka johtaisi bolivaarisen vallankumouksen yhteiskunnallisten saavutusten tuhoutumiseen ja sitä todennäköisesti seuraavaan sisällissotaan. Tämän seurauksena olisi humanitaarinen katastrofi. Dokumentista päätellen toimittaja Pesoselle on tärkeämpää, että porvariston kotirouvat ja muut ns. paremmat ihmiset saavat jonottamatta kahvinsa, bakelsinsa ja kaihoamansa ylellisyyksuotteet.

Minua jäi kummastuttamaan, miksi Ulkolinjan toimittaja Pertti Pesosen kuvaruutuoksennuksessa ei pyydetty Venezuelan laillisen hallituksen asiantuntijoilta min-käänlaista lausuntoa maan yhteiskunnallisesta tilanteesta? Bolivaarisen vallankumouksen kannattajia ei myöskään osunut vahingossakaan puolustamaan vallankumousta, vaikka heitä lienee yli 15 miljoonaa ihmistä. Pertti Pesonen marssitti sen sijaan kameransa eteen oikeisto-oppositiota kannattavia, jonottamiseen kyllästyneitä porvareita sekä kaksi oikeistoa nuolevaa, tuntematonta ekonomistia.

Onko bolivaarinen hallitus vastuussa öljyn maailmanmarkkinahinnan romahduksesta? Onko se vastuussa Venezuelassa rehotavasta mustasta pörssistä? Harjoittaako se salakuljetusta tai julkista

Venezuelan ystävät muistuttivat 19.4.-16, miten paikalliset kapitalistit ja imperialistit uhkaavat romuttaa Venezuelan yhteiskunnalliset saavutukset. Heitä kiinnostavat vain maan rikkaiden luonnonvarojen haltuunotto. Tilaisuuden järjesti Hands Of Venezuela - Finland.

väkivaltaa? Onko se vastuussa maan yksityiskauppojen kiskurihinnoista? Valtio takaa kaikille kansalaisille tasavertaisesti halpojen peruselintarvikkeiden saannin. Hamstraajat pyrkivät ostamaan kauppojen hyllyt välikäsien kautta tyhjiksi ja myymään ostoksensa tuplahintaan. Kysymys ei ole Venezuelan bolivaarisen tasavallan sosialistisen hallituksen kyvystä ja halusta ratkaista yhteiskunnassa ilmeneviä taloudellisia ongelmia, vaan kysymys on maan oikeisto-opposition halusta kaataa maan laillinen hallitus kaikin mahdollisin keinoin. Minkään valtion ei tarvitse hyväksyä oman voimassa olevan perustuslakinsa tietoista rikkomista.

Pesonen ei vaivautunut myöskään selvittämään uusliberalisti-

sessä mainoselokuvassaan Venezuelan yhteiskunnallisten ongelmien todellisia syitä. Jos nämä seuraavassa esittämäni syyt eivät ole talouden tuhoamiseen pyrkivää sodankäyntiä, niin mitä ne sitten ovat? Venezuelassa on sovellettu ns. neljännen sukupolven sotia kuten talous-, diplomatia- ja mediasotia yhtä hyvin kuin väkivaltaisista toimista laillisesti ja laittomasti sisältäen jopa puolisoita hallituksen joukkojen suorittamia kansanjohtajien murhia ja yhteiskunnan horjuttamista. Lisäksi kansallinen ja kansainvälinen pääoma keinotteli bolivaarisen hallituksen taloudellisilla varoilla, aiheutti kauppoihin-

Jatkuu sivulla 19

Puoskaripuhdistus Nobel-komiteassa?

Kirjoitin Kansan Äänessä 2a/2015 edellisen vuoden 2014 biotieteiden Nobel-palkinnosta John O’Keefelle sekä May-Britt ja Edvard Moserille aivojen muka ”erikoisneuroneille perustuvasta ”GPS”-paikanuslaitteesta” otsikolla ”Biotieteiden Nobel 2014 herättää kysymyksiä, ei vain sen uutisointi”. Perustelin, että kyseinen ”löytö” palkitujen olettamine toimintaperiaatteineen ei ole totta, eivätkä Karolinskan Nobel-komitean perustelut palkinnolle ole paikkansa pitävän ja kehittyvän lääketieteen ja eläintieteen mukaisia. Kirjoitin aivan samansisältöisen kommentin myös palkinnosta tiedottaneeseen USA:n hallitusta lähellä olevan Scientific American 10/2014 -tiedelehden juttuun otsikolla ”Nobel Price in biosciences 2014 arguments, true or false?”.

Kansan ääni 2a/2015 muistutti myös Nobel-palkintojen usein läpinäkyvästä poliittisuudesta esimerkkeinä Ahtisaaren ja Obaman rauhanpalkinnot, joille ei näytä katetta löytyvän jälkikäteenkään. Kun nyt olen näin pitkälle ollut oikeassa, voin sanoa ääneen senkin, että en usko täysin myöskään vuoden 2012 Shinya Yamanakan Nobelia ”kypsien solujen palauttamisesta kantasoluiksi”, joista siis yksilö voitasiin vaikka kloonata. On yksi asia saada solu toimimaan kantasolun tapaan ja toinen asia, että se todella olisi sitä mainitussa määritelmällisessä mielessä.

Karolinskan kantasolut: väärä mies ja vääränlainen pilottihanke

En vastusta kantasolututkimusta, mutta en usko sillä toisaalta olevan käyttöä käyttäytymisessä enkä myöskään immuunijärjestelmässä, johon liittyy viimeisin, Paolo Macchiarinin tiedehuijaus, joka johti Nobel-komitean sihteeri Urban Lehn-dahlin sekä Karolinskan rehtori Anders Hamstenin potkuihin. Edelleen tamperelaisena pidän oikeana ratkaisuna, että Tampereen yliopistot ovat tässä asiassa Karolinskan eivätkä esimerkiksi Helsingin yliopiston yhteistyökumppaneita, sillä HY ei ainakaan tunnetusti korjaa virheitään dynamiitillakaan (”rotumurha” ym. ”peilineuroonit” jne.).

Helsingin Sanomat julkaisi 16.2. Mikko Puttosen asiallisen oloisen kirjoituksen Macchiarinin väärinkäytöstapauksesta. Macchiarinin idea oli lupaavantuntuinen kantasolupilottihanke, keinohenkitorvi, jossa proteesin päälle kasvatettasiin kantasoluista potilaan oikea limakalvo. Henkitorven limakalvon päätehtävä on sen toiminta immuunipuolustuksessa: pöpöjen ja niihin verrattavien hiukasten torjuminen ja vastus-

tuskyvyn hankkiminen ilmeneviin haasteisiin tuossa suhteessa. Tähän liittyy kuitenkin ideanakin ainakin yksi heikkous: nuo pääominaisuudet eivät yleensä ole geenissä eivätkä siten kantasoluissakaan, vaan ne ovat kudoksessa käytännössä hankittuina.

Hesari ei olisi Hesari, ellei se myös vähintäinkin sa-lailisi...

Toimittaja Puttonen kirjaa Macchiarinin uran vaiheet Karolinskassa: hänet palkattiin v. 2010 kantasolutehtäviin. Vuonna 2011 hän asentaa ensimmäisen keinohenkitorven ja julkaisee tämän Lancet-lehdessä. Proteesin saajan tila huonee, mutta Macchiarini raportoi edistyksestä ja ”paranemisesta”, kunnes potilas kuolee. Vuonna 2014 neljä kollegaa valittaa Macchiarinin valehdelleen hoitojen tuloksista, 8:sta potilaasta 6 on kuollut. Potilaiden sanotaan myös olleen liian hyväkuntoisia koepotilaiksi, ja heille oli annettu väärä kuva hoidon tuloksista ja odotuksista. Ulkopuolinen selvitysmies Uppsalan yliopiston professori Bengt Gerdin vahvisti epäilyt aiheellisiksi, mutta instituutin johto (Lehndahl) sivuutti selvitykset. Poliisi alkoi kuitenkin tutkia kuolemia. Tähän asti Macchiarini oli suvereenisti hallinnut joukkotiedotusta asiassa. Hän teetätti mm. kirjan itsestään amerikkalaisella toimittajalla Benita Alexanderilla, jonka kanssa lupasi mennä naimisiin. Mutta kriittinen ruotsalainen TV-dokumentti poksautti nyt kuplan. Macchiarinin työsuhde jätettiin jatkamatta tammikuussa 2016.

Muut tiedotusvälineet kuin Hesari eivät ole kirjoittaneet tai puhuneet asiasta toistaiseksi mitään Suomessa. Hesarin ”välistäve-to” on tarkoitettu tölväykseksi Tam-

pereen yliopistoille niiden tapellessa määrärahoista pääkaupunkiseudun kilpailijoiden kanssa. Sellaiset tölväykset ovatkin aina ehdottoman tervetulleita, suuntaan ja toiseen! Mutta Hesari ei olisi Hesari, ellei se valehtelisi tai jättäisi ainakin ehdottoman olennaisia seikkoja kertomatta! Tässä tapauksessa ainakin kaksi seikkaa (lisää) on aivan olennaisia myös rikostutkimuksen ja diagnoosin kannalta.

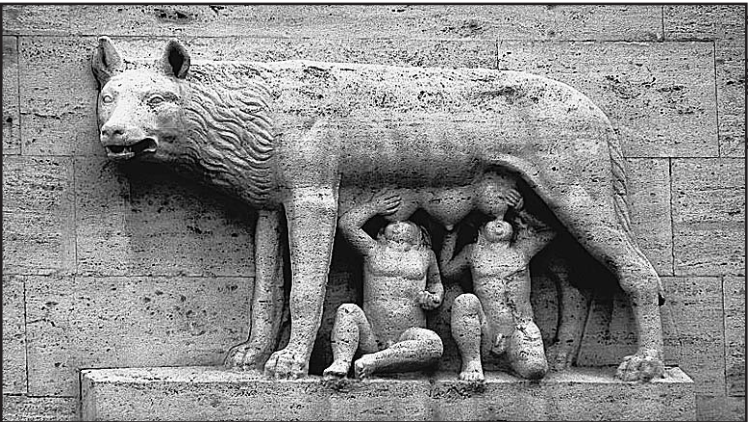
”Supertohtori” oli ennen Nobel-komitean leipiin tuloaan kertaalleen potkaistu eläkkeelle Italiassa!

Keuhkotohtori Macchiarini oli potkaistu jo kertaalleen eläkkeelle toisessa EU-maassa väärinkäytösten ja mielenterveysongelmien takia (koska muuten olisi tullut linnaa eikä eläkettä!)! ”EU:n sisäisellä valvonnalla” ei siis ole mitään virkaa! Tämä kertoo myös, että Nobel-komitea haki väkeä (tähän?) tehtävään, johon sillä (tai muillakaan...) ei ollut keitään päteviä työkykyisiä hakijoita! Varmaan ”tieteellinen tulos” oli päätetty, sille oli vain löydettävä ”sankaritekijä”! **Ja juuri tuo Nobel-komitea siis jakoi vuosien 2012 ja 2014 epäillyt ”hörhönoopelit”!** Tammi-kuussa 2014 Paolo Macchiarini julkaisi kustantamo Elsevierin Biomaterials-lehdessä seitsemän muun tutkijan kanssa, joista yksi muukin oli Karolinskasta, yksi Venäjältä ja loput Italiasta, artikkelin ”Rotan soluistaan erotettua aivojen soluväliainerakennelmaa mallintavia kennos-toja sähkökehrätystä gelatiinista kudossuunnittelua varten”!

Aivotkin piti siis kasvattaa kantasolusta...

Se hönttä ja Komitea ”kehittelivät” siis suunniteltavia keinoaivoja kantasoluista! Taustalla ovat ehkä sydänlihaksen kantasolututkimukset, joissa solusta puhdistettuun väliainematriisiin on onnistuttu kantasoluista kasvattamaan toimiva sydänlihas. (Sen neuronit on siirretty muualta.)

Ruotsalainen nobelisti Arvid Carlsson on vaatinut Karoliiniseen instituuttiin ”suursiivousta”. Tapaus uhkaa hänen mieltään tahrata lääketieteen Nobel-palkinnon maineen. Carlsson itse jakoi vuoden 2000 Nobelinsa dopamiin-

Kuva: Wikimedia

Taru kertoo naarassuden pelastaneen ja imettäneen heitteille jätetyt kaksospojat Romuluksen ja Remuksen, jotka sitten perustivat Rooman. Historia tuntee tapauksia eläimen hoitamista ihmisistä ns. ”Mowgleista”. He oppivat eläimeltä käyttäytymismallit ja myöhemmin ihmisten joukossa heidän on hyvin vaikea enää oppia ihmisten malleja. Marxlainen tiede ymmärtää tämän hyvin. Pelkät aivot eivät tee meistä ajattelevaa ihmistä, vaan ihmiskunnan hankkima tieto, joka oppimisvaiheessa ihmisille siirretään. Siksi aivojen kasvattaminen kantasoluista vaikuttaa utooppiselta, koska samalla tulisi kyetä ”kasvattamaan sinne yhteiskunnassa siirretty tieto.” Oppimisen siirto tuskin on mahdollista. Kirjoittaja toteaaakin. ”On yksi asia saada solu toimimaan kantasolun tapaan, ja toinen asia, että se todella olisi sitä mainitussa määritelmällisessä mielessä.” Kantasolutekniikalla muodostetun henkitorven yhteydessä todetaan: ”Tähän liittyy kuitenkin ideanakin ainakin yksi heikkous: nuo pääominaisuudet eivät yleensä ole geenissä eivätkä siten kantasoluissakaan, vaan ne ovat kudoksessa käytännössä hankittuina.”

ta ehkä kautta aikojen pahimman ”hölynpölynoopelistin” Eric Kandelin kanssa. Tämä muka ”selvitti pavlovilaisen ehdollistumisen mekanismin banaanikärpäselä” polttamalla sähköiskulla (eli muka ”epämiellyttävällä ärsykkeellä”) sen alkoholireseptorin aksonin, jolla itikka löytää ruokansa, jolloin se muka ”lakkaa pitämästä alkoholista”. Kyllä se siitä ”pitää”, mutta ei löydä. Uusi reseptori ottaa tehtävän ja yhdistää pääganglioon taas tuon ruoan hajun. Tämän Kandel tulkitsi ”pavlovilaisen ehdollistumisen palautumiseksi”: ”viina rupesi taas maittamaan”.

Jotakin olisi tehtävä kansainvälisesti tieteen hyväksi

Tarvittaisiin YK:n Yleiskokouksen alainen tieteellisesti ja demokraattisesti johdettu, julkisesti tieteellisesti

kritisoitavissa oleva Maailman tiedeakatemia mm. kansainvälisen oikeuden ja talousyhteistyön tarpeisiin. Nobel-komitea on historiallisista syistä asemaansa noussut sattumatoimija. Kansainvälisessä oikeudessa uskotaan nykyään eniten USA:n National Institute of Healthia (NIH), joka ei ole yliopisto vaan valtiollinen tutkimuslaitos. Sekin on täysin kansallinen laitos. Nämä kaksi näyttäisivät nyt olevan ”sodassa”, jossa Nobel-komitea edustaa ns. ”eurotiedettä”, josta pitäisi EU:ssakin päästä takaisin oikeaan tieteeseen.

Risto Koivula, DI, väitöskirjantekijä, Tampere

PS: Suosittelen luettavaksi tai katseltavaksi: Liza Marklund: ”Nobelin testamentti”, murhameno Nobel-komiteassa...

Sodat eivät loppuneet Neuvostoliiton tuhoamiseen

”Kuka kontrolloi menneisyyttä, kuka tulevaisuutta, mutta kuka kontrolloi nykyisyyttä, sillä on kaikkivalta menneisyyteen” (George Orwell).

Suomen kouluissa opetetaan länsimaista historiaa. Toisen maailmansodan Euroopassa ratkaisi USA:n ja Ison Britannian joukkojen maihinnousu Normandiaan. Tässä tulkinnessa neuvostojoukkojen marssi Stalingradista Euroopan halki kohti Berliiniä on kai joku vaatimaton episodi koko Eurooppaa hallinneen natsisaksan kukistamisessa. Todellisuudessa ”kansainväliselle yhteisölle” USA:lle ja Iso Britannialle tuli kiire saaliinjaolle ennenkuin neuvostojoukot valtaavat koko Saksan.

Japanin kukistuminen kerrotaan atomipommien ansioksi. Kun USA päätti kokeilla uutta asetta eläviin ihmisiin. Japani oli jo siinä vaiheessa luhistumisen partaalla. USA:n lentopommit olivat tuhonneet kymmeniä kaupunkeja Japanissa. Neuvostojoukot ajoivat japanilaiset Kiinasta ja muista itä-Aasian maista.

Toinen syy eikä vähäisem-

pi käyttää atomiasetta oli näyttää Neuvostoliitolle ydinaseen antamaa sotilaallista ylivoimaa. Kesti vuosia ennenkuin Neuvostoliitto mursi tämän ylivoiman kehittämällä oman ydinaseen ja ohjukset. Sodat eivät loppuneet Neuvostoliiton tuhoamiseen. Venäjä ilman kommunisteja on yhä ”kansainvälisen yhteisön” tähtäimessä.

Sodista ei päästä hävittämättä kapitalismia. Porvariston ideologit ovat kaukana edellä ns. vasemmistoa, joka tyytyy toistelevaan porvaristoan huutoa Stalinin vainoista ja totalitarismista. Siinä virressä ei ole muuta kuin vainoa ja teloituksia. Neljäntoista länsivallan hyökkäys Neuvostovenäjälle ja siitä alkanut ns. kansalaissota ja sen kaikki uhrit ovat bolshevikien syytä siitä riippumatta kuka tappoi ja tuhosi aiheuttaen nälänhätää ja kurjuutta. Tämän politiikan jatkoa on Neuvostoliiton ja sosialismin historian vääristely, jota porvaristo jatkaa kaikissa ”riippumattomissa” tiedotusvälineissä ja oppikirjoissa.

Viljo Heikkinen vanhempi huoneenrakentaja 12.4.2016 Lapinlahti

Johtopäätöksiä Suomen Kommunistien lähihistoriasta, osa 5...

Jatkoa sivulta 12

Kun me Suomessa kansallisella tasolla suuntaudumme yhtenäisen marxilais-leniniläisen puolueen kehittämiseen, niin katsomme, että kansainvälisesti kommunististen ja työväenpuolueiden tulee suuntautua uuden yhtenäisen kapitalismin- ja imperialismin vastaisen luokkataistelutaktiikan kehittämiseen sekä teoreettiseen ja ideologiseen selkiinnyttämiseen. Tässä työssä Kommunistien Liitto pyrkii yhteistyöhön kaikkien niiden voimien kanssa, jotka myös näkevät tämän tehtävän välttämättömyyden

On palattava marxismi-leninismiin

Suomen kommunistisen liikkeen vaiheet heijastavat hyvin kommunistisen liikkeen kokemuksia. Eu-

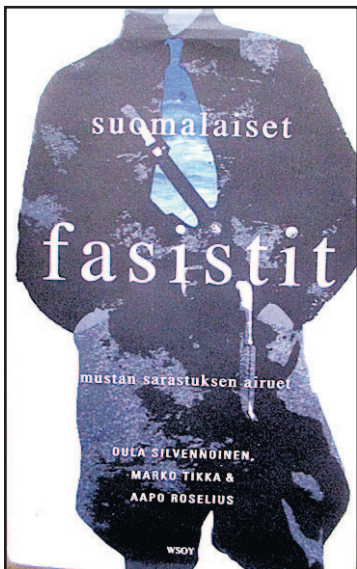
roopassa löytyy lukuisia kommunistisia puolueita ja ryhmiä, kuten meillä KTP ja SKP. Näille on yhteistä se, että ne tukeutuvat jossain muodossa neuvostoaikaiseen perinteesen yrittäen näistä lähtökohdista ratkaista nykypäivän ongelmia. Esitetään yksinkertainen malli sille mikä reaalisosialismissa epäonnistui ja tähän perustuen linjataan omia näkemyksiä. Tulisi nähdä, että Brezhnev ja Gorbatshev ajat taktikat eivät kestäneet uudessa luokkataistelutilanteessa ajan koetta. Tänäpäivänä Euroopassa yksikään kommunistinen puolue ei ole kyennyt merkittävään etenemiseen. Kuinka moni puolue on yrittänyt tehdä tilanteesta marxilais-leniniläistä analyysia? 80-luvulla esitimme, että kolmaslinjalaisuus tulee torjua marxilais-leniniläisen kritiikin kautta. Lopputulos oli, että luovuttiin marxilaisesta yhteiskuntatieteestä. KTP:n yhteydessä yritykset arvioida liittolais-

politiikkaa marxilais-leniniläisistä lähtökohdista torjuttiin vasemmistolaisin äänenpainoin.

Neuvostoliiton hajoamisen yhteydessä esitimme ongelmien olevan syvällä luokkataistelutilanteessa. Kommunististen ja työväenpuolueiden neuvostoaikainen luokkataistelutaktiikka ei enää toimi uudessa luokkataistelutilanteessa ja tästä johtuen ongelmiin tulee hakea ulospääsy marxilaisen yhteiskuntatieteen avulla. Tämä kaikki on tänäänkin kommunisteilta tekemättä. Meidän tehtävänä on vuosikymmenten kriisikehityksen jälkeen dialektiseen ja historialliseen materialismiin sekä marxilaiseen taloustieteeseen perustuen saattaa maailmankuvamme tieteellisesti ajan tasalle. Vain tältä perustalta voimme luoda työväenluokalle uskottavan luokkataistelutaktiikan. Yksinkertaisesti on palattava marxismi-leninismiin. **(KÄ/KL)**

SUOMALAISET FASISTIT (I)

WSOY:n kustantamana ilmestyi tutkijoiden Oula Silvennoisen, Marko Tikkan ja Aapo Roseliuksen suomalaista fasismia käsittelevä teos "Suomalaiset fasistit, mustan sarastuksen airueet". Oheisessa artikkelissa Matti Laitinen arvioi teosta. Kansan ääni julkaisee arvion kahdessa osassa, joista toinen osa tulee kesäkuun numerossa (3/2016)

Fasismien yhteinen aate- ja kokemuspohja

Oula Silvennoinen, Marko Tikka ja Aapo Roselius esittävät perusteellisesti kirjassaan "Suomalaiset fasistit" käsityksen, jonka mukaan kaikki sotien välisen aikakauden fasistiset liikkeet kumpusivat samasta, yleiseurooppalaisesta aate- ja kokemuspohjasta. Sen ydin ei ollut perinteisessä oikeistolaisuudessa vaan antiliberalismissa ja kansallismielisyydessä. Suomalaista fasismia on ollut tapana peitellä ja vähätellä sen todellista merkitystä. Poliittisen ja taloudellisen eliitin sisäpiirissä sillä on ollut kuitenkin merkittävä asema. Maamme fasistisia perinteitä tarkasteltaessa ei ole mikään ihme, että Suomi toimi Natsi-Saksan sotilaallisena liittolaisena II maailmasodassa.

Suomalaisen fasismien etujoukko

1. maailmansodan jälkeisen maailman peri juoksuhaudoissa aikuis- ja verkostoitunut nuorten miesten joukko, joista muodostui tulevien fasististen liikkeiden etujoukko. Suomessa sisällissodan jälkeen valkoiset sotaveteraanit kokivat isänmaan pettäneen heidät. He alkoivat kehittää yhteiskunnalle fasistisia ratkaisumalleja. He kaipasivat vahvaa kansakuntaa ja kansallista valtiota, joka olisi poliittisesti, etnisesti ja uskonnollisesti yhtenäinen. Suomessa fundamentalistisella herrännäisliikkeellä oli suuri vaikutus kotimaisten fasistien parissa. He kuvittelivat totaalisen – uskonnolliset ja moraaliset puitteet ylittävän – valtion kansalaisiin kuuluvan valtiolle.

"Suomalaisille olivat tarjolla Tarton rauhansopimuksen solmimista edeltäneet heimosodat – lähialueen konfliktit Itä-Karjalassa, Inkerinmaalla ja Virossa... Ne tarjosivat osallisuutta kokemukseen, joka kasvatti fasististen liikkeiden tulevan jäsenistön. Suomalainen sota-

Historioitsija Oula Silvennoisen mukaan fasismi voidaan määritellä lyhyesti väkivaltaan valmiiksi kansallismielisyydeksi. Hänestä "vaatimus yhtenäisestä, vahvasta ja puhtaasta kansakunnasta vie suvaitsemattomuuteen." Natsien kansallissosialismi oli totalitarismina, jolle oli ominaista kutsumuskohtalo, nationalismi, rasismi, juutalaisvastaisuus, vasemmistovihamielisyyden johtajan ehdoton yksinvalta, kaikkialle ulottuva ja monopolisoitu valtioideologia, kansalaisten valvonta ja alistaminen sekä teollistettu murhaaminen. Natsi-Saksalla oli oma sosiaalidarvinistinen moraalikäsitteensä, jota se toteutti tinkimättä. Suomalaiset fasistit uskoivat samoihin periaatteisiin.

sukupolvi taottiin maailmansodan, sisällissodan ja heimosotien ahjossa, ja siitä tuli ympäristön vaihtelevuudesta huolimatta häiritsevästi eurooppalaisen esikuvansa kaltainen." (Suomalaiset fasistit, s. 69–70).

Fasistien ydinjoukkoon lukeutui mm. sivistyneistön suomalaisuusaktivisteja, Saksassa koulutettuja ja sotineita jääkäreitä, valkoisia sorakuoppamiehiä, heimosotureita, suojeluskuntaintoilijoita ja Akaatemisen Karjala-Seuran jäseniä. Punaisten jahtaamiseen, kuulusteluihin, vankileirien vartioimiseen ja lahtamiseen osallistuminen yhdisti tuhansia valkoisia.

Suomalaisten fasistien tavoitteet

Suomessa "fasistien tavoitteet olivat kuitenkin pitemmällä kuin kommunismin hävittämiseksi. He halusivat tuhota kaikenlaisen puoluepolitiikan, ensin kommunistit, sitten sosialidemokraatit, sitten "vetelät" maltilliset porvaripuolueet ja Maalaisliiton kaltaiset "luokkapuolueet". Tässä ajattelussa suomalaiset radikaalit eivät eronneet eurooppalaisista aatetovereistaan. Demokratian, parlamentarismien ja puolueiden hävittäminen oli välttämättömäksi ymmärretty ensimmäinen ehto kansallisuudelle yhtenäisyydelle." (Suomalaiset fasistit s. 19–20) He olivat myös valmiit käyttämään päämääriensä toteuttamiseen väkivaltaa.

Finnlands Lebensraum (Suomen elintila) oli v. 1941 julkaistu Suur-Suomi-aatetta tukeva propagandateos, jonka kirjoittajina toimivat maantieteilijä Väinö Auer, historioitsija Eino Jutikkala ja kansatieteilijä Kustaa Viikuna. Saksankielinen teos painettiin Helsingissä Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran kirjapainossa. Sen kustansi berliiniläinen Alfred Metzner Verlag. Kirjan tarkoituksena oli osoittaa tieteellisesti Itä-Karjalan ja Inkerinmaan kuuluvan maantieteellisesti, historiallisesti ja kulttuurillisesti Suomeen ja ne pitäisi voitettua sodan jälkeen liittää muodostettavan Suur-Suomen osaksi. Tutkija Ohto Mannisen mukaan aloite kirjaan tuli presidentti Risto Rytiltä. Kirjoittajat valitsi Valtion tiedotuslaitoksessa työskennelleiden tutkijoiden joukosta pääministeri Jukka Rangell yhdessä poliittisen sihteerinsä L. A. Puntilan kanssa. (Lähde: Wikipedia)

Piilo- ja julkifasismi

"1920-luvusta tuli kansallismielisen radikalismien suuri vuosikymmen. Sen aikana syntyi radikaali järjestökenttä, toimintatavat vakiinnuttivat muotonsa ja suomalainen fasismi suoritti esiinmarssinsa... Valkoisista valkoisista Suomi kiihtyi puolustusasemiin. Se linnoitautui vapaus- sotaideologiaan, maanpuolustuksen ja yhteiskunnan militarisoimistavoitteiden taakse suojeluskuntaan ja Lotta Svärdiin." (Suomalaiset fasistit, s. 111–112)

Kirjoittajien mukaan avoin fasismi muodosti Suomessa vain pienen osan fasismien todellisesta vaikutusvallasta. Piilofasismilla oli sen sijaan vahvat vaikutuskanavansa yhteiskunnassa. "Merkittävimmät ja laajapohjaisimmat fasistiset liikkeet, Lapuan liike, Isänmaallinen Kansanliike (IKL) ja Vapaussodan Rintamamiesten Liitto (v. 1940 Rintamamiesliitto), sanoutuivat koko olemassaolonsa ajan pontevasti irti fasismista ja kansallissosialismista samalla kun käytännössä tekivät fasistista politiikkaa.

Mäntsälän kapinasta jatkosodan loppuvaiheisiin ulottuvan runsaan 10 vuoden ajanjakson aikana Suomessa ehti toimia kolmisenkymmentä kansallissosialistista yhdistystä ja ilmestyi viitisen toista samanmielistä sanoma- ja aikakauslehteä. (Suomalaiset fasistit s. 22 ja 250)

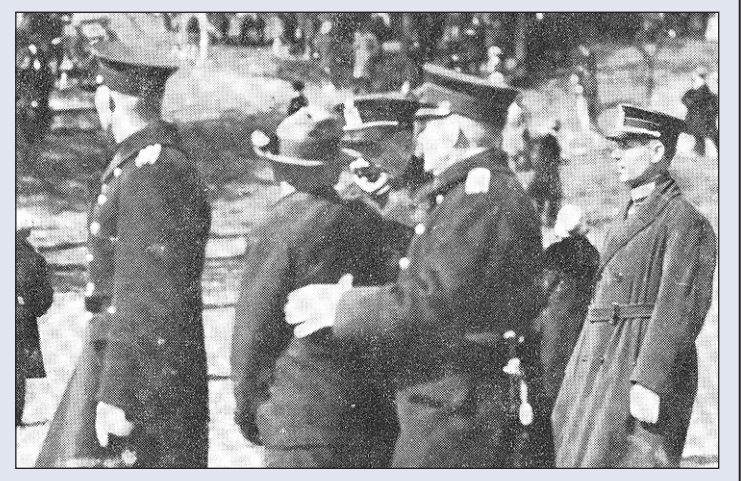
Suomalaisen fasismien vaikutuskanavat

Suomeen perustettiin myös avoimia natsijärjestöjä kuten Suomen Kansallissosialistinen Työjärjestö, Suomen Kansallissosialistinen Kansanpuolue, Kansallissosialistien Järjestö ja Suomen Kansallissosialistinen Liitto. Silvennoisen kumppanien mukaan "kansallismielisten radikaalien isänmaallisuus oli nimittäin aivan omanlaatuistaan, eikä sen sisältö mitenkään eronnut ja poikennut muualla Euroopassa fasisteiksi ja kansallissosialisteiksi kutsutuista aatekumppaneista." (Suomalaiset fasistit s. 23)

Kommunismien vaaran tultua ensin murskautui Suomessa fasistien toimesta sitä seuraisi ratkaiseva yhteenotto Neuvostoliiton kanssa. Ryssävihan kylvön tärkeimpinä kansalaisten kasvatuksellisia kanavina toimivat Suojeluskuntajärjestö, Lotta Svärd, suojeluskuntapojat ja pikkulotat.

Suojeluskunta järjesti vuosittain useita tuhansia valistustilaisuuksia, joihin osallistui 750 000 – 1 250 000 kansalaista. Vuodesta 1925 alkaen se propagoi aatteitaan Hakkapeliitta-lehden välityksellä. Vuonna 1927 siihen liitettiin oheistoimintoina Suojeluskuntain Kauppa Osakeyhtiö (SKOHA), Suojeluskuntain Ase- ja konepaja Osakeyhtiö (SAKO) sekä Suojeluskuntain Kustannus Osakeyhtiö. Järjestöön kuului v. 1938 yli satatuhatta jäsentä, jotka edustivat kaikkia yhteiskuntaluokkia. Maa oli jaettu 22 suojeluskuntapiiriin. Valtio tuki organisaation toimintaa 1930-luvulla vuosittain 30–50 miljoonalla markalla. Suojeluskunnan vaikutuspiiriin kuului arviolta lähes 400 000 kansalaista.

Kevään 1929 aikana huhuttiin fasistisesta vallankaappauksesta Suomessa. Virkamieslakko pelotti valtiovallan edustajia ja poliittista vasemmistoa. Lakko olisi lamauttanut valtion ja sen väkivaltakoneis-

Virkavaltatuki voimakkaasti fasisteja 30-luvulla. Vasemmistotyöläisiltä kiellettiin Vapunpäivän vietto omissa juhlissaan v. 1930. He osallistuivat Mäntymäellä sosialidemokraattien vappujuhlaan. Tällä Armas Äikiä nousi puhujakorokkeelle ja poliisien vastustuksesta huolimatta kykeni väkijoukon vahvan saartorenkkaan turvin pitämään lyhyen puheenvuoronsa. Kuvassa poliisit ja ohra samassa vappujuhlassa pidettävät erään työläisen. Kuva "Kipinästä tuli syttyä" kirjan kuvitusta.

ton. Kenraali K.M. Walleniuksen johtaman armeijan esikunnan oletettiin olevan vallankaappauksen puolella. Fasistien pelättiin käyttävän tilaisuutta hyväkseen. Tehtailija Rafael Haarla kävi Helsingissä tapaamassa sisäministeriä Kivimäkeä ja vaati ayliikkeen lakkauttamista oikeusteitse. Hallitus huolestui tästä ja hajotti eduskunnan.

Fasistiverkosto

Vapaussodan Rintamamiesten Liitto (VSRL) järjestäytyi v. 1929 valtakunnalliseksi liitoksi. Siitä tuli merkittävä äärioikeiston taustavaikuttaja, jolla oli vahvat siteet AKS:an, Lotta Svärdiin ja Suojeluskuntaan. Siihen kuului v. 1939 yli 200 paikallisyhdistystä, joissa oli yli 20 000 jäsentä. Liiton kova ydin koostui tiukan linjan aktivisteista, jotka halusivat muuttaa yhteiskuntaa fasististen ihanteidensa mukaisesti. Sen ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin Pohjois-Hämeen suojeluskuntapiirin päällikkö, jääkärimajuri Onni Purhonen. Hankkeen keskeisenä rahoittajana ja ideologina toimi kauppaneuvos Rafael Haarla. Liiton rinnalle perustettiin myös naisjaosto Vapaussodan Rintamamiesten Naisliitto.

VSRL:n keskeisenä päämääränä oli kumouksellisten – siis ainakin kommunististen ja sosialidemokraattisten – järjestöjen toiminnan vastustaminen ja toiminta niiden kieltämiseksi kokonaan. Liitto esitti yhdeksi keinoksi kunnallisen ja valtiollisen vaalittavan muuttamista niin, etteivät kommunistit pääsisi eduskuntaan ja kunnanvaltuustoihin. Se halusi myös turvata valkoisen työmiehen työrauhan ja vaalia

valkoista kulttuuria. Liitossa uskottiin valkoisten armeijan veteraanien pystyvän johdattamaan yksipuoluejärjestelmän kautta maan uuteen tulevaisuuteen. VSRL asetettiin toimintakieltoon keuhkokuumeella v. 1932. Se vetäytyi julkisuudesta.

VSRL aloitti syksyllä 1939 epäviralliset vierailunsa Natsi-Saksaan. Valtiovaltamme hyödynsi liiton palveluksia ja suhteita natsiisiin.

Fasismi tunkeutui kaikkialle yhteiskuntaan

Valkoisen Suomen ydinpiireissä valitsi 1930-luvun alussa laaja tyytymättömyys vallitsevaa oikeistolaisesta yhteiskuntajärjestystä vastaan. Fasisteilla oli kannattajia yhteiskunnan kaikilla tasoilla: armeijan upseeristossa, Suojeluskunnassa, virkamiesportaassa, teollisuuspiireissä sekä miehistä että naisista. Edes presidentti Ståhlbergin ja kansanedustajien kyyditykset ja Mäntsälän kapina eivät heikentäneet äärioikeiston kannatusta ja vaikutusta. Suojeluskunta oli Silvennoisen ja kumpp. mukaan joko virallisesti ja epävirallisesti mukana lähes kaikissa oikeistoradikaalien hankkeissa. Sen maanlaajuinen organisaatio mahdollisti lakkojen murtamisen, rintamamiesliikehännän, kyyditykset, talonpoikaismarssin Helsinkiin ja Mäntsälän kapinan. Viranomaisille kapina oli kinkkinen juttu, koska sillä oli useita tukijoita vallan huipulla. Epäonnistuneesta vallankaappaushankkeesta Mäntsälän miehet selvisivät ihmeen vähällä, kun sitä vastoin kommunisteille lankesi pitkiä vankilatuomioita hyvinkin vähäpätöisistä operaatioista.

Matti Laitinen

Onko Suomi itsenäinen?

Tämä outo kysymys on noussut monen suomalaisen mieleen viime aikojen uutisia seurattaessa.

Amerikkalaiset sotilaat ovat itse kutsuneet itsensä sotaharjoituksiin Rissalan kentälle, siis lähelle Venäjän rajaa. Suomalaispoliitikot hallituksessa ovat ilmitse ymmärksinä. Soinikin kertoi saaneensa tiedon vasta tänään. Eduskunnan kyselytunnilla hän kielteli ja kaarteli kuin kollikissa kuumaa puuroa.

Ilmeisesti kenraalit Suomessa määräävät ketä kutsutaan tai kuka saa itsensä kutsua Suomeen. Elämme todella -30 luvun toisintoja. Naapurit yritetään ärsyttää kaikin tavoin. Jenkkihävittäjien saapuminen on sieltä ronskimmas- ta päästä. Historia ei ole opettanut kulkemaan hiljempää, että ei kannata verta kaivaa nenästään, ellei

ole lihaksia tarpeeksi. Presidentti Niinistö voisi vielä pelastaa Suomen kenraalien mokalta. Niinistö ilmoittaisi Yhdysvalloille - sotaharjoitus ei käy nyt eikä tulevaisuudessa.

Kehitellään suunnitelmaa toispuolisesti. Jospa Venäjä ilmoittaisi kutsuneensa muutaman tuhatta sotilasta harjoittelemaan Helsingin valtausta? Nouisiko suuri hahlo? Suomen suurin uhka ei ole turvapaikanhakijat, vaan oikeistolainen hallitus sekä myötälilijät ja nuolijat armeijan ja poliisien piirissä.

Suomalaisporvari nukkuu jo huonosti. Poliisi haluaisi konekiväärejä ja kranaatteja terroristeja varten. Eiköhän niitä tarvita suomalaisten mielenosoittajien kurittamiseen. Kansalaisten pinna on katkeamassa.

Reino Welling
Jämsänkoski

”Menneisyys otettiin takaisin” (I)

Vuoden 1989 vastavallankumous DDR:ssä, kapitalistisen sekasorron paluu ja sitä seurannut romahdus, tieteellinen maailmankatsomus ja Kreikan kansan taistelu monopolien diktatuuria vastaan johti vuoropuheluun Margot Honeckerin kanssa.

Margot Honecker syntyi 1927. Hän oli opetusministerinä DDR:ssä (1963 – 1989) ja Erich Honeckerin leski (1912 – 1994). Erich Honecker oli SED:n pääsihteeri ja valtion päämies vuodesta 1971 – 1989. Margot Honecker ei ole aikaisemmin antanut lausuntoja lehdistölle, sen jälkeen kun hän lähti vapaaehtoiseen maanpakoon Chileen.

V. 2014 lokakuussa julkaisi kreikkalais-makedonialainen uutistoimisto ANA-MPA alla olevan haastattelun voimakkaasti lyhennettynä. Pitkä versio oli tarkoitettu lehden tilaajille. Sittemmin saksalainen Junge Welt julkaisi marraskuussa 2015 laajemman version. Ruotsin kommunistien lehti Riktpunkt julkaisi n:o 10:ssä (2015) Margot Honeckerin haastattelun kääntämällä Junge Weltin artikkelin ruotsiksi. Riktpunktista artikkelin Kansan äänelle suomensi Wäinö Pietikäinen.

-Mikä johti vuoden 1989 tapahtumiin? Miten koitte henkilökohtaisesti puolisonne kanssa tapahtuneen?

Jos tarkoitatte, mitä syksyllä 1989 tapahtui ja erikoisesti DDR:ssä, niin sen katson DDR:n osalta vastavallankumoukselliseksi ja siitä voisi kirjoittaa useita kirjoja. Kirjoja on jo kirjoitettu useita ja siihen ei voi vastata lyhyesti. Mutta voidaan sanoa: Oli olemassa objektiivinen yhteys sisä- ja ulkopolitiikassa. Kilpavarustelu Reaganin hallituskaudella antoi tuloksia ja sai Neuvostoliiton asevarustelulla talouden tuhon partaalle.. Seurannut talouspoliittinen rasitus sai arvaamattomia sosiaalisia seuraamuksia. Sosialistisen leirin johtava maa ei enää kyennyt kantamaan vastuuta sisä- ja ulkopolitiisesta kehityksestään. Neuvostoliitto yritti hallita tilannetta reformeilla, aluksi hyvin onnistuen. Mutta seurauksena oli, että n.s. ”uudistajat” ottivat taloudellisen ja poliittisen kontrollin haltuunsa, mikä vei maan taloudellisesti raunion partaalle ja teki neuvosto-yhteiskunnasta epävakaisen. Ja siten uhrattiin kaikki neuvosto-yhteiskunnan saavutukset. Kyseessä ei ollut pelkästään läntinen riemu, vaan läntisten maiden tukemat uudistajat riemuitsivat myös DDR:n naapurimaissa.

Osana sosialistista yhteisöä ei DDR voinut jäädä globaalisen kehityksen ulkopuolelle. Jo 80-luvulla kävi selväksi, että myös DDR:n tulee uudistua talouspolitiikassaan. Oli puutteita tavarantoiminnan ja yhteiskunnassa, jotka johtivat tyytymättömyyteen. Emme oppineet aina tekemään kotiläksyjä perusteellisesti. Osiltaan kyvyttömyys johtui omasta saamattomuudesta, mutta myöskin jarrutettiin ulkopuolelta.

Vaikuttaa siltä, ettemme onnistuneet tarpeeksi selvästi osoittamaan tekemiämme edistysaskeleita verrattuna kapitalistiseen yhteiskuntaan, joka on riippuvainen riistosta, sorrosta ja sodasta. Joillekin tämä johti harhaluuloon, että runsas tavarantoiminta on yhdistettävissä sosialistisiin tavoitteisiin. Erich Honecker totesi useissa puheenvuoroissaan, että kapitalismin ja sosialismin yhteensovittaminen on yhtä vaikeaa kuin tulen ja veden yhdistäminen.

Kuinka koimme tämän henkilökohtaisesti? Olimme huolestuneita tulevaisuudesta, kuinka kaikki ne ihmiset, jotka olivat mukana rakentamassa tätä rauhaa rakastavaa demokraattista tasavaltaa. Kaikki jotka olivat käyneet vaikean tien raunioista, fasisisesta sodasta ja natsien ideologiasta... Miehe-

ni poistettiin eroamisen jälkeen kirkasta julkisista tehtävistä. Luovuin itse DDR:n opetusministerin tehtävistä hiukan ennen hallituksen eroa.

-Miten selitätte ”DDR:n kansalaisten kapinan” niin kuin sitä lännessä nimitettiin?

Kyseessä ei ollut ”kapina”. Vaikka oli mielenosoituksia, niin työläiset kävivät töissä, lapset kävivät koulua, sosiaalinen elämä toimi. Useimmat ihmiset, jotka menivät kadulle 1989, halusivat osoittaa tyytymättömyytensä ja heidän tarkoituksensa oli saada parannuksia DDR:ssä, ei valtion hävittämistä. Myöskään oppositio, joka kokoontui pääasiassa kirkkoissa, ei halunnut tuhota valtiota, mutta heidän joukoissaan oli vihamielisiä voimia, sitä ei voi kieltää. Länsi-Saksa onnistui manipuloimaan erimieliset ja saamaan johtavaan asemaan DDR:n parantamisessa. Ensiksi huudettiin ”Me olemme kansa”, sitten toinen ääni kellossa ja huudettiin ”Olemme yhtä kansaa”. Oli löydetty instrumentti, jota oli haettu DDR:n perustamisesta saakka: vapauttaa saksalaiset idässä. On huomattava, että länsivallat jakoivat Saksan kapitalistien tuella ja poliitikkojen myötävaikutuksella. Sittemmin julistettiin Suur-Saksa. Tämä oli vastoin Potsdamin konferenssin päätöstä, jossa vaadittiin yhteistä demokraattista Saksa.

Kaikki edistysaskeleita saksalaiset halusivat antifasistista demokraattista Saksa. Emme koskaan luopuneet tästä tavoitteesta, mutta emme saavuttaneet sitä. Seurauksena oli, että DDR perustettiin. Saksalainen imperialismi vahvistui ja DDR:ää sabotoitiin kaikin tavoin. V. 1989 he näkivät mahdollisuutensa likvidoida DDR, se toinen Saksa. Se kesti 40 vuotta. Valtion tuhoaminen onnistui vasta Neuvostoliiton avulla.

Mikä syytytti ruutitynnäriin, langan, oli pakolaisvirta Länsi-Saksaan. Länsi-Saksa edisti kaikin tavoin tätä pakolaisvirtaa. Osiltaan emme olleet ajoissa ymmärtäneet helpottaa matkustamista. Jo ennen 1989 oli kansalaisia mennyt länteen. Erikoisesti hyvin koulutettuja värvättiin länteen. Länteen muuttajilla oli erilaisia syitä. Tietysti kulutustavaroiden runsaudella ja matkustusvapaudella oli oma merkityksensä. Lännessä sanottiin, että kansa äänesti jaloillaan. Vuoden 1989 jälkeen on kolme miljoonaa ihmistä muuttanut länteen, vaikka koko Saksassa pitäisi olla sama poliittinen järjestelmä. Voi vain kysyä miksi? DDR:ssä ei ollut verilöylyjä, ei sisällissotaa, ei kurjuutta. Siis sellaisia tekijöitä kuin nykyiset pakolaisvirrat ei ollut olemassa kuten Afrikassa ja Lähi-Idässä on kyse.

Margot Honecker oli merkittävä poliittinen vaikuttaja ja toimi DDR:n opetusministerinä vuosina 1963-1989

-Lännessä tätä kutsutaan ”rauhanomaiseksi vallankumoukseksi”, mutta kuinka ”vallankumous” voisi olla mahdollista sosialismissa?

Niin kuin minä asian ymmärrän, on vallankumous syvälle käyvä sosiaalinen prosessi, jossa kansa on saanut tarpeekseen riistosta ja sorrosta. Taantumuksellinen imperialismi aiheutti vallankumouksellisen kehityksen 1917 Venäjällä. Vastaavasti 1945 Neuvostoväyhykkeellä antifasistiset demokraattiset voimat tekivät vallankumouksen. Kapitalismin valta kumottiin. Mitä sittemmin on tapahtunut, on vastavallankumous, jossa tuotantovälineet ovat vaihtaneet omistajaa.

Haluan tässä painottaa, että DDR oli olemassaolonsa aikana rauhan tae Euroopassa. DDR ei koskaan lähettänyt poikia ja tyttäriään sotimaan. Vastaavasti Länsi-Saksa on ollut USA:n ja NATO:n mukana verisissä sodissa ympäri maailmaa. Ranskalainen sosialisti Jean Jaures (1859 – 1914) totesi, että ”kapitalismi pitää sisällään sodan uhrin kuin pilvet pitävät sisällään sadetta”. Kapitalismi ei pidä pelkästään sodan uhkaa, vaan se koskee myöskin fasismin vaaraa. DDR poisti sodan ja fasismin uhan. Länsi-Saksasta tuli kapitalistinen. 1990 DDR pakotettiin järjestelmään, joka on Saksan historiassa aiheuttanut niin paljon vahinkoa. Palattiin entisiin kuvioihin. Ei kai silloin voi puhua ”vallankumouksesta”?

Berliini oli Demokraattisen saksan pääkaupunki. Tältä näytti DDR:n pääkaupungin keskusta n. 20 vuotta sitten. Keskustan aluetta symboloi silloin televisiomasto.

-Kuinka ymmärrätte Michail Gorbatschovin merkityksen asian yhteydessä?

Joitakin vuosia sitten Gorbatschov piti luennon Ankarassa, jossa hän totesi päämääränsä jo 1985 olevan kommunismin hävittäminen. Asiaa voi olla erilaisia mielipiteitä. Totuus on kuitenkin, että hän tuhosi Neuvostoliitossa ja muissa sosialistisissa maissa suurin uhrauksin saavutetut edistysaskeleet. Maailma ei ole tullut paremmaksi Neuvostoliiton hävittämisen jälkeen. Veriset sodat ja terrori ovat jokapäiväistä nykyisin. Historia ei tule olemaan armelias Gorbatschoville.

-9 marraskuuta 1989 murtui ”antifasistinen suojavalli” Berliinin muuri. Länsivallat juhlivat tapahtuman 25-vuotismuistoa ja ”saksalaisten yhtenäisyyttä”. Oliko muurin rakentaminen v. 1961 motivoitu vai oliko se virhe?

Muurin rakentaminen oli välttämättömyys, sillä muutoin olisi tullut sota. Jännitystilaa koski koko maailmaa, USA käyttäytyi aggressiivisesti. USA:n hyökkäys Sikon lahdella Kuubaa vastaan oli mennyt köpelösti. Toisen maailmansodan päättymisestä saakka oli Berliinin kysymys kytynyt koko ajan ja DDR joutui jatkuvien provokaatioiden kohteeksi. Vedoten idästä tulevaan uhkaan USA aloitti kilpavarustelun. Hrushov ja Kennedy neuvottelivat Wienissä kesäkuussa 1961 Saksan rauhansopimuksesta, atomiaseriisunnasta ja Länsi-Berliinin kysymyksestä. Se johti riitojen syvenemiseen, äänenpainot kovenivat molemmin puolin, oli

lukuisia sotaharjoituksia, sodan uhka leijui ilmassa. Siksi rajan sulkeminen tuli ajankohtaiseksi.

Kyseessä ei siis ollut DDR:n puolelta johtuva toimenpide. Kaikki johtui Saksan käymästä imperialistisesta sodasta. Vyöhykerajat olivat liittoutuneet kesällä 1945. Länsi-Saksa perustettiin 23.5.1949 ja niin oli Saksan jako tapahtunut ja demarkaatiolinjat vahvistettiin. Näin ollen oli Neuvostoväyhykkeestä muodostunut valtionraja.

Kyseessä ei kuitenkaan ollut normaali valtakunnan raja. Länsi-Saksa ei koskaan hyväksynyt rajanvetoa. Raja oli Varsovan liiton raja ja NATO:n itäraja. Kaksi johtavaa sotilasmahtia kävivät kylmää sotaa. Vyöhykerajat kulkivat keskellä Berliiniä, kun voittajavaltiot olivat jakaneet kaupungin neljään vyöhykkeeseen 1945. Vyöhykerajat olivat kuitenkin avoimia. Siellä kähistiin jatkuvasti ja laskun maksoivat berliiniläiset ja DDR. Varsovan liiton Poliittinen neuvosto päätti kesällä sulkea länsirajan Berliiniin ja Länsi-Saksaan välttääkseen sodan syttymisen pitäen tarkoituksen mukaisena siten estää Kolmas Maailmansota.

Muurin rakentaminen aiheutti sen, että rintamalinjat selkiintyivät NATO:n ja Varsovan liiton välillä ja siten loi mahdollisuuksia liennytyspolitiikalle. Eurooppasopimus allekirjoitettiin Helsingissä 1975, myös DDR allekirjoitti sopimuksen. Kyseessä oli luoda turvallisuusjärjestelmä Euroopalle. Neuvostoliiton romahdus ja NATO:n ja USA:n vaikutusvallan kasvu Itä-Euroopassa on tuhonnut kaiken.

Riktpunktista käänsi Wäinö Pietikäinen

Vaarallisia ministereitä

Siitä ei hyvää seuraa, että entinen puolustusministeri ja nykyinen perussuomalainen puolustusministeri johtavat Suomen ulkopolitiikkaa. Jos Suomen ja Venäjän rajasta tulee Naton raja, olisi se uhka Suomelle ja tietäisi rajumpaa kalustoa myös meitä vastaan. Se olisi erittäin vaarallista meille Nato-maana ja lopettaisi luottamuksellisen ystävyystoiminnan maittemme välillä.

Naton olemus

Nato-maahan ei ole hyökätty, mutta moneenko maahan Nato on hyökännyt? Luepa Naton laajentumishistoria: 700 tukikohtaa eri puolilla maailmaa. Vain niitä, jotka lähtevät kostamaan Naton ja Amerikan hyökkäyksiä ja joilta on mennyt läheisiä hyökkäyksissä, sanotaan terroristeiksi. Ei koskaan Natoa.

Nato ei ole rauhan järjestö, eikä sitä pitäisi siksi luulla. Ei

Pääministeri sekä puolustusministeri perustavat turvallisuuden aseisiin ja Natoon. Heidät tulee vaihtaa ministereihin, jotka tietävät, miten rauhaa ja ystävyyttä naapuriin rakennetaan. Se ei tapahdu niin, että otetaan ystävyystoiminnasta ja lisätään asevarusteluun ja uhitteluun. Eikä niin, että annetaan samalla naapurille viesti, että tehkää tekin samoin. Muutoin täältä tullaan taas kerran.

Nato on torjuttava kaikissa olosuhteissa

seuraavaan hallitukseen sota-aseita ministereitä eikä edes eduskuntaan. Pidetään Suomi rauhaa rakastavana maana. Se on paras turvatakuu.

Kaksi ministeriä on sekoittanut sisä- ja ulkopolitiikan. Seuraa

van hallituksen pitää korjata tilanne, mutta arvet ja epäluulo säilyvät pitkään. Mutta uhittelut pois.

Esko Rintala Uusikaupunki

Suora linja - uusi psykoterapian hoitokerta

Valitut kysymykset heijastavat viranomaisten huolenaiheita

Tavanomaisesti tässä tilaisuudessa on pyritty ratkaisemaan kaksi tehtävää - selvittämään, mikä asia askarruttaa eniten väestöä ja antamaan valtion päämiehelle mahdollisuus esittää muka vapaassa muodossa mielipiteensä häntä kiinnostavista kysymyksistä. Viime vuosina maassa puhjenneen kriisin vuoksi tilaisuuden luonne on vähän muuttunut - suora linja on muuntunut eräänlaiseksi psykoterapian hoitokerraksi, jonka kuluessa vt. presidentti kehottaa kansalaisiaan olemaan harmistumatta ja kehtämään vielä vähän. Sanalla sanoen nykyään joudutaan käsittelemään eräitä kärkeviä kysymyksiä.

Ensimmäisissä suorissa linjoissa maan tilanteen ollessa suhteellisen hyvä, jonkinlainen improvisointi oli sallittua, mutta nykyään se on poissuljettu asia. Kysymykset valitaan huolellisesti. Äskeisessä "showssa" lehdistöön pääsi jopa vuotamaan yksityiskohtia siitä, miten Moskovan lähiössä sijaitsevassa Poljany-pensionaatissa harjoitellaan kysymyksen esittämistä tilaisuuden osanottajien kanssa (mainitun tiedon julkaisemisen jälkeen Rosbusinessconsultingin hakukoneen kotisivulla sen omistajan miljardööri Prohorovin yrityksissä alkoi täysin satunnaisesti kotietsinnät ja se tapahtui nimenomaisesti Putinin suoran linjan aikoihin).

Tästä syystä suorassa linjassa esitettyjen kysymysten perusteella voidaan päätellä, mitkä asiat askarruttavat Venäjän viranomaisia ja mistä he katsovat tarpeelliseksi tiedottaa kansalaisilleen ja omille ulkomaisille yhteistyökumppaneilleen.

Presidentti puhuu "kaunistelua totuutta"

14. huhtikuuta pidettiin Putinin jo 14. suora linja. Täytyy tunnustaa, että sen pääsankari oli loistava. Hän oli hyväkuntoinen, vastaili varman päälle esitettyihin kysymyksiin eikä etsiskellyt sopivampia sanamuotoja. Erityisesti kun huomioidaan se, mikä tuntui mahdolltomalta, että ensimmäisen kerran tilaisuuksien historiassa hän yhdessä tapauksessa tunnusti tehneensä virheen ja toisessa tapauksessa pyyteli anteeksi ihmisiltä, joille ei ollut ajoissa maksettu palkkaa. Toisaalta blogien ja nettifoorumien kirjoittelun perusteella show ei vaikuttanut parhaalla tavalla ihmisiin. Tälle asialle ei voidakaan mitään - maan objektiivinen tilanne on sellainen, ettei sitä voida kiillottaa millään keinoilla.

Perinteisesti vt. presidentti aloitti esityksensä Venäjän tilastokeskuksen Rosstatin yleisistä tilastoista, joilla ei ollut juurikaan tekemistä todellisuuden kanssa. Tähän kuuluivat myytit asuntotuotannon saavuttamista ennätyksellisistä tuloksista (mutta kysytään, kuka voi rakentaa ennätystahdissa mitään kriisin aikana ja kuka ostaa kyseiset asunnot?), alhaisesta työttömyysasteesta, BKT:n mitättömästä supistumisesta (kuulemma vain 3,7 % v. 2015, kun asiantuntijan ja Tilastokeskuksen entisen johtajan Vasili Simcherakin arvio on 33 %) jne.

Esityksensä tässä osiossa herra Putin teki vielä yhden virheen, joka on todistettavissa, kun käviesse Venäjän Keskuspankin kotisivul-

Joka vuosi herra Putin järjestää ns. suoran linjan, jossa eri väestökerrokset voivat esittää hänelle kysymyksiään. Aina tämä tilaisuus kestää 3-4 tuntia, jona aikana Putin ehtii vastata noin sataan kysymykseen. Kysymyksiä esitetään huomattavasti enemmän - virallisten tietojen mukaan nyt niitä esitettiin noin kolme miljoonaa. Suurin osa ei ole kysymyksiä vaan valituksia - kansalaiset toivovat korkeimman instanssin ratkaisevan heidän henkilökohtaiset ongelmansa, kuten esimerkiksi talon korjauksen tai palkan maksamisen.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Suomen asemalla Leninin aukiolla 7.11.-15 taistelevien ammattiliiton joukkokokouksessa puhui Pietarin satamatyöläisten ammattiliiton edustaja Anzor Lomtadze, joka kertoi heidän taistelevan uusista työehtosopimuksista. Puheenvuorossaan lentoalan ammattiliiton edustaja Igor Morozorov kertoi suunnitteilla olevasta lakosta. Sosialismin aika muistetaan. Vaihtoehtoa nykymenolle ideoidaan myös sieltä.

la. Kyseessä on Venäjän Federaation Vararahasto, jonka arvo oli Putinin mielestä vuoden 2014 alussa 385,5 miljardia dollaria, mutta todellisuudessa - 509,6 miljardia dollaria. Se ei ole pysynyt entisellä tasolla, kuten vt. presidentti väittää, vaan on merkittävästi supistunut. Luullakseni presidentin avustajat ovat tässä saattaneet hänet pahaan välikäteen.

Yksityistämisiä ja leikkauksia kiihdytetään

Putin arvioi talouden näköaloja pidettyvän optimistisesti - talouden rakenne on parantunut, teollisuustuotanto vain kasvaa, kuten lisääntyy korkeateknologisten tuotteiden vienti. Ilmoittaessaan Venäjän hallituksen toimivan ammattimaisesti ja lähiajan talousstrategian laatiminen uskotaan tunnetulle liberaalille herra Kudrinille, niin mielestäni monet tilaisuuden osanottajat eivät yhtyneet presidentin optimismiin. Niiden, jotka yhä sinisilmäisesti pitävät Putinia jopa uutena Stalinina, olisi hyödyllistä kuulla hänen lausuntojaan yksityistämisen tulevaisuudesta. Se on hänen mielestään toteutettava, jopa markkinoiden supistumisen oloissa eli hinnalla millä hyvänsä.

Mitä tulee Putinin vastaamiin muihin kysymyksiin, niin päähuomio kiinnitettiin sosiaalisiin kysymyksiin, jotka erityisesti askarruttavat väestöä: palkanmaksujen viivästyminen, hintojen ja kunnallisten palvelumaksujen kasvaminen yms. Valitettavasti vastaukset näihin kysymyksiin tuskinpa ilahduttivat yleisöä.

Uralilaisen farmarin lausuasa tyytymättömyytensä siitä, että hallituksen Strategia 2020 - ohjelman mukaan Venäjän maaseudulla suljetaan 436 koulua, yli 300 sairaalaa ja 215 lasten päiväkotia, oli Putinin reaktio hyvin omaperäinen. Vt. presidentti lupasi (eikä se ole ensimmäinen kerta) kiinnittää tähän huomioita lisäämällä pehmeästi, että jottain optimisointia tässä asiassa tarvitaan (sanalla sanoen leikkauksia tullaan jatkamaan joka tapauksessa).

Hintojen kasvu hirvittää ihmisiä

Viime aikoina huomattavasti lisääntyneen palkanmaksujen viivästyksen yhteydessä - ympäri maata ihmisille ei makseta kuukausiin palkkoja

- käsiteltiin ainoastaan konkreettisia tapauksia. Yleisiin syihin ei herra Putin puuttunut. Eräässä tapauksessa hän lupasi "jollain tavoin auttaa". Toisessa aivan huutavassa tapauksessa, jossa Kuriilien saariston asukkaille ei ole maksettu palkkoja ja heitä pidetään orjien asemassa, reaktio oli tiukempi. Putin antoi Päävaltionsyöttäjälle toimeksiannon ryhtyä tutkimaan kysymystä, vastaako Sahalinin alueen valtionsyöttäjä hänen ammatilleen asetettuja vaatimuksia, vaati saattamaan tilanteen järjestykseen ja - ennekuulumatonta! - pyysi anteeksi kärsineiltä ihmisiltä.

Elintarvikkeiden hintojen kasvusta Putin sanoi, että osittain se on "omien käsien aikaansaannoksen tulosta" vastasanktioista USA:ta ja EU:ta vastaan, jotka muka auttavat Venäjän maataloutta nousemaan vanhemmin jaloilleen ja itse asiassa kehotti kansalaisiaan kehtämään. Tästä seuraa, että valtio ei tässä asiassa voi eikä halua tehdä mitään. Samat sanat lausuttiin lääkkeiden hinnoista - ne tulevat kasvamaan. Kyse on kuulemma siitä, että kotimaisia lääkkeitä valmistetaan ulkomailta hankitusta raaka-aineista, joiden korvaaminen kotimaisella raaka-aineella on olemassa vain paperilla. Tämä pitää paikkansa useimmissa tapauksissa. Eräänlaisena helmenä - vastauksessa kysymykseen, missä hän joutuu säästämään eniten näinä vaikeina aikoina vt. presidentti vastasi, että "ajassa". Oletettavasti monet ihmiset eivät ymmärrä tätä vitsiä eivätkä pidä sitä säädylisenä.

Ehdotukseen pysäyttää kunnallisten maksujen kasvu ja muistutukseen, että Neuvostoliiton aikoina ne pysyivät vuosikymmeniä vakaina, herra Putin vastasi pitkäveitelisellä lauseella: "Neuvostoliiton aikoina kyseinen ala oli ""voimakkaasti alirahoitettu"", asuntokanta oli luhistumaisillaan ja rahaa tuhlatiin usein epätarkoituksenmukaisesti muihin tarkoituksiin. Asiantuntijoiden arvion mukaan nykyinen asuntokanta on huonommassa tilassa mitä se oli Neuvostoaikana sen ollessa muka luhistumaisillaan. Tässä yhteydessä kunnalliset maksut ovat kasvaneet mielikuvituksellisesti ja jatkavat kasvuaan. Esimerkiksi oma perheeni käyttää kunnallisiin maksuihin (asumme samassa asunnossa kuin 30 vuotta sitten) noin 500 kertaa enemmän rahaa, kuin v. 1986.

Sergei Skvortsov

kun taas keskipalkka Venäjällä on kasvanut ainoastaan 65 kertaisesti.

Vastaukset politiikan osalta horjuvia

Venäjällä rehottavasta korruptiosta, Putin ei puhunut paljoakaan. Kaikki rajoittui mainintaan "Panaman mapeista", joista mahdotonta vaieta kokonaan. Putin tunnusti, että kyseinen aineisto on totuudenmukainen, mutta ilmoitti sen olevan provokaatio. Esimerkiksi tapauksessa, joka liittyy hänen ystävänsä muusikko Rolduginiin, kaikki tienatut rahat oli käytetty musiikkisoihtimien ostamiseen. Mutta kyseessä ovat sadat miljoonat dollarit ja on epäselvää, mistä muusikko oli hankkinut alkuperäisen pääomansa. Lisäksi "Panaman jutussa" mainitaan vielä 11 venäläisen nimeä, mutta mitään tutkimuksia heidän suhteen ei ole aloitettu. Toisaalta nimenomaan Putin vaati jo useiden vuosien ajan suorittamaan offshore-alueiden pääomien palauttamisen Venäjälle.

Ensimmäisen kerran pitkstä aikaa vt. presidentti käsiteli politiikan ongelmia. Vaaleista hän esitti loistavan maininnan, että "kukaan ei epäile vaalilautakuntien työn tehokkuutta ja objektiivisuutta". Ilmeisesti sadat tuhannet ihmiset, jotka vv. 2011-2012 osallistuivat mielenosoituksiin vaalivilppiä vastaan, eivät merkitse yhtään mitään. Kysymykseen kansalliskaartin perustamisesta, jonka lähes kaikki ihmiset mm. tämän artikkelin kirjoittaja yhdistävät pyrkimykseen hajottaa tehokkaammin protestiseciintymisiä, Putin vastasi, että ratkaisun perustana on välttämättömyys "asettaa erikoisvalvontaan aseiden liikkuminen maassa" eli luisti vastaamasta kysymykseen.

Ulkopolitiikka keskeisessä osassa Venäjällä

Ulkopolitiikan kysymyksiä oli nyt paljon ja vastaukset olivat yleisesti ottaen rauhoittavia. Eräs nurkkapatriootti kysyi "ketä vastaan vielä olisi kohdistettava isku Venäjällä kielletyn ISIS:in lisäksi". Tähän Putin vastasi vitsikkäästi, että on iskettava "tietttömyyttä ja leväperäisyyttä vastaan". Siinä tapauksessa myös "meidän Asevoimista tulee todella voitattomia ja maailman parhaita".

Obamaa Putin nimitti "kunnolliseksi, voimakkaaksi ja vastuuntuntoiseksi ihmiseksi" toteamalla positiivisen työn USA:n kanssa Syyrian tilanteen ratkaisemiseksi sekä ilmoitti valmiudesta jatkua työtä USA:n uuden presidentin kanssa.

Turkkia nimitettiin "meidän ystäväksemme" ja Turkin kansaa "meille ystävälliseksi kansaksi". Kun Turkin lisäksi alettiin puhua myös Ukrainasta, Putin ilmoitti valmiudesta "ojentaa avunannon ja ystävyden kättä" jokaiselle, joka sitä tarvitsee.

Putin puhui paljon Donbassin tilanteesta mainitsematta sanaa "Novorossija" ja korostaen tarkeyttä täyttää Minskin sopimukset,

joiden perusteella Donetsk ja Luhanskin tasavallat pysyisivät laajoina autonomioina Ukrainan puitteissa. Ensimmäinen kerta mainittiin suostumuksesta ETYJ:n aseistettujen työntekijöiden läsnäoloon demarkaatiolinjalla, mikä tuntuu avaavan mahdollisuuksia rauhanturvajoukkojen perustamiselle alueelle.

Paljon puhuttiin myös Ukrainasta. Nyt Putin ei toistellut teesiään, että v. 2014 tapahtunut valanvaihto oli Lännen inspiroima ja totesi realistisesti, että "kriisi, joka alkoi siellä tunnetusta sopimuksista EU:n kanssa...oli vain vallanvaihdon väline". Edelleen Putin totesi, että "Ukrainassa oligarkit olivat ja pysyvät edelleen vallassa" (mikä on aivan oikein, mutta myös Venäjällä on aivan samanlainen tilanne). Teesinsä vahvistamiseksi hän viittasi uudelleen "Panaman arkistoihin", joita oli aiemmin nimittänyt provokaatioksi: "siellä maan johtohenkilöt ovat itse miljardöörejä ja liikemiehiä ja istuvat offshore-alueilla". Päätteeksi hän toivotti menestystä Ukrainan uudelle hallitukselle lausumalla toiveen, että "se tulee toimimaan pragmatistisesti...oman kansansa hyväksi, eikä nojaudu mihinkään fobioihin joidenkin ulkomaalaisten etujen hyväksi".

Propagandan sijaan tulee muuttaa politiikkaa

Kokonaisuudessaan kaikki tämä oli kiinnostavaa, mutta tuskin edistää suoran linjan päätehtävän täyttämistä - valtiovallan ja Putinin arvovallan kohentamista. Kuten jo kirjoitin, Putinin vastaukset kysymyksiin (myös silloin, kun hän ei luistanut vastauksista asetettuihin kysymyksiin) eivät tyydyttäneet monia ihmisiä. Maan tilanne huononee. Jos maan ykkösmiehellä ei ole suunnitelmaa taistelusta kriisiä vastaan ja hän vain kehottaa kansalaisiaan kehtämään kertomatta kuinka kauan vielä olisi kestävä, niin ihmiset eivät pidä sellaisesta tilanteesta.

Siksi kyseisiä suoran linjan ohjelmia seuraa entistä pienempi määrä ihmisiä ja kysymysten sävy, elleivät ole suoria vetoomuksia avun saamisesta, muuntuu entistä kovemmaksi. Ymmärrettävästi Putinille näitä kysymyksiä ei suoraan esitetä, mutta niistä voi päätellä seuraamalla juoksevaa tekstiä, jossa esitetään ajoittain kysymyksiä muodossa: Koska te ryhdytte auttamaan omaa maatanne? Koska Venäjällä loppuu korruptio? jne.

Lukuisat avunpyyntövetoumukset johtuvat siitä, että ihmisillä ei ole kenen puoleen kääntyä ongelmiseen - hallintojärjestelmä polkee paikallaan eikä toimi. Myöskään kyseisten suorien linjojen aikana Putinin antamia toimeksiantoja usein ei täytetä. Jos jollekin on lahjoitettava koiranpentu tai nukke, se ei ole ongelma. Jos Vostotsynin avaruuskentän rakentajille jo vuosi sitten luvattua palkkaa ei ole maksettu vielääkään ja henkilö, joka suunnitelli protestin esittämistä tämän kertaisen suoran linjan aikana, pidätettiin viideksi vuorokaudeksi keksityn tekoosyn perusteella, niin mitä sitten? Ja yleensäkin valtiovallan arvovallan romahdusta ei voida enää pelastaa minkään propagandan avulla - pitää muuttaa politiikkaa.

Sergei Skvortsov, NKP:n keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sитеeri 18.04.2016

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Toistaako historia itseään?

Vuonna 1940 alkoivat Natsi-Saksan sotajoukot saapua Suomeen. Heidän pois häätämisensä ei ollutkaan yksinkertainen asia. Suomalaisia kaatuneita oli tuhannen kieppeillä ja haavoittuneita rutosti enemmän. Lappi tuhoettiin siinä sivussa vetäytymisen aikana. Lapin hävitys on edelleen maksamatta.

Nyt ovat jenkki-sotilaat kutsuneet itse itsensä kylään, presidenttikin luuki asiasta kuulemma Hesarista. Jenkkisotilaiden käyttäytyminen maailmalla oikeuttaa käyttämään heistä piru-nimitystä, sillä ”kun pirulle antaa pikkusormen menee koko käsi.” Tätä eivät nykyistä Suomea johtava äärioikeistosta ja kenraaleista koos-

tuva juntta tunnu ymmärtävän. Kun suomalaiset ja jenkit harjoittelivat sotaa Venäjää vastaan Suomen alueella, on Venäjällä mielessä heiti, että ”joko taas Suomea käytetään astinlautana hyökkäyksessä Venäjää vastaan.” Venäjä tietenkin vastaa provokaatioon, mutta miten sitä ei taida kukaan suomalainen tietää.

Meillä on nyt kuuluisa SSS -hallitus. Lyhenne voidaan tulkita Suuri Suomalainen Sirkus. Suurimman osan hallituksen tekemisistä voi laskea tietämättömyyden ja tyhmyyden piikkiin. Ulkopoliittinen tullella leikkiminen on vaarallista.

**Reino Welling
kaupunginvaltuutettu
Jämsänkoskelta**

Mies ilman ristiä

Vaaraslahden kylässä Pielavedellä asui aiovammainen sotaveteraani Martti Jauhiainen. Sodan jälkeen hän toimi teurastajana ja teuraskarjan ostajana. Hänen kerrottiin olleen Mannerheim-ristin ritari. Tätä tietoa ei oikaistu hänen elinaikanaan. Hänelle kyllä esitettiin tätä kunnianosoitusta.

Aiheena oli, että Jauhiainen oli kahden sotilaan kanssa suosaarekkeella tuliasemassa. Tulituksen kovetessa kaverit lähtivät käpyjä keräämään, mutta Jauhiainen sai luodin, joka meni silmän vierestä sisään ja tuli ulos niskasta. Martti sekosi ja eli omissa maailmoissaan. Hänellä oli runsaasti Dekartjev-pikakiväärin lippaita. Hän jatkoi kolme vuorokautta tulitusta, kunnes kaverit noutivat hänet hoitoon. Yrjö Jylhä kirjoitti sota-aikana runon ”**Mies ilman ristiä**”. Jauhiainen tuskin olisi voinut ansiorististä paremmin, mutta hän olisi invalidina ansainnut paremman kohtelun. Kommunistit uskoivat, että sotasylliset saadaan maksajan paikalle, mutta toisin kävi.

Oli nitäkin, jotka oppivat sodasta jotain. Anton Laukkanen pe-

lasti 1944 konekivääritulun alla ryömien haavoittuneen kaverinsa. Siitä ”puupaukkuherrat” päättivät palkita hänet alikersantin arvolla ja kunniamerkillä. Anton lähetti merkit takaisin. Hän oli saanut tarpeekseen fasismista ja sodasta. Hän perusti kylään TUL:n nyrkkeilyjaoston, sillä myös aikuiset oikeistolaiset seipäin kävivät kylätappeluja. Anton perusti myös työläismatriitti-järjestön tarjotakseen apua työtapaturmissa. Siinä sivussa hän tutki asekatkentäjutuja. Paikkakunnalle kätettiin yhden konekiväärikomppanian aseet. Anton oli saanut jo ”äidinmaidosta” humanismin. Äiti oli Punakaartin sanitääri Kemissä 1918. Monet muistelevat sotaa ihaillen. Sotaveteraanien lehti kertoi Jauhiaisesta, että hän kohotti päätään ja siten haavoittui. Se ei pidä paikkaansa. Luodin rata osoittaa Jauhiaisen olleen haavoittuessaan makuulla.

Veteraanien tulisi muistelmisaan todeta, että ovat jotain oppineet, että ei enää lyötäisi päätä Karjalan mäntyihin. Ei koskaan sotaa eikä fasismia!

**Wäinö Pietikäinen
Sodan ja Fasismien Vastainen työ**

Kun arvet eivät umpeudukaan

Suomessa(kin) nato-kiimaiset kirjoittelijat pyrkivät romantisoimaan mielikuvaa sodasta. Esimerkiksi Lasse Lehtinen ei ole esittänyt väitteittensä tueksi ainuttakaan asiakirjaa, joka todistaisi Neuvostoliiton aikanaan vaatineen Suomelta ehdotonta antautumista. ”Kannaksen läpijuoksun” jälkeen ei tosin muuta vaihtoehtoa ehkä olisi ollutkaan. Kun olen kuunnellut määräni sodan runtelemia miehiä, en ihmettele, että jenkki-sotilaita menehtyy nykyisin enemmän itse-murhiin kuin taistelukentillä. Heillä lienee käytännön kokemusta nato-kumppanuudesta?

Sotilaspoliisi

Entinen työtoverini kertoi olleensa yhdessä elämänvaiheessaan sotilaspoliisi. Hän oli myös joutunut mukaan teloittamaan tuntemansa perheenisän. ”Isänmaallinen” naapuri oli ilmiantanut tämän sotilaskururin, vaikka he olivat olleet työkavereita. Sodan jälkeen hän ei enää voinut toimia poliisina, vaan vaihtoi sekä asuinpaikkakuntaa että leipäpuuta. Teloitetun perheen jokapäiväinen tapaaminen oli liikaa. Se ei antanut yön eikä päivän rauhaa. Sodan jälkeen oli ilmiantajakin päättänyt päivänsä kaulakiikussa. Kertoja sanoi yhä joutuvansa paniikkiin, jos jossain väkijoukossa näkee liikaa teloitettua muistuttavan henkilön.

Eräs rakennusmies kertoi, ettei koskaan käy harjannostajaisissa. Syynä on hernesoppa. Rintamalla silmille roiskahtaneet kaverin aivot muistuttivat erehdyttävästi hernesoppaa tai hernesoppa entisiä aivoja. Lankkaamiseen meni pari viikkoa. Sitä ennen eväs muistutti liikaa kaverin aivoja. Ja se haju...

Toinen mies kertoi, miten hän

peittyi veljensä suoliin kranaatin räjähdettyä sopivan lähellä semmoista jälkeä tehdäkseen. Aluksi hän joka kerta nukahdettuaan näki painajaista velipojan suolien repimisestä päältä. Nukkuminen pelotti ja hirvitti. Ajan kuluessa painajaiset helpottuivat, mutta eivät ole kokonaan loppuneet.

Suojeluskuntaupseeri

Vein kerran hautajaiskutsun jo edesmenneelle toverille. Kutsutun silmät kostuivat kyynelistä, kun muistelot kiertyivät rintamatapahtumiin. Naapuri oli erään hyökkäyksen aikana ampunut häijyn suojeluskuntaupseerin. Olihan siitä tullut kovat kuulustelut, mutta kaveria ei kavallettu. Eipä tainnut tapahtuma oikeasti kovin paljon ketään vaivatakaan.

Sama soturi kertoi edelleen, miten kerran lomareissulla tämän ampujan tavattuaan ja iltaa istuttuaan he lähtivät tarkastelemaan, oliko hautausmaalle ilmaantunut tuttujen hautoja. Ainakin yksi oli. Löytyi nimittäin edellä mainitun upseerin hauta. Ampuja kusi haudalle. Siihen loppui kertojan käyn-

nit hatausmaalla.

Suojeluskuntakersantti

Työpaikallani oli myös entinen suojeluskuntakersantti, kutsumanimeltään Vasisti-Veikko. Veikon ruokantuntijutut olivat mahtavia - näytti kuin Ural olisi edelleen siintänyt kertojan silmissä. Menomatkan juttujan ne ja ne päättyivät usein vastauksetta jääneeseen yleisökysmykseen tulomatkasta. Karski mies - sankariainesta - kertoi myös, miten uskovaaiset pohtivat taivaaseen pääsyään. Hänpä poika taputteli vain konepistooliaan ja ilmoitti, että hänellä on avaimet taivasten valtakuntaan rinnuksellaan. Taivaaseen pyrkijät loppuivat siihen paikkaan.

Kun Veikosta sitten löytyi pahalla mallilla ollut syöpä, oli hänen loppusuoransa vaikea. Hänen piti pyydellä anteeksi heiltä, joita oli huonosti kohdellut. Lista oli pitkä ja osa tietysti jo anteeksipyyntöjen ulottumattomissa. Itkuksi pisti karskin miehen jälkikäteen.

Toimin luottamusmiehenä varsin pitkään ja siinä asemassa jouduin ja pääsin näitä tarinoita kuulemaan. Toivottavasti kuunteleminen auttoi edes hetkeksi. Kaukopartiomiesten kertomukset ovat mielenkiintoisella tavalla varsin samanlaisia Suomessa kerrottujen desanttitarinoitten kanssa. Ehkäpä niistä vielä joskus muistellaan oma juttunsa.

**Joensuussa 18.3.2016
Pauli Eskelinen**

Kuka löisi turpiin ja ketä ?

Jartsev on jo eläkkeellä. Sota-aikaa hän ei kokenut, mutta tallensi sukulaisten ja kyläläisten sotajutut pääkoppaansa. Aikoinaan Jartsevin työpaikalle otettiin nuori insinööri, joka osoittautui jo silloin äärioikeistolaiseksi ”Odinin soturiksi”. Kerran kahvitunnilla tämä ”soturi” sanoi Jartseville: ”Jos veteraanit kuulisivat juttusi Neuvostoliitosta ja

sodasta, vetäisivät he turpaan”. Jartsev vastasi kertomalla kokemuksia lapsuudestaan. 50-luvulla toivuttiin sodasta ja kylillä rakennettiin. Kenttä-sirkkelit ja rakennusmiehet siirtyivät paikasta toiseen. Välillä korjattiin heinää ja viljaa sekä nostettiin perunoita. Mutta vapaa-ajoilla puhuttiin politiikkaa ja sotajuttuja. Nämä miehet olivat kaikki sotaveteraaneja. Valtapuolueet olivat Maalaisliitto

ja SKDL. ”Odinin soturin” leuka loksahti auki hänen kuullessaan, että lähes kaikki olivat samaa mieltä sodasta, isänmaasta ja Saksasta kuin Jartsev tänään.

Tämä veteraanien joukko poistui nopeasti hoidon puutteessa keskuudestamme. Media kertoo toisenlaisten veteraanien juttuja. Ne poikkeavat paljonkin totuudesta. ”**Jartsev**”

Riisto ja luokkayhteiskunta

Tämä ei tarkoita sitä, että nämä ihmiset olisivat laiskoja ja joutilaita. Päinvastoin he ovat erittäin toimeliaita. ”Kapitalistit eivät ole tyhjänpäiväisiä jaarittelijoita. He ovat toiminnan miehiä. He tietävät, että vallankumouksen ja vastavallankumouksen peruskysymys on valtakysymys.” (J. Stalin, Teokset 3, sivu 208). Kapitalistien valta perustuu omistusoikeuteen. Jotkut demaritoverit väittävät, että sillä ei ole väliä, kuka omistaa tuotantolaitokset. Vain palkalla on merkitystä. En tiedä, horjuttavatko nykyiset joukkokortisanomiset, joita sanotaan YT-neuvotteluiksi, tätä uskoa. Omistajan vallassa on, mihin hän käyttää omaisuuttaan.

Riisto

Työläisen tulo muodostuu työpalkasta, sillä hän omistaa vain työvoimansa. Työkyky ja osaaminen vaihtelevat, mutta hänellä ei ole muuta myytävää kuin työvoimansa, kyky tehdä työtä. Riisto on marxilaisen kansantaloustieteen termi. Se käsitetään usein vain nälkäpalkaksi, mutta palkan pienuus tai suuruus ei määritä sitä. Riiston

Sanomalehdissä näkee otsikoita luokkayhteiskunnan paluusta. Onkohan se ollut vuorotteluvapaalla, jos se nyt tekee paluuta toimeensa. Ihmisten kuuluminen johonkin yhteiskuntaluokkaan määräytyy sen mukaan, mistä he saavat toimeentulonsa. Kapitalistit ja heidän ideologinsa, puoluetoimitsijat, työnantajajärjestöjen johtajat, sanomalehtien, television ja radion toimittajat saavat elantonsa osaksi liikevoitosta, työläisten ja toimihenkilöiden maksamatoman palkan osasta. Toinen osa heidän elannostaan muodostuu yleisistä verovaroista. Valtio maksaa hallitsevan luokan vallan ylläpitämiseen puolue- ja lehdistötukea. Radion ja television tehtävä on porvarillisen ideologian levittäminen.

aste tarkoittaa sitä, minkä osan työläisen työllä luodusta uudesta arvosta saa työläinen palkkana ja paljonko kapitalistin omaisuus kasvaa.

Jos kapitalistin osuus ei kasva moneen vuoteen, hän on pian entinen kapitalisti. Ilman työläisen työstä nipistettyä osuutta kapitalistien tileille ei kertyisi miljoonia ja miljardeja kulloisenkin ajan rahayksiköitä. Pienyrityksiä johtavat omistajat, mutta suuryhtiöiden johdossa ovat palkatut johtajat. Molemmissa tapauksissa he saavat työstään palkkaa.

Marx ja Engels loivat käsitteen proletariaatin diktatuurista kapitalismista sosialismiin siirtymisen välivaiheen hallintona. Venäjällä toteutettiin vallanku-

mouksen jälkeen tätä marxilaista hallintoa. Muuten ei olisi voitu takavarikoida ja siirtää kapitalistien omaisuutta ja tilanherrain maatiloja valtion haltuun. Venäjän bolshevikkipuolueen perustaja ja vallankumouksen johtaja Lenin kuoli nuorena, terroristin ampuma myrkytetty luoti aivoissaan. Jossittelu siitä, miten Venäjä olisi kehittynyt hänen johdolla, ei muuta menneisyyden tapahtumia.

Proletariaatin diktatuuri ja demokratia

Leninin jälkeen bolshevikkien johtoon nousi Stalin vuosia kestäneen suuntataistelun jälkeen. Eivät ne muutkaan vallankumoukselliset johtohenkilöt olleet mitään pehmo-

ja. Häviölle jääneet halusivat viedä maailmanvallankumouksen ilosanomaa välittämättä Venäjän kohtalosta. Neuvostoliitto rakennettiin Stalinin johdolla siksi valtioksi, jonka me tunsimme. Stalinin jälkeen uudet johtajat kehittivät leniniläistä oppia valtiosta kukistetun porvaristoluokan kurissa pitäjältä koko kansan valtioksi. Suomessa kuten useissa muissakin Euroopan valtioissa luovuttiin proletariaatin diktatuuri -käsitteestä. Diktatuuri oli kuulemma saanut Saksan kansallissosialistien mukana demokratiaan sopimattoman sävyn.

Demokratiaan kuuluu myös väkivaltakoneisto: vankilat, poliisi ja armeija. Jokainen demokratia on hallitsevan luokan valtaa, diktatuuria. Kaikki lait ovat hallitsevan luokan lakeja. Sen omia tarpeita varten laadittuja ja kaikkia koskevia kuten verolait, joita ainoastaan tietyn varallisuusmäärän omaavat voivat soveltaa tarpeidensa mukaan.

Porvariston diktatuuri

Nykyisessä demokratiassa, porvariston diktatuurissa, vallanpitäjät joutuvat harvoin turvautumaan avoi-

meen väkivaltaan tahtonsa toteuttamiseksi. Jatkuva mielipidemuokaus hoitaa asian tehokkaasti, huomiota herättämättä ja hallalla. Ratkaiseva enemmistö ihmisistä omaksuu porvarillisen ideologian ”luonnollisena”, ainoana ”järkevänä” tapana ymmärtää meitä ympäröivää maailmaa.

Pakkolait ja niiden vastainen taistelu ovat tämän päivän muotiviisaus. Ammatillisten keskusjärjestöjen johtajat ovat joko tietoisesti tai tiedostamatta omaksuneet täysin tämän porvariston heittämän syötin. On vaikea keksiä älyttömämpää kiistakapalia. Olisivatko vapaaehtoiset lait sen vastakohta, kun SAK:n johto on jo ennakolta suostunut työläisten palkan alennuksiin? Sitähän kapitalistit ja hallitus tahtovat. Kun vielä poistetaan eläkkeiden indeksipuolitus, niin eläkkeetkin pienenevät alenevien palkkojen tahtiin.

**Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti 8.2.2016**

Tukea Kansanäänelle

Hannu Kautto 60 e, Eira Kärki 30 e, Kalevi Wahrman 10 e, Kaija Siipainen 10 e, Heikki Männikkö 33 e, Kai Kontturi 100 e, Larmo Lehtola 10 e, Matti Järvinen 2 e, Viljo Heikkinen 10 e, Pentti Möttönen 3 e, Lauri Paronen 8 e, Veikko Väisänen 4 e, Kesäpuutarhuri 11, Leipäpappi 6, Reino Welling 9 e, Esko Koivisto 74 e, Ari Sulopuisto 6 e ja Tarja Männikkö 33 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: POL-2014-5851

Natoa vastaan voitonpäivänä 9.5.2016

Maanantaina 9.5.2016 tulee 71 vuotta, kun aamuyöllä Saksan ylijohdon edustajat Keitel, Stumpf ja Friedenburg allekirjoittivat asiakirjan ehdoista antautumisesta. Verinen Hitler-Saksan aloittama 50 miljoonaa kuolonuhria vaatinut sota päättyi. Sodan aiheutti suurokapitalistien imperialistien pyrkimys jakaa maailma uudelleen. Antautumissopimus oli perusta seuranneelle rauhanpolitiikalle.

Tänään kuitenkin monet ylikansal-

liset kapitalistipiirit kannattajineen hamuavat uudelleen jopa aseiden avulla alueita ja taloudellisia resursseja. Toisen maailmansodan loppu-tulos halutaan unohtaa ja kääntää päinvastaiseksi. Näin on tapahtunut useissa Euroopan maissa. EU on muuttanut Voiton päivän Eurooppa-päiväksi.

Meillä Suomessa kehitetään avointa Venäjä-vihamielisyyttä, jota tiedotusvälineet estottomasti toittavat. Kaiken tämän varjolla hyväksytään Ukrainassa natsimieliset toimet. Suomessa tilannetta käytetään kansalaisten mielipiteiden kääntämiseen Nato-jäsenyyden kannalle. Tätä meidän tulee vastustaa.

Voiton päivänä maanantaina 9.5.2016 klo 16.00 lähtien kokoonnumme yhteiseen Rauha-Ystävyyksi-Ei Fasismille- kansalaistoimikunnan koollekutsumaan Voitonpäivän tilaisuuteen Maailmanrauhan patsaalle Helsingin Hakaniemeen. Hyväksymme siellä yhteisen medialle ja päättäjille osoitetun Voitonpäivän vetoomuksen. Tilaisuudessa kaikilla on mahdollisuus käyttää lyhyt puheenvuoro.

Tervetuloa.

Järjestävä toimikunta.

Miksi verovaroja tuhlaataan kuvaruutuo.. ?

Jatkoa sivulta 13

pulaa tavaroista ja romahdutti öljyn maailmanmarkkinahinnan. Öljyn hinnan sukellus kohdistui pahiten Venäjään, Venezuelaan ja Iraniin. Kuinka ollakaan, Venezuelan oikeudenmukainen sosiaalipolitiikka on rahoitettu öljyvientituloilla. Alihinnoitetun öljyn käytön voimakkaan kasvun maksaa kuitenkin viime kädessä koko ihmis-kunta ympäristön saastumisena ja ilmastomuutoksen nopeutumise-na. Lopuksi vielä USA:n presidentti Obama julisti Venezuelan 6.3.2015 valtioksi, joka uhkaa sen kansallista turvallisuutta.

The Morning Starin 4.3.2016 julkaiseman artikkelin mukaan Hinterlaces'in tekemän mielipidetiedustelun mukaan merkittävä enemmistö venezuelalaisista vastustaa uusliberalistisia ratkaisuja maan talousongelmiin. Vastaneista 79 % tukee hallituksen tavoitteita taloudellisesta suunnittelusta ja joidenkin suuryritysten kattavasta sosialistisesta yhteistyöstä. He eivät hyväksy hallituksen työskentelyä ylikansallisten suuryhtiöiden kanssa, jos nämä eivät nouda reilun pelin sääntöjä. Gallupin mukaan enemmistö venezuelalaisista tukee myös hallituksen sellaisia talouteen kohdistuvia päätöksiä kuten maataloustuotteiden, lääkkeiden, bensiinin hinnankorotukset ja maan valuutan devalvoiminen. Tiedustelu suoritettiin 11.-17.1.2016 ja siihen osallistui 1 200 henkilöä. Hin-

terlaces on v. 2004 perustettu yksityinen venezuelalainen yhtiö, joka on erikoistunut mielipidetiedusteluihin ja markkinoiden tilannekohtaisiin analyysiin sekä niiden strategiseen konsultointiin. Kas kummaa venezuelalaisten enemmistö ei vihaakaan itse valitseman-sa presidentin johtamaa hallitusta ja sen esittämiä uudistuksia.

Kansainvälistä pääomaa ja toimittaja Pesosta eivät kiinnosta, saavatko venezuelalaiset riisiä, spagettia, kahvia, maitotiivistettä, jauhoja, papuja, kullattuja peniskoteloita, lääkkeitä ja autojen akkuja yms. Heitä kiinnostaa vain se, kenen hallussa ovat maan rikkaat luonnonvarat ja vallattavissa olevat tavaramarkkinat.

Venezuela puolustaa omaa kansallista etuaan ja kehittää yhteiskuntaansa itse määrittelemänsä mallin mukaisesti sekä rahoittaa vallankumousta öljytuloilla. Yhdysvallat ei hyväksy tällaista kuritonta omaehtoisuutta ja valtiollista itsenäisyyttä. Kun Venezuelan valtion omistama öljy-yhtiö (PVDSA) koetaan maailman kapitalistisen eliitin taholta pahimmaksi piikiksi heidän omissa perseposkissaan, se on otettava yksityistämisen kautta haltuun.

Haluamme osoittaa solidarisuuttamme ja täyden tukemme Venezuelan bolivaarisen tasavallan sosialistiselle hallitukselle.

Hands Off Venezuela – Finland 19.3.2016

Matti Laitinen (sihteeri)

"Pyhäkoulu" jatkuu

Työväenluokan toiminnalle yhtenäinen tieteellinen maailmankatsomus antaa pitkän aikavälin suunnan ja auttaa jäsentelemään oikein ajan kysymyksiä. Siksi tutkimme marxilaista maailmankatsomusta sunnuntai-iltaisin Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. **Järj. Kommunistien liitto ja DSL.**

Kokoonnumme seuraavan kerran su. 8.5.2016. Kevään aikana käsittelemme edelleen historiallista materialismia ja syvennämme opintoaineiston tuottamiseen liittyviä tietoja. Aiheesta **"Yhteiskuntataloudellisen muodostuman käsite"** alustaa **Heikki Männikkö**. Tämän jälkeen kokoonnumme kevätkaudella seuraavasti: su. 8.5.-16 su. 22.5.-16 ja 5.6.-16 Sopivia perusteoksia historiallisen materialismin ja tämän aiheen opiskeluun ovat mm. seuraavat teokset: Marx ja Engels: **Kommunistinen manifesti**; M.Iovtšuk, T. Oizerman, I. Stšipanov: **Filosofian Historia** (Progress, 1982); Viktor Afanasjev: **Filosofian alkeet** (Progress, 1976); siv. 182-217; **Marxilais-Leniniläisen filosofian perusteet** (Progres) siv. 333-355; Nevalainen- Peltonen: **Kansantaloustiede**.

EU:n Vastaisen Kansanrintaman vuosikokous

EVKR:n vuosikokous Helsingissä ke. 25.5.2016 alk. klo 17.00 Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67. Käsitellään vuosikokousasiat sekä ajankohtaisia järjestötyöhön liittyviä kysymyksiä. Paikalle pääsee keskustasta mm. raitiovaunulla no 6. Pois jäädään Hauhonpuiston pysäkillä. Ennen kokouksen alkua on klo 16.45 lähtien tarjolla kahvit. Johtokunnan kokous alkaa klo 16.00, jossa viimeistellään esitykset vuosikokoukselle. Tervetuloa kaikki jäsenet ystävineen.

Johtokunta

Kommunistien liiton hallituksen kokous

Kommunistien Liiton laajennettu hallituksen kokous Hermannin kerholla maanantaina 20.6.2016 klo 17.00. Käsitellään kesän ja syksyn toimintaa sekä ajankohtaan liittyviä tärkeitä järjestöllisiä ja poliittisia kysymyksiä, sekä ideologisen toiminnan kehittämistä.

Tervetuloa kaikki Kommunistien liiton jäsenet

Suosittelimme kotisivuja ja blogeja

<http://heikkimannikko111.puheenvuoro.uusisuomi.fi/>
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<http://antifasistit.blogspot.fi/>
<https://www.facebook.com/kalevi.wahrman>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Danske Bank FI47 8000 1770 6264 72

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.
Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry.
<http://www.kommunistienliitto.com>

Juche-aatteen opintoyhdistys
Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!
www.jucheaate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>

Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postitustilustuille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

EVKR toimii

EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunnan kokous pidetään maanantaina 25.5.2016 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 alk. klo 16.00. Kokouksessa käsitellään vuosikokousvalmisteluja, poliittista ja järjestöllistä tilannetta, arvioidaan HOK-Elannon vaalitulosta sekä kesän ja syksyn tulevaa toimintaa. Tervetuloa.

Vuosikokouksen yhteydessä (alkaa klo 17.00) käsitellään myös Kansan äänen kesänumeron (3/16) valmisteluun liittyvät kysymykset. Kokoukseen ovat tervetulleita kaikki Kansan äänen toimittajat ja avustajat.

SFT toimii

Vapunpäivänä 1.5 klo 9 SFT laskee kukat Valtakunnallisella punaisten muistomerkillä Helsingin Eläintarhassa

Voitonpäivänä ma 9.5 SFT laskee kukat klo 12 Kivikon, ent. Malmin ampumaradan neuvoston sotilaiden hautaustomerkillä ja Malmin hautausmaan teoloitettujen Fasisminvastustajien hautaustomerkillä klo 14 hautausmaan korttelissa 23

Kunniakäynti ja kukkienlasku su 15.5 Puustellinmet-sän 1918-punaisten teloituspai-kalla Helsingin Tapaninkylässä Ajankohta on vielä avoin ja riippuu paikallisten kotiseutu-aktiivien ym. aikataulusta.

Opintokerhon opintoilta ma 23.5 KTP:n toimistossa, Tik-kuraitti 11A 3 krs. klo 17.00 Käsitellään vanhan Sosialidemokraattisen puolueen Oulun puoluekokouksen 1906 linjausten vaikutusta Suomen vanhalla Työväenliikkeelle.

Kansanääni

Helsingin lähiradiossa
100,3 MHz
Kansan ääni kuuluu ohjelma joka kuun 1. keskiviikko klo 19.00

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP, EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasismien vastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 0,50 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI08 5541 1420 0279 66

PAINOPAikka:

Botnia Print Oy

ISSN-TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

Isäntämaasopimus vie Ruotsinkin Naton ydinjoukkoihin

Venäjä on kuitenkin Itämeren alueen maa ja suojelee rajojaan parhaansa mukaan. Ruotsin yli on lentänyt vuosia jenkkien vakoilukone. Hiljattain sai Naton AWACS-kone virallisen luvan lentää maan yli ja kerätä tietoja mahdollisimman paljon. Suomen ja Ruotsin geopoliittinen asema on syynä Naton halukkuuteen näihin maihin. Naton ja USAn toiminta näyttää suuntautuvan täysin Venäjän kukistamiseen ja sen rikkauksien itselleen kahmimiseen.

Ruotsin yhteistyö USAn ja Naton kanssa

Ruotsi allekirjoitti isäntämaasopimuksen syyskuussa 2014. Asiaa ei pidetty kummallisempakaan keskustelua, ei edes eduskunnassa. Hallitus vain antoi hyväksynnän ja asevoimien ylipäällikkö allekirjoitti alustavan sopimuksen, josta päätetään eduskunnassa tämän kuun vaihteessa. Ruotsin puolustusministeri Hultqvist vain selittää, että maa ei halua Natoon, mutta haluaa syventää yhteistyötä USAn ja Naton kanssa. Ja syväähän se yhteistyö on ollut aina 50-luvulta asti, jolloin tiedustelutoiminta käynnistettiin USAn kanssa Venäjää vastaan. Ruotsi on jo ollut useissa Naton sotatouhuissa mukana, jos ei sotivana puolena niin ainakin tiedustelevana ja siten osaaottavana.

Isäntämaasopimus tarkoittaa sitä, että Naton ydinasein varustettuja joukkoja voidaan tuoda maahan ja siirrellä miten vaan. Myös ne voivat osallistua sotatilanteeseen muuta maata vastaan Ruotsin alueelta. Kummallisinta on, ettei Ruotsi, joka jo 50-luvulla päätti, ettei maassa tulla käyttämään ydinaseita, ole kirjoittanut minkäänlaista pykälää ydinaseista sopimukseen. Nato-joukot saavat harjoitella sopimuksen mukaan maassa halunsa mukaan. Näin on jo tehty useissa sotaharjoituksissa koko maan alueella.

Ruotsiko Natoon?

Nato voi myös käyttää maan kommunikaatiovälineitä ja sotilastukikohtia vapaasti. Maksumiehinä ovat tietenkin tavalliset veronmaksajat Ruotsissa. Ylläpitoon kuuluvat

Suomi ja Ruotsi ovat olleet kovassa Naton puristuksessa viime vuodet. Kumpikin maa on sanonut tahollaan, että jos Suomi menee, niin Ruotsikin menee ja Suomessa selitettiin päinvastoin. Tätä asiaa toimiteltiin joukkotiedotusvälineissä yhtenäen ennen päätöksen tekemistä. Tarkoituksellista propagandaa. Tiedotusvälineet ovat lähes päivittäin pelotelleet Venäjän uhalla samalla, kun Nato on soluttanut Venäjän vanhoihin osavaltioihin. On ollut sukellusvenettä ja uhkaavia lentokoneiden rajanylityksiä jne. Rajaloukkauksia tutkittaessa todettiin, että Nato-joukot ovat tehneet huomattavasti useimmin niin. Venäjän koneet ovat tietysti syyllisiä, koska ne lentävät ”aggressiivisesti”.

Vappuna 2007 vasemmistonuoret esittivät: ”Nato, maailman suurin turvallisuusuhka.” Kehitys osoittaa tunnuksen oikeaksi. Ruotsin ja Suomen isäntämaasopimukset ovat osoitus suunnitellusta sotapolitiikasta.

mm. kuljetukset ja ruokailu. Natoon liittyessä nekin kustannukset nousivat kahdella prosentilla kansantuotteesta. Isäntämaasopimuksessa Ruotsin hallituksella on muodollinen mahdollisuus sanoa ei, mutta miksi piti allekirjoittaa sopimus. Se on kuitenkin viimeistä edellinen askel ennen Natoon liittymistä ja puolueettomuuspolitiikasta luopumisesta lopullisesti.

Sopimuksen vastainen taistelu on ollut laimeata valtavan joukkotiedotusvälineiden pimityksen ja Nato-henkisyyden takia. Vasemmistopuolueet keräävät nimiä sopimusta vastaan, mutta aika huonee käsistä. Lehdistö tuskin käsittelee asiaa ja televisiokanavilla vallitsee hiljaisuus, vaikka asia on ajankohtainen.

Natovastainen toimintaryhmä Naiset rauhan puolesta -järjestö ja muutamat rauhanjärjestöt koettavat levittää tietoa sopimuksen seurauksista ja velvoitteista. Tiedotustilaisuuksia järjestetään ja kaduilla seisovat nimienkerääjät. Silti pahalta näyttää, sillä eduskunnassa on sopimuksen hyväksyvä enemmistö. Kansanäänestykseen ei uskallettu mennä, sillä kaikki asiaa käsittelevät tutkimukset ovat antaneet kiel-

teisen enemmistön niin Natoa kuin isäntämaasopimusta vastaan.

Ruotsin asekaupat

Ruotsi on luopumassa täydellisesti puolueettomuuspolitiikastaan ja sen ennen niin vahva ääni itsenäisenä maana on heikkenemässä olemattomiin. Ruotsin mukaan saamisen takana ovat kuitenkin suuret talousvoimat, jotka ovat valmiita sotiin, jos niin tarvitaan. Ruotsi on mukana hyötyäkseen taloudellisesti. Ruotsin asekaupat ovat tienanneet suuria summia.

Esimerkkinä oli Saudi-jupakka, joka oli pysäyttää aseiden viennin Saudi-Arabiaan, vaikka se oli konfliktissa Jemenin kanssa. Mutta maa on joutunut shakki ja matti-tilanteeseen. Ruotsi on valitsemassa puolta aggressiivisen sotakoneiston kanssa. Nato on verinen koneisto, joka jättää jälkeensä vain kuolleita, tuhottuja kaupunkveja ja luo miljoonia pakolaisia.

Kamppailu paremmasta vaihtoehdosta jatkuu kaikesta huolimatta. Ihmiset alkavat herätä toimimaan paremman vaihtoehdon puolesta.

Esa Salomaa

Suomi sodan isäntämaaksi?

Suomeen tulee touko-kesäkuussa kymmenittäin vieraiden valtioiden hävittäjiä, tankkeja ja sotalaivoja sekä tuhansittain sotilaita sotaharjoituksiin. Tämä Yhdysvaltojen järjestämällä sotaharjoituksilla pullistelu ei ole Suomen edun mukaista eikä se lisää Suomen turvallisuutta.

Karjalan lennosto Rissalassa saa toukokuun alkupuolella vieraakseen Oregonin kansalliskaartin ilmavoimien (Oregon Air National Guard) F-15C Eagle -hävittäjäosaston, jossa on tämänhetkisen tiedon mukaan 6–8 hävittäjää ja 70 – 100 sotilasta. Lento-osasto on osa USAn ilmavoimia ja sitä on käytetty muun muassa Afganistanissa ja Irakissa. Se osallistuu median tietojen mukaan 9. - 20.5. Suomen ilma-voimien koulutus- ja harjoituslentoimintaan Itä-Suomessa ja Lapissa.

Täysin uutta on se, että Suomi järjestää kahdenvälisiä sotaharjoituksia yhden suurvaltan, USA:n kanssa, suomalaisesta

tukikohdasta käsin, kuten Rissalassa tapahtuu. Tämä on uusi askel Suomen ja Yhdysvaltojen kahden keskeisessä sotilasyhteistyössä.

Tämä ei kuitenkaan riitä. Toukokuussa USA tuo Niinisaloon 20 Stryker -rynnäkköpanssarivaunua ja komppanian verran Yhdysvaltojen maajoukkojen sotilaita Arrow 16 -sotaharjoituksiin.

Kesäkuun alussa sitten saadaan varsinainen spektakkelli Hankoniemelle. Yhdysvallat järjestää massiivisen Baltops-harjoituksen Itämeren alueella ja nyt ensi kertaa osa harjoituksesta on Suomen alueella. Myös tämä on uusi avaus Suomen sotaharjoitusyhteistyössä. Muun muassa Suomi, Ruotsi, Yhdysvallat, Hollanti, Italia, Iso-Britannia ja Saksa harjoittelevat maiminnousua Hankoniemeen Raaseporiin. Harjoituksessa on mukana 3000 sotilasta, 35 merialusta ja 70 lentokonetta tai helikopteria.

Erittäin huolestuttavaa on mediasta saatu tieto, että USA olisi kutsunut itse itsensä Suomeen har-

joittelemaan. Ja meidän hallituksemme sanoi nöyrästi: tervetuloa. Jos USA haluaisi siirtää enemmänkin kalustoaan ja miehistöään Suomeen Venäjän rajan tuntumaan, niin sanoisiko tämä hallitus, että stop, ei tänne. Tuskin saisi sanaa suustaan.

Tällainen toiminta perustuu onnettomaan isäntämaasopimukseen, joka mahdollistaa Suomen muuttumisen Naton/USAn hyökkäysalustaksi Venäjää vastaan. Varmaankin Venäjä kokee tämän hyörinnän rajojensa tuntumassa epäystävälliseksi viestiksi. Suomen asema lännen äänettömänä yhtiömiehenä suurvaltojen nokittelun keskellä ei todellakaan ole kehuttava.

Tähän sotaa lietsovaan politiikkaan tarvitaan täyskäänös. Maamme on pidettävä erossa sodista ja Natosta. Suomen pitää pyrkiä rauhanomaiseen yhteistyöhön naapurimaiden kanssa. On edistettävä aseidenriisuntaa sotaharjoitusten sijaan. Rauhapolitiikka ei maksa mitään!

Marjaliisa Siira

Kansallisomaisuuden hävittäminen

Menimme EU:hun vaikuttamaan ja keräämään voitot. Miten on käynyt? Olemme saaneet sieltä n. 6000 lakia ja 7000 direktiiviä. Ne sisältävät mm. määräykset tomaattien koosta, kurkkujen käyryydestä, tervan käytöstä jne.. Mikä paljon huolestuvampaa on se, että Suomelta on mennyt päätäntävalta sitä itseään koskeviin asioihin! Herää kysymys, kumpi on tärkeämpää: vaikuttaminen toisten asioihin tai omiin asioihin? Eikö Suomen etu ole päättää yksin omista asioistaan ja antaa toisten päättää omistaan? Tietenkin yhteisiäkkin asioita on, mutta ei siihen EU:ta tarvita. Suomen väkiluku EU:ssa on n.1,8 %, sillä ei EU:ta saada ojennukseen.

Kekkosen jälkeen suomen valtion omaisuudesta on myyty n. 60 % yksityisille ja Suomen pörssistä on 65 % ulkomaisten hallinnassa. Nokian osakeista vain 8 % on kotimaisilla sijoittajilla.

Jos tarkastellaan tuotemerkkejä ja yrityksiä, joita on myyty ulkomaille, havaitaan hyvin tunnettuja, arvostettuja ja vanhoja suomalaisia tuotteita: Artek, Fazer keksit, Nordea, MTV3, Fazer makeiset, Sonera, Upo, Hackman, Instrumentarium, TV4, Arabia, Silja, Valtra traktorit, Iittala, Pilkington, Tunturi, Hartwall, Abloy, Sandvik, TeliaSonera, Havin mäntysuoja, Vaasan mylly, Lippupalvelu, Leaf, Tammi, Kvaerner Masa-Yards, Sampo vakuutusyhtiö, Valion jäätelöt, Suomen Sokeri, Sinebrychoff, Turun sinappi, Sisu kuorma-autot jne.. Kaikki tämä on tapahtunut v. 2005 mennessä. Sen jälkeen myös muuta omaisuutta on laitettu myyntiin.

Siis ei edes televisiokanavia haluta pitää suomalaisina. Kaikki Arabiasta sokeriin saa hävitä ulkomaiseen päätäntävaltaan ja omistukseen.. Muutamat työpaikat saa toistaiseksi jäädä Suomeen, mutta suuntaus on kiihtyvällä vauhdilla halvemman työvoiman maihin. Ennen pitkään tämä suuntaus johtaa siihen, että osat kääntyvät ylösalaisin, nyt huonommassa asemassa olevien valtioiden (Kiina, Venäjä, Viro jne.) kansantalous nousee ja sitä kautta hyvinvointi. Nyt hyvinvointivaltioiksi nimitettävien kansantalous taas laskee kiihtyvällä vauhdilla, koska ei ole yrityksiä eikä työpaikkoja.

EU saattaa pysyä, mutta Suomi häviää, muuttuu maakunnaksi. Me ei tunneta Brysseliä, mutta vielä vähemmän ne meitä. Suomen alasajo jatkuu..

Esko Rintala
Uusikaupunki

Myöhäissyntyistä terrorin torjuntaa!

Brysselin iskuja surraan Euroopan laajuisesti ja vannotaan terrorin kukistamisen nimiin. Terrorin vastaisen toiminnan aika olisi ollut jo silloin, kun USA hyökkäsi Irakiin.

Olisi ollut syytä koota sodan vastustajat turuille ja toreille, näyttää irakilaisten suru ja hätä, sekä laittaa hyökkääjä kauppasaartoon. Mitä tehtiin, kun Tšetšenian sota toi terrorin Venäjälle? Paljon surua ja tuskaa toi Jugoslavian hajottaminen. Naton hyökkäys Libyaan Ranska etunenässä, oli niin raju, ettei ihmisille jäänyt aikaa suremiseen, vain pelkkään tuskaan. Näin muodostui Libyaasta Isisin päämaja ja tukikohta.

Kun amerikkalaiset öljy- ja kaivosyhtiöt ryöstävät Afrikassa ja piilaavat maaperän, vievät kalat aluevesiltä, mitä me teemme Euroopassa? Jaamme ryöstösaalista. Maailma olisi toisenlainen, jos edes 1 % asevarustelusta olisi käytetty tuhoamisen sijasta hyvinvoinnin rakentamiseen.

Bryssel ei ole vain EU:n pääkaupunki, vaan siellä on myös NATO:n päämaja.

Pauli Eskelinen
Joensuu

Glasnost Ruotsissa

Monet luulevat, että Gorbatshev keksi Glasnostin. Tarvetta siihen on aina ollut ja noin v. 1840 Ruotsissa säädettiin laki avoimuudesta. Tämä sen enempää kuin muutkaan lait eivät ole aina toteutuneet, mutta joissakin asioissa ruotsalainen yhteiskunta on avoimempi.

Kuuden ammattiliiton ulkomainos

Sen tulin huomaamaan, kun kävin maailskuun puolivälissä Tukholmassa. Kuusi ammattiliittoa suuren mainostaulun ja ulkomainoksen esittivät palkkavaatimuksia, kun yhtiöiden voitonjako oli yli 270 miljardia kruunua. En tiedä, kuinka suuri Ruotsin talous on. Kuitenkin ammattiliitot ovat oikeilla jäljillä, kun vaativat, että rahat otetaan sieltä, missä ne ovat.

En siis tiedä, onko voitonjako Ruotsissa suhteessa suurempi. Voi olla, että suomalaiset yhtiöt ovat enemmän käyttäneet veroparatiiseja kuin ruotsalaiset ja siksi köyhien osakkeenomistajien potti oli vain 10 miljardia euroa. Onneksi meillä on Sipilä ja lepsu ammattiyhdistysliike, jotka palkkoja alentamalla haluavat pelastaa ”hyvinvointivaltion”.

Ruotsi ei aikoinaan liittynyt kansanäänestyksen jälkeen euroon. Ei ääniä oli 14 % enemmän. Siinä toimi avoimuusperiaate. Työnantajat, valtiopäivät ja useimmat ammattiliitot liputtivat eurolle. Kaikki puolueet hajosivat äänestyksissä. Mieleeni jäi erään Ruotsin kuuluisimman teatteriohjaajan oma mainos: ”Small is bjudfull”. Näinhän se on, että ei pidä lähteä herrojen kanssa marjaan, sillä siinä menee marjat ja ropeet.

Wäinö Pietikäinen

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 3/16, kesäkuu-elokuu 2016, 15. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Kiky osoitti kuinka kansaa kusetetaan !

Kiky-kansan kusetusta s. 4
Perintäjärjestelmän kuviot s. 5
Lähi-idän kaaoksesta s. 6
Korean Työväenpuolueen 7. kokous, s. 12
Venezuelan tilanne s. 13
Suomalaiset fasistit (2) s. 15
Menneisyys otettiin takaisin (2) s. 16
Yhtenäinen vaalipäivä 2016 s. 17

Helsingissä 27.5.16 protestoitui TTIP- sopimusta vastaan. Ay-liike löisti poissaololaan (kuva).

Kenttäväki ei niele ay-johdon petosta, jota puolusteltiin SSS-jengin uhkauksilla rajuista leikkauksista. Entä sitten? Siksihän ay-liike on olemassa, että torjumme tällaiset suunnitelmat kasvattaa kapitalistien voitoja. Oma "nahkaansa" ay-pomot tällä perääntymisellä suojelivat. Myös TTIP-protestissa 27.5. kysyttiin "Missä on ay-liike?". Valmistaudutaan siirtymään uusliberalismista kansanvaltaan. **Sivut 2, 3, 4 ja 8**

Sivut 2-3

- Kiky-tulonsiirto työltä pääomalle
- Tarvitaan todellinen muutos
- Vapun juuret Yhdysvalloissa
- Suomi rähmällään-kansalle lasku
- Maksat kilpailukyvyistä turhaan

Sivut 4-5

- Kiky eli miten kansaa kusetetaan
- Kilpailukykyso-
pimus-siis mikä
- Perintäjärjestelmä horjuttaa oikeusvaltioperiaatetta

Sivut 6-7

- Sotien ja hallinnon vaihtamisen varjo Lähi-idän tulevaisuuden uhka
- Ruotsi pois sauhan tieltä

Sivut 8-9

- SSS-jengi luulojen varassa
- Holhousyhteiskunnasta kieltoyhteiskunnaksi
- Puustellinmetsän historian äärellä
- Meitä petetään ja ihan urakalla
- Arviota osuuskauppavaalista
- Niinistön mielensähyvittäjän puhe

Sivut 10-11

- Taisteleva vappu Helsingissä ja Pietarissa
- Natoa vastaan voitonpäivänä

Sivut 12-13

- Korean Työväenpuolueen 7. edustajakokous
- Bolivaarinen Venezuela agression keskiössä
- Orvel ja historian väärentäminen

Sivut 14-15

- Pan-turkkilaisuus Euroopassa
- Eskolan arvostelun arvostelua
- Suomalaiset fasistit (2)

Sivut 16-17

- Menneisyys otettiin takaisin
- yhtenäinen vaalipäivä 2016
- Ei enää palaakaan Keskuspuistosta

Sivut 18-19

- Kansan ääni muutoksen puolesta
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Rauhaa ja puolueetonta ulkopoliitiikkaa
- Dialektinen materialismi ilmestyi
- Natoa vastaan voitonpäivänä

Suurprotesti 3.9. Helsingissä
ay-johto ja hallitus tilille
Uusliberalismista kansanvaltaan
Loppu kusetukselle

Taisteleva Vappu Helsingissä ja Pietarissa

Yleisvenäläisen Sodan lapset-järjestön edustajia Venäjän Federaation Kommunistisen Puolueen vapputilaisuudessa Pietarin lisäksi aukiolla.

Vapunpäivän vietolla osoittautui edelleen olevan selkeä ideologinen "lataus". Yhdysvalloista 130 vuotta sitten alkanut työväenluokan taistelupäivä kehittyi koko työväenluokkaa yhdistäväksi kapitalisminvastaiseksi luokkataistelutapahtumaksi. Kapitalistit pyrkivät häivyttämään sen ideologista ja taistelevaa merkitystä muuttamalla sitä markkinavoimien karnevaaliksi. Tästä huolimatta työläiset viettivät taistelevaa vappua eri puolilla maailmaa mm. Amerikassa, Helsingissä ja Pietarissa.

Sivut 2 ja 10

On lopetettava kaikki Nato-yhteistyö

Voitonpäivää vietettiin Maailmanrauhan patsaalla Helsingissä. Ideologinen kamppailu Nato-jäsenyydestä käy kiivaana.

Vastoin perustuslakia allekirjoitettu "Isäntämaasopimus" on liitetty valtiosopimustemme joukkoon. Sen perusteella meille saapui kutsumatta Nato-maiden mm. USA:n joukkoja harjoittelemaan Suomen valtausta. Rauhanaktivistit järjestivät Nato-vastaisia protesteja Helsingissä, Rissalassa, Niinisalossa ja Hankoniemellä. Perustellusti vaadittiin maamme irtaantumista Nato suuntauksesta, normalisoimaan suhteemme Venäjään ja palaamista puolueettomaan ulkopoliittikkaan.

Sivut 3, 11 ja 20

Kaikkien maiden proletaarit-
liittyykää yhteen!

Päätoimittaja:

Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki

0408335360

Helsinki 20.6.2016

Kilpailukyky sopimus – valtaisa tulonsiirto työväeltä pääomalle

Ammattiyhdistysliikkeen enemmistön alistuminen kilpailukyky sopimukseen on historiallinen häpeätahra Suomen työväenliikkeen historiassa. Ay-liikkeestä on nykymuodossaan tullut lähinnä alku-
peräisen tarkoituksensa irvikuva: kapitalistien apulainen työväen
vastaissa taistelussa. Kilpailukyky sopimus runnottiin läpi voimal-
lisen mediapropagandakampanjan siivittämänä. Maailman vapaim-
maksi väitetty media oli ryhmittynyt yksimielisesti ja kritiikittömäs-
ti hallituksen ja elinkeinoelämän äänitorveksi.

Hallitus jallitti ay-liikkeen sopimuksen taakse "veroporkkanan" avulla. Har-
va uskalsi kysyä, miten Suomella on yhtäkkiä varaa puolen miljardin eu-
ron – koko vaalikauden aikana jopa miljardin – palkkaveron kevennyksiin.
Tähän asti meille on jankutettu kestävyysvajeesta ja siitä, kuinka on täy-
s in välttämätöntä leikata menoja ja toteuttaa säästöjä miljardien eurojen
edestä. Viimeistään nyt on selvää, että kestävyysvaje on pelkkä keksitty
veruke, jolla hallitus puolustelee leikkauspolitiikkaansa.

Lupaamallaan palkkaveron kevennyksillä hallitus pyrkii paikkaa-
maan kiky-sopimuksen aiheuttamia pahimpia vaurioita, kuten palk-
kaleikkausten aiheuttamaa ostovoiman heikkenemistä. Veronkevennyk-
set yhdistettynä palkansaajien työehtojen heikennyksiin tarkoittavat käy-
tännössä, että valtiovalta maksaa julkisista varoista osan yrityksille kuulu-
vista palkkakustannuksista.

Palkkaveron kevennykset koituvat lopulta vähävaraisten mak-
settaviksi, kun kevennysten kattamiseksi on entisestään leikattava julki-
sia palveluita ja sosiaaliturvaa, korotettava arvonlisäveroa jne. Tätä näkö-
kulmaa ei ole tuotu käytännössä lainkaan esille keskusteluissa veroalen-
nuksista. On pöyristyttävää, että ay-liike on valmis myymään nahkansa
näin halpamaisella ja epäsolidarisella tavalla. Ryhdikäs ay-liike olisi tor-
junut työehtojen heikennykset ja vaatinut sen sijaan ennätyksellisiä osin-
kojuhlia viettäviä kapitalisteja tilille.

Hallitus uskottelee sopimuksen tuovan jopa 35 000-45 000 uut-
ta työpaikkaa. Myös aiempien yrityksille tehtyjen myönnytysten, kuten
työnantajan Kela-maksun poiston sekä yritysveron alennuksen, piti tuo-
da kymmeniä tuhansia uusia työpaikkoja. Todellisuudessa työttömyys on
koko ajan pahentunut, eikä kilpailukyky sopimus tuo muutosta asiaan. To-
dellisen työllisyyspolitiikan sijaan hallitus vain vetoaa yrityksiin työpaik-
kojen luomiseksi. Kilpailukyky sopimus ei ole muuta kuin massiivinen tu-
lonsiirto työntekijöiltä kapitalisteille.

Oma lukunsa kestävyysvaje- ja leikkauspropagandan keskellä on
Suomen lähivuosisille kaavailemat hävittäjä hankinnat. Uusien moni-
toimihävittäjien, joita ilmeisesti kaavailaan lähetettäväksi imperialistiin
sotiin, elinkaarikustannukset ovat arviosta riippuen 30–85 miljardia eu-
roa. On käsittämätöntä, ettei tähtitieteellisen kalliita hankintoja kyseen-
alaista juuri kukaan – kaikkein vähiten ne, jotka vaahtoavat eniten kes-
tävyysvajeesta.

Yhdysvaltojen sotaharjoituksista Suomen maaperällä alkaa tul-
la arkipäivää. Hävittäjät ostetaan todennäköisesti Yhdysvalloista. Suo-
mea sidotaan näin yhä tiiviimmin sotilaallisesti ja taloudellisesti Yhdys-
valtoihin ja sen johtamaan sotaliitto Natoon. Samalla olemme kääntä-
neet selkämme tärkeimmälle naapurillemme Venäjälle. Tulevaisuutem-
me turvaamiseksi on palattava puolueettomuuspolitiikan ja hyvien naa-
purisuhteiden linjalle.

Toimituksen pääkirjoitus:
Tommi Lievemaa

Tilaan

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

- ☐ Olen maksanut tilaushinnan 20 €
- ☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66
- ☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi Etunimi

Lähiosoite Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com
Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilaus-
maksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan eh-
dottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehteä si-
nulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös sähköpostilla tilaukset.kansa-
naani@gmail.com.

Tarvitaan todellinen muutos

SKP:n Yrjö Hakanen kutsui HOK-Elannon vaaleissa kommunistien ja
edistysmielisten listalle osallistuneita SKP:n Helsingin vaalityöryh-
mään keskustelemaan osallistumisesta kevään 2017 kuntavaaleihin.
Kutsussa todetaan: "Ensi kevään kuntavaaleissa äänestäjillä on mah-
dollisuus ottaa kantaa porvarihallituksen leikkauspolitiikkaa vas-
taan. Samalla vaaleissa on kyse muun muassa siitä, karsitaanko julki-
sia lähipalveluja, jatketaanko suurtyöttömyyttä, alistetaanko sosiaa-
liset perusoikeudet kauppatavaraksi ja syrjäytetäänkö kunnallinen
demokratia yhä laajemmin yhtiövallalla." Varmasti Hakasen kutsu-
saan esittämät asiat ovat oikeita, mutta jotain tärkeää siitä puuttuu.

V. 2007 eduskuntavaaleissa KTP ja SKP kilpailivat omilla listoillaan. Kommunisien Liitto esiintyi kansanrintamapuolue- STP:n listoilla. Tarvitaan kuitenkin yksi yhteinen uusliberalisminvastainen poliittinen voi-
ma. Sen kehittämisessä STP on mukana ilman ennakkoehtoja.

Uusliberalismi on tämän päivän kapitalismia

STP:n ja Kansan äänen järjestöt ovat ilmaisseet kantanaan, että tärkein
tavoite on politiikan suunnan muu-
tos. Suomessa toteutetaan täysin
markkina-ehtoista uusliberalistista
politiikkaa. Kaikki alistetaan mark-
kinavoimille. Suunnitelmat ovat pit-
källä julkisen omaisuuden myymi-
seksi ja yksityistämiseksi mukaan
lukien terveydenhuolto, tie- ja rau-
tatielaitos, alkoholiliike, kaikki val-
tionyritykset jne. Saavutettuja etu-
ja leikataan urakalla. Toimeentu-
lon kaventamisesta on tehty kapi-
talisteille voittoja ja kilpailukykyä li-
säävä tekijä. Perinteiset vasemmis-
topuolueet sekä Perussuomalaiset
yhteiskunnallisen vaikutusvaltansa
säilyttääkseen hyväksyivät 90-luvul-
ta saakka uusliberalistisen EU-suun-
tauksen politiikan raamiksi. Viimei-
sin esimerkki työväen- ja ay-liikkeen
johdon petoksesta oli äsken hyväk-
sytty kilpailukyky sopimus.

Tarvitaan laaja yhteis- rintama uusliberalismia vastaan

Tällä hetkellä ei ole poliittista voi-

maa, joka ajaisi yhteiskuntapoli-
tiikan suuntaan muutosta. Erilai-
set uusliberalisminvastaiset ryhmät
saivat 2014 EU-parlamentin vaaleis-
sa 0,6 % ja 2015 eduskuntavaaleis-
sa 0,8 % ääniosuuden. Näillä äänil-
lä ei uusliberalistista EU- suuntausta
käännetä. Siksi ainoa keino on työ-
väenliikkeen pitkäaikaiseen luok-
kataistelulokemukseen perustuen
muodostaa yhteinen kansanrinta-
ma, joka kehittää poliittisen vaihto-
ehdon nykyiselle uusliberalismille ja
sitoutuu taistelemaan sen puolesta
pitkällä aikajänteellä. On varmaa, et-
tä yksikään nykyisistä pienryhmistä
ei tähän yksin kykene.

SKP:n taktiikalla ei luoda demokraattista rintamaa

STP ja Kansan äänen järjestöt esiin-
tyivät SKP:n kanssa v. 2014 yhteisil-
listoilla EU-vaaleissa. Tämä perustui
siihen, että silloin käymiemme kes-
kustelujen perusteella oli aihetta us-
koa, että EU-vaaliyhteistyöstä lähtisi
liikkeelle työ uusliberalisminvastai-
sen kansanrintaman rakentamiseksi.
Välittömästi vaalien jälkeen sel-
visi, ettei SKP:llä ollut minkäänlaisia
valmiuksia lunastaa antamiaan lu-
pauksia. SKP:n taktiikkana on ollut

kerätä kylkeensä erilaisia yhteisöjä
toimimaan "SKP:n yhteydessä." Sil-
loinen yhteistyömme EU-vaaleissa
SKP:n piirissä ymmärrettiin lopuk-
sikin vain tämän taktiikan onnistu-
misena.

Osuuskauppavaali ei avan- nut yhteisrintamaa

HOK-Elannon ja Tradekan vaalien
osalta esitimme jo varhaisessa vai-
heessa, että tulee rakentaa laaja yh-
teisrintama, joka voisi olla alku uus-
liberalisminvastaisen poliittisen yh-
teistyön syntymiselle. Neuvotteluis-
sa kuitenkin sekä KTP että SKP suos-
tuivat "yhteistyöhön" vain kommu-
nisteihin samaistuvalla listalla. Se ei
vienyt eteenpäin ajatusta uuslibera-
lismen vastaisesta kansanrintamasta.
Suostuimme osallistumaan tälle lis-
talle siksi, että halusimme säilyttää
yhteyden näiden järjestöjen kesken.

Vaalien tulos kommunistien
ja demokraattien osalta vuoden
2014 EU-vaaleissa ja kevään 2016
osuuskauppavaaleissa oli kieltei-
nen. Tämä osaltaan osoittaa, että
nyt tarvitaan laaja uusliberalismin
vastainen yhteisrintama.

Poliittinen yhteisrintama ei pysähdy vaaleihin

Kirjeessään Hakanen esitti joukon
tavoitteita SKP:n listan rakentami-
seksi. Onko niissä jotain laadullisesti
uutta? Uusliberalismin puitteissa Pe-
russuomalaiset, SDP ja Vasemmisto-
liitto esittävät aivan samanlaisia ta-
voitteita. Niitä esittävät myös KTP
ja IPU. Uutta poliittista lisä-arvoa
näillä esityksillä ei saavuteta, jos ne
tähtäävät ainoastaan SKP:n omaan
vaalimenestykseen. Olisi aivan toi-
nen asia, jos rakentaaisimme jo näi-
hin vaaleihin yhteistä rintamaa, joka
rakentaa pysyvää poliittista muutos-
ta markkinaehtoista EU-suuntausta
vastaan, eikä pysähdy pelkkiin vaa-
leihin. Ne voimat, jotka tänään esiin-
tyvät joukkovoiman kaltaisissa liik-
keissä saisivat poliittisen hyväksyt-
tävän kanavan toiminnalleen ja voi-
maa tavoitteidensa taakse.

STP ja Kansan äänen järjestöt
etsivät kuntavaaleihin osallis-
tumisesta muotoja, jotka parhaiten
edistävät laajan uusliberalisminvas-
taisen kansanrintaman syntymistä.

Suomen Työväenpuolue
Kommunistien Liitto
EU:n Vastainen Kansanrintama

Vapun juuret ovat Yhdysvalloissa

"Tänä vuonna tulee kuluneeksi 130 vuotta siitä, kun Vappu tai Kan-
sainvälinen Työn Päivä syntyi. Siihen aikaan Amerikan työläisten
keskusjärjestö (American Federation of Workers) järjesti maanlaaj-
uisia lakkoja, joissa vaadittiin oikeutta 8 tunnin työpäivään. Chi-
cagossa Haymarketin marttyyrit, jotka olivat ryhmä työväenluo-
kan militantteja, hirtettiin tekaistun synn perusteella, kun heidät
lavastettiin syyllisiksi pommin asentamiseen."

Workers World puolueen ehdokas USA:n presidentinvaaleissa on
Monica Moorehead. Kuva puolueen vaalilaisluudesta (New York CI-
TY, Union Square (14th Street) in Manhattan), jossa hän puhuu.

"Enemmistö kansalaisista tääl-
lä Yhdysvalloissa ei edelleenkään
tiedä johtuen harhaanjohtavasta
koulutuksesta, että Vapun alkuperä

ja juuret ovat Yhdysvallois-
sa. Useammat tietävät Vapun
maailmanlaajuisesta merkityk-
sestä. Mutta koska Yhdysvalto-
jen työväenluokka muuttuu yhä
monikansalliseksi johtuen
kansainvälisen pääoman har-
joittaman riiston syvenemisestä,
tulee maamme työväenluo-
kan tietoisuus kasvamaan enem-
män kapitalismin ja imperialis-
min vastaiseen sekä sosialismia
puoltavaan suuntaan.

Tehtävämme on käyttää
Vappua kutsuna solidaarisuu-
den osoittamiseen kaikkia
työläisiä kohtaan, jotka ovat
suuryhtiöiden ahneiden pomojen
hyökkäyksen kohteena – erityises-
ti matalapalkkatyöläisiä kohtaan.
Näiden enemmistö on tumma-
ihoisia naisia, jotka kamppailevat
15 dollarin tuntipalkan ja ammat-
tiliittonsa puolesta."

Monica Moorehead
lainaus Vappupuheesta
käännös: Tommi Lievemaa

Suomi rähmällään – kansalle hirvittävä lasku

Tänä päivänä hävittäjäkaupoilla on entistäkin suurempi ulkopoliittinen merkitys. Maamme poliittinen eliitti on viemässä Suomea hinnalla mil-lä hyvänsä lähemmäksi Natoa ja Yhdysvaltoja. Ei ole liioiteltua sanoa, että johtavat poliitikkomme - esimerkiksi ulkoministeri Timo Soini - ovat Yhdysvaltojen edessä täysin rähmällään. Samalla olemme kääntäneet tylästi selkämme itäiselle suurvaltanaapurillemme Venäjälle. Suomen nykyistä poliittista ilmapii-riä kuvastaa hyvin se, että julkisuu-
dessa esillä olleiden hävittäjäehdok-
kaiden joukossa ei ole lainkaan ve-
näisvalmisteisia koneita.

**Todennäköinen valinta uusik-
si monitoimihävittäjiksi on ky-
seenalaista mainetta niittä-
neen yhdysvaltalaisen Lock-
heed Martin -yhtiön valmistama
F-35-hävittäjä.** Se on myös ylivoi-
maisesti kallein esillä olleista vaih-
toehdoista. F-35:n elinkaarikustan-
nukset (65 hävittäjää) ovat norjalais-
ja kanadalaisarvioiden mukaan noin
30 miljardia euroa. Lisäksi on tehty
maltillisen ja vakavan riskin arviot,
joiden mukaan kustannukset voivat
kohota 60 miljardiin (maltillinen ris-
ki) tai jopa 85 miljardiin (vakava ris-
ki). Vertailun vuoksi: Suomen val-
tion vuosibudjetti on 55 miljardia ja
puolustusvoimien vuosibudjetti 2,8
miljardia euroa. Väitetty kestävyys-
vaje on 5-6 miljardia euroa, ja hal-
lituksen kaavailemat leikkaukset ja
säästöt lähes samaa luokkaa.

Hävittäjien merkitys ilma- torjunnalle vähäinen

Ruotsalaisen Saabin valmistaman
JAS Gripen -hävittäjän lentotunnin
hintaa on 4100 euroa. Suomen ny-
kyisten Hornetien lentotunti mak-
saa 10 000 €, ja näiden seuraajaksi
vahvasti ehdolla olevan F-35:n len-

Suomi valmistautuu lähivuosina hankkimaan uusia monitoimihävittäjiä, joilla on tarkoitus korvata nykyiset Hornetit. Hornetien hankinnan aikainen puolustusministeri Elisabeth Rehn on sittemmin myöntänyt, että hävittäjien ostamisella Yhdysvalloista haluttiin antaa vahva poliittinen signaali Suomen suuntautumisesta länteen. Rehn on lisäksi paljastanut, että Hornetien hankinnasta päätettiin hallituksen sisällä pienessä piirissä, johon kuuluivat Rehnin lisäksi pääministeri Esko Aho sekä valtiovarainministeri Iiro Viinanen.

Kuva: Heikki Männikkö

Touko-kesäkuun aikana ideologinen väittely on kiihtynyt Naton ja USA:n tuotua joukkojaan Suomeen venäjänvastaiseen manööveriin. Halutaan muuttaa ihmisten suhtautumista Nato- myönteisemmäksi. On myös järjestetty useita Nato-vastaisia tapahtumia. Naton ja asevarustelun yhteydessä ei kysellä maksako se Suomen vuoden budjetin verran vaiko vieläkin enemmän. Kuva: rauhanmarssi 14.5.2016.

totunti maksaa puolestaan 27 000 €, eli yli kuusi kertaa enemmän kuin ruotsalaiskoneen (lähde: IHS Jane's). JAS Gripen on mukana yhtenä vaihtoehdona hävittäjäpohdintoissa, vaikka sillä ei liene mahdollisuuksia tulla valituksi Hornetien seuraajaksi johtuen poliittisen eliittimme USA-kiimasta.

Mutta mihin tällaisia monitoimihävittäjiä sitten tarvitaan? Ilmatorjunnan kannalta niillä ei ole juuri merkitystä, sillä maasta tapahtuvan ilmatorjunnan osuus kokonaisuudesta on pudotustilastojen mukaan tilanteesta riippuen 87-99 %. Maasta tapahtuva ilmatorjunta muodostaa siis ilmatorjunnan rungon. Entisen ilmatorjunnan tarkastajan, eversti evp. Antti Lapin

mukaan ilmatorjunnan suorituskyvyssä on tällä hetkellä paljon aukkoja - Suomella ei muun muassa ole korkeatorjuntakykyä sen jälkeen, kun venäläinen BUK M1 -kalusto poistui käytöstä (MOT 23.5.).

Uusilla, hyökkäysominaisuuksilla varustetuilla monitoimihävittäjillä tähdätäänkin selvästi kansainvälisiin, Nato- ja USA-vetosiin sotatoimiin maailman eri konfliktipisteissä. Suomen poliittinen eliitti ja kenraalikunta ovat toisin sanoen valmiita polttamaan kymmeniä miljardeja euroja veronmaksajien rahoja taivaan tuuliin vain siksi, että he pääsisivät käper-
tymään Yhdysvaltojen ja Naton kainaloon. Onko Suomen leikat-
tava, säästettävä ja yksityistettävä

kaikki, mikä liikkuu vain siksi, että rahat tarvitaan tähtitieteellisen kalliisiin monitoimihävittäjiin?

Kokoomuksen kansanedustaja Pertti Salo-lainen sanoi suoraan (MOT 23.5.), että yhdysvaltalaiskoneiden ostamisessa on kyse siitä, että "meidän on oltava hyvissä väleissä kaikissa suhteissa Yhdysvaltojen kanssa, niin taloudellisesti, sotilaallisesti kuin puolustuksellisesti". Myös entinen Puolustusvoimien komentaja Juhani Kaskeala tote-
si laittavansa amerikkalaisen hävittäjän etusijalle, koska "meidän Yhdysvaltain suhde on tässä äärimmäisen tärkeä". Nämä lausunnot heijastanevat hyvin porvarieliittimme yleisiä tunteja hävittäjä-
siassa.

Suomea sidotaan USA:n politiikkaan

Entinen europarlamentaarikko Esko Seppänen on ilmaissut huolensa Suomen sitomisesta asekauppojen ja isäntämaasopimuksen avulla Yhdysvaltojen politiikkaan. Seppänen kirjoittaa blogissaan: "Suomi on ajautunut USA:n poliittiseen aseloukkuihin. Me emme voi tehdä mitään, joka ei olisi linjassa USA:n poliittisen tahdon kanssa, jotta me emme menettäisi USA:n 'luottamusta'. USA:n hallinnosta riippuvainen asehankintatoimi estää meitä hoitamasta ulkopoliittisia suhteitamme vapaasti ja pitäen mielessä geopolitiittisen (maantieteellisen-poliittisen) sijaintimme". (US Puheenvuoro, 24.4.2016)

Puolustusvoimien komenta-

ja Jarmo Lindberg antoi hiljattain Iltalehdelle haastattelun, jossa hän kertoo kahdella aukeamalla sympatioistaan USA:n aseleikkauksia kohtaan. Lindberg myös allekirjoitti Suomen edustajana maallemme erittäin vaarallisen isäntämaasopimuksen, joka mahdollistaa vieraan sotavoiman (Nato) maahan-tulon ja -tuonin ilman Suomen hallituksen lupaa. Eduskunta sivuutettiin täysin tässä elintärkeässä asiassa. Tässä yhteydessä on hyvä muistuttaa, että Nato on käytännössä USA:n sotavoiman peitejärjestö.

Seppänen toteaa edelleen blogissaan: "Toki meillä pitää olla hyvät suhteet USA:han. Se ei kuitenkaan saa edellyttää tällaista riippuvuutta, joka muistuttaa meitä niistä kahdesta kerrasta vuosina 1918 ja 1940-1944, jolloin Suomi oli lähes samalla tavalla liitossa Saksan kanssa. Silloin Suomi oli käytännössä Saksan siirtomaa".

Hävittäjähankintaa kuten ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa laajemminkin leimaa avoimuuden puute ja epädemokratisuus. Sekä puolustusministeri Jussi Niinistö (ps) että puolustusvoimien komentaja Lindberg kieltäytyivät asiaa käsitelleen MOT-ohjelman haastattelusta. Kansalaisilla on oikeus tietää, millä perusteella uusia, ilmatorjunnan kannalta lähes tarpeettomia monitoimihävittäjiä ollaan hankkimassa. Hankinnassa on kyse jättimäisestä summasta veronmaksajien rahaa. Kansalaisilla on myös oikeus nousta vastustamaan kasvavaa militaristista pullistelua, jota järjettömän kalliit yhdysvaltalishävittäjät edustavat.

Tommi Lievemaa

Lähde: Yle TV1, MOT 23.5.2016

Maksat kilpailukyvyystä – turhaan

**Yritys, jolla ei ole omalla alallaan kilpailukykyä, ei pärjää markkinoilla ja kiih-
tuu pois elinkelvottomana. Sille mikään hallitus ei voi mitään. Meidän tavisten kannalta hallitukset toisensa perään ovat tehneet jo iät ja ajat niin väärää politiikkaa kuin kuvitella saattaa, mutta Sipilän hallitus on pohjanoteeraus. Pahoinvointi on jo käsin kosteltavaa. Sipilä lupaa satatuhatta uutta työpaikkaa. Niin ovat tehneet aikaisemmatkin hallitukset. Mutta työ vähenee, kurjuus ja kärsimykset lisääntyvät hallitusten lupauksista huolimatta.**

Pääministeri Sipilän lempiäiheita on ollut tuottavuusloikka. Sipilä on jättänyt sanomatta, mitä hän sillä tarkoittaa. Hän luottaa siihen, että herrat tietävät, mutta kansa ei, että kyse on yritysten voittojen hyp-päyksellisestä kasvattamisesta. Sipilä puhuu työn tuottavuuden parantamisesta, se on työn vähentämisestä, jonka hän varmasti tietää. Keskeinen ongelma on, niin kummalliselta kuin se kuulostaakin, että ei tiedetä, mitä kansantaloudesta työn tuottavuus tarkoittaa.

Syy on siinä, että loppupeleis-

sä sillä ei ole yrityksille mitään merkitystä. Jokainen yritys tietää oman työn tuottavuutensa. Se riittää heille, mutta tieto kilpailijoiden työn tuottavuudesta on elämän ja kuoleman kysymys. Hallituksilla ei ole edes keinoja puuttua työn tuottavuuteen. Siksi kun poliitikot puhuvat tuottavuudesta, ne puhuvat aina yritysten voitoista, vain voitoista.

ooo

Kansantaloudessa työn tuottavuudella on suuri merkitys. Kun tuotannon ja työn tuottavuuden muutosvauhti tiedetään, silloin tiedetään myös työllisyyden kehitys-suunta.

Vuoden 2015 kokonaistuotannossa 358,4 miljardia euroa oli sekä kansantulo että varastojen uusinta. Jos nyt talous kasvaa 1,0 prosentin ja 96,86 euron työn tuottavuus 1,3 prosenttia, niin työn tarve vähenee 0,3 prosenttia, 11 miljoonaa tuntia, 6 500 työvuotta ja työttömyys lisääntyisi. Siinä tapauksessa, että työn tuottavuus kasvaa vain 0,8 prosenttia se olisi 0,2 prosenttia tuotannon kasvua hitaampi, joten samaan tuotantoon tarvitaan lisää työtä 7,3 miljoonaa tuntia, 4 500 työvuotta ja työttömyys vähenisi.

Tässä yhtälössä (kokonaistuotanto – työntuottavuus – työtunnit) kaikki osat korreloivat, kun yksi muuttuu, muuttuvat kak-

si muutakin. Yhtälö on yksinkertainen. Sen Marx todisti jo 160 vuotta sitten, mutta siitä huolimatta se on edelleen kansantalousmiehille täyttä hepreea. Joten kun kilpailukykysovimuksessa hallitus vaatii työn tuottavuutta ylös, se vaatii vähentämään työvoimaa. Se on yrityksille puhdasta voittoa. Sipilä vaatii myös yleistä tuottavuuden parantamista työvoimakustannuksia ja työehtoja huonontamalla. Sekin tuo yrityksille puhdasta voittoa. Sipilällä on ketunhantä kainalossa.

ooo

Hallitus varmasti tietää, että pienellä joukolla (9 % tulonsaajista) on rahaa ja tuloja, joilla voitaisiin hoitaa kaikki vajeet eikä se aiheuttaisi kenellekään kärsimyksiä eikä pahoinvointia. Nostamalla yli 55 000 euroa tuloa saaneiden (2014) tuloveroaste 31,2 prosentista 51,3 prosenttiin se toisi lisää verotuloja 7,8 miljardia euroa. Muutoksen jälkeen näiden nettotulo olisi alimmillaan 3 364 ja ylin 11 280 euroa kuukaudessa.

Aikana, jolloin Suomea rakennettiin, yritysten veroaste oli 50 prosenttia. Kun omaa tavaratuotantoa alettiin 90-luvun alussa ajamaan alas, vero alennettiin hiljalleen 20 prosenttiin. Aina alennusten perusteluissa on vaadottu sen myönteisistä dynaamisista vaikutuksista,

vaikka jo ennakoon jokaisen piti tietää, ettei homma niin toimi. Nyt se tiedetään konkreettisesti. Perustelut ovat aina olleet puhdas-ta pötyä. Suomen talous ei ole koskaan voinut niin huonosti kuin nyt, kun yritysvero on täysin olematon. Nostamalla yritysten veroaste takaisin 50 prosenttiin, yhteiskunta saisi lisää verotuloja 11,6 miljardia euroa. Nyt tämä ruokottoman suuri määrä euroja valuu yksityisten koti- ja ulko-maisten kapitalistien taskuihin.

ooo

Sotessa on ryhdytty suunnittelemaan sairaaloiden ja muidenkin laitosten yhtiöittämistä. Sihen on haudattu vähintään kaksi jättikokoista koiraa. Ensimmäinen on demokratiavaje, toinen kiinteistöt. Demokratiavaje syntyy, kun yhä harvempi päättää, mikä sinulle kuuluu ja mikä ei, sillä yleensä toimitusjohtajalla – siis yhdellä henkilöl-lä – on muita suurempi päätösvalta. Jos ja kun tässä seurataan yksityisiä yrityksiä, tilanne muuttuu hyvinkin pian sietämättömäksi.

Jos verovaroilla jo maksetut kiinteistöt siirretään perustetaville yhtiöille uushankintahintaan, tulee vuokrista niin korkeat, että kustannukset karkaavat käsistä. Niin tapahtui, kun kuntien kirjanpito muutettiin yritysten kanssa vertailukelpoisiksi. Sairaalat, terveysasemat, koulut jne. ovat maksa-

neet vuokraa itselleen, yleensä rakennusvirastolle. Ilman valtion kirjanpitolautakunnan tämänlaatu-
isia ohjeita kuntien palvelut olisivat olleet yksityisiin verraten ylivoimaisesti kannattavampia. Mutta määräyksillään valtio tuki mm. yksityisiä lääkärikeskuksia, terveystaloja, jotka ovat paisuneet kuin pullataikinat.

ooo

Hallitukset toisensa perään ovat tehneet kansan kannalta väärää politiikkaa. Se on ollut mahdollista, kun vasenlaita vuotaa. Siellä yhä useampi kuvittelee kuuluvansa keskiluokkaan. Mutta jos puhutaan Sinun työehdoistasi kuulut, halusit tai ei, työväenluokkaan koulutuksesta ja ammatista riippumatta.

Miljoonan jäsenen SAK se on voima, jolla voi parantaa työläisten palkkoja ja työehtoja, mutta nyt sen johtajat ovat muutuneet lampaiksi ja tekevät kaiken päinvastoin – yritysten mieliksi! He eivät halua ymmärtää, että kapitalisti, joka ei itse pysty huolehtimaan kilpailukyvyystään on elinkelvoton ja hiipuu pois. Se on armoton kapitalismin laki. Sille yksikään hallitus ei voi mitään, joten maksat kilpailukyvyystä turhaan.

Kai Kontturi

Kiky-sopimus eli kuinka kansaa kusetetaan

Työajan pidennys ei lisää työllisyyttä?

Nyt SAK:n ja muun ay-liikkeen johd to väittää, että tuon mielenilmauksen seurauksena hallitus ja työnantajat taipuivat neuvottelemaan kilpailukyky (kiky) sopimuksesta. SAK teki syksyllä oman esityksensä kiky-sopimukseksi. Esitys tarkoitti työntekijöiden ansiotason laskua. Sekään ei hallitukselle kelvannut, työnantajista puhumattakaan.

Monen mutkan jälkeen kiky-sopimus solmittiin työmarkkinakeskusjärjestöjen kesken 29.2.2016. Järjestöjen mukaan sopimuksen tavoitteena on: Suomalaisen työn ja yritysten kilpailukyyn parantaminen, talouskasvun lisääminen, uusien työpaikkojen luominen, julkisen talouden sopeuttamisen tukeminen sekä paikallisen sopimisen edistäminen työehtosopimusten kautta. Näitä tavoitteita osapuolet sopivat edistettävän mm työaika lisäämällä 24 tunnilla vuodessa ansiotasoa muuttamatta ja työnantajamaksujen siirtämisellä työntekijöiden maksettavaksi. Sopimuksessa on ns. kriisilauseke, johon vedoten työnantaja voi vaatia työehtoja heikennettäväksi yrityksen huonoon taloudelliseen tilaan vedoten! Toteutus on tosin sopimisen ja monen mutkan takana, mutta varmasti työnantajat sen toteuttamista tulevat yrittämään.

Kukaan ei ole vielä pystynyt kertomaan, miten kolmen päivän vuotuisen työajan pidennys lisää työllisyyttä. Sitä ei pystytäkään kertomaan, koska se ei työllisyyttä lisää, vaan vähentää. 24 tunnin vuotuinen työajan lisäys nykyisellä työvoiman määrällä tarkoittaa n. 30 000 ihmisen vuosityöaika. Sen verran työpaikkoja katoaa työajan lisäyksen seurauksena.

Metallin liittokokous esitti työajan lyhentämistä

Helmikuun lopun jälkeen ammattiliittojen hallinnot tekivät päätöksensä, ovatko mukana kiky-sopimuksessa vai eivät. Sopimuksesta irtautuivat mm. Elintarvikeliitto, Rakenusliitto sekä Auto ja Kuljetusalan liitto AKT. Sopimuksessa mukana olevat alat kävivät omat kiky-soveltamisneuvottelunsa kevään aikana.

Perinteisesti on ollut niin, että yhtäkään keskitettyä sopimuskaisua ei Suomessa synny, jos Metalliliitto ei ole siinä mukana. Metalliliiton liittokokous-vaalit käytiin keväällä. Niissä ei mitään suurta muutosta tapahtunut. Voimasuhteet demarien ”Yhteistyön vaaliliiton” ja vasemmiston ”Metallin vaikuttajat vaaliliiton” välillä säilyivät lähes ennallaan. Metallin vaikuttajat etenivät hieman. Liittokokous päätti, että liitto pyrkii pitkällä aikavälillä lyhentämään työaika. Monet kokousedustajat tekivät työajan lyhentämiseen tähtääviä esityksiä, siksi se liittokokouspäätöksiin tuli.

Miksi talous kääntyi ”oi-kealla hetkellä” nousuun

Tällä kertaa Metalliliitto ei ollutkaan ensimmäinen, joka neuvottelunsa sai päätökseen! Muut sopimuksensa tehneet liitot asettivat ehdoksi metallin mukanaolon, ikään kuin eivät itse osaisi tehdä päätöstä. Tästä seurasi, että katseet ja paineet koh-

Sipilän SSS-hallitus aloitti vuosi sitten rajun vyörytyksen työväenluokkaa vastaan. Se teki ensitöikseen aloitteen yhteiskuntasopimuksen aikaansaamiseksi, jolla se halusi heikentää työntekijöiden työehtoja ja vastaavasti lisätä kapitalistien voittoja. Hallitus kiristi AY – liikettä uhkaamalla lakeja muuttamalla tehdä heikennykset. Työnantajakeskusjärjestö elinkeinoelämän keskusliitto EK oli hallituksen esityksiin tyytyväinen. Suomen yrittäjät räksyttivät ja räksyttävät edelleen, että hallituksen toimet eivät riitä. He halusivat lopettaa työehtosopimusten yleissitovuuden kokonaan heti. EK ja teknologiateollisuus ry. pyrkivät samaan. Ay – liike näytti nousevan vastarintaan vuosi sitten loppukesällä. Se järjesti mielenilmauksen Helsinkiin 18.9., jonne saapui paikalle n. 30.000 ihmistä. Ihmetystä herätti, ettei suoraan julistettu yleislakkoa tuolle päivälle, vaan toivottiin paikallisesti päätettävän työnseisauksista. Tämä aiheutti hämmennystä työpaikoilla. Hämmennystä ja suuttumusta aiheutti sekin, että mielenilmaukseen oli annettu mahdollisuus hallitusporvareiden tulla lässyttämään ainoan oikean politiikkansa välttämättömyyttä. Miksi ihmeessä?

Ei tämä joukko Rautatientorilla 18.9.2015 kikytyä vaatinut. Heidät petettiin.

Muutosta vaadimme 3.9., eikä tämä jää tähän.

distuivat Metalliliiton ja työnantaja-liitto Teknologiateollisuus ry:n väliin neuvotteluihin. Näistäkin neuvotteluista ei käänteitä puuttunut. Ne kertaalleen katkesivat, kun Metalliliitto totesi, ettei edellytyksiä sopimukselle ole. Sipilän, Lylyn ja Häkämiehen vedottua osapuoliin, ne aloittivat neuvottelut uudelleen ja saivat neuvottelutuloksen aikaiseksi 3.6.2016. Samana päivänä saimme tiedotusvälineistä kuulla, että Suomen talous onkin kääntynyt nousuun. Kumma, ettei siitä vielä edellisenä päivänä tiedetty mitään!

Metalliliiton hallitus hyväksyi neuvottelutuloksen äänestyksen jälkeen äänin 12 - 8. Äänestyksen tulos ei noudattanut ryhmärajoja, vaan sekä demari- että vassariryhmissä oli neuvottelutuloksen hyväksyjä ja vastustajia. Tässä vaiheessa uutisoitiin jo kiky:n syntyneen. Metalliliiton säännöissä kuitenkin lukee, että sopimukset hyväksyy liiton valtuusto, joka liittokokousten välillä käyttää suurinta päätösvaltaa. Liittovaltuusto koontui perjantaina 10.6.2016 päättämään asiasta. Kokous oli suuren mielenkiinnon kohteena. Paikalla suorastaan vilisi toimittajia ja kuvajia. Liittovaltuuston jäsenet kävivät vilkkaan keskustelun neuvottelutuloksesta. Puheenvuoroja käytettiin 25. Heti ensimmäinen puhuja esitti neuvottelutuloksen hylkäämistä – ja seuraava kannatti. Hylkäysesityksiä tuli vielä kaksi kannatettua esitystä lisää. Koska neuvottelutulosta esitettiin myös hyväksyttäväksi, kokous äänesti. Äänestyksen tulos oli 32 – 24 ja sopimus tuli hyväksytyksi. Tämäkään äänestys ei täysin noudattanut ryhmärajoja. Toki enemmistö hylkäämistä kannalla olevista oli ”Metallin vaikuttajien” ryhmästä. Metallin valtuuston ratkaisu merkitsee sitä, että kiky-sopimus lähes varmasti tulee hyväksytyksi.

Ay-liike unohti vaatimuksensa turhan nopeasti

Metallin liittokokouspäätös työajan lyhentämisestä unohtui turhan nopeasti osalta valtuuston jäsenistä. Ei ollut ensimmäinen kerta eikä varmasti viimeinenkään, kun päätöksiä aletaan tulkitsemaan parhain päin. Mutta pari viikkoa on melko lyhyt ai-

ka muistin menetykseen.

Ihmetystä on herättänyt AY – liikkeen vaatimukset veron kevennyksistä. Miten verojen keventäminen tukee julkista taloutta kuten kiky edellyttää? Mitä tapahtuu, kun verotusta kevennetään 500 miljoonaa? Tuleeko lisäleikkauksia? Järki sanoo, että tulee, koska työllisyys ei lisäännä, vaan vähenee. Yhteiskunnan verokertymä pienenee sitäkin kautta ja se taas tietää lisäleikkauksia jne. Missä olivat AY-liikkeen vaatimukset pääomaveron korotuksista ja harmaan talouden kuriin laittamisesta? Missä olivat AY – liikkeen vaatimukset osinkojen verottamisesta? Ei missään! Eikä näitä vaatimuksia tule, ennen kuin liiton jäsenet valitsevat sellaiset johtajat, jotka kokevat olevansa työväenluokan palveluksessa.

Ay-liike nieli taistelutta vuosisadan kusetuksen

Kilpailukykykysopimus – siis mikä

Pääministeri Sipilän hallitus edellytti, että kilpailukykyä on parannettava merkittävästi talouskasvun ja viennin lisäämiseksi. Se vaatii työntuottavuuden parantamista, yksikkötyökustannusten supistamista, palkkojen jäädyttämistä, työajan pidentämistä ja työehtojen paikallista sopimista, vain niin saadaan uusia työpaikkoja. Ay-liike ei tunnu ymmärtävän, että kapitalismi on luokkayhteiskunta, jossa kapitalistit omistavat yhteiskunnassa määräävät osat pääomasta. Kapitalisti yksin suveenisti päättää, mihin hän rahansa sijoittaa. Pääoma on aina elotonta. Saadakseeseen siihen tuotannossa eloa hänen on palkattava monen sorttisia työläisiä. Mitä halvemmalla hän onnistuu työläiset palkkaamaan, sitä suuremman osan hän kahmaisee työnarvosta lisäarvona, voittona.

Ay-liike ymmärsi, että hallituksen vaatima kilpailukykykysopimus heikentää palkansaajien palkka- ja työehtoja. Sen hyväksyminen olisi selän kääntämistä palkansaajille, jäsenistölle. Lopulta hallitus tarjosi syötiksi palkkaveron alennuksia. Ay-liike nielaisi syötiin koukuineen.

Vastuu yrityksiin sijoitettujen pääomien kilpailukykyvyydestä, niiden talouskasvun lisäämisestä ja uusista työpaikoista ei ole ay-liikkeen. Vastuu on yksin omistajakapitalistien, jotka voivat siirrellä ja myös siirtelevät pääomiaan mielensä mukaan. Kun Suomea valmisteltiin EU:n, aloitettiin teollisuuden rakennemuutos. Yrityksiä ajautui konkursiin, kannattavia lopetettiin muuten tai vietiin pois maasta.

Kansantaloustieteilijöiden ongelma niin merkilliseltä kuin se kuulostaakin on se, että he eivät osaa laskea työn tuottavuutta. Se on salaisuus, joka on vain yritysten hallussa ja kullakin vain omansa, sillä se on yritysten välisen kilpailun tärkein tekijä. Kaikesta huolimatta työn tuottavuus saadaan, kun kokonaistuotanto jaetaan tehdyillä työtunneilla. Suurin ongelma tulee siitä, että kaikki kuvittelevat, että bkt on jotain, vaikka se on puolet Kansantalouden tilinpidon kokonaistuotannosta.

Kaudella 2005-2014 ko-

keissa oloissa. Silloin työn tuottavuus oli jotain aivan muuta, mitä se nyt on ja silti se saavutettiin.

Suomalaiset pörssiyritykset jakoivat viime vuoden tuloksistaan 12 miljardia euroa osinkoja. Listaamattomien yritysten osinkojen jaosta ei ole tietoa. Rahaa yhteiskunnassa pyörii valtavia summia. Työaika voidaan lyhentää vaikka heti kuuteen tuntiin päivässä. Sata vuotta sitten edes kapitalisti ei osannut laskea eikä uneksia miljardeista. Sata vuotta sitten työväenliike pystyi yhtenäisenä esiintyen taistelemaan työajan lyhennyksen. Nyt ollaan yhtäkkiä tilanteessa, jossa kahdeksan tunnin työaikalaki on murtumassa! Ja ihan itse sopien! Sietäisi KIKY:n hyväksyjien hävetä.

Maan hallituksen vedätys ja kiristys onnistui paremmin, kuin se edes itse uskoi. AY-liikkeen johd to lähti neuvottelemaan heikennyksiä sadan vuoden aikana kovan taistelun jälkeen saavutettuihin etuihin ja liittojen hallinnot ne hyväksyivät. EK: n herrat, kapitalistit ja hallitus varmasti nauravat makeasti.

Luovuttaminen ei tule kysymykseen

Ei ole kuitenkaan mitään syytä jäädä tuleen makaamaan ja ruikuttamaan. Ei porvarien kieroudessa mitään uutta ole. Aina ne ovat työläisiä päähän potkineet. Taistelu työväen oikeuksien puolesta vaikeutuu ja muuttuu kovemmaksi, mutta luovuttaminen ei tule kysymykseen, vaikka kuinka kikyttää. Ammattiosastojen yhteistyöverkosto jatkaa toimintaansa ay-liikkeen suunnan muuttamiseksi ja joukkovoimalliseksi suunnittelee Helsinkiin suurmielenosoitusta 3.9. Viime elokuussa joukkovoiman mielenosoituksessa oli paikalla 12 000 ihmistä. Seuraavaan on tulossa kymmeniä tuhansia, vähintään kolminkertainen määrä. Hallitukselle, työnteetäjille ja muille ”maan etua” ajaville on silloin mahdollisuus näyttää, mitä mieltä kansa kikytyksestä on!

Markku Nieminen

-toimituksen väliotsikointi

konaistuotanto kasvoi 9,7 % ja työn tuottavuus 15,4 %. Sen vuoksi työn määrä väheni 4,9 %. Teollisuudessa tuotanto kasvoi 8,8 %, mutta työn tuottavuus 32,1 %. Sen seurauksena tehdyn työn määrä väheni 126,1 miljoonaa tuntia, 17,7 %. Näin yksin teollisuudessa palkka- ja sivukulut siis yksikkötyökustannukset supistuivat yhteensä 3,95 miljardia euroa.

Aina kun työn tuottavuus kasvaa tuotantoa hitaammin, työ lisääntyy, mutta kun työn tuottavuus kasvaa tuotantoa nopeammin, työ vähenee. Kun tätä ei tiedetä, sopimukset tehdään silmät ummessa.

Lisäksi ay-liike sekaantui asioihin, jotka eivät sille kuulu ja tuli julkeasti petetyksi. Se ei halua nähdä, että palkkojen ja työehtojen huonontamisessa on käynnissä kansainvälinen kilpajuoksu. Joskus vauhti on kova, joskus hitaampi. Hallituksen kilpailukyky-sopimus on jyrkässä ristiriidassa työllisyystavoitteiden kanssa, mutta hyvässä sovussa kapitalistien voitontavoittelun kanssa.

Kai Kontturi

Perintäjärjestelmä horjuttaa oikeusvaltioperiaatetta

Suomen valtio ulosmittaa pakkokeinoin neljää miljardia puolelta miljoonalta kansalaiseltaan – järjestelmässä ei ole mitään järkeä. Pakkoulosotto- ja perintäjärjestelmä ja ulosoton pakkohuutokaupat rikkovat räikeästi oikeusvaltioperiaatetta. Järkyttäviin mittasuhteisiin paisunut pakkoperintäjärjestelmä tulee ajaa alas.

Pekka Tiainen
Valtiotieteen tohtori
Neuvotteleva virkamies työ- ja elinkeinoministeriössä

Suomessa oli vuonna 2015 540 000 henkilöä ulosotossa valtion pakkokeinojen kohteena. Heistä 485 000 oli yksityishenkilöitä ja muut yrityksiä ja muita niin sanottuja oikeushenkilöitä. Ulosottoja päättyy vuoden mittaan ja tulee uusia ulosottoja. Siksi vuoden 2015 lopussa oli ulosotossa 227 000 henkilöä, joista 211 000 oli yksityishenkilöitä. Osa ulosotoista on pitkäkestoisia, osa usean vuoden ja vuosikymmenen mittaisia.

Pitkäkestoisuutta lisää se, että ulosotettaville summille peritään nykyisellään 7 prosentin viivästyskorkoja. Ne paisuttavat summia. Vedotaan maksumoraaliin, mutta siitä ei ole kyse, vaan viivästyskorot paisuttavat summia enemmän kuin niitä pakkokeinoin maksetaan. Pakkoulosotto kestää lain mukaan 15 vuotta ja jos asiaan on liitetty rikos, 20 vuotta. Lisäksi vanheneminen lasketaan oikeuden päätöksestä. johon voi kulua 3-5 vuotta. Siksi todellinen ulosoton kesto onkin 18-20 vuotta. Järjestelmä on siten rakennettu, että kun rahat otetaan, jää uusia lainoja hoitamatta ja maksuja maksamatta. Näistä tulee uusia ulosottoja, jotka taas kestävät 15-20 vuotta.

Tällaisen menettelyn vaikutuksesta Suomessa on ihmisiä, joiden ulosotto voi kestää 30-35 vuotta, jopa 40 vuotta. Taposta ja murhasta ei saa yhtä pitkiä tuomioita.

Neljän miljardin pakko-ulosotto

Suomen valtio ulosmittasi pakkokeinoin 4,1 miljardia euroa. Summa on sattumoisin yhtä suuri kuin kestävyysvajeeksi laskettu summa, jota on käytetty valtion budjettileikkauksen perusteluna. Valtio pakkoulosmittaa vuosittain 1,1 miljardia euroa. Kun vastaavasti tulee uusia ulosottoja, pakkoulosotossa oleva summa ei pienene neljästä miljardista. Tällaista rasitetta ihmisille ylläpidetään koko ajan. Näiden summien ja lukujen lisäksi ovat perintäyhtiöiden suoraan velkomat summat, jotka eivät näy ulosottoluvuissa.

Suuri osa ulosotosta peritään palkoista, eläkkeistä, toimeentuloetuksista ja korvauksista, joiden ulosmittaamista ei ole erikseen kielletty sekä tekijänoikeuskorvauksista ja apurahoista.

Pakkohuutokauppavasarat paukkuvat

Tämän rinnalla on 2010-luvulla kärjistynyt omaisuuksien pakkomyynti, piittaamatta perustuslain ja ihmisoikeussopimusten mukaisesta omaisuuden suojasta.

Ulosottovirastojen voudit pakkohuutokauppasivat vuonna 2015 yhteensä 551 kotia ja muita kiinteistöjä 1371 kpl. Se sisältää maatiloja, metsätiloja, liiketiloja ja kesämökkejä. Muun irtaimen omaisuuden realisoiteja oli 1109 kappaletta muun muassa autoja, veneitä ja moottoripyöriä. Huutokaupoista kertyi yhteensä noin 80 mil-

joonaa euroa. Vuosina 2010-2015 pakkomyyntejä on 15 000 kpl. Niistä noin 8 000 on ollut kiinteistöjä, joista 3 000 oli asuntoja.

Vasarat paukkuvat 1930-luvun malliin. Vuosina 1929-1936 pakkohuutokaupattiin 16 000 maatilaa. 1990-luvun pankkikriisissä pankit myivät vakuutena ollutta yksityisten ihmisten ja yritysten omaisuutta ilman oikeuden päätöstä alhaisiin hintoihin, jotka eivät kattaneet lainoja. Ero on, että nykyisin pakkohuutokaupat tehdään pääasiassa Mezzoforte Oy -nimisen yhtiön nettihuutokaupan kautta. Ulosotto on siirtynyt ostopalveluihin. Julkisen tehtävän yksityistämisen toteutuu tässäkin.

Vuosina 2006-2015 ulosottovirastojen voudit pakkomyyivät omaisuutta 400 miljoonalla eurolla. Jos hinnat ovat keskimäärin kolmanneksen alle käyvän hinnan, myydyn omaisuuden arvo on 600 miljoonaa euroa. Tiedossa on kuitenkin pakkomyyntejä, joissa hinnat ovat erittäin alhaisia verrattuna ostoarvoon, jopa vain puolet tai vielä vähemmän. Lisäksi ulosotolla on takavarikossa omaisuutta huomattavat määrät. Siten varovaisesti arvioiden pakkomyynteissä ja takavarikoissa on ollut 10 vuoden aikana kyse 700-800 miljoonan euron omaisuudesta.

Pakkoulosotto ja perintäyhtiöt rahantekobisneksenä

Suuri pakkoulosottotulojen saaja ovat pankit ja perintäyhtiöt. Verot ja julkiset maksut kuten sairaanhoidon laskut ovat suurin osa ulosotoista. Järjestelmä toimii siten, että pankki irtisanoo lainan, ja se tai muu maksu siirretään perintäyhtiölle. Perintäyhtiöitä ovat sellaiset kuin Lindorff, Intrum Justia ja PRA Suomi Oy. Ne ovat ulkomaisia yhtiöitä, joiden hyväksi valtio pakkoulosottaa varoja. Perintäyhtiöille ulosotto ja perintä on rahantekojärjestelmä, jonka palkkiot tuovat voitot.

Perintäyhtiöitä on sähköverkkoyhtiöiden ja terveystalojen tapaan jäänyt kiinni veron kierrosta siirtämällä voitot veroparatiiseihin, joissa niitä ei veroteta. Panama-papereista paljastui, miten Nordea on ollut avustamassa veronkiertoa. Muun muassa poliisien ammattijärjestö vaihtoi tästä syystä pankkiasiakkuuden pois Nordeasta Sdp:n, Vasemmistoliiton, Perussuomalaisen ja ammattiliitto AKT:n perässä. Monet yksityiset ihmiset harkitsevat samaa.

Kun perintäyhtiö saa velan tai maksun hoitaakseen, se hakee päätöstä kärjäoikeudelta. Oikeus hyväksyy nämä asiat läpihuutojuttuina kansliapäätöksin ja lisää summiin perintäyhtiöiden ja asianajotoimistojen palkkiot sekä viivästyskorot. Sen jälkeen ne menevät ulosottoon, joka pakkoulosottaa perintäyhtiön, pankin tai verottajan nimiin.

Julkiset maksut menevät suoraan ulosottoon ilman kärjäoikeuden päätöstä. Jos kärjäoikeuden päätöksestä valitetaan, se menee hovioikeuteen ja jos siitä valitetaan, korkeimpaan oikeuteen. Ne eivät kumoa kärjäoikeuden eivät-

kä ulosottoviraston päätöksiä, mutta perivät tuomioistuimen käsittelymaksut.

Pakkoulosotettavasta 4 miljardista eurosta puolet tai enemmänkin on viivästyskorkoja ja asianajotoimistojen ja ulosoton perimiä palkkioita. Ilman niitä ulosmittattava summa olisi ehkä pari miljardia. Jos olisi maksujärjestelyitä pankkien ja verohallinnon kanssa nykyistä enemmän, kokonaissumma olisi ehkä miljardi ja järjestelmä olisi suurimmalta osin purettavissa.

Oikeuslaitoksen haaksirikko

Pankit, perintäyhtiöt ja verottaja on opetettu siihen, että kärjäoikeudet hyväksyvät velkojen vaatimukset. Tämä on paisuttanut järjestelmän hallitsemattomaksi. Laman aikaan vuonna 1995 oli velkomisasioita kärjäoikeuksissa 50 000 kpl ja vuonna 2005 70 000 kpl. Nykyisellään lukumäärä on kuusinkertainen eli 300 000 kpl. Kaikkiaan asioita on 450 000. Muiden kuin velkomisasioiden määrä on suunnilleen sama kuin 1995, jopa hieman vähemmän. Kärjäoikeuksien ruuhka johtuu velkomusasioista, joiden käsittelystä kärjäoikeudet ja oikeuslaitos ei enää selviä. Se on vaarantanut kansalaisten oikeusturvan pahemmin kuin mikään muu asia nykypäivän Suomessa. Puhutaan summeerisesta menettelystä, joka tarkoittaa, ettei tutkita, onko velkaa tai ei tai velan oikeaa määrää, eikä oteta huomioon velkojan vastuuta ja virheitä.

Luottohäiriömerkinnöillä kyykyttäminen

Olenainen osa järjestelmää ovat luottohäiriömerkinnät, joita tekee Suomen Asiakastieto Oy. Se oli nimestään huolimatta Bahrainista omistettu ja siirsi voittonsa Bermuda-saarten kautta verottajan ulotumattomiin. Vuoden 2015 syksyllä se tuli Suomen pörssiin ja kasvattaa voittojansa velkomisen uhrien kustannuksella.

Suomen Asiakastiedolla oli vuoden 2015 lopussa luottohäiriömerkinnät 426 000 henkilölle. Se on noin 200 000 henkilöä enemmän kuin oli ulosotossa. Suomen Asiakastieto tekee uusia luottohäiriömerkintöjä vuosittain kaksi miljoonaa. Niitä on paljon enemmän kuin henkilöitä, koska samalla henkilöllä voi olla useampia maksuja ulosotossa ja lisäksi ovat muut luottohäiriömerkinnät kuin ulosoton kautta menevät. Luottohäiriömerkinnöillä saadaan aikaan, ettei saa tehtyä lainajärjestelyitä, mutta on paljon muutakin ongelmaa. Vuokra-asunnon saannissa, hotellien ja matkojen varaamisessa pankkikortilla ynnä muussa asiassa merkintä on esteenä. Samoin merkintä estää monien työpaikkojen saannin. Jos pakkoulosotossa oleva tekee rahavaikeudessaan jonkin virheen, joka tulkitaan rikokseksi, seurauksena voi olla vankeustuomio, työpaikan menetys, yritystoiminnan kieltö ja muita seurauksia.

Väärin velkoja ei joudu vastuuseen

Järjestelmä on siten rakennettu, et-

Kuva: Heikki Mannikko

Pankkien "Vastuun ja uhrien muistopäivää" vietimme jo 17.10.2011 Helsingin Nordean konttorin luona. Nordea on joutunut "tikun nokkaan tekemiensä virheiden vuoksi", joista oikeuslaitos ei ole aiemmin asettanut sitä vastuuseen. Tuomitseminen pankkien hyväksi asiakkaita vastaan on pitkään ollut pankkituen ja korruption keskeinen muoto. Puhumassa Pekka Tiainen.

tä velkojalla ei ole mitään vastuuta, vaikka velkominen olisi virheellistä tai velan tai maksun viivästys olisi henkilöstä johtumatonta tai seurausta työttömyydestä, sairaudesta tai muusta elämäntilanteen vaikeudesta tai pienituloisuudesta. Kauppakaareissa on pykälä, että jos on väärin velkominen, se pitää poistaa, ja väärin velkojan on maksettava puolet ylimääristä väärin velkomastaan summasta sille, jota väärin velkoo. Tätä lain kohtaa ei Suomen nykyoikeuskäytännössä sovelleta.

Sen sijaan järjestelmä nojaa lähtökohtaan, että velalliseksi väitetty välttelee verojen, lainojen ja maksujen maksamista. Vaikka tästä ei olisi kyse, sitä ei oteta huomioon, vaan tuomitaan. Summeerisessa oikeusmenettelyssä velan olemassaoloa, syitä ja seurauksia ei tutkita, vaan tuomitaan kokonaisu-harkinnan perusteella. Kokonaisu-harkinnan tarkoitus on osaltaan se, että kaikkia kohdellaan yhdenmukaisesti. Nykykäytäntö on ajautunut siihen, että kokonaisu-harkinta sisältää asenteen, että maksukyvyttömäksi ja ylivelalliseksi väitetty on maksukyvytön ja ylivelkainen, vaikka tästä ei olisi kyse.

Tuomioasenteet jääne menneisyydestä

Maksukyvyttömyyden käsittelyn juuret jäljittyvät antiikin aikoihin. Asetus konkurssista oli välttämätön osa joista oikeusjärjestelmää kuten Hammurabin laki (2250 eKr.), Rooman tasavalta (450 eKr.), Talmud (200 jKr.) ja Corpus Juris Civilis (534 jKr.). Antiikin laeissa käytettiin erilaisia menetelmiä jakaa tappiot luotonantajien välillä. Velkojen tyytyväisyys saatiin, kun velallinen voi tulla vangituksi, orjuutetuksi tai tapetuksi tai toteutuivat kaikki kolme. Englannissa konkurssilaisa vuodelta 1542 otettiin käyttöön

nykyaikainen tasavertaisuusperiaate (eli suhteellisuus) tappioiden jakautumiseksi velkojen kesken. Kuitenkin vuoden 1542 laissa heijastui edelleen vanha ajatus, että ihmiset, jotka eivät voineet maksaa velkojaan olivat rikollisia, ja vaaditaan velallisia vangittavaksi.

Maksukyvyttömyyslainsäädännön pitkä uudistusprosessi alkoi Englannin velallislaisista (Debtors Act) vuonna 1813 ja uudistustyötä kesti vuoteen 1914 eli 100 vuotta. Lainsäädännössä alettiin ottaa huomioon maksukyvyttömän asemaa. Sijoittajien vastuun rajaaminen vuonna 1855 oli osa tätä prosessia.

Eri aikoina on eri maissa kehitetty vastaavaa lainsäädäntöä. Asiat eivät ole kuitenkaan läheskään aina onnistuneet. Eräs kasvalusta natsismin nousussa oli työttömyyden ja maatilojen vaikeuksien rinnalla rahoittajien koronkiskuruus, jota heikoksi koettu hallinto ei kyennyt estämään.

Verotuksen virheet korjattava samalla kun veronkiertoa kitketään

Suomessa keskustelua käydään koko ajan siitä, että 1990-luvun pankkikriisi muutti oikeuskäytännön pankkeja suosivaksi. Pulassa olevat pankit piti pelastaa kokonaisedun nimissä oikeussuojan kustannuksella. Tämä merkitsi oikeuskäytännön linjavaihtoa, joka kärjistyy nykyisessä oikeusjärjestelmän kriisissä, ja josta Kreikan velkominen Saksan ja Ranskan pankkien hyväksi on esimerkki. Pankkien vakavaraisuuden turvaamisen nimissä EU ja Euroopan Keskuspankki sekä rahoitusvalvonta ottivat tehtäväkseen pankkien tukemisen. Oikeussuoja ja kansalaisoikeudet jäivät pankkien tuke-

Jatkuu sivulle 8

Ulosotto ja perintä pähkinän kuoressa

Koonnut: Pekka Tiainen

(Lisäksi on perintäyhtiöiden suora perintä)

Ulosotossa vuoden 2015 aikana	540 000	Henkilöä
Ulosotossa vuoden 2015 lopussa	227 000	Henkilöä
Luottohäiriömerkinnät vuoden 2015 lopussa	426 000	Henkilöä
Ulosotossa vuonna 2015	4,1	miljardia euroa
Ulosotetaan vuodessa Saman verran tulee ulosottoon lisää vuosittain)	1,1	miljardia euroa
Uusia ulottoja vuodessa (enemmän kuin yksi henkilöä kohden)	4,5	miljoonaa kappaletta
Uusia luottohäiriömerkintöjä vuodessa	2	miljoonaa kappaletta
Asuntoja, kiinteistöjä ja muuta omaisuutta ulosotto pakkohuutokaupaksi 2010-2015	15 000	kohdetta
Asuntoja ulosottovirastot pakkohuutokauppasivat vuonna 2015	551	asuntoa ja kotia
Muita kiinteistöjä (maatiloja, keämökkejä, metsätiloja, liiketiloja) ulosotto pakkohuuto kaupaksi vuonna 2015	1371	kiinteistöä
Irtainta omaisuutta kuten autoja ja veneitä ulosotto pakkohuutokaupaksi vuonna 2015	1109	kappaletta

Sotien ja hallinnon vaihtamisen varjo Lähi-idän tulevaisuuden uhkana (3)

Pertti Multanen

Sunniväestön syrjäyttämisen Irakissa satoi "islamistien laariin"

Jotta nykytilanne avautuisi, on ymmärrettävä, mitä tapahtui Irakissa amerikkalaisten miehittäessä Irakin vuonna 2003. Miehityksen huomassa Saddam patsas Bagdadissa kaadettiin tv-kameroiden eteen järjestetyssä propagandanäytöksessä maaliskuussa 2003. Olin matkalla Irakissa vuodenvaihteessa 2012 - 2013 ja asuin Tahrir-aukiolla hotelli "Palestiinassa". Samalla aukiolla seisoi sittemmin miehityksen symbolina kaadettu Saddam Husseinin patsas.

Samassa hotelli Palestiinassa kuoli ja haavoittui myös useita eri uutiskanavien toimittajia ja uutisryhmien teknistä henkilökuntaa. Amerikkalaismiehittäjien panssareista alettiin tulittaa hotelleja miehitysjoukkojen ylittäessä hotellin läheisyydessä olevaa Tigris-joen siltaa. On sanomattakin selvää, että tällä interventiolla, kansainvälistä oikeutta rikkovalla hyökkäyksellä suvereeniin maahan, Irak ajettiin yhä tänäänkin jatkuvaan pahenevaan sekasortoon, jonka vaikutukset ulottuvat koko Lähi-itään.

Amerikkalaisjoukkojen Irakissa vuosikausia jatkuneen miehityksen aikaisten nukkehallituksen politiikka mielestäni selittää Lähi-idän nykyistä kaameata tilannetta olennaiselta osalta. Irakin amerikkalainen miehityshallinto järjesteli asiat niin, että heidän asettamansa ja hyväksymänsä Irakin pääministeri ja hallitus edustivat pelkästään shiiaisluslimeja. Sunniväestö, joka Saddaminkin aikana oli keskeinen Irakin valtion organisaatioiden tukipylväs ja edusti lähes puolta Irakin väestöstä, syrjäytettiin lähes täydellisesti. Vanha hallinto purettiin ja lähdettiin tyhjistä rakentamaan uutta hallintoa. Historiaa tuntevat ymmärsivät heti, että tämän politiikan todennäköinen lopputulos tuli olemaan kaaos.

Sunniväestön puhdistus tapahtui myös Irakin armeijassa. Saddaminkin aikainen armeija ja kaikki turvallisuuselimet hajotettiin. Kaikki sunnimuslimi-upseerit ja sunnimuslimiväestöä edustava miehistö heitettiin "kilometritehtaalle". He joutuivat virattomiksi. Heidän kunniansa, jonka merkitys islamilaisessa kulttuurissa on äärimmäisen tärkeä, häpäistiin. Tämä tilanne jatkui lähes yhden sukupolven ajan. Koko tämä puhdistusoperaatio, jolla Irakissa suuri osa väestöstä syrjäytettiin ja erityisesti kaikki Saddaminkin aikaisen Irakin valta-alueen - Baath-puolueen - jäsenet joutuivat siirty-

mään syrjään, oli maalle kohtalokas. Siinä menetettiin valtava määrä ns. inhimillistä pääomaa. Baath-puolueen jäsenyys oli Saddaminkin aikana kuitenkin monille lähes pakollinen. Jos olit Irakissa esimerkiksi yliopistolla töissä, niin olit todennäköisesti Baath-puolueen jäsen, riippumatta siitä, miten sen ideologiaan suhtauduit. Nyt sen jäsenet puhdistettiin paitsi yliopistoista, niin kaikista valtionhallinnon organisaatioista.

Tähän yhteiskunnasta syrjäyttämiseen ja kunnian riistämiseen perustui mielestäni se, että monien vaiheiden ja erimuotoisen miehityksen vastaisen liikehdinnän luomalla maaperällä kaivattiin vahvaa vastarintaa edustavia liikkeitä. Tätä tyhjiötä täyttämään tulivat myös Irakissa aiemmin tuntemattomat islamistiset aseelliset- tai terrorismiin turvautuvat järjestöt. Kun ne sitten vahvistuttuaan kokosivat rivinsä ISISin ja sitä edeltäneiden järjestöjen piiriin, niin ne saivat ainakin alkuvaiheessa tukea syrjäytetyiltä väestöosilta. Tämä näkyi erityisesti ISISin levittäytyessä Irakin pohjoisosiin. ISISin miehityksen ja terrorin todellisuus on sitten jälleen tuonut pettymyksen myös sitä levittäytymisen alkuvaiheessa tukeneelle sunniväestölle. USA:n miehityshallinnon viratomiksi syrjäyttämät Saddaminkin armeijan upseerit olivat joka tapauksessa keskeisiä strategeja, kun ISIS lähti laajentamaan vaikutusvaltaansa sekä Syyrian että Irakin puolelle. Saddaminkin armeijan arabinationalismin kylvyn saaneille upseereille ISISin tukeminen ei ollut mikään uskonnollinen harjoitus. Kysymys oli enemmänkin kunnian palauttamisesta ja samalla kustosta kaikelle sille, mitä he kokivat joutuneensa kohtaamaan.

Lännessäkin sunniväestön tukea ISISille aluksi ihmeteltiin, mutta Irakin lähihistoriaa tuntevat ymmärsivät väestön sympatian juuret varsin hyvin. Nyt jopa monet yhdysvaltalaisetkin tutkijat ovat kirjoittaneet kirjoja ja artikkeleita tästä miehityskauden virheiden sarjasta ja sen aiheuttamista "oheisvahingoista". ISISin levittäytymisen alkuvaiheessa kaikki olivat "suu auki", että miten Irakin al-Qaidana aiemmin tunnettu järjestö, jonka pohjalta kasvoi Daesh, ISIS tai ISIL- nimillä tunnettava organisaatio, lähti niin nopeasti laajentamaan alueitaan. Taustalla oli nimenomaan Irakissa tämä sunnitaistelijoiden kokemus kohtalo ja ne virheet, joita tehtiin miehityksen aikana sekä ns. "uuden Irakin" rakentamisyrityksissä.

Historiasta tuttu "hajota ja hallitse-politiikka" nyky-päivän Lähi-idässä

Tapahtunut kehitys on merkinnyt pienempien uskonnollisten ryhmien, erityisesti erilaisten kristittyjen kirkkojen, -yhteisöjen ja -seurakuntien, mutta myös monien muiden vähemmistöuskontojen edustajien kohdalla vainojen kohteeksi joutumista. Monet kansalliset ja uskonnolliset vähemmistöt ovat joutuneet pakenemaan, jos ovat ehtineet sen tehdä. Monet on pakotettu lähtemään ISISin terrorin alta. Näitä olivat mm. Jesidit, jotka tunnustavat muinaista Persian zarathustralaisuudesta kehittyneitä uskontoja. Kaikki nämä eri uskontoja edustavat vähemmistöt ovat joutuneet lähtemään maista ja alueilta, joissa ne olivat tuhansia vuosia asuneet yhteistyössä paikallisten islamististen yh-

Jatkuuko sota ja pakolaistulva? Miltä näyttää Lähi-idän uusi vuosi? Näitä aiheita käsitteli kansainvälisten suhteiden historian dosentti Pertti Multanen Helsingin yliopistolta Vallilan kirjastossa 12.1.2016 järjestetyssä luentotilaisuudessa. Järjestäjänä toimi Demokraattinen Sivistysliitto DSL. Julkaisemme luennon useammassa osassa. Ensimmäinen ja toinen osa ilmestyivät KÄ:n edellisissä numeroissa (1/16-2/16).

Kuva: Heikki Mämmikkö

Viimeksi Israel hyökkäsi Gazaan 7.7.2014 ilmaiskuin. Erikoisjoukkojen hyökkäys alkoi 13.7 ja maahyökkäys 17.7, jolloin lento HM17 putosi. Ukrainan tapahtumien varjossa uutiskanavat eivät juurikaan huomioineet Israelin rikoksia Gazassa. Kuva kansalaisjärjestöjen mielenilmauksesta Gazan puolesta 23.8.2015.

teisöjen sekä sunnien että shiiaisluslimien ja kristittyjen sekä juutalaisten kanssa. Juuri tästä syystä roomalaistatolisen kirkon pään, paavi Ambrosiuksen ja Venäjän ortodoksien kirkon lähettiläiden tapaamisissa on jo vuodesta 2013 kiinnitetty huomiota siihen, että "länsimaat eivät unohtaessaan Lähi-idän hädän ole enää kristillisiä".

Myös maanantaina 11.1.2016 YLE:n esittämässä Gideon Gitain ohjaamassa dokumentissa "Jumalan nimissä" tuli katsojalle selväksi, että uskontojen väliset rajalinjat Lähi-Idässä eivät mene kovin kauas historiassa. Ne perustuvat tietoiseen vanhaan kolonialismiin liittyvään kansainväliseen politiikkaan jo roomalaisten ajasta tunnettuun "hajota ja hallitse" (divide et impera) -periaatteeseen. Tämän politiikan avulla pyrittiin murskaamaan kansallisen vastarinta. Tämä tavoite tarvitsi myös eri etnisten ja uskonnollisten ryhmien vastakkainasettelua.

Kun tälle pahalle annettiin pikkusormi, niin kohta se vei koko käden. Viime vuosina on myös tämä imperialismien hegemonistisen valtapolitiikan lasku langennut maksettavaksi karmealla tavalla. Nyt eletään tilanteessa, jossa nämä tietoisesti lietsotut uskonnolliset ristiriidat ovat selvästi syventyneet. Niitä on aktiivisesti nostettu esiin, jotta tämän alueen hallitseminen olisi helpompaa. Jälleen kerran "hajota- ja hallitse"-politiikka on otettu käyttöön. Jo George W. Bushin hallinnon aikoina Yhdysvalloissa julkaistiin karttoja (siellä oli ja on tutkijoita, jotka edelleenkin piirtävät näitä karttoja), joissa Lähi-idän nykyvaltiot on jaettu uskonnollisten ja etnisten ryhmien asumien alueiden jakamiin pieniin maakuntiin tai kantoneihin. Tämä oli George W. Bushin hallinnon aikana Yhdysvalloissa uskonnollisiksi ja lempietä haukkumanimeltään "neokoneiksi" kutsutun ryhmän toiveuni Lähi-idän suhteen tänäkin päivänä.

"Arabikevät" mahdollisti ulkopuolisen puuttumisen alueen asioihin

Olen kriittiseksi koulutettuna tutkijana hieman skeptinen myös viime vuosien kehityksen suhteen, sillä

pitkään Lähi-itää seuranneena ja sen historiaan liittyneinä hämääriä operaatioita selvitellessä, en usko nykytilanteeseen johtaneen kehityksen olleen vain sattumaa. Erityisesti tämä koskee niin sanottua "arabikevättä". Ruusuilla toiveunilla kehystetyissä artikkeleissa muutama vuosi sitten toistettiin Lähi-idän uuden aikakauden alkua.

Kun tämä ns. "arabikevät" vuonna 2011 lähti liikkeelle, niin minulle on turha väittää, etteikö se olisi samalla tarjonnut ulkopuolisille tahoille mahdollisuutta puuttua asioiden kulkuun ja toteuttaa vaikkapa jälleen kerran noita hallinnon vaihtamista. USA:lle sen tärkeimmille arabiliittolaisille (erityisesti Persianlahden ns. öljymonarkiat) se tarjosi mahdollisuuden toteuttaa jo kauan haudottuja suunnitelmia syrjäyttää imperialismien alueellisten valtapyrkimysten kannalta hankalia, liian itsenäisiä johtajia. Jo vuosikymmeniä eri tavoilla ja erilaisilla salaisilla operaatioilla on horjuttu Lähi-idän valtioiden johtajia - tavoitteena tuo pitkän linjan politiikan ohjenuora: hallinnon vaihtaminen.

Kaikki oman kansallisen itsetunnon, itsenäisyyden tai nationalismien lipun alla hallinneet johtajat, puhumattakaan selkeän anti-imperialistisen politiikan linjalla valittuina hallinneet johtajat, on aina pyritty syrjäyttämään Lähi-idässä. Siinä joukossa on mennyt joukon jatkona myös johtajia ja maita, jotka olivat jo taipuneet USA:n myötäilyyn tai kääntyneet uusliberalistisen kapitalistisen talouspolitiikan mannekiineiksi, mutta jotka tästä huolimatta mm. taustastaan johtuen nähtiin epäluotettavina kumppaneina.

Oltiinpa Syyriasta mitä mieltä tahansa, niin katson, että Syyrian konfliktia ei kyetä ratkaisemaan, ellei myös maan nykyinen hallinto ole ratkaisussa mukana. Jos neuvotteluosapuoleksi ei hyväksytä myös nyt propagandalla mustaksi rikollisjoukkioiksi Lähi-idän johtajien demonisoinnin perinteiden mukaisesti leimattua Bashar al-Assadin johtamaa Syyrian nykyhallintoa, eli Syyrian laillista presidenttiä ja hänen johtamaansa hallintoa, ei ratkaisua löydetä.

On väistämätöntä, että jos Syy-

riassa toteutettaisiin samaa imperialismien sanelemaa politiikkaa kuin Irakissa tai Libyassa, eli romahduttettaisiin ja hajotettaisiin lähes koko Syyrian itsenäisyyden ajan maata koossa pitänyt järjestelmä ja hallinto ja syrjäytettäisiin nykyinen presidentti, niin tämä maa ajautuisi täysin hallitsemattomaan tilanteeseen Libyan, Irakin, Afganistanin ja monien muiden esimerkkien mukaisesti. Näistä romahtaneista maista ja niiden syntymisen seurauksista maksaa Eurooppakin parhaillaan kovaa hintaa pakolaiskriisin muodossa. Näitä romahduttettuja maita on jo aivan liian paljon nyky maailmassa.

Libya EU:n, Obaman ja Hillary Clintonin uhrilampaan

Ehkä kaikkein selkein esimerkki edellä kuvatusta itsenäisen valtion tarkoituksellisesta romahduttamisesta on tällä hetkellä Libya. Siellä myös EU-maat Ranska ja Englanti olivat innokkaasti pommittamassa USA:n laskuun. Yhdysvaltain nykyinen demokraattisen puolueen ehdokasasemaa seuraavissa USA:n presidentinvaaleissa tavoitteleva Hillary Clinton kävi tuolloin USA:n ulkoministerinä julkisesti antamassa käskyn: "Tappakaa Gaddafi". Kun Gaddafi oli sitten USA:n avustuksella teurastettu, kävi hän vielä toistamiseen Libyassa. Viesti oli silloin: "Me tulimme, näimme ja teimme sen". Nauru taisi vaimentua siinä hetkessä, kun islamistit surmasivat USA:n suurlähettilään ja lähetystön henkilökuntaa Bengasissa, Libyassa, vuonna 2012.

Libya oli Afrikassa Gaddafin kaudella YK:n tilastojen mukaan afrikkalainen hyvinvointivaltio. Se oli erilaisilla YK:n mittareilla mitattuna väestön elintason suhteen ihan johtavia tai johtava afrikkalainen valtio. Mutta Libyaa johti hyvin itsenäisesti ja omien oppiensä mukaisesti joskus hyvinkin horjuvaa politiikkaa noudattanut, mutta monessa suhteessa menestyksellisesti everssi Muammar Gaddafi. Hänet päätettiin syrjäyttää, hänet demonisoitiin propagandalla. Hänestäkin tehtiin ihmispeto.

Lopputuloks on, että Libya on tänään vuonna 2016 islamististen terroriliikkeiden taivas ja ISIS tiukentaa vahvasti otettaan Libyan rannikkoalueista. Amerikassa sanotaan nyt, että Libyasta on tullut "terroristien taivas" (Terrorist's Heaven). Aseellisilla ryhmillä on tässä romahduttu valtiossa täysi vapaus liikua, koska siellä ei ole mitään toimivaa keskushallintoa vaan toistensa kanssa kilpailevia "hallituksia, parlamentteja ja ryhmiä". Tämä avaa myös vapaan väylän pakolaisten salakuljettajille lähettää uhrinsa Välimerelle. Kaiken tämän eversti Gaddafi oli estänyt hyvinkin tehokkaasti hallintokaudellaan.

Katson, että se USA:n Lähi-idän politiikan pitkä linja, joka valitettavasti myös Obaman hallinnon Lähi-idän politiikassa on jatkunut samanlaisena kuin hänen edeltäjänsä, vaikka Obama ei ole suuria maajoukkoja Lähi-itään halunnutkaan lähettää, on jatkunut keskeytymättä. Hänen hallintonsa on selvästi pitänyt kiinni hallinnon vaihtamisen, eli tuosta "Regime Change"-periaatteesta ja sen mukaisesta horjuttamisen taktiikasta Lähi-idän toi-

Ruotsi pois rauhan tieltä

Ruotsin eduskunta hyväksyi toukokuun lopulla isäntamaasopimuksen NATO:n kanssa lähes yksimielisesti. Päätöstä vastusti 17 vasemmistopuolueen ja neljä ympäristöpuolueen edustajaa. Täten päättyi lopullisesti Ruotsin 200-vuotinen rauhan aika ja hyvin toiminut puolueettomuuspolitiikka, vaikka viime vuosina Ruotsi on ollut osallisena USA:n aseleikeissä mm. Afganistanissa ja Libyassa. Maa on ollut läheisessä yhteistyössä USA:n kanssa sitten 1950-luvun ja "yhteistyötä syvennetään" kuten puolustusministeri Hultquist asian ilmoitti. Hämmästyttävää on sosiaalidemokraattien yksimielisyys asiassa; puolue seisoo täysin rinnalla NATO:n kannattajien yhteisessä politiikassa luoda uusliberalistinen valtatekijä koko maailmassa. Päätös on viimeistä edellinen vaihe ennen lopullista liittymistä NATO:on. Se oli esileikki ennen NATO:on liittymisen esileikkii, sanoi Foreign polyn Robin Cramer.

Ruotsidemokraatit olivat luvanneet tukea vasemmistopuolueen ehdotusta panna päätös lepäämään vuodeksi, sillä yhdessä puolueilla oli riittävä äänimäärä sellaiseen toimenpiteeseen, mutta päivää ennen sopimuksen hyväksymistä ruotsidemokraatit peruivat päätöksensä ja tekivät oman ehdotuksen, joka hylättiin ja lopullinen päätös astui voimaan. Taustalla hämmötti ehkä ministeripaikat puolueelle tai joku muu seikka, mutta tämä päätös saattaa olla kohtalokas puolueen kasvulle; jo nyt hakeutuu puolueen jäsenistö vanhoihin emopuolueisiinsa, vaikka kannatus vieläkin on hyvä.

Ennen päätöksen tekemistä kokountui Tukholmassa Nej till Nato- yhdistyksen toimesta pari tuhatta ihmistä osoittamaan mieltä sopimusta vastaan. Järjestö jätti eduskunnalle 41 300 nimeä sopimusta vastaan. Yritys saada se aikaan olisi vaatinut hieman enemmän ääniä, joten siihen kaatui se

mahdollisuus. Järjestö myös totesi, että ihmisten tiedot itse sopimuksesta olivat vähäiset, sillä asiaa tuskin käsiteltiin joukkotiedotusvälineissä, hiljaisuudella joukot vietiin ansaan. Takeena oli mahtava porvarillinen joukkotiedotusvoima.

NATO:a kaupataan demonisoimalla Venäjää

Päätöstä edelsi valtava kaksinaamaisuuden peli. Samalla kun oltiin hiljaa isäntämaasopimuksesta, pidettiin valtavaa kampanjaa Venäjää vastaan ja Putin demonisoitiin samalla tavalla tuttuun tapaan kuin aikaisemmin Gaddafi, Hussein jne. Jopa katkenneet G4- mastot olivat venäläisten agenttien syytä, vihjaistiin lehdistössä, vaikka syy oli ruosteesa. Venäjästä on tehty kaiken pahan alku ja juuri. Venäjä on se aggressiivinen maa, joka uhkaa Eurooppaa. Joukkotiedotusvälineissä näkyy tuskin mitään positiivista maasta. Ruotsalaisia hämmästyttää ehkä venäläi-

nen tutkimus, jossa venäläisillä oli positiivinen näkemys Ruotsista.

Jos katsoo karttaa, kuten Paasikivi kehotti erästä puolueettomuuspolitiikan vastustajaa tekemään aikanaan, niin on kyllä helppo huomata, kuka se aggressiivinen puoli on. Länsimaathan lupasivat 1990, ettei NATO siirry tuumaakaan itään päin. Kuinka on käynyt? NATO seisoo Venäjän rajalla ja rajavaltiot varustautuvat kovaa vauhtia. Ukrainan kohdalla tuli stoppi, sillä Venäjä muistaa, että sitä kautta on vihollinen ennenkin tullut. Venäjä vain ei hyväksy kaikkea, mitä länsimaat sille tyrkyttävät. Siksi länsimaiden raivo ja pakotteet, jotka tuntuvat lyövän pahemmin pakotteiden antajissa, koska maan apajille ja rikkauksiin ei päästä yhtä helposti käsi kuin muissa maissa.

Kaksinaamaisuus tuli esiin myös viimeaikaisissa kauppayhteyksissä, mikä paljasti myös Ruotsin intressit olla tuleva NATO-maa. Ruotsin talous pyörii hyvin asekauppojen takia, mistä seikasta ollaan hiljaa. Kun ulkoministeri Wallström kritisoi Saudi-Arabian keskiaikaisia rankaisumenetelmiä ja kun saudit vetivät suurlähettiläänsä maasta ja sanoivat, että kauppa katkeaa, niin Ruotsin oli pakko lähettää itsensä kuninkaan yhdessä Wallenbergin kanssa sopimaan asekauppojen jatkumisesta. Kuninkaallinen käynti takasi asekauppojen jatkumisen. Niitähän saudit sitten tarvit-

Ruotsissa toimii voimakas Nato-jäsenyyttä vastustava liike, jonka yhteydessä on nähty tarpeelliseksi Naton vastaisten voimain yhteistyö.

sivat Jemenissä, vaikka aseita ei saa myydä sotaa käyville maille Ruotsin lakien mukaisesti.

NATO takaa vain sotaa

Pääministeri Lövenin toistuva mantra on, ettei maa liity NATO:on ja tuomitsee Venäjän toiminnan "naapurimaa" Ukrainan kohdalla. Muuta hän ei juuri sanonut NATO:sta eikä sopimuksesta. Demarit puhuvat vain syventyvistä yhteistyöstä NATO:n kanssa. Kun pääministeri tapasi Obaman muiden pohjoismaiden kanssa, niin Lövenin toivomuksena oli käydä hänen idolinsa Robert Kennedyn haudalla sen sijaan, että olisi tavannut sosialistisen Bernie Sandersin, joka on suuresti vaikuttanut vaalikampanjallaan USA:n poliittisella kentällä. Se kertoo paljon demareiden "radikaalisuudesta" tänään.

Yhteistyötä syvennetään liittymällä STRATCOM:iin, Riiassa sijaitsevaan NATO:n propaganda-keskukseen, joka perustettiin 2,5 vuotta sitten. Tarkoituksena on estää venäläisten "trolliarmeijan" vaikutukset Ruotsissa ja pienentää Nato-vastaisuutta. Järjestön liettualai-

nen johtaja Janis Sarts voi nyt levitellä teorioitaan mm siitä, että Putin haluaa Merkelin virastaan ja että Svenska motståndsrörelse, äärioikeistolainen järjestö, olisi Kremlin ohjauksessa (DN 151027). Nämä lausunnot kertovat keiden kanssa ollaan tekemisissä. Vaikutus näkyy tiedotusvälineissä ja sosiaalisissa medioissa. Jokainen, joka kritisoi hallituksen toimia tai antaa rakentavia ja tasapainoisia ehdotuksia, joutuu trolliarmeijan jäseneksi.

Ruotsista on tullut nyt NATO:n läpikulkumaa. Nato kutsuu itsensä sotaharjoituksiin ja vuorenvarmasti kuljettaa mukanaan ydinaseita, halusi tai ei maan hallitus sitä. NATO voi käydä sotaa kolmatta osapuolta vastaan, joka todellisuudessa on Venäjä. Siinä sekamelskassa ei siten kysytä Hultquistilta saako mennä vai ei. Ruotsista tulee itsestään maalitaulu. Maa on menettänyt otteensa rauhan puolustajana ja rohkeana äänenä kolmannen maailman puolustajana.

Esa Salomaa Sandviken, Ruotsi

Sotien ja hallinnon vaihtamisen varjo Lähi-idän tulevaisuuden uhkana (3) ...

Jatkoa sivulta 6

minnassa. Hän ei ole myöskään päässyt eroon uuskonservatiivien haavekuvista Lähi-idän hallitsemiseksi "hajota ja hallitse"-periaatteella. Jatkumo George W. Bushin "neokoneista" Obaman hallintoon on ollut hyvin tiivis. USA:n imperialismiin ote Lähi-idästä ei ole lipsunut.

Horjuttamisen ja hallinnon vaihtamisen politiikka Syyriassa

Tämä sama "hajota ja hallitse"-taktikka on käytössä myös Syyriassa. Kun tutkii asiakirjoja mm. diplomaattisähkeitä, joita nyt vapaaehtoisessa eristyksessä Lontoossa, Bolivian suurlähetystössä, asuva Julian Assange ja ns. Wiki Leaks-vuoto on tuonut julkisuuteen voi vaan hämmästyä. Syyriaa koskevista asiakirjoista on joskus vaikea tietää millä vuosikymmenellä ollaan. Helposti löytyy dokumentteja, joissa kerrotaan Syyrian hallinnon romahtavan ihan lähiaikoina ja että Syyrian hallinto tekee käsittämättömiä ihmisoi-keusloukkauksia jne.

Kun sitten katsoo tarkemmin näitä Wiki Leaks-vuotojen paljastamia diplomaattisähkeitä ja niiden lähetysaikoja, niin huomaa puhuttavan esimerkiksi vuodesta 1982. Lauseet olisivat yhtä hyvin voineet olla tältä vuodelta. Vuonna 1982 Syyrian nykyisen presidentin Bashar al-Assadin isä Hafez al-Assad taisteli kylläkin islamistista aseellisesta oppositiota vastaan. Silloinkin oli ihan sama ääni kellossa, että Syyrian hallinto täytyy saada heti kumottua. Tällä hetkellä ääni on ihan sama ja kädet ovat saman USA:n kädet, samaan köyteen on hirttäydytty nytkin. Syyrian vastaiseen sotaan on sii-

Gazan puolesta 23.8.2014

vuosiin ollut mikään sisällissota, jossa vastakkain ovat propaganda-myytin mukaan paha Assad ja hyvät häntä vastustavat oppositiovoimat. Syyriassa käytävä sota on nimenomaan alueellinen valtakamppailu ja nyt myös suurvaltakamppailu, koska Venäjä on myös aktiivisesti mukana tässä Syyrian konfliktissa. Siitä on tullut nimenomaan alueellinen valtataistelu, jossa Lähi-idän eri osapuolet nyt Syyrian maaperällä selvittävät välejänsä. Ennen ns. kylmän sodan kaudella tällaisia sotia kutsuttiin yleisesti sijaissodiksi (Proxy War). Ja kuka tällaisesta Syyrian maaperällä käytävästä sijaissodasta kärsii? Tietenkin kärsii Syyrian siviiliväestö ja koko maa, jolle on aiheutettu mittaamattomat menetykset sekä ihmishengissä että materiassa laskien. Syyriassakin laskuja maksetaan usean tulevan sukupolven ajan.

Syyrian arkeologiset kohteet ovat joutuneet hävityksen ja ryöstön kohteiksi

Sattumalta ennen Joulua 2015 järjestettiin Helsingissä, Savoy-teatterissa, maahanmuuttajien tukikon-

sertti, jossa arabimuusikot esiintyivät. Siellä edessäni istui Sanna Aro-Valjus. Hän on Helsingin yliopiston dosentti ja arkeologi. Hänen isä oli Jussi Aro, arabian- ja seemiläisten kielten professori Helsingin yliopistossa. Sanna Aro-Valjus on hyvin kauan tehnyt Syyriassa arkeologisia tutkimuksia ja hän tuntee nimenomaan muinaisen Babylonian arkeologiaa, myös ISISin valtaaman Palmyran muinaisen kaupungin arkeologian. Häntä on paljon haastateltukin viime vuosina julkisuudessa arkeologin näkökulmasta. Se mitä Syyriassa on tapahtunut, on todella suuri katastrofi, koska siellä on näitä ihmiskunnan hyvin vanhaan perintöön liittyviä keskeisiä arkeologisia kohteita ryöstetty ja tuhottu tietoisesti.

Syyrian tulevaisuus valinkauhassa – ollako vai eikö olla?

Nyt tammikuussa 2016 en kyllä valitettavasti kovin optimistista kuvaa uskalla luvata. On kyllä olemassa pieniä toivon kipinöitä siitä, että Syyrian tilanteesta päästäisiin joi- tain askeleita eteenpäin. Nythän on tarkoitus, että Genevessä tammikuun loppupuolella kokoontuu taas YK:n alaisuudessa Syyrian rauhankonferenssi, johon kutsutaan eri osapuolia mm. Assadin hallinnon ja opposition edustajia Syyriasta, sekä eri suurvaltojen edustajia ja myös Iranin ja Saudi-Arabian edustajat. Näistähän on väännetty kättä aiemmissa konferensseissa, että onko esimerkiksi Iranin Islamilaisella tasavallalla oikeus osallistua.

Nyt on päästy ainakin sellaiseen yksimielisyyteen, että kaikki osapuolet kutsutaan näihin Geneven rauhaneuvotteluihin. Se tie-

tenkin ainakin teoriassa antaa pienen mahdollisuuden, että päästäisiin todellisiin keskusteluihin. Tässä on kuitenkin hyvin monta kysymysmerkkiä. Aiemmissa rauhaneuvotteluissa Syyrian kohdalla on lähes poikkeuksetta tapahtunut niin, että kun neuvottelut ovat olleet käynnissä tai juuri alkamassa, niin jokin ryhmä on provokatiivisesti jälleen kärjistänyt tilanteen ja taistelut ovat leimahtaneet uudelleen. Ei voi olla varma, mihin lopputulokseen tässä päästään. Näkymät eivät ole kovin rohkaisevia.

Palestiinalaiset Lähi-idän sotien kurimuksessa

Palestiinalaisten tilanne on traaginen, koska neuvottelutilanne on tällä hetkellä arvioiden lähes täysin umpikujassa. Mitään varsinaisia neuvotteluja ei tapahdu, eikä ole tapahtunut pitkään aikaan. Israelissa tällä hetkellä on myös sellainen tilanne, että Netanjahun äärioikeistolainen ja ultranationalistinen hallitus on veitsenterällä hyvin pienen enemmistön varassa. Israelin hallitus ei ole myöskään missään vahvassa neuvotteluasemassa, puhumattakaan palestiinalaisosapuolesta tai kansainvälisen yhteisön tuesta. Palestiinan kysymyksessä ei lähiaikoina ole oikein realistisia eteenpäin menon mahdollisuuksia.

Israelissa alkaa enemmänkin olla kysymys demografisesta (väestöllisestä) uhasta. Israelin sisällä oleva palestiinalaisväestö kasvaa myös nopeasti, siis vihreän linjan (vuoden 1949 aselepolinjan) sisällä oleva palestiinalaisväestö. Toisen Israelin nykyjohtoa huolestuttava piirre on se, että tässä 11. tammikuuta 2016 televisiossa näytetyssä Gideon Gitain dokumentissa tuli hyvin esiin Israelin väestölliseen ja

poliittiseen tasapainoon vaikuttava tärkeä seikka. Kysymys juutalaisvaltiossa on siitä, että hasardijuutalaisten tai ortodoksijuutalaisten ja yleensäkin uskonnollisessa mielessä äärijuutalaisten lukumäärä suhteessa Israelin maallistuneempaan juutalaisväestöön nousee hyvin nopeata tahtia. Tämän tausta on yksinkertaisesti se, että syntyvyys ääriuskovaisen väestön keskuudessa on, kuten Suomessakin joidenkin uskonnollisten ryhmien keskuudessa, erittäin suuri.

Tämä vaikuttaa muutaman vuosikymmenen kuluessa Israelin demografiseen, väestölliseen, tasapainoon ja väistämättä myös Israelin sisäpolitiikkaan, koska tämä väestönosa äänestää hyvin taantumuksellisia uskontopuolueita tai äärimmäistä oikeistoa. Se tulee vaikuttamaan myös Israelin armeijaan, koska joissakin yksiköissä on jo joulet upseereista näitä ortodoksijuutalaisuudesta armeijaan rekrytoituja upseereita. Heille Israel on raamatullinen ja paljon nykyrajojen ulkopuolelle ulottuva alue. Tämä muutos on tapahtumassa siitä huolimatta, että useimmat ortodoksijuutalaiset on vapautettu asevelvollisuudesta, joka Israelissa muutoin on pakollinen. Nyt ortodoksiväestö jo hakeutuu armeijaan. Tässä on monenlaisia sellaisia isoja asioita, jotka tapahtuvat ihan luonnostaan. Vaikka kollektiivinen johto tahtois tehdä millaisia ratkaisuja hyvänsä, niin ne eivät kovin paljoa näille "luonnonlaeille" kykene tekemään. Tilanne jatkuu siksi näkyvissä olevassa tulevaisuudessa hyvin epämääräisenä ja ratkaisemattomana.

Pertti Multasen luennosta toim. Heikki Männikkö (Jatkuu seuraavassa numerossa)

SSS-jengi luulojen varassa

(Kansan ääni/Juhani Tanski) SSS-hallituksen ensimmäinen vuosi oli hapuilua ja sekoilua. Juha Sipilän hallitukselta on tullut jos jonkinlaisia esityksiä, jotka niiden esittäjä on todennut virheellisiin tietoihin perustuviksi. Hallituksen työtöylyä nimitetään ”vatuloinniksi” ja ”sipilöinniksi”. Sen uskottavuus on romahtanut.

Suomi menestyy hyvin kilpailukyvn vertailuissa

Sipilä ei ole kyennyt edes asettamaan kysymystä, mistä taloudelliset ongelmamme johtuvat. Hän kuvittelee, että valtion ja kansantalouden johtaminen on kuin ATK-firman johtamista. Hallitus nimeää ongelmaksi Suomen liian korkeat työnantajakustannukset ja työmarkkina-lainsäädännön. Yhteiskunta- tai kilpailukysy sopimus pohjautui väärin tietoihin ja sen tarkoitus tosiasiaa oli tulonsiirto työvältä pääomapiireille.

Maailman talousfoorumi listaa yli 140 maata niiden kilpailukyvyn mukaan. Suomi sijoitui neljänneksi ollen EU:n kilpailukykyisin maa. Kärki oli seuraava: (1) Sveitsi, (2) Singapore, (3) Yhdysvallat, (4) Suomi, (5) Saksa, (6) Japani, (7) Hongkong, (8) Hollanti, (9) Britannia ja (10) Ruotsi. Työvoimakustannukset olivat OECD:n mukaan (euroa/tunti): (1) Ruotsi 42,85, (2) Saksa 33,10, (3) Hollanti 32,50, (4) Suomi 32,40, ja (5) Britannia 22,30. Työntekijöiden todelliset vuotuiset työajat keskimäärin seuraavat (Eurostat): (1) Suomi 1778 (tuntia/vuosi), (2) Britannia 1653, (3) Ruotsi 1625, (4) Saksa 1432 ja (5) Hollanti 1389.

Avainministerit eivät tunne talouden perusteita

Aalto-yliopiston kansainvälisen kaupan professori Pertti Haaparanta totesi viime syksynä, että Suomen teollisuuden yksikkötyökustannukset suhteessa Saksan teollisuuteen ovat kahdessa vuodessa enemmän kuin puolittuneet. Suomen yksikkötyökustannukset suhteessa Saksaan kääntyivät laskuun vuonna 2012. Tilastokeskuksen luvut kertoivat niin

Kuva: Heikki Mämmikkö

ikään teollisuuden maksaman palkkasumman pienentyneen. Saksassa ja Ruotsissa on tämä vuonna nostettu palkkoja reilusti, jotta pysähtynyt talous saataisiin elpymään. SSS-hallituksen avainministerit eivät edes tiedä talouden perusteita - saati ymmärtäisivät niitä.

Haaparanta arvioi ongelmien syyt. Nokian johdon tekemät väärät päätökset, kansainvälisten rahoitusmarkkinoiden kriisi sekä EU:n tiukka finanssipolitiikka ovat tärkeimmät syyt Suomen talouden jamaan. Ongelma on euroalueen kysyntälama. Kaikki on seurausta siitä, että on harjoitettu kireää finanssipolitiikkaa, jonka vaikutuksia on yritetty lieventää hintakilpailukyvyllä. - Kotimaassa hän toivoo elvyttävää finanssipolitiikkaa: lisää tulonsiirtoja sekä investointeja koulutukseen, infrastruktuuriin ja tutkimukseen ja kehitykseen. Suomi on velkaantunut lisää viimeiset neljä vuotta, vaikka finanssipolitiikka on

Jatkuu sivulle 12

Perintäjärjestelmä horjuttaa oikeusvaltioperiaatetta

Jatkuu sivulta 5

misen jalkoihin.

Verohallinto ei ole kyennyt tukkimaan verotuksen porsaanreikiä ja veron kiertoa veroparatiisien avulla. Sen sijaan kovia otteita on kohdistettu yksityisiin kansalaisiin ja yrityksiin usein väärin perustein, mutta vastuuta kantamatta. Veronkiertoa. Oikein toimiva verotus takaa koulutuksen, terveydenhoidon, työllisyyden, sosiaaliturvan ja muiden tarpeellisten menojen rahoittamiseen.

Suojaisuuden nosto ja muita kiireellisiä keinoja

Ykköskiireinen asia on ulosoton suojaisuuden nosto nykyisestä 678 eurosta kuukaudessa esimerkiksi 900 euroon kuukaudessa. Sitä pienemmistä tuloista ei ulosotettaisi. Nosto rajaisi myös työtulojen ulosottoa, koska niistä ulosotetaan tietty osa suojaisuuden päältä.

Toinen kärkiasia on lainojen vakauttaminen muuttamalla ne pidempiaikaisiksi ja normaalkorkoisiksi nykyisen 7 prosentin viivästyskoron sijasta. Omaisuuden nykyisenkaltaisista pakkomyynteistä tulee luopua. Tuomioistuimissa tulee

luopua summeerisesta menettelystä. Jos velkoja ei pysty esittämään velkakirjaa ja dokumentteja saatavista, asiaa ei oteta käsitelyyn. Tämä vähentäisi käräjäoikeusasioita usealla kymmenellä tuhannella vuosittain. 15 vuotta vanhemmat ulosotot tulee kaikki poistaa ja muita helpottaa. Väärät tuomiot tulee ottaa uuteen käsitelyyn. Tulee perustaa valtion korvausrahasto, jolla korvataan hakemusten perusteella ainakin osa haitoista ja virheellisistä velkomisista. Korvausrahastoon voidaan ottaa jäljellä olevat roskapankki Arsenalin varat.

Nämä ovat eräitä korjausmahdollisuuksia, jotka voidaan toteuttaa koska tahansa, jos on tahtoa. Korjausmahdollisuuksia on runsain mitoin muitakin. On tärkeää, että osaltaan ammattiyhdistysliike alkaa ajaa korjauksia. Ammattiyhdistysliikkeen jäsenistä oli ulosotossa vuoden 2015 lopussa arviolta 5 prosenttia ja vuoden 2015 aikana arviolta 10 prosenttia. Ulosotot ja pakkorealisoinnit vaikuttavat perheisiin, työttömiin, eläkeläisiin ja nuoriin. Ne ovat seuraamuksiltaan mittava yhteiskunnan ongelma.

Pekka Tiainen

Holhousyhteiskunnasta kieltoyhteiskunnaksi

Holhousyhteiskunta sanaa alettiin viljelemään 80-luvun alkupuolella ”verokapinan” ja uusliberalismin tunkeutuessa läntiseen arvomaailmaan. Muutuen myöhemmin jonkinlaiseksi arvotyhjäksi, jossa yhteisöllisyys hiipui ja kaikkialle levinnyt moraalittomuus veronkiertoihin ja tuloerojen kasvuineen muutti ”holhouksen” ”kieloiksi”. Keskeisin ”kielto” on ollut kieltää ihmisten toimiminen markkinoilla, rajoittaa heidän valinnan vapauttaan, köyhdyttää heidät. Tähän joukkoon kuuluu kasvava joukko työmarkkinoiden ulkopuolella eläviä, eläkeläisiä, työttömiä ja opiskelijoita sekä heidän läheisiään. Myöhemmin tähän joukkoon on myös alkanut kuulumaan kasvava ryhmä työmarkkinoilla toimivia pienipalkkaisia ryhmiä ja ”silputyöntekijöitä”.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Lea Launokari Kirkkonummelta ja Asko Julkunen Sonkajärveltä olivat saapuneet 27.5.2016 Helsinkiin protestoimaan TTIP-sopimusta. Aihetta onkin. Uusliberalismi ”ratsasti” arvostelemalla hyvinvointiyhteiskuntaa holhousyhteiskunnaksi. Samalla se kasvattaa kieltoja, joka rajoittaa kansalaisten oikeuksia ja sanelee reunaehdot kansalliselle lainsäädännölle. Esimerkki pääomapiirien ja SAK:n ajama TTIP-sopimus.

”Holhous” tarkoitti tuossa menneessä muodossaan ihmisten perustarpeista huolehtimista, maksutonta päivähoitoa, koulutusta, terveydenhuoltoa, vanhushuoltoa, tieverkkoa, infraa ym. Kaikkiaan laajaa, laajenevaa ilmaista yhteiskunnan palvelua, mikä tarkoitti myös tasa-arvoisempaa tulonjakoa. Tämä oli menneen Pohjoismaisen hyvinvointivaltion sisältö, verokapinoijan, uusliberalistien mielestä, ”holhousta”? Seurauksena oli ”holhouksen” korvaaminen kasvavalla kieltojen joukolla, joka on implisiittisesti sisältynyt kaikkiin etujen leikkauksiin, koulujen tuntekemyksiin, palvelumaksuihin ja työmarkkinaratkaisuihin (kiky) ym. Kieltojen kokonaisuuden rakenne on pääosin perustunut lainsäädännön muutoksiin ja osittain sopimusyh-

teiskunnan antamiin mahdollisuuksiin, heikentää ihmisten taloudellista kykyä toimia yhteiskunnassa ja tuottaa siihen kysyntää tavaroille ja palveluille.

Tämä ihmisiä lamauttava ja passivoiva, mahdollisuuksia murskaava taloudellisten kieltojen aalto ei ole näkynyt muissa pohjoismaissa, jota ilmentää meillä esimerkiksi laskevat äänestysprosentit, yhteiskunnallinen osallistuminen. Tämä antaa varakkaammalle, valtaa käyttävälle kansan osalle saatua yhä uusia ”kieltoja” voimaan ja kasvattaa omaa varallisuuttaan esimerkiksi maankäyttöä koskevalla lainsäädännöllä, jossa taloudellisesti vaikeutetaan kansalaisen oikeutta puuttua epäkohtiin. Kansainvälisesti esimerkiksi EU:n mahdollisesti sol-

mima TTIP-sopimus kasvattaa kieltojen syvyyttä alueelle, joka rajoittaa uudella tavalla kansalaisten oikeuksia sanelemalla reunaehdot kansalliselle lainsäädännölle kuten mm. kansainvälisen oikeuden professori Martti Koskenniemi toteaa.

Miksi olemme ajautuneet tilanteeseen, jossa ”holhoava” hyvinvointi murskataan asteittain ja ollaan siirrytty ”kieltojen” eriarvoistavalle, päättymättömälle tielle? Kokonaisuudesta on turha yrittää irrottaa yksittäisiä tekijöitä EU:a, euroa, työmarkkinajärjestöjä, ”kolmikantaa” tai lainsäätäjiä, pörssikursseja, luottoluokittajia, veronkiertäjiä. Kokonaisuus rakentuu uskomukseen ja luottamukseen, että talousjärjestelmä, monetarismi ja sen oikeuttava uusliberalismi rakentavat parempaa ja kestävämpää hyvinvointia kuin menneeseen keynesiläiseen, tulojen uudelleenjakoon ja kansallisvaltioiden taloudelliseen itsemääräämisoikeuteen (protektionismiinkin) perustuva järjestelmä. Olemme nähneet, ettei rikkaiden rikastuessa varallisuus ala ”siroutua” köyhemmille vaan rikkaus jatkaa kasautumistaan ja vähävaraisimmalta väeltä hiipuu ”holhous” korvautuen ”kielloilla”.

”Uskomus” on rakentunut vapaakaupan, tuotannon tekijöiden, tavaroiden- ja palvelujen vapaalle liikkuvuudelle. Uskomuksen voima ja toimijoiden ”vapaus” on jatkunut jo parin sukupolven ajan ja paradigmasta on vaikea irtaantua koska maailma on ”sitoutettu” siihen. Se on rakentunut asteittain ja asteittain ”uskomus”, paradigma tulee purkaa ”uuskeynesiläiseen” tilaan, ”vapauden” rajoituksineen, muuten se alkaa purkautua valankumousten ja sotien kautta, niin kansallisesti kuin kansainvälisesti. Ehkä se on alkanut purkautua jo viimeainitulla tavalla?

Hannu Ikonen
Vastavalkea ry pj.
Liljendal

Puustellinmetsässä muistettiin valkoisten teloittamia työläisiä

Puolenyön tietämillä 15.5.1918 ammuttiin Tapanilassa eräs vartiopaikalleen matkalla ollut suojeluskuntalainen. Malmin työväestön perimätiedon mukaan kyse oli suojeluskuntalaisten keskinäisestä välienselvittelystä. Ampujaa ei myöhemminkään saatu selville. Varmaan sitä silloin yleisen laittomuuden vallitessa ei edes yritettykään. Joka tapauksessa ampumistapauksen seuraukset olivat seudun työväestölle järkyttävät!

Vuosipäivänä 15.5.2016 SFT:n edustajat veivät kukkatervehdyksen Puustellinmetsän muistokivelle. Kuvassa vas. Esko Koivisto, Ville Rahikainen, Timo Kangasmaa ja Janne Rahikainen.

Suojeluskunta saarsi yöllä kello 1.30 Mosabackan, nykyisen Tapanilan asemanseudun, ja vielä samana yönä vangittiin 35 työläiseksi luettavaa henkilöä. Aamulla pidätyksiä jatkettiin. Kaikki aamun ensimmäisellä junalla, ns. työläisjunalla, töihin menevät pidätet-

tiin Puistolassa, Tapanilan, Malmin ja Pukinmäen asemilla. Malmin poliisikamarilla heitä kuulusteltiin koko päivä edellisenä iltana tapahtuneen suojeluskuntalaisen murhan vuoksi. Kun tekoon syyllistyneestä ei ehkä haluttukaan tietoa, valittiin pidätettyjen joukosta lopulta 9 ja Puistolasta kotoaan haettiin yksi, jotka kaikki teloitettiin seuraavana yönä Puustellinmetsässä silloisen Helsingin pitäjän Tapaninkylässä, nykyisen Tapulikaupungin liikuntapuiston metsässä.

Toisen maailmansodan jälkeen, työväenluokan vapauduttua fasistisesta sorrosta, järjes-

tivät Malmin työväentalolla toimivat järjestöt joka vuosi toukokuussa muistojuhlan ja –marssin Puustellinmetsään. Sanotaan perinteen loppuneen, kun teloitettujen jäännökset siirrettiin Malmin hautausmaalle yhteishautaan vuonna 1971. Kuitenkin Puustellinmetsän joukkohautauksen elänyt ihmisten mielisä, ja tästä johtuen kotiseutuaktiivit ovat järjestäneet Puustellinmetsän joukkohaudalle muistokiven, joka paljastettiin lokakuussa 2012.

Sodan- ja Fasisminvastainen Työ (SFT) päätti vuoden takaisessa yhdistyksen vuosikokouksessa pyrkiä elvyttämään kunniakäynnin perinne ja osoittaa kunniaa heille, jotka paikallisten suojeluskuntalaisten mielivaltaisen valinnan seurauksena teloitettiin Puustellinmetsässä. Pyrkimyksenä on luoda ensi vuoden toukokuuhun mennessä yhteyksiä Koillis-Helsingin työväen-järjestöihin ja muihin paikallisiin toimijoihin, perinteen ylläpitäjien lukumäärän kasvattamiseksi.

Timo Nieminen
SFT:n sihteeri

Meitä petetään – ja ihan urakalla

Tilastokeskus on maan virallinen tilastolaitos. Sen tekemisiä ei kukaan uskalla asettaa kyseenalaisiksi. Kansan Ääni tekee poikkeuksen. Olemme ensimmäisestä, vuoden 2012 ennusteesta saakka osoittaneet, että Tilastokeskuksen ennusteet ovat mahdottomia ja siten myös väestön ikääntymispuhe on tuulesta temmattu.

Kuva: Heikki Männikkö

Meille uskotellaan, että väestön ikääntymisen myötä kohta räjähtää eläkepomme. Perille tämä disinformaatio näyttää menneen. Siihen uskovat ay-johtajat, eläkeläisjärjestöjen johtajat, kansanedustajat ym. Kaikki tämä manööveri tähtää vain uusliberalismin vahvistamiseen.

Tilastokeskus julkaisee jatkuvasti ennusteita EU:n määräämän laskentakaavan mukaan. Tulokset ovat pelkkää huuhaata, petosta. Niissä ei välitetä syntyvyydestä, ei maasta poismuutosta eikä paljon muutakaan. Tilastokeskus on sitä mieltä, että 60 vuotta laskenut syntyvyys kasvattaa ikääntyneiden määrää, vaikka kaiken järjen mukaan siinä käy päinvastoin.

Kaudella 1931–1970 syntyi 82 189 lasta per vuosi, mutta kaudella 1971–2010 syntyi vain 64 713 lasta vuodessa, joka on 21,3 % aiempaa vähemmän. (Kaavio 1) Syntyvyys pienin 699 040 lapsella.

Taulukossa 1 on Tilastokeskuksen virallinen ennuste. Sen mukaan jokaisen 1961–75 syntyneen on oltava maassa ja elossa vuonna 2040, vain siten on mahdollista, että silloin maassa on 65 vuotta täyttäneitä 1 567 511. Mutta, pyynnöistä huolimatta Tilastokeskus ei ole suostunut osoittamaan, miten se on mahdollista, kun Suomessa ei ole ollut maastapoistumiskieltoa eikä kuolemattomuuspilleriäkään ole keksitty.

Taulukossa 2 on mahdollinen 65 vuotta täyttäneiden määrä 967

074, jos kaikki 1931–75 maasta poismuuttaneet 331 858 henkeä palasivat takaisin. Se on kuitenkin mahdotonta, sillä he ovat yleensä kotiutuneet ja juurtuneet lapsineen ja lastenlapsineen uuteen (Ruotsi) kotimaahansa.

Taulukossa 3 on ilmeinen 65 vuotta täyttäneiden määrä 779 285. Voi eri tekijöistä johtuen olla hyvinkin niin, että lopuksi toteutuu mahdollisen ja ilmeisen keskiarvo 873 180.

Väestöennusteisiin sisältyvä huijaus näkyy selkeästi (Kaavio 2) grafikassa, jossa vihreä on ilmeinen ja punainen Tilastokeskuksen ennuste. Pylväissä on huikea ero. Vuosikausia meillä on Tilastokeskuksen tietoisien petosten perusteella todistettu, että väestö ikääntyy. Sen vuoksi on kaikista säästettävä, on tehtävä sota, on leikattava sieltä ja täältä, on nostettava eläkemaksuja, mutta kilpailukyvyyn vuoksi nimenomaan palkansaajien osuutta lisättävä.

Sokerina pohjalla on eläkeuudistus, joka varmistaa, että vastaisuudessa eläkkeet ovat suurelle palkansaajien enemmistölle todella pienet, suoraan sanoen säälittävän pienet, olemattomat.

Kaikki tämä sen vuoksi, että satojen miljardien eläkerahastoihin eläkeläiset eivät saa koskea, ei tänään eikä tulevaisuudessa. Kaikki tämä sen vuoksi, että siitä koituisi haittaa rahamarkkinoille, osakeiden ja muiden arvopapereiden arvot laskisivat. Siitä olisi vahinkoa suurkapitalisteille, joiden pieni joukko nyt nautiskelee suunnattomista voitoista, voitoista, joiden pitää kasvaa!

Ennuste tehdään joka toinen vuosi. Viimeinen 30.10.2015 ei muuta asiallisesti mitään. Sen mukaan 65 täyttäneitä on vuonna 2040 hieman vähemmän, mutta 2060 peräti heitä on jo 1 723 944, ja osuus väestöstä on jo 28,8 %. Tässäkin kaikki syntyneet ovat maassa ja elävät 79 vuotiaiksi. 80 vuotta täyttäneistä ikäluokista on elossa hursat 64,3 %, kun 2010 luku oli 10,2 %. Vaikka ennusteessa koko väestö on edellistä vähän pienempi, niin harhaanjohtaminen väestön ikääntymisestä jatkuu.

Tilastokeskus on laitos, jonka hallussa on jumalan sana. Kukaan ei uskalla asettaa sen tekemisiä kyseenalaisiksi. Jokainen yksityinen ja jokainen instituutio kumartaa kritiikittä sen suuntaa.

Kai Kontturi

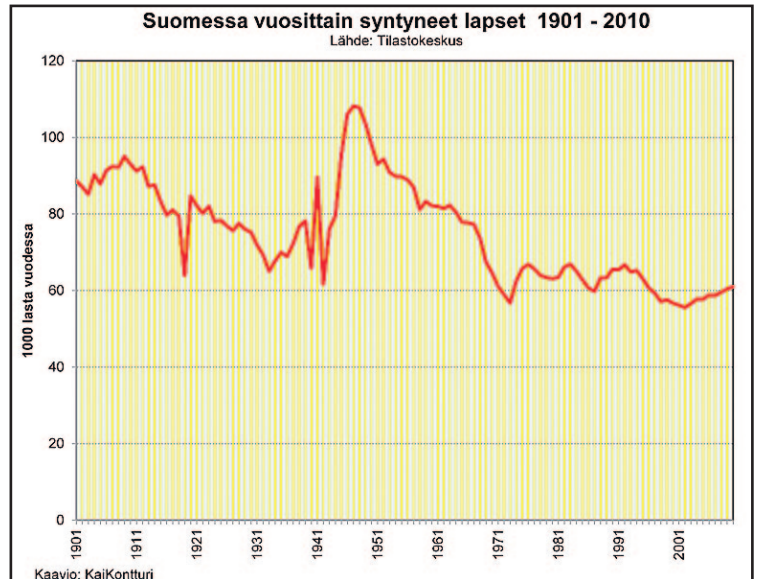

Kuva: Heikki Männikkö

Onko meidän alettava oikeasti uskomaa siihen vanhaan hokemaan, että "ensin on vale, sitten tulee emävale ja sitten tilasto"? Kuvassa Tilastokeskus Helsingin Kalasatamassa.

Heikki Männikkö

Kaavio 1

Taulukko 1, virallinen 28.9.2012

Kausi	Syntyi	Per vuosi	Poistuu	Poistuu	Ikä 2040	Elossa		2010
1931-60	2 512 216	83 741	2 014 277	80,2 %	80-	497 939	19,8 %	10,2 %
1961-75	1 069 572	71 305	0	0,0 %	65-79	1 069 572	100,0 %	56,8 %
1931-75	3 581 788	155 045	2 014 277	56,2 %	65-110	1 567 511	43,8 %	25,3 %

Taulukko 2, mahdollinen

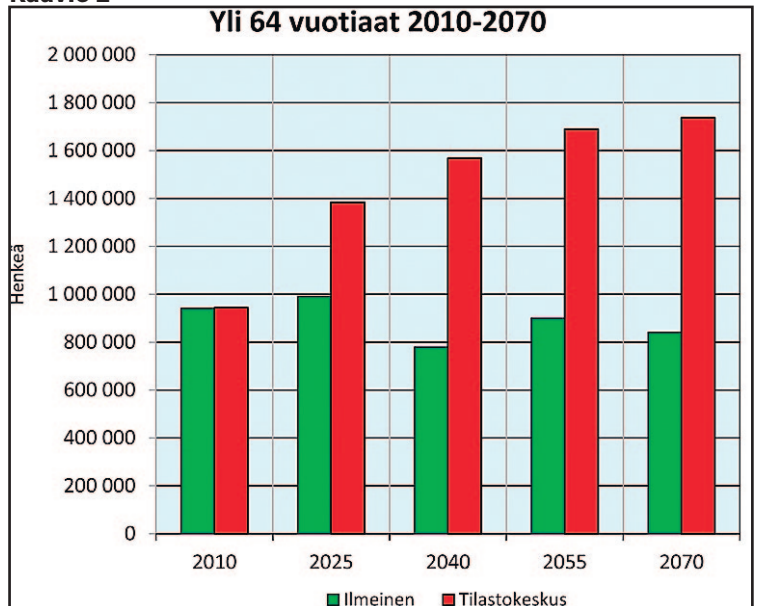
Kausi	Syntyi	Per vuosi	Poistuu	Poistuu	Ikä 2040	Elossa		2010
1931-60	2 512 216	83 741	2 114 277	84,2 %	80-	397 939	15,8 %	10,2 %
1961-75	1 069 572	71 305	268 579	25,1 %	65-79	800 993	74,9 %	56,8 %
1931-75	maastamuuttaneet		231 858			-231 858		
1931-75	3 581 788	155 045	2 614 714	73,0 %	65-110	967 074	27,0 %	25,3 %

Taulukko 3, ilmeinen

Kausi	Syntyi	Per vuosi	Poistuu	Poistuu	Ikä 2040	Elossa		2010
1931-60	2 512 216	83 741	2 202 066	87,7 %	80-	310 150	12,3 %	10,2 %
1961-75	1 069 572	71 305	268 579	25,1 %	65-79	800 993	74,9 %	56,8 %
1931-75	maastamuuttaneet		331 858			-331 858		
1931-75	3 581 788	155 045	2 470 645	69,0 %	65-110	779 285	21,8 %	25,3 %

Lähde: Tilastokeskus, vaihtoehtolaskelmat Kai Kontturi

Kaavio 2

Johtopäätöksiä osuuskauppavaalien tuloksista

Keväällä 2016 käytiin Osuuskunta Tradekan- ja HOK-Elannon vaalit.

Osuuskunta Tradekan vaaleihin STP:n ja Kansan äänen järjestöt asettivat yhteiselle "Kommunistien ja edistysmielisen osuustoimintaväen vaaliliiton" listalle kuusi (6) ehdokasta. KTP ei asettanut näissä vaaleissa ehdokkaita. Ääniä lista sai 3546 (4,7 %) sekä yhden edustajistopaikan. Edellisissä vaaleissa 2010 SKP sai 6765 ääntä (5,9 %), KTP 634 (0,6 %) ja STP:n järjestöt 323 (0,3 %). Yhteensä v. 2010 nämä listat saivat 7722 ääntä (6,8 %) ja kolme edustajistopaikkaa. Äänimäärän menetys Tradekan vaaleissa oli 4176 ääntä, osuus äänistä laski 2,1 % ja kaksi edustajistopaikkaa.

HOK-Elannon vaaliin STP:n ja Kansan äänen järjestöt osallistuivat SKP:n ja KTP:n kans-

sa yhteisellä "Kommunistien ja edistysmielisen osuustoimintaväen vaaliliitalla" asettamalla sinne 15 ehdokasta. Lista sai 2662 ääntä (1,71 %) sekä yhden edustajistopaikan. Vuoden 2012 vaaleissa KTP:n ja SKP:n yhteislista sai 2020 ääntä (1,8 %). STP:n ja Kansan äänen järjestöjen lista sai 584 ääntä (0,5 %). Yhteensä v. 2012 vaalissa saimme 2604 ääntä (2,3 %). HOK-Elannossa yhteisäänimäärä kasvoi 48:lla mutta osuus annetuista äänistä laski 0,6 %.

STP:n ja Kansan äänen järjestöjen piirissä toivoimme osuuskauppavaalista alkua demokraattisen yhteisrintaman kehittämiseksi. Olemme katsonneet, että demokraattisen yhteistyön tulee pitää lähtökohtanaan kaikkien yhteistyöhön osallistuvien tasapuolisuutta. Kuitenkin KTP ja SKP halusivat liittää vaaliliiton nimeen sanan "kommunisti", joka ei ole oikea lähtökohta demokraattiselle yhteistyölle.

Yhteistyön kehittämiseksi SKP:n ja KTP:n kanssa suostuimme kuitenkin heidän vaatimukseensa.

Vaalien tulos kuitenkin osoitti, että olisi tullut lähteä selkeästi kehittämään demokraattista yhteistyötä, josta olisi voitu rakentaa uusliberalistisen politiikan vastaista kansanrintamaa. Nämä eivät kyenneet vahvistamaan nykytilanteesta välttämätöntä demokraattista uusliberalismin vastaista voimaa. Lisäksi on huomattava, että Pekka Tiainen johtama "Demokraattinen liitto" juuri tästä syystä irtaantui yhteiseltä listalta, koska katsoi sen leimautuvan demokraattisen yhteistyön sijaan pelkästään kommunistien listaksi. "Demokraattinen liitto" sai Tradekan vaalissa 211 ääntä (0,3 %) ja HOK-Elannon vaalissa 284 ääntä (0,19 %).

Heikki Männikkö

Niinistön mielensähyvittäjän puhe

Kokoomuslaisten (mm. Ben Zyskiewicz) perinteiseen asenneilmastoon on kuulunut paheksua työttömien köllöttelyä laiskana Suomen ylivoimaisessa sosiaalisessa turvaverkossa. Työttömiltä on kokoomuspiireissä vaadittu avustuksiensa vastikkeeksi jotain vastikkeellista työsuoritusta, vaikka edes marjojen poimintaa.

Vuoden 2016 uudenvuodenpuheessaan presidentti **Sauli Niinistö** otti esille myönteisenä esimerkkinä tällaisen valioyksilön toteamalla: "Loppukesän ja syksyn myötä sain seurata nuoren miehen Oscar Taipaleen suurta tarinaa pienistä marjoista".

"Hänpä poimi satoja litroja metsämarjoja ja teki hyvän tilin. Siitä tulee semmoinen mielensähyvittäjän olo, että kyllä minua sitten niin ilahduttaa tällainen juttu, että kaveri kerää marjat maasta ja panee

kaverinsa ja monet muutkin innostumaan samaan", Niinistö sanoi. Hesarin haastatteli seuraavana päivänä nuorukaista yllättävästä huomiosta. Haastattelun mukaan ensi kesänä Taipale toivoo saavansa marjastamisen lisäksi myös muita keksikkeitä.

Nuorisotyöttömyyden poistamisesta vasta Niinistön tulisi saada mielensähyvittäjän olo – kun kunnan työtä ei ole tarjolla, tällaisista tilapäistöiden kehittämisestä voi tulla tekijälle helposti mielensäpahoittajan olo. Ei se aina ole herkkua edes thaimaalaisille marjanpoimijoille, kun sielläkään ei ole tarjolla oikeata työtä, jolla perheensä voisi elättää. Uudenvuodenpuheessa toki voi luoda positivistista optimismia, mutta katteettomalla optimismilla on myös vähemmän mairitteleva nimi.

Ari Ojapelto
Tietokirjailija
Tampere

Taisteleva Vappu Helsingissä ja Pietarissa

Yhteisrintama välttämätön

Kansan äänen järjestöjen puheen Taistelevan työväen vappujuhlassa Narinkkatorilla käytti Markku Nieminen: "Työnantajaleiristä on viime parinkymmenen vuoden aikana tullut vaatimuksia työehtosopimusten heikentämiseksi – ja suorastaan niiden poistamiseksi. Kapitalistien ja yrittäjien vaatimukset ovat muuttuneet päivä päivältä röyhkeämmiksi. Työnantajat ovat jo vuosia sitten tuoneet julki vaatimuksensa työehtojen heikentämisestä ja "paikallisesta sopimisesta." Heidän päämääränsä on, että mitään TES:ta ei solmita, vaan työehdot sovittaisiin työnantajan ja työntekijän kanssa kahden kesken."

Vappuna rivit koottiin myös Helsingissä yhteen

"Samaan aikaan eduskuntavasemisto ja AY-liikkeen johto näyttävät sitoutuneen kapitalistisen markkinatalouden pelastamiseen. Tämä näkyy esim. viime syksynä SAK:n työnantajille esittämässä ansiotasoa heikentävissä esityksissä. Tosin ne eivät työnantajille riittäneet.

Vuosi sitten pidettyjen eduskuntavaalien jälkeen maahan pystytettiin hyvin oikeistolaisa politiikkaa ajava hallitus, jonka pääasiallinen tehtävä näyttää olevan yritysten toivelistan toteuttaminen. Vaalivoittajat perustelevat toimintaansa kansalta saadulla mandaatilla. Kansalta saatu kannatus ei kuitenkaan voi tarkoittaa sitä, että vaalien jälkeinen hallitus leikkauslietoinen voi potkia päähän köyhimpiä ja heikoimpia. Hallitus on selvästi yritysten, ei kansan asialla. Se on yritysten asialla, vaikka yrityksillä ei ole äänioikeutta eikä niiltä mandaattia kysytty. Hallituksen pakkolaki, yhteiskuntasopimus ja ns. työnäytesitykset kertovat karulla tavalla, että porvarit aikovat kumota suomalaisen hyvinvointiyhteiskunnan viimeisetkin rippeet. Toverit, hallituk-

sen työnäyte ei kelpaa. Hallituksen on erottava!

Me emme ole kokoontuneet työläisten kansainvälisenä juhla- ja mielenosoitus-päivänä ruikutamaan porvarin kieroutta. Me emme esitä vetoomuksia, emmekä kanoja toiveita. Taisteleva työväenliike nostaa esille jyrkän vaatimuksen työajan lyhentämisestä kuuteen tuntiin päivässä ansioita alentamatta, jyrkän vaatimuksen ostovoiman lisäämisestä palkkoja korottamalla, jyrkän vaatimuksen verosuunnitelun ja harmaan talouden lopettamiseksi sekä jyrkän vaatimuksen yritysten osinkojen leikkaamiseksi ja pakkotamisen investointeihin.

Näiden vaatimusten tueksi ja kovan oikeistolaisen politiikan suunnan muuttamiseksi on rakennettava yhteisrintama ja nostettava joukkovoimaa. Tässä rakennustyössä tarvitaan meitä kaikkia yhdessä ja jokaista erikseen. Toverit, olen varma, että taisteleva työväenliike onnistuu rakentamaan joukkovoimaan toimintansa perustavan yhteisrintaman."

Markku Nieminen

Pietarissa vietettiin myös punaista Vappua

Pietarissa marssittiin Vappuna Nevski prospektia pitkin. Venäjän Federaation Kommunistisen Puolueen marssijoukkoihin osallistui myös Neuvostouppseerien liiton, Valuutalainanottajien liikkeen, Virkamies-ten toimista kärsimään joutuneiden palstaviljelijöiden, Sodan lasten ja muiden järjestöjen edustajia. Perinteisten juhllallisten "Rauha, työ, toukokuu"-iskulauseiden lisäksi marssilla oli myös taisteluhenkisiä tunnuksia: "Porvaristo pöydän alle! Komsomol tulee!" ja "Fasismi ei pääse läpi!"

Isäkin aukiolla järjestetyssä toisessa vappujuhlassa puhunut VFKP:n kaupunkikomitean ensimmäinen sihteeri ja puolueen keskuskomitean jäsen Olga Hodunova korosti, ettei Vappu, jonka 130. vuosipäivää vietettiin ja joka on yhdistänyt työläisiä ympäri maailmaa yhteisten tunnusten alle, ole menettänyt ajankohtaisuuttaan tänäänkään. Hänen mukaansa vallassa oleva hallitus ei ainoastaan huononna työtätekevien oloja, vaan on myös kyvytön ratkaisemaan yhteiskunnallisia ongelmia. Hodunova kehotti kansalaisia sanomaan päätäväisesti ei hallituksen ajamille tuhoisille reformeille ja eläkerosvaukselle ja tulemaan aktiivisesti mukaan protestitoimintaan. Ainoa vaihtoehto nykyiselle turmiolliselle suunnalle on kehityksen pikainen muuttaminen sosialistisille raiteille.

VFKP:n keskuskomitean ehdokasjäsen Vladimir Dmitriev muistutti puheessaan Vapun synnyneen työläisten taistelupäiväksi, mutta muuttuneen neuvostoajana valoisaksi juhlapäiväksi, joka innosti neuvostoihmisiä uusiin urotekoihin ja työsaavutuksiin. - Nykyinen hallitus on mielettömällä reformeillaan tehnyt ja tekee edelleen kaikkensa Vapun muuttumiseksi juhlasta taistelevaksi ja vallankumoukselliseksi tapahtumaksi. Vain kommunistit yhdessä liittolaistensa kanssa pystyvät ottamaan vastuun siitä, että elämä muuttuu paremmaksi, Dmitriev korosti.

Viralliselta nimeltään "Kevään ja työn"-vappujuhlakulkueeseen Nevski prospektilla osallistui kymmeniä tuhansia pietarilaisia. Ehkäpä lähemmäs 100 000. Kulkueen alkupään suurimmat ryhmät edustivat Yhtenäisen Venäjä-puoluetta, ammattiliittoja sekä Pietarin eri kaupunginosien asukkaita. Näiden jälkeen tulivat Venäjän Federaation Kommunistisen Puolueen, Venäjän Kommunistisen Työväenpuolueen, Punaisen Rintaman sekä muiden vasemmistolaisien ja demokraattisten joukkojärjestöjen marssiryhmät. Bolshaja Morskaja-kadun risteyksessä kulkue jakautui kahtia. Ensimmäinen kääntyi oikealle kohti Palatsiaukiota, missä näitä odottivat omat puhetilaisuutensa. Kommunistit ja muut suuntasivat vasemmalle lisäkin aukiolle, missä järjestettiin kaksi suurta vappujuhla-tilaisuutta, Venäjän Kommunistisen Työväenpuolueen sekä Venäjän Federaation Kommunistisen Puolueen toimesta. Molemmissa tapahtumissa taisteluhenkä oli korkealla. Pidetyissä puheissa korostuivat työväenluokan kansainvälinen solidaarisuus, Venäjän omien ongelmien ratkaisuvaatimukset sekä sosialismin palauttamistavoite. Työläispuheenvuoroja oli paljon. VFKP:n tilaisuudessa venezuelalainen puhuja toivoi tukea kansansa taistelulle maansa vaikeassa yhteiskunnallisessa tilanteessa. Molemmat juhlat päättyivät yhteisesti laulettuun Kansainväliseen. (KÄ/Jaakko Ahvola)

"Kaikkien maiden proletarit, liittykää yhteen!" Venäjän Kommunistisen Työväenpuolueen ja Punaisen Rintaman vappujuhla Pietarin lisäksi aukiolla.

Komsomolin Pietarin kaupunkikomitean ensimmäinen sihteeri Anna Klotskova totesi, että ankaran talouskriisin oloissa hallitus kehottaa tavallista kansaa yön kiristyksiin, olemaan keikuttamatta venettä ja yhdistymään kansallisen johtajansa ympärille. Klotskovan mielestä hallitus yrittää todistella kansalaisille, että tavallisella venäläisellä työläisellä on jonkinlaiset yhteiset edut venäläisen porvariston kanssa. - Mutta meitä ei onnista sumuttamaan, vastauksemme hallitukselle on VFKP:n selkeä ohjelma, joka mahdollistaa maan ongelmien suurimman osan ratkaisemisen, Klotskova vakuutti.

Puheenvuorojen välissä pietarilaiset taiteilijat esittivät neuvostojen lauluja.

Yhteinen julkilausuma

Juhlan päätteeksi hyväksytyssä yhteisessä julkilausumassa muistutettiin maan taloudellisen tilanteen huononemisesta, reaali-palkan alenemisesta hintojen ja maksujen nousun seurauksena, palkkojen maksun myöhästymisistä, teollisuustuotant-

non laskusta ja varoitettiin viimeisen neuvostoajana luodun yhteiskunnallisen omaisuuden, kuten Gazpromin, Rosneftin, Aeroflotin ja Venäjän rautateiden yksityistämisestä. - Me kaikki muistamme gaidarilais-tshubaislaisten yksityistämisen tulokset. Me emme anna nykyisten yksityistämien viedä uudelleen maatamme perikatoon. Kommunistit ovat valmiita nostamaan maan ylös taloudellisesta umpikujasta ja esittävät kymmenkohtaisen kriisin vastaisen ohjelman.

Sen avainkohtia ovat Venäjän taloudellinen riippumattomuus, luonnonvarojen ja talouden perusalojen kansallistaminen, progressiivisen verotuksen toteuttaminen huippurikkaille, neuvostojärjestelmän mukaisen tieteen ja sivistysjärjestelmän palauttaminen ja maaseudun henkiinherättäminen. Ohjelman läpiviemiseksi esitettiin kansallisen luottamuksen hallituksen muodostamista. Siihen tarvitaan isänmaallisten voimien voittoa tulevissa Duuman vaaleissa.

Mediasta kokosi ja käänsi: Asko Julkunen

Venäjän Federaation Kommunistisen Puolueen vappukulkueen kärkipää Nevski prospektilla.

Militarismien sijaan on palattava puolueettomuuspolitiikkaan

Hermannin kerholla Kansan äänen järjestöjen vappujuhlassa avauspuheen käytti Tommi Lievemaa: "Elämme tänään monessa mielessä vaarallisia aikoja. Suomessa SSS-hallituksen politiikka tuhoaa hyvinvointivaltion rippeitä ja vie maatamme vaarallisen seikkailupolitiikan tielle ulkopoliitikassa."

Meitä hivutetaan Natoon myös "keittiönoven kautta". Pariisin tapahtumien verukkeella lainsäädäntöömme yritetään muutosta ottaa käyttöön Nato:n 5. artikla. Siksi tulee vastustaa lakialoitetta suomalaisten joukkojen käytöstä ulkomailla.

"Viime aikoina on kohuttu niin sanotuista Panaman papereista ja veroparatiiseista. On hyvä muistaa, että Panama on vain yksi lukemattomista veroparatiiseista. Jopa monet valtiot, kuten Luxemburg, lasketaan veroparatiiseiksi.

tai 10 000 miljardia tai jotain muuta – kukaan ei tiedä.

Etenkin kokoomus on tarmokkaasti pyrkinyt jarruttamaan harmaan talouden vastaista työtä. Viimeksi valtiovarainministeri Stubb yritti kyseenalaisin keinoin – mm.

Olemme nähneet tässä asiassa vain jäävuoren huipun. Edes veroparatiiseja päätyökseen tutkivilla tutkijoilla ei ole aavistustakaan, kuinka paljon varallisuutta on veroparatiiseissa kätkeytynä verottajan ulottumattomissa, toisin sanoen poissa muun muassa kansalaisille kuuluvista julkisista palveluista. Summa voi olla 100, 1000

valehtelemalla eduskunnalle – ajaa arvopapereiden omistusta piilottavaa hallintarekisteriä Suomeen. Toisin kuin Stubb väitti eduskunnalle, kaikki asiantuntijalausunnat olivat hallintarekisterihankkeelle kielteisiä.

Ulkopolitiikan saralla SSS-hallitus on entisestään tiivistänyt Suomen suhteita sotilasliitto Natoon ja sen johtajavaltio Yhdysvaltoihin. Samalla on käännetty selkä maamme tärkeimmälle naapurille Venäjälle, jonka vastaisessa pakoterintamassa Suomi on mukisematta mukana. Sotaharjoitukset Yhdysvaltojen kanssa Suomen maaperällä ovat ennennäkemätön ja vaarallinen provokaatio itäisen naapurimme suuntaan.

On palattava militaristisen pullistelun sijaan puolueettomuus- ja rauhanpolitiikkaan. Nykyhallitus on unohtanut historiamme ja Paasikiven-Kekkosen viisaat opetukset. Nato-yhteistyö on lopetettava ja Nato-jäsenyyshankkeet torjuttava lopullisesti."

Tommi Lievemaa

Protestointia Natoa vastaan voitonpäivänä

”Ei koskaan enää sotaa”

Tilaisuuden avauspuheenvuorossa **Marjaliisa Siira** totesi: Naapurimaassamme Venäjällä vietetään Voitonpäivää kahden päivän ajan. Siellä iloitaan 71 vuotta sitten Eurooppaan saadusta rauhasta. Tärkein iskulause on: ”Ei koskaan enää sotaa. Mitä tapahtuu täällä Venäjän länsipuolella? Tänään Suomessa Rissalassa, aivan Venäjän rajoilla, alkoivat USA:n ja Suomen kahdenväliset ilmasotaharjoitukset. Harjoitusten lentojen on ilmoitettu suuntautuvan Itään jopa Lappiin saakka. USA on tuonut kalustoaan ja sotilaita Venäjän naapurimaihin, Baltiaan ja Puolaan.

Pari päivää sitten USA:n tankit vyöryivät Moldovaan, joka sijaitsee lähellä Mustaa merta Ukrainan ja Romanian välissä. Moldovan läheisyydessä sijaitsee Venäjän Federaatioon kuuluva Krim. Myöskään Moldova ei kuulu Natoon. Toimintaryhmä ”Rauhan puolesta sotaa vastaan” katsoo tilanteen olevan kauhistuttava. Jäämereltä Mustalle Merelle on tällä hetkellä USA:n sotakalustoa ja sotilaita harjoittelemassa sotaa. Se on pitkä rintama ja tilanne edellyttää kaikilta rauhan puolustajilta aktiivista toimintaa.

Naapurisopua Venäjän kanssa ei ole syytä hukata

Tilaisuuden pääpuheenvuorossa **Rauni Salminen** käsitteli ”Isäntämaasopimuksen” mielettömyyttä: Juttelin pari päivää sitten Dragsvikissa asepalvelustaan suorittavan lapsenlapseni kanssa. Hän kertoi heidän suorittaneen Vihreitten Barrettien marssin. Sen pituus on 80-90 km ja kestää 24-28 tuntia. Keskeyttämisprosentti on huomattava. Juttelimme hypotermia testistä, jossa joukkue kelluu 15 minuuttia kylmässä Itämeressä. Tämä mielestäni osoittaa, että Suomen armeija osaa kouluttaa asevelvollisensa niin hyvin, että emme tarvitse jenkeiltä koulutusapua. Puhuimme USA:n ja Suomen yhteisestä tulevasta mähinnousuharjoituksesta Hankoon. Mielestäni on käsittämätöntä, että vieraat vallat voivat tulla harjoittelemaan Suomen valtausta. Suurin osa suomalaisista ei tiedä tämän perustuvan isäntämaasopimukseen. USA vain ilmoitti, että me tulemme nyt.

Kaikki valtiomiehemme eivät ennakkoon tienneet, mistä on kyse. Muistan, miten isäntämaasopimuksesta kysyttäessä huh-tikuussa 2014 Tuomioja TV:ssä selosti sen koskevan vain luonnonkatastrofeja, että ”jos meteoriitti vaika putoaisi Suomeen”. Hän ei kertonut, että luovutamme maamme toisen vallan käyttöön, kun ne tarvitsevat sitä. Kutsun tätä maanpetokseksi. Samanlainen petos tehtiin 30-luvulla. Silloinkaan kansalle ei kerrottu liittoutumisestamme Natsi-Saksaan, kunnes joukkoja alkoi ilmestyä tänne. Meillä on ollut 70 vuotta rauha ja naapurisopu Neuvostoliiton ja myöhemmin Venäjän kanssa. Sitä ei ole syytä lopettaa. Tätä ei kansa vastusta. Tämä asia, jonka takia olemme täällä, tulee saada koko kansan tietoisuuteen, koska meillä on paljon Nato-vastustusta ja rauhantahtoa.

Nato-vastustajien enemistöstä turvattava

Rauhanvoimien ratkaisevaa merkitystä Nato-selvitystyössä käsit-

Toimintaryhmä ”Rauhan puolesta sotaa vastaan” järjesti Voitonpäivänä 9.6.2016 tilaisuuden Helsingin Hakaniemessä Maailmanrauhan patsaalla. Tapahtumassa vaadittiin Suomea irtaantumaan Nato-suuntauksista, palauttamaan ystävällismieliset suhteet itänaapuriimme Venäjään sekä palaamaan puolueettomuuteen perustuvaan ulkopolitiikkaan. Kaikki tilaisuuden puhujat olivat hyvin huolissaan siitä, että johtopäätökset toisen maailmansodan kokemuksista on unohdettu, historiaa pyritään kääntämään päällelleen ja silmät ummistetaan avoimen fasisistiselta toiminnalta. Puheenvuorojen jälkeen tilaisuudessa luettiin ja hyväksyttiin järjestäjien laatima yhteinen kannanotto. Osa puheenvuoroista ja hyväksytty kannanotto julkaistaan takasivulla. Naton vastaisia protesteja järjestettiin myös Rissalassa ja Niinisalossa.

Suomen ulkopolitiikan keskeisin kysymys on tällä hetkellä Nato ja suhtautuminen Nato-jäsenyyteen. Naton toimesta ilmapiiriä kiristetään. Niinistö sanoi ”Putinin kovien puheiden sattuvan väärään aikaan”. Olisi tullut sanoa, että Naton, USAn ja EUn työntyminen sotilaallisesti kiinni Venäjän rajoihin ja USA:n sekä Naton sotaharjoitukset Suomessa uhkaavat vakautta ja rauhaa. Niinistö jättää tarkoituksellisesti olennaisen sanomatta.

teli **Juha Kovanen**: Kysymys Nato-kannatuksesta on kovasti esillä mm. gallup-tasolla ja lehdistössä. Onneksi kylmän sodan perinne jätti Suomeen vahvan Nato-vastustuksen. Ymmärrettiin, mikä on sotaliitto ja mikä on puolustusliitto. Tähän perustuen suomalaisten enemistöstä tänäänkin on Nato-vastaista. Ajatelkaapa kuitenkin, että jos siitä tiedotus-ympäristöstä, missä nyt elämme, kasvaa yksi sukupolvi, niin onko Suomessa enää Nato-vastustajien enemmistöä. Se on epävarmaa. Huolimatta siitä, että valtatie-dotus ja valtio eivät ymmärrä Naton ja länsimaiden sotapolitiikan tämänhetkistä luonnetta esimerkiksi Lähi-idässä, on rauhan ystävien tuotava asiaa julki.

Lähi-itä on pitkälti tuhottu juuri länsimaisen imperialismin valtapyrkimysten vuoksi, vaikka siinä ovat islamilaisten valtioiden sisäiset ristiriidat mukana. Tämän seurauksena meilläkin näkyvät nämä pakolaisvirrat. On välttämätöntä, että Nato:n ja USA:n sotapolitiikan rooli nykytilanteessa saadaan kansan tietoon ja kyetään sitä kautta turvaamaan Naton vastustajien enemmistö Suomessa. Suomen tulee olla puolueeton

Isäntämaasopimus on antautumissopimus

Isäntämaasopimus on historian kummallisimpia sopimuksia, arvioi puheenvuorossaan **Juhani Tanski**: Presidentti Niinistön piti se allekirjoittaa, mutta hän jänisti ja laittoi puolustusvoimain komentajan asialle. Perustuslaissamme sanotaan vain eduskunnan voivan tehdä tällaisen valtiosopimuksen. Presidentiltä allekirjoitus olisi vakava valtiopetos. Valtiopetos tapahtui, koska eduskunta ei tätä koskaan hyväksynyt. Teimme kaksi vuotta sitten tästä kante-lun eduskunnan oikeusasiamiehelle. Oikeuskansleri vastasi, että mitään isäntämaasopimusta ei ole solmitu. Se on todettu valheeksi, sillä isäntämaasopimus on nyt liitetty valtiosopimustemme joukkoon. Menossa on ensimmäinen Naton tai USA:n

sotaharjoitus Suomen maaperällä, jota suomalaiset eivät ole kutsuneet tänne. Isäntämaasopimus velvoittaa Suomea luovuttamaan harjoituksiin ja jopa oikeaan sotaan käytönsä kaikki voimavarat verotusoikeutta ja sairaanhoitoa myöten, mutta ennen kaikkea tiet, lentoken-tät, satamat ym. Jossain mielessä tämä muistuttaa antautumissopimusta. Siinähan sanotaan, että sopimuksen tulkintaerimielisyydet ratkaisee Naton päämaja. Tasan 71 vuotta sitten Natsi-Saksan johtajien ehdoton antautuminen liittoutuneitten joukoille oli juuri tällainen. Sen mukaan liittoutuneet saivat toimia Saksassa niin pitkään kuin halusivat.

Suomessa ja Ruotsissa on menossa voimakas Nato-kampanja. Ruotsissa on junailtu ”mielipidetutkimus”, joka osoittaa Naton kannatuksen naapurimaassamme olevan kasvussa. Tätä käytetään hyväksi myös Suomessa. Suomen korkeammat virkamiehet kävivät USA:ssa saamassa koulutusta informaatio-sodankäyntiin. Sitten amerikkalaiset konsultit kävivät pitämässä informaatio-sodan koulutusta alemmille ulko- ja puolustusministeriön virkamiehille. Nämä informaatio-sodankäynnin opettajat sanoivat, että jos esitetään valheellisia väitteitä, niin niitä ei pidä korjata, vaan toistetaan omaa väitettä yhä uudelleen ja uudelleen. Näin pyritään salaamaan, että on oikeasti olemassa näitä virheellisiä propagandistisia väitteitä.

Ruotsalaiset eivät kannata isäntämaasopimusta

Tilaisuudelle osoittamassaan postissa **Anita Salven** kertoi ruotsalaisten Nato-kannoista: Maailmalla ja varsinkin Suomessa liikkuu huhu, jossa väitetään, että ruotsalaiset olisivat NATOn Isäntämaan kannalla! Samat luvut julkaistiin ruotsalaisessa Dagens Nyheterissä! Se on valettu, mitä tulee sotahimoon! Mutta tietysti ihmiset vastaavat niin kuin heiltä kysytään. Tällä hetkellä ei ole tietoa, miten kysymys on kuulunut.

NATOn vastainen rintama

maksoi kevättälvella itse suuren mielipidekyselyn, joka valmistui keväällä. Kysymys kuului: ”Haluaisitko eduskunnan hyväksyvän Isäntämaasopimuksen NATOn kanssa, jos se tarkoittaisi, että neutraliteetti hylätään?” Vastaaajista 57 prosenttia vastasi EI, 27 prosenttia KYLLÄ, 16 prosenttia EI TIEDÄ.

Yritimme julkaista tutkimuk-sen myös suurimmissa päivälehdissä, mutta kaikki kieltäytyivät! Nyt ymmärrämme miksi. Eduskunta otti 25-26 toukokuuta kantaa ja äänesti isäntämaasopimuksesta. Siitä syystä levitettiin sotapropagandaa, ja siihen ei meidän tutkimuksemme sopinut. Totuus on, että ruotsalaiset eivät viime 200 vuoden aikana ole olleet sodan kannalla vielä kertaakaan. Ruotsin kansa jopa esti sodan 1905, kun Norja vaati itsenäisyyttä Ruotsista.

Ihmiset tietävät, että ainoastaan rauha teki Ruotsista hyvinvointivaltion ja vain rauha on voinut taata, että myös tavalliset ihmiset ovat saaneet jotakin verorahoista. USAssa asiat ovat täysin toisin. Siellä NATO ja sotakoneisto ovat tehneet valtiosta tärkeim-män ja suurimman kuluttajan suuryrityksille. Ei ainoastaan ase-teol-

lisuus menesty. Myös auto-, tekstiili-, huonekalu-, paperi- ja ruokateolisuus tekevät suurbisnestä, koska kaikkea tarvitaan siellä, missä sotilaita on. Sen vuoksi yhdeksän miljoonaa USAn kansalaista voidaan pitää yhteiskunnan ulkopuolella! Kukaan heitä ei kaipaa, koska maailman ehdottomasti suurimmilla yhtiöillä menee hyvin, koska valtio ainoana suorkuluttajana takaa, että heidän tuotteillaan on kysyntää! Jokaisen edistysellisen ihmisen on vastustettava kaikkia imperialistisia sotia!

Oli mieletön yritys irrottaa Krim Venäjästä

Heikki Männikkö käsitteli kysymystä onko Venäjä arvaamaton? Mielestäni Venäjä toimii tänäänkin sen loogiikan mukaan, mitä tilanne edellyttää. Muistamme, miten Neuvostoliitto antoi v. 1938 lähetystösihteerin Boris Jartseville tehtävän ottaa yhteyttä Suomen hallitukseen. Tarkoitus oli käynnistää keskustelut, joilla olisi voitu turvata Leningradin asema Kannaksen suunnasta. Rajan siirto ja eräiden Suomenlahden saarien vuokraaminen Neuvostoliitolle eivät johtaneet tuloksiin. Silloin tiedettiin Suomen liittoutuvan Saksan kanssa ja Kannaksen suunta oli Leningradin ja Neuvostoliiton kannalta hyvin tärkeä. Samalla tavoin voimme ajatella tänään Krimin merkitystä Venäjälle.

Krimillä on sijainnut Venäjän laivastotukikohta vuodesta 1783. Jokainen meistä tietää, että ei Venäjä alueen strategisen sijainnin vuoksi voi luopua Krimistä, jossa sijaitsee yksi sen tärkeimmistä laivastotukikohdista. Tämä ei ole arvaamaton politiikka. Sen tiesi Nato ennakkoon ja oli täysin uhkarohkeaa edes yrittää Krimin irrottamista Venäjästä. Jokainen voi miettiä, olisiko maailma turvallisempi, jos Krim kuuluisi Natolle ja mikä olisi maailman strateginen ja geopolittinen tilanne sen jälkeen? Jokainen meistä ymmärtää, että sellaista tilannetta ei missään tapauksessa voi olla. Mielestäni Venäjä toimi tässä aivan ennakoitavalla tavalla. Kun meillä oli hyvät suhteet itänaapuriimme oli koh-teliasta, että naapurimaiden valtiomiehiä ja hallituksia ei solvattu. Silloin meitä syytettiin ”suomettumisesta”. Tänään valehdellaan ja solvataan täysin estottomasti. Sitä ”vanhaa suomettumista” ei tarvinnut pelätä, mutta nykyistä suomettumista Naton suuntaan pitää pelätä.

Toimitti: Heikki Männikkö (muut puheenvuorot ja yhteinen julkilausuma takasivulla)

Voitonpäivää vietettiin 9.5.2016 perinteisesti Helsingin Hakaniemessä Maailmanrauhan patsaalla. Sen lahjoitti Moskovan kaupunki Helsingille, joka puolestaan lahjoitti Moskovalle ”Kansojen ystävyys” patsaan v. 1991. Fasisistien aineiden voimistuessa patsas on saanut selkeän ideologisen funktion. Äärioikeisto suhtautuu siihen vihhamielisesti. Jo 10.10.1991 Mikael Jungner kävi tervautuessaan sen. Kuva 9.5.2016 tilaisuudesta. Ville Rahikainen pitelee tarkkaa kopiota lipusta, joka 71 vuotta aiemmin nostettiin Berliinin valtiopäivätalon katolle voiton merkiksi.

Korean työväenpuolueen 7. edustajakokous linjasi tulevan kehityksen suuntaviivat ja strategian

Korean työväenpuolueen 7. edustajakokous pidettiin 6.-9. toukokuuta Pjongjangissa. Tilaisuus oli historiallinen, sillä edellinen edustajakokous pidettiin vuonna 1980. Toki pienempiä puoluekokouksia on pidetty säännöllisesti tässäkin välissä. Laajamittaisen edustajakokouksen järjestäminen kertoo siitä, että korealaisen yhteiskunnan voidaan katsoa saavuttaneen vakaan, eteenpäin suuntautuneen aseman 1990-luvun alusta saakka vaivanneiden vaikeiden vuosien jälkeen. 1990-luvun puolivälin jälkeen silloinen pääsihteeri Kim Jong Il kehitti puolueen linjaksi Songun politiikan, jonka mukaisesti Korean kansan armeija on kaikkein voimakkain vallankumousta edistävä voima. Tämä linjaus oli välttämätön Itä-Euroopan sosialismin romahduksesta ja samaan aikaan ajoittuneista lukuisista luonnonkatastrofeista selviämiseksi. Kokemus osoittaa, että linjaus oli oikea.

Kuvas: Rodong Simnun verkkosivusto
Puoluekokoukseen osallistui 3467 kokousedustajaa ja 1387 seuraajaa

Presidentti Kim Il Sungin 100-vuotishuhlien aikaan muutama vuosi sitten korealaiset jo epävirallisesti mainitsivat, että kohta voi olla aika tulkita uudelleen tilannetta Korean demokraattisessa kansantasavallassa (KDKT). Tämän puoluekokouksen järjestäminen kertoo juuri tästä tilanteen muuttumisesta. Poikkeuksellisten aikojen jälkeen työväenluokan puolue on jälleen voimakain vallankumousta eteenpäin vievä voima. Puoluekokous kertoo siis tilanteen vakiintumisesta.

Edustajakokouksen edustajat ovat läpileikkaus Korean kansasta

Korean työväenpuolueen edustajakokouksen edustajat edustivat katavasti eri kansanryhmiä. Kokousedustajia oli kaikkiaan 3467 henkilöä. Näistä 1545 oli puolueen poliittisia virkamiehiä, 719 hallinto- ja taloushallinnosta, 52 työväenjärjestöistä, 112 tieteen, koulutuksen, terveyden, median, kulttuurin ja taiteen edustajia, 786 perustuotantotyöläisiä, 6 japanilaisvastaisen taistelun veteraaneja ja 24 Korean sodan pitkäaikaisvankia. Naisia oli 315 henkilöä. Lisäksi seuraajia oli 1387 henkilöä mm. kahdesta muusta KDKT:n puolueesta; Korean sosiaalidemokraattisesta puolueesta ja Chondoistisesta uskontopuolueesta.

Avauspuheessa Korean työväenpuolueen ensimmäinen sihteeri Kim Jong Un kertoi laajasti yhteiskunnan kehityksestä kuluneiden vuosikymmenten aikana. Hän totesi, että Juche-aate on osoittanut voimansa ja lopullisesti vakiintunut vaikeiden vuosikymmenten jälkeen. Eurooppalaisen sosialismin romahdusta on seurannut imperialismiin merkittävä voimistuminen. Korean pakotteet ja KDKT:a uhkaavat provokaatiot ovat yksi osoitus imperialismiin voimistumisesta. Kim Jong Unin mukaan kaikkein merkittävien Korean työväenpuolueen saavutus tällä kaudella on se, että kansa työskentelee yksimielisesti sosialistisen päämäärän eteen.

Kim Jong Un kiitti myös puoluekokousta edeltäneeseen 70. päivän kampanjaan osallistuneita henkilöitä. Kampanjan tarkoitus oli voimistaa eri teollisuuden aloja ja tämä onnistui suunnitellusti. Kam-

panjasta muodostui merkittävä Korean kansan yhtenäisyyden osoitus. Kampanjan aikana vahvistettiin vesivoimalaitoksia, hiilikaivoksia, metallurgista teollisuutta ja raideliikennettä samoin kuin kemianteollisuutta, rakennustarviketeollisuutta, kevyttä teollisuutta ja maatalouden uudistamista. Samantyyppisistä kampanjoista korealaisilla on kokemusta menneiltä vuosilta. Ponnistelut yhteisen hyvinvoinnin parantamiseksi lisäävät yhteishenkeä ja taistelu- tahtoa.

Keskuskomitean tilannekatsaus

Ensimmäinen sihteeri Kim Jong Un piti kongressissa myös laajan tilannekatsauksen käsitellen poliittista tilannetta ja vallankumouksen rakennustyön etenemistä. Hän painotti kansan ja puolueen saumatonta yksimielisyyttä ja toisti puolueen strategisen linjauksen nuorison kouluttamiseksi vallankumoukselliseksi. Tässä työssä Korean demokraattinen kansantasavalta on onnistunut muita maita paremmin, Kim Jong Un totesi. Kim Jong Un korosti myös kolmen vallankumouksen, ideologisen, teknisen ja kulttuurivallankumouksen edistämisen välttämättömyyttä. Tieteeseen ja koulutukseen on panostettava edelleen riippumattoman kansantalouden rakentamiseksi. Tavoitteena on rakentaa Koreasta riippumattoman talouden jättiläisen. Sosialistiseen sivilisaatioon on myös hänen mukaansa panostettava. Nämä tavoitteet eivät voi onnistua, ellei koko kansa omaksu puolueen sosialistista ideologiaa.

Merkittävä linjaus oli myös se, että talous on vakiintunut siinä määrin, että talouden viisivuotissuunnittelu voidaan aloittaa uudelleen (2016-2020). 1990-luvun alkuun Koreassa noudatettiin 7-vuotissuunnitelmia, mutta talouden taantumisen myötä pitkän aikavälin suunnittelusta jouduttiin luopumaan. Nyt siis on aika palata tämän tyyppiseen suunnitteluun.

Kim Jong Un viittasi puheessaan myös Korean kansan tavoitteeseen maan jälleenyhdistämisestä sekä globaalin riippumattomuuden edistämiseksi. Jälleenyhdistämisen edistämiseksi on turvattava kansallinen riippumattomuus, turvattava rauha ja työskenneltävä ”kolmen kohdan ohjelman maan jälleenyhdistämiseksi” toteuttamiseksi. Kolmen kohdan ohjelma oli presidentti Kim Il Sungin vuonna 1972 esittelemä ohjelma maan jälleenyhdistämiseksi. Ohjelma esitettiin presidentti

Kim Il Sungin ja Etelä-Korean tiedustelupalvelun johtajan Lee Hu Rakin tapaamisessa toukokuussa ja eteläkorealaisen delegaation (entinen ulkoministeri Choe Gyu Han, Lee Hu Rak, Ghang Gi Yong) tapaamisessa marraskuussa. Kolmen kohdan ohjelman mukaisesti (1) jälleenyhdistäminen olisi toteutettava riippumattomasti ilman ulkopuolisten voimien painostusta korealaisten omien intressien pohjalta, (2) pitäisi edistää suurta kansallista yhtenäisyyttä sivuuttamalla aatteiden ja järjestelmien erilaisuus ja (3) kansallinen jälleenyhdistäminen pitäisi saavuttaa rauhanomaisin keinoin, asevoimaan turvautumatta.

Kim Jong Unin mukaan nyt tarvitaan Koreoiden välisten suhteiden perustavanlaatuisia parantamista. Koreoiden on kunnioitettava toisiaan ja työskenneltävä yhdessä maan jälleenyhdistämiseksi. Kaikki maiden väliset ongelmat on ratkaistava keskustelemalla, Kim Jong Un totesi puheessaan.

Hän valotti myös KDKT:n näkemystä imperialismiin vaikutuksesta maailmassa. USA:n imperialistinen politiikka sortaa pieniä kansoja ja pitää yllä jatkuvaa sodan uhkaa. Globaalin riippumattomuuden edistäminen nousi esiin useassa kohtaa puhutta. Kim Jong Un korosti lopuksi, että puolueen tavoitteena on maailma ilman sotia ja aggressiota ja että sekä puolue että valtio tulee työskentelemään alueellisen ja globaalin rauhan ja turvallisuuden edistämiseksi. Riippumattomuus, rauha ja ystävyys ovat KDKT:n ulkopoliittikan kulmakivet. KDKT haluaa myös edistää ydinaseettoman maailman toteuttamista. Ydinaseettomuus edellyttää kuitenkin tasapuolista ydinaseista luopumista.

Tämän hetkessä tilanteessa työväenpuolueen strateginen linja on Kim Jong Unin mukaan panostaa voimakkaasti kansantalouden kehitykseen ja samaan aikaan parantaa puolustusta sekä

Kuvas: Rodong Simnun verkkosivusto
Kim Jong Un esitti keskuskomitean tilannekatsauksen.

määrällisesti että laadullisesti niin kauan kun imperialistien sodanuhka on olemassa. Kim Jong Un korosti, että KDKT haluaa normalisoida suhteet ulkovaltojen kanssa riippumatta siitä, mikä on niiden ideologinen tai poliittinen järjestelmä. Tämä kuitenkin edellyttää, että KDKT:n suvereniteetti itsenäisenä ja riippumattomana valtiona tunnustetaan.

Kim Jong Un äänestettiin puheenjohtajaksi

Puoluekokous vahvisti myös Kim Jong Unin aseman puolueen johdossa valitsemalla hänet puolueen puheenjohtajaksi presidentti Kim Il Sungin tavoin. Toki hän oli ollut puolueen johdossa tähänkin saakka, virka-asemaltaan puolueen ensimmäinen sihteeri. Puolueen keskuskomiteaan valittiin 129 jäsentä ja 106 varajäsentä.

KDKT:n uutistoimisto KCNA kirjoitti nykyisen aikakauden olevan ”mallima” aikakauden kuvaten kehityksen nopeutta. Korealaisessa mytologiassa mallima tarkoittaa hevosen 10 000 ri:n päivävahtia (n. 3900 km). Vastavälinäinen nopean kehityksen aika-kausi oli 1950-luvun Korean sodan jälkeinen jälleenyhdistämisen kausi, jota kutsuttiin chollima-aikakaudeksi. Aasialaisessa mytologiassa chollima tarkoittaa hevosen 1000 ri:n päivävahtia (390 km).

Loppuyhteenvetossa puheenjohtaja Kim Jong Un veti yhteen puoluekokouksen annin. Hän muistutti puolueen iskulauseen ”kansan hyväksi ja kansaan luottaen” mukaisesta politiikasta kansan hyvinvoinnin parantamiseksi. Hän muistutti myös presidentti Kim Il Sungin iskulauseen ”kansa on minun jumalani” ajankohtaisuudesta puolueen johtamistyössä.

Varsinaisen kokouksen jälkeen pidettiin keskuskomitean ensimmäinen täysistunto, jossa valittiin muut puolueen toimihenkilöt kuten poliittinen toimikunta ja sen puhemies, puolueen sotilasko-

missio, puolueen pää-äänenkantajan Rodong Simmunin päätösmittaja sekä puolueen osastojen johtajat.

Yhteenveto

Puoluekokouksen merkittävimpänä antina voidaan pitää strategista linjausta,

jonka mukaan KDKT:ssa panostetaan voimakkaasti sekä talouden kehittämiseen että puolustuksen parantamiseen. Tästä on osoituksena talouden pitkän aikavälin suunnitellun aloittaminen uudelleen vuosien tauon jälkeen. Puoluekokous vahvisti myös halukkuuden kansainvälisen yhteistyön tiivistämiseen tasavertaisen kumppanuuden pohjalta. Ideologisesti ollaan siirtymässä takaisin tilanteeseen, jossa vallankumouksen eteenpäin vievä voima on työväenluokka, kun vallankumousta eteenpäin vievänä voimana pidettiin aiemmin armeijaa.

Puoluekokouksen aika oli lännessä trollauksen ja väärän tiedon levittämisen kulta-aikaa

Puoluekokouksen aikaan KDKT:ssa vieraili paljon länsimaisia toimittajia, myös Suomesta. Pääsääntöisesti meikäläistä uutisointia leimasi vihamielinen suhtautuminen Koreaan ja paikkaansa pitämättömien tietojen tahallinen levittäminen. Osaltaan kyse saattoi olla myös toimittajien osaamattomuudesta.

Eräs uutinen esimerkiksi käsiteli KDKT:n teollisuuden omistusta. Kuullun ”asiantuntijan” mukaan teollisuuden omistus on Kimin perheen hallussa. Kaikki kuitenkin tietävät, että sosialistisessa maassa valtio omistaa kaikki merkittävät tuotantovälineet. Toisessa uutisessa väitettiin Songun politiikan tarkoitettavan sitä, että talous on armeijan omistuksessa, kun todellisuudessa Songun-politiikalla tarkoitetaan armeijan merkittävää roolia vallankumouksen viemiseksi eteenpäin.

Kuriositeettina voidaan mainita myös Korean kansanarmeijan esikuntapäällikkö Ri Yong Gil, joka eteläkorealaisen uutistoimiston mukaan teloitettiin vehkeilystä syytettynä helmikuussa 2016. Puoluekokouksessa hänet valittiin jälleen puolueen keskuskomiteaan ja poliittisen toimikunnan varajäseneksi.

Juha Kiekki

SSS-jengi luulojen varassa

Jatkoa sivulta 8

ollut kiristävää. Pelkällä yhteiskunta- / kilpailukykyopimukseksi naamioidulla työmarkkinaratkaisulla ongelmia ei ratkaista. Saksassa ja Ruotsissa yksikkötyökustannukset ovat korkeammat kuin Suomessa

Vuonna 2014 Suomi oli 7. vaurain maa maailmassa

Sipilä väitti syyskuussa 2015, että valtio velkaantuu melkein miljoonan euron tuntivauhtia ja velka on ylittämässä 100 miljardin rajapyykin. Sipilän tiedoissa on miljardien virhe. Väite, että Suomi velkaantuu, ei pidä

paikkaansa, sillä Suomen valtion varallisuudeksi katsottavat lakisääteisten eläkerahastojen sijoitustuotot ovat suuremmat kuin valtion velanoton kasvu. Kyse on Sipilän tietämättömyydestä tai hän harhauttaa tahallaan kansaa.

Talouspolitiikan arviointineuvoston puheenjohtaja ja hallituksen avustaja professori Roope Uusitalo toteaa: jos IMF sitoisi valtionvelan nettovelkaan eikä nykyisellä tavalla bruttovelkaan, Suomi ei hipoiisi EU:n velkarajoja.

Jos Suomen valtionvelka mitattaisiin toisella tavalla, Suomi ei olisikaan lähellä ylittämässä EU-sääntöjen 60 prosentin velkarajaa.

IMF:n 10/15 julkaiseman nettovelkataulukon mukaan varakain on Norja ja Suomi on listalla seitsemäntenä, heti Saudi-Arabian ja Omanin jälkeen.

Suomi on ylivoimainen ykkönen EU:ssa (x)

Veikkaan, että kun viime vuoden tilasto julkaistaan, Suomi nousee ainakin sijalle 5. Kaikki Suomen edellä olevat maat ovat öljyvaltioita ja öljyn hinnan romahdus on saattanut ainakin Saudi-Arabian valtiotalouden kriisiin.

Juhani Tanski

(x)(<http://blog.hse-econ.fi/?p=6897>).

Bolivaarinen Venezuela aggression keskiössä

Argentiinassa ja Brasiliassa tapahtuneet vallanvaihdot vasemmistolta oikeistolle heikentävät Latinalaisen Amerikan integraatiota ja tulevat heijastumaan kielteisesti maanosan valtioiden yhteistyöjärjestön UNASUR:in toimintaan. Tapahtuneen seurauksena Venezuela on menettänyt tärkeitä liittolaisiaan omassa maanosassaan. Maanosan oikeistolaistumisprosessi uhkaa myös sen omaa valtiollista tulevaisuutta.

Ulkoinen uhka

Venezuelan oikeisto-opposition ja Yhdysvaltain hallituksen yhteistyö on kiistämätön tosiasia. USA operoi Caracasin suurlähetystönsä kautta ja rahoittaa The National Endowment for Democracy –järjestön (NED) ohjaamana maan oikeiston toimintaa. NED on v. 1983 perustettu, USA:n kongressin rahoittama ja tukema poliittinen avustusjärjestö. Sen toimintaa ohjaa käsitys, jonka mukaan vapaus on ihmisen universaali päämäärä, joka voidaan toteuttaa kehittämällä demokraattisia instituutioita, menettelytapoja ja arvoja. NED tukee vuosittain sadoin lahjoituksin demokratiaa puolustavia kansalaisjärjestöjä Afrikassa, Aasiassa, Keski- ja Itä-Euroopassa, Euraasiassa, Latinalaisessa Amerikassa ja Lähi-idässä. Organisaatio nimeää arvomaailmakseen ihmisoikeudet, riippumattomat tiedotusvälineet, kansalaiskoulutuksen sekä demokraattisten arvojen ja kulttuurin voimistamisen.

Yhdysvaltojen vakoilulentokone AWACS Boeing E-3 Sentry on loukannut jo kahdesti toukokuussa 2016 Venezuelan ilmatilaa. Tutkakone on paranneltu sotilasversio Boeing 707 -suihkukoneesta, jota voidaan käyttää erilaisiin tiedustelutehtäviin kuten kuvaamiseen, ydintarkkailuun ja elektroniseen vakoiluun. Kolumbian entinen presidentti Alvaro Uribe ehdotti toukokuun alussa Miamiassa pidetyssä konferenssissa ulkomaisten sotilaiden lähettämistä Venezuelaan auttamaan maan oikeisto-oppositiota. Vaikka Venezuela on kyennyt hoitamaan kaikki kansainväliset velvoitteensa ja velkansa ajallaan, maalle ei ole silti myönnetty lainoja omien kansallisten investointien rahoittamiseksi.

Sisäinen uhka

Yhdysvaltain tukema Venezuelan oikeisto-oppositio yllyttää kansaa nousemaan hallituksen julistamaa kansallista hätätilaa vastaan järjestämällä suurmielenosoituksen ja mellakoita. Kuka tahansa saa osoittaa edelleen mieltään Venezuelan kaduilla, kun protestointi ei muutu väkivaltaiseksi mellakoinniksi. Hallitus edellyttää mielenosoittajilta maan lakien ja viranomaisten kunnioittamista.

Venezuelan oikeisto-oppositio on kerännyt 1,85 miljoonaa allekirjoitusta presidentin syrjäyttämistä vaativan kansanäänestyksen toteuttamiseksi. Kerätyistä nimistä lähes 190 000 on tarkastuksessa osoittautunut väestörekisterin mukaan haudan takaa kirjoituksi. Vaikka oppositio onnistuisi keräämään vaadittavat kaksi miljoonaa allekirjoitusta, itse kansanäänestyksen suorittamiseen kuluu nimien jättöpäivästä vielä 170 vuorokautta. Lisäksi kuka tahansa rekisteröity äänestäjä voi tämän prosessin aikana tehdä valituksen ilmenneistä rikkomuksista, jolloin kansanään-

Venezuela on ollut vuosia median systemaattisen aggression ja vääristelyn keskiössä. Tilanne maassa kiristyi entisestään v. 2015 maan oikeistokoalition MUD:n saatua vaaleissa roiman enemmistön maan parlamenttiin. Presidentti Nicolas Maduron mukaan nykyinen tilanne muistuttaa hyvin paljon kevään 2002 vallankaappausyritystä. Samat voimat yrittävät jälleen vallankaappausta. Venezuelan bolivaarisen tasavallan hallitus julisti 16.5.2016 tämän vuoksi maahan hätätilan voidakseen vakauttaa maansa tilaa sekä estää sitä uhkaava ulkoinen interventio ja sisäinen vallankaappaus.

Kuva: TeleSurin tv-lähetyksistä. Presidentti Maduro puolustaa päättäväisesti bolivaarisen Venezuelan saavutuksia oikeiston vallankaappausuhkaa vastaan

tyt voidaan lykätä vielä entisestään.

Hallitus on kutsunut maan oikeisto-opposition edustajia useita kertoja vuoropuheluun maan ongelmista. Nämä ovat järjestään kieltäytyneet kaikista neuvotteluista. Oikeiston vallassa oleva parlamentti kieltäytyy hyväksymästä kansallista hätätilaa.

Hätätilaohjelman sisältö

Bolivaarisen hallituksen julistaman hätätilaohjelman keskeisenä sisältönä ovat päivittäistavaroiden myynnin ja saannin turvaaminen Venezuelassa, ilmastonmuutoksen vaikutusten torjuminen säätelämällä julkisen ja yksityissektorin työaika- ja maan sisäiset turvallisuustoimet järjestyksen ylläpitämiseksi ja epävakauden torjumiseksi, aseiden kannon kieltäminen väliaikaisesti julkisilla paikoilla (rikollisuuden suitseminen), julkisen sektorin antama tuki yksityissektorille markkinoinnissa, tavaroiden jakeluketjussa sekä hamstrauksen, kiskurihintojen, salakuljetuksen ja talousrikosten torjunta. Lisäksi Kansallinen bolivaarinen armeija takaa ravinnon ja perustarvikkeiden perillemenon asianmukaisesti väestölle. Hallitus rajoittaa valuutan myyntiä, jollei sen käyttö tarkoitus aja väestön tarpeita ja elvytä maan taloutta. Valtiovarainministeriö maksaa näistä toimista koituvat kustannukset.

Kansainvälinen media ajaa vallanvaihdon asiaa

Kansainvälisessä lehdistössä bolivaarisesta vallankumouksesta puhutaan järjestään pahaa. Kansainvälisissä sanomalehdissä uutisoidaan presidentti Maduron epätoivosta ja ennustetaan hänen presidenttikautensa tulevan jäämään kesken. Häntä syytetään salaliitoista ja sotilasvallankaappauksen valmistelusta. Hänen väitetään ostaneen aseita käytettäväksi siviilejä vastaan. Lisäksi maan kerrotaan olevan sisällissodan partaalla. Presidentti Maduron oman arvion mukaan kansainvälinen vääristelykampanja mediassa tähtää Venezuelaan kohdistuvan ulkomaisen intervention yleiseen hy-

väksymiseen.

Helsingin Sanomat liittyi tansa mukaisesti 18.5.2015 kansainvälisten mediahyeenojen joukkoon: "Öljyn alhainen hinta maailmalla olisi ongelma Venezuelalle, vaikka maata johdettaisiin hyvin. Nyt se viimeistelee tuhoa, jota Maduro kutsuu Yhdysvaltain talous-sodaksi Venezuelaa vastaan. Sellaisia on nähty Etelä-Amerikassa, mutta tämän tuhon Venezuelan hallitus aiheuttaa itse."

Meillä on oikeus hallita itseämme

Presidentti Nicolas Maduro toteasi 17.5.2016 Caracasissa pidetyssä kansainvälisessä lehdistökonferenssissa mm: "Meillä on oikeus hallita itseämme. Me olemme tehneet sitä 17 vuotta Venezuelassa. Olemme imperialismin uhreja. Tämä on sen pahin hyökkäys 10 vuoteen. Tiedotusvälineiden omistajat ovat tärkeitä vaikuttajia tässä politiikassa. Tämä on kansainvälisen median salaliitto venezuelalaisia vastaan niin, että kaikki oikeisto-opposition teot voidaan oikeuttaa. Ette saa täältä sitä, mitä te haette!"

Orwell ja historian väärentäminen

"Kuka kontrolloi menneisyyttä, kontrolloi tulevaisuutta, mutta kuka kontrolloi nykyisyyttä, sillä on kaikki valta menneisyyteen" (George Orwell).

Suomen kouluissa opetetaan länsimaista historiaa. Toisen maailmansodan Euroopassa ratkaisi USA:n ja Ison Britannian joukkojen maihinnousu Normandiaan. Tässä tulkinassa neuvostojoukkojen marssi Stalingradista Euroopan halki kohti Berliiniä on kai joku vaatimaton episodi koko Eurooppaa hallinneen natsi-Saksan kukistamisessa.

Todellisuudessa "kansainväliselle yhteisölle" eli USA:lle ja Iso-Britannialle tuli kiire saaliinjaolle, ennen kuin neuvostojou-

"Sotilaallinen interventio Venezuelaan ei ole tähän mennessä onnistunut. Imperialistit halusivat ottaa takaisin vallan, jonka he menettivät v. 1999 Hugo Chávezille. Meidän on noustava vastarintaan interventiota vastaan humanismin, demokratian ja vallankumouksen puolesta. Teemme kaiken, mitä käsissämme on saavuttaaksemme maamme sisäisen rauhan."

"Me pyydämme rauhaa ja yhteistyötä maanosamme. Meillä on oikeus kasvaa ja kehittyä itsenäisesti. Me pyydämme solidaarisuutta maailmalta. Me emme polvistu, vaan aiomme toimia humanistisesti ja demokraattisesti perustuslakimme mukaisesti kaikissa olosuhteissa ja tilanteissa. Me aiomme selviytyä näistä vaikeista olosuhteista."

Miksi bolivaarista Venezuelaa on syytä puolustaa?

Venezuelan v. 1999 perustuslain 2. artiklan mukaan: "Venezuela rakentuu demokraattisesta ja sosiaalisesta oikeusvaltiosta ja oikeudenmukaisuudesta, joka pitää ylimpinä arvoina oikeusjärjestyksessään ja toimissaan elämää, vapautta, oikeudenmukaisuutta, tasa-arvoa, solidaarisuutta, demokratiaa, sosiaalista vastuuta ja yleisesti etusijalla ihmisoikeuksia sekä eettistä ja poliittista moniarvoisuutta."

Vuodesta 1999 alkaen bolivaarinen Venezuela on velvoittanut itsensä täyttämään kansalliset ja kansainväliset ihmisoikeusvelvoitteet, joihin lukeutuvat poliittiset, taloudelliset, yhteiskunnalliset kulttuurilliset ja kansalaisoikeudet. YK:n ihmisoikeussopimuksen mu-

kaan "jokaisella on yhteiskunnan jäsenenä oikeus sosiaaliturvaan sekä oikeus kansallisten toimenpiteiden ja kansainvälisen yhteistyön kautta kunkin maan järjestelmä ja voimavarat huomioonottaen, nauttia hänen ihmisarvolleen ja hänen yksilöllisen olemuksensa vapaalle kehittymiselle välttämättömiä taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia."

Yhteiskunta, joka kykenee tarjoamaan kaikille jäsenilleen yhtäläisen siedettävän ja oikeudenmukaisen elämän ja puhtaan luonnon, on kestävä yhteiskunta. Venezuelan oikeisto-oppositio ei ole tarjoamassa venezuelalaisille tällaista vaihtoehtoa. Sen vaihtoehtona on maan perustuslain kumoaminen ja raaka uusliberalistinen kapitalismi. Tämä tarkoittaisi käytännössä valtion tulojen ankaraa karsimista, sosiaaliturvan leikkaamista, itsenäistä keskuspankkia, korkotason nousua, valtion yhtiöiden yksityistämistä, valtion vetäytymistä tuotannosta ja tuonnista, hintasäännöstelyn lopettamista ja bolivarin vaihtokursin kelluttamista, pääomien valvonnan poistamista ja hallituksen läpinäkyvyyden loppumista. Tämä politiikka johtaisi bolivaarisen vallankumouksen yhteiskunnallisten saavutusten tuhoutumiseen ja sitä todennäköisesti seuraavaan sisällissotaan.

Matti Laitinen 18.5.2016 Hands Off Venezuela – Finland

Lähteet: Venezuelanalysis: James Suggett, 27.12.2015 "Potential Paths out of the Economic Crisis"; Telesur 17.5.2016, Venezuelan perustuslaki 1999, Venezuelanalysis 17.5.2016; HS 18.5.2016.

Venezuelan suunnasta käydään ankaraa taistelua. Tietoinen kansa kannattaa bolivaarisen vallankumouksen saavutuksia.

Sodista ei päästä hävittämättä kapitalismia. Porvariston ideologit ovat kaukana edellä ns. vasemmistoa, joka tyytyy toistelemaan porvariston huutoa Stalinin vainoista ja totalitarismista. Siinä virressä ei ole muuta kuin vainoa ja teloituksia. Neljäntoista länsivallan hyökkäys Neuvosto-Venäjälle ja siitä alkanut ns. kansalaissota ja sen kaikki uhrat ovat bolshevikien syytä siitä riippumatta, kuka tappoi ja tuhosi aiheuttaen nälänhätää ja kurjuutta. Tämän politiikan jatkoa on Neuvostoliiton ja sosialismin historian vääristely, jota porvaristo jatkaa kaikissa "riippumattomissa" tiedotusvälineissä ja oppikirjoissa.

Wiljo Heikkinen vanhempi huoneenrakentaja Lapinlahti

Pan-turkkilaisuus Euroopassa

Turkkilaista vientifasismia - Harmaat sudet

Harmaat sudet on turkkilaisen nationalistisen MHP-puolueen nuorijärjestö. MHP ylitti vuoden 2015 vaaleissa kymmenen prosentin äänikynnyksen. Harmaat sudet käyttävät väkivaltaa ja kohdistavat sitä erityisesti kurdeihin, armenialaisiin ja vasemmistolaisiin aktivisteihin. Turkin ohella Saksassa ja Ruotsissa toimivia Harmaita susia luonnehditaan äärikansalliseksi järjestöksi. Se on syyllistynyt terroritekojen ohella huume- ja asekauppaan, joilla se rahoittaa toimintaansa. Harmaat sudet toimivat presidentti Erdoganin ja muiden ministerien tietien yhteistyössä Turkin salaisen poliisin kanssa. Harmaiden susien ja MHP:n perustaja, Alparslan Türke, ilmoitti aikoinaan tavoitteekseen yhdistää kaikki turkinsukuiset kansat, joihin kuuluivat mm. turkmeenit, Kiinan uiguurit, Venäjän tataarit ja azerit.

USA auttoi Harmaita susia taloudellisesti 1960-70-luvuilla ja antoi salaista koulutusapua järjestölle. Harmaat sudet toimi 1960-70-luvuilla Turkin armeijan alaisuuteen kuuluvassa erikoissodankäynnin jaostossa, jonka päämaja sijaitsi Ankarassa samassa rakennuksessa Yhdysvaltain sotilasviranomaisten kanssa.

Harmaat sudet murhasivat 694 ihmistä vuosien 1974 ja 1980 välillä. Turkin valtion päätettyä lopettaa rauhanneuvottelut PKK:n johtajan Abdullah Öcalanin kanssa, MHP julkaisi kannanoton, jonka mukaan he ottaisivat ohjat omiin käsiinsä, jos valtio ja turvallisuuspalvelu eivät ratkaisisi "tilannetta" PKK:n kanssa, toisin sanoen alistaisi kurdeja näkymättömiin terrorismin avulla. Kurdien tai armenialaisten kansanmurhaan tähtäävä suunnitelma ei eroa millään tavalla natsi-Saksan Wannseen konferenssin tavoitteista. Harmaiden susien painostus on johtanut käynnissä olevaan kurdikaupunkien vastaiseen piirityskampanjaan Bakurissa Pohjois-Kurdistanissa.

Harmaat sudet toimivat myös Euroopassa

Turkin Kansallisen Yhdistyksen varapuheenjohtaja, Barbaros Leylani syyllistyi äskettäin rotuvihaan yllyttämiseen Tukholmassa järjestetyssä mielenosoituksessa. Hän huusi 9.4.2016 Sergelin torilla: "Kuolema armenialaisille!" ja "Turkki herää! Armenialaisten koirien pitäisi varoa. Kuolema Armenian koirille!" Leylanin yhdistys, joka saa Ruotsin valtiolta rahallista tukea, on antanut samantapaisia lausuntoja muistakin etnisistä ryhmistä. Nämä ajatukset kasvavat turkinruotsalaisten joukossa, mikä on huolestuttavaa. Barbaros Leylani ei ole tuntematon Ruotsin valtiolle. Hän toimii yhtenä Turkin valtion virallisista toimittajista. EU:n alueella elävät uusnatsit ovat syyllistäneet romanit, muslimit, kurdit ja kommunistit. Rahaeliitti on uusliberalistisella talouspolitiikallaan antanut tukensa uusnatseille syyllistämällä köyhiä, vanhuksia, työttömiä tai maahanmuuttajia valtioiden taloudellisesta tilasta.

Kurdit järjestivät Turkin vastaisen protestin 30.1.2016. Vaadittiin loppua Turkin valtion harjoittamalle terrorismit. Maailmalle muistutettiin, että Kurdistanissa on meneillään kansanmurha.

Tämä fasistijärjestö ei ole järjestäytynyt ainoastaan Turkissa, vaan myös osassa Eurooppaa. Saksassa järjestöllä on jo jopa kymmenentuhatta jäsentä. Ruotsissa se on näyttänyt hyökätessään vuonna 1999 Ruotsin Kommunistisen Puolueen jäsenten kimppuun heidän jakaessaan Turkia boikotoimaan kehoitavia lentolehtisiä. Ruotsissa asuvien kurdiaktivistien kimppuun on käyty useasti. Syyskuussa 2015 yksi heidän järjestönsä tiloista joutui pommihyökkäyksen kohteeksi ja 13. helmikuuta 2016 kurdiaktivistia ammuttiin hyökkäyksessä Fittjan kaupunginosassa Tukholmassa. Medioilta ja kansalta on piilotettu se, että Ruotsin poliisi ei tutki tätä kurdiaktivistin murhaa aktiivisesti.

Harmailla susilla sekä muilla kiihkoturkkilaisilla toimilla pyri-

tään osoittamaan Euroopalle ja Turkille itselleen psykologisesti, että "me turkkilaiset olemme täällä Euroopassa ja että meidät on huomiotava, alkää unohtako meidän voimaamme, me olemme ja tulemme aina olemaan suurvalta" - tämä uhkaileva tieto jää tarkoituksella valta-medialta piiloon.

Miksi Turkki toimii näin Euroopassa?

Turkki on hävinnyt diplomaattisesti Lähi-idässä ja uhkailee siksi Eurooppaa pakolaiskysymyksillä kiristämällä. Se käyttää apunaan terroristijärjestöjään, kuten Harmaita susia. Kurdien omien puolueiden edustajat ovat toimineet jo pitkään Euroopassa kuten esimerkiksi Democratic Union Party (YPG), Naisten Yekinenyên Parastina JIN (YPJ) sekä De-

mocratic Union Party (PYD). PYD on myös avannut kahdessa Euroopan maassa toimistonsa. Kun Rojava ja sen johtavan puolueen edustajat on hyväksytty virallisesti ja hiljaisesti Euroopassa, Turkki pelkää puhevaltansa ja uskottavuutensa menetystä. Poliittisesti tämä tarkoittaa, että kurdien vaikutusvalta on lisääntynyt ja kurdit otetaan vastedes päätöksissä enemmän huomioon Euroopassa. Tämä raivostuttaa Turkia.

Turkin tavoitteena on saada oman sateenkaarensa alle liitettyä kaikki turkkilaiset ja turkinsukuiset kansat keinonaan rasimin ja demonisoinnin lisääminen Euroopassa maahanmuuttajia kohtaan. Turkki harjoittaa "hajoita ja hallitse"-politiikkaa Lähi-idässä. Turkin pelko aiheutuu Rojavan ja Bakurin alueiden vaikutusvallan laajene-

misesta.

Kurdien "kolmas tie"

Kurdien tavoitteena on, ettei Lähi-idän poliittinen uudistus saa pysähtyä Rojavaan. Rojavan, Bakurin sekä Rojhelatin alueiden poliittisena tieenä on "kolmas tie". Se tarkoittaa, etteivät kurdit liittoutua USA:n eivätkä Venäjän johdolla toimiviin liittoutumiin, vaan kulkevat omaa liittoutumatonta tietään. "Kolmas tie" on Abdullah Öcalanin ideologinen, demokraattista konfederalismia ajava tie. Kurdit voivat tuki liittoutua jomman kumman kanssa taktisesti saatuttaakseen omat strategiset tavoitteensa. He voivat tilapäisesti liittoutua sotilaallisesti, mutta eivät ideologisesti.

Tämän oman tien kulkemisen Turkki liittolaisineen haluaa estää; Turkin mielestä maahanmuuttajien pelosta aiheutuvan rasismien lisääntyminen estäisi tämän kurdien tavoitteleman kolmannen, eli eurooppalaisen tien ja sitoisi heidät jompaan kumpaan liittoutumaan. Todistettavasti Turkki on käyttänyt ISIS-terroristijärjestön apua pyrkimyksessään hävittää kurdit ja muut etniset ryhmät. ISIS taas yrittää propagandassaan luoda vastakkainasettelua islamin ja lännen välille, mikä helpottaisi uusien jäsenten rekrytointia järjestön riveihin.

Upporikkaan Turkin ystävän, Masud Barzanin, tavoitteena on luoda Irakin Kurdistanista kurdighetto, "pikku Kurdistan", jossa kurdit voivat elää tiukassa komennossa, mutta kurdien poliittinen aktiivisuus kielletään ja elinolosuhteita heikennetään Syyriassa, Turkissa ja Iranissa, kuten Israel toimii Palestiinan suhteen.

toimittanut ja koonnut: Juhani Valo

Lähteet:

Ville Kyrönlahti/Vastavalkea.fi, Ilta-lehti, Rojavakommittéerna -yhteisliittymän sivulla ruotsiksi 14.2.2016 nimellä Turkisk fascism i Sverige – Grå vargarna.
<http://rojavapuolesta.tumblr.com/post/140872291350/turkkilaisista-fasismia-ruotsissa-harmaat-sudet>

Eskolan arvostelun arvostelua

Eskolan jutun ingressissä sanotaan: "Tuore kirja suomalaisesta fasismista niputtaa kaikki ääriliikkeet samaan muottiin". Eskolalla ei näytä olevan erottelukykä tai hän ei ymmärtänyt lukemaansa tai lioittelee tahallaan. Eskola tulkitsee teosta oikeistolaiseen tapaan eli hiljaa hyväksyy fasismia.

Eskolan mielestä poliittisesti merkittäviä olivat vain Lapuanliikkeen talonpoikaismarssi 1930 ja Mäntsälän kapina 1932. Marsi sai aikaan hallituksen vaihdoksen ja kommunismin kielteivät lait ja kapina vallankaappausyrityksen. Kokoomuslainen presidentti P.E. Svinhufvud esti sen.

Lapuanliikkeen jatkajan Isänmaallisen Kansanliikkeen (IKL) nuorisjärjestön Sini-mustien kuvaus on Eskolasta hauskaa luettavaa. Näin tietysti on kokoomuslaisen mielestä. Se tuo Eskolan mieleen 1970-luvun taisolaiset, vaikka heillä oli eri tavoitteet kuin sinimustilla. Eskola lieene lukenut huolella Hannah Arendtin Totalitarismin synnyn.

Professori Seikko Eskola arvioi teoksen Oula Silvennoinen, Marko Tikka & Aapo Roselius, Suomalaiset fasistit, mustan sarastuksen airuet, otsikolla Liiioittelua fasisteista (Nykypäivä 4/2016). Eskola (1933-) on historian tutkija ja Kanavan päätoimittaja 1973-1996. Kanavaa julkaisi 1974 Suomalaisuuden Liiton lisäksi Korkeakoulu- ja tiedepoliittinen tutkimussäätiö (KTTS), jonka tehtävänä oli mies ja ääni -periaatteen sekä vasemmistoradikalismien vastustaminen yliopistohallinnossa eli toimia tiedepoliisinä. Eskola on ollut myös kirkolliskokouksen jäsenenä ja osallistunut maallikkojäsenenä kirkkohallituksen toimintaan varapuheenjohtajana ja ollut Kirkon tutkimuslaitoksen johtokunnan puheenjohtaja. Eskola suhtautuu fasistiteokseen vähättelevästi.

Fasistisia järjestöjä

Eskolasta on täyttä harhaa pitää talvisodan jälkeen syntyneitä Aseveljien Liittoa fasistisena. Se oli kommunismin vastainen ja vastavoima Suomen ja Neuvostoliiton rauhan ja ystävyyden seuralle. Aseveljien Liitto lakkautettiin 1945 fasistisena.

Eskolan mukaan lioittelua on sanoa jatkosodan aikaista Suomen Valtakunnan Liittoa (SVL) fasistiseksi. Se oli saksalaismielinen poliittinen järjestö. SVL:n päämääränä oli toimia IKL:n "varaliikkeenä" ja taata kansallismielisen toiminnan jatkuminen. SVL oli kansallissosialistinen järjestö, jonka päämääränä oli Saksan voittaessa nukkehallituksen perustaminen Suomeen. SVL koros-

ti muun muassa rotuoppeja ja halusi hävittää juutalaiset.

Luokkasota

Eskola kirjoittaa: "Liian vähälle huomiolle tekijät jättävät fasististen liikkeiden kannatuksen taustan, 1918 kapinan punaisten väkivallan ja Neuvostoliiton uhkan. Vanha työväenpuolue oli merkittävin osin rakentanut kannatuksen keruunsa luokkavihan lietsomisen varaan." On mielenkiintoista, mutta ymmärrettävää, että Eskola ei tuo esiin valkoisten väkivaltaista terroria.

Tuolloin ei voinut olla Neuvostoliiton uhkaa, koska oli Neuvosto-Venäjä. Se ei uhannut Suomea eikä hyökännyt Suomeen kuten valkoiset hyökkäsivät Itä-Karjalaan.

Työväenpuolueen ei tarvinnut lietsoa luokkavihaa, sillä sen synnyn aiheuttivat työnantajat ja kartanonherrat. Eskola koettaa selittää, että Euroopan lähes 30 valtiosta 1939 oli enää 12 demokratiaa, yhtenä Suomi. Tätä Eskola ei perustele lainkaan. Hänen mielestään ilmeisesti valkoinen hegemonia on demokratiaa.

Ädalen, Pariisi ja Lapuanliike

Yllättäen Eskola tuo esiin, kuinka Ruotsin poliisi ampui 1931 Ädalenissa viisi kommunistien lakkomielenosoittajaa. Pariisissa 1934 järjestysvalta avasi tulen äärioikeistolaisten mielenosoituksen jälkeen edustaja kamariin tunkeutujia vastaan. Ka-

pinassa kuoli 20 ja satoja haavoitui. Sääliittävästi Eskola antaa synninpäästön Lapuanliikkeelle, sillä "Lapuanliikkeen tilillä olevat kolme murhaa eivät niiden [Ädalen, Pariisi] rinnalla ole iso asia". Kuitenkin yksikin murha on liikaa. Valkoiset ovat jo unohtaneet 1918 tekemänsä murhat.

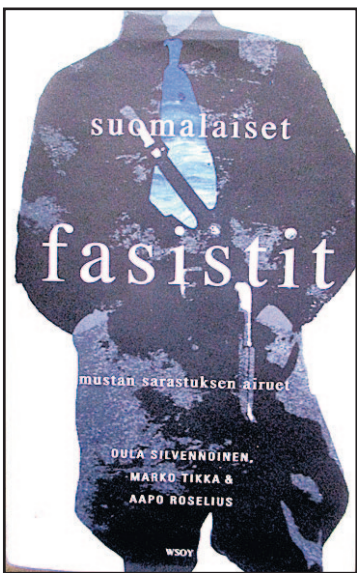
Lopun kappale: "Sotien välinen Suomi kuului siis Euroopan demokraattiseen vähemmistöön. Demokratia ja oikeusvaltio olivat maanosamme mittasuhteissa juurtuneet tänne poikkeuksellisen syvälle." Harjoittamatta ikäsyryntää arveluttaa, ovatko 83-vuotiaan Seikko Eskolan muisti ja ymmärrys enää toimintakunnossa. Jos ovat, niin oikeistolainen Eskola jatkaa valkoisen valheen toistoa.

Hannu Kautto 2016-05-28

Lähteet: Seikko Eskola, Liiioittelua fasisteista, Nykypäivä 4/2016, <http://www.digipaper.fi/nykypaiva/128628/> sekä verkko.

SUOMALAISET FASISTIT (2)

WSOY:n kustantamana ilmestyi tutkijoiden Oula Silvennoisen, Marko Tikan ja Aapo Roseliuksen suomalaista fasismin käsittelevä teos "Suomalaiset fasistit, mustan sarastuksen airueet". Oheisessa artikkelissa Matti Laitinen arvioi teosta. Kansan ääni on julkaissut arvion kahdessa osassa. Ensimmäinen osa oli edellisessä (2/16) numerossa ja toinen osa tässä numerossa (3/2016)

Lapuan liike ja IKL

"Lapuan liike oli paitsi ulkoisilta muodoiltaan talonpoikainen ja pohjalaisen kansanliikkeen muodon saanut liike myös heränneiden poliittisen liikehännän yksi päätepiste. Yhteiskunnallinen vaikuttaminen ja kirkollinen työ olivat kietoutuneet 1900-luvun alkuvuosikymmenten kirkonmiesten toiminnassa toisiinsa, eivätkä heränneiden johdohahmot olleet poikkeus... Martti Pihkala selitti heränneille sisällissodan taisteluksi ihmisen itsekkyyttä ja maallista turmellusta vastaan: koska tämä sota halusi tuhota kulttuurikansojen nykyiset ja vastaiset terveet voimat, oli käytävä vastastaan oikean uskon, rehellen työn ja vielä syntymättömän, ruumiillisesti ja henkisesti terveen sukupolven puolesta." (Suomalaiset fasistit s. 223–224)

Lapuanliike toimi fasistien poliittisena siipinä. Se taisteli Jumalan avulla pirua ja ryssää vastaan. Sen aatteellisenä perijänä oli fasistien Isänmaallinen Kansanliike, joka muutettiin puolueeksi v. 1932. Ikkolit vastustivat kommunismia ja kansainvälistä sosialismia. He halusivat vähentää eduskunnan valtaa. IKL:n keskeisenä päämääränä oli yhteiskunnallinen vallankumous, kansankokonaisuuden rakentaminen, jonka sisältönä oli sekoitus konservatismia, valtiotalismia ja sosiaalidarvinismia.

"IKL:ssa yhdistyi kaksi voimaa; uudessa liikkeessä valta oli AKS:n ideologeilla ja muutamalla keskeisellä vanhan Lapuan liikkeen nimellä, joista Arne Somersalo ja Paavo Susitaival erityisesti edustivat eurooppalaista rintamamiesten henkeä." (Suomalaiset fasistit s. 237)

IKL:lla oli v. 1936 14 kansanedustajaa. Siitä tuli suomalaisen fasismin tärkein vaikutuskanava.

Historioitsija Oula Silvennoisen mukaan fasismi voidaan määritellä lyhyesti väkivaltaan valmiiksi kansallismielisyydeksi. Hänestä "vaatimus yhtenäisestä, vahvasta ja puhtaasta kansakunnasta vie suvaitsemattomuuteen." Natsien kansallissosialismi oli totalitarismia, jolle oli ominaista kutsumuskohtalo, nationalismi, rasismi, juutalaisvastaisuus, vasemmistovihamielisyys, johtajan ehdoton yksinvalta, kaikkialle ulottuva ja monopolisoitu valtioideologia, kansalaisten valvonta ja alistaminen sekä teollistettu murhaaminen. Natsi-Saksalla oli oma sosiaalidarvinistinen moraalikäsitteensä, jota se toteutti tinkimättä. Suomalaiset fasistit uskoivat samoihin periaatteisiin.

Sen jäsenistöön kuului enimmillään 80 000 jäsentä. Sotavuosina 1941–43 puolue istui maamme hallituksessa. Kokoomus teki J.K. Paasikiven johdolla puolueeseen pesäeron.

Suomalaista eugeniikkatiedotusta

Ajan henkeä kuvaa hyvin v. 1933 Hannes Salovaaran toimittama Otavan tietokirja "Eläinten maailma" Sen 5. osassa selvitetään rotuhygienian sisällystä ja merkitystä myönteisessä hengessä:

"Tulevaisuudesta huolehtiminen on sekä jokaisen ajattelevan yksilön että elinvoimaisen kansan kaikkein tärkein ja siveellisestikin korkein velvollisuus. Menneiden sukupolvien historiallisen perinnön, kansan oikeuksien ja vapauden säilyminen ja puolustaminen, riippuvat siitä, millainen on edellisten polvien jättämä biologinen perintö, siis millaisen ihmisaineksen hoidettaviksi ne ovat historiallisen perinnön jättäneet... Kansan tulee säilyä perusaltaan terveenä, elinkykyisenä, rappeutumattomana sukupolvesta sukupolveen. Rotuhygienian eli eugeniikan tehtävänä on niiden menettelytapojen löytäminen, jotka tekevät tämän mahdolliseksi... Tieteellisen työn tuloksien soveltaminen kansojen tulevaisuuden palvelukseen on rotuhygienisen työn yhteiskuntapoliittinen tehtävä."

Armeijan ja poliisin yhteydet natseihin

Talvisodan syttyminen v. 1939 vahdutti Euroopan fasistiset liikkeet osallistumaan sotimiseen Neuvostoliittoon vastaan. Suomeen saapui vapaaehtoisten joukossa merkittäviä fasistijohtajia Latviasta ja Tanskasta sekä rivifasisteja muualta Euroopasta ja yksi Hitleriä myötäilevä lehtimies USA:sta.

Talvisota toi uutta puhtia AKS:n toimintaan. Sodassa kaatui yhteensä 128 seuran valajäsentä, useimmat heistä upseereina. Seura katsoi lunastaneensa kaatuneidensa kansallisen vallankumouksen johtajuuden: "Suomen kansan taistelu sotatalvena ei ollut muuta kuin AKS:n oppien ehdotonta ja täydellistä tunnustamista". (Suomalaiset fasistit 342)

Valtiollisen poliisin nuorempi apulaispäälikkö Bruno Aaltonen alkoi lämmittelä jo talvisodan aikana Suomen suhteita Natsi-Saksaan. Hän kirjoitti helmikuussa 1940 vanhoille tuttavilleen Reichssicherheitshauptamtin hallinto-osaston päälliköille Werner Bestille ja Gestapon päälliköille Heinrich Müllerille. Toukokuussa Valtiollinen poliisi ryhtyi avustamaan Saksan tulevia sotilaallisia valmisteluja luovuttamalla Suomeen paenneen Latvian turvallisuuspalvelun apulaispäälikön Saksan ja NL:ä koskevaa tiedustelutietoa natsien käyttöön.

Suomalaiset toimivat natsien

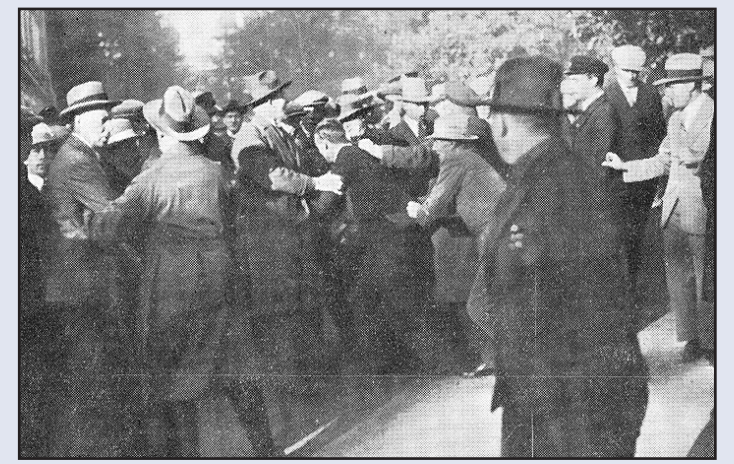
liittolaisina Toisessa maailmansodassa. Joulukuussa 1940 laadittuun Barbarossa suunnitelmaan liittyi merkintä: "Suomen armeijan tehtävät: pikainen naamioitu liikekannallepano. Osallistuminen hyökkäykseen Rovaniemen alueelta mikäli mahdollista valiojoukoin. Tähän tarkoitukseen määrättävä 2 suomalaista divisioonaa (suuremmalle määrälle joukkoja ei ole tilaa). Hyökkäys Laatokan molemmin puolin Laatokan kanavalle ja Syvärille. Tähän tehtävään asetettava Suomen armeijan pääosa... Kesäkuun 22. päivästä (1941) alkaen, jolloin Hitler ilmoitti, että Suomi tulee käymään sotaa yhdessä Saksan kanssa, Suomen armeijan ja Suomessa olleiden saksalaisten joukkojen hyökkäys kehittyi täsmälleen niiden operaatio-suunnitelmien mukaisesti, jotka oli jo useita kuukausia aikaisemmin laadittu Saksan ja Suomen yleisesikuntien neuvotteluissa sekä vahvistettu Salzburgissa." (Lähde: O.W. Kuusisen valitut teokset, s. 338–341, Edistys, Moskova)

Sosiaalidemokraatit ja fasismi

Suomen Aseveljien Liitto perustettiin Helsingissä 4.8.1940. Kokoukseen osallistui kaikkiaan noin 200 aseveliyhdistyksen edustajaa kautta Suomen. Kokous kutsui marsalkka Mannerheimin liiton ensimmäiseksi kunniajäseneksi. Puheenjohtajaksi valittiin kenraalimajuri Paavo Talvela (jääkäri ja heimosoturi). Liittotoimikunnan varapuheenjohtajaksi valittiin SAK:n sihteeri Jorma Tuominen (SDP) ja toiseksi varapuheenjohtajaksi kouluneuvos L. Arvi P. Poijärvi. Kun tämä valittiin liiton pääsihteeriksi, puheenjohtajistoon valittiin professori N.A. Osara (AKS).

"Aseveljiliitto oli suora yritys saattaa voimaan rintamamiesten yhteenkuuluvuudentunteeseen perustuva poliittinen linna-rauha, joka heikentäisi puolueiden vaikutusvaltaa ja valmistelisi tietä kansalliseen yksimielisyyteen vetävän autoritaarisen Suomen rakentamiselle." (Suomen fasistit s. 356). Sosiaalidemokraattisen puolueen yhteyteen perustettiin kesällä 1940 Raivaajat-järjestö. Sen johdossa toimivat mm. Elannon sihteeri Kullervo Kulmala ja SAK:n puheenjohtaja Eero A. Vuori sekä asevelisocialisti, kapteeni Kalle Lehmus ja Väinö Leskinen. Lehmuksen ymmärrys fasismin kohtaan syveni niin paljon, että hän kuului v. 1942 laajennettuun SS-vapaaehtoistoimikuntaan.

Raivaajien kirjeessä 30.11.1940 parlamentin sosialisteille todettiin mm.: "Koko kansallamme on varsin tärkeätä, että työväenliikkeemme omaksuu kaikista ennakkoluuloista vapaan asenteen myöskin Saksan ja Italian kansojen suorittamaa kansallista uudistus-työtä kohtaan pyrkien siihen tutus-

Fasistien toiminta oli 30-luvulla rajua meininkiä. He tuhosivat 28.3.1930 Vaasassa "Työn Äänen" kirjapainon. Asia oli esillä 4.6.1930 Vaasan raastuvanoikeudessa. Sosialistisen työväenpuolueen edustajana oikeudessa esiintyi Asseri Salo (STP:n kansanedustaja). Lapualaisfasistit kokoontuivat raastuvanoikeuden eteen ja huusivat "Asseri autohon". Hänet otettiin kiinni väkivalloin, pahoinpideltiin, vietiin Lapualle ja muilutettiin Viitasaarelle. Eteläpohjanmaalle lapuanliike julisti voimaansa ns. "Lapuan lain". Kuva "Kipinästä tuli syttyä" - kirjan kuvitusta.

tumaan objektiivisesti, mutta korostaen samalla sitä, että Suomen kansan on itsensä löydettävä ne keinot ja menettelytavat, joita sen on käytettävä onnellisemman tulevaisuuden saavuttamiseksi." (Suomalaiset fasistit s. 357)

Kansallismielinen oikeistopopulismi on vahvistunut

Suomen liittäminen v. 1995 Euroopan unioniin ja siirtyminen v. 2002 euroon tarkoittivat käytännössä uusliberalistiseen talousmalliin siirtymistä. Unionin neljän perusvapauden – pääomien, työvoiman, tavaroiden ja palveluiden liikkuminen – on toteutettu lakkauttamalla ja yksityistämällä valtion liikeyrityksiä ja valtioenemmistöisiä osakeyhtiöitä, romuttamalla Suomen pankin asema, tuhoamalla Posti- ja lennätinlaitos, luopumalla valtion kannattavista tytäryhtiöistä, yksityistämällä kunnallisia palveluita sekä antamalla maan luonnonvarat kansainvälisten sijoittajien käyttöön. Valtion tuotantosektorin tuhoaminen on kasvattanut olennaisesti pysyvää pitkäaikaistyöttömyyttä Suomessa. Uusliberalismiin olennaisesti kuuluva valtion tarjoamien peruspalveluiden supistaminen ja sosiaalipolitiikan tiukat säästöohjelmat ovat synnyttäneet Suomeen yli miljoonan köyhyysrajan alapuolella tai sen liepeillä elävän ihmisjoukon. Markkinatalouden elementtejä on tuotu mukaan julkishallintoon. Kaikki tämä on luonut pohjan fasismin uudelle esiinmarssille Suomessa.

Kansallismieliset, äärioikeistolaiset puolueet ovat vahvistaneet 2010-luvulla merkittävästi asemaansa Euroopan unionin jäsenvaltioissa ja niiden kansallisissa parlamenteissa. Valkoiset työväenpuolueet väittävät ajavansa isänmaan asiaa, puolustavansa köyhä ja vähäosaisia sekä edistävänsä kansallista turvallisuutta. Nämä tuuliviiripuolueet ajavat kuitenkin käytännössä suurpääoman asiaa sekä edistävät muukalaisvihaa ja kotimaidensa militarisoimista. Kun kodit ja koulut eivät enää kykene kasvattamaan ihmisoikeuksia kunnioittavia kansalaisia, kasvatus jää kaveripiiriin ja median varaan. Seura tekee tunnetusti kaltaisekseen. Tietämätön ja tyytymätön ihmisjoukko on hyvä raaka-ainetta rasismille ja fasismille. Sille on helppo syöttää uskotavia viholiskuvia. Natsiliput liehuvat jo mielenosoituksissa, katupartiot partioivat kaduilla, vihapuheet pauhaavat sosiaalisessa mediassa ja

lotat hilluvat Linnan juhlissa. Eduskunnassa istuu jo kansallissosialismin nimeen vannovia kansanedustajia. Valkoisia perinteitä vaalitaan Suomessa yhä julkisemmin.

Nykyfasismi

Nykyfasisteille "biologisten teemojen rinnalle vähintään yhtä tärkeäksi on kohonnut kulttuurillinen rasismi: ajatus siitä, että kulttuurisesti erilaiset ihmiset ovat kerta kaikkiaan yhteen sovittamattomia ja heidät on sen takia pidettävä oman yhteiskunnan ulkopuolella rajoittamalla ankarasti maahanmuuttoa." Heille on ominaista lisäksi "kaikkea perinteistä halveksiva kulttuurimarxismi, sukupolvesta vähemmistöjen oikeudet, feminismi, vasemmistolaisuus, ateismi ja monikulttuurisuus... Islamofobia on astumassa tai astunut antisemitismin asemaan maailmankuvan keskeisen salaliittoteorian moottorina." (Suomalaiset fasistit s. 462–464)

Voimassa olevassa Pariisin rauhansopimuksessa todetaan, "että tultuaan Hitlerin Saksan liittolaiseksi ja osallistuttuaan sen rinnalla sotaan Sosialististen Neuvostotasavaltojen Liittoa, Yhdistynyttä Kuningaskuntaa ja muita Yhdistyneitä Kansakuntia vastaan, on osaltaan vastuussa tästä sodasta."

Rauhansopimuksen 8. artiklan mukaan: "Suomi, joka välirauhansopimuksen mukaisesti on ryhtynyt toimenpiteisiin hajoittaakseen kaikki Suomen alueella toimivat fasisminluontoiset poliittiset, sotilaalliset tai sotilaallisuontoiset järjestöt sekä muut järjestöt, jotka harjoittavat Neuvostoliitolle tai muille Yhdistyneille Kansakunnille vihamielistä propagandaa, sitoutuu olemaan vastaisuudessa sallimatta senluontoisten järjestöjen olemassaoloa ja toimintaa, joiden tarkoituksena on kieltää kansalta sen demokraattiset oikeudet."

Matti Laitinen

Lähteet:

Oula Silvennoinen, Marko Tikka ja Aapo Roselius: Suomalaiset fasistit – mustan sarastuksen airueet, WSOY 2016; Leo Martti Nieminen: Suur-Suomi saasta, Laatu-lehti Ky, 1975; Wikipedia, Finlex.fi; Hannes Salovaara: Eläinten maailma, s. 323–325, Otava 1933; O.W. Kuusisen valitut teokset, s. 338–341, Edistys, Moskova

”Menneisyys otettiin takaisin” (2)

Vuoden 1989 vastavallankumous DDR:ssä, kapitalistisen sekasorron paluu ja sitä seurannut romahdus, tieteellinen maailmankatsomus ja Kreikan kansan taistelu monopolien diktatuuria vastaan johti vuoropuheluun Margot Honeckerin kanssa.

Margot Honecker (17.4.1927-6.5.2016) toimi opetusministerinä DDR:ssä (1963 – 1989) ja oli Erich Honeckerin leski (1912 – 1994). Erich Honecker oli SED:n pääsihteeri ja valtion päämies vuodesta 1971 – 1989. Margot Honecker ei antanut aikaisemmin lausuntoja lehdistölle, sen jälkeen kun hän lähti vapaaehtoiseen maanpakoon Chileen. Margot Honecker poistui keskuudestamme 6.5.2016.

V. 2014 lokakuussa julkaisi kreikkalais-makedonialainen uutistoimisto ANA-MPA alla olevan haastattelun voimakkaasti lyhennettynä. Pitkä versio oli tarkoitettu lehden tilaajille. Sittemmin saksalainen Junge Welt julkaisi marraskuussa 2015 laajemman version. Ruotsin kommunistien lehti Riktpunkt julkaisi n:o 10:ssä (2015) Margot Honeckerin haastattelun kääntämällä Junge Weltin artikkelin ruotsiksi. Riktpunktista artikkelin Kansan äänelle suomensi Wäinö Pietikäinen. Nyt julkaistaan kirjoituksen toinen osa.

Mitä te sanotte vainajista muurin vaiheilla?

Vainajia oli lukuisia, pakolaisia ja rajavartijoita. Väkivaltainen kuolema on aina valitettava tapaus. Jokainen pakolainen, joka kuoli luvattomassa rajanylityksessä, oli yksi liikaa. Se aiheutti surua monissa perheissä. Poliittisessa vastuussa olevat valittivat omaisten ohella. Oli valitettavaa, että nuoret ihmiset eivät osanneet ottaa vastuuta elämästään ja seurasivat länsiagenttien houkutuksia ja ylittivät rajan laittomasti.

1990 haastettiin rajavartioita oikeuteen kuolemantapauksista, vaikka he toimivat DDR:n lakien mukaan. Myöskin poliittisia johtajia tuomittiin vankilaan, kuten heille oli jo tehty natsiaikana, taistelustaan fasismia vastaan. Länsi-Saksan tuomioistuimet tuomitsivat. Niitä ei koskaan ollut puhdistettu fasisteista.

-Mitä hyvää näitte DDR:ssä ja mitä olisitte voineet tehdä paremmin ”ensimmäisessä saksalaisessa sosialistisessa valtiossa”.

DDR:ssä oli joka kansalaisella oma paikkansa. Kaikilla lapsilla oli ilmainen koulutus ja sopiva työ valmistumisen jälkeen. Työ ei ollut pelkäämään rahan tienaamista. Sukupuolten välisiä palkkaeroja ei ollut, oli vain kysymys suorituskyvystä. Naisten tasa-arvo ei jäänyt vain paperille. Lasten ja vanhusten hoito oli taattu laissa. Lääketieteellinen hoito oli ilmainen ja kulttuuri ja vapaa-ajan aktiviteetit olivat kohtuuhintaiset. Sosiaalinen turvallisuus oli itsestään selvyyttä. Ei ollut kerjäläisiä eikä kodittomia. Maassa oli solidaarisuushenki ja monet työskentelivät yhteisen hyvän vuoksi.

DDR ei ollut paratiisi. Oli puutteita arkielämässä ja sen politiikassa. Tehtiin päätöksiä, joissa päättäjät eivät aina olleet tilanteen tasalla. Mutta verrattuna tämän päivän tilanteeseen useimmissa kapitalistisissa maissa, niin olosuhteet DDR:ssä muistuttivat paratiisia. 25 vuodessa on kasvanut uusi sukupolvi, jolla ei ole omia muistikuvia DDR:stä. Unohdus. Ja sen varaan länsisaksalaiset satsaavat propagandassaan. Mitä enemmän aikaa kuluu sitä törkeämmäksi valheet käyvät.

Palatakseni teidän kysymyseen oli kyllä paljon, jonka olisimme voineet tehdä paremmin, olisi pitänyt käydä enemmän keskusteluja ajankohtaisista kysymyksistä ja ongelmien ratkaisuista. Mutta on kyseenalaista, olisimmeko voineet pelastaa silloin vallitsevissa olosuh-

teissa.

-On ollut paljon puhetta Stasista. Kuinka sen toiminta sopi talonpoikais- ja työläisvaltion?

Ilman pidempiä puheita se oli välttämättömyys. Ensimmäinen talonpoikais- ja työläisvaltio oli silmätikuna saksalaisille kapitalisteille. He taistelivat meitä vastaan kaikin keinoin. Jo DDR:n perustamisesta saakka jouduimme tekemisiin terrorin ja solutuksen kanssa ja maahan lähetettiin agentteja. Länsi-Berliinissä toimi koko maailman vakoilujärjestöt. Teufelsbergin kukkulalta jenkit kuuntelivat satojen kilometrien syvyydelle itään päin.

DDR:n turvallisuuspalvelu oli jaettu ulkomaaosastoon, vastavakoiluun ja Turvallisuusministeriöön. Kyseessä oli täysin laillinen toiminta, jollaisia kaikilla valtioilla on. Vuoden 1990 ”Stasista” maalattiin piru seinälle. Sen palveluksessa olleita pilkattiin, valheita valheidelle päälle kerrottiin Stasista, kirjoitettiin joukko kirjoja, tehtiin elokuvia ja perustettiin mielikuvituksellisia museoita ja esitettiin mielettömiä väitteitä ”hirveästä Stasista”.

Jos verrataan nykypäivän vakoilujärjestöjen toimintaa ja terroria, niin siinä kalpenee Stasin rooli DDR:ssä. Nykylvakoilulaitosten suuruisiin tehtäviin ei DDR:ssä olisi koskaan ollut varaa. Niin kauan kuin DDR oli vihollisten hyökkäyksen kohteena, niin tarvittiin Stasi torjumaan hyökkäyksiä. Nyt kun ei enää ole DDR:ää, niin ei myöskään tarvita Stasia. Turvallisuuspalvelut eivät ole vain vaarallisempia tänä päivänä, vaan vähemmän tarpeellisia kuin silloin. Tiedustelupalvelut tulisi lakkauttaa koko maailmassa.

-Teitä on syytetty siitä, että olette ministerinä ollessanne militarisoineet opetuksen, kun siihen liitettiin kodin puolustus. Pitääkö se paikkansa?

On vain ihme, että minua ei ole syytetty esikouluopetuksesta, joka alkoi 3-vuotiaana ennen peruskoulua, jossa sitten hyvin koulutetut opettajat opettivat humanismin hengessä rauhan puolesta ja muiden kansojen kunnioittamisesta. Mutta että opetukseen liittyi pari tuntia kodin puolustusta, niin lännessä sitä nimitettiin opetuksen militarisoinniksi.

Ministeriössä oli yksimielisyys, että ennen asevelvollisuutta yläasteen kouluissa oli kohtuullista antaa perustavanlaatuista tietoutta asevelvollisuuteen valmistautuessa. Asevelvollisuus kesti lain mukaan 18 kuukautta. Ehkä se ei ollut parhain

Margot Honecker oli merkittävä poliittinen vaikuttaja ja toimi DDR:n opetusministerinä vuosina 1963-1989

ajatuksemme, mutta on aina helpoa olla jälkiviisas.

-Oletteko edelleenkin marxilais-leniniläinen? Oletteko edelleenkin kommunisti ja miksi?

Minulle se ei ole vain määritelmä, sillä olen kommunisti. Aatteelle uskollinen ei ehkä ole paras ilmaisutapa. Marxilais-leniniläisyys on maailmankatsomus, eräs tapa ymmärtää maailman tapahtumia, ymmärtää sen lainalaisuuksia ja siten suunnistaa elämässä. Jotkut uskovat korkeimman ohjaukseen ja toiset, että kaiken on kohtalo määrännyt. Me kommunistit olemme materialisteja ja seuraamme tieteellistä maailmankatsomusta. Näin ollen kaikki on ihmisten luomaa. Riisto ja sorto ei ole jumalien tahdosta riippuvaa eikä minkään muunkaan, joka meidän tulisi hyväksyä. Oikeudenmukaisemman ja rauhanomaisemman puolesta on syytä taistella nyt jos koskaan. Tulee estää, ettei kansoja tuhota sodilla, nälällä ja kulkutaudeilla. Luonnonvaroja ei tule riistää kapitalistien voiton tavoittelussa. Ihmisyydellä on vain tulevaisuus, jos kapitalistien pankki- ja muu taloudellinen valta murretaan. Mutta vapaaehtoisesti pääomapiirit eivät luovu vallastaan.

-Pidättekö edelleenkin yhteyttä vanhoihin tovereihin? Esimerkiksi DKP:hen Saksassa, KKE:hen Kreikassa taikka muihin?

Minulla on hyvät suhteet DKP:hen, KPD:hen ja Die Linkeen Saksassa. Myöskin länsisaksalaiset pitävät yhteyttä kirjeitse, vaikka en ole heitä koskaan tavannut. Jotkut tulevat vielä tapaamaan tänne Chileen. Internetin avulla pysymme maailman tilanteen tasolla jatkuvasti. Vaikka elää Andien takana, niin ei ole kuussa.

-Kuinka arvioitte Euroopan nykytilannetta esimerkiksi Kreikassa ja sen pakkosäästöpolitiikkaa, kun Syriza on vallassa?

Syriza on muodostanut hallituksen kaksi kertaa, mutta sillä ei ole mitään valtaa. Valta on edelleenkin kotikapitalisteilla, vaikka ulkomaalainen pääoma saa entistä enemmän jalansijaa.

Eurooppa on jaettu köyhien ja rikkaiden välillä myös. Suurvaltojen kilpailu voitoista ja vallasta kasvaa koko ajan. Tämä Eurooppa on alusta saakka ollut monopolikapitalistien projekti, imperialistinen konstruktio lujittamaan monopolien valtaa. Jo EU-sopimus pitää sisällään demokratian ja sosia-

KUVA: HEIKKI WÄNNIKKO

DDR:ssä Leunassa sijaitsevat Euroopan suurimmat kemian tehtaat, jossa työskenteli n. 30000 työläistä. DDR:n miehityksen jälkeen tehtaat joutuivat ”miehitysvirasto” Treuhandin (Mandatgebiet) haltuun, joka moneen yhden markan hinnasta. Uusi omistaja lakkautti tehtaat, ajoi työläiset ”pellolle” ja sai haltuunsa tehtaan aiemmat markkinat. Tekosyyksi tehtaiden alasajoon mainittiin mm. ympäristökykykykykyset. Kuva otettu v. 1998 entiseltä Thälmanplatsilta tehtaan tislaukolonniin suuntaan.

liturvan alasajon. Poliittikkaa ohjailee kansainvälisen pääoman tavoitteet. Vahvemmat valtiot syöksevät heikommat tuhoon.

Vasemmiston keskuudessa elää vielä ajatuksia, että Eurooppa voidaan pelastaa reformoimalla. EU:n instituutiot ovat kuitenkin Kreikan kohtelussa paljastaneet oikeat karvansa ja reformit ovat vain illuusioita. Kreikalle tuputetaan saksalaista Treuhand-järjestelmää, joka sai alkunsa 1941 Ukrainassa ja sittemmin sovellettiin DDR:ssä yhteiskunnallisen ja puolueomaisuuden takavarikoinnissa. Tästä instrumentista oli tuhoisat seuraukset DDR:lle. Heikoimmat yritykset lakkautettiin ja parempikuntoiset luovutettiin entisille omistajille, joiden omaisuus sodan jälkeen kansallistettiin kansanäänestyksen jälkeen. Tämä johti teollisuuden alasajoon yksityistäjien taholta. Siinä sauhusi yhdessä yössä satojatuhansia työpaikkoja. Puhtaaksi viljelty kapitalismi sai vallan idässä. Myöskin Länsi-Saksassa alkoi sosiaalinen ja palkkojen alasajo, kun poliittista kilpailua ei enää ollut.

Olen erittäin huolestunut, että monopolien valta ja saksalaisen imperialismin kasvaa Euroopassa. Molemmissa maailmansodissa saksalainen imperialismi ei saavuttanut tavoitteitaan, mutta se ei ole vielääkään niistä luopunut ja on edelleenkin valmis, vaikka sodan avulla valtapyrkimystensä toteuttamiseen. Se ei onnistunut aseina 1918 eikä 1945.

Olen seurannut mielenkiinnolla Syrizan yrityksiä protestien torjua monopolien diktatuuria. Meidän tulee kuitenkin olla realisteja. Monopolien vastaisessa taistelussa puuttuu eväät riistetyiltä ja sortetuilta. Vaikka vasemmiston suunnalla on jonkin verran aktiviteetteja, niin kuitenkin puuttuu rajoja ylittävä solidaarisuusliike. Kreikassa imperialistit ovat lyöneet lekalla murskaksi kaikki illuusiot, joten puheet reformeista ovat vailla pohjaa. Näin ei voida rakentaa toisenlaista Eurooppaa.

-Onko sosialismi edelleenkin vaihtoehto yleisesti ja erikoisesti Euroopassa?

Miten muuten? Jos ihmisyyttä ei halua vajota barbariaan, niin sosialismi on ainoa vaihtoehto.

-Kuinka te elätte nykyisin? Te hävisitte oikeudenkäynnin Saksaa vastaan takavarikoidusta omaisuudesta.

”Takavarikoitu vaikuttaa ehkä suurpiirteiseltä. Kyseessä on meidän säästöt vanhuuden varalle, kuten monilla muillakin entisillä DDR:n kansalaisilla. Vastaavasti on entisiltä DDR:n kansalaisilta alennettu eläkekeitä. Saan normaalin saksalaisen eläkkeen.

-Onko teillä jotain erikoista kerrottavaa Kreikan kansalle? Kun kansalaiset kärsivät instituutioiden määräämistä pakotteista?

Ajattelen kunnioituksella, sympatialla ja solidaarisuudella Kreikan kansaa. Kun ajattelen Kreikkaa, niin muistan Manolis Glezosin, joka otti alas hakaristilipun Akropolisissa silloin, kun minäkin taistelin fasismia vastaan. Mielessäni on ne tuhannet kreikkalaiset, jotka saivat fasistihallinnon aikana turvapaikan DDR:ssä. Tarkoitin fasistikenraalien vallankaappausta 1967, josta erikoisesti kärsivät lapset. Mikis Theodorakis sai vankilaan satoja tuhansia kortteja lapsilta DDR:stä. Hänen musiikkinsa ja erikoisesti Pablo Nerudan ”Canto general”sävellykset, jotka esitettiin DDR:ssä, teki syvän vaikutuksen minuun.

Kreikan historia on täynnä vastoinkäymisiä, joita kansa on joutunut kokemaan. On vanha saksalainen sanonta, että se joka taistelee voi voittaa, mutta joka ei taistele on jo hävinnyt. Kreikkalaiset tietävät, miten taistellaan oikeuksiensa ja kotimaansa puolesta. Sen on heidän historiansa todistanut. Solidaarisuus koko maailmassa tukee heidän taisteluaan.

Riktpunktista käänsi Wäinö Pietikäinen

DDR valmisti korkealaatuisia tuotteita. Kuvassa suosittu MZ, TS 250 moottoripyörä 1970 luvulta. Miehityksen jälkeen MZ-tuotantoa pyöritettiin eri omistajilla keinottelun välikappaleena. Tuotanto lopetettiin kolme vuotta sitten.

Yhtenäinen vaalipäivä 2016

Valtapuolue mobilisoi hal- linnon kautta äänestäjiä

Tuolloin Putinin valtapuolue eli Yhtenäinen Venäjä (YV) mobilisoi merkittävällä tavalla valitsijajoukkonsa puhtaasti hallinnollisilla toimenpiteillä. Valtion palkkatyöntekijät - virkamiehet, poliisit, opettajat, lääkärit - saavat ohjeistuksen ei ainoastaan saapua vaalipaikalle, vaan myös äänestää YV:n ehdokkaita. Mutta miten tämä asia varmistetaan? No esimerkiksi siten, että edellisissä vaaleissa valtion budjetista palkan- sa saaneita vaadittiin usein kuvaamaan matkapuhelimelleen äänestyslipukkeeseen, jossa oli myös merkin- tä äänestyksestä valtiovalan ehdok- kaan puolesta.

Varmoja äänestäjiä "Puti- nilla" ei ole tarpeeksi

En tahtoisais pausutella asia, mutta on sellaisiakin ihmisiä, jotka äänestä- vät vilpittömästi Yhtenäistä Venäjää. Paitsi muutamaa prosenttia väes- töstä, jotka ovat todella hyötynneet aineellisesti YV:n vallassaolon vuo- sina, tähän tukiryhmään kuuluvat ensinnäkin ihmiset, jotka äänestä- vät vaaleissa mitä tahansa valtioval- taan ja toiseksi tämä osa äänestäjis- tä hyväksyy kokonaisuudessaan Pu- tinin toiminnan, jonka nimissä Yhte- näinen Venäjä esiintyy. Kolmanneksi vielä hiljattain tähän joukkoon kuu- luivat eläkeläiset, joiden eläkkei- tä indeksoitiin säännöllisesti - eri- tyisesti kun otetaan huomioon, et- tä kyseessä on kansalaisten aktiivi- sin äänestäjäjoukko. Ja olkoon, että eläkkeiden indeksointi tapahtui in- flaation virallisen ja huomattavasti alennetun kurssin perusteella, niin eläkeläiset olivat kaikesta huolimatta kiitollisia siitä Putinille ja vastaa- vasti Yhtenäiselle Venäjälle.

**Tästä huolimatta vaalikam-
panjan ja itse äänestyksen enem-
män tai vähemmän rehellisen to-
teutuksen tapauksessa** valtapuo-
lue olisi varmasti hävinnyt vaalit,
koska sen kansanedustajat melkein
poikkeuksetta hoitavat vain omia
asioitaan eivätkä paljoakaan välitä
valitsijoistaan. Tästä syystä myös
vaaleihin sallitaan osallistua vain val-
tiovalalle joaalien poliittisten puo-
lueiden (tavalla tai toisella epälo-
jaalit ehdokkaat tavallisesti siirret-
tiin syrjään jo rekisteröitymisen ai-
kana) ja itse "vaaleissa" Yhtenäiselle
Venäjälle laskettiin lisä-ääniä yhtä
paljon kuin se sai todellisuudessa.

Protestit pakottivat valtaapitävät myönny- tyksiin

Niin kauan kuin Venäjän talous jat-
koi kasvuaan (olkoonkin että kasvu
oli huomattavasti hitaampaa kuin
mitä voitokkaissa virallisissa rapor-
teissa ilmoitettiin) koko kyseinen
järjestelmä toimi enemmän tai vä-
hemmän menestyksellisesti aihe-
uttamatta erikoisempia protesteja
väestön taholta. Mutta kun v. 2008
puhkusi talouskriisi, niin kansan tyy-
tymättömyys elintason alenemisesta
ilmeni vv. 2011 - 2012 monitu-
hatpäisissä mielenosoituksissa, jois-
sa ihmiset vaativat "rehellisten vaa-
lien" pitämistä.

Silloin kadun painostuksesta
viranomaiset jonkin verran libera-
lisoivat vaalilainsäädäntöä antamal-
la luvan rekisteröidä uusia poliittisia
puolueita, luvan aluejohtajien suo-
rien vaalien järjestämiseen, asenta-

**Jo aika pitkään kaikki vaalit Venäjällä - sekä paikalliset että alueelli-
set ja myös liittovaltiolliset - järjestetään tarkasti yhden kerran vuo-
dessa, yhtenäisenä vaalipäivänä. Tänä vuonna kyseessä ovat par-
lamenttivaalit. Katsotaan, että siten säästyy valtion rahoja. Peria-
atteessa se on täysin tervejärkinen ajatus (näin tehtiin myös Neu-
vostoliiton aikoina), mutta tähän liittyy yksi pulma - vuodesta 2013
lähtien tämä samainen vaalipäivä on syyskuun toinen sunnuntai.
Ja koska loppukesänä on mahdotonta käydä täysimääräinen vaa-
likampanja (esimerkiksi elokuu on suosituin lomakuukausi), niin
äänten rehellisenkin laskennan tapauksessa vaalit voittaa se, jolla
on yhtenäisempi ja järjestäytyneempi valitsijajoukko, jota ei yleensä
tarvitse agiteerata.**

Kuva: Heikki Mannikko

**Venäjällä kommunistit ovat vahva voima. Vapaissa vaaleissa Venäjän
kolmanneksi suurimmassa kaupungissa Novosibirskissa pormestari-
si valittiin äänten selvällä enemmistöllä kommunisti. Artikkelin kirjoit-
taja ennakoii, että vapaissa vaaleissa Venäjällä kommunistit voittavat.**

malla äänestyspaikoille video-val-
vontakameroita jne. Mutta kun pro-
testiaalto alkoi laantua niin virano-
maiset tukehduttivat menestys-
sellisesti protestit ja tekivät sisällyk-
settömiksi poliittiset myönnytyk-
sensä ja muuttivat ne fiktioksi.

Taluskriisi on pahentunut

V. 2013 ja erityisesti v. 2014, kun
Krimin menestyksellisen pakkoliit-
toksen yhteydessä Venäjään ta-
pahtui isänmaallinen nousu ja toi-
mivan valtiovalan arvovalta oleel-
lisesti koheni, niin "ylhäällä" ilmei-
sesti päätettiin, että nyt voidaan hal-
lita vanhaan tapaan ja palattiin itse
asiassa entiseen "hallitun demokra-
tian" malliin.

**Mutta valitettavasti juuri v.
2014 alkoi taluskriisin uusi vai-
he** tai tarkemmin sanottuna kriisi ei
ollutkaan pysähtynyt. Tällä kertaa
kriisiä syvensivät oleellisesti Län-
nen sanktiot sekä Venäjän vastasanktiot.
Tämän tuloksena riippumattomien
taloustieteilijöiden arvion mukaan,
johon joukkoon myös tämän artik-
kelin tekijä laskee kuuluvansa, vuo-
desta 2014 venäläisten elintaso on
laskenut noin kaksinkertaisesti ja
eurooppalaisilla menetelmillä las-
kettu keskipalkka on noin 180 eu-
roa.

Yhtenäinen Venäjä häviää kommunisteille

Tähän on lisättävä se, että tämän
vuoden alusta lähtien viranomaiset
kieltäytyivät työssäkäyvien eläke-
läisten eläkkeiden indeksoimisesta
(näin ollen vain inflaation takia, jo-
ka oli viime vuonna virallisesti 12 %,
heidän reaalityönsä nopeasti las-
kevat) ja työssä käymättömien elä-
keläisten lain edellyttämä indeksili-
sä oli tänä vuonna vain 4 %, joka on
huomattavasti vähemmän kuin in-
flaation taso.

**Näillä toimillaan viranomai-
set vieraannuttavat itsestään
huomattavan osan Venäjän
eläkeläisistä,** jotka kuten tuli jo
todettua, muodostavat valtapuo-
luen valitsijajoukon ydinosa. Ja
jos päätös eläkkeiden indeksoinnin
kieltämisestä tänä vuonna pysyy
voimassa, niin niin silloin Yhtenäistä
Venäjää parlamentin (Valtionduu-
man) tulevissa vaaleissa odottaa ras-
kas tappio (tietenkin kyseessä ovat

äänestyksen todelliset luvut eikä
vaalilautakuntien keksimät tulok-
set). YV häviää ennen kaikkea Zuga-
novin johtamalle Kommunistipu-
lueelle, jonka ideologiana on sosia-
lidemokratian ja vasemmistonatio-
nalismin sekoitus sekä herra Zhiri-
novskin johtamalle Liberaalis-de-
mokraattiselle puolueelle (joka jos-
sain osin muistuttaa Perussuoma-
laisten puoluetta).

Asettavatko valtaapitävät toivonsa kansalliskaartiin?

Ollaanko Kremlissä valmiita vallan
jakamiseen parlamentaarisen op-
position kanssa? Nykyään kyseiset
puolueet ovat Kremlin täydessä val-
vonnassa, mutta rehellisten vaalien
tapauksessa Yhtenäinen Venäjä jou-
tuu vähintäänkin muodostamaan
vaaliliiton näiden puolueiden kans-
sa tai jopa luovuttamaan asemiaan
vallankahvassa. Eikä ole selvää, mi-
ten mainitut puolueet käyttäytyvät
tässä tilanteessa.

Jos näin ei käy, niin silloin
taluskriisin jatkumisen ja kansan
elintason jyrkän huononemisen
oloissa monet ihmiset saattavat ol-
la tyytymättömiä vilpillisten vaa-
lien tuloksiin. Mihin sitten asettaa
toivonsa Venäjän valtion yläkerros?

**Joukkomittaiseen aivope-
suunko?** Mutta kuten tunnettua
jääkaappi voittaa viime kädessä
television ja lukuisten tunnusmerk-
kien perusteella tämä voitto on jo
lähellä. Perustuuko edelleen toi-

Sergei Skvortsov

Entä hiljattain perustettu Kansallis-
kaarti, jonka perustehtävänä on ni-
menomaan kansan protestien nu-
jertaminen (hiljattain Uralilla Pu-
tinin kaartilaiset jo harjoittelivat
työläisten lakon tukahduttamista)?
Mutta onhan Napoleonkin sanonut,
että pistimien päällä ei voi istua.

Valtaapitävillä "hihassa" väliratkaisu

Mikäli on uskomista olemassa ole-
vaan tietoon ja mm. hovipolito-
logien uutisvuotoihin, niin viran-
omaiset suunnittelevat suurin piir-
tein seuraavia toimenpiteitä.

**Kyseinen ongelma eli kan-
san levottomuudet vääristel-
tyjen vaalitulosten tai YV:n val-
lan menetyksen yhteydessä re-
hellisissä vaaleissa** pyritään hoita-
maan eräänlaisen väliratkaisun
kautta. Koko Venäjällä ei tulla kos-
kaan järjestämään rehellisiä vaaleja
(valtiovaltaa myötäilevät politolo-
git turvautuvat käyttämään epä-
selviä ilmaisuja, jotka voidaan tul-
kita seuraavasti: "tarvitaan rehelli-
sempiä vaaleja"), mutta ongelmal-
lisilla alueilla, missä protestit ovat
eniten mahdollisia, vilppi ainakin
äänestyspaikoilla on eliminoita-
va tai vähintään minimoitava. Rea-
listisesti ajatellen nykyjärjestelmän
oloissa rehelliset vaalit Venäjällä
eivät ole yleensä mahdollisia. Pa-
nos on liian suuri - sekä vaikutusval-
ta että myös raha - ja "paikalliseliitit"
tuskin suostuvat luopumaan niistä.

Vaalijärjestelmä pehmen- tää YV:n vaikeuksia

Yhtenäisen Venäjän mahdolliset
tappiot puoluelistojen äänestyk-
sen tapauksessa on tarkoitus hy-
vittää yhden mandaatin äänestys-
alueiden vaaleissa. Nimittäin en-
simmäisen kerran vuoden 2013 jäl-
keen Venäjän parlamenttivaaleissa
käytetään sekajärjestelmää - puo-
let kansanedustajista valitaan puo-
luelistojen perusteella ja puolet -
vaalialueiden äänestyksen perus-
teella. Periaatteena on se, että vaa-
likampanjan aikana Yhtenäisen Ve-
näjän todellinen ehdokas ei paljas-
ta tukijaansa ja vaalien jälkeen vain

vo valtioval-
lan myyttisten
80 % kan-
n a t u k s e e n ?
Mutta onko
Venäjän valtio-
valta niin pal-
jon etäänny-
nyt elämästä,
että se itse us-
koo keksimiin-
sä kaskuihin?

liittyy valtapuolueen parlamentti-
ryhmään. Jos YV:n häviö muodos-
tuu todella mittavaksi, niin eräiden
hovipolitiologien epäselvien lausun-
tojen perusteella ei ole poissuljettu
parlamentaarisen opposition eräi-
den vaikuttajien vetäminen mukaan
hallitukseen.

Mitä tulee taas protesteihin,
niin ilmeisesti katsotaan, että ai-
nakaan lähiaikoina ne eivät tule
muodostamaan suurempaa vaaraa
nykyjärjestelmälle (tosiasiaassa
sellainenkin on mahdollista). Tästä
huolimatta protestien osanottajia
uhkaa selvästi juuri perustettu Kan-
salliskaarti ja taas ne, joita virano-
maiset pitävät sinisilmäisesti protes-
tien mahdollisina järjestäjinä (vaik-
ka sellaiset tapahtumat syntyvät
useammin vaistonvaraisesti) - es-
imerkiksi Navalnyi - pyritään neut-
ralisoimaan poliisikeinoin.

Eläkkeiden indeksikoro- tukset ja vaaliliittoja oppo- sition kanssa

Siitä huolimatta levottomuuksien
laajuutta voidaan ennustaa väärin.
Toisaalta Putin ei nyt muistuta kovin
paljon Pinochetia ja järjestelmän ny-
kyisen tilan huomioon ottaen todell-
inen diktatuuri on tuskinpa mah-
dollista. Mutta levottomuuksien ko-
vakouraisella tukahduttamisella val-
tiovalta saattaa asettaa itsensä huo-
noon huutoon, mikä voi lisätä enti-
sestään sen ahdinkoa yhteiskuntata-
loudellisen tilanteen huononemisen
tapauksessa.

**Näin ollen Venäjän eliitin
kannattaisi tässä tilanteessa pie-
nentää jonkin verran ruokahalu-
jaan** sekä suorittaa vaalien edellä
eläkkeiden indeksoimisen inflaation
tasolla (joka on joka tapauksessa
todellisuutta alhaisempi). Kannattai-
si jopa luvata eläkkeiden indeksoin-
tia työssä käyville eläkeläisille. Vi-
mein olisi vakavasti harkittava myös
vaaliliittoa parlamentaarisen oppo-
sition kanssa, joka suostuisi siihen
mielihyvän - onhan jo nyt selvää,
että Yhtenäinen Venäjä - projekti on
selvästi epäonnistunut joka tapauk-
sessa.

**Kuten olen jo todennut,
Venäjän eliitin keskuudessa on
olemassa myös tällaisia mieli-
piteitä.** Toisaalta ei ole olemassa
varmuutta siitä, että nykyjärjestelmä
on siihen riittävän joustava. Mut-
ta kun eletään niin nähdään, miten
tässä tulee käymään.

**Sergei Skvortsov,
NKP:n keskuskomitean ensim-
mäinen (pää-) sihteeri
13.06.2016**

-toimituksen otsikointi-

Asukkaat vaativat: "Ei enää palaakaan keskuspuistosta"

**Yli 100 vuotta pääkaupunkiseudun asukkailla on ollut käytössä laa-
jat virkistysmahdollisuudet Helsingin keskustaan ulottuvassa Kes-
kuspuistossa. Toistuvasti sen puolesta on jouduttu taistelemaan,
koska sitä halutaan jatkuvasti pilkkua erilaiseen rakentamiseen.**

Kuva: Heikki Mannikko

**Kaupunkisuunnittelulautakunnan pj. Rautavalta kysyttiin 7.6. "mi-
ten asukkaiden mielipiteet on huomioitu keskuspuiston osalta." "Var-
sin hyvin" kuului vastaus, vaikka puistoa aiotaan nakertaa yli 50 ha.**

Tällä hetkellä Keskuspuistoa uh-
kaa sen katkaiseminen Haagan ja

Pirkkolan kohdalla, jonne nyt hy-
väksytyssä yleiskaavaehdotukses-

sa 50 hehtaarin alue on kaavoit-
tettu rakentamiselle. Kokoomus
ja Vihreät luovuttaisivat osan kes-
kuspuistosta gryndereille.

**Kaupunkisuunnittelulauta-
kunnassa asia hyväksyttiin yksi-
mielisesti.** Myös SDP ja vasemmis-
toliitto hyväksyivät Keskuspuiston
pilaamisen. Asukkaita puolusta-
maan on noussut "Keskuspuis-
ton puolesta" ryhmä. Sen toimes-
ta kerättiin Keskuspuiston puoles-
ta 15 000 allekirjoituksen adressi.

**Periksi kuitenkin ei annea-
ta.** Keskuspuistoon järjestetään
27.8. puiston pilaamista vastusta-
va ihmisketju. Sinne kaikki tervetu-
loa pääkaupunkiseudun keuhkoja
puolustamaan. (KÄ/toim.)

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Oikotie onneen

Vuosituhansia on ihmiskunnassa haettu helpompaa ratkaisua elämän tilanteisiin kuitenkin onnistumatta pitkällä tähtäyksellä.

Utopisteja

On ollut ”kolmannen tien” kulkijoita ja muita utopisteja. Ruotsissa Rudolf Meidner kehitti palkansaajarahaston idean. Olof Palme ei uskonut siihen oikein tosissaan. Hän uskoi kansainväliseen liennytykseen. Hänet itsensä liittolaiseen murhattiin. Palkansaajarahastot lakkautettiin yhdellä kynänvedolla ja kaikki rahat menivät konnain kukkaroon.

Oman lukunsa muodostivat liennytyksen arkkitehdit kuten Egon Bahr. Taitavana neuvottelijana hän loi Länsi-Saksan uuden idänpolitiikan. Toimeksiantajana oli Kruppin konserni, joka sodanjälkeisen ajan ohjasi Länsi-Saksan SDP:tä.

Kapitalismin ”kehitys”

Liennytyspolitiikka hurmasi monet myös työväenluokan piiris-

sä ja uskottiin kapitalismin kehittyneen. Luokkataistelu kuitenkin jatkuu ja työväenluokan vapautus on edelleenkin sen oma työ. Tyyppi-esimerkki oli Helsingin liennytykokous. Vannottiin Euroopan rajojen muuttumattomuuteen. Nyt tiedetään paremmin. Voimasuhteiden muuttuessa on alettu palata yli sata vuotta vanhoihin kuvioihin.

Monet uskoivat liennytykseen ja kapitalismin ”kehitykseen” tosissaan ja tekivät antaumuksella työtä utopististen päämäärien hyväksi. Kuitenkin jo Karl Marx totesi, että kapitalismin tavoite on aina enimmäisvoiton tavoittelu. Siihen pyrkiessään kapitalismi ei kaihda kauheimpiakaan rikoksia. Kapitalisti voi murhata, vaikka olisi vaarassa joutua huomenna hirteen.

Egon Bahr kuoli 20. elokuuta 2015. Hän näki jo elinaikanaan, millainen kapitalismi on. Ei ole tiedossa, kommentoiko hän koskaan elämäntyönsä tuhoamista.

Wäinö Pietikäinen

Jo on aikoihin eletty

Kun on kohta 75 vuotta maailman menossa ollut mukana, on tapahtumiakin eteen tullut monenkirjavina. Muistelmateoksessa niistä enemmän, nyt keskityn muuttamaan ajankohtaiseen tapahtumaan.

Erikoisin uutinen oli jennkisotilaitten saapuminen Suomeen harjoittelemaan sotimista Venäjää vastaan. Jenkit saapuivat kutsumatta, joka on kaikinpuolinen outo kylään saapuminen. Tasavallan presidenttikin sai tiedon tapahtumasta median kautta, mikä oli jonkinasteinen nöyryytys presidentille.

Entinen valtiosihteeri Risto Volanen varoitti jo v. 2011 SK-lehdessä olleessa jutussa Suomessa olevan käynnissä sotilasvallankaappaus. Ilmeisesti tämä on jo tapahtunut, koska valtaa Suomessa näyttää pitävän kenraalijuntta täydennettynä muutamalla äärioikeistolaisella persulla.

Toinen ihmetyksen aihe oli

maanviljelijöitten traktorimarssi Helsinkiin. Olisivat ottaneet kauhalisen sontaa päättäjille lahjaksi. Suomessa on kepulainen pääministeri, nyt ei pitäisi maamiehillä olla valittamista. Maanviljelijöitten pitäisi painostaa päättäjiä toimimaan Venäjän vastaisten pakotteiden poistamiseen mahdollisimman pian. Media antaa valheellista kuvaa pakotteiden vahingollisuudesta Venäjälle. Pieni Suomi on kärsinyt pakotteista valtavasti. Summaa ei kuitenkaan kansalaisille kerrota.

Ikuisena optimistina luotan siihen, ettei niin huonoa hallitusta tai eduskuntaa ole, etteivät ne elinaikanaan tekisi edes yhtä hyvää päätöstä. Toivottavasti valtioneuvosto päättää Jämsän pysyvän Keski-Suomen maakunnassa. Pirkanmaalle haluaville on olemassa vapaa muutto-oikeus. Tampereella on mukava käydä, mutta poispääsy on vielä mukavampi.

Reino Welling
Jämsänkoski

Kuka omistaa sinut?

Ihmisen geeneistä viidesosa on vaadittu yhdysvaltalaisiksi immateriaalioikeuksiksi. Pitäisikö kennekään omistaa geenejämme? Mitä tapahtuu, kun geenien omistus voi tehokkaasti estää elämää säilyttävän hoidon edistymisen?

USA:n patenttitoimiston riidanalaisimmat patentit ovat BRCA1 ja BRCA2, jotka liittyvät munasarja- ja rintasyövän suureen riskiin. Nyt Myriad Genetic Laboratories omistaa ne. Se kehitti ja alkoi markkinoida 1996 ”BRCAAnalysis”-testiä, joka ennustaa mahdollisten syöpää aiheuttavien mutaatioiden läsnäolon.

Testin hinta oli 3000 US\$, mutta yhtiö lupasi, että se voisi lopulta pudottaa hinnaksi 300 US\$. Tätä ei koskaan tapahtunut, koska patentin haltijalla oli oikeus estää ketään toista osapuolta kopioimasta patentoituja jaksoja. Tämä yksi testi tuotti yli 80 prosenttia Myriad Genetics’in monen miljardin dollarin liikevaihdosta.

Oikeusjuttu

Yhdysvaltojen kansalaisvapauksien

liitto ACLU päätti 2009 haastaa ihmisen geenien patentoimisen oikeuteen laillisin perustein. ACLU edusti yli 20 lääketieteellistä organisaatiota, perinnöllisyystieteilijää, naisten terveysryhmää ja potilaita, joita ei voinut tarkastaa estävien patenttien vuoksi. ACLU väitti, että Myriadin patentti on ristiriidassa patenttilain kanssa.

Tapaus meni korkeimpaan oikeuteen. Julistettiin 2013, että Myriadin patentit olivat pätemättömät, koska ne eivät luoneet tai muuttaneet mitään geneettisestä informaatiosta, joka on koodattuna BRCA1- ja BRCA2-geeneihin. Nukleotidien sijainti ja järjestys olivat olemassa luonnossa ennen kuin Myriad löysi ne. Yhtiö yksinkertaisesti havaitsi, mitä oli jo siellä geeneissä eikä luonut mitään uutta.

Ei ole maailman laajuista yksimielisyyttä siitä, pitääkö osille ihmisen genomia taata suojaus immateriaalioikeuksia vastaan. Myriadin patenttien tulisi hälyttää siitä, että lääkeyritys voi epäoikeudenmukaisesti tehdä rahaa, vaikka syöpää ennustavia testejä voisi myy-

dä kymmenesosan hintaan. Samat patentit tukahduttavat diagnostista testausta ja tutkimusta, jotka voisivat johtaa monien naisten paraneamiseen.

Ihmisen genomi

On laaja yhteisymmärrys siitä, että ihmisen genomi on osa ihmiskunnan yleistä perintöä. Tähän kuuluu Yhdistyneiden Kansakuntien julistus ihmisen genomista ja ihmisoikeuksista 1998. Myriadin patentit päinvastoin osoittavat, että geenien patentointi ei edistä tutkimusta, vaikka niin on väitetty.

On etsittävä muita keinoja, jotka tukevat tieteellistä edistystä ja teknistä kehitystä, mutta jotka samalla suojaavat ihmisen geenien erityistä luonnetta, geenien, jotka tekevät meistä mitä olemme. Kuukaan ei saa omistaa geenejämme - niitä pitäisi käyttää jokaisen eduksi ja hyväksi.

Käännös: Hannu Kautto

Lähde: Jean Buttigieg, Who owns you?, Think April 2016, Issue 16 (Mal-tan yliopiston lehti)

Fundamentaallinen fasismi Puolassa

Puolassa fasistiset hallitukset eivät ole mikään uusi ilmiö. Pilsudski oli liitossa Hitlerin kanssa. Puolan fasistit olivat Gestapon käs-kystä ”tutkimassa” Katynin murhia ja silloin ”tiedettiin” ilman näyttöä syylliset. Fundamentaallisia fasisteja on myös Suomen virkakoneistossa. Puolan fasisteista tunnetuin suomalaisille on ratsumestari Majewski. Hän tappatti paljon suomalaisia sotilaita, kunnes haavoittunut Puna-armeijan sotilas tunnisti hänet ”rähinäremmistä” upseeriksi ja am-pui ”Mäskin”.

Unsere Zeit kertoi 6.5.2016, että Puolassa oli tuomittu kommunisteja, kun he olivat levittäneet kommunistista propagandaa. Neljä kommunistia oli tehnyt puolueen lehden Brzask (Aamunkoitto) web-sivustolle artikkelin ja tuomittiin 9 kuukau-

den ehdolliseen vankeuteen ja sakkoihin. Puolan Kommunistinen puolue ilmoitti, että he eivät säikähdä antikomunistisia provokaatioita. Puolueen mukaan tämä on vain johdonmukainen toimenpide yhteiskunnallisen tilanteen kiristymisestä johtuen ja hallitus ja EU yrittävät painostaa barbaarisin keinoin. **Asia käsiteltiin pikaoikeudessa eikä syytetyillä ollut mitään mahdollisuutta puolustautua.** Muodollisesti tuomioita perusteltiin rikoslain pykälällä 256, joka kieltää ”fasistisen tai muun totalitäärisen järjestelmän ihannoinnin”. Aikaisemmin oli perustuslakituomioistuini pitänyt vastaavanlaista menettelyä mielipidevapauden loukkauksena. V. 2013 oli eräs hallituspuolueen edustaja tehnyt rikosilmoituksen näitä neljää vastaan. **Valtakunnan syyttäjä ei aluksi reagoinut,** mutta kun päämi-

nisteri Beata Szydlo puuttui asiaan, niin Katowicen syyttäjä nosti syytteen totalitäärisen systeemin ihannoinnista, joka loukkaa demokraattisia arvoja. Tämä ei kuitenkaan koske fasisteja eikä rasisteja, vaan he saavat toimia vapaasti. Sen sijaan sotaministeri suunnittelee aseellisia kaarteja. Parlamentti päätti 1.4. kieltää ”kommunistisen propagandan”. Samalla päätettiin velvoittaa paikalliset viranomaiset poistamaan kommunististen perinteiden muistomerkit.

Kyseessä on siis ulkoa johdettu ajojahti. Ruotsissa sosialidemokraattinen juristi vei päivystävälle syyttäjälle ilmoituksen Wikileaksin johtajaa vastaan. Tukholman syyttäjä katsoi ilmoituksen aiheettomaksi.

Käänsi:
Wäinö Pietikäinen

Länsimainen vapaus ja demokratia

Haastan jokaisen lukijan testamaan käytännössä niitä teesejä, jotka tässä esitän. Kun seuraat valtamediaa, ja kun luet tai kuulet puuttuvan länsimaisesta vapaudesta ja demokratiasta, mieti, käytetäänkö noita termejä siinä merkityksessä kuin jatkossa esitän, vai ei.

Länsimainen vapaus tarkoittaa kaupankäynnin vapautta

Länsimainen vapaus tarkoittaa vapautta myydä ja ostaa mitä tahansa siihen hintaan kuin ostaja ja myyjä keskenään sopivat. Myös yhteiskunnallinen vaikutusvalta on kauppatavaraa. Sellaista yhteiskuntaa, jossa rahan valta ei ole ylin valta, kutsutaan kapitalistisessa mediassa diktatuuriksi.

Länsimainen sananvapaus tarkoittaa sitä, että jokainen saa itsekseen puhua mitä haluaa. Mutta jos haluaa tulla kuulluksi mediassa, pitää maksaa mainoksen hinta tai sit-

Olen seurannut kapitalistista mediaa vuosikymmenet kuten useimmat meistä. Jo 90-luvun alkupuolella aloin kiinnittää huomiota siihen, että mediassa käytettiin sanaa ”demokratia” ikäänkuin se tarkoittaisi samaa kuin kapitalismi. Myöhemmin tämä vaikutelmani on vain vahvistunut. Onkin syytä miettiä hieman, mitä oikeastaan tarkoitetaan, kun puhutaan niin sanotusta länsimaisesta vapaudesta ja demokratiasta.

ten esittää niitä ajatuksia, joita median omistajataho haluaa levitetävän. Usein ei edes mainoksen hinnan maksaminen riittäisi, vaan pitäisi ostaa koko mediayritys.

Länsimainen demokratia tarkoittaa rahan valtaa

Länsimainen demokratia tarkoittaa tasa-arvoa rahojen kesken. Se tarkoittaa sitä, että 1000 eurolla saa ostaa 10 kertaa niin paljon kuin 100 eurolla. Koska yhteiskunnallinen vaikutusvaltaakin, esimerkiksi medianäkyvyyden, on kauppatavaraa, rikkaalla on enemmän yhteiskunnallista vaikutusvaltaa kuin köyhällä. Tätä tarkoittaa länsimainen demokratia. Se on rahanvaltaa, ei tasa-arvoa ihmis-

ten kesken.

Vapaus jostakin vai vapaus johonkin

Vapauden käsitettä käytännössä voidaan tarkastella myös muun kuin sananvapauden näkökulmasta. Periaatteessa vapautta on kahdenlaista: vapautta jostakin ja vapautta johonkin. Kapitalistisen vapauden evankelistat tarkoittavat vapaudella sitä, että ihmiset ovat vapaita siitä, että laissa olisi nimenomaisesti kielletty tiettyjä asioita. Kapitalistisen yhteiskunnan lait eivät esimerkiksi kiellä toisen ihmisen taloudellista riistämistä yksityisen palkkatyön kautta.

Mutta vapaus johonkin on aivan eri asia kuin vapaus jostakin.

Ajatellaanpa vaikka sellaista asiaa kuin luksusauton – tai peräti auto-tehtaan – ostamista. Sitä ei ole laissa kielletty. Mutta tarkoittaako se sitä, että jokainen voi sen tehdä? Ei tarkoita. Tekemisen vapautta rajoittavat muutkin tekijät kuin laissa annetut kiellot.

Kapitalistisessa yhteiskunnassa ihminen joutuu maksamaan melkein kaikesta tekemisestä. Hänen tekemisen vapauttaan rajoittaa hänen varallisuutensa. Rikkaalla on näin ollen enemmän vapautta kuin köyhällä. Tätä kutsutaan länsimaiseksi vapaudeksi ja demokratiaksi.

Kapitalistinen aivopesu

On suuri arvoitus, miksi köyhät äänestävät vaaleissa kapitalismia kannattavia puolueita. Tai tarkemmin ajatellen se ei ole mikään arvoitus. Yhteiskunnallinen vaikutusvaltahan on rikkaiden käsissä ja he kannattavat kapitalismia. Valtamedia – yhteiskuntamme aivopesukoneisto – on kapitalismin kannattajien hal-

lussa, ja siksi köyhätkin saadaan kannattamaan rahanvaltaa.

Miten tuosta noidankehästä voisi murtautua ulos? Pidän valtamediaa yhtenä suurena kapitalismin mainoksena. Sen seuraaminen on jätettävä mahdollisimman vähäksi. On tärkeää, että meillä on muitakin medioita. Ja on erittäin tärkeää, että noissa muissa medioissa kirjoitetaan juttuja, joita ei kirjoiteta valtamediassa – muutenhan noilla muilla medioilla ei olisi mitään virkaa.

On vältettävä lankeamista siihen ansaan, että yritetään vai- kuttaa ”uskottavalta” tai ”vastuulliselta” kaiuttamalla sitä samaa kapitalismin mainosta, jota valtamedia tarjoilee joka päivä aamusta iltaan. On uskallettava ajatella omilla aivoilla ja ilmaista oma näkemysensä. Vaikka länsimainen ajattelunvapaus tarkoittaisikin sitä, että jokaisen on vähintään teeskenneltävä kannattavansa kapitalismia.

Janne Kejo

Tukea Kansanäänelle

Kalevi Wahrman 10 e, Kaija Siippainen 10 e, Heikki Männikkö 33 e, Paavo Junttila 26 e, Markku Nieminen 8 e, Taina Mäenpää 4 e, Hannu Kautto 20 e, Leipäpappi 7, Eira Kärki 20 e, Tarja Männikkö 33 e, Esko Rintala 30 e, Kai Kontturi 50 e, Paavo Heikkinen 50 e, Pasi Ranki 5 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: POL-2014-5851

Yhteistyöseminaari

Työkansan yhteistyöllä uusliberalismista kansanrintamaan. Tavoitteet ja menetelmät. Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 la. 1.10.2016 alk. klo 12.00
Järj. STP:n ja Kansan äänen järjestöt; tervetuloa

Suomen Työväenpuolueen jatkolittokokous

Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, Helsinki; la. 1.10.2016, klo 11.00
Esillä järjestäytyminen ja talousasiat, Tervetuloa

Miksi?

Kun porvarillinen toimittaja kysyi, silloiselta Kuuban johtajalta, Fidel Castrolta, miksi lehdisissä ei julkaista sosialismin vastustajien kirjoituksia, Castro vastasi; Miksi pitäisi?

Luin maanantaina (25.4.) tullessa Tiedonantajasta Lukijan kynästä palstalta Pertti Kavenin kirjoituksen Natostako turvaa? Katsoin vielä varmuuden vuoksi, että pääkirjoitussivun Tiedonantaja nimen alla on ensimmäisenä SKP:n äänenkannattaja. SKP:n perustivat Moskovassa suomalaiset kommunistit. Puolueen tavoitteena oli kumota kapitalismi ja rakentaa sen tilalle sosialismi. Jos puolue on luopunut tästä tavoitteesta niin se pitää julkistaa. Muussa tapauksessa ei ole mitään syytä päästää porvarillisen ideologian apulaisia Tiedonantajan palstoille.

Porvarilliset tiedotusvälineet ovat sulkeneet kommunisteilta pääsyn omiin julkaisuihinsa. Tiedonantajan toimittajien on otettava totena, että mielipidemuokaus on kapitalismin ja sosialismin välisen taistelun tärkein toiminta-

kenttä. Siinä ei ole sijaa myönnetyksille minkään moniarvoisuuden nimissä. Porvaristolla on tässä asiassa valtava ylivoima.

Naton isäntämaa tulee kohta torpparinsa "isäntämaa" Suomen alueelle isottelemaan sotilasmahtiaan Venäjälle. Suomen kansalle tarjotaan jälleen Sven Tuuvan osaa.

Kaven kertoo Naton ansioksi Jugoslavian hävityssodan loppumisen. Koko sota oli natomaiden alullepanema ja johtama. Silloinen Suomen tasavallan presidentti Mauno Koivisto totesi Serbian johdolle esitetystä vaatimuksesta, että yksikään itsenäinen valtio ei suostuisi sellaisiin ehtoihin. Koiviston seuraaja Martti Ahtisaari vei Venäjän pääministeri Viktor Tshernomyrdinin kanssa Naton uhkavaatimuksen Serbian johdolle; joko suostutte tai pommitamme Belgradin maan tasalle.

Näistä ansioista Suomen tasavallan presidentti Ahtisaari sai Nato isäntämaan johdolta kunniamaininnan; "hän on meidän mies".

Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti 27.4.2016

Kauniita ja rumia sanoja

Suomenkieli on rikasta ja monipolvista. Kauniiden sanojen ohella on vähemmän kauniita johtuen niiden sisällöstä. Selaiset sanat kuin hiilijalanjälki, jälkipalkka, vatulointi ja kilpailukyky herättävät monessa ihmisessä ristiriitaisia tunteita. Kaikkia edellä mainittuja sanoja käytetään kansalaisten huijaamiseen ja pelotteluun. Käsitellen viimeksimainittua koska se on ollut viimeaikoina eniten tapetilla.

Nykyisessä hallituksessa on kaksi hurskasta miestä. Lisäksi siellä täytyy olla muutama taikurikin, muutenhan ei ole ymmärrettävää työpaikkojen lisääminen yhteiskunnan vähäosaisimmilta leikkaamalla. Työpaikkojen lisäysmäärä lienee otettu hatusta tai epäilen toisesta hoo-alkuisesta paikasta. Osa ammattiyhdistysliikkeestä on lähtenyt mukaan hallituksen tekemään huijausyritykseen. Etenkin säälin eläkkeelle jäävää puheenjohtaja Lauri Lylyä. Hän ilmeisesti haluaa jäädä historiaan ay-johtajana, jonka aikana raskaissa työtaisteluissa saavutettuja etuja alettiin poistaa ja palkkoja alentaa. Missään muussa Euroopan maassa tämä ei olisi

mahdollista. Kansan tuomio seuraavissa vaaleissa saattaa olla harvinaisen raju, ainakin persuille. Timo Soini kävi Obaman rukousamiaisella ja myöhemmin oikealla sopalla. Ei auttanut sekään nostamaan puolueen kannatusta.

Kun pullon henki eli äänestäjät ovat päässeet karkuun, ei niitä enää takaisin pulloon saada. Se on taas poliittisen moraalin kannalta pelkästään hyvä asia. Joulukuun kuudes usea Juudas saa palkinnoksi jonkin asteen läpyskän. Kun porvarille tehdään hyviä palveluksia niistä kyllä palkitaan. Nostan hattua AKT:n, Rakennusliiton ja Elintarvikeliiton ihmisille. Palloista ei pidä luopua ilman Taistelua. Kaikki hallituksen lupaukset ovat variksen valoja. Ainoa tapa Suomelle nousta suosta on virkamieshallituksen nimeäminen ja maan julistaminen hätätilaan.

Maa ei nouse vähemmän välkyn insinöörin tai paperitehtaan laborantin taidoilla. Virkamieshallituksia on ennenkin käytetty maan pelastamiseen.

Reino Welling
Jämsänkoski

Kommunistien liiton vuosikokous

Kommunistien Liiton vuosikokous Hermannin kerholla maanantaina 5.9.2016 klo 18.00. Käsitellään vuosikokousasiat, syksyn toimintaa sekä järjestöllisen ja ideologisen toiminnan kehittämistä. Hallituksen kokous klo 17.30 samassa paikassa. Tervetuloa

Kommunistien Liiton nettisivut toimivat. Sieltä suoraan kaikkiin tärkeisiin tietoihin. www.kommunistienliitto.com

Tiedotus- ja EU-seminaari

Kemiönsaarella, Heikki ja Tarja Männikön kesäpaikassa lauantaina 6.8.2016 alk. klo 11.00, os. Stusnäslintie 100. Ilmoittautuminen: email. tarja.mannikko@pp.inet.fi tai puhelimitse Tarjalle 050 432 0777. Käsitellään mm. Kysymyksiä: "Miten kansalaisten EU-tietoutta kehittämällä voidaan vahvistaa vakaata talous- ja sosiaalista kehitystä", Kansan äänen kehittämistä ja toimitustyötä sekä työväenliikkeen maailmankatsomuksen opiskeluun liittyviä kysymyksiä. Järjestää EU:n Vastainen kansanrintama.

Tervetuloa

SUURPROTESTI 3.9. HELSINGISSÄ!

Varatkaa ehdottomasti tämä päivä vapaaksi SOS-hallituksen vastaiseen protestiin.

<https://www.facebook.com/joukkovoima/>

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja

<http://uutisiapohjoiskoreasta.blogspot.fi/>
<http://heikkimannikko111.puheenvuoro.uusisuomi.fi/>
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<http://antifasistit.blogspot.fi/>
<https://www.facebook.com/kalevi.wahrman>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Danske Bank FI47 8000 1770 6264 72

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.
Kansan ääni

<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry.
<http://www.kommunistienliitto.com>

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!
www.jucheaate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>

Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postitustilastoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

SFT toimii

SFT osallistuu kunniakäyntiin ja kukkienlaskuun ke 10.8 klo 12.00 Neuvosto-ilmavomien Berliinin pommitukseen 10.8.1941 osallistuneen raskaan nelimoottorisen TB-7 koneen pakkolaskussa kaatuneiden sotilaslentäjien haudalla Lapinjärvellä. Meneillään olevista metsätöistä johtuen kulku-yhteydet tarkastetaan ennakkoon, jonka jälkeen annetaan tarkemmat ohjeet. Tiedustelut: Timo Nieminen, puh. 050 359 0109

Viaporin kapina 110 vuotta – tapahtuma järjestetään elokuun viimeisenä sunnuntaina 28.8. Tutustutaan Viaporin kapinan 1906 alkuperäisiin tapahtumapaikkoihin Suomenlinnassa sekä muihin alueen nähtävyyksiin. Tiedustelut: Timo Kangasmaa, timo.kangasmaa@hotmail.com

Syyskauden ensimmäinen opintoilta ma 12.9. KTP:n toimistossa, Tikkuraitti 11 A 3 krs. klo 17.00. Käsitellään Suomen vanhan työväenliikkeen historiaa vanhan Sosialidemokraattisen puolueen Oulussa 1906 pidetyn puoluekokouksen jälkeen. Opastus paikalle: Timo Nieminen, puh. 050 359 0109

Äänioikeusuudistus 110 vuotta – tapahtuma la 1.10 Lahdessa kaupungin pääkirjaston tiloissa. Juna-aikatauluista ja tarkemmasta ohjelmasta tullaan tiedottamaan lähempänä tapahtumaa.

Tiedustelut: Timo Kangasmaa, timo.kangasmaa@hotmail.com

Kansanääni

Helsingin lähiradiossa 100,3 MHz
Kansan ääni kuuluu ohjelma joka kuun 1. keskiviikko klo 19.00

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP, EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasismien vastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 0,50 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI08 5541 1420 0279 66

PAINOPAikka:

Botnia Print Oy

ISSN-TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

Rauhaa ja puolueetonta ulkopolitiikkaa

Tänään maanantaina 9.5.2016 tulee kuluneeksi 71 vuotta, kun natsi-Saksan ylijohdon edustajat Keitel, Stumpf ja Friedenburg allekirjoittivat sopimuksen ehdoista antautumisesta. Tämä 50 miljoonaa kuolonuhria ja mittaamattomat aineelliset vahingot vaatinut sota oli seurausta suuren pääoman imperialistisesta pyrkimyksestä anastaa Neuvostoliitolta sen alueita ja voimavaroja.

Vuodesta 1933 saakka Neuvostoliitto pyrki kaikin diplomaattisin keinoin rakentamaan Hitler-Saksan vastaisen liittouman. Britannia ja Ranska kehittivät kuitenkin politiikkaa, jonka tarkoituksena oli ohjata hitleriläiset hyökkäämään ensi vaiheessa Neuvostoliittoon. Natsien suunnitelmiin sopi kuitenkin turvata ensin selustansa Länsi-Euroopassa ja hyökätä vasta sen jälkeen Neuvostoliittoon. Tämä kaikki tulisi muistaa niiden, jotka tänään kieltäytyvät näkemästä Naton imperialistista luonnetta, puhuvat "Venäjän arvaamattomuudesta" sekä samaistavat Neuvostoliiton ja Saksan yhteismitallisia sodan aiheuttajina.

Fasismista saatu voitto 71 vuotta sitten muutti ratkaisevasti maailman kehitystä. Pääomapiirien oli sopeuduttava politiikkaan, joka teki oikeutta myös vähävaraiselle kansanosalle. Työkansalla oli voimaa, jonka ansiosta kehitettiin hyvinvointiyhteiskuntaa ja entiset siirtomaat saivat vapautensa. Tänään globaali ylikansallinen pääoma tavoittelee uudelleen myös sotilaallisin toimin alueita ja taloudellisia resursseja. Toisen maailmansodan lopputulemat halutaan unohtaa ja mitätöidä natsi-Saksan tappion yhteiskunnallinen merkitys.

Vastoin tehtyjä kansainvälisiä sopimuksia Nato on tunkeutunut aivan kiinni Venäjän rajoihin ilmiselvänä pyrkimyksenään horjuttaa Venäjän sisäpoliittista tilannetta. Vaarallisenä osoituksena kriisin kärjistyisestä on meillä Naton kanssa sovittu isäntämaasopimus. Useat meneillään olevat Suomen ja USA:n yhteiset sotaharjoitukset on

Rauhan puolesta sotaa vastaan toimintaryhmä järjesti Voitonpäivänä 9.5.2016 tapahtuman Helsingin Hakaniemessä maailmanrauhan patsaalla. Tilaisuuden päätteeksi osanottajat hyväksyivät seuraavan tiedotteen: Voitonpäivä velvoittaa edistämään rauhaa ja puolueettomuuteen perustuvaa ulkopolitiikkaa.

Kuva: Heikki Männikkö

Hangossa muistutettiin 6.6.2016 päättäjiä, että USA-johtoisen sotaharjoituksen tuominen Suomen alueelle heikentää turvallisuuttamme.

tarkoitettu voimannäytöksi Venäjää vastaan.

Maailman taloudellinen kriisi ja siitä seurannut ylikansallisten suuryritysten pyrkimys saada uusia voimavaroja Venäjän alueelta on yksi perussy syyntyneeseen tilanteeseen, eikä se luonteeltaan poikkea lainkaan siitä tilanteesta, joka vallitsi ennen toista maailmansotaa. Tiedotusvälineissä asioiden julkinen vääristely ja naapurimaamme solvaaminen on yltänyt käsittämättömiin mittoihin.

Ukrainassa syntyneitä tilannetta hyväksikäyttäen jatketaan perusteetonta Venäjän vastaista mediavyörytystä. Jokainen asian tuntija osasi ennakoita, että yritys siirtää Nato:n kontrolliin venäläinen Krim, jossa on vuosisatojen ajan sijainnut yksi Venäjän tärkeimmistä laivastotukikohdista, oli vaarallinen yritys. Se ei voinut onnistua. Tämä osoittaa nato-haukkojen vallinneen tien, jolla yritetään tavalla tai toisella väkivaltaisesti horjuttaa Venäjän poliittista tilannetta. Tämä on uhkarohkeaa ja tietoista seikkailupolitiikkaa.

Meillä Suomessa voimistetaan Venäjä-vihamielisyyttä, jo-

ta tiedotusvälineet aivan avoimesti muun muassa Ulkopoliittisen instituutin sekä valtion- ja sotilasjohdon hyväksymänä levittävät. Kaiken tämän keskellä suljetaan silmät Ukrainassa tapahtuvalta natsimieliseltä raa'alta väkivallalta.

Fasismista saadun voiton ja toisen maailmansodan päättämisen 71-vuospäivänä lauantaina 9.5.2016 me tilanteesta huolestuneet kansalaiset ja järjestöt esitämme ja vaadimme:

1. Tulee palauttaa ystävällismieliset rauhanomaiset naapurisuhteet Venäjän kanssa
2. Tulee torjua Nato-jäsenyys ja lopettaa kaikki Nato-yhteistyö
3. On peruutettava Nato:n kanssa sovittu "isäntämaasopimus"
4. On palattava Paasikiven-Kekkonen-linjan mukaiseen puolueettomuuspolitiikkaan ja lopetettava asioiden Venäjän vastainen mediavyörytys
5. Toisen maailmansodan lopputuloksen ja rauhansopimusten vastainen historian vääristely tulee lopettaa

Helsinki 9.5.2016

Rauhan puolesta sotaa vastaan toimintaryhmä

"Dialektisen materialismin perusteet" ilmestyi.

Työväenluokan on omaksuttava tieteellinen maailmankuva

Nyt valmistunut "Dialektisen materialismin perusteet" on 30 vuoteen ensimmäinen aineisto, jossa näitä kysymyksiä päivitetään. Siinä olemme huomioineet mm. materia-käsitykseen liittyviä kysymyksiä, joita aiemmin ei ole käsitelty. "Historiallisen materialismin perusteet" ilmestyy vuoden lopulla. Dialektisen- ja historiallisen materialismin tunteminen on välttämätöntä, koska työväenluokan yhtenäisyyden perustan muodostaa marxilainen tieteellinen maailmankatsomus. Luokkataistelulle uusimpaan tietoon perustuva maailmankatsomus antaa pitkän aikavälin suunnan ja auttaa jäsen-telemään oikein ajan kysymyksiä.

Ideologinen taistelu kiihtyy

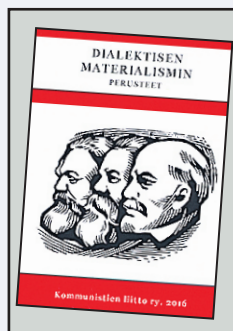
Ideologinen taistelu ilmenee tänään mm. SSS-hallituksen markkinavetoisessa politiikassa. Yksityistäminen, yhteiskuntasopimus sekä

Olemme Kommunistien Liitossa kehittäneet marxilaisen filosofian opiskeluun sopivaa oheisaineistoa, sillä dialektista- ja historiallista materialismia ei ole päivitetty lähes 40 vuoteen. Työväenliikkeen järjestäytynyt toiminta alkoi, kun Marx ja Engels löysivät dialektisen- ja historiallisen materialismin periaatteet. Porvariston vastaisen taistelun nousukaudet sijoittuvat vaiheisiin, jolloin on nähtävissä tieteellisen maailmankuvan selkiytyminen. Tänään työkan- san toimintaa leimaa ideologinen hajanaisuus. Maailmankatsomus on alistainen porvarilliselle tiedotukselle.

nato-jäsenyys ovat heille ideologisia kysymyksiä. Ideologinen yhteys näkyi äskettäin YLE:n ykkösuutisessa: "Peruskouluopetuksesta piti tulla marxilaista – uutta tietoa kohutusta Pirkkalan koulukokeilusta". Pirkkalan moniste" 70-luvulla ei pyrkinyt muuttamaan historian tosiasioita, vaan asettamaan ne oikeisiin yhteyksiinsä. Ei ole sattumaa, että asia tulee esiin SSS-hallituksen kiivaaimman vyörytyksen yhteydessä. Vain tieteellisessä marxilaisuudessa porvari näkee perivihollisensa.

Tutkikaa "Dialektisen materialismin perusteet" kirjanen

Vihkonen on jokaisen nuoren ja työläisen käsikirja. Asioiden ilmaisu siinä voi olla puutteellista. Pyy-

tämme siitä historiallisen materialismin osion kanssa uuden painoksen. Kirjasen välityksen postitse tilaajille hoitaa Juha Kieksi (juha.kieksi@saunalahti.fi), jolloin hinta on seitsemän (7) euroa. Kirjaa saa Kansan äänen aktiiveilta. Lisätietoja Kommunistien liiton sivulta: www.kommunistienliitto.com.

dämme-kin lukijoi-ta komentoimaa n kriittisesti aineistoa. Kriitiikin perusteella toimi-

Fasismi jälleen imperialismin palveluksessa

Kasvavaan fasistisen toiminnan hyväksyntään kiinnitti huomiota puheenvuorossaan Voitonpäivänä Maailmanrauhan patsaalla Stig Lång: Tänään Voiton päivänä täytyy todeta, että 71 vuotta sitten voitettut fasistiset voimat ovat kylmän ja kovan valtapolitiikan takia vahvempia kuin koskaan. Ukrainassa on hallinto, joka johtaa maata yhä fasistisempaan suuntaan. Kouluissa aiotaan opettaa, että Stefan Banderan fasistijoukot toisessa maailmansodassa olivat vapauttajia ja heidän osuus juutalaisten, venäläisten ja puolalaisten kansanmurhaan aiotaan vaieta kuoliaaksi. Asianajajia, jotka puolustavat nykyhallinnon uhreja, listitään jatkuvasti. Jopa Ukrainan asianajajaliiton puheenjohtaja totesi, että jäseniämme murhataan yksi toisensa jälkeen. Ei ole selvitetty kaksi vuotta sitten Odessassa tapahtunutta polttomassamurhaa. Silloin Oikeistolaisen Sektorin toimesta 42 ihmistä poltettiin kuoliaaksi ja monia tapettiin kaduilla. Poliittista vasemmistoa vainotaan ja kommunistisen puolueen kielttäminen on yhä agendalla.

Käsittämätöntä on, että monet poliittiseen vasemmistoon kuuluvat henkilöt rinnastavat tänään Venäjän ja Ukrainan. Ukrainassa vainotaan kaikkia edistyskellisiä ja antifasistisia ihmisiä. Venäjällä voi olla monia yhteiskunnallisia puutteita yhteiskunnassa. Kuitenkin Venäjän kolmanneksi suurimman kaupungin, Novosibirskin pormestari, on kommunistisen puolueen jäsen. Ero on valtava Venäjän ja Ukrainan välillä. Nämä faktat tulee pitää mielessä, eikä mennä halpaan propagandaan. Venäjän sanotaan olevan aggressiivinen. Seurasimme kevästä 2014 Ukrainan armeijan etenemistä kohti itä-Ukrainaa. Todistettavasti ne syyllistyivät kesällä 2014 raakoihin sotarikoksiin siviiliväestöä vastaan.

Itä-Suomen rauhanaktivistit toivottivat Rissalassa jenkeille "hyvää kotiinlähtöä".

Venäjä ei ryhtynyt sotilaallisiin toimiin tätä vastaan. Ilmeisesti vasta elokuun lopulla 2014 Venäjä lähetti muutaman tuhannen sotilaan erikoisjoukon Itä-Ukrainan itäisimpiin osiin estääkseen Ukrainan armeijan ja heidän keihäänkärkenään toimivien natsipataljoonien pyrkimyksen valloittaa Donetsk ja Luhanskin suurkaupungit. Mikäli Ukrainan natsipataljoonat olisivat tässä onnistuneet, olisi syntynyt verilöyly ja kymmeniä tuhansia henkilöitä olisi kuollut. Väitetään myös, että Venäjä on miehittänyt Krimin. Pitää kuitenkin muistaa, että lopputulos vastasi Krimin kansan tahtoa. Krimiläisistä yli 80 % ovat aina halunneet kuulua Venäjään. Kyllä tämäkin tulee ottaa huomioon. Ei voida pitää itsestään selvyytenä, että 80 %:lla alueen väestöstä ei saisi olla mitään sanan valtaa sen suhteen, miten heidän aluettaan hallitaan ja kenen omistuksessa se on.

Länsi voisi arvottaa näitä todellisia miehityksiä, esimerkkinä vaikkapa länsi-saharalaiset, jotka istuvat pakolaisleireillä kurjissa oloissa Algerian erämaassa. Marokko vaan miehittää heidän maata ja varastaa heidän luonnonvarojaan. Siinä olisi todellinen miehitys, johon länsi voisi puuttua. Kiinnostavinta on, että miten järjestelmällisesti lännessä pyritään kiistämään Ukrainan nykyhallinnon vallankaappajaluonne ja sen selvät fasistiset piirteet.

Kaikkein kummallisinta on Puolan valtaeliitin toiminta. Nämä Banderan fasistijoukot toisessa maailmansodassa tappoivat melkoisesti sekä juutalaisia, että venäläisiä. Rohkenen kuitenkin sanoa, että innokkaimmin toisessa maailmansodassa he tuhosivat nimenomaan Ukrainan puolalaisväestöä. Huolimatta siitä, että he tappoivat satoja tuhansia Ukrainan puolalaisia, Puolan nykyiset vallanpitäjät yksipuolisesti tuomitsevat Venäjän ja ihannoivat sitä junttia, joka on vallassa Kiovassa. Huolimatta myöskään siitä, että tämä hallinto avoimesti ihannoit nimenomaan niitä järjestöjä ja henkilöitä, jotka toisen maailmansodan aikana tämän puolalaisten vastaisen kansanmurhan Ukrainassa toteuttivat.

Suomen tulee olla puolueeton

Voitonpäivän tilaisuuteen osoittamassaan tervehdyksessä **STP:n Turun seudun osasto ry.** vaati palaamaan Paasikiven-kekkosen linjalle: "Suomen hallitus teki isäntämaasopimuksen Naton kanssa salassa kansalaisilta ja ilman eduskuntakäsittelyä. Kyse on ollut Natosta. Nato ei ole rauhansopimus, vaan sotilaallinen liittoutuma. Isäntämaasopimuksen takana on Sipilän, Soinin ja Stubbin nykyinen hallitus. He suostuvat ja alistuvat siihen, että Naton sotaharjoitukset pidetään Suomessa touko- kesäkuussa. SSS-hallituksen toimesta on Naton kanssa sovittu salassa, että muiden Venäjä- pakotteiden lisäksi otetaan käyttöön Naton sotilaalliset toimet Venäjää vastaan. Suomen maaperä ei tule käyttää Naton sotilaallisiin tarkoituksiin. Suomen tulee edelleen olla puolueeton ja palata ulkopoliitikassaan Paasikiven-Kekkonen linjalle."

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 4/16, syyskuu-lokakuu 2016, 15. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Suunta uusliberalismista kansanrintamaan !

Helsingissä Joukkovoiman tapahtumassa 3.9. tuhannet ihmiset vaativat eläke-inkseiden palauttamista, julkisen terveydenhuollon kehittämistä ym. (kuva).

Kuva: Heikki Mämmikkö

EU:n hajoaminen ei alkanut Brexitistä s. 2
Syvä kumarrus länteen s. 3
Ydinvoima kuilun partaalla s. 5
Lähi-idän kaaoksesta s. 6
SOS-hallituksen budjettiesitys s. 8
Fidel 90 vuotta s. 10-11
Venezuelassa ei ole nälkähätää s. 15

Kiky merkitsi ihmisten aseman heikennystä, lisäsi voittoja ja heikensi ay-liikettä. Tämä onnistui ay-liikkeen johdon tuella. SOS-hallituksen politiikka on kikyn mukaista. Tuloverojen alennus on hämäystä. Se otetaan monin tavoin takaisin. Köyhää isketään rajusti mm. indeksien jäädytyksillä. Otetaan suunta kansanrintamaan. Nykyinen uusliberalismi tulee kumota ja luoda sille uusi poliittinen vaihtoehto.

Sivut 2 ja 8

Sivut 2-3

- Alennustilasta noustaain vain toisenlaisella politiikalla
- EU:n hajoaminen ei alkanut Brexitistä
- EU ja sen ongelmat
- Syvä kumarrus länteen
- Ranteita pakottaa

Sivut 4-5

- UPI:n raportti pelottelee Venäjän uhalla
- Selvä luokkataistelulinja
- Ydinvoima kuilun partaalla
- Ei enää palaakaan keskuspuistosta

Sivut 6-7

- Sotien ja hallinnon vaihtamisen varjo Lähi-idän tulevaisuuden uhkana
- Uusi selviytymisstrategia
- SOS-pelastakaa meidän sielumme

Sivut 8-9

- SOS-hallituksen Budjettiesitys vahvistaa uusliberalismia
- Hyvinvointiyhteiskunta oli kansallisuusvaltioprojekti
- Sipilän hallituskaudella työllisyys heikkenee
- Ulosoton suojaosuutta korotettava

Sivut 10-11

- Fidel Castro 90 vuotta

Sivut 12-13

- Irlannin pääsiäiskapinasta 100 vuotta
- Nationalismeissa on eroja
- Vallankaappauksia 25 vuotta sitten hajotti Neuvostoliiton
- Pohjois-Korea ei syyllistynyt verkko-uhkauksien

Sivut 14-15

- Emme tarvitse "hybridi turvallisuus"-laitosta
- Keinoälyn mahdollisuudet ja dialektinen materialismi
- Venezuelassa ei nälkää

Sivut 16-17

- Venäjällä äänestetään syyskuussa
- Erdogan-ystävyyden uusi kierre
- Niille, jotka fanittavat Trumpia

Sivut 18-19

- Kansan ääni muutoksen puolesta
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Viikingit Suomen Hämeessä
- Viikingit ja historiallinen materialismi
- Kapitalistinen Eurooppa sai tällin

Bolivaarinen ohjelma toteutetaan Venezuelassa

Kuva: Heikki Mämmikkö

Venezuelan ystävät muistuttivat 19.4.-16, miten pääomapiirejä kiinnostavat vain maan luonnonvarat ja halpa työvoima. Bolivaarinen hallitus ei ole syyllinen öljyn hinnan romahdukseen maailmalla.

Latinalaisessa Amerikassa kamppaillaan USA:n ylivaltaa vastaan, josta ensimmäisenä 50 vuotta sitten Kuuba vapautui. Pääoma organisoi sotilaskaappauksia, salakuljetusta ym. Nyt sen kohde on bolivaarinen Venezuela, jota syytetään mm. ruokapulasta. Rikkaat viljelivät plantaaseilla aiemmin vain vientituotteita ja kaikki elintarvikkeet tuotiin maahan. Bolivaarinen hallitus palauttaa ruuantuotannon omavaraisuutta ja takaa kaikille kohtuuhintaiset elintarvikkeet. Tätä eivät Venezuelan ja maailman kapitalistit nyt hyväksy.

Sivut: 10,11,15 ja 16

Valheet ja töykeys leimaavat ulkopoliitiikkaamme

Kuva: Heikki Mämmikkö

Rauhanmarssilla 14.5. vastustettiin Natoa ja todettiin, että "Venäläiset eivät ole minun vihollisiani."

Suomen johdolla on ongelma. Kansa vastustaa Nato-jäsenyyttä. Venäjä-suhteissa vetäytään EU:n taakse. Sotilasysteistyötä Amerikan suuntaan kehitetään. Naapuria syytetään juonittelusta sen hyväksyessä presidenttimme liennytykseen tähtäävän esityksen. On pöyristyttävää, että UPI:n Venäjä-raportissa alennutaan sanomaan Venäjän voiman kyseenalaistaa itsenäisyytemme. Tämä ei voi olla kärjistämättä tilannetta Itämeren alueella. Rauhanliike vaatii irtaantumaa Nato-suuntauksesta ja normalisoimaan suhteet Venäjään.

Sivut: 3 ja 5

Ulko- ja turvallisuuspoliittinen selonteko: Syvä kumarrus länteen

Hallituksen uusi ulko- ja turvallisuuspoliittinen selonteko annettiin eduskunnalle 21.6.2016. Edellinen oli hyväksytty vuonna 2012. Selonteossa oli uutta selkeä suuntautuminen länteen. Vanhan geopoliittisen sanonnan mukaan ”kun kumarrat länteen, pyllistät itään”. Näin Suomen hallitus nyt tekee.

Selonteon länsisuuntaus hämmästyttää jo sisällysluettelossa. EUta vahvistetaan turvallisuusyhteisönä, yhteistyötä syvennetään Ruotsin ja muiden Pohjoismaiden kanssa ja kahdenvälistä yhteistyötä tiivistetään Yhdysvaltojen kanssa ja lisäksi Naton kanssa. Tämä länteen suuntautuva yhteistyö vie selonteosta monen sivun verran. Naapurimme Venäjän kanssa ei mitään yhteistyötä haluta, vaan arvioidaan vain Venäjä-suhteiden merkitystä. Viime mainituksa kappaleessa todetaan, että EU:n yhteiset Venäjä-linjaukset ovat Suomen toiminnan perusta. Kädet on siis sidottu.

Todetaan, että ”Venäjän eristäytyminen ei ole kenenkään etu”. Mutta eihän Venäjä pyri eristäytymään, päinvastoin, mutta sitä eristetään länsimaiden toimesta. Venäjä on viimeksi tehnyt liennytysaloitteen länteen päin ilmoittamalla kutsuvansa Itämerta ympäröiviä maita ja Naton neuvottelemaan syyskuussa Itämeren turvallisuustilanteen parantamiseksi.

Liennytys ei kelpaa lännelle

Venäjän ehdotukseen keskusteluita Itämeren turvallisuudesta liittyy myös presidentti Sauli Niinistön aloite transpondereiden käytöstä Itämeren lentoliikenteessä. Sotilaskoneet, jotka ovat vakoilutehtävissä, eivät mielellään pidä päällä näitä

koneen tunnistamista helpottavia ja aikaistavia laitteita.

Kovin oli nuivaa ja epäluoloista suhtautuminen siihen, että asiasta mentäisiin keskustelemaan Moskovaan. Ylen uutistenluki oli kutsunut oikein asiantuntijan vastaamaan kysymyksiin: ”Mitä Venäjä aikoo? Miksi juuri nämä maat? Haluaako Venäjä hajottaa EU-rintamaa?” Asiantuntija ei osannut vastata, että Venäjä haluaa tällä aloitteella parantaa Itämeren turvallisuutta – kuten asia on. Miksi ihmeessä kaivetaan jotain muuta tarkoitusta?

Hämmästyttävää oli se, että aluksi Niinistön aloite transpondereista oli mediassa oikein hyvä ja rohkea, mutta heti kun Venäjä siihen tarttui, se muuttui epäilyttäväksi. Helsingin Sanomat oli melkein lyömässä ”putinisti” -leimaa Sauli Niinistön otsaan. Väitettiin, että Venäjä ”käyttää hyväkseen” aloitetta. Niinistö joutui kirjoittamaan vastineen ko. lehdelle.

Näillä näkymin Baltian maat, Puola ja Ruotsi torppaavat tapaamisaloitteen. Surullista. Näissä maissa on tänä vuonna pidetty massiivisia Naton ja USA:n sotaharjoituksia maalla, merellä ja ilmassa. Ja näissä samoissa maissa kohkataan Venäjän uhkasta. Keskustelujen tarkoituksena olisi myös ollut hälventää perusteettomia, länsimedian rummuttamia uhkakuvia.

Miksi presidentti Niinistö sei-

soo aloitteensa tekemisen jälkeen tumput suorina? Niinistöllä olisi ollut tuhannen taalan paikka ryhtyä toimiin ETYKin hengessä ja ilmoittaa kutsuvansa Itämeren maat (mukaan lukien Venäjä) ja Naton Helsinkiin keskustelemaan transpondereista ja muusta turvallisuudesta. Mutta ammattitaito ja rohkeus ei riittänyt siihen.

Krimin merkitys

Selonteossa syytetään Venäjää Itämeren alueen turvallisuustilanteen kiristymisestä, koska ”Venäjä valtaisi Krimin ja synnytti Itä-Ukrainassa konfliktin”. Tämä on täysin väärä johtopäätös täysin väärin perustein.

Krimin liittymisellä Venäjän federaatioon ei ole vaikutusta Itämeren turvallisuustilanteen kiristymiseen. Päinvastoin saattaa olla niin, että Krimin laivastotukikohdan säilyminen Venäjällä vakauttaa tilannetta koko Euroopassa. Jos Krimille olisi tullut Naton tukikohta kuten Yhdysvallat suunnitteli, se olisi aiheuttanut kriisin. Se olisi merkinnyt sitä, että Venäjän laivojen pääsy Välimerelle olisi Naton kontrollissa – ja estettävissä milloin tahansa. Se tilanne ei sovi Venäjälle.

Mustanmeren ja Välimeren blokaamisen myötä olisi Venäjän kaupalaivaston vapaa pääsy Itämerelle tullut entistä tärkeämmäksi Venäjälle. Krimin jääminen Venäjän hallintaan siis vakautti turvallisuuspoliittista tilannetta.

Itämeri on Venäjälle tärkeä

Selonteosta tekemässään arviossa valtioneuvos Risto Volanen toteaa: ”Seurauksena olisi vuosien tai vuo-

kymmeniä kestäneiden rajujenkin työtaistelujen ja poliittisen toiminnan tuloksia. Nyt väestön poliittinen köyhyys sallii hallituksen ja kapitalistien aggressiiviset toimet niiden mitätöimiseksi.

Ilmapiiri on ollut otollinen yritysten ja suurituloisten suosimiselle. Vuoden 1990 jälkeen yritysvero on kevennetty. Viimeisen verotilaston mukaan kapitalistit saivat siitä lahjana 11,6 miljardia euroa. Myös suurokapitalistien tuloveroaste on alennettu. He, 9 prosenttia tulonsaajista, saivat lahjana 7,8 miljardia euroa. Kaikkia näitä lahjoja on perusteltu työllisyyden parantumisella, mutta nyt työttömiä on enemmän kuin koskaan, joten menetykset on leikattu koulutuksen, sosiaaliterveyden- ja sairaanhoidon jne. menoista.

Nyt ja kaikesta huolimatta pääministeri Sipilä kehtaa julistaa (HS 12.8.16), että yritysten viivan alle ei jää verotettavaa tulosta. Hän on röyhkeä valehtelija. Hän pohjustaa uusia yritysverohelpotuksia. Viime vuonna yrityksillä jäi viivan alle hurjat 21,5 miljardia euroa, 8,1 prosenttia liikevaihdosta. Että näin!

Kaikki viimeisen neljännesvuosikauden aikana tehdyt päätökset ovat muuttaneet Suomen vääraän suuntaan, avuttomaksi ja jatkuvasti köyhytyväksi. Vuonna 2008 tuotanto romahti 90-luvun tapaan, eikä nou-

Hangossa muistutettiin 6.6.2016 päättäjiä, että USA-johtoisen sotaharjoituksen tuominen Suomen alueelle heikentää todellisuudessa turvallisuuttamme. Nato-johtoisen sotilaallisen toiminnan lisääminen Itämeren ympärysvaltioissa kiristää sotilaallista jännitystä tällä alueella.

sikymmenien kriisi, jos Itämeren alueen nykyiset ongelmat yritetään ratkaista toteuttamalla täällä Baltia-Pohjola-USA-hegemonia.”

Tätä juuri USA on alkanut toteuttaa johtamalla sotaharjoituksia Puolassa, Baltiassa, Ruotsissa ja Suomessa. Lisäksi Baltiaan ja Puolaan on siirretty Naton kalustoa ja sotilaita. USA/Nato on myös lisännyt sotalaivojensa liikehdintää sekä lentotoimintaa Itämerellä. Venäjä ei mielellään suostu tähän hegemoniaan. Iso osa Venäjän kaupasta kulkee Pietarin kautta ja edelleen Itämeren laivoilla. Venäjä haluaa turvata tämän reitin.

Risto Volanen sanoo: ”Pietari, Murmansk ja pohjoiset liikenneyhteydet ovat Venäjälle ainakin yhtä tärkeitä kuin Krimin niemimaa, ja tämä on viimeinen alue, missä se menee polvilleen.”

Unohtuiko rauha?

Volanen otsikoi arvionsa selonteosta näin: ”Selonteosta puuttuu tärkein, rauha”. Totta on, että selonteko keskittyy läntiseen yhteistyöhön turvallisuusuhkien torjumisek-

si. Mutta on siellä kappale myös rauhavälityksestä. Se sisältää paljon silkkaa sanahelinää, jota Suomen nykyhallitus ei alkuunkaan toteuta. Lause ”Rauhavälitys ja dialogit ovat Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikan vahvistuva painopiste” ei vastaa todellisuutta. Ulko- tai puolustusministeriemme toiminnassa ei ole mitään viitettä siihen suuntaan.

Uutta selonteossa on myös se, että se ei sulje pois sotilaallista voimankäyttöä Suomea vastaan. Kuka Suomeen haluaisi hyökätä? Sitä ei selonteossa mainita. Mutta tässä kohtaa onkin se varsinainen pyllistys itään eli ”sotilaallisella voimankäytöllä” viitataan Venäjän suuntaan.

Venäjä ei uhkaa Suomea millään tavoin, tämän ovat eräät korkearvoiset sotilaatkin todenneet. Uhka on siis vain hallituksen korvien välissä. Nyt hallituksella on tekeillä myös puolustuspoliittinen selonteko. On mielenkiintoista nähdä, mitä sotaministerimme siihen kirjaa.

Marjaliisa Siira

Ranteita pakottaa

Poliitikot ja valtion virkamiehet eivät ole idiootteja, he ovat tietämättömiä, typeriä ja valehtelijoita. Rahaa meillä on niin, että ranteita pakottaa, mutta valtio on ottanut ne pienituloisilta ja antanut ne yrityksille ja suurituloisille. Yksimielisesti he leikkaavat paitsi yritysten ja suurituloisten veroja ja pienituloisille tärkeitä koulutuksen sekä sosiaaliterveyden- ja sairaanhoidon menoja.

Työväenliikkeen, erityisesti radikaalin vasemmiston, poliittisen voiman heikentyessä henkiseen ilmapiiriin syntyi tyhjiö. Se täytettiin oikeistolaisella uusliberalismilla, joka on kaunis ilmaisu riistopolitiikalle, jota kovempi on mahdollista vain fasismiin oloissa. Kun siirryttiin uusliberalismiin, siirryttiin pääomien ja tavaroiden vapaaseen liikkumiseen. Tehtiin pankikriisi, supistettiin tuotantoa, lopetettiin 50 000 kotimarkkinayritystä ja kaikki mahdolliset yritykset saaneerattiin. Syntyi jättimäinen työttömyys.

Itse asiassa Suomi tuomittiin lisääntyvään kurjuuteen. Sen tänään todistavat viimeisen kahdenkymmenenviiden vuoden kansantalouden kehitystrendit. Ne osoit-

tavat kapitalistien ja työväenluokan toimeentulon kehittyneen eri suuntiin. Palkkatyöläiset köyhtyivät taloudellisesti ja henkisesti. Uusliberalistinen vapaakauppa on synnyttänyt tilanteen, jossa kapitalistit voivat toimia mielensä mukaan erittäin aggressiivisesti.

Siitä todistavat kilpailukyky-sopimus (Kiky), jolla leikattiin palkkatyöläisten työllä ja tuskalla saamia tuloksia. Nyt suunnitellaan orjamarkkinoita osaamisnäytön ilmaistavalla. Sitä osoittavat sosiaaliterveyden- ja sairaanhoidon (Sote) uudistus, pyrkimykset yritysverojen alentamiseksi ja jatkuva eläkejärjestelmän heikentäminen.

Lisäksi EU-eliitin ajatushau-
tomot ovat keksineet väestön ikääntymisen. Keksintö vaatii, että vuonna 2040 iäkkäiden 80 täyttäneiden määrä kaksinkertaistuu ja että kaikki 1961–75 syntyneet ovat silloin elossa, siis nekin, jotka ovat jo nyt kuolleet. Ennuste on joka suhteessa pöyristyttävä. Tavoitteena on säilyttää koskemattomina satojen miljardin eläkerahastot, sillä muuttaman mutkan kautta ne tukevat rikkaiden rikastumista.

Toinen mielipuolinen asia on saavutetut edut, joista puhutaan ikään kuin ne olisi saatu hyvään hyvyttävä lahjaksi yhteiskunnalta ja työnantajilta. Saavutetut edut ovat kuitenkin työväenliikkeen vuosi-

sua ole näköpiirissä. Ehkä vuoden 2008 tuotannon taso saavutetaan vasta 2020–2022 paikkeilla. Se ei lisää työllisyyttä, sillä kun työn tuottavuus kasvaa tuotantoa nopeammin työ vähenee.

Kaikki niin sanotut asiantuntijat kuitenkin selittävät, että kyllä tästä heikkouden tilasta päästään, kun vienti alkaa vetää. Silloin työllisyysaste, joka on nyt 68,5 prosenttia, saadaan hallituskauden aikana 72 prosenttiin. Se on kiven takana ja kivi todella suuri, kun työllisyysaste Yhdysvalloissa on vaivaiset 62,8 prosenttia ja EU:ssa samaan tapaan vain 65,6 prosenttia.

Kun suurilla markkinoilla työllisyysaste on hurjasti huonompi kuin Suomessa, niin mitä ovat ne taikatempot, joilla niiden työllisyysaste nousee ja tavaroiden kysyntä paranee? Voi perustellusti epäillä, että asiaa hoitavat taikurit eivät ole vielä edes syntyneet, eivätkä synnykään. Kapitalismi näyttää ajautuneen umpikujaan.

Meille todistellaan, että talouden kasvua jarruttaa yksinomaan, palkkatyöläisten hulvattomat edut ja haluttomuus tehdä töitä. Todellisessa maailmassa tuotanto riippuu yksin kapitalistien kyvyistä, tahdosta ja taidoista löytää ja luoda tavaroiilleen kysyntää, sillä ilman sitä, vaikka tavarassa ei olisi senttiäkään

palkkoja, tavara ei mene kaupaksi. Mutta, kun kapitalistien elämä on tehty helpoksi, työläisten tilanne on toivoton.

Siksi ajatuksia ohjataan kauemmas kotoisista ongelmista. Niihin kuuluvat yhä sotaisemmat temput. Isäntämaasopimus tekee Suomesta Yhdysvaltojen silanpääaseman Venäjää vastaan. Sitä on tuettu USA:n ahkerilla sotaharjoituksilla lähellä Venäjän rajaa. Lisäksi Venäjän syyksi on vyörytetty kaikki ne synnit, jotka Yhdysvallat ovat jo toteuttaneet.

Kapitalismin määräävän aseman perusta on palkkatyöläisten henkinen köyhyys ja heikko ryhti huolehtia omista eduista. Siksi poliitikot antavat jatkuvasti verolahjoja yrityksille ja suurituloisille. Joten kun rahat vähenevät pitää säästää ja palveluja leikata. Tässä kokoomus-keskusta vetoisessa poliitikassa ei ole järjen häivää.

Yhdysvallat on tiennyt iät ja ajat, että kansojen siihen kohdistama positiivinen suhtautuminen on sen suurpääomalle korvaamaton asia. Siksi sen opit kopioidaan, vaikka se itse on huonossa hapesa. Siksi kapitalistien aggressiivisen politiikan ja kasvavan kurjuuden vuoksi, työväenluokan, sinun ja minun, on pakko ryhdistäytyä vastaiskuun, sillä rahaa on niin, että ranteita pakottaa.

Kai Kontturi

UPI:n raportti pelottelee Venäjän uhalla

Ulkopoliittinen instituutti (UPI) julkisti 30.8.2016 haastatteluraportin "Venäjän muuttuva rooli Suomen lähialueilla". Se on valtioneuvoston tilaama eli me veronmaksajat maksamme tuosta pelkkiä ontoja väitteitä ja vihjailuja sisältävästä raportista. Mieli pidekokoelman yleistunnelma on, että Venäjä ei saa tuntea olemassaoloaan uhatuksi, mutta Venäjä uhkaa muita yhä enemmän. Naton aseet ja jatkuvat massiiviset sotaharjoitukset Venäjän rajoilla eivät ole uhkaavia, mutta Venäjän aseet uhkaavat jo pelkällä olemassa olollaan ja ovat "voimapolitiikka".

UPI:n, YLE:n, lehdistön ja päättäjien tietoinen ja työkeä Venäjän vastainen valheellinen esiintyminen sekä näkyvä kumartelu "Setä Samulin" suuntaan on saanut rauhanväen liikkeelle. Rauhanplokki esiintyi 3.9. suurmielenosoituksessa hyvin näkyvästi.

Venäjän epävakautta lisäävänä tekijänä raportissa pidetään sitä, että Venäjän hallinnolla on jonkinlainen "verkosto". Oletteko koskaan kuulleet suomalaisista Hyväveliverkostoista? Missä kuplassa UPI oikein elää, kun siellä ei tiedetä, että erilaiset verkostot ovat osa jokaisen valtion ja valtaa omaavan instituution vallankäyttötapoja?

Aika paha floppi raportissa on väite, että pakolaisten tuleminen Venäjältä Suomen rajoille oli Venäjän hallituksen hybridisotaa Suomea vastaan. Sattui niin, että raportin julkistamispäivänä julkistettiin myös norjalaisen Fridtjof Nansen -instituutin tutkimus, jonka mukaan pakolaisten tulo ei ollut Venäjän hybridisotaa Suomea eikä Norjaa

vastaan. Turvapaikanhakijoita houkutti tänne halpa matka ja meren ylitystä turvallisempi reitti.

Foliohattu on jo pistetty päähän, kun vihjaillaan Venäjän voivan peruuttaa Suomen itsenäisyyden, koska sen antoi Neuvostoliitto. Tämä vihjailu menee vainoharhaisuuden puolelle.

Huitaistujen uhkakuvien pohjalta raportissa tehdään hallitukselle toimenpidesuosituksia. Suositellaan, että "nyt ei kannata tehdä Venäjälle suoria strategisia investointeja, koska Venäjästä ei ole Suomen viennin pelastusrenkaaksi edes pakotepolitiikan loppumisen jälkeen." Hurja suositus, jolla Suomen taloutta vedetään suohon. Suosituksissa kökköyden huippu on, että Suomi ei saisi tehdä kahdenvälistä yhteistyötä Venäjän kanssa. EU:n pitäisi aina olla takapiruna. Tällä suosituksella annetaan kova korvatilikka presidentti Sauli Niinistölle.

Raportti on pyrkimys vai- kuttaa kansalaismielipiteeseen. Se pyrkii myös vahingoittamaan Suomen ja Venäjän kahdenkeskiä neuvotteluita sekä liennytystä Itämeren alueella. Sen tekeminen syylienee tässä suosituksessa: "Suomen on järkevää tiivistää puolustusyhteistyötä läntisten kumppaneiden kanssa kaikilla tasoilla". Suomen on siis liitettävä Natoon ja lisättävä USA-yhteistyötä. Suositus on turha. Suomen hallitus on jo pitkään toteuttanut tätä politiikkaa.

Marjaliisa Siira

Vaalien siirrosta

Jatkosodan aikana eduskunnalle annettiin jatkoaikaa. Olojen vaikeuden takia vaalien siirtäminen oli ymmärrettävää. Nyt kuntavaaleja siirretään loka-kuulta ensi vuoden huhtikuulle. Siirto voi olla laillinen, mutta moraalisia ongelmia se tuottaa ainakin meikäläiselle kaupunginvaltuutetulle.

Tilinauhassani lukee: luottamusmies ajalla 1.1.2013–31.12.2016. Nykyisen valtuuston toimikausi jatkuu toukokuun 2017 loppuun. Totean olevani 5 kuukautta valtuustossa ilman äänestäjien valtakirjaa. Vaalien siirto olisi ymmärrettävää, jos kuntavaaleihin liitet-

täisiin esimerkiksi neuvoa antava kansanäänestys EU:sta eroamisesta. Tai voitaisiin vaihtoehtoisesti kysyä: haluatteko palauttaa Suomen itsenäisyyden? Tätähän kumpikin kysely tarkoittaisi.

Tosin epäilen kansanäänestyksiä tulevan kovin harvoin, sillä niissä on aina uhkana äänestäjien väärin äänestäminen. Vaalien tarpeellisuuskin epäilyttää aina enemmän, koska ei mikään tunnu tavallisen kansalaisen kohdalla muuttuvan paremmaksi.

Reino Welling
kaupunginvaltuutettu
Jämsä/Jämsänkoski

Joukkovoiman SOS-hallituksen vastaiseen protestiin osallistui 3.9.2016 n. 3000 mielenosoittajaa. Plokkimme "Uusliberalismista kansanrintamaan" tavoite ei ole vain korjata kosmeettisesti nykyistä politiikkaa. Se tulee muuttaa pysyvästi ja luoda sille selkeä poliittinen ja demokraattinen vaihtoehto. On myös varmistettava, ettei pääoma enää koskaan pääse toteuttamaan kansanvastaista politiikkaansa. Siksi tulee valita myös sosialistinen kehityslinja.

Selvä luokkataistelulinja

Ruotsalainen lehti Proletären julkaisi 16.6.2016 tietoja MAL:n (Maailman ammattiyhdistysten liitto - World Federation of Trade Unions WFTU) toiminnasta. WFTU:n pääsihteeri George Mavrikos vieraili äskettäin Tukholmassa kertomassa MAL:n toiminnasta. Kokouksen oli kutsunut koolle ammattiliitto SEKO:n ammattiosasto 111, joka toimii Tukholman Metrossa. Ammattiosaston puheenjohtaja Janis Konstantis lausui yleisön ja MAL:n edustajan tervetulleeksi. Aikaisemmin aamulla oli vieras laskenut seppeleen Kansainvälisen prikaatin La Manon muistomerkille. Puheessa käytiin läpi historiallisia yhteensattumia. Ruotsin työmarkkinajärjestöt olivat hiukan ennen Espanjan sodan päättymistä 1939 tehneet ns. Saltsjösovimuksen. Suomessa vastaava "tammikuun kihlaus" tapahtui v. 1940.

Vastoin ruotsalaista ammattiyhdistysliikkeen luokkasovintopoliittikkaa MAL ajaa jyrkkää luokkataistelupoliittikkaa. MAL:illa on selvät sosialistiset tavoitteet "yhteiskunta ilman riistoa". Mavrikos teki selväksi, että nyt tarvitaan taistelevaa ammattiyhdistysliikettä luokkasovun asemasta. Hän kuvasi sosialidemokraattista ammattiyhdistysliikettä herrahisiksi. He yrittävät tehdä heidän ammattiyhdistysliikkeestään vakuutusyhtiöitä. Mavrikos muistutti kahden vastakkaisen luokan työväen- ja kapitalistiluokan olemassaolosta. Hän korosti, että työväenluokalla tulee olla omat organisaatiot kuten kapitalisteilla on esimerkiksi IMF.

Työväenluokan yhtenäisyys ja kansainvälinen solidaarisuus

Ammattiyhdistysliikkeen tulee olla demokraattinen ja se ei saa olla valtion tai kapitalistien talutusnuorassa. Ammattiyhdistysliikkeen tulee taistella sotaa, köyhyyttä ja työväenluokan riistoa vastaan. Nämä kaikki kuuluvat MAL:n perusperiaatteisiin, kuten myös taistelu yksityistämistä, karriärismiä, byrokratiaa ja korruptiota vastaan. Mavrikos kertoi uhrautuvasta taistelusta ja vas-

tasi kysymyksiin. Koska Ruotsissa ei ole jäsenjärjestöjä, niin on perustettu ystävyysjärjestöjä. Ystävyysjärjestö sai tehtäväkseen ottaa yhteyttä Keskusammattijärjestöön (LO) ja vaatia eroa EU:sta.

George Mavrikosin haastattelu: "Päivittäinen taistelu kauaskantoisin tavoittein"

George Mavrikos on pääsihteeri MAL:ssa, jolla on 92 miljoonaa jäsentä. Hän on ollut kreikkalaisen ammattiyhdistysliikkeen PAME:n aktivisteja ja istunut myös parlamentissa KKE:n edustajana. MAL:n seuraava liittokokous on Etelä-Afrikassa syksyllä. Edellinen liittokokous oli Ateenassa 2011. Silloin jäseniä oli 74 miljoonaa. Linjat ovat nyt kovenneet luokkataistelun suuntaan.

Mitä ajattelet nykykehityksestä maailmassa?

Leimaa antava on ollut tilanteen monivivahteisuus. Kapitalismin kriisit ja siirtomaasodat leimaavat nykykehitystä. Siksi tarvitsemme vahvaa vastavoimaa puolustaaksemme työväenluokan oikeuksia. Imperialistiset sodat aiheuttavat pakolaisvirtoja ympäri maailmaa. Monet pakolaiset

Mavrikos saapui Ruotsiin Ranskasta Marseillesta, jossa hän osallistui 45000 työläisen työlakien huonontamista vastustavaan protestiin.

tulevat Kreikan kautta Eurooppaan. Porvarit sanovat röyhkeästi, että he puolustavat demokratiaa ja vapautta Lähi-idässä. Kuitenkin tarkoituksena on rajojen muuttaminen ja taloudelliset tavoitteet. Siksi meidän tulee taistella pakolaisten oikeuksien puolesta. Fasistiset piirit käyttävät sekasortoa hyväkseen ja luovat vakavia probleemoja luokkataisteluhenkisille ammattijärjestöille.

George Mavrikos tuli Ruotsiin Ranskasta, jossa hän puhui Marseilleissa kymmenilletuhansille työläisille. He protestoivat El Khomri -työlakia vastaan, jolla saman niminen työministeri oli huonontanut työläisten oikeuksia. "Kun olin pari päivää sitten Marseilleissa, niin 45000 työläistä protestoi siellä. MAL:in puolesta ilmaisimme solidaarisuutta protestoihin kohtaan. Heidän ei tule tuntea olevansa yksin taistelussa. Koko työväenluokan maailmassa tulee olla siskoja ja veljiä keskenään. Poliittinen lämpötila on korkea Ranskassa. Ja Kreikassa on ollut jatkuvasti lakkoja ja mielenosoituksia kriisin alusta saakka.

Miltä näyttää kehitys Kreikassa?

Ranskassa on vahvoja MAL:n ammattiliittoja öljyteollisuudessa, rautatieläisten ja elintarviketyöläisten keskuudessa. Kreikan tilanne on monimutkaisempi ja ammattijärjestöt ovat jatkuvien hyökkäysten kohteena Syriza hallituksen, EU:n ja IMF:n taholta. Palkkoja on alennettu ja myös eläkkeitä. Nyt Syriza on päättänyt myydä suurimman lentokentän. Tästä myyntipäätöksestä käyvät ilmi EU:n tavoitteet. EU on

luonteeltaan kansan vastainen. Käsitäkseni mukaan Kreikan ei tulisi olla mukana EU:ssa.

Uskotko, että EU kaatuu sisäisiin ristiriitoihin?

Mitä merkitsee Brexit Englannille? Englannin heikkoutena on luokkatietoisien työväenliikkeen puute. EU:n hajoamiselle ei tarvita vahvaa työväenliikettä, mutta vaihtoehdolle sosialismille kylläkin vahva työväenliike on tärkeä. Porvaristo haluaa, että olisimme uudeenaikaisia orjia. Mavrikos näkee MAL:n kehittämisessä ratkaisun yhteiskunnallisiin probleemoihin myös Ruotsissa.

MAL:n historiaa

Järjestö perustettiin 1945 Pariisissa. Neljä vuotta myöhemmin Länsi-Euroopan sosialidemokraatit erosivat MAL:sta ja perustivat Vapaiden ammattiyhdistysten kansainvälisen liiton VAKL, jossa olivat mukana sosialidemokraattiset ja kristilliset ammattijärjestöt. Tällä hetkellä MAL:illa on 92 miljoonaa jäsentä 126 maassa. MAL:illa on vakituinen edustus kansainvälisissä järjestöissä kuten ILO ja YK. MAL:n seuraava 17. liittokokous on lokakuussa Etelä-Afrikassa Durbanissa.

Proletären lehdestä käänsi:
Wainö Pietikäinen

Sanotaan "karttuista on kansan käsi"

Näin saa todeta ainakin osinkomarkkinoilla, kun laskutaidoton Ay-liike lahjoittaa 30000 työvuoden tuloksen palkattomana työnä.

Keskipalkka on tilastojen mukaan 3400 euroa kuukaudessa ja vuodesa 40800. Tämä kun ei riitä, niin annetaan bonuksena 3,5 prosentin elä-

ke- ja työttömyysvakuutusmaksun helpotus työnantajalle, joka tietysti jää työntekijän maksettavaksi.

Julkisen alan lomaleikkauksiahan ei tarvitse edes noteerata, sillä niillä Eloranta lunasti SAK:n puheenjohtajan paikan ja EK:n luottamuksen.

-pe-

Ydinvoima kuilun partaalla

Juhani Tanski

Ydinvoiman suosio lieväsä laskussa

Euroopassa rakennetaan vain kahta uutta reaktoria, toista Ranskaan ja toista Suomeen. Saksa aikoo luopua ydinvoimasta kokonaan ja sähköstään kolme neljäsosaa ydinvoimalla tuottava Ranskakin aikoo sulkea yli 20 reaktoria vuoteen 2050 mennessä. Erityisesti länsimaissa uudet projektit ovat törmänneet kustannus- ja kannattavuusongelmiin. Rakentamisen kustannuksia ovat lisänneet yhä kalliimmiksi käyneet ras-kaat turvatoimet.

Tshernobylin ydinvoimalaonnettomuuden jälkeen uusien reaktoreiden rakentamisen tahti hiljeni selvästi edellisistä vuosista. Atlantin toisella puolen rakentaminen loppui jo aiemmin. USA:ssa ei uskota ydinvoiman kannattavuuteen. Saksa päätti luopua ydine energiasta v. 2020 mennessä ja kaksi belgialaista reaktoria suljettiin tilapäisesti reaktoriastioiden halkeamien takia. Ruotsi on aloittanut ydinvoiman alasajon. Siemens luopui ydinvoiman rakentamisesta kokonaan ja Areva arvioi ydinvoimateollisuuden tulevaisuuden kriittiseksi.

Britannian ydinvoimahanke jäihin

Brexit-äänestyksen jälkeen pääministeriksi noussut Theresa May määräsi ensi töikseen aikalisän pitkään suunnitellulle Hinkley Pointin voimalahankkeelle. Projekti on lykääntynyt jo yhdeksällä vuodella, eikä investointipäätöstä ole kyetty tekemään, vaikka hallitus on luvannut tuotetulle sähkölle vuosikymmeniksi noin 110 € takuuhinnan/MWh. Pelkkä takuuhinta on monin-

Suomi on harvoja maita, joissa rakennetaan ydinvoimaloita. Useat maat ajavat voimaloitaa alas, koska uusiutuva energia on tullut viime vuosina edullisemmaksi. Monet vanhat reaktorit ovat tulleet käyttöikänsä päähän, eikä niitä ole korvattu uusilla. Ydinvoimalla tuotetun sähkön määrä maailmassa on ollut lievässä laskussa viimeiset kymmenen vuotta. Joka kolmas rakenteilla oleva ydinreaktori sijaitsee Kiinassa. Seuraavina tulevat Venäjä ja Intia.

Rakennuslupaa Fennovoiman Pyhäjoen rakennustyömaalle ei ole vielä annettu. Siitä huolimatta alueella tehdään koko ajan maanrakennustöitä. Mikäli ydinvoimalahanke menisi myttyyn, niin alueen luonnon ja ympäristön ennallistaminen tuskin olisi enää mahdollista.

kertainen sähkön nykyiseen markkinahintaan verrattuna. Takuuhinta on keskeinen syy, miksi May haluaa tarkastella hanketta vielä uudelleen. Toinen syy empimiseen liittyy laitostoitittajia Arevan osaamiseen. Britanniassa epäillään vahvasti, kykeneekö Areva ylipäätään toimittamaan toimivaa laitosta.

Areva konkurssin kynnyksellä

Ranskalaisen voimalaitostoitittajia Arevan luottokelpoisuus on roska- luokkaa ja valtio on joutunut antamaan sille miljarditukia jo vuosien ajan. Yhtiö on tehnyt 5 vuotta jättimäisiä talous- ja mainetappioita ja

se pilkottiin kesällä kolmeen osaan. Yhtiö aikoo myös kerätä sijoittajilta jopa 8 miljardia euroa. Arevan reaktorivalmistusyhtiö puolestaan siirretään Ranskan valtion voimayhtiö EDF:lle.

EDF:n sisällä Arevan pelastaminen on herättänyt vastustusta. EDF:llä itsellään on kädet täynnä töitä muutenkin, sillä Ranskan omat ydinvoimalat ovat tulossa käyttöikänsä loppupäähän. EDF tarvitsee-kin valtavasti pääomia pelkästään omien laitostensa modernisointiin. Britannian hallituksen lisäksi ydinvoimaprojekti on herättänyt suurta vastustusta hankkeen operaattorina toimivassa EDF:ssä. EDF:n hal-

ta monet lenkkeilijät ja kuntoilijat säännöllisesti hyödyntävät. Tämä on suositua siksi, että alueella on säilynyt edelleen aarniometsän tunnelma. Turhaan aluetta ei sanota "Stadin keuhkoiksi."

Kaupunkibulevardeja on liikaa

Helsingin uudessa yleiskaavaehdotuksessa kaavoitetulle Keskuspuiston alueelle on suunniteltu asunto-rakentamista ja Hämeenlinnan väylä muutettaisiin kaupunkibulevardiksi. Keskuspuiston pilkkomista on perusteltu Helsingin kasvulla ja siitä johtuvalla liikennemäärien lisääntymisellä. Siksi halutaan rakentaa keskustasta ulos eri suuntiin johtavia ns. kaupunkibulevardeja. Kaupunkisuunnittelussa rakentamistarvetta on "varmuuden vuoksi" ylimitoitettu.

Periksi ei anneta

Keskuspuistoryhmä jatkaa kamppailua Keskuspuiston puolesta. Keski-ikäkköinä 7.9. klo 18 järjestää Keskuspuisto-ryhmä Annantalolla yleiskaavaan liittyvän keskustelutilaisuuden. Siellä kuullaan asiantuntijoita ja valtuustoryhmien kantaa Keskuspuiston suojeluun. Yleiskaavaehdotus, johon sisältyy rakentamista Keskuspuistoon 50 hehtaarin alueelle, tulee kaupunginhallituksen syyskuun alkupuolella ja valtuustoon näillä näkymin lokakuun alussa. (KÄ/toim)

litus hyväksyi 18 miljardin punnan tarjouksen teon äänin 10–7! Arevalle Iso-Britannian sopimus on kohtalon kysymys. Jos sopimusta ei synny, on vaarana, että koko laitostyyppin kehittäminen ajetaan alas. Suomella on asiassa paljon pelissä, sillä Olkiluotoon rakenteilla oleva EPR-reaktori uhkaa jäädä pilotiksi. Tässä tilanteessa laitoksen ylläpitäminen, kehittäminen ja huoltaminen tuottaisivat sen omistajalle Teollisuuden Voimalle paljon päänvaivaa.

Onko ranskalaisilla paukuja tehdä Olkiluoto 3 loppuun?

Arevalle EPR-laitokset ovat osoittautuneet katastrofiksi. Niin Olkiluodossa kuin Ranskan Flamanvillessä rakennettavat voimalat ovat vuosia myöhässä ja molemmissa maisa kustannukset ovat karanneet moninkertaisiksi alkuperäiseen verrattuna.

Areva on ollut konkurssin partaalla jo pitkään ja Ranskan valtio on syytännyt miljardeja sen pelastamiseksi. Kyse on siitä, pystytäänkö tällä järjestelyllä konkurssi estämään. TVO:n ja Suomen säteilyturvakeskuksen STUK:n edustajat uskovat, että Arevan rahojen loppuessa voisi löytyä joku rakentaja viemään hanke loppuun.

Miljardien korvausvaatimukset

Areva ja TVO ovat vaatineet toisiltaan useiden miljardien eurojen korvauksia Olkiluodon rakennustöiden viivästymisestä. Olkiluodon kolmosreaktorin piti tuottaa sähköä valtakunnanverkkoon jo vuonna 2009, mutta uuden arvion mukaan voimala valmistuisi vuonna 2018. Reutersin arvion mukaan neuvottelujen keskeytyminen vaikeuttaa merkittävästi Ranskan valtion suunnitelmaa, jossa Areva siirrettäisiin osaksi toista ranskalaista valtionyhtiötä EDF:ää. EDF ei halua ottaa Arevan mahdollisia miljardivastuita kantaakseen. Tietävästi neuvottelut ovat umpikuja, ja katkenneet Arevan pilkkomisen takia.

Olkiluoto 3:sta tulee maailman kallein rakennus

Olkiluoto 3:n arvioidaan maksavan 8–8,5 miljardia euroa, kun alkuperäinen hinta-arvio oli vain 3 miljardia

euroa. Jos ennuste toteutuu, niin tämä "lisäkin kirkko" on maailman kallein rakennus. Olkiluoto 3:lla on kilpailija - samanlainen EPR-reaktori Ranskassa. Myös sen kustannusarvio on loikannut 8,5 miljardiin euroon. Jos jompikumpi voimala joskus valmistuu, jää nähtäväksi onko toteutunut hinta Pii (3,14) kertaa alkuperäinen budjetti vai g (9,81) kertaa alkuperäinen budjetti. Mikäli Britanniaan haikailtu 19 miljardin euron ydinvoimala rakennettaisiin ranskalais-kiinalaisella rahoituksella, se menisi kirkkaasti kärkeen.

Arevan maine sai tahrn

Ydinvoimaloille osia valmistavassa Arevan omistamassa terästehtaassa on väärennetty laaduntarkkailun raportteja. Teräksen mekaanisesta, kemiallisesta ja lämmönvaihtelun kestävydestä tehdyissä testeissä saatuja tuloksia on muunneltu kauan. Kun testi-arvo päättyi sallitun rajoille, se muutettiin "normaalkiksi". Ydinvoimaosaamisen piti olla ranskalaisen korkean teknologian viennin terävintä kärkeä. Areva luotiin voimalayhtiöiden fuusioiden avulla kärki-yhtiöksi.

Rosatom toista maata?

Teknologiamurroksen myötä ydinvoimaloille uhkaa käydä kuin dinosauroksille, jotka eivät kyenneet muuttamaan ympäristön mukana. Venäläisen ydinaseiden ja reaktorien toimittajan Rosatomin Fennovoimalle toimittama ydinvoimala tuskin kykenee tuottamaan sähköä halvemmalla kuin Arevan laitos.

Meppi Olli Rehn, nykyinen elinkeinoministeri, totesi syksyllä 2014: Fennovoimasta uhkaa tulla teollisuuspolitiikan "uusi teollisuuspolitiikan pohjakosketus"... "Uuteen venäläiseen ydinvoimaan tehtävä, taloudellisesti epävarma ja poliittisesti rujo investointi, tulee myös syrjäyttämään vuosikausiksi tarpeelliset investoinnit uusiutuvaan, vihreään energiaan"... "Tätä menoa Suomesta uhkaa tulla epäonnistuneiden ydinvoimahankkeiden ulkomuseo, joka samalla putoaa kelkasta vihreän talouden kehittämisen saralla." Syyskuussa 2014 Rehn oli vielä valmis hautaamaan koko ydinvoimalan: "Ehkä tämä ei olisi vielä- kään liian myöhästä, jos järki nyt voittaisi."

Brexitistä vauhtia EU:sta irtautumiseen?

Brexit Englannissa aiheutti myös riemuhuudot Ruotsissa EU:n vastustajien keskuudessa. Kuitenkaan en ole havainnut, että kukaan olisi vetänyt mitään johtopäätöksiä asiasta. On sanottu, että Ruotsilla on helpompi päästä vapaaksi EU:n kahleista. Teoriassa tämä on mahdollista, mutta "taivasten valtakunnan" odottaminen ei auta, vaan jotain pitäisi myös tehdä.

Mielestäni tulisi kutsua koolle niitä, jotka äänestivät euron nurin Ruotsissa ja pohtia yhdessä, että miten loputkin kahleet saataisiin murrettua. Vallankumoukset tapahtuvat tavallisesti vaiheittain ja siksi ei tarvitse pelätä, että porvarillinen vallankumous on puolinaainen. Kun omistussuhteet eivät muutu, niin valta on edelleenkin porvaristolla, mutta kun yksilön vapautta EU rajoittaa merkittävästi, niin silloin saattaa myös porvarin mitta olla täysi.

Tästä nimenomaan oli kysymys. Kansa ei voinut elää EU-kahleissa. EU:n direktiivit rajoittavat yksilöiden vapautta eri tavoin. Kaikki eivät edes tajua, min- kä kaiken takana on EU-mörkö. Esimerkkinä voisi mainita digitalisoinnin, joka kehittyy joka tapauksessa, mutta EU on

katalysaattori ja rationalisoinnin vauhti on raju. Siinä jäävät jalkoihin esimerkiksi vanhukset ja sairaat. Lainsäädäntöä ja käytäntöä muutetaan ajattelematta seuraamuksia. Minulla potilasyhdistyksen toiminnanjohtajana on laajat kokemukset tästä hölmöilystä. Erikoisesti olen huomannut miten Ruotsin suomalaiset ovat joutuneet sorron kohteeksi.

Veren vähyyttä kärsivät myös porvarilliset järjestöt ja lisävahvistusta on haettu mm. homo-liikkeistä. Huomasin yhden "Soldiers of Odin" – tarran Vaasan keskustassa, joten siinä meni toteen erään "Tammisaaren yliopiston" vangin luento, kun hän totesi, että "kananhoidosta puheen ol- len yhtä kanaa vähempää ei kan- nata pitää".

Wäinö Pietikäinen

"Ei enää palaakaan keskuspuistosta"

Yli 100 vuotta pääkaupunkiseudun asukkailla on ollut käytössä laajat virkistysmahdollisuudet Helsingin keskustaan ulottuvassa Keskuspuistossa. Keskuspuistoa uhkaa katkaiseminen Haagan ja Pirkkolan kohdalla. Yleiskaavaehdotuksessa 50 hehtaarin alue on kaavoitettu rakentamiselle. Kaupunkisuunnittelulautakunnassa myös SDP ja vasemmistoliitto hyväksyivät Keskuspuiston pilaamisen. Asukkaita puolustamaan noussut "Keskuspuiston puolesta" ryhmä keräsi Keskuspuiston puolesta 15 000 allekirjoituksen adressin.

Keskuspuiston puolesta kamppaillaan. Jos tämä hävitään, 100 vuotias keskuspuisto on pilattu. Puiston puolesta 27.8. kokoontunut asukkaiden ketju ulottui Pirkkolasta Maunulan majan kautta Kivihakaan. Lisäksi Laakson alueella kokoonnuttiin.

Asukkaat kokoontuivat 7.6.2016 Helsingin Kaupunkisuunnittelulautakunnan edustalle mielenosoitukseen Keskuspuiston puolesta. Samalla evästettiin lautakunnan jäseniä. Ylimielisyyttä heiltä ei puuttunut. Kaupunkisuunnittelulautakunnan puheenjohtajalta Rautavalta kysyttiin, että "miten asukkaiden mielenpito on huomioitu Keskuspuiston osalta?" Silmäkään räpäyttämättä Rautava ilmoitti, että "varsin hy-

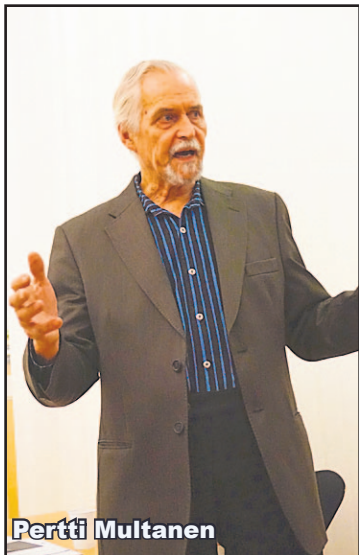
vin", vaikka puistoa aiotaan naker- ta yli 50 ha.

"Ei leikata Stadin keuhkoja!"

Suomen luonnon päivänä 27.8.2016 järjestettiin Keskuspuiston puolesta ihmisketju vastustamaan alueen pilaamista. Keskuspuiston puolesta ihmisketju keräsi toista tuhatta osan- ottajaa. Keskuspuistossa ovat oival- liset ulkoilumahdollisuudet, jo-

Kuva: Riitta Nummira

Sotien ja hallinnon vaihtamisen varjo Lähi-idän tulevaisuuden uhkana (4)

Pertti Multanen

”Kolonialismin perinne hajottaa ja hallita on luonut vaikeasti hallittavia maltoja, joiden todellinen itsenäisyys on jäänyt haaveeksi”

Näinhän se on, kun rajat piirrehtiin siirtomaavallan aikana emämaiden strategisten intressien pohjalta. Tämä oli nimenomaan sitä mainitsemaani hajota ja hallitse politiikkaa, vanha siirtomaavallan ja Euroopan ylivoimainen vuosisadoilta periytyvä tapa hallita. Se on myöskin arabimaiden ainakin muodollisen itsenäisyyden kaudella ollut syy siihen, että näitä vahvasti kansallismielisiä ja omista eduista ja myöskin palestiinalaisten eduista - ainakin sanoissa - kiinnipitäviä arabihallituksia on haluttu jatkuvasti kurittaa, demonisoida ja hallintoja syrjäyttää. Tämä on ollut myöskin itsenäisyyden vuosikymmeninä jatkunut politiikka Lähi-idässä. En tiedä kuinka moni uskoo, mutta jos luette vaikka brittiläisen, nykyisin Pohjois-Irlannissa työskentelevän Belfastin yliopiston professorin Beverley Milton-Edwardsin teoksia ja kirjoituksia mm. Hamasin historiasta, niin käy selväksi, että Israelin miehityshallinnolla oli keskeinen osa islamistisen organisaation synnyn mahdollistajana.

Islamisteja tarvittiin tuolloin PLO:n, Palestiinan vapautusjärjestön, vastapainoksi. Näistä islamisteista sitten muodostui Hamas, jota aluksi johti sheikki Ahmad Yasin, jonka toiminnan Israelin sotilas hallinto oli aiemmin sallinut. Vasta palestiinalaisten ensimmäisen kansannousun eli intifadan aikana 1980 -1990 lukujen taitteessa Hamas muuttui Israelin silmissä terroristijärjestöksi. Israelille myös ”terrorismi” on aina ollut tarpeen nimenomaan siitä syystä, että se on voinut perustella jatkuvaa hyökkäävää politiikkaansa Lähi-idässä. Hamasin luominen Israelin miehityshallinnon toimin oli vähän samanlainen kuvio, kun Egyptissä aikanaan oli brittien tuki islamistiselle veljeskunnalle ja monet muut tässäkin jo käsitellyt operaatiot. Israel tarvitsi uskonnollista islamistista liikettä vastapainona Palestiinan Vapautusjärjestö PLO:lle, jonka johtaja Jasser Arafat oli tuolloin ”pääterroristi” tai ”arkiterroristi” – kuten Israelin nykyisen pääministerin Netanjahun mielestä tuntuu olevan edelleenkin. Taisi Pariisissa käydä sanomassa Charlie Hebdo-lehteen kohdistuneen terrori iskujen jälkeen, että nyt te ymmärrätte millaisten terroristien naapurustossa elämme ja miksi toteuttamme nykyisenkaltaista politiikka-

Jatkuuko sota ja pakolaistulva? Miltä näyttää Lähi-idän uusi vuosi? Näitä aiheita käsitteli kansainvälisten suhteiden historian dosentti Pertti Multanen Helsingin yliopistolta Vallilan kirjastossa 12.1.2016 järjestetysä luentotilaisuudessa. Järjestäjänä toimi Demokraattinen Sivistysliitto DSL. Kansan ääni julkaisi luennon useammassa osassa. Ensimmäiset kolme osaa ilmestyivät KÄ:n numeroissa 1-3/16. Nyt julkaistava viimeinen osa sisältää luennoitsijan näkemykset keskustelun yhteydessä esille nostetuista teemoista.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Libyan puolesta tilaisuus EU:n edustuston luona Kampin torilla Helsingissä 1.9.2011. Libyan operaatio oli petos koko maailmaa kohtaan. Siivien suojelun verukkeella muodostettiin YK:n päätöksellä lentokieltoalue. Nopeasti selvisi, että kyse olikin sotilaallisesta vallanvaihdoksesta. Libyan vastainen liittouma myösikin, että kyseessä onkin Gaddafin syrjäyttäminen. Seurauksena operaatiosta oli yhteiskunnallinen sekasorto ja pakolaistulva Eurooppaan.

kaamme. Terrorismi oli taas tarpeen kovaotteisen, hyökkäävän politiikan perusteluna. Tosiasiaa aggressiivinen, hyökkäävä politiikka toimii juuri terrorismin ja ääriliikkeiden synnyttäjänä.

”Pitkäaikainen yhteiskunnallinen epävarmuus pakottaa jättämään kotimaan ja entisen elämän taakseen ja synnyttää omat lieveilmiönsä. Monet hyötävät pakolaisista”

Minulla ei kyllä varsinaista kovin analyyttistä faktatietoa ole erilaisista mafioista ja rikollisjärjestöistä pakolaisten kuljettajina. Se on kuitenkin selvää, että kun näin isoista pakolaismääristä puhutaan, niin kyllä varmasti siellä on taustalla myös tällaisia ihmisiä, jotka haluavat käyttää ja käyttävät hyväksi myöskin ansaitakseen toisten hädänalaiseita asemalla. Kysyttiin myös, että miksi tulee näitä nuoria miehiä? Mielestäni sille on varsin yksinkertainen ja selkeä syy. Se on se, että heidän on yksinkertaisesti kaikkein helpoin lähteä sellaisista kaaottisista olosuhteista, jotka sodat ja viha ovat luoneet. Nuoret miehet voivat myöskin paeta sotaan joutumista. Monet heistä sitten tulevat totta kai, vaikka Suomeen tai muualle Eurooppaan, ajatuksenaan kutsua myöhemmin perhe, vanhemmat, aviopuoliso, lapset, suku. Nämä toiveet eivät välttämättä toteudu haaveillulla tavalla ja siitä pitävät meidänkin viranomaisemme visusti huolta. Monella lähtijällä se on kuitenkin keskeinen toive, vaikkakin usein epärealistinen. Tarvitaan joka tapauksessa varsin vahvat syyt, kun lähdetään ensin hengenvaaralliselle matkalle usein meren yli ja tullaan sitten Euroopan läpi aina näille ”raukoille rajoille”.

Mutta kyllä sinänsä on selvää, että niin pitkään kun Lähi-idässä käydään jatkuvasti jossakin päin aluetta sotia, niin eiväthän pakolaisvirrat tule loppumaan. Ei kukaan ihminen, ei Suomestakaan, ei luovutetusta Karjalastakaan vapaa-

ehtoisesti lähtenyt, vaan vasta sodan saneleman pakon edessä. Samalla tavalla se on Lähi-Idässä, että vasta sitten lähdetään, kun on sota tehnyt riittävän mahdottomaksi elämisen ja elinolosuhteet ja tuhonnut sekä omat että lasten ja suvun tulevaisuuden näkymät. Kaikki tulevaisuuteen suuntautuvat toiveet romahtavat, kokonaisa sukupuolia menetetään. Siinä tilanteessa tietenkin syntyy hyvin vahvoja voimia, jotka sitten pakottavat lähtemään ulos näistä sodan runteleista maista etsimään mahdollista toimeentuloa tai ”onnea” jostakin muualta. Siinänsä tällaiset ilmiöt ovat ihmiskunnan historiassa ikivanhoja. Aina on lähdeetty sotia pakoon. Aina on ollut monenlaisia siirtolaistulvia ja pakolaisvirtoja. Tällä hetkellä Lähi-Idä on niin kaaottisessa tilanteessa, että on täysin ymmärrettävää, että sieltä on monien yksinkertaisesti pakko lähteä pakoon.

”Kaikkien ongelmien ”punaisena lankana” ovat jatkuvat ulkoiset interventiot, imperialismin ottama oikeus itsenäisten maiden ”hallinnon vaihtamiseen” ja näistä syntyneet seuraukset”

Kyllä minulla aika paljon oli kontakteja amerikkalaisiin Lähi-Idän tutkijoihin. Monet vähänkin kriittisemmän näkemyksen USA:n Lähi-Idän politiikasta tai erityisesti Israelin roolista omanneet tutkijat savustettiin ulos yliopistoista jo George W. Bushin hallinnon aikana. Sama puhdistus tehtiin myös Yhdysvaltain ulkoasianhallinnossa, jossa myös oli aiemmin ”arabisteiksi” haukuttuja tasapuolisempaa näkemystä Lähi-Idän politiikasta edustaneita virkailijoita. Ei se sananvapaus ole niin täydellistä siellä Yhdysvalloissa, ei tutkijankaan vapaus.

Amerikan Lähi-idän politiikassa sisäläisessä Foreign Officessa, ulkoasianministeriössä, on ollut kaksi hyvin pitkään vaikuttanut toisistaan aika tavalla eroa-

vaa traditiota. Toisen juuret menevät ihan 1800-luvulle, jolloin amerikkalaiset lähettivät lähetysasarnaajia Lähi-Idään ja perustivat lähetysasemia mm. Kairoon ja Beirutin. Nykyisin monet näistä lähetysasemista tunnetaan amerikkalaisina yliopistoina esimerkiksi Kairon amerikkalainen yliopisto tai amerikkalainen yliopisto Beirutissa. Ne ovat kaikki tämmöisten vanhojen lähetysasemien pohjalta rakennettuja yliopistoja. Tämän perinteen pohjalta Amerikassa pitkään vaikutti ulkoministeriössä sellaisia virkamiehiä, jotka tunsivat Lähi-Idää ja arabivaltiota, tunsivat Israelia ja osasivat paikallisia kieliä. Heillä oli paljon maltillisempi ja tasapuolisempi asenne Lähi-Idän kiistoihin kuin ns. haukoilla tai uuskonservatiiveilla, ”neokoneilla”. He varottivat hyökkäämästä Irakiin. Varottivat Amerikassa termillä ”Collateral Damage” tunnettavista oheisvahingoista ja kaikista siitä mitä yllättäen voi tapahtua sotaan lähdeettäessä. Heidätkin lähes kaikki savustettiin ulkoministeriöstä pois. Sinne jäivät vain nämä tällaiset uus-konservatiivista hyvin tiukkaa linjaa ja hallinnon vaihtamisen sekä sotilaallisten interventioiden hyökkäysten politiikkaa kannattavat.

Irakin sota oli monella tavalla vedenjakaja myös Yhdysvaltain ulkopoliitikassa. Tällä hetkellä sieltä ulkoministeriön eliitin keskuudesta on vaikea löytää sellaisia henkilöitä, jotka yhtään maltillisesti pystyisivät suhtautumaan Lähi-Idän tilanteeseen ja tähän interventio politiikkaan. Totta kai siellä on erilaisia mielipiteitä. Käydään väittelyitä ja on kädenvääntöä, mitä tehdään. Sitä on myös Obaman hallinnon aikana ollut jatkuvasti. Se seikka mistä jo alustuksessani sanoin ja joka mielestäni osoittaa USA:n Lähi-Idän politiikan maan presidentistä riippumattoman vahvan jatkuvuuden on esimerkiksi se, että Obama on pitänyt kiinni nimenomaan tästä hallinnon vaihtamisen periaatteesta. Ja nyt se kohdistuu Syyriaan. Nyt se on Assadien dynastia, joka siellä pitää syrjäyttää hinnalla millä tahansa, vaikka tässä jälleen ”oheisvahinkona” tuhoittaisiin yksi Lähi-Idän aiemmin vakaimmista maista. Kun päämäärä on ”hallinnon kumoaminen” niin silloin ei juuri katsota kenen kanssa liittoudutaan. Liittolaiset hallinnon kumoamisessa voivat olla näitä islamistisia ääriryhmiä tai hyvinkin epädemokraattisesti hallittuja Lähi-Idän perhedynastioita, esimerkiksi Persianlahden monarkioita, tai lähes mitä tahansa ”oppositioksi” nimettyjä voimia.

Ja kyllähän tämä tausta myöskin Syyrian sodan vuosina on selkeästi näkynyt. USA:n luotettavat liittolaiset Persianlahden arabivaltiot, erityisesti Saudi-Arabia ja Qatar sekä NATO-maa Turkki ovat kaikki hyvin vahvasti tukeneet Syyriassa taistelevia aseellisia islamistijoukkoja. Ne ovat aseistaneet ja rahallisesti sekä poliittisesti ja sosiaalisesti tukeneet näitä. Ne ovat suoranaisesti muodostaneet ja kouluttaneet Syyriassa Assadin hallintoa vastaan taistelevia aseellisia islamistisia ryhmiä. Lähi-Idän monarkioiden ja nykyisen Turkin kannalta katsottuna myöskin tällainen aikanaan sotilashallitusten pohjalta rakentunut ja sitten Syyriaa vuosikymmeniä hallinnut dynastia on saatava syrjään. Syyrian nykyhallinnon synty on ollut ja on, että se on rakentunut sekulaarin, maallisen, ei siis uskonnollisen islamin sharia-

lain hallinnon periaatteille. Se on taannut Syyrian monille etnisille ja uskonnollisille vähemmistöille Lähi-Idän oloissa suhteellisen turvatun aseman. Ilman muuta tällainen ”pakanahallinto” ja maallisen hallinnon periaatteita noudattava dynastia on saatava syrjäytettyä, jos asioita katsotaan Persianlahden teokraattisten, uskonnollisten, hyvin epädemokraattisten ja yhden perheen hallitsemien imperialismin liittolaisten kuten Saudi-Arabian ja Qatarin näkökulmasta. Syyrian sotkussa kietoutuvat hyvin monenlaiset asiat ja tavoitteet keskenään ja kaikki tämä on mahdollistanut ISIS-järjestön näin voimakkaan esiintulon.

Varsinainen ”avain” ISISin menestykseen varsinkin alkuvaiheen aluevaltauksissa oli kuitenkin Irakissa miehityksessä tehdyissä virheissä. Erityisesti siinä, että kun nämä Saddamin vanhan armeijan irakilaiset irtisanotut ja syrjäytymään heitettyt upseerit lähtivät tukemaan Isisin levittäytymistä, niin he pystyivät vaikuttamaan myöskin amerikkalaisten sinne miehityksen aikana viemän aseistuksen kohtaloon. Aseet ja koko tänne koottu sotateknikka, jotka siirtyivät ISISille varuskuntien ja asevarastojen valtauksen myötä. Nyt kun päivittäin katsotte lehdistä kuvia Irakin ja Syyrian sota-alueilta, niin eivät ne islamistisoturit huonolla kalustolla ajelle. Totta kai myöhemmin valtaviin maa-alueiden Syyriassa ja Irakissa siirtyessä ISISin kontrolliin tilanne muuttui. Tällöin erityisesti öljyn, mutta myös varustettujen antiikkivaroiden myyntitulot ovat olleet valtava resurssi, jonka varassa on voitu näitä ISISin valtaansa alistamia alueita hallita.

”Venäjän mukaantulo on muuttanut alueen tilannetta ja kuvioita”

Tiedän, että varsinkin nykyisessä hyvin vahvasti Venäjän vastaisessa ilmapiirissä maan toimintaa Syyriassa arvioidaan kovin monesta näkökulmasta. Saatte vapaasti olla taas ihan mitä mieltä tahansa arvioistani. Minun mielestäni Venäjän sotilaallinen operaatio Syyriassa on kyllä hyvin vahvasti heikentänyt ISISin etenemisen mahdollisuuksia. Tämä on mahdollistunut erityisesti pureutumalla juuri näihin ISISin öljybisneksen toteuttamisen mahdollisuuksiin. Mutta kyllä Venäjä tietää omasta kokemuksestaan ja myös Afganistanin kokemuksesta, että sillä on hirvittävän suuri kynnys maajoukkojen viemisestä sinne. Kaikkihan me tiedämme, että ei mitään sotaa ole pelkillä ilmavoimilla voitettu. Ei niitä ISISin jokoja pelkillä ilmapommituksilla voiteta tuolla Syyriassa ja Irakissakaan. Eri asia on tukeudutaanko sitten kurdijoukkojen, Peshmerga-joukkojen tai sitten nykyisin Syyrian pohjoisosien kurdialueilla olevien joukkojen tukeen. Nämä armeijat taas ovat monen mielestä, myöskin EU:n ja Amerikan mielestä terroristijoukkoja. Sillä ne liitetään PKK:hon Turkin kurdien kansallista vapautustaistelua käyvään, mutta lännessä terroristiseksi luokiteltuun organisaatioon.

Tässäkin tulevat poliittiset kuviot hyvin ristiriitaisesti mukaan. Vanha toteama siitä, että toisen ter-

“UUSI SELVIYTYMISSTRATEGIA”

Poliittikkona tunnettu entinen ministeri, Suomen pankin johtokunnan jäsen, pankinjohtaja ja valtiotieteen tohtori Ele Alenius on vihdoin ryhtynyt ajattelemaan. Hän kirjoittaa (HS 23.7.2016), että ihmiskunta tarvitsee uuden selviytymisstrategian. Se tarkoittaa, vaikka hän jättää sen sanomatta, että ihmiskunta tarvitsee kapitalismia korvaavan uuden selviytymisstrategian. Tässä Alenius on oikeassa.

Alenius korostaa, että uusi strategia ei edellytä tuotannon eikä yksityisen yritystoiminnan lopettamista. ”Se edellyttää kuitenkin, että kehitykselle välttämättömän henkisten ja aineellisten investointien rahoitusjärjestelmä siirtyy yksityisten pankkien ja sijoittajien hallinnasta yhteiskunnan vastuulle”. Selkokielellä: yksityiset pankit ja pääomat on siirrettävä yhteiskunnan haltuun ja vastuulle.

Yksityinen pääoma

Mitä se tarkoittaa käytännössä? Viime vuonna oli pääomaa tuotantovälineinä ja tavaravarastoina yhteensä 707,1 miljardia euroa. Jos yksityistä yritystoimintaa on ronskisti arvioiden 20 %, niin sijoittajilla olisi tuotantopääomaa 566 miljardia euroa. Tämän päälle tulevat sijoitusrahastojen, vakuutusyhtiöiden ja pankkien todelliset ja virtuaaliset pääomat, joiden mieleltöntä määrää tuskin kukaan tietää. Lienee selvää, että näilläkin sijoittajilla on omistuksessaan valtavat pääomat.

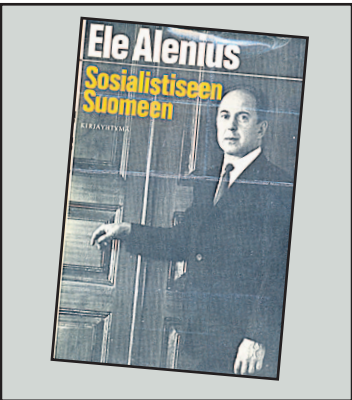
Alenius ei edes yritä selittää, kuinka koko ”kehitykselle välttämätön rahoitusjärjestelmä” voisi siirtyä yhteiskunnan vastuulle.

Suostuisivatko omistajat ihan vain hyvän hyvyttään luopumaan omistuksistaan uuden yhteiskuntafilosofian, humanin sivilisaation rakentamisen ja maapallon suojelemisen, planetaarisen ajattelun - planetarism - vuoksi? Sellaista päivää tuskin tulee, eikä tule.

Suurmestari Marx

Hän sanoo, että ajatellessa ihmiskunnan tähänastista historiaa, tiedettä ja teknologiaa on syytä ottaa peruslähtökohdaksi uusi yhteiskuntafilosofia. Hyvä! Mutta entä se ihmiskunnan tähänastinen historia, siitä hän ei suostu sanomaan mitään. Saksan juutalainen Karl Marx totesi aikanaan, että koko ihmiskunnan tähänastinen historia on luokkataistelun historiaa. Englannin BBC Radion 4 vuoden 1999 kyselyn mukaan Marx on vuosituhannen suurin ajattelija. Seuraavan vuoden 2005 kyselyyn vastasi yli miljoona radion kuuntelijaa, joiden mukaan Marx on kaikkien aikojen suurin filosofi.

Marxin filosofia on dialektisen materialismi. Sen mukaan maailma on materiaallinen ja kehittyy vastakohtien taisteluna alem-

Aleniuksesta ilmestyi 1969 kirja ”Sosialistiseen Suomeen.” Luki- jalle jäi käsitys, että hän ei kenenyt viemään mitään ajatusta loppuun saakka. Hän ”pähkäili sosialism - rakentamista parlamentaarista tietä. Kansallistaminen oli hänelle tärkeä tavoite, mutta hän ajatteli sen toteutuvan korvaamalla kapitalisteille kansallistettava omaisuus. Hän toteaa, että ”nykyaikaisen demokratian tulee voida ottaa vastuulleen koko raha- ja luottajärjestelmä” esittämättä kuitenkaan, miten se tapahtuu (KÄ/toim.).

masta ylempään. Ihmisten välinen vastakohtaisuus perustuu materian omistamiseen ja omistamattomuuteen, pääoman omistajiin ja palkkatyöläisiin. Ne muodostavat kapitalistisen yhteiskunnan pääluokat, jotka taistelevat tuotannon tulonjaosta.

Aleniuksen ajattelun keskenäisyys

Jos valtiotieteen tohtori Ele Alenius olisi ajatellut asian loppuun, hän olisi tunnustanut sen tosiasian, että rahoitusjärjestelmä siirtyy yksityisten pankkien ja sijoittajien hallinnasta yhteiskunnan vastuulle vain siinä tapauksessa, että palkkatyöläiset

luokkana niin päättävät. Sitä ajatusta Alenius ei hyväksy, kun se on valankumouksellinen. Näin Aleniuksen ajatus uudesta selviytymisstrategiasta muuttuu vastakohdakseen. Se ei salli tuotannon eikä yksityisen yritystoiminnan lopettamista, joten se on osa kapitalismin kuvitteellista selviytymisstrategiaa.

Kai Kontturi

SOS - pelastakaa meidän sielumme

Kokoomusideologiaa toteuttava hallitus sai itseään kuvaavan tunnuksen, sillä sen politiikka tuottaa orpoja ja leskiä.

Kommunisteilla on ollut jo vuosia sama ongelma omien tunnustensa ja nimensä kanssa kuin Hamletilla: ollako vai eikö olla? SKP:lle osa tovereista haluaa punaisen työkalulipun sijaan valkoisella pohjalla punaisen Israelin tähden. Kreikan kommunistien lipussa on vanha sirppi ja vasara -kuvio. Siitä huolimatta puolueen vaalikannatus on suurempi kuin Suomen kolmen kommunisteiksi itseään nimeävän puolueen yhteenlaskettu kannatus.

Vasemmistoliiton tavoite

Vasemmistoliitto sai nuoren naisen Li Anderssonin uudeksi puheenjohtajakseen. Hän esitti tavoitteekseen Vasemmistoliiton viemisen hallitukseen. Saman tavoitteen ovat esittäneet ja toteuttaneet kaikki hänen edeltäjänsä. Vasemmistoliitto on eräs sovellutus demaripolitiikkaa. Demarien

emäpuolue SDP odottaa Perussuomalaisten kuihtumista päättäkseen sen paikalle hallitukseen toteuttamaan oikeistopolitiikkaa, sillä muunlaista politiikkaa se ei voi eikä halua toteuttaa kokoomusideologian läpituomissa yhteiskunnassa. Ilman demariutta porvaristo ei voisi toteuttaa niin oikeistolaista politiikkaa kuin nykyinen on.

Demarien asenne Kokoomuksen johtamaan ja Kes-kustan myötäilemään Venäjän vastaiseen sotilaalliseen provokaatioon Suomen alueella on kuvaava. Ei saa esittää mitään vastalauseita Naton isäntämaan itsensä kutsumana tuloon melastamaan maamme alueelle sota-koneineen.

Kapitalismi ilman sotaseikailuja ei olisi kapitalismia. Tulonsiirrot köyhiltä rikkaille on vain puolet kurjuudesta. Tarvitaan vielä leskiä ja orpoja, että kuva olisi täydellinen.

Viljo Heikkinen Lapinlahti 11.6.2016

Sotien ja hallinnon vaihtamisen varjo Lähi-idän tulevaisuuden uhkana (4) ...

Jatkoa sivulta 6

roristi on toisen vapaustaistelija tulee myös konkreettisesti esille. Ja sama on tietysti myöskin Syyrian arabitavallan armeija, eli Syyrian presidentin ja hänen hallintonsa komentama armeija, joka nyt miesvoimaltaan ja aseistukseltaan pitkän sodan heikentämänäkin on vahvin vastavoima myös ISISin leviämislle. Sitähän ei voida tietenkään tukea, koska se on tämän demonisoidun ihmisyöjä Assadin armeija. Tämä on pitkälti politiikkaa, mitä halutaan tehdä tai jättää tekemättä ja mikä sopii kunkin osapuolen tavoiteisiin ja strategisiin intresseihin.

Jos ISIS olisi haluttu kehtoon - sa tukahduttaa, niin se olisi voitu hyvin helposti tehdä. Mutta siinä pelataan jatkuvasti likaista peliä. Syyrian sota on hyvin likainen sota, koska siellä on niin monta osapuolta mukana jatkuvasti sotkemassa sitä kattilaa. Venäjän asenne on koko konfliktin ajan ollut tukea Syyrian laillista hallintoa eli Assadin hallintoa ja lienee aika turvallista sanoa, että ISIS-terroristit ovat nyt ensi kertaa joutuneet vetäytymään ja siirtymään puolustuskannalle hyökkäyksen ja laajenemisen asemesta Venäjän sotilaallisen operaation paineessa.

”USA:n imperialismin politiikan käytännön taustalla ovat raha ja talouselämä”

Pistit minut aika vaikeaan tilanteeseen. Nuo ei ole enää mitään pieniä kysymyksiä, jotka esitit. Me olemme eläneet jo niin pitkälle, että jotkut teistä ehkä muistavat Yhdysvalloissa olleen toisen maailmansodan jälkeen presidentin, jonka nimi oli Dwight D. Eisenhower. Hän oli sotilas, joka toisen maailmansodan rin-

tamalla oli johtamassa Yhdysvaltain ja liittoutuneiden joukkoja ja sodan jälkeen hänet valittiin presidentiksi. Klassinen on se Eisenhowerin puhe, jonka hän jähäyväispuheenaan presidentin viran jättäessään piti Yhdysvalloissa. Hän presidenttinä varoitti sotilasteollisesta yhteenliittymästä, sen vaarasta Amerikan arvoille ja koko Amerikan ns. perustajaisien luomalle pohjalle rakennetulle valtiolle. Hän taisi olla aika oikeassa siinä arviossaan, koska jokainen sota hyödyttää aina joitain ja samalla rapauttaa sotia käyvien maiden yhteiskuntia, arvoja ja moraalia. Aseteollisuus selkeästi sekä testaa, että tarvitsee testipaikkoja. Sodat tarjoavat niitä. Aseteollisuus valmistaa ja myy aseita. Ne ovat kultakaivoksia aseeteollisuudelle.

Yhdysvalloissa aseeteollisuus on hyvin merkittävä kansantalouden tukiranka. USA:n aseeteollisuus on sitä paitsi aika ovelalla tavalla jaettu eri osavaltioihin. Lähes joka osavaltiossa on joku aseeteollisuuden välttämätön tuotantolaitos. Kun näin on tehty, niin on hyvin vaikea löytää sellaista senaattoria tai kongressimiestä tai -naista, joka nousisi vastustamaan aseeteollisuuden etuja. Oman osavaltion talous kärsisi siellä olevan aseeteollisuuslaitoksen romahduksesta ja siksi niiden jatkoa joka osavaltiossa puolustetaan henkeen ja vereen. Aseteollisuus tarvitsee markkinat ja sodat ovat juuri sen tarvitsemia kultakaivoksia. Kyllä minun on henkilökohtaisesti vaikea nähdä niitä yhteisiä arvoja, joita usein suomalaistenkin poliitikkojen kohdalla toistellaan tällaisen hallintojärjestelmän ja globaalia imperialismia harjoittavan valtion kohdalla.

Sitten propagandassa ja informaationsodassa usein käytetty on kaunis lause, että ”kukas meistä vastustaisi demokratiaa”. Mutta jos demokratia on sitä mitä Lähi-

Idään viedään pommikoneilla, tiputetaan pommit maahan ja demokratian tulisi syntyä näistä siemenistä, niin minun demokratiakäsitykseni on aika erilainen. Demokratia ei missään päin maailmaa synny eikä ole syntynyt myöskään sillä tavalla, että itsenäisen valtion lippu vedetään salkoon. Todellisen demokratian synty on aina pitkä yhteiskunnallinen ja polveileva sekä kansanliikkeiden taistelua vaativa historiallinen prosessi. Tarvitaan monta sukupolvea, että kypsyttään demokraattisen toiminnan käytäntöön puhumattakaan siitä, että kansallaisilla olisi tasavertaiset mahdollisuudet osallistua demokraattiseen prosessiin. Taitaisi joku täälläkin olla eri mieltä, jos vaikka väittäisin, että Euroopan unionin päätöksenteossa demokratia toteutuu täydellisesti. Kuvitelmat, että demokratia voidaan viedä jossakin valmiuslaukussa jonnekin Afganistaniin tai Irakiin, ovat aika absurdeja, todellisuudesta irti olevia. Ei demokratia ole vinttuote, sen täytyy nousta ja kasvaa oman maan historiasta, taustasta, uskonnoista, kulttuureista ja koko käytännöistä. Demokratian täytyy vahvistua näille arvoille voidakseen vahvistua pysyväksi.

”Demokraattisten arvojen mukaista ei ole torjua terrorismia vastaamalla siihen terrorismilla”

Mielestäni olen jälleen tällainen tieteen toisinaajattelijä. Aikanaan Jyrki Kähkönen Tampereen yliopiston kansainvälisen politiikan professori täytti 60 vuotta. Tämä tapahtui jo vuonna 2003. Hänen juhlakirjaansa kirjoitin artikkelin, jonka otsikko kuului, että ”Torjutaanko terrorismi terrorismia lisäämällä?”. Idea oli se,

Lähi-idässä heijastuvat kapitalismin todelliset kasvot yhä voimakkaammin. Kuva 10 vuoden takaa 19.3.2007. Silloin protestoimme mm. lännen ai- komusta ulottaa hyökkäyksensä Iraniin.

että myöskään Yhdysvaltain WTC- ja Pentagon-iskuihin (ns. 9/11) sota ei ollut oikea vastaus. Siihen olisi tullut vastata aivan eri tavalla, kuten joku Johan Galtung rauhantutkimuksen emeritusprofessori myös esitti, kun hän aikanaan Suomen Kuvalehteen antoi haastattelun. Hänen kritiikkiinsä siitä, että sota oli väärä vastaus, monet kriitikot haukkuivat, että Galtung on jo seniili vanhus. Ehkä minäkin olen jo sitä, kun ajattelen samalla tavalla. Terrorismia ei koskaan sodan keinoilla voida torjua. Terrorismi voidaan torjua ihan toisilla menettelytavoilla. Terrorismi on ideologiaa, sitä vastaan täytyy taistella ajatuksilla, ei aseilla. Jos terrorismista halutaan eroon, niin silloin täytyy saada yhteiskuntien tilanne vakiinnutettua ja ihmisarvo palautettua. Väestön mahdollisuudet saada toimeentulo täytyy turvata.

Ideaa terrorismin vastaisesta sodasta valitettavasti myös Ranskan presidentti Hollande heti Pariisin iskujen jälkeen julisti. Hänen näkemyksessään iskut Pariisissa olivat sotatoimi. Hollande julisti Ranskan olevan nyt terrorismin vastaisessa sodassa, johon hän sitä paitsi pyysi kaikkien EU-jäsenmaiden tukea. Sehän ei poista terrorismia. Nyt jos katsoo terrorismin esiintymistä, niin YK:n ja muutamien kansainvälis-

ten järjestöjen tilastojen mukaan – nämä eivät ole mitään tarkkoja tilastoja – viime vuonna terrorismin uhreina kuoli muistini mukaan globaalitasolla noin 80 kertaa enemmän ihmisiä kuin vuonna 2001, kun nämä Yhdysvalloissa toteutetut WTC-iskut tai 9/11-iskut toteutettiin. Terrorismin uhrien määrä on kasvanut hyvin nopeasti koko vuoden 2001 jälkeisen ajan. Kymmenen vuotta sitten puhuttiin tuhansista uhreista. Nyt puhutaan kymmenistä- ja sadoistatuhansista uhreista vuosittain.

Terrorismin uhrit ja myös islamilaisen terrorismin uhrit ovat nimenomaan islamilaisissa maissa eläviä ihmisiä. Siellä kuolee kymmeniä tuhansia ihmisiä. Länsimaissa uhrien määrä on laskettavissa kymmenissä tai sadoissa. Irakis- sa on hyvin luotettavien tutkimusten mukaan jo vuosien 1990-91 ns. Persianlahden sodan jälkeen ja erityisesti vuoden 2003 sodan alkamisen jälkeen toista miljoonaa ihmistä menetetty sekä sodan uhreina että myös taloussaarron ja siihen liittyvien terveydenhuoltojärjestelmän täydellisen romahtamisen uhreina. Tässä voidaan puhua jo kansanmurhasta. Eteläisen pallonpuoliskon maissa puhutaan hyvin suurista lukumääristä. Meillä ne ovat, vaikka ovatkin dramaattisia tapah- tujia, suhteellisen harvinaisia. Glo- baalitasoon terrorismissa vain jää- vuoren huippu näkyy meillä.

Pertti Multanen toim. Heikki Männikkö/KÄ

SOS-hallituksen budjettiesitys vahvistaa uusliberalismia

Työnantajat hyötynneet kolme miljardia

Tässä kiky-sopimuksessa sovittiin: Työntekijäpuolen työeläkemaksu- ja nostetaan vuosina 2017-2020 1,2 % ja vastaavasti työnantajien työeläkemaksuja alennetaan. Palkansaajien työttömyysvakuutusmaksua nostetaan v. 2017-2018 0,85 % ja vastaavasti työnantajien maksuja alennetaan. Työnantajien sotu-maksuja alennetaan v. 2017-2019 n. 1 % ja vuodesta 2020 alkaen alennus on pysyvästi 0,58 %. Kokoaikatyössä vuosittaista työaika pidennetään 24 tuntia ja julkisen sektorin lomarahoja pienennetään v. 2017-2019 30 %. Nämä myös ay-järjestöjen hyväksymät leikkaukset alentavat kapitalistien työvoimakustannuksia n. 3,45 %, joka tekee lähes kolme miljardia

Lääkkeeksi työttömyyteen tarjotaan vain uusia leikkauksia

Sipilän uusi SOS-hallitus julkaisi 12.8.2016 esityksensä ensi vuoden (2017) talousarvioksi. Ensimmäinen mielikuva sitä tutkiessa syntyy, että "toisella kädellä otetaan ja toisella annetaan". Työllisyyden kohentaminen on ollut kaikkien edellisten hallitusten "suurin huolenaihe". Kuitenkin pitkäaikaistyöttömyys, eri-arvoistuminen ja velkaantuminen kasvavat. Nyt uutta velkaa otetaan 5,9 miljardia. Budjettiesityksen loppusumma oli 5,2,mrd, jossa lisäystä vuoteen 2016 oli 0,8 mrd. Työllisyyden kohentaminen on edelleen hallituksen keskeisin teesi budjettia laadittaessa. Ellei se onnistu on tarjolla ainoastaan uusia leikkauksia. SOS-porukan piiristä on jo väläytelty, että keväällä voi tulla uusia leikkauksia.

Pienituloisille leipä kuu- kaudessa

Ensimmäinen huomio kiinnittyy verotuksen ympärillä käytävään keskusteluun. Kiky:n vastineeksi hallitus lupasi työntekijöille kompensatio- na 500 milj verohelpotukset. Kiky-sopimukseen perustuen ns. vero- vastaantulo kaventaa palkansaajien verotusta 415 milj. euroa, joka voi kasvaa, mikäli kiky:n kattavuus kasvaa tämänhetkisestä 87 %:sta yli 90 %:ttiin. Esityksen mukaan tämä merkitsisi palkansaajille noin 0,36 % verohelpotuksia. Alle 2900 euron tulo-

"Kusetusta ja vedätystä" kerrakseen

Työnantajat ja hallitus ajoivat jo v. 2015 alusta saakka "yhteiskuntasopimusta", jonka tarkoituksena oli kilpailukyyn parantamisen nimissä suorittaa 5 % "kilpailukykyloikka". Sillä tarkoitettiin työvoimakustannusten 5 % alentamista. Ammattiliitot eivät uskaltaneet suoraan torjua työnantajien vaatimusta, vaan "vedättivät ja mulkkasivat" asiaa eteenpäin. Suuri ay-liikkeen mielenosoitus järjestettiin 18.9.2015. Siellä puhuneet ay- pomot vaativat ainoastaan, että "leikkaukset ja supistukset tulee tehdä oikeudenmukaisesti ja yhteistyössä". Myöhemmin syksyllä SAK teki oman "kriisiosopimus"-esityksensä. Siinä esitettiin palkkojen osalta vuodelle 2017 0-ratkaisua, työnantajan sairausvakuutusmaksun alentamista 1,72 %, työnantajan työttömyysvakuutusmaksun osittaista siirtämistä palkansaajille ja ettei paikallisen sopimisen kehittämisessä puututtaisi yleissitovuuteen. Työttömyysturvasta SAK esitti, että hallituksen esittämiä työttömyysturvan leikkauksia pienennetään. Kaikesta huolimatta kiky sovittiin 29.2.2016. Liittokohtaisissa käsitellyissä Metallin osalta neuvottelut katkesivat, mutta Sipilän, Lylyn ja Häkämiehen vetoamuksesta niitä jatkettiin uudelleen ja 10.6.2016 Metallin valtuusto hyväksyi sopimuksen.

Kuva: Heikki Männikkö

Opiskelijat protestoivat jo 9.3.2016 opintotukien leikkauksia vastaan. SSS-hallitus oli jo aiemmin 2015 ilmoittanut leikkaavansa koulutuksesta yli puoli miljardia. Orpon budjetissa näitä koulutusleikkauksia ei peruta. Ne kohdistuvat painotetusti ammatilliseen koulutukseen, josta leikataan 190 miljoonaa eli 10 %. Opintojen rahoituksesta leikataan myös indeksijäädysten kautta. Näin kapitalisteja lihotetaan.

luokan tuloissa yläpäässä helpotus olisi 10 euroa/kk ja keskimäärin tässä tuloluokassa n. 5 euroa kuukaudessa. Suurimmissa tuloluokissa esimerkiksi 8000 euron kuukausitulolla hyöty olisi lähes 30 euroa kuukaudessa jne. Näin tuloterot edelleen kasvavat, "verokevennysten" kohdistuessa suurituloisille. Työllisyyden kannalta näillä ei juurikaan ole merkitystä. Suurituloisten kulutus kotimaan markkinoilla ei tästä tulonlisäyksestä kasva ja pienituloisten viidellä eurolla saa vain yhden leivän. Sillä ei talous juuri piristy.

Miten käy palkansaajien ostovoiman ?

Veronmaksajien Keskusliitto piti esi-

tystä oikean suuntaisena, koska verotus ensimmäisen kerran seitsemän "korpivaellusvuoden" jälkeen alenee. Siellä todettiin myös keskituloisen ostovoiman (3300 euroa/kk) kohentuvan noin 150 euroa kuussa. Samaa mieltä oli eduskunnan tietopalvelu, jonka mukaan ostovoima v. 2017 pysyy ennallaan vuoteen 2016 nähden. Tätä on vaikea ymmärtää. Hallitus leikkaa "juustohöylälä" lukuisia indeksiin sidottuja tuloja. Budjettiesityksen mukaan työntekijöiden työeläkemaksut ja työttömyysvakuutusmaksut kohoavat. Inflaation ennakoidaan olevan 1,2 % ja palkkakehitys tullee noudattelemaan 0-linjaa. Kun palkansaajien ennakoitujen tulonlisäykset koostu-

vat pelkästään em. veropakettista, on vaikea ymmärtää palkansaajan ostovoiman pysyvän ennallaan. Alkukesällä Kansan ääni jo totesi, että jos valtion tulokertymä pienenee 500 miljoonaa ja työllisyys odotetusti ei nouse, niin tulee varmasti lisää leikkauksia. Ihmetystä silloin alkukesällä herätti ay-liikkeen vaatimus verokevennyksistä ilman, että osoitettiin, miten vastaavasti valtion kassaan syntynyt vaje katetaan.

Mitä "asiantuntijat" tarkoittavat keskituloisella? Alle 2900 euroa ansaitsevia Suomessa on kaikista tuloonsaajista 72 % ja heidän keskiansionsa ovat 1686 euroa/kk. Viisi euroa kuukaudessa jokaiselle ei taloutta paranna.

Vero-alella ei voi korvata ostovoiman kasvua

Verojen alennukset eivät ole keino tulojen ja kulutuksen lisäämiseen, koska se vähentää julkisten palvelujen rahoitusta. Tämän olettaisi ay-liikkeen johdonkin ymmärtävän. Pääomapiireille vero-ale on ideologinen keino vähentää valtion tuloja, joka antaa oikeutuksen vaatia verojen puutteeseen vedoten palvelujen yksityistämistä ja kapitalisointia. Se puolestaan johtaa palvelujen kallistumiseen sekä niiden laadun ja valvonnan heikkenemiseen. Oikeasuuntainen vero-ale saavutettaisiin korottamalla pääomatulojen, osinkojen sekä isojen palkkatulojen verotusta ja vastaavasti annettaisiin helpotuksia pienimmille tulonsaajille. Tämä nyt toteutettu vero-ale ei juurikaan piristä kotimaista kulutusta, joka laman oloissa on ollut merkittävin taloustoiminnan ylläpitäjä. Näitä 5 euron "tulonlisäyksiä" köyhäkään ei huomaa.

Tietojemme mukaan rahasta ei ole puute

Talousarviossaan hallitus leikkaa myös lapsilisiä. Keväällä SSS-hallitus haki korvaavia säästöjä, jolloin lukuisia indeksiin sidottuja tuloja ja korvauksia leikattiin 0,85 %. Näitä ovat lapsilisien ohella mm. kansaneläkkeet, takuueläkkeet, kotihoidon tuki, työmarkkinatuki jne. Koulutukseen tehtiin opintotuen "indeksijäädysten" ohella muitakin leikkauksia. Ammatillisesta koulutuksesta leikataan mm. 10 %. Ensi keväälle uhataan jo lisää leikkauksia. Hallitukset ovat viime vuosina vannonneet työpaikkojen luomisen nimiin. Valmistaa ei näytä tulevan, vaan aina tarvitaan lisää leikkauksia. Otettaisiin kerran kapitalisteilta. Sipilä väittää, että kapitalisteille ei jää viivan alle mitään. Meillä on tästä toisenlainen tieto. Viime vuonna heille jäi voittoja 21,5 miljardia euroa eli 8,1 prosenttia liikevaihdosta. Yritykset maksavat voitoista nyt 4,3 miljardia, 20 % verona. 50 % toisi 10,7 miljardia siis 6,4 miljardia lisää. Työpaikkoja tällä rahalla syntyisi, jos niistä esimerkiksi puolet sijoitettaisiin puutteellisten julkisten palvelujen kehittämiseen.

Toimitti ja kokosi: Heikki Männikkö

Hyvinvointiyhteiskunta oli kansallisvaltioprojekti

Kansallisvaltioiden synty on aina liittynyt kansallisen hyvinvoinnin etsintään tulleeen ja veroineen, kansallisen tuotannon turvaamiseen, työllisyydestä ja toimeentulosta huolehtimiseen. Tälle pohjalle rakentui hyvinvointivaltio ja keynesiläinen ajattelu kasvusta niin kansallisesti kuin kansainvälisesti. Kapitalismi valjastettiin palvelemaan ihmistä ja ihmiskuntaa eikä päinvastoin niin, että ihmiskunta palvelisi kapitalismia. Kansallisvaltioiden aikakautena on luotu nykyisen kaltainen hyvinvointi, joka on lyhyt aika ihmiskunnan historiassa, ehkä 200 vuotta.

Takaisin vapaakauppaan

Vapaakaupan voidaan sanoa eläneen ennen kansallisvaltioiden aikaa ja nyt tuota aikaa ollaan rakentamassa uudelleen eli ollaan hakeutumassa tilaan yli tai ohi kan-

Hyvinvointiyhteiskunnan isäksikin mainittu lordi J.M. Keynes rakensi kehitysteoriaansa kansallisvaltioiden olemassaolon pohjalle lujiittamaan kansallisvaltioiden olemassaoloa ja niiden itsenäisyyttä. Häntä voinee pitää viime vuosisadan vaikuttavimpana taloustieteilijänä. Hänen ajatustensa pohjalta syntyivät ne rakenteet ja instituutiot, joiden tuli lujiittaa kansojen itsemääräämisoikeutta kuten esim. Kansainvälinen valuuttarahasto IMF tai Maailmanpankki WB alkuperäisine tehtävineen.

sallisvaltioiden, ohi niiden poliittisten rakenteiden, joiden tulisi hyvinvoinnista huolehtia. Ollaan siis palaamassa menneeseen, jossa poliittiset demokraattiset rakenteet menettävät merkityksensä. Nämä ovat rakenteet, jotka kansallisvaltiot ovat luoneet tasa-arvoineen ja yhdenvertaisuuksineen. Barbarian aika on jo monissa asioissa näyttänyt itsensä: "kaveri on jätetty".

Maailmanlaajuiseen vapaakauppa-ajatuksen kytkeytyvät ne rakenteet ja instituutiot, jotka toimivat kansallisvaltioiden

ja niiden itsemääräämisoikeuden hävittämiseksi. Mainitut IMF, WB, nytemmin EU ja muut mantereelliset liittymät kuten esim. Pohjois-Amerikan vapaakauppasopimus NAFTA toimivat tässä kansallisvaltioiden ja niiden itsemääräämisoikeuden hävitystehtävässä. Niiden ehkä tiedostamattomana pyrkimykseenä on saattaa maailma tilaan ennen kansallisvaltioiden ja demokraatioiden syntyä.

Kansallisvaltioiden tuho

Ajatus, että vapaakaupan myötä voisi syntyä jotain mantereellista tai

globaalia hyvinvointia on osoittautunut mahdottomaksi, koska se on kaikkien sotaa kaikkia vastaan. Siinä kansakunnat tuotantovoimineen eivät voi suojautua eivätkä täysipainoisesti kasvattaa omaa sekä kansakuntien yhteistä kakkua. Tämän keynesiläisen totuuden olemme saattaneet havaita alkaen 1980-luvun puolivälistä, jolloin maailman talouden kasvu alkoi hidastua.

"Globalisaation haasteet" tai "lintukotojen loput" ovat vapaakauppa-airueiden sotahuutoja kansallisvaltiota ja sen kansalaisten itsemääräämisoikeutta sekä kansallista demokratiaa vastaan kansainvälisen rahavallan puolesta. Onko EU pystynyt vastaamaan mainittuihin "haasteisiin" paremmin kuin Euroopan enemmän tai vähemmän itsenäiset valtiot Sveitsistä Norjan kautta Islantiin? Tuonut turvaa jäsenmailleen? Rakentanut "sosiaa-

lista perhettä"?

Kansallisvaltioiden aikana (200 v) eli "lyhyenä aikana ihmiskunnan historiassa" synnyttiin tuo kaikki hyvä demokratiasta tasa-arvoon ja jonkinlaiseen yhdenvertaisuuteen. Kuinka lyhyt on se aika, jona pystytään tuhoamaan kansallisvaltiot aikaansaannoksineen?

Englanti on äänestyksen jälkeen eroamassa EU:sta ja siirtymässä mainittujen "enemmän tai vähemmän itsenäisten valtioiden" joukkoon. Lordi Keynes oli englantilainen käytännön läheinen kansantaloustieteen nationalismiteoreetikko. Kuinka hän olisi äänestänyt?

Hannu Ikonen
Vastavalkea ry vpj
Liljendal

Sipilän hallituskaudella työllisyys heikkenee

Kapitalismiin ja sen hallintojärjestelmään kuuluu määrätietoinen todellisuuden, tilastojen ja tulevaisuuden ennusteiden kaunisteleminen. Useimmat sanoisivat sitä väärentämiseksi. Hurjimpia yleisiä maailmalla ja meillä käytettyjä väärennöksiä ja salailua ovat bruttokansantuote (bkt), työn tuottavuus, työvoima, työllisyys ja työttömyys, sekä talous- ja väestöennusteet.

Luovan ja taiturimaisen tilastoinnin edelläkävijänä USA:ssa on otettu 1990-luvun alussa käyttöön bkt-tilastoinnissa ns. hedoninen järjestelmä. Viimeisimpien arvioiden mukaan sillä USA:n bkt näytti vuonna 2014 hedonisen lisän ansiosta peräti 31,7 prosenttia todennäköistä suuremmalta.

Meillä työvoima määritellään tarpeen mukaan aina todellisuutta pienemmäksi. Viime vuonna se oli virallisesti 15–64 vuotiaista 2,6 miljoonaa, 74,5 prosenttia. Todellisuudessa se on kuten Tanskassa 81 prosenttia eli yli 2,8 miljoonaa. Näitä kahtasataa tuhatta pidetään vaikeasti työllistettävänä, joten ne on kylmästi siirretty työvoiman ulkopuolelle. Siis, vaikeuksien edessä pitää antautua.

Yliä yksi konkreettinen esimerkki: 2000-luvun lopun väestöennusteiden mukaan vuonna 2040 jokaisen kaudella 1961–75 syntyneen pitää olla elossa ja maassa. Lisäksi 80 vuotta täyttäneiden määränkin pitäisi lähes kaksinkertaistua. Ennusteessa tilanne pahenee koko ajan. Vuonna 2070 se ylittää kaikki mielikuvituksen rajat.

Työn tuottavuus on yksi yritysten tärkeistä mittareista, ellei suorastaan tärkein. Sama pätee koko kansantalouteen. Helsingin Sanomat (HS) julkaisi 10.6.16 jutun otsikolla Työllisyysaste jää toivotusta. Jutun Fakta-laatikossa sanotaan, että ”työn tuottavuus lasketaan jakamalla bruttokansantuotteen määrä tehdyillä työtunneilla.” Näinhän sen pitäisi mennä, mutta eipäs mene. Työn tuottavuus on ihan määrätietoisesti ehkä eniten sotkettu ja väärennetty termi. Saatua sotkua ja väärennöstä pahennetaan myös työtunteja työvoimatutkimuksella ma-

nipuloimalla.

Kilpailukyky sopimus ei tuo talouskasvua eikä työpaikkoja

Suomen Pankki (SP) antoi ennusteessaan todellisen tyrmäysiskun Sipilän hallituksen kilpailukyky sopimukselle. Sen mukaan hallituskauden loppuvuosina kasvu olisi 1,2 prosenttia, joten vuonna 2019 bkt:n arvo olisi 198,4 mrd euroa. SP ei näe maailmalla mitään sellaista kysyntää, joka synnyttäisi Suomelle oikeaa talouskasvua. Se lienee yleisempikin asiantuntijoiden ajatus.

Ollakseen tyystin munaamatta Sipilää ja hänen runnomaa tuotavuushyppyhaaveilla kyllästettyä kilpailukyky sopimusta, SP on keksinyt oman uskomattoman selityksen työllisyyden kasvulle. SP sanoo, että kaikesta huolimatta 25 000 uutta työpaikkaa syntyy, ”koska työikäisen väestön supistuminen jatkuu”.

Ajatus on vähintään kummallinen. Ensinnäkin sen vuoksi, että Tilastokeskuksen väestöennusteen mukaan ainakin vuoteen 2060 työikäistä väestöä on 100 000 enemmän (!) kuin vuonna 1990. Siis sinä vuonna, kun työtuntien määrä oli 10–12 prosenttia suurempi kuin nykyään. Toiseksi sen vuoksi, että työikäisen väestön väheneminen ei vaikuta mitenkään työllisyyteen. Jos se olisi tosi, vaikutus olisi tasan päinvastainen kulutuksen, ostovoiman ja supistumisen vuoksi.

Vuonna 2015 työn tuottavuus oli 47,30 euroa tunnissa. Että SP:n ennustamat noin 25 000 työpaikkaa syntyy, vuonna 2019 työn tuottavuuden pitää olla 49,97 euroon tunnissa. Neljässä vuodessa siinä olisi kasvua alle 1,0 prosentin vuodessa sillä edellytyksellä, että työtunti-

huijaus pysyy nykyisellä tasolla. Jos työtunteja kuitenkin lisätään entiseen tapaan, työn tuottavuus laskee.

Tilastokikkailuilla ylläpidetään yhteiskuntarauhaa

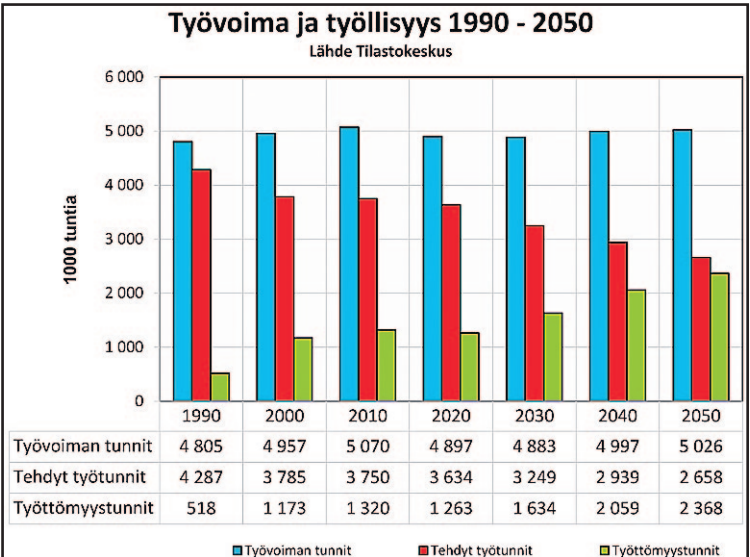
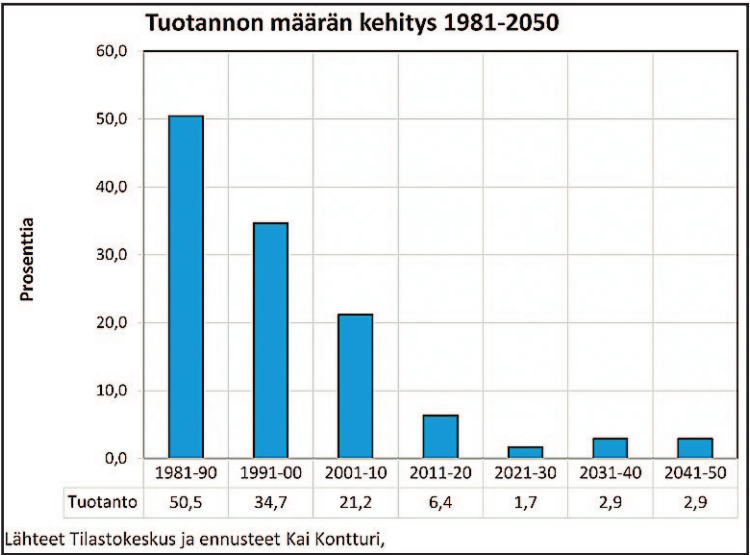
SP laskee, että päästäkseen hallituskaudella 110 000 uuden työpaikan tavoitteeseen, talouden pitää kasvaa keskimäärin 2,5 prosenttia vuodessa. Silloin vuonna 2019 työn tuottavuuden on oltava 50,87 euroa tunnissa. Siinä olisi kasvua keskimäärin 1,4 prosenttia vuodessa.

Mikäli kävisi niin, että SP keskimääräinen tuotannon kasvu 1,2 prosenttia ja hallituksen työn tuottavuuden kasvu 1,4 prosenttia toteutuisivat, silloin työ vähenee 19 323 työvuodella. Tätä mahdollisuutta voi pitää hyvinkin todennäköisenä, sillä työn tuottavuus on tärkein tekijä yritysten välisessä kilpailussa. Se on myös asia, jolle hallitus eikä mikään kilpailukyky sopimus voi mitään.

Kansantalouden virallisilla tilastonikkareilla ei ole kivaa, kun sen pitää luoda perusta, jolla säilytetään yhteiskuntarauha. Siksi sen on yhtäältä näytettävä mahdollisimman suuria työtuntien määriä, että työllisyys vaikuttaisi paremmalta ja samaan aikaan toisaalta mahdollisimman pieniä, että työn tuottavuuteen saataisiin tuottavuushyppy. Hallituksen tuskaa helpottaa se, että se ei ole luvannut kuin työpaikkoja siitä piittaamatta tehdäänkö niissä 2, 5, 10 vai 37,5 tuntia viikossa.

Kapitalistiseen järjestelmään kuuluu määrätietoinen todellisuuden, tilastojen ja tulevaisuuden ennusteiden kaunisteleminen. Työn tuottavuuden osalta todellisten työtuntien kerääminen lopetettiin lähes kaksikymmentä vuotta sitten ja siirryttiin työvoimatutkimukseen, joka nimensä mukaan on muka tutkimusta. Se on kuitenkin vain tutkimuksen kaapuun verhottua väärentämistä.

Kai Kontturi

Huom.!

- 1) Henkilötyövuosi 1765 tuntia.
- 2) Työvoima on Tilastokeskuksen ennusteen (2012) työikäisistä 81 %.
- 3) Tuotannon kasvu edellytyksellä, että 2020- ja 2030-luvuilla kummassakin on kaksi lyhyttä taantumaa vuotta. Taantumien syklit näyttävät pitenevän. Vuonna 2008 alkanut taantuma näyttää päätyvän vasta joskus 2020 tinoilla.
- 4) 2020 tuotanto hieman vähenee, mutta työn tuottavuus on matala joten työttömyystunnit poikkeuksellisesti hieman vähenevät.

Lähdeaineisto:

Tilastokeskus ja Työministeriön ”Työvoima 2025”
Työvoimalaskelma, työn tuottavuusennuste, taulukko ja kaavio Kai Kontturi

Ulosoton suojaisuus korotettava 800 -900 euroon

Pekka Tiainen, 20.8.2016 VTT (Kansantaloustiede) Neuvotteleva virkamies työ- ja elinkeinoministeriössä

Ulosoton suojaisuus on räikeän alhainen. Se on 22,6 euroa päivässä eli 678 euroa kuukaudessa. Ensimmäisenä ongelmaksi lakia olisi muutettava siten, että tähän tulee tasokorotus. Jos suojaisuus olisi 26,7 euroa päivässä, se olisi noin 800 euroa/kk. Jos se olisi 30 euroa, suojaisuus olisi 900 euroa/kk. Korotus voisi olla suuri, jos se tulisi esimerkiksi puolen vuoden tai vuoden ulosoton jälkeen tai olisi kaksi porrasta. Se vaatisi lakiin lisälauseen.

Suojaisuus alle kaikkein pienituloisimpien tulorajan

Ulosoton suojaisuuden alhaisuus näkyy siitä, että pienituloisuuden rajana on 60 prosenttia mediaanitulosta. Raja on nyt 1190 e/kk. Kaikkein pienituloisimpiin lasketaan heidät, joiden tulot ovat alle 40 prosenttia mediaanitulosta, jolloin raja on 794 e/kk. Mediaani on taso, joka jakaa väestön puoliksi suurempi- ja pienempituloiseen osaan. Ulosoton suojaisuus on vain 34 prosenttia mediaanitulosta ja alle kaikkein pie-

Ulosotossa oli vuoden 2015 lopussa 212 000 ihmistä ja vuoden 2015 aikana liki 500 000 eri ihmistä. Siitä on tullut suomalaisen yhteiskunnan suurongelma ja kipu kohta massatyöttömyyden rinnalla. Se pahentaa pienituloisuuden ja pienipalkkaisuuden ongelmia. Lisäksi ulosotossa on oikeushenkilöitä kuten yrityksiä. Näitä on noin 10 prosenttia yksityishenkilöiden määrästä. Ulosotossa on 4 miljardia euroa. Summa ei vuosittain muutu, koska tulee uusia ulosottoja yhtä paljon kuin ulosotetaan.

nituloisimpien rajan.

Suojaisuus on sidottu kulutajahintaindeksiin. Se on uuden ulosottokaaren voimaantulosta vuonna 2008 noussut 19,9 eurosta 22,6 euroon päivässä. Korotus on 13,6 prosenttia. Samalla aikavälillä ansiotasoindeksi on noussut 25,2 prosenttia ja työmarkkinatuki 33,3 prosenttia. Työmarkkinatuen nousua selittää se, että vuoden 2012 alusta siihen tehtiin tasokorotus. Se oli jäänyt pitkän ajan kuluessa jälkeen ansiopäivärahan kehityksestä.

Ulosottoloukku

Ulosottoon sisältyy loukku, joka on samalla työllistymisen este: suojaosuuden ylittävistä tulosta menee veron jälkeen ulosottoon 2/3. Yhdessä veron kanssa tämä saa aikaan, että tulon lisäyksestä menee ulosottoon noin 75 prosenttia. Kun työllis-

tyessä edut kuten asumistuki ja toimeentulotuki vähenevät, työllistyminen ei välttämättä lisää käytettävissä olevia tuloja lainkaan tai lisää niitä hyvin vähän.

Silloin kun viivästyskorot ovat enemmän kuin ulosotto, velka kasvaa ulosotosta huolimatta. Työntekijä ei kannata siksi, että käteen ei tule juuri mitään lisää ja velka kuitenkin vain kasvaa. Työhön menossa ei ole taloudellista mielekkyyttä, jos tulojen pienuus saa aikaan, että tulee uusia maksuja ulosottoon ja lainojen irtisanomisista. Ulosottovelat kasvavat lisäksi viivästyskorkojen takia. Perustelu, että ulosotto olisi omaksi hyväksi, kun velkaa maksetaan, ei toimi, koska velka kuitenkin kasvaa. Seurauksena tästä on, että harmaa talous lisääntyy, koska ainoa tapa saada lisää tuloja on tehdä työ pimeästi.

Suojaisuuden alhaisuuden lisäksi muitakin ongelmia on suuri määrä. Yhtenä niistä ulosoton nykyinen porrastus, ulosottoloukku, joka aiheuttaa, että tulon lisäyksestä verojen kanssa menee aluksi kolmeneljäsosa. Kun tulot verojen jäl-

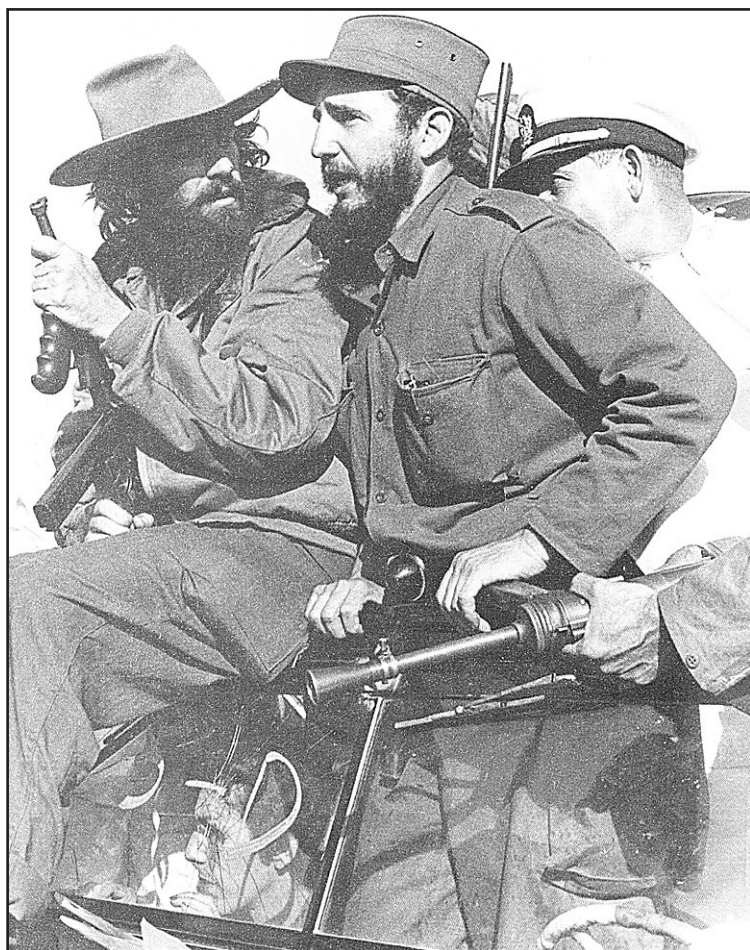
keen nousevat yli 1356 euron, menee tulonlisästä kolmannes, 2712 euron jälkeen menee 90 prosenttia ja suurimmissa tuloissa 70 prosenttia siitä asteittain alentuen. Suojaosuuden korotus esimerkiksi 800 tai 900 euroon korjaisi näitä ongelmia.

Ulosotto- ja perintäjärjestelmän korjaustarpeita

Ulosottoa helpottavat toimet
1. Ulosoton suojaisuuden alaraja 678 eurosta kuukaudessa 900-1000 euroon. Sen alittavista tuloista ei ulosoteta. **2.** Rajan ylittävissä tuloissa verot ja ulosotto eivät saa viedä 75-90 % millään tuloalueella. **3.** Ulosottomaksut tulee kohdistaa ensin pääomaan. **4.** Korkeiden viivästyskorkojen korvaaminen normaalikoroilla. **5.** Ulosottovelkoja tulee voida korvata lainoilla normaalein maksuehdoin. **6.** Lyhennysvapaiden lisääminen ja ulosoton keston rajaaminen. **7.** Nykyisen kaltaisesta omaisuuden, asuntojen, muiden kiinteistöjen, ajoneuvojen ja muiden esineiden pakkorealisointi-järjestelmästä luopuminen. **8.** Luopuminen luottohäiriömerkintöjen käytöstä vahinkoa aiheuttavalla tavalla ja virheellisten luottohäiriömerkintöjen rangaistavuus. **9.** Oikeudenkäyntikulujen ja asianajajien palkkioiden alentaminen. **10.** Ulosottomiesten ja voutien ulosotosta, pakkorealisoinneista ja tilityksistä saamien bonusten lopettaminen väärinkäytösten ehkäisemiseksi

Väärin tuomioiden oikaiseminen ja vahinkojen korvaaminen väärästä velkomisesta
1. Määrältään virheellisten velkatuomioiden oikaisu. Ulosoton ja perinnän keskeyttäminen virheen selvittämiseksi kun se havaitaan. **2.** Velkojan vastuun toteuttaminen ja vahingonkorvausten käyttöönotto väärästä velkomisesta.

Sosialistinen Kuuba ihmiskunnan su

Vallankumousjohtajat Fidel Castro ja Camillo Cienfuegos yhdessä 1959 heti Kuuban vallankumouksen voiton jälkeen

Tutkija Jyrki Käkönen arvioi v. 1991, että "Yhdysvaltain silmissä Kuuba ei ollut vaarallinen toimija vain sosialismin vuoksi, vaan ennen kaikkea siksi, että se omaksui kansallisen kehitystien. Kuuba asettui erilaiseksi ja Yhdysvaltain politiikka ei ole hyväksynyt eikä hyväksy edelleenkaan erilaisuutta kansainvälisessä järjestelmässä. Erilaiset leimataan tarvittaessa uhkatekijöiksi joko Yhdysvaltain turvallisuudelle tai maailman rauhalle." (Cuba Si 4/91)

Kriittinen amerikkalainen, Noam Chomsky irvaillee osuvasti maansa Kuuba-politiikkaa kirjassaan "Valta ja terrori" seuraavasti: "Sodankäynti Kuubaa vastaan on jatkunut v. 1959 lähtien. Vuoteen 1989 asti tekosyy sodalle oli, että meidän piti puolustautua tätä Venäjän valtakunnan lonkerota vastaan, joka oli kuristamaisillaan meidät. Tästä syystä meidän oli tuettava Kuubaan kohdistuvaa terroria ja taloudellista sodankäyntiä. Vuonna 1989 tekosyy menetti merkityksensä ja me vaihdoin sen silmääkään räpäyttämättä toiseen. Aiempi tekosyy unohtui ja kauppaosasto kiristi. Kävi ilmi, että uusi syy oli rakautemme demokratiaan."

Vallankumousfilosofi Fidel Castro

New Mexicon yliopiston sosiologian professori Nelson Valdés arvioi Fidel Castron vallankumousfilosofian ominaispiirteitä seuraavasti: "Kollektiiviset tarpeet menevät yksilön oikeuksien edelle. Toiminnan motiivina pitäisi olla vallankumouksellinen tietoisuus eikä raha. Epäitsekkyys on myönteinen arvo, ahneus ei ole. Valtio voi tehdä rationaalisia päätöksiä, markkinat ovat irrationaalisia. Alikehittyneen maan tulisi kiinnittää enemmän huomiota tuotantoon kuin kuluttamiseen." Kapitalisteille tällaiset ajatukset ovat suorastaan vandalismia!

Valdésin mukaan Kuubassa massojen mobilisointi on tärkeämpää kuin hallinnolliset me-

netelmät. Poliittisen johdon suora kontakti väestöön on demokratian todellinen mittapuu. Yhdenvertaisuus ja oikeudenmukaisuus ovat tärkeämpiä kuin yksilökohtaiset kansalaisvapaudet ja poliittiset oikeudet. Valdésin arvion mukaan Fidelin varsinainen oikeutus valtaansa on ollut hänen vahva kontaktinsa kansaan. (Cuba libre! Fidel Castron ja Ernest Hemingwayn Kuuba; toim. Laura Similä, Sammakko)

Fidelin 80-vuotispäivät

Viime vuosisadan ainoan merkittävän, elossa olevan valtiojohtajan – Fidel Castron – sairastuminen v. 2006 aiheutti maailmassa valtavan spekulatiohyökkäyksen Kuuban tulevaisuudesta. Tuolloin suomalaisen viestintäalan yksinvaltiaan lippulaisessa kehoitettiin, että "vallankumouksen museossa on korkea aika avata ovia". Painomusediktatoorin oikeistolaiset pääkirjoituskoirat syyttivät Fidel Castroa mm. maan museoimisesta vallankumouksen muistomeriksi ja yhteiskunnan kehityksen tukahduttajaksi. He esittivät Kuuban saarron olleen USA:n kannalta virhe, koska se ei kaatanutkaan Castroa. Erkon propagandakoneisto haikailikin entiseen tapaansa vastavallankumousta Kuubaan.

Kaikesta tapahtuneesta huolimatta Kuuban presidentti Fidel Castro juhli 80-vuotissyntymäpäiväänsä 13.8.2006 yhdessä Venezuelan presidentin Hugo Chávezin ja viransijaisensa Raúl Castron kanssa.

Fidelin 90-vuotispäivät

Yhdysvaltain presidentti Barack Obama vieraili 21.3.2016 ensimmäisen kerran v. 1928 jälkeen maansa presidentin asemassa Kuubassa. Samassa yhteydessä hän avasi USA:n suurlähetystön Havannassa. Hän keskusteli käyntinsä aikana maan presidentin Raúl Castron kanssa. Obama kehotti maansa kongressia kumoamaan Kuuban taloussaarron. Kuuban ja USA:n välisten suhteiden kohennettua maiden välisiä

Fidel Castro ja Che Guevara harvemmin näytetyssä yhteiskuvassa. Fidelin ohella Camillo, Che ja Fidelin veli Raul olivat kuuban vallankumouksen keskeisiä johtajia.

matkustusrajoituksia on lievennetty ja niiden välinen postiyhteys on avattu. Obaman mukaan USA ei pyri enää painostamaan Kuubaa yhteiskunnallisiin muutoksiin. Kuuban ulkoministeri Bruno Rodríguez totesi ennen vierailua kauppasaarron olevan suurin este Kuuban taloudelliselle kehitykselle ja olennainen este maiden suhteiden normalisoinnille. Toinen merkittävä este on edelleen USA:n laitton laivastotukikohta Guantánamossa. Edellisen kerran jenkit pyrkivät rantautumaan Kuubaan v. 1961 Sikojenlahdella, mutta tulivat Fidel Castron johdolla palautetuksi katkeran tappion kärsineinä takaisin kotimaahansa.

Aatos Erkkö on jo kuopattu, mutta 13.8.2016 90 vuotta täyttävä Fidel Castro on yhä elossa. Kuuba ei ole muuttunut vallankumouksellisuuden teemapuistikoksi eikä se ole myöskään taipunut USA:n painostuksen alla. Miamin viisikko on vapautettu. Tasavalta on yhä itsenäinen sosialistinen valtio, jonka kehitys etenee oman yhteiskunnallisen kehitystiensä kautta.

Miksi Kuubassa oli tehtävä vallankumous?

"Ehkäpä tärkein seikka, jonka mainitsin (Kuuban) taloudellisesta ja yhteiskunnallisesta tilanteesta oli seuraavanlainen. Kansan tulevaisuus, ratkaisut sen ongelmiin, eivät voi jatkuvasti olla sidoksissa tusinan itsekkään suurliikemiehen intresseihin eikä myöskään kylmään voiton laskelmointiin, joita 10 tai 12 porhoa harjoittaa ilmastoiduissa toimistoissaan. Maa ei voi jatkaa polvillaan kerjäten ihmettä kultaista vasikalta, jonka Vanhan testamentin profeetta Mooses tuhosi vimmoissaan. Kultainen vasikka ei voi toteuttaa minkäänlaisia ihmeitä... Valtiomiehet, joiden työn sisältönä on muutumatottomuuden ylläpitäminen ja sellaisten fraasien laukominen kuten yrittämisen ehdoton vapaus, sijoitetun pääoman turvaaminen sekä kysynnän ja tarjonnan laki, eivät tule ratkaisemaan näitä ongelmia." (Fidel Castro: Moncadan johtopäätöksistä 27.6.2003 Santiago de Cuba)

Sosialistinen Kuuba

"Perustuslakiluonnosta valmisteltaessa on työskennelty tunnontarkasti. Siinä on koottu yhteen oman kansamme kokemukset ja se yleismaailmallinen kokemus, joka on kertynyt toisten kansojen ra-

kentaessa sosialismia ennen meitä. Olemme sitä mieltä, että se on tekstinä Amerikan mantereen ensimmäinen työläisten ja talonpoikien, ruumiillisen ja henkisen työn tekijöiden sosialistisen valtion arvoinen, valtion, jossa kaikki valta kuuluu reaalisesti ja tosiasiallisesti työtekeväille kansalle, pohjautuessaan tuotantovälineiden yhteisomistukseen ja tukeutuessaan työläisten ja talonpoikien lujaan liittoon, jota ohjaa työväenluokka ja sen järjestäytynyt marxilais-leniniläinen etujoukko, Kuuban kommunistinen puolue, yhteiskunnan ja valtion ylin johtava voima." (KKP:n 1. sihteeri Fidel Castro 1. edustajakokouksessa v. 1975)

Vuonna 1975 Kuuba lähetti tuhansia vapaaehtoisia Angolaan (operaatio Carlota). Nämä pysäyttivät eteläafrikkalaisten ja zairelaisten sotilaiden etenemisen Luanadaan. Portugalin uusi hallitus myönsi Angolalle itsenäisyyden. Vuonna 1979 Havannassa Sitoutumattomien maiden liikkeen (NAM) VI huippukokous valitsi puheenjohtajakseen Fidel Castron.

Vuonna 1981 Ronald Reagan aloitti virkakautensa USA:n presidenttinä. Tämä merkitsi Yhdysvaltojen Kuubaan kohdistamien aggressioiden voimakasta aktivoitumista. USA:n kansallinen turvallisuusneuvosto (NSC) auttoi Bacardi-imperiumia perustamaan Amerikan kuubalaisten kansallissäätiön (CANF). Rommisuku harjoitti monipuolista yhteistoimintaa CIA:n kanssa. Sillä on ollut lisäksi vuosikymmeniä valtava poliittinen vaikutus Valkoiseen taloon. Se rahoitti ja organisoivat vastavallankumouksellista toimintaa Kuubassa. Sen suurimpia poliittisia voittoja ovat olleet Kuuban vastaiset, kauppaosastoa entisestään kiristäneet 1990-luvulla säädetyt Torricelli-Graham- ja Helms-Burton-lait.

USA:n Kuuba-politiikan saavutukset

"Minä puhun ikään kuin, jos maamme eläisi idyllisessä taivaan rauhassa, aivan kuin jos ei olisi ollut yli 40 vuotta kestänyttä raakaa kauppaosastoa, taloudellista sotaa, lukeottomia sabotaasi- ja terrori-iskuja, salamurhahankkeita sekä päätymätöntä määrää karaseita toimia maattamme kohtaan, joita en toivo korostavani tässä puheessani, koska polttopisteinä ovat tämän hetken olennaiset ajatukset. Riittää, kun todetaan, että puolustukselliset tehtä-

Itsenäinen ja täysi

Kuuba on tahtonut kulkea ja kehittyä v. omaa kansallista, sosialistista tietään. Se itsenäisyytensä ja itsemääräämisoikeutensa Fidel Castro Ruz. Maan perustuslakiin kirjat on riippumaton ja itsenäinen sosialistinen kaikkien kansalaisten hyvinvoinnin turva toiseksi tasavallaksi, jossa kansalaiset nauttivat oikeudenmukaisuudesta, yksilöllisestä ja inhimillisestä solidaarisuudesta."

vät yksistään ovat vaatineet satojen tuhansien miesten ja naisten mobilisointia ja valtavia aineellisia voimavaroja. Tämä taistelu on opettanut meidän kansaamme taistelemaan samanaikaisesti monella rintamalla tekemällä paljon vähällä ja olemaan lankeamatta esteisiin.

Ratkaiseva todiste tästä oli heidän sankarillinen käyttäytymisensä, sitkeytensä ja järkkymättömyyden suhtautumisensa, kun sosialistinen leiri katosi NL:n hajoamisen myötä. Saavutus, johon he ylsivät, kun kukaan maailmassa ei olisi lyönyt vetoa vallankumouksemme säilymisestä penniäkään, menee historiaan yhtenä suurimpana saavutuksena. He tekivät sen vahingoittamatta ainuttakaan vallankumouksen eettistä tai humanistista periaatetta vihollistemme räkänauruista ja loukkauksista huolimatta." (Fidel Castro Santiago v. 1999)

Fidel arvioi Neuvostoliittoa

Gorbatšovien johtaman NKP:n aiheuttama Neuvostoliiton hajoaminen v. 1991 antoi USA:lle vapaat kädet toimia haluamallaan tavalla ja hyödyntää estottomasti Berliinin muurin murtumista, Unkarin rajojen avautumista ja solidaarisuuden voittoa Puolassa sekä jenkkin tukemaa samettivallankaappaus-ta Tšekkoslovakiassa. Nato laajeni 28-jäseniseksi aggressiiviseksi sotilasliitoksi. Neuvostoliiton hajoamisen ja Kuuban taloussaarron yhteisvaikutuksesta Kuuba ajautui 1990-luvulla syvään taloudelliseen kriisiin, josta maa kuitenkin selviytyi neuvokkuutensa ja sitkeytensä avulla.

"Neuvostoliitossa esiintyi sellaisia historiallisia ilmiöitä, joita täällä ei ollut. Kuubassa ei ollut stalinismia eikä täällä tunnettu vallan

Uuri innoittaja: Fidel Castro 90 vuotta

Valtainen Kuuba

Valtiona vallankumouksen voiton jälkeen on halunnut säilyttää oman kansallisen ensa. Maan johdossa toimi v. 1959–2006 jättiin hänen hallintokaudellaan: ”Kuuba on työläisten valtio, joka on organisoitu sen saamiseksi demokraattiseksi ja keskusjohtaviksi poliittisesta vapaudesta, yhteiskunnallisesta ja kollektiivisesta hyvinvoinnista

väärinkäyttöä, ei esiintynyt henkilökulttia eikä pystytetty patsaita. Täällä säädettiin jo aivan vallankumouksen alkuaikoina laki, jossa kiellettiin antamasta kaduille tai rakennuksille elävien ihmisten nimiä tai pystytämistä näille patsaita. Täällä ei ole virallisia muotokuvia edes julkisten virastojen seinillä. Olemme aina vastustaneet kovasti henkilökulttia, joten täällä ei ole esiintynyt minkäänlaista henkilöpalvontaa.

Ei meillä ole mitään syytä oikaista muualla tehtyjä erehdyksiä. Täällä ei myöskään ollut koskaan viljelysmaiden pakkokollektivisointia. Olemme aina lähteneet siitä periaatteesta, että sosialismia rakentavat vapaat ihmiset, jotka haluavat luoda uudenlaisen yhteiskunnan. Meillä ei ole tarvetta oikaista erehdyksiä, joita emme ole tehneet...

Absoluuttisen vallankäytön perinteiden seurauksena Neuvostoliitossa kehittyi hierarkkinen asenne, feodaalinen kulttuuri tai millä nimellä me sitä kutsummekin. Syntyi vallan väärinkäyttöön syllistynyt suuntaus, jolle oli pyrkimys pakottaa muut maat ja puolueet kuuliaisuuteen yhtä valtiota ja yhtä hegemonista puoluetta kohtaan...

Gorbatšov ei kyennyt löytämään ratkaisuja maansa valtaisiin ongelmiin. Hänellä oli epäilemättä tärkeä rooli eräissä sittemmin esiintyneissä ilmiöissä ja niitä seuranneessa Neuvostoliiton luhistumisessa. Hän ei pystynyt säilyttämään maataan suurvaltana eikä estämään sen hajoamista. Päävastoin Gorbatšovin kautensa loppuvaiheessa osoittama heikkous ja hänen tekemänsä virheet myötävaikuttivat siihen aivan suoraan.” (Ignacio Ramonet, Fidel Castro - Elämäni, s. 382–39)

Fidel Castro yhdessä Hugo Chavezin kanssa. Kuuballa on merkittävä asema kehittyvien ns. kolmansien maiden auttajana. Kuuba on avustanut monia Afrikan ja latinalaisen Amerikan maita monin tavoin. Näistä voi mainita mm. Angola ja Haiti.

Ihminen on kuolevainen olento

”Olen hyvin vakuuttunut siitä, että ihminen on kuolevainen, mutta en ole ollut koskaan huolestunut siitä. Tosiasiassa tämä on avaintekijä minun elämässäni. Kun kapitalinen luonteeni vei minut vallankumoustaistelija vaaroihin, kukaan ei pakottanut minua siihen. Minä tiesin myös, että minulla oli vain pienet mahdollisuudet selvitä hengissä pitkään. En ollut valtiojohtaja, mutta olin hyvin tunnettu mies. En perinyt asemaani, en ole kuningas, siksi minun ei tarvitse valmistella seuraajaa itselleni. Mitään kaoottisen siirtymäkauden traumaa ei tarvitse ehkäistä, koska ei ole tarvetta minkäänlaiseen siirtymäkauteen. Siirtyminen yhdestä yhteiskuntajärjestelmästä toiseen on kestänyt jo yli 40 vuotta. Tämä ei ole yhden miehen korvaamista toisella miehellä.”

”Kun vallankumous on vaikkein nauttanut asemansa ja kun sen aatteet ja tietoisuus ovat alkanet kantaa hedelmää, kukaan ihminen ei ole korvaamaton. Ei ole tärkeää, kuinka tärkeä hänen henkilökohtainen panoksensa on saattanut olla. Kuubassa ei ole henkilökulttia. Ette koskaan näe Kuubassa virallisia valokuvia elävistä johtajista, tai katuja, puistoja tai kouluja, jotka on nimetty heidän mukaansa.

Vastuunkanto on jaettu oikein hyvin ja työ on hajautettu usealle henkilölle. Suuri joukko nuoria ja jo kokeneita ihmisiä yhdessä pienemmän ryhmän vanhoja vallankumouksellisia ovat ne, jotka pitävät maan toimintakunnossa. Pitää ottaa myös huomioon, että meillä on puolue, joka nauttii suurta arvostusta ja moraalista arvovaltaa. Onko syytä huoleen?” (UNESCO:n pääjohtaja Federico Mayor Zaragoza haastatteli v. 1999 Fidel Castroa)

2000-luvun fidel

Vuonna 1988 yhdysvaltalainen Latinalaisen Amerikan kurinpidollisiin asioihin erikoistunut IAD-järjestö (Inter-American Dialogue) varoitteli raportissaan, että Latinalaista Amerikkaa kohtavaista uhkista suurin oli se, jos kansa ja armeija yhdistyivät jossain mantereiden maassa puolustamaan omia kansallisia etujaan. USA:n kannalta näin on tapahtunut 2000-luvulla jo liian useassa maassa.

FTAA-sopimuksen torjumi-

nen v. 2005 oli todistus sitä vastustavan yhteiskunnallisen liikkeen olemassaolosta ja Latinalaisen Amerikan uudesta geopolittisesta koostumuksesta. Tämä olennoitui sellaisten kansanhallitusten ilmaantumisenä Amerikkaan, jotka uskalsivat asettua imperiumia vastaan.

2000-luvulla Fidel Castrolla on ollut merkittävä vaikutus Latinalaisen Amerikan integraation ja omavaraisuuden syventymiseen. Hän on toiminut aktiivisesti taustavaikuttajana mm. maanosan valtioiden yhteistyöjärjestöjen kuten Meidän Amerikkamme kansojen Bolivaarinen liitto ALBA (v. 2004), Etelä-Amerikan kansojen liitto UNASUR (v. 2008), Karibian ja Latinalaisen Amerikan valtioiden yhteisö CELAC (v. 2010), televisioasema TeleSur (v. 2005), Petrocaribe (v. 2008) ja Etelän pankki (v. 2007) perustamisessa. ALBA:n puitteissa Latinalaiseen Amerikkaan perustettiin OPEC:in kaltainen öljyalan yhteistyöorganisaatio Petroamerica. Sen alueellisia toimintahaaroja ovat Petrosur, Petrocaribe ja Petroandina. Öljytuotteiden ostajina toimivat monikansalliset öljy-yhtiöt korvattiin valtion omistamilla öljy-yhtiöillä kuten Venezuelan PVDISA, Bolivian YPFB ja Brasilian Petrobras.

Nämä valtiolliset yhteistyöjärjestöt ja instituutiot ovat uusliberalismin ja imperialismin vastaisia hankkeita. Ne perustuvat yhteistyön, vastavuoroisuuden, yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden ja solidaarisuuden periaatteille. UNASUR:in yhtenä keskeisenä periaatteena on siihen kuuluvien kansakuntien itsenäisyyden ja itsemääräämisoikeuden voimistaminen. Järjestön tavoitteina ovat myös UNASUR:in yhteinen parlamentti, valuutta ja passi v. 2019 mennessä.

2010-luvun fidel

Fidel Castro kirjoitti 3.7.2011 kolumnissaan ”Heijastuksia”: ”Venezuelan presidentti (Hugo Chávez) on yksi niistä ihmisistä, joka on tehnyt eniten kansansa terveyden ja koulutuksen eteen. Vaikkakin Kuuban vallankumoukselle on kerääntynyt eniten kokemusta näistä aloista, me teemme yhteistyötä ilolla tämän sisarvaltion kanssa kummallakin elämänalueella.

Tuolta maalta ei suinkaan

ihmiset Kuubassa ja koko maailmassa arvostavat ja kunnioittavat Castron työtä oikeudenmukaisen sosialistisen maailman kehittämiseksi.

puutu lääkäreitä – melkein päinvastoin. Heillä oli yllin kyllin lääkäreitä, joiden joukossa oli jopa ensiluokan ammattilaisia kuten muissakin Latinalaisen Amerikan maissa. Yhteiskunnallisesti oli ongelmallista, että parhaat lääkärit ja hienoimmat laitteet olivat yksityiskäytössä, kuten kaikkialla kapitalistisissa maissa. Usein ei käynyt näinkään, koska Venezuelan kaltaisissa kehittymättömissä kapitalistisissa maissa vauraalla yhteiskuntaluokalla oli hyvä syy käyttää USA:n ja Euroopan parhaita sairaaloita. Tämä oli ja on edelleen tavanomaista, eikä sitä voi hyväksyä.

Vieläkin pahempaa on se, että USA ja Eurooppa ovat huomioineet kunkin riistetyin kolmannen maailman maan spesialistit viettämään heidät jättämään kotimaansa ja emigroitumaan kulutusyhteiskuntaan. Kehitysmaiden lääkäreiden kouluttaminen vaatii uskomattomia rahasummaa, joita miljoonilla latinalaisamerikkalaisilla ja karibialaisilla perheillä ei ole varaa maksaa. Kuubassa tilanne oli samanlainen, kunnes vallankumous haastoi sen kouluttamalla lääkäreitä ei ainoastaan oman maan tarpeeseen vaan myös Latinalaisen Amerikan, Karibian tai muun maailman tarpeita varten.

Me emme ole koskaan vastustaneet muiden kansojen siivestyneistöä. Päinvastoin Kuubassa olemme kouluttaneet kymmeniä tuhansia lääkäreitä ja muita huippuluokan ammattilaisia maksutta velvoittaen heitä työskentelemään valmistuttuaan omissa kotimaissaan.

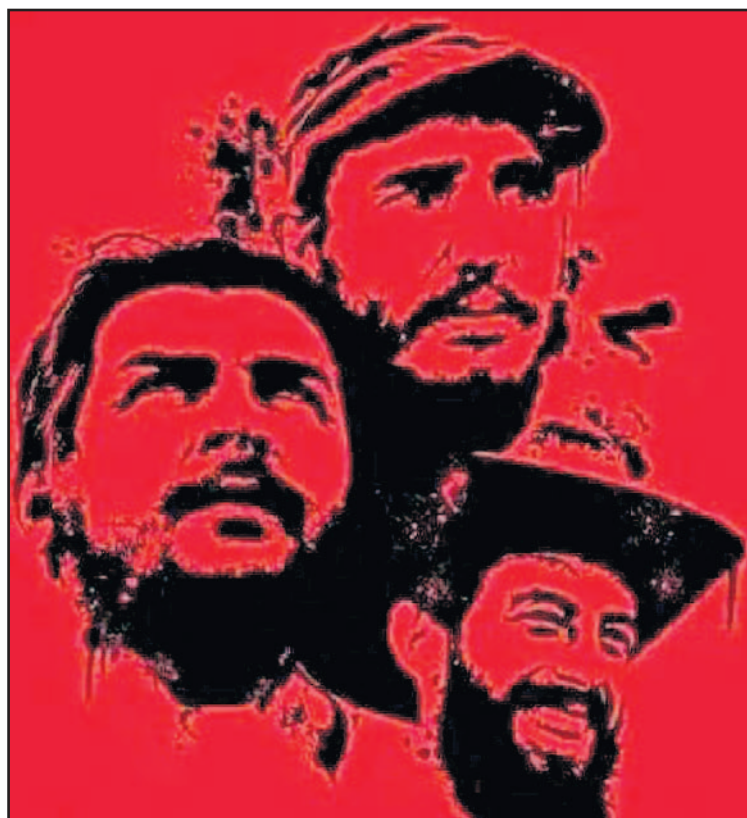
Kiitokset Bolívarin ja Mar-

tin innoittamille syvällisille vallankumouksille. Venezuela ja Kuuba ovat maita, joissa terveydenhoito ja koulutus ovat poikkeuksellisen kehittyneitä. Jokaisella kansalaisella on reaalin oikeus saada peruskoulutusta ja valmistua ammattiin maksutta. USA ei ole kyennyt takaamaan samaa kaikille asukkaalleen. Todellisuudessa maan hallitus on investoinut joka vuosi miljardeja dollareita aseisiin ja sotaseikkailuihin. USA on suurin aseiden ja kuolemanvälineiden viejä. Siellä toimivat maailman suurimmat huumemarkkinat. Kymmenet tuhannet latinalaisamerikkalaiset menettävät henkensä vuosittain huumeiden vuoksi.”

Vuonna 2013 tapahtuneen presidentti Hugo Chávezin ennenaikaisen kuoleman jälkeen vasemmisto on menettänyt valtasemian Latinalaisessa Amerikassa. Yhdysvaltojen tukema oikeisto on palannut valtaan useassa maassa ja pyrkii toteuttamaan uusliberalistista yhteiskuntapolitiikkaa. Boliviassa, Ecuadorissa, Kuubassa, Nicaraguassa, Uruguayssa ja Venezuelan bolivaarisessa tasavallassa maiden johdossa istuu kuitenkin yhä vasemmistolainen presidentti.

Merkittävän vallankumouksellisen ajattelijan ja valtiomiehen, Fidel Castron, elämäntyötä kunnioittaen ja arvostaen. Mieluummin kaikille oikeudenmukainen ja siedettävä elämä sekä kansan solidaarisuus kuin vain harvojen ylläily. Eteenpäin Fidel Castron viitoittamalla tiellä.

**Matti Laitinen
13.8.2016**

Irlannin pääsiäiskansannoususta 100 vuotta

Irlanti oli Britannian miehittämä maa 800 vuotta. Vuonna 1916 tasavallan kannattajat nousivat vastustamaan Britannian hyvin raakaa siirtomaapolitiikkaa. Kansannousu kukistettiin verisesti, mutta se sysäsi liikkeelle kehityksen, joka johti Irlannin itsenäistymiseen Britannian vallasta. Kansannousun sosialistiset tavoitteet painettiin Britannian suosiollisella avustuksella unholaan ja valta keskittyi irlantilaisille kapitalisteille, joilla se on edelleen.

Maanantaina 24. huhtikuuta 1916 1000 irlantilaista vapaaehtoista ja Irlannin kansalaisarmeijan jäsen-tä marssi Dubliniin ja valtasi strategisesti tärkeitä kohteita eri puolella kaupunkia. He pystyttivät päämajansa pääpostitalolle ja Patric Pearse luki Irlannin itsenäisyysjulistuksen. Itsenäisyysjulistuksen olivat allekirjoittaneet seitsemän liikkeen johtaja: **Patric Pearse, Sean Mac Diarmada, Thomas MacDonagh, Thomas Clarke, James Connolly, Eamon Ceannt ja Joseph Plunkett**. He näkivät, että Irlannin taloudellisia, sosiaalisia, kulttuurisia ja poliittisia olosuhteita voidaan parantaa vain saavuttamalla itsenäisyys ja demokratia. Kansannousun johtajista ammattiyhdistysmies James Connolly pidetään Irlannin kommunistisen liikkeen esikuvana.

Itsenäisyysliike kykeni pitämään valtaa vain tuon pääsiäisviikon. Paremminkin aseistautuneet brittiläiset imperialistit tappoivat viikon aikana satoja siviilejä ja tuhosivat Dublinin työväenluokan asuttamia alueita. Kansannousun johtajat katsoivat parhaaksi antautua 29. huhtikuuta välttääkseen siviiliuhreja.

Pääsiäiskansannousun johtajat teloitettiin piakkoin pidätyksen jälkeen. Pahoin haavoittunut Connolly ei kyennyt marssimaan teloituskomppanian eteen omin jaloin, vaan brittiläiset imperialistit joutuivat sitomaan Connollyn tuoliin, jotta teloitus voitiin toteuttaa.

Pääsiäiskansannousun kukistamisen jälkeen erityisesti eurooppalainen sosiaalidemokraattinen lehdistö kritisoi kansannousua ja sen tavoitteita pitäen sitä vähäpätöisenä mellakkana. Lenin puolusti kansannousua ja sen tavoitteita, mutta totesi kansannousun tapahtuneen sopimattomaan aikaan, jolloin Euroopan proletariaatin kapina ei vielä ollut kypsynyt. Irlannin kansannousu oli epäonnistumisesta huolimatta yksi kaikkein merkittä-

vimmistä tapahtumista Irlannin riippumattomuuden puolesta käydyssä taistelussa.

Irlanti osana Eurooppalais-ta kehitystä

Separatistinen tasavaltalaisuus ja nationalismi olivat 1900-luvun alussa keskeisiä aatteita irlantilaisten keskuudessa. Lisäksi merkittäviä vallankumouksellisia liikkeitä olivat työväenliike, ammattiyhdistysliike, feministinen naisliike, pasifistinen sodan vastainen liike, liikkeet Irlannin kielen, kulttuurin ja kirjallisuuden puolesta, osuustoimintaliike sekä gaelin urheiluliitto.

Tähän yhteyteen sijoittuu myös uuden ammattiyhdistysliikkeen nousu. Aiempi ammattikunttiin perustunut ammattiyhdistysliike oli nähnyt Irlannin osana Britannian työväenluokkaa. James Connolly korosti Irlannin ja Britannian työväenliikkeen yhteistyötä aikaisemman yhtenäisyyden sijaan.

Samaan aikaan Irlannin kapitalistiluokka halusi säilyttää Irlannin Britannialle alisteisen aseman, sillä se palveli heidän taloudellisia intressejään. Heidän tukemanaan perustettiin unionistien sotilaallinen organisaatio (Ulsterin vapaaehtoisjoukot). Joukot aseistettiin saksalaisilla, itävaltalaisilla ja italialaisilla aseilla brittien hiljaisella hyväksynnällä. 1900-luvun alussa porvarien luoma vastakkainasettelu näkyy tänäkin päivänä Pohjois-Irlannin politiikassa – tosin siitä on yritelty luoda uskontojen välistä konfliktia!

Liike kansallisen vapauden saavuttamiseksi ei ollut vain irlantilainen ilmiö, se oli osa maailmanlaajuisia liikettä kolonialismia ja imperialismia vastaan. Tuolloin Euroopassa riehui ensimmäinen maailmansota. Molemmat imperialistiset blokit, Saksa ja Britannia, harjoittivat hajota ja hallitse -politiikkaa. Eri-näisille kansakunnille annettiin katteettomia lupauksia itsenäisyydes-

tä. Blokit ruokkivat kansakuntien itsenäisyysshaaveita ”toistensa takapihoilla”.

Britit lupailivat itsenäisyyttä sekä arabeille että sionisteille (samalle alueelle!) ottomaanien valtakunnan heikentämiseksi. Britit sponsoroivat myös alistettujen kansojen kongressia, joka kokosi yhteen puolalaiset, tsekit, slovakit, kroaatit ja slovenit. Saksalaiset tukivat irlantilaisia, juutalaisia, suomalaisia ym. aiheuttaakseen ongelmia brittiläisille. Irlannissa Britit tukivat Pohjois-Irlannin unionisteja.

Taistelu kansallisen itsenäisyyden puolesta

James Connolly ymmärsi hyvin irlantilaisten tilanteen ja huomasi, että taistelu kansallisen itsenäisyyden puolesta ja taistelu sosialismin puolesta eivät ole toisilleen vastakkaisia. Kolonialismin ja imperialismiin aikakaudella taistelua kansallisen itsenäisyyden puolesta ei voida saattaa loppuun ilman, että haastetaan ja lyödään kansallinen kapitalismi ja imperialismi.

Hänen mukaansa oli selvää, että sosialismin puolesta taistele- van työväenliikkeen on oltava myös kansallisesta itsenäisyyden puolesta käytävän taistelun johdossa. Connolly totesi, että vain Irlannin työväenluokalla on lopullinen intressi Irlannin itsenäisyyden saavuttamiseksi. Kapitalistiluokan intressit voidaan täyttää yhteistyöllä brittiläisten imperialistien kanssa. Connollyn mukaan sosialismin puolesta taistelevan liikkeen on ammennettava inspiraationsa maan historiallisista ja nykyisistä olosuhteista unohtamatta internationalismia. Irlannin kommunistisen puolueen pääsihteeri Eugene McCartan toteaa, että Connollyn edelleen voimassa oleva periaate tahtoo unohtua tänäkin päivänä taistelussa EU:a vastaan: ”Sosiaalisen ja kansallisen taistelun välinen dialektiikka unohtuu. Sosialismia ei voida saavuttaa ilman kansallista demokratiaa ja kansallista itsenäisyyttä”.

Tänä päivänä monet sosialistitkaan eivät ymmärrä Connollyn taistelun luonnetta, sitä, että hän työskenteli sosialismin ja inter-

Kuvassa Irlannin Pääsiäiskapinan itsenäisyysjulistus. Pääsiäiskapina kukistettiin britti-imperialistien aseilla, kuten Suomen työväenvalta saksalaisten kapitalistien aseilla. Suomen ja Irlannin tapahtumat vahvistavat, miten kapitalistinen kansallismielisyys on aina alisteinen kansainvälisen pääoman eduille. Todellinen kansallinen itsenäisyys kytkeytyy sosialistiseen suuntaukseen.

nationalismin puolesta, mutta kuoli puolustaessaan nationalismia. Pääsiäiskansannousu lähti liikkeelle materiaalisista asioista ja kohdistui kansalliseen vapautukseen, mutta sen tarkoituksena oli luoda tietä sosialismiin siirtymiselle.

Kansannousun jälkeen Irlannin työväenliike valitsi toisen tien. Se ryhtyi tukemaan kansallista itsenäisyyttä ilman sosialistista päämäärää. Tämä oli suuri tappio Irlannin työväenluokalle.

Itsenäisyysjulistuksen luonne oli sosialistinen

Vuoden 1916 itsenäisyysjulistuksen merkittävin kohta lienee se, jossa todetaan Irlannin kansalla olevan omistusoikeuden Irlantiin sekä rajoittamaton oikeus kansakunnan kohtaloon. Keskeiset periaatteet olivat itsenäisyys, kansallinen suvereniteetti ja demokratia. Connollylle vapaa kansakunta tarkoitti tilannetta, jossa kansalaisilla on ehdoton kontrolli maan resursseista, satamista ja teollisuudesta. Tavoitteena oli, että yksityisen omistusten edut eivät saisi mennä kansakunnan etujen edelle. Eugene McCartan to-

teaa, että perimmäisiä tavoitteita ei tänäkään päivänä ole Irlannissa saavutettu. Edelleen omistavan luokan edut menevät koko kansan etujen edelle.

Itsenäistymisen kapitalistien ehdoilla

Kansannousun kukistaminen aiheutti irlantilaissa sen, että he eivät enää voineen hyväksyä osittaisen itsenäisyyden toteuttamista, ainoastaan täysi itsenäisyys tuli kyseeseen. Kansannousu seurasi itsenäisyyssotaa vuosina 1918-1919 ja sisällissotaa 1921-1922. Sisällissodassa vallan saivat vastavallankumoukselliset voimat, joita rahoitti ja aseisti Britannia. Lopulta Irlannin ja Britannian kapitalistien edut saatiin täysin yhdistettyä ja Britannia säilytti omat taloudelliset intressit Irlannin suhteen. Luokkaedut menivät kansallisen itsenäisyyden edelle. Näinhän yleensä käy. Teollistunut Pohjois-Irlanti jäi osaksi Britanniaa ja maatalousvaltainen köyhä etelä sai vapaavaltion aseman, joka sidottiin neokolonialismin sitein entiseen emämaahansa. Irlannin hallitseva luokka tajusi, että Britannian tuella he voivat lyödä vallankumouksellisen työväenluokan ja pitää hallitseva asemansa.

Tänä päivänä porvarillisessa historiankirjoituksessa pääsiäiskansannousun perimmäiset tavoitteet on unohdettu. Connollya juhlistetaan nationalistisena sankarina, mutta kansannousun sosialistiset tavoitteet unohdetaan. Kansannousun perimmäiset tavoitteet odottavat samalla tavalla toteuttamista edelleen.

Juha Kieksi

Kirjallisuutta:

Gilmore, G. The relevance of James Connolly in Ireland to-day. Communist party of Ireland. Dublin 2016. Lenin, V.I. Itsemääräämisestä käydyin väittelyn yhteenvedo. Kootut teokset 21 ss.311-350. Petroskoi 1959. McCartan, E. The 1916 Rising. Communist Review 79. ss2-7. Metscher, T. The Marxism of James Connolly. The Communist party of Ireland. Dublin 2015.

Nationalismeissa on eroja

Asian materialistiselta puolelta on syytä havaita se eräänlainen näivisyys, joka sisältyy meikäläisen vasemmiston eurooppalaiseen tai globaaliin uuskeynesiläisyyteen tai niihin puheisiin suomalais-ugrilaisien kansojen sosiaalisista- ja kulttuurisista oikeuksista Venäjällä. Näillä ei ole alueellisia eikä taloudellisia edellytyksiä, koska ne ovat osia suuremmasta kokonaisuudesta, jolle ”kokonaisuudelle” on luovutettu taloudellinen päätösvalta. Muinaisesta Roomasta päiviimme on periferia tuottanut voimavarat keskuksille. Tähän ongelmaan - kansakuntien taloudellisiin edellytyksiin - ovat puuttuneet Marx, Keynes, Breton-Woods, Marshall, UKTJ ja kukaties Trump protektionistisine ajatuksineen.. Asian ymmärtämistä helpottaa kartta, joka kertoo sijaintimme Euroopassa ja suomalais-ugrilaisien kansojen si-

Tämän päivän keskustelussa itsenäisyyttä peräavien arvostelijoilta menee puurot ja vellit sekaisin. Halutaan luoda kuva, että kaikissa itsenäisyydestä puhuvissa asuu pikku natsi, pieni Hitleri. Tämä käsitys pitää sisällään, että Keynes, Marx, Roosevelt, Truman tai Gandhi muun muassa olisivat olleet ”natseja”, hitleristejä. Näkemyksessä tulisi kyetä erottamaan materialistinen ja idealistinen ”natsismi”, joka tarkoittaa sitä, että ensin mainittu pyrkii rakentamaan kansakunnan taloudelliset edellytykset kun taas jälkimmäinen on kansakunnan uhoja, paremmuutta toisiin kansakuntiin-, uskontoihin- tai rotuihin nähden.

jainnin Venäjällä.

Kehitysapu, kehitysyhteistyö, marshallapu tai meikäläisittäin ”aluepolitiikka” ovat olleet keynesiläisiä ajatuksia, jotka ovat turvanneet taloudellisia kehitysedellytyksiä, hyvinvointia alueille ja kansoille. Suomen globaalikin taloudellinen kasvu oli vahvempaa tuon keynesiläisen ajattelun aikana, joka loi alueelliset hyvinvoinnin edellytykset. Tämä toteutti markkinatalouden tärkeintä edellytystä, kilpailua. Alueet ja kansakunnat kilpailivat keskenään kilpaillen ”tuetusta” kysynnästä, joka oli luotu kehitysavulla tai aluepolitiikalla.

Protektionismi on kirosa-na markkinaliberalistien ja ”vapakauppiaiden” suissa. Sääteilyllä ja valvonnalla luodaan kuitenkin alueelliset edellytykset, alueiden ja kansakuntien elää ja voida hyvin. Alueellinen sääteily ja valvonta tuovat tai palauttavat vaaleilla valittujen päätösvalan ja takavat päätöksenteon avoimuuden, läpinäkyvyyden ja poistavat ylikansallisten yritysten ylivalan. Näin tarkasteltuna markkinaliberalismi alkaa liittämään itseensä ”natsismin” negatiivisimpia piirteitä ”pakottaesaan” kansoja ja kansakuntia poistumaan asuinseudultaan ”rakennepolitiikalla” (IMF) niitä mark-

kinoiden vaatimuksiin.

Trump on lupailut puheissaan ”reaganilaisia” verohelpotuksia ja jonkinlaisia protektionistisia toimia. Kaiketi tulevilla tullimaksuilla on tarkoitus rahoittaa verohelpotukset? Tämä tuskin syyttää liberalistien pelkäämää ”kauppasotaa”, vaikka muut maat reagoisivat samansuuntaisesti ja suojaisivat omaa tuotantoaan. Tämä olisi tervetullutta ”myrkyä” ns. vapaakaupan kehitykselle, monikansallisten yritysten ja valvomattoman finanssikapitalismin kehitykselle.

Eurooppalaisen poliittisen

vasemmiston ja ay-liikkeen antauduttua 80-luvulta lukien markkinaliberalismin vietaäväksi, on myös hävinnyt se punainen lanka, joka kytki sen työväestön kansallisiin, mutta myös kansainvälisiin etuihin. Globalisaation edetessä yritystasolla niin esimerkiksi Sosialistinen Internationaali menetti merkityksensä. Tuolta työväestön internationalismin ajalta on SDP:n vuoden -52 periaateohjelman lausuma: ”Itsenäinen kansa yhteistyön maailma”, joka pitää sisällään myös ajatuksen tämän päivän globalisaatio-ongelmaan. Tämä keynesiläinen ymmärrys yhteistyöstä ja maailmasta on kadonnut eurooppalaisen työväenliikkeen näköpiiristä.

**Hannu Ikonen
Vastavalkea vpj.
Lljendal**

Vallankaappausteatteri 25 vuotta sitten siirsi vallan Jeltsinille ja varmisti Neuvostoliiton hajottamisen

Jälleen 19.-20.8.2016 tiedotusvälineet hehkuttivat ja muistelivat tapahtumia Neuvostoliiton ”vanhan vallan” epäonnistuneen ”vallankaappauksen” 25-vuotispäivän johdosta. Muisteltiin, miten Suomi ja maailma pelkäsivät uusstalinistisen diktatuurin palauttamista Neuvostoliittoon. Edelleen niin tuoreessa muistissa antikommunisteilla ja Neuvostoliiton vihaajilla sosialismi edelleen on, että julkinen sana jaksoi jälleen avoimesti iloita ”kommunistien valtaanpaluun” epäonnistumisesta. Totuutta näissä uutisvälähdyksissä ei kuultu nimeksikään. Myös me KTP:ssä ja Työkansan Sanomissa seurasimme silloin tarkkaan tilannetta. Huomasimme nopeasti, että kyseessä oli täydellinen pelleily, jossa ns. ”kaappaajat” eivät alkuunkaan olleet tehviensä tasalla ja ajoivat täysin muita asioita, kuin sosialismin palauttamista. Tämän nyt julkaistavan laajemman artikkelin teimme 10 vuotta myöhemmin. Se julkaistiin Työkansan Sanomien numerossa 11, 30.8.2001. Kansan äänen järjestöjen piirissä olemme päivittäneet arviotamme Neuvostoliiton ja sosialismin taantumisen syistä. Se löytyy Kommunistien Liiton nettisivuilta (os. kirjoituksen lopussa). Silloiset 25 vuoden takaiset tapahtumat osoittavat arvion täysin oikeaksi ja vahvistavat sen aatteetomuuden tilan, johon neuvostojohdosta oli vajonnut.

Kuva: Heikki Männikkö

Kommunistit ovat edelleen 25 vuotta Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen vahva voima Venäjällä. Suomen tapaan siellä sekä muualla maailmassa ne ovat kuitenkin jakaantuneet lukuisiin ryhmiin. Puuttuu yhteinen kapitalismin vastainen luokkataistelutaktiikka sekä dialektiseen materialismiin perustuva maailmankuva. Laaja vallankumouksellinen liike odottaa siihen saakka, kunnes tämä puute saadaan korjattua.

”Maamme yllä leijuu kuolettava vaara”

Neuvostoliiton ”vallankaappaus-hölmöily” alkoi maanantai-aamulla 19.8.1991 klo 04.00. Silloin varapresidentti Gennadi Janajevin johtama poikkeustilakomitea ilmoitti ottavansa vallan, julisti maahan poikkeustilan sekä komensi sotilasosastoja miehittämään keskeisimmissä kaupungeissa tärkeimmät valtion virastot, liikennesolmut, teollisuuslaitokset ja muut yhteiskunnan toiminnan kannalta tärkeät kohteet. Poikkeustilakomitea julisti, että ”Suuren maamme yllä leijuu kuolettava vaara”. Toimenpiteitä perusteltiin Gorbatschovin uudistuspolitiikan umpikujalla, seksin ja väkivallan leviämällä ja järjestyksen löystymisellä. Gorbatschov asetettiin Krimille kotiarestiin, mutta Janajevin johdolla neuvotteluyhteyksiä häneen pidettiin avoimina.

Toivoimme sosialistisen laillisuuden palauttamista

Totta on, että rehelliset työtätekevät ihmiset ja kommunistit eri puolilla maailmaa toivoivat kovasti, että asiat Neuvostoliitossa olisivat normalisoituneet. Kulllessamme 19.8.91 aamulla uutisen poikkeustilan julistamisesta maahan, oli Työkansan Sanomien numero 8/1991 juuri sinä päivänä lähdyssä painoon. Pienen puhelinneuvottelun pidettyämme saatoimme todeta, että siinä vaiheessa ei vielä mikään osoita, millaisia asioita Janajevin poikkeustilakomitea ajaa. Minikäänlaisia viitteitä siitä, että tekeillä olisi sosialistisen laillisuuden palauttaminen, ei tiedotusvälineistä ollut saatavissa. Siksi päätimme nopeasti pääkirjoitustamme seuraavaan muotoon: ”Kommunistit Suo-

messa ovat huolestuneina seuranneet, mihin kapitalismin kokeilut johtavat. Olemme useasti varoittaneet, että gorbatschovilaisuus johtaa sosialismin murenemiseen ja kommunistien likvidointiin. Gorbatschovilaisuus on myös heijastunut koko maailman työväen- ja vallankumousliikkeeseen pirstoen sen muuttamassa vuodessa. Nyt ei vielä voida varmasti sanoa, pystyykö NL:n uusi johto saamaan aikaan nopean käänteen parempaan, mutta koko maailman edistysellinen liike voi vain toivoa, että Neuvostoliittoon palautetaan sosialistinen laillisuus”.

Socialismin palauttamisesta ei kuitenkaan ollut kyse

Saman päivän iltaan mennessä saimme huomata, että toiveet sosialistisen kehitysprosessin palauttamisesta Neuvostoliittoon olivat olleet turhia. Poikkeustilakomitea julkaisi maanantaina 19.8.91 vetoomuksen kansalaisille. Siinä puhuttiin isänmaan yhtenäisyydestä. Syytettiin poliittisia seikkailijoita yrityksistä kukistaa perustuslaillinen järjestelmä. Julistuksessa todettiin mm. : ”Me kannatamme aidosti demokraattisia prosesseja, johdonmukaista uudistuspolitiikkaa, joka johtaa maamme uudistumiseen, sen taloudelliseen ja sosiaaliseen kukoistukseen, joka antaa sille mahdollisuuden ottaa ansaitsemansa paikka maailman kansakuntien joukossa.”

Mutta tässä pitkässä julistuksessa ei sanallakaan viitattu välttämättömyyteen palauttaa maahan sosialistinen kehitys ja lujittaa työläisten ja kolhoositalonpoikien valtaa. Kukaan tämän julistuksen perusteella ei voinut arvioida, miten poikkeustilakomitean tavoitteet eroavat tähän saakka harjoite-

tusta politiikasta.

Johtopäätös: vain johdettu provokaatio

Poikkeustilakomitea ei julkaissut poliittista ohjelmaa eikä tavoitteita, joista olisi selvinnyt, mihin suuntaan maan asioita tulee kehittää. Heillä ei ollut talouspoliittisia tavoitteita. He eivät yrittäneetkään mobilisoida työpaikkojen, kaupunkien ja aluei-

den työtätekeviä ihmisiä tukemaan tavoitteitaan. Ja tähän ei olisi ollut edes mahdollista, koska näitä tavoitteita ei ollut. Voimme olla täysin vakuuttuneita siitä, että tässä vaiheessa selkeästi sosialismin palauttamiseen tähtäävän poliittisen ja taloudellisen ohjelman julkaiseminen ja kehoitus tehtaiden, kolhoosien, sovhoosien, varuskuntien, kaupunkien ja alueiden työtätekeville muodostaa paikallisia vallankumouskomiteita olisi mobilisoinut kansan liikkeelle ja pysäyttänyt kapitalismin valtaannousun Neuvostoliitossa. Koska elettäkään tähän suuntaan ei tehty, voimme tehdä vain yhden johtopäätöksen: Koko vallankaappaus-hölmöily oli johdettu provokaatio, jonka ainoa tavoite oli lopullisesti murtaa sosialismin kehitys Neuvostoliitossa.

”Parhaat miehet” eivät tienneet mitä pitää tehdä

Ei ole epäilystäkään siitä, etteikö poikkeustilakomitea olisi kyennyt palauttamaan Neuvostoliittoa sosialistiselle kehitysuralle, jos se olisi ollut todellinen tavoite. Poikkeustilakomiteaan kuuluivat Gennadi Janajevin lisäksi SNTL:n puolustusneuvoston ensimmäinen varapuheenjohtaja Oleg Baklanov, SNTL:n puolustusministeri Dmitri Jazov, KGB:n johtaja Vladimir Krjutshkov, SNTL:n pääministeri Valentin Pavlov, SNTL:n sisäministeri Boris Pugo, SNTL:n maanviljelijäliiton puheenjohtaja Vasili Starodutshhev sekä SNTL:n valtionyhtiöiden, teollisuuden, rakennustoiminnan sekä liikenne- ja tiedonvälityслиiton puheenjohtaja ja Sverdlovskin puolustuslaitosten johtaja Aleksandr Tizjakov. Näillä ”herroilla” oli käsissään kaikki avainasemat Neuvostoliitossa ja niitä he eivät kyenneet käyttämään.

Janajevin Suomen yhteydet osoittivat hänen arvo-maailmansa suunnan

Ei ole vaikea arvata, miksi he eivät tätä asemaansa käyttäneet? Gennadi Janajev tunnettiin Suomessa jo 70-luvulla SNTL:n nuorisojärjestöjen komitean puheenjohtajana. Joulu-kuussa 1990 Gorbatschov pani ko-

ko arvovaltansa peliin kansanedustajien kongressissa nostaakseen Janajevin varapresidentiksi, jota hän perusteli seuraavasti: ”Haluan lähel- leni miehen, johon luotan täydelli- sesti.” Janajev valittiin politbyroon jäseneksi kesällä 1990, ja hän ot- ti hoitaakseen kansainväliset asiat. Silloin hän vieraili mm. Suomessa ja tapasi Esko Ahon, Pertti Paasion, Es- ko- Juhani Tennilän ja Matti Viialai- sen. Kaikesta tästä voimme tehdä johtopäätöksen: Janajev ja hänen johtamansa poikkeustilakomitea ei- vät edustaneet sosialistisia tavoittei- ta. He halusivat korkeintaan turvata sosialismin vastaisen gorbatschovi- laisen politiikan jatkumisen, jonka he näkivät vaarantuneen.

Neuvostoliiton hajoaminen sinetöitiin

Tapahtumien ajoitus sijoittui ajan- kohtaan, jolloin olisi pitänyt allekir- joittaa Neuvostoliiton uusi liittoso- pimus, joka olisi lisännyt neuvos- totasavaltojen itsenäistä päättävä- valtaa. Voisi olettaa, että poikkeus- tilakomitea halusi estää liittosopi- muksen allekirjoituksen. Todellisu- uudessa liittosopimuksen allekirjoit- taminen olisi kuitenkin vahvistanut edellytyksiä Neuvostoliiton säilymi- seksi yhtenäisenä. Vallankaappaus- hölmöily oli sysäys mm. Ukrainalle ja Baltian maille julistaa irtaantuvansa Neuvostoliitosta, joka olisi ollut vai- keampaa, jos liittosopimus olisi pääs- ty allekirjoittamaan. Vaikka Jeltsin ensimmäisen vuorokauden kules- sa vaati Gorbatschovin palauttamis- ta presidentiksi, otti hän poikkeus- tilakomitean antauduttua vallan it- selleen. Todellisuudessa poikkeusti- lakomitean toiminta varmisti Neu- vostoliiton hajoamisen ja toi Jeltsi- nin valtaan. Eikä voi olla epäilystä- kään siitä, että valtakunnan keskei- simmät johtajat olisivat muutoin toi- mineet niin harrastelijamaisen ama- töörimäisesti, ellei se olisi ollut alku- peräinen tarkoitus. Tätä osoittaa se, että poikkeustilakomitean jäsenet saivat vain pienen vankilatuomiot ja olivat jo talvella vapaalla jalalla.

Heikki Männikkö

http://media.wix.com/ugd/0716d6_9f469fac1ba488094e075fac33413d3.pdf

Pohjois-Korea ei syyllistynyt verkkohyökkäykseen

YLE uutisoi (17.6.2016) maaliskuussa Bangladeshin keskuspankkiin kohdistuneesta hyökkäyksestä, jossa yritettiin viedä lähes miljardi dollaria. Tietoturvyhtiö Symantecin mukaan pankkijärjestelmällä kohdistuneen hyökkäyksen taustalla on Lazarus-nimellä kutsuttu verkkorikollisryhmä, joka on yhdistetty Pohjois-Koreaan. Ryhmä on liitetty muun muassa vuonna 2014 Sony Pictures Entertainment-yhtiöön kohdistettuihin verkkohyökkäyksiin. F-Securen tutkimusjohtajan Mikko Hyppösen mukaan pankkiverkkohyökkäyksestä löytyy linkki toiseen hyökkäykseen, joka nähtiin joulukuussa 2014 ja joka kohdistui Sony Pictures-elokuvastudiota vastaan. Samaa salausavainta, jota käytettiin Sony Pictures -hyökkäyksessä, käytettiin myös näissä SWIFT-hyökkäyksissä.

USA:n hallitus syytti tuolloin Sony Picturesiin kohdistuneesta hyökkäyksestä KDKT:aa, tosin ilman minkäänlaisia todisteita. Tämän USA:n syytöksen perusteella YLE antaa ymmärtää Bangladeshin keskuspankkiin kohdistuneen hyökkäyksen takana olevan KDKT:n valtion.

Sonyn vastainen kyberhyökkäys ei ollut pohjois-korealaista käsialaa

Vuoden vaihteessa 2014 kohistiin amerikkalaisesta elokuvasta, jossa toimittajakaksikko yrittää salamurhata KDKT:n päämiehen Kim Jong Unin sekä elokuvan tuotantoyhtiö Sonyyn kohdistuneesta tietomur- rosta. Amerikkalaisten mukaan tie-

tomurron takana olisi KDKT:n valtio ja Obaman hallinto yritti jälleen lisätä KDKT:n terrorismia tukevien valtioiden listalle. KDKT:n hallitus kiisti osallisuutensa ja tarjosi amerikkalaisille apua sen selvittämiseksi, kuka hyökkäyksen takana on. Amerikkalaiset luonnollisesti kieltäytyivät KDKT:n tarjoamasta avusta. Totuutta ei ollut tarpeen selvittää.

USA:lla ei ollut todisteita asiasta, itse asiassa kaikki asiantun- tijat olivat sitä mieltä, että KDKT ei ole hyökkäyksen takana. Siitä huolimatta koko läntinen lehdistö piti yllä valheellista kuvaa siitä, että KDKT olisi syyllinen.

Nyt esiin noussut tapaus nou-

dattaa samaa kaavaa kuin aiem- min esimerkiksi eteläkorealai- sen sota-aluksen Cheonanin up- poaminen tai väitteet Kim Jong Unin entisen tyttöystävän teloit- tamisesta. Kaikki tapaukset on pystytty osoittamaan valheellisik- si, mutta silti ne nousevat aika- ajoin esiin länsimaissa lehdis- tössä osoituksena KDKT:n epälu- tettavuudesta.

Miksi KDKT:aa koskevat valheelliset uutiset elä- vät jatkuvasti mediassa?

Yleisen mielipiteen kääntyminen KDKT:aa vastaan oikeuttaa Yhdys- valtojen vahvan sotilaallisen roo- lin Koillis-Aasiassa. Jos KDKT:n suhteet Japanin ja Etelä-Korean kans- sa normalisoituisivat, USA menet- täisi oikeuden säilyttää sotilaal- lisen läsnäolonsa näissä maissa, niin epäsuosittuja USA:n tukikoh- dat ovat. USA haluaa säilyttää so- tilaallisen läsnäolonsa Koillis-Aa- siassa ylläpitämällä KDKT:n uhkaa. Todellinen uhka KDKT ei ole. Se on hyvin USA:n, Japanin ja Etelä-Ko- rean hallitusten tiedossa.

Juha Kieksi

EU:n kyberturvallisuusesitykset ovat pelkkää harhautusta Emme tarvitse ”hybriditurvallisuus”-laitosta!

Hybridisodan käsitteestä

NATO:n silloisen pääsihteerin Jens Fogh Rasmussen puhelilaisuudessa 19.6.2014 tilaisuuden juontaja suunnasi keskustelua hybridisodan käsitteen määrittelyyn. Rasmussenin puheen jälkeen juontaja esitti: ”Yksi esiin nousseista teemoista oli ajatus, että kollektiivisen puolustuksen täytyy sopeutua sellaiseen, mitä jotkut kutsuvat epälineaariseksi uhiksi ja jotkut hybridiuhiksi. Sen mukaan se, mitä on tapahtunut Ukrainassa ja voisi tapahtua myös muualla Euroopassa merkitsee, että voimme joutua nokikkain riskitilanteiden kanssa, jotka eivät hoidu ennalta järjestetyllä perinteisellä vastarinnalla kuten vastarintaan, joka nojaa ennalta järjestettyyn sotavarusteluun tai sotaharjoitusten kaltaiseen ennalta suunniteltuun riskinhallintaan tai suoraan NATO:n sotavoimaan. Kysisinkin, mitä te kollegoidenne kanssa ajattelette tästä erityiskysymyksestä ja riskeistä, jotka tulevat ”verkkojoukkojen” taholta? Te mainitsitte kyberinformaatio, taloudellinen painostus jne. Kuinka tulemme toimeen näiden epälineaaristen riskien kanssa? Onko mitään lisää EU-NATO-yhteistyöstä tässä tilanteessa, yhtä ideaa, jota viemme eteenpäin?”

Puhutaan täyden spektrin pelottimesta

Tähän Rasmussen vastasi, että kylä tuki on. Tämä on avainkysymys ja erittäin tärkeä aihe. Me osoitamme sen myös nostettavaksi esille huippukokouksen valmistelussa. Olemme katsooneet, että voisimme kutsua sitä modernin tyyppin sodankäynniksi. Sillä on erilaisia nimiä kuten moniselitteiset hyökkäykset,

NATOn huippukokous Varsovassa 10.-11.7. 2016 antoi NATO:n ja EU:n kumppanuusjulistuksen, joka koski erityisesti ”kyberturvallisuutta” sekä Suomen kaltaisten NATOon kuulumattomien EU-maiden ”kapasiteetin kehittämistä” sotilaallisesti. Asiasta on YLE:ssä ja Helsingin sanomissa eniten virkansa puolesta lyönyt rumpua Aalto-yliopiston ”kyberturvallisuusasiantuntija” Jarno Limnell. Joidenkin tietojen mukaan olisi esitetty aloite kansainvälisen ”Hybriditurvallisuuslaitoksen” perustamiseksi Suomeen.

hybridisodankäynti jne. Miksi ikinä sitä kutsummekaan, näemme siinä piilosotilaallisten operaatioiden yhdistelmän sofistikoitujen informaatio- ja disinformaatio-operaatioiden kanssa. Siksi on äärimmäisen tärkeää, että me olemme valmiita vastamaan myös sellaisiin turvallisuushaasteisiin. Voitte myös kutsua sitä vaikkapa täyden spektrin pelottimeksi.

Suomi Venäjän kybersodankäynnin kohteena?

Näin puhui aiheesta militaristi toisille militaristeille. Suomalaisen (vähän) NATO-median toimittajapimujen sananselityksillä ei kannata yrittääkään järjellä nyrjättää. Niissä ei ainakaan ole mitään tolkkua eikä protia, vaikka ei sitä ylen määrin ole tässä originaalissakaan. Kohta Jarno Limnell kertoikin 24.9.2014 YLE:ssä, että ”Suomi on Venäjän kybersodankäynnin kohteena”. Limnell muistutti, ettei Venäjä ole ainoa maa, joka harjoittaa informaatiovaikuttamista muissa maissa. Sitä tekevät myös länsimaat. Limnellillä oli salanimellä esiintyvistä trolleista omaakin kokemusta, koska hänen tiettyihin aiheisiin liittyviin viesteihinsä ilmestyy venäjänkielisiä vastauksia, jotka pyrkivät kumoamaan Limnellin esittämät näkemykset.

Nato-asiantuntija ennakoi jo keinoälyä

Helsingin Sanomien pääkirjoituksessa 4.4.2016 Limnell kirjoitti, mi-

ten ihmistieteiden merkitys kasvaa uutta tekniikkaa kehitettäessä. ”Kehitystyössä on nykyisin ymmärrettävä ihmisten ajattelua ja käyttäytymistä. Digitalisointi, robotisointi, automatisointi sekä keinoälyn ja nanomateriaalien kehitys ovat aikamme valtasuuntauksia. Kehitykselle on tunnusomaista, että vanhasta luopuminen on vaikeaa. Toisaalta olisi tärkeää ottaa huomioon muutoksen keskellä elävien ihmisten tarpeet. Monet tutkijat ennustavat, että 20 seuraavaa vuotta muuttavat maailmaa enemmän kuin edelliset 200 vuotta. Pian kysymys ei ole enää siitä, mitä koneet ja teknologia voivat tehdä, vaan pikemminkin siitä, mitä uuden tekniikan annetaan tehdä ja mitä sen pitäisi tehdä. Ajatus ihmisestä viisaammasta ja nopeammin oppivasta tekoälystä voi tuntua vielä kaukaiselta nyt, kun alle puolet maailman ihmisistä käyttää päivittäin internetiä. Tekoälyn lopullinen läpimurto saattaa kuitenkin olla yllättävän lähellä, sillä havaittavissa on jo lukuisia hiljaisia signaaleja.”

Osoittaisivatko EU ja NATO varoja tajunnan siirtämiseksi kovalevylle?

Limnell jatkaa syvää pohdiskeluaan. ”Tekoäly Alaphgo voitti ihmiskuntaa edustaneen eteläkorealaisen mestaripelaajan Go:ssa, maailman mutkikkaimmassa lautapelissä. Kone-yhtiön valmistamien hissien ja liukuportaiden huollon tarvetta arvioi pian internetin kautta toimiva tekoäly.

Autoteollisuus pyrkii rakentamaan robottiautoja ja niiden prototyypejä kokeillaan jo muun liikenteen seassa. Kaiketi internet ja 3d-tulostimet ovat todennäköisesti pian samanlaista arkipäivää kuin älypuhelimet nykyisin. Teknologian kehittämisen tulokset määrittävät koko ihmiskunnan tulevaisuutta. Tärkeimmät turvallisuuteen liittyvät kysymykset eivät koske teknologiaa vaan ihmisyyttä.” Nämä Aalto-yliopiston kyberturvallisuusasiantuntijan sanakäänteet antavat aiheen olettaa, että hän kannattaa sellaisia höyrähtäneitä ehdottoman epätosia tieteenvastaisia ideoita ja markkinoititemppuja kuten Googlen Roy Kurzweillin ”tekoälysingulariteetti”.

Siinä koneet ylittäisivät ihmisen ja alkaisivat kehittyä omin päin ihmiskunnasta riippumattomalla tavalla. Samaan sarjaan kuuluvat Facebookin Mark Zuckerbergin, Teknologian kehittämiskeskuksen Jyrki Kasvin sekä Turun yliopiston psykologian professori Antti Revonsuon ”tekninen telepatia” ja ”tajunnan tallentaminen kaseteille”! Revonsuo ideoi ja kehitteli tuon ”koneellisen telepatian” ideaa Tiedelehdessä v. 2007 seuraavasti: ”Aivosta kerätty data täytyy esittää kokeuksellisessa muodossa. Sen mukaan pitäisi pystyä simuloimaan tasan sama kokemusmaailma (jota kerätty data koodaa) itselle. Silloin tutkija todella näkisi tutkittavan unet ja surisi hänen murheitaan. Täl-

lainen tajunnansiirto kuulostaa huikean mielikuvitukselliselta, mutta Revonsuo on vakuuttunut, että siihen suuntaan ollaan menossa.”

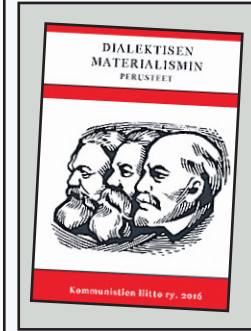
NATOn kybersodankäynnin harhautusoperaatio

Revonsuo pitää tajuntaa ilmiönä, jossa sama fyysikaalinen kokonaisuus ”edustaa samaa ajatusta”. Biologisen/fysikaalisen ainoaksi vastakohtaksi hän asettaa ”yliluonnollisen”. Teorian ongelma on, että ainoa rakenne, joka eri ihmisten aivoissa on samanlainen tai poikkeaa vain vähän ovat geenit ja niiden koodaamat yksittäiset proteiinit. Tämä johtaisi ”yksi geeni = yksi ajatus” -periaatteeseen, joka on satavarmasti epätosi.

Limnellin ”tekoälyesimerkeillä” teleteknologiasta ja peliteoriasta ei ole mitään tekemistä ihmisälyn eikä ajattelun olemuksen kanssa. Limnellin tietokoneet eivät ajattele yhtään sen enempiä kuin esimerkiksi minun, Antti Revonsuon tai Barrack Obamankaan. Eivätkä tule koskaan ajattelemaankaan. Jos yhtään mitään tietää noista ”ihmistieteistä, joiden merkitys kasvaa”, niin sitten tietää tämänkin! Limnell kollegoineen nojaa uusimman oikean tieteen sijasta vanhentuneeseen NATOn ideologisen sodankäynnin materiaaliin. Tämä farssi lieneekin itse NATOn kybersodankäynnin harhautusoperaatio! NATO on käyttänyt informaatioteknologiaa aseena vuosikymmenet niin sotilaallisessa kuin taloudellisessakin toiminnassa, missä vain on pystynyt.

Risto Koivula

Keinoälyn mahdollisuudet ja dialektinen materialismi

.....Vaikka anatomiset ominaisuudet esiintyivätkin alkuihmisillä nykyihmistä puutteellisimpina, ne kokonaisuutena antoivat alkuihmiselle mahdollisuuden alkeelliseen työntekoon. Aistielimet kykenivät antamaan aikaisempiin lajeihin verrattuna enemmän tietoa ulkomaailmasta. Tätä tietoa aivot määrällisen rakenteensa perusteella kykenivät käsittelemään. Ruumiinrakenne teki mahdolliseksi työvälineiden alkeellisen käytön. Kieli pystyi antamaan ulkomaailman esineille, asioille ja ilmiöille nimiä, joita aivot kykenivät tunnistamaan. ”Puhekieli” syntyi kiinteässä yhteydessä kehittyvään työntekoon antaen työmenetelmille ja työn esineille nimet.

Kielen sanoilla oli kuitenkin merkitystä vain yhteisössä, jossa yksilöiden välillä alkoi kehittyä yhteistyö välitettyjen sanojen tajuaamisen kautta. Puhekieli yhdessä työmenetelmien kanssa alkoi säilyttää tietoa sukupolvelta toiselle. Ihmisyhteisö, alkuyhteiskunta oli se alue, jossa tämä kaikki saattoi tapahtua. Puhekielen sanojen ja työmenetelmien lisääntyessä ”ih-

Tieteiskirjoissa kloonataan ihminen ja saadaan tulokseksi samat tunteet ja tiedot omaava ihminen. Tämä on yhtä mahdollista, kuin tekoälyn tuottaminen. Googlen Roy Kurzweilin ja hänen hengenheimolisensa mm. Suomessa eivät näe, että tajunta ei synny biologian, kemian ja fysiikan synteisistä, vaan on ennen kaikkea yhteiskunnan tuote. Tajunta muodostuu biologisen ja yhteiskunnallisen evoluution tuloksena siten, että samanaikaisesti kehittyvä ihminen, joka tekee työtä ja varastoi tietoja. Tämä kehitys, joka voi tapahtua vain yhteisössä t. yhteiskunnassa saavuttaa lopulta laadullisen vaiheen ja syntyy nykyihminen, yhteiskunta ja rationaalinen ajattelu. Yksilön kohdalla tämä tapahtuu siten, että jokainen meistä elinäkanaan oppii ja omaksuu yhteiskunnalta ja yhteiskunnassa siihen saakka kehitetyn tiedon ja käytännön. Näin syntyy yksilölle äly ja tajunta. Se on samalla yhteiskunnallista luonteeltaan, koska kaikki tiedot ja kokemukset ovat yhteiskuntakehityksen tuote. Kone ei voi ylittää ihmisälyä ja kehittyä omin päin siksi, että tiedon kasvu edellyttää yhteiskunnassa suoritettavaa toimintaa eli työtä. Siihen ei kone kykene. Ajattelu, äly ja tieto voivat syntyä vain yhteiskuntakehityksen kautta. Oheinen kirjoitus on lainaus Kommunismien Liiton ”Dialektisen materialismin perusteet opintovihkosesta siv. 85-87. (lisätietoa kirjasesta Kommunismien Liiton sivulta: www.kommunistienliitto.com)

miskunnan” muisti ja kokonaistieto lisääntyivät.

Totesimme, että työ muuttui valintaa ohjaavaksi tekijäksi. Työ oli tähän saakka määrällisesti korkein vuorovaikutuksen muoto ympäröivän luonnon kanssa. Biologisen evoluutioteorian mukaan jossain vaiheessa saavutettiin piste, jolloin ensimmäisen alkuihmisen kyvyillä ei työntöön ja tajunnan kehityksessä päästy eteenpäin. Normaalin biologisen evoluution kautta kehityksen näyttämölle syntyi uusi alkuihmislaji, joka korvasi edellisen lajin.

Olemassaolontaistelussa syntynyt seuraava alkuihmislaji omaksui jo kaikki nämä ominaisuudet kehittyneempinä. Hänen pystyasentonsa kehittyi. Peukalo alkoi kääntyä vasten muita sormia, muodostaen näin hyvän tartuntaelimen. Leuan kärki kehittyi, johon kieli saattoi kiinnittyä, pysyen näin muodostamaan artikuloituja ääniä, puhekielen ilmaisuja.

Näiden ihmislajien fossiilissa jäännöksissä tavataan jo aivoissa puhekeskuksen alueella pullistuma, joka osoittaa puhekielen alkaneen kehittyä. Aivojen rakenne oli kyvykkäämpi muodostamaan suuremman määrän sanoja. Aistinelimet olivat kehittyneempiä. Näitä edelliseen alkuihmislajiin nähden kehittyneempiä ominaisuuksia tämä uusi ihmislaji pystyi kehittämään vain vuorovaikutuksessa muiden yksilöiden kanssa. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että yhteiskunta muodosti ne raamit, joiden sisällä biologinen evoluutio muokkasi ihmismuovun kehitystä kohti nykyihmistä.

6.4. Tajunnan lopullinen muotoutuminen ja sen vaikutus biologiseen evoluutioon

Alkuyhteiskunnassa ihmisten välisen kanssakäymisen välityksellä erilaisille esineille ja asioille syntyivät enenevässä määrin sanalliset käsit-

teet. Biologisen kehityksen tuloksena aivot kykenivät yhä paremmin tajuamaan ja käsittelemään sanallisia symboleja. Voimme todeta, että ihminen kehittyi laji lajin jälkeen kohti pistettä, joka oli työ ja tajunta.

Tämän määrällisen kehityksen tuloksena saavutettiin vaihe, jolloin puhekielen sanoja oli niin paljon, että se mahdollisti rationaalisen ajattelun. Samaan aikaan myös ihmisen biologinen evoluutio oli saavuttanut asteen, jolloin aivot kykenivät käsittelemään laajentunutta käsittevarastoa tavalla, jota kutsumme tajunnaksi. Koska tämä tarkalleen tapahtui, sitä emme osaa sanoa. Tiedämme tästä kuitenkin hyvin paljon. Pystyssä käyvä ihmislaji oli jo 3-4 miljoonaa vuotta sitten levinnyt koko Afrikan mantereelle. Sen jälkeen tapasimme yhä kehittyneempiä ihmislajeja Afrikassa ja muualla maapallolla.

Varsin varhain näille alkoi kehittyä puhekieli. Monet merkit viittaavat siihen, että nykyih-

misen rinnalla elänyt Neandertalin ihminen kykeni ajattelemaan.

Nykyihmisen aivokapasiteetti on kuitenkin määrällisesti niin suuri, että tietojen kasvu ei voi rajoittaa sen toimintaa. Tämä merkitsee sitä, että aivojen ei tarvitse enää rakenteellisesti kehittyä. Voidaan sanoa, että aivojen kyky rationaaliseen ajatteluun on lähes ääretön.

Tästä seuraa merkittävä johtopäätös. Tajunta on kokonaisuus, joka syntyi yhdessä työntöön ja sitä vastaavan biologisen kehityksen kanssa. Tajunta ulkoisesta maailmasta pystyy nyt laajentumaan äärettömästi ilman ihmisen rakenteellisia muutoksia. Se merkitsee sitä, että ihminen ei enää nykyihmisestä eteenpäin kehity biologisesti. Nykyihmisen jälkeen ei ole tulossa enää uusia ihmislajeja. Kun nykyinen ihmislaji syntyi ja levisi maapallolle, siitä ei ole kasvanut enää uusia lajeja. Ihmisrotujen muotoutuminen oli viimeinen ihmisen biologisen kehityksen muoto.

Onko kehitys sitten päättynyt? Ei ole, sillä tajuavan nykyihmisen syntyminen on synnyttänyt maailmaan uuden materian liikunnan lajin, yhteiskunnallisen liikunnan. Yhteiskunta kehittyi omien lakiansa mukaan muodostaen maailman materiaalille yhä uusia ja monimutkaisempia rakenteita. Näitä asioita tutkii filosofisesti historiallinen materialismi....

Venezuelassa ei näännytä nälkään

Matti Laitinen

Venezuelalaisen historioitsijan ja kirjailijan **Luis Britto Garcian** mukaan bolivaarisen Venezuelan talouteen kohdistuu harkittua taloudellista sabotaaasia. Hänen mielestään tätä so-
taa ei voiteta teeskentelemällä, ettei sitä ole olemassakaan. ”Jopa vahvin talous ei kykene vastustamaan organisoitua ja tutkimatonta ryöstelyä. Kansallinen tilastolaitos tiedottaa, että 14 viimeisen vuoden aikana 62,5 % julkisista varoista on käytetty sosiaalisiin tarkoituksiin.” (LBC 23.9.2013)

Taistelu wc-paperista

Venezuelan bolivaarinen hallitus määräsi syyskuussa 2013 vallattavaksi maan suurimman vessapaperitehtaan Man P.A. -yhtiön, koska tehtaan ylihinnoittelu loukkasi kuluttajien oikeuksia. Kansallinen oikeudenmukaisten kustannusten ja hintojen valvontatoimisto (Sundecop) tarkasti tehtaan tuotteiden tuotantoprosessin sekä niiden jakelun ja myynnin. Se asetti uudet hinnat ja laatuvaatimukset toalettipaperille.

Työläiset ottivat haltuunsa heinäkuussa 2016 Kimberly-Clarkin kuukautissuojatehtaan. Texasilainen tuotantolaitos lopetti toimintansa varoittamatta viime heinäkuussa. Tehtaan noin 1 000 työntekijää jäi työttömiksi. Valtio kansallisti tehtaan ja luovutti sen uudelleen käynnistämiseen varoja 22 miljoonaa dollaria. Industry Gran Cacique Maracay on tuottanut uuden omistajansa palveluksessa jo yli kaksi miljoonaa terveysidettä. Tehtaassa on myös neljä uutta tuotantolinjaa, joilla valmistetaan vessapaperia. Tehtaan tuotannolla kyetään kattamaan 20 % maan vaippon, kuukautissuojien ja vessaperin tarpeesta. Tuotanto toimitetaan kohtuuhintaan kansalaisten koteihin paikallisten jakelu- ja tuotantokomiteoiden (CLAP) kautta.

Venezuelassa toimiville kaikille saniteettialan toimijoille ei ole tärkeintä kansalaisten paikkojen puhtaina pysyminen. Heille tärkeintä ovat halpa työvoima ja mehevä liikevoitto.

Öljy talouden perustana

Venezuelan talous on pyörinyt lähes 100 vuoden ajan öljyn ympärillä, joka on vastannut valtaosasta maan ulkomaan tuloista. Öljytuloilla katetaan 95 % kansallisesta budjetista. 1930-luvulta alkaen suuntautuminen öljyteollisuuden pariin on merkinnyt vastaavasti kaikkoamista maatalouden parista. Sekä valtiollinen että yksityinen pääoma vetäytyivät maaseudulta, jonka seurauksena talonpojat ja maataloustyöläiset eivät kyenneet enää elättämään itseään. Venezuela on nykyisin yksi urbanisoituneimmista maista Latinalaisessa Amerikassa. Sen väestöstä asuu 90 % kaupungeissa. Siitä tuli ensimmäinen valtio maanosassaan, joka toi pääosan elintarvikkeistaan ulkomailta, koska öljydollareilla ostettu ravinto oli halvempaa kuin itse tuotettu. Edellisen johdosta maahan kehittyi vahva kansallisten ja kansainvälisten monialayritysten hallitsema elintarvikkeiden tuonnin ja niiden jakelun keskittymä.

Öljyn hinta laski kesällä 2014 110 dollaria barreilta vuoden 2015 alussa 50 dollariin Saudi-Arabian ja

Kansainvälisissä tiedotusvälineissä on mekastettu viime vuosina Venezuelan bolivaarisessa tasavallassa vallitsevasta lääkkeiden sekä elin- ja saniteettitarvikkeiden pulasta. Toki vessapaperia ja terveysiteitä on saanut koko ajan yksityiskaupoista, mutta kiskurihintaan. Valtio on kyennyt kuitenkin mustasta pörssistä huolimatta takaamaan pienituloisille kansalaisille kohtuuhintaan oman jakelukunsa kautta jokapäiväisen leivän ja henkilökohtaisen hygienian ylläpitämiseen tarvittavat perustuotteet. Tästäkin huolimatta Helsingin Sanomissa ja YLE:n kanavilla maan vasemmistolaisista hallitusta on luonnehdittu julkisesti koko sen eliniän ajan saamattomaksi ja kelvottomaksi kansan nälkävyyden kiristäjäksi. Yhdysvaltalaisen Food First -järjestön (The Institute for Food and Development Policy) työntekijöiden **Christina Schiavonin** ja **William Camacaron** paikan päällä tekemän selvityksen mukaan Venezuelassa ei ole yleistä ruokapulaa, vaan ruokaa on runsaasti, mutta ongelman ytimenä on sen jakelu kansalaisille. Todellinen syy Venezuelan bolivaarisen tasavallan mustamaalaamiseen ja sen yhteiskunnallisten saavutusten mitätöimiseen on sen valitsema vaihtoehtoinen yhteiskunnallinen tie – 21. vuosisadan sosialismi. Kansainvälinen kapitalismi ei siedä oman tiensä kulkijoita.

Paikalliset ja kansalliset myyjät myyvät vihanneksia ja hedelmiä einekseen festareilla Caracasissa. Kansa on ottanut ruuan tuotantoa omiin käsiinsä. Ruuan tuotantoa alettiin uudistaa Chavezin aikana. Sitä ennen oli isoja plantaaseja, joissa tuotettiin tuotteita vientiin ja elintarvikkeet tuotiin ulkomailta.

sen naapurivaltioiden alkaessa myydä öljyään polkuhintaan. Raakaöljyn maailmanmarkkinahinnan romahduttaminen kohdistui tuhoisasti etenkin sellaisen suuren öljyntuottajamaan kansantalouteen, joka satsasi tulojaan kansalaistensa sosiaalihuoltoon, terveydenhoitoon, koulutukseen ja asuntorakentamiseen.

Venezuelan kriisissä on kysymys ruokapulan sijasta taistelusta yhteiskunnallisesta vallasta ja maan luonnonvarojen hallinnasta. Kannattaa pohtia, kuka hyötyy vallanvaihdosta, kenellä on tilaisuus toteuttaa se ja millä keinolla vallankaappausyritys toteutetaan. Öljyn hinnan ollessa alhainen hallituksen taloudellinen ja yhteiskunnallinen valta kapenee.

Bolivaariset maareformit

Vuoden 2001 maareformissa valtion omistamaa maata luovutettiin talonpojille ja maatalousosuuskunnille. Kansallisen maainstituutin (INTI) tehtävänä on valvoa maanjakoa ja sen käyttöä. Kansallisen maatalouden kehittämisinstituutin (INDER) vastuualueena on tekniikkaan ja infrastruktuuriin liittyvä apu. Venezuelan maatalousyhdistys (CVA) vastasi maataloustuotteiden markkinoinnista.

Vuonna 2003 Venezuelan hallitus kiihdytti maareformiprosessia käynnistämällä **Ezequiel Zamora -suunnitelman**. Ohjelman tavoitteena oli tukea kestävään kehitykseen perustuvaa maataloutta. Maanjaon periaatteina olivat tasa-arvo ja oikeudenmukaisuus. Se kohdistettiin pienviljelijöille ja keskisuurille maataloustuottajille. Suunnitelma oli hallituksen avain maan ruokaomavaraisuuden saavuttamiselle, taloudelliselle itsenäisyydelle ja tuontitavaroista riippumattomuudelle. Hankkeen aikana v. 2003–04 jaettiin 1,5 miljoonaa hehtaaria maata 130 000

pientilallisten ja maattomien perheiden sekä osuustoimintatilojen käyttöön. Toimenpiteistä lasketaan hyötynneen yhteensä n. 650 000 kansalaista. Vuoden 2004 loppuun mennessä valtion maata oli jaettu jo yhteensä 2,2 miljoonaa hehtaaria. Perhekohtainen tilakoko asettui keskiarvoon 11,5 ha.

Vuoden 2005 maareformi nimettiin **Mission Zamoraksi**. Laki määritteli maatilojen maksimikooksi 5 000 ha, viljelemätön maa pantiin verolle, sekä suurtiloilta pakko-lunastettiin viljelemätöntä maata ja joutomaata pantiin uudelleenjaetavaksi. Pakkolunastukset korvattiin käypään markkinahintaan. Kansallinen maainstituutti myönsi kaikille halukkaille 18–25-vuotiaille venezuelalaisille väliaikaisen käyttöoikeuden omaan maapalstaan. Maanluovutus vahvistettiin lahjoituskirjalla (carta agraria), josta ilmeni uuden tilallisen maantarve sekä myös hänen motivaationsa työskennellä omalla maallaan. Tavoitteeksi otettiin kahden miljoonan lisähehtaarin jakaminen, joista yksityisiä maita oli 1,5 miljoonaa hehtaaria. Hallitus nimitti väliintulotoimikunnan tarkastamaan, että luovutetut maat ovat todella tuotannossa ja että ne ovat laillisesti hankittuja. Viljelijä sai laillisen omistusoikeuden hänelle luovutettuun maahan vasta kolmen tuotantovuoden jälkeen. Hänellä ei ole kuitenkaan tämän jälkeenkään oikeutta myydä maataan.

Lääkkeet ja elintarvikkeet ovat keskittyneet harvojen käsiin

Venezuelan elintarvikkeiden ja lääkkeiden kauppa on tällä hetkellä 20 yhtiön valvonnassa. Esimerkiksi Polar-yhtiö on vastuussa Venezuelan maatalousministeriön mukaan kahdeksasta kohteesta maan perusruokakorissa. Yhtiön osuus arepa-leivissä käytettävien esikypsytytetyjen

maissijauhojen myynnistä on 62 %. Sitä, mitä kaivataan supermarketien hyllyiltä, ovat erityisen keskeisiä kohteita, kun taas muuta tavaraa on saatavilla runsaasti. Maidosta on puutetta, kun taas meijerituotteita kuten jogurttia ja juustoja on tarjolla riittävästi. Jokapäiväisiin arepoihin tarvittavasta maissijauhosta on puutetta, kun vastaavasti puuroihin käytettävää maissijauhoa löytyy kauppojen hyllyiltä. Kahvin saanti on tiukalla, mutta kaakaota ja teetä on tarjolla kaikille. Valmistaa kahvia on pulasta huolimatta myynnissä jokaisen kadun kulmassa ja kahviloissa. Katukaupassa on myös tarjolla arepoita.

Vallitseeko Venezuelassa nälänhätä?

YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestö (FAO) totesi v. 2015 Venezuelan hävittäneen yhteiskunnastaan lähes täysin nälän näkemisen. Samaan aikaan maa oli kansainvälisten delegaatioiden ja vaihtoehtoisten tiedotusvälineiden kohteena sen ruokaomavaraisuuskokeilun vuoksi, joka käsitti maareformin, ravinnon jakeluohjelman ja kansalaisten suoran osallistumisen ravinnontuotantojärjestelmään.

Valtion ruokajakeluketjun kautta kansalaiset voivat hankkia kohtuuhintaisia elintarvikkeita. Valtion ruokakauppaketuilla MERCAL:illa (päivittäistavara) ja PDVAL:illa (maito- ja lihatuotteet) oli v. 2015 myymälöitä 20 osavaltiossa. Niissä työskenteli 85 000 ihmistä. Myyntipisteitä kertyi yli 20 000. Niiden osuus maan elintarvikejakelusta oli 40 %. Valtion kaupoista voi ostaa elintarvikkeita puolet halvemmalla kuin yksityiskaupoista. Ne takaavat, että kaikki kansalaiset saavat ruokaa. Kauppaketit hankkivat peruselintarvikkeita paikallisilta maatiloilta ja osuuskunnilta.

Venezuelassa vahvistettiin osuuskuntalaki v. 2001. Osuuskunnat toimivat v. 2006 neljällä pääsektorilla: **1)** kaupat, hotellit ja ravintolat (31 %), **2)** kuljetus, varastointi ja viestintä (29 %), **3)** maatalous, metsästäys ja kalastus (18 %) ja **4)** tehdasteollisuus (8,3 %). Valtaosa osuuskunnista oli henkilökunniltaan pieniä yrityksiä. Vuonna 2013 maassa oli rekisteröity yhteensä 306 000 laillista osuuskuntaa. Kansallinen osuuskuntatoimisto (**SUNACOOP**) hallinnoi niiden perustamista ja ra-

hoitusta. Osuuskunnissa työskenteli kaksi miljoonaa työntekijää. Heistä 200 000 henkilöä osallistui päätöksentekoon työpaikallaan. Osa osuuskunnista oli yhteiskunnan ja työntekijöiden yhteisomistuksessa. Osuuskunnat koetaan Venezuelassa tärkeänä vaihtoehtona kapitalistisille yksityisomistukseen perustuville yrityksille.

Christina Schiavonin ja William Camacaron arvion mukaan Venezuelassa ei ole puutetta elintarvikkeista ja muista päivittäin tarvittavista perustuotteista, joten maassa ei vallitse myöskään nälänhätä. Venezuelalaiset kuluttivat v. 2015 lopulla tilastojen mukaan ravintoa päivittäin keskimäärin 3 092 kcal, joka on reilusti yli FAO:n suosituksen 2 720 kcal/päivä. Heidän mukaansa Venezuela on laajasti omavarainen hedelmien, vihannesten ja juuresten suhteen, joita tuotetaan pienillä ja keskisuurilla maatiloilla. Näiden tuotteiden myynti tapahtuu hajautettujen verkostojen kautta katukaupassa kautta maan. Kasvava kysyntä yhdessä inflaation ja keinottelun kanssa nostavat elintarvikkeiden hintatasoa kaupoissa ja katukaupassa. Tästä kärsivät kaikki venezuelalaiset.

Miksi joistain tuotteista on pulaa?

Jakeluyhtiöiden kaksi pääargumenttia päivittäistavaroiden puutteeseen ovat:

- 1.** Hallituksen sääntelemät hinnat tuotteiden saannin varmistamiseksi ovat liian alhaiset ja muodostavat näin esteen niiden jake-
lulle.
- 2.** Öljyn hinnan romahtamisen vuoksi riittämättömiä dollareita saa vain välttämättömien perusmateriaalien tuontia varten.

Venezuelalainen ekonomisti ja Simon Bolívarin yliopiston professori Pasqualina Curcio testasi nämä väitteet tutkimalla maan nykyistä taloudellista tilannetta. Hänen mukaansa useita hyllyiltä puuttuvia tuotteita ei ole säännöstelty v. 2010 alkaen. Säännösteltyjen tuotteiden kohdalla useiden niiden hintojen on nostettu hallituksen toimesta useasti kauppiaiden kannustamiseksi, mutta tämä ei

Jatkuu sivulla 16

Kuvassa on jakelu- ja tuotantokomitean (CLAP) ruokapaketti, joita jaetaan koteihin kohtuuhintaan. Valtio korvaa ulkomaisia jakelu- ja valmistusketjuja, joille voittojen kerääminen kulkee ihmisten tarpeista huolehtimisen edellä. Ruokapaketti sisältää mm. riisiä, öljyä ja papuja.

Venäjällä äänestetään syyskuussa

Venäjällä on vaalikuume. Venäjän kommunistien Kamtsatkan alueen "Kamtsatkan Pravdan" vaalinumero on ilmestynyt.

Venäjän Federaation kommunistien puolue VFKP on asettanut 225 ehdokasta yhden edustajan vaalipiireissä ja 400 ehdokasta puoluelistoille. Puoluetta on arvosteltu vasemmalta laidalta siitä, että puoluelistan ehdokkaissa on 37 liikemies- tai sellaisia, jotka ovat lähtöisin liike-elämästä.

Vaaleihin osallistuu myös todellisenä oppositiopuolueena esiintyvä Venäjän kommunistit. Se on vuonna 2009 VFKP:n nuorisoliiton pohjalta perustettu järjestö joka muutettiin puolueeksi vuonna 2012. Puheenjohtaja Maksim Surajkinin mukaan puolue asetti vaaleihin 225 ehdokasta yhden edustajan vaalipiireissä, mutta keskusvaalilautakunta hylkäsi seitsemän ehdokkuuden. Lisäksi puolue on asettanut lähes 400 ehdokasta puoluelistoille.

Surajkinin mielestä jopa puollet vasemmistolaisesti ajattelevista äänestäjistä on valmiita äänestämään vaihtoehtoisen kommunistipuolueen ehdokkaita. – Koko maassa meidän on mahdollista saada noin 15 prosenttia äänistä, Surajkin arvelee. Päävastustajikseen

Venäjällä järjestetään parlamentin alahuoneen Duuman vaalit 18. syyskuuta uuden vaalitavan mukaisesti. Duuman 450 edustajasta puolet tullaan valitsemaan puoluelistoilta ja puolet yhden edustajan vaalipiireistä. Venäjän Federaation keskusvaalilautakunnan ilmoituksen mukaan vaaleihin esitettiin 8071 ehdokasta 20 puolueesta. Ehdokkaiksi rekisteröitiin 6545, 14 puolueesta. Heistä puoluelistoilta valittavissa vaaleissa on ehdokkaana 4467 ehdokasta ja yhden edustajan vaalipiireissä 2078 ehdokasta.

hän näkee nykyiset valtapuolueet ja liberaalit.

Väärinkäytöksiä aluevaaleihin valmistautumisessa

Samana päivänä Duuman vaalien kanssa maassa järjestetään myös runsaasti alue- ja paikallisvaaleja. Venäjän yhtyneen työväenrintaman Rot Frontin edustajat ovat kertonut väärinkäytöksistä aluevaaleihin valmistautumisessa. Esimerkiksi Tjumenin alueduuma lyhensi perustuslain vastaisesti parlamentin ulkopuolisten puolueiden tarvitsemien kannatusilmoitusten keräysaikaa. Tjumenin alueen Rot Frontin edustajat syyttävät paikallisdummaa kansalaisten perustuslaillisten oikeuksien rikkomisesta.

Kirovin alueen Rot Frontin mukaan aluevaalilautakunta on evännyt sen osallistumisen paikallisvaaleihin. Syyksi tähän on ilmoitettu kannatusilmoitusten suuri hylkäysprosentti niissä väitettyjen epäselvyyksien takia. Rot Frontin mielestä vallan saaminen vaalien kautta on vaikeaa, jopa mahdotonta. Mutta vaalikampanja on työväenpuolueelle puhujalava samoin kuin parlamentti, jos sinne saadaan yksikin edustaja. Porvarivalta pelkää tätä ja haluaa sen vuoksi estää Rot Frontin pääsyn vaaleihin.

Rot Front on rekisteröity puolueeksi vuonna 2012 ja sen tavoitteena on koota työläisiä todelliseen taisteluun etujensa puolesta liittäen yhteen edistyskellisiä järjestöjä ja riippumattomia ammattiliittoja. Si-

hen kuuluu muun muassa Venäjän kommunistinen työväenpuolue ja Venäjän kommunistinen nuorisoliitto (bolsekivit) ja sen keskuskomitean ensimmäinen sihteeri tällä hetkellä on Viktor Tjulkkin.

VFKP vaatii kansaa maan isännäksi ja taloudellisesti itsenäistä Venäjää

VFKP:n edustajakokous hyväksyi keuhalla "10 askelta kohti arvokasta elämää" -vaaliohjelman, jossa vaaditaan kansaa maan isännäksi ja taloudellisesti itsenäistä Venäjää. Puolue esittää öljy- ja kaasuteollisuuden, tärkeimpien pankkien, sähkövoimatalouden, rautateiden, posti- ja tietoliikennejärjestelmän ja tehtaiden kansallistamista. Puolueen mielestä tämä mahdollistaa suuren valtiollisen talussektorin luomisen ja lisää Venäjän riippumattomuutta ulkomaisesta pääomasta.

Nykyään ulkomaisten yritysten osuus metallintuotannossa, rautateillä ja sähkövoimatalouden koneenrakennuksessa ylittää jo 75 prosenttia. Ulkomaisen pääoman osuus maan taloudessa on kasvanut pakotteista huolimatta. Puolue esittää Venäjän eroa Maailman kauppajärjestö WTO:sta ja vaatii pankkijärjestelmän ja valuuttaoperaatioiden valtiollista valvontaa. Niistä on tullut valtion tuhoamisen ja kansalaisten riihtämisen välineitä. Jymmenessä vuodessa maa on menettänyt ulkomaille 40 triloonaa ruplaa villien valuuttaoperaatioiden seurauksena, se vastaa suuruudel-

Venäjän Kommunistien Pietarin Kirovin alueen rakennusopiskelijoiden organisoima vaalilaisuus

taan kolmea vuosibudjettia.

Puolueen mielestä Venäjä tarvitsee uusimpiin keksintöihin ja teknologiaan perustuvaa suurteollisuutta. Venäjän tiedeakatemian hävittämistä se kutsuu rikokseksi maan tulevaisuutta kohtaan ja vaatii näennäisuudistusten lopettamista sekä tieteellisen tutkimustyön rahoituksen parantamista. Bruttokansantuotteesta on ohjattava 7 prosenttia tieteeseen, koulutukseen ja terveydenhoitoon.

Venäjälle tuodaan nykyään puolet elintarvikkeista ulkomailta samaan aikaan kun kolmannes kynnöksistä kasvaa rikkaruohoa ja monet maatalouden alat ovat kriisissä. VFKP sanoo tilanteen vaarantavan kansallisen turvallisuuden ja vaatii suurmaatalouden uudelleen luomista maahan ja talonpoikien markkinoille pääsyä estävän jälleenmyyjien verkoston purkamista. Maataloudelle ja siihen liittyvälle teollisuudelle on suunnattava tukea 10 prosenttia federaation budjettimenoista ja tuettava aktiivisesti talonpoikaistalouksia ja luotava maahan suuria yhteistalouksia ja osuuskuntia. Alueiden liikeluotot on muutettava Venäjän Federaation budjetista maksettaviksi tuiksi ja subventioiksi.

Välttämättömyystuotteiden hinnat kontrolliin, verotusjärjestelmä remonttiin

Viime vuonna elintarvikkeiden hinnat nousivat Venäjällä yli 20 prosen-

tilla ja tästä syystä väestön reaalitytulot ovat laskeneet. Puolue vaatii välttämättömyystavaroiden, sähkön, polttoainien ja lääkkeiden hintojen valvontaan. Asumismenot eivät saa ylittää 10 prosenttia perheen menoista.

Venäjällä muodostunut nurinkurinen verotusjärjestelmä palvelee ökyrikkaita ja virkamiehiä. VFKP esittää arvonlisäveron

asteittaista poistamista, koska se nostaa kotimaisten tuotteiden hintoja ja heikentää niiden hintakilpailukykyä ja lisää inflaatiota. Tällaista veroa ei ollut Neuvostoliitossa, puolue muistuttaa. Tarvitaan progressiivista tuloveroa. Vähätlolisilta sitä voidaan alentaa ja kaikkien köyhimmiltä poistaa kokonaan. Puolue vaatii alkoholijuomien tuotannon ja kaupan valtionmonopolia, tämä toisi valtion budjettiin yli 3 triloonaa ruplaa lisää rahaa vuosittain.

Lisäksi ohjelmassa kiinnitetään huomio tasokkaan koulutuksen ja ensimmäisen työpaikan takaamiseen nuorille, valtiollisen asuntotuotanto- ja remonttijärjestelmän käyttöönottoon, riittävään maanpuolustukseen, rikollisuuden ja korruption kitkemiseen ja kulttuurin kehittämiseen.

Venäjän kommunistien vastaavan ohjelman nimi on "10 stalinilaista iskua kapitalismia ja amerikkalaista imperialismia vastaan". Ohjelma on samansisältöinen VFKP:n ohjelman kanssa ja erot ovat pääasiassa retorisia. Nostetakaan siitä kuitenkin esille puolueen vaatimus uudesta työlaista, joka takaisi kansalaisten oikeuden rehelliseen työhön, riittävään palkkaan, palkalliseen lomaan ja vuosittaisiin terveystarkastuksiin. Puolue vaatii 70 000 ruplan minimipalkkaa ja 40 000 euron työeläkettä vuosittaisella indeksikorotuksella.

Asko Julkunen

Venezuelassa ei näännytä nälkään ...

Jatkoo sivulta 15

ole johtanut niiden saatavuuden kasvuun. Elintarvikepula alkoi vasta v. 2013 eli jo ennen öljyn hinnan romahtamista. Kerran jopa öljyn hinnan pudotessa ja dollarin saannin vähetessä hallitus ensisijaisesti dollarin käytön elintarvikkeiden tuontiin. Venezuelan suurimmat elintarvikeyhtiöt ovat pysyneet vakaina. Ne ovat jopa laajentuneet. Professori Curcio havaitsi jopa vastaavuuksia elintarvikepulan jäytävyyden ja poliittisesti tärkeiden tapahtumien kuten vaalien kanssa.

Voisiko olla niin, että pulat olisivatkin tehtaittuja? Useat ruokaomavaraisuusaktivistit näkevät, ettei ole mikään sattuma, että maan suurin ruokajätti Empresas Polar SA on itse vastuussa hyllyjensä tyhjistä paikoista. Yhtiön menestystuotteita ovat mm. Polar-oluet, virvoitusjuomat, maissijauhot, pastat, ketsuppi, majoneesi ja saippua. Sen toimitusjohtaja on tunnettu oikeisto-opposition edustaja **Lorenzo Mendoza**.

Kuinka bolivaarinen hallitus turvaa kansan hyvinvoinnin?

Venezuelan hallitus ja sitä tukevat kansalaisyhteisöt (yhteisöneuvostot ja kommuunit) ottavat nykyisen poliittisen tilanteen vakavasti. Venezuelaan on perustettu viime kuukausien aikana maankattavasti CLAP-komiteita. Ne ovat paikallisia jakelu- ja tuotantokomiteoita, jotka toimittavat peruselintarvikkeita koteihin kohtuuhintaan. Ne toimivat yhteistyössä ruohonjuuritason organisaatioiden ja hallituksen kanssa luodakseen vaihtoehtoisen elintarvikkeiden jakelujärjestelmän maan 24 osavaltioon. Niiden toiminnalla on kaksi tarkoitusta. Ensinnäkin ne taistelevat keinoteltua ja elintarvikepulia vastaan toimittamalla elintarvikkeita suoraan ilman välikäsiä kansalaisille. Toiseksi hallitus hankkii tuotteita suoraan sekä yksityis- että valtionyrityksistä, jotka CLAP-komiteat jakavat taloilta yhteisön väestölaskennan perustalta.

Hanke näyttää Christina Schiavonin ja William Camacaron mielestä väliaikaiselta hätäratkaisulta ns. elintarvikepulaan. Se aut-

taa haavoittumislaitteita viidesosa kansasta. Pitemmällä aikavälillä CLAP-toiminta johtaa paikalliseen elintarviketuotantoon ja -jalostukseen. Samanaikaisesti tähtäimessä on myös kaupunkialueiden maatalouden kehittäminen Urbaanimaa- talouden ministeriön tukemana. Parhaillaan on meneillään 100-päiväinen istutuskampanja, johon liittyy 29 000 tuotantopals- tan perustaminen ympäri maata tuottamaan paikallisesti tuore- tuotteita kuten kananmunia, kalaa ja eläinproteiineja. Näitä pyrkimyksiä täydennetään lisäksi maaseudun uudistetulla tuotannolla.

Bolivaarisen Venezuelan tulevaisuus on yhteisöneuvostoissa

Vuonna 2006 Venezuelan vallankumousprosessia aikaisemmin menestyksellä puolustaneet bolivaariset piirit korvattiin 16 000 yhteisöneuvostolla. Yhteisöneuvostot ovat bolivaarisen sosialismin vallan- ja vastuunjaon perusyksiköitä. Ne ovat 150–400 perheen muodostamia paikallisuusneuvostoja. Ne vastaavat asuinalueensa kehityshankkeista. Valtion rahoittamat projektit kohdistuvat kunnallistekniikkaan, maa-

talouteen, asumiseen, koulutukseen, terveydenhoitoon, kulttuuriin, urheiluun ja sosiaalisiin ongelmiin.

Vuonna 2014 Venezuelassa oli yli 40 000 rekisteröityä yhteisöneuvostoa. Maassa toimi lisäksi yhteisöneuvostojen yhteistyöeliminä 778 virallistettua alueellista kommuunia. Niiden jäsenet valittiin paikallisista yhteisöneuvostoista. Niiden toimialueeseen kuului- vat laajempien projektien rahoitus ja niistä vastaaminen. Ne voivat esittää ehdokkaita osavaltion hallintoon, sosiaalisiin ohjelmiin ja liittovaltion virastoihin. Kommuunit perustettiin presidentti **Nicolas Maduron** toimesta. Niiden pitäisi kattaa v. 2019 68 % maan väestöstä. Ne ovat bolivaarisen sosialismin peruspilareita etenkin maaseudulla. Tavoitteena on vuorovaikutukseen perustuvan yhteistyön saavuttaminen kommuunien puheenjohtajien ja paikallishallinnon, valtion ja kansallisen hallituksen kanssa.

Vallankumous on vietävä loppuun

Presidentti **Hugo Chávez** siteerasi usein **Rosa Luxemburgin** ajatuksia. Tämä ilmaisi kirjassaan "Reformismi vai vallankumous?" mm. seuraavia

viisaita mietteitä:

"Niin kauan kuin on ollut olemassa luokkayhteiskuntia ja luokkataistelua on ollut niiden historian olennaisin sisältö, niin kauan on poliittisen vallan valtaaminen ollut kaikkien nousevien luokkien päämäärä ja samalla myös kunkin historiallisen vaiheen lähtökohta ja päätepiste."

"Siksi se, joka puhuu laillisen uudistuksen puolesta poliittisen vallan valtaamisen ja järjestelmän kumoamisen sijasta ja vastakohtana, ei itse asiassa valitse rauhallista, varmaa, hitaampaa tietä samaan päämäärään, vaan sen sijaan toisen päämäärän, nimittäin uuden yhteiskuntajärjestyksen sijasta pelkästään epäolennaisia muutoksia vanhassa."

Matti Laitinen

Lähteet: Special report: Hunger in Venezuela? A look beyond the spin: Christina Schiavoni ja William Camacaro, Venezuelanalysi 14.7.2016; Matti Laitisen omat Venezuela-artikkelit v. 2001–2016; Ewan Robertson 23.9.2013, Lucas Koerner 10.8.2016, Venezuealanalyis.

Erdogan-ystävyyden uusi kierre

Venäläiset eivät luota Erdoganiin

Erdogan korosti myöskin, että Ankara arvostaa suuresti sitä tosiasiaa, että Venäjän johto ilmoitti ensimmäisenä solidaarisuudestaan Erdoganille epäonnistuneen sotilasvallankaappausyrityksen johdosta. Spekuloiden tällä uutisella Putinia myötäilevä lehdistö alkoi välittömästi liioitella myyttejä siitä, että Venäjä muka pelasti Erdoganin hengen varoittamalla häntä hänen vastaisesta vallankaappausyrityksestä.

Kädyt neuvottelut ja konsultaatiot ovat tuottaneet tulosta. On jo poistettu kielto venäläisten turistien järjestäytyneelle matkailulle Turkkiin, on sovittu periaatteellisesti eräiden turkkilaistavaroiden vientikiellon kumoamisesta Venäjälle yms. Käydään keskusteluja Venäjän ja Turkin välisen maakaasujohdon ja ydinvoimalan rakennustöiden jatkamisesta.

Venäjän ulkopoliitiikan jyrkkiin käänteisiin tottunut väestö ei ole osoittanut erikoisempaa haltiotuneisuuttaan tapahtumien nykyisestä muutoksesta. Internetin reaktioista päätellen melko suuri määrä venäläisistä ei luota Erdoganiin, jota vielä eilen virallinen propaganda (osittain myös aiheellisesti) haukkui helvetin sikiöksi.

Erdogan ei ole antautunut

Tästä huolimatta Putinin trollit toistavat rohkeasti ajatusta siitä, että heidän johtajansa onnistuu jälleen huiputtamaan kaikkia. He selittävät samoin, miksi Erdogan myös taipui (suora lainaus). Selityksiä esitetään vaikka minkälaisia - täysin järkipöyristä (Erdogan oli kuulemma joutunut ulkopoliittiseen paitsioon, hänen selvä islamistien tukisuunnitelma epäonnistui ja hänen oli peräännyttävä) aina täysin perättömiin väitteisiin (Erdogan muka oli vakuutunut EUn hajoamisen väistämättömyydestä! ja tajusi tietenkin, että ei ole olemassa muuta vaihtoehtoa kuin orientoitua Venäjän suuntaan).

Kaikesta tästä voitaisiin keskustella, ellei olisi eräs mutta - Erdogan ei ole taipunut eikä antautunut. Hän ei ole pyytänyt anteeksi Pu-

Venäjän viranomaiset kertoivat kesäkuun lopulla Turkin presidentin Erdoganin lähettäneen Putinille kirjeen, jossa hän esitti anteeksipyyntönsä marraskuun välikohtauksesta alasammutun venäläislentokoneen vuoksi, sekä esitti toiveen kahdenkeskisten suhteiden palauttamisesta entiselle tasolle. Heti kohta kyseiset herrat kävivät puhelinkeskustelun, jonka jälkeen Putin antoi toimeksiannon Turkin vastaisten sanktioiden peruuttamisesta. Elokuussa herrat tapasivat henkilökohtaisesti ja tapaamisessa Erdogan nimitti Putinia ”rakkaaksi ystäväkseen”.

tinilta, vaan on esittänyt ainoastaan välittelynä (suora käännös turkista - ”vahinko, että näin kävi”) sanomalla uudestaan, että turkkilaiset muka eivät tienneet sen olleen venäläisen lentokone, koska siinä tapauksessa eivät olisi ampuneet sitä alas. Erdogan pyysi anteeksi vain tuhoutuneen koneen lentäjän omaisilta, mutta ei henkilökohtaisesti toteamalla vain ”antakaa meille anteeksi”.

Tämän ajatuksen turkkilaiset johtajat ovat toistaneet jo monta kertaa ja erilaisissa versioissa, kun tajusivat muutaman päivän kulluttua välikohtauksen jälkeen, että eivät saa NATOlta tukea ja alkoivat väittää, että oli tapahtunut traaginen yhteensattuma eivätkä he ole tahtoneet, eivätkä tahdo pilata suhteitaan Venäjään.

Sanktiopäätöksen spontaani peruutus

Aikanaan herra Putin muotoili ehdot sovinnolle Turkin kanssa - Turkin on pyydettävä virallisesti anteeksi, maksettava hyvitys tuhoutuneen lentäjän omaisille sekä korvaus alasammutusta lentokoneesta ja viimein vedettävä aseistetut joukkonsa Syyrian alueelta. Kuten olemme jo todenneet, Ankara ei ole esittänyt anteeksipyyntöään selkkauksesta. Korvausta koneesta, josta muka alettiin puhua heti anteeksipyyntönsä jälkeen, Turkin viranomaiset viime kädessä kieltäytyivät maksamasta. Aseistettujen joukkojen vetämisestä Syyrian alueelta ei ole edes keskusteltu. On vain luvattu maksaa hyvitys tuhoutuneen lentäjän omaisille, josta nämä ovat kuitenkin kiireen vilkkaa kieltäytyneet.

Kokonaisuudessaan Putinin asettamista ehdoista on täytetty vain yksi eikä sekään mikään oleellisin. Ja missä viipyy se Erdoganin ”taipuminen”? Tosiasiassa nykyinen sovinto ei liity mitenkään Turkin johdon asennemuutokseen. Venäjän johto päätti vain yllättäen tarkastella

asiaa toisesta näkökulmasta. Spontaanisti tehty sanktiopäätös vedettiin yhtä spontaanista pois.

Turkinvastaiset sanktiot kurittivat liiaksi Venäjää

Voidaan tietenkin aprikoida, mistä syystä Kreml toimi juuri tällä tavoin, mutta kaikki tämä muistuttaa enustamista kahvinporoilla. Venäjän johdollahän ei ole olemassa mitään ulkopoliittista strategiaa ja päätökset tehdään vain hetkellisten mielteiden perusteella. Tällä tavalla lähdettiin liikkeelle uudesta tilanteesta ja tässä yhteydessä kiinnittäisin huomiotanne kahteen asiaan.

Ensiksi se, että tehty virhe voidaan ja tulee korjata. Ja Turkin vastaisia sanktioita siinä mittasuhteessa kun ne hyväksyttiin, voidaan luokitella virheeksi. Onneksi nämä sanktiot eivät olleet niin harkitsemattomia kuin EUn ja muiden vastaiset vastasanktiot, jotka muuten eivät iskenneet ensisijaisesti venäläisvihaajia vastaan. Vastaavasti myös turkinvastaisen sanktioiden tuottama vahinko Venäjän taloudelle ei ollut suuri, mutta se oli kuitenkin.

Alasammutun lentokoneen jälkeen ei tietenkään voitu teeskennellä, ettei mitään olisi tapahtunut. Kuten olen jo todennut mainittuina päivinä sanktioita tarvittiin, mutta ne eivät saaneet aiheuttaa vahinkoa Venäjän eduille. Valitettavasti pääsi tapahtumaan juuri näin.

Nyt, kun suhteet ovat palautusmassa ennalleen, ei saa tehdä toista äärimmäistä virhettä eli palauttaa perusteettomasti kaikki entiset yhteistyömuodot. Kuten olen jo monta kertaa toistanut, Erdogan ei ole koskaan ollut eikä tule olemaan Venäjän ystävä.

Uskonnolliset fanaatikot eivät ole yhteistyökumppaneitamme

Niin, tänään hän on paljon suostuvaisempi, koska hän on joutunut to-

della kinkkiseen tilanteeseen oman toimintansa tuloksena. Puhumattaakaan suhteiden pilaamisesta USAn ja EUn kanssa hänen hyvin vakavana ongelmana on Venäjällä kielletty ISIS.

Tässä Erdogan on toistamassa amerikkalaisten tekemää vanhaa virhettä, jotka ensin neuvostovastaisten mielialojen vaikutuksesta näyttelivät tärkeätä osaa Al Gaidan perustamisessa ja myöhemmin jouituivat itse sen uhriksi. Sama on tapahtunut myös Erdoganille, joka erilaisten mutta ennen kaikkea uskonnollisten syiden vaikutuksesta omakäisesti perusti ISISin, joka nyt on poistunut hänen valvonnastaan ja käy terroristista taistelua Turkin valtiota vastaan.

Uskonnollisia fanaatikkoja on mahdotonta kauan ja tiiviisti valvoa riippumatta siitä, että itse kuuluisi heidän joukkoonsa. Heidän kanssaan on mahdotonta olla rehellisessä yhteistyössä. Paitsi oman lahkonsa jäseniä kaikki muut ovat heille uskottomia, joita voidaan ja myös pitää pettää. Olen jo maininnut Al Qaidasta ja ISISistä, mutta myös itse Erdogan ei ole mikään synnitön pulmunen. Ilmeisesti hän ei ole täydellinen uskonnollinen fanaatikko, mutta asianomaisen suhteen elementtejä on hänessä havaittavissa jopa nytkin. Riittänee mainita, kun Turkin edustajat ensin sanovat, että Turkki maksaa hyvityksen alasammutusta lentokoneesta, mutta jo seuraavana päivänä lupovat lupauksestaan. Ensin lupasivat sijoittaa venäläisiä lentokoneita ilmavoimien Indirlikin tukikohtaan, mutta sitten heti selittivät, että se oli väärinkäsitys.

Epäedulliset sopimukset tulee arvioida uudelleen

Erdoganin suhteen on oltava tarkkana, eikä saa varmasti suostua suhteiden palauttamisen nimissä mihinkään taloudellisiin etuoikeuksiin, joita ehdotetaan vilpittömille ystäville ja liittolaisille. Suhteiden palauttaminen äskeisen riidan jälkeen saattaa vaatia Venäjälle selvästi epäedullisten sopimusten uudelleenarviointia. Olisi päättäväisesti uudelleenarvioitava ehdot ydinvoimalan rakentamiseksi, jotka ovat Venäjälle kerrassaan orjuuttavat. Myös Venäjän ja Turkin välinen maakaasujohto, joka on jo alustavasti Venäjälle vähemmän edullinen verrattuna ”monarkin oikusta” torpattuun Eteläiseen kaasujohtoon, kannattaa arvioida kolmasti.

Valitettavasti syntyy vaikutelma, että tästä kaikesta ei tule yhtään mitään. Pyrkimyksessään löytää ulospääsy poliittisesta ahdingosta, Venäjän johto on valmis toistamaan uudestaan saman virheen. Mutta Turkki joko yliarvioi tai ni-

Sergei Skvortsov

menomaisesti oikein arvioi venäläis-turkkilaisten suhteiden palauttamisen merkityksen Putinille ja yrittää nyt tiukentaa kantaansa. Esimerkiksi Erdogan sanoi hiljattain, että muka suuren ystävyyyden nimissä Turkki on valmis maksamaan itse puolet kuluista, jotka liittyvät Venäjän ja Turkin välisen kaasujohdon sen osan rakentamiseen, joka tulee kulkemaan sen alueella. Mutta ongelmana onkin se, että entisen sopimuksen mukaan Turkin osapuoli on velvollinen maksamaan koko summan sataprosenttisesti. Sellainen on ”ystävyyys” ja selaista on ”antautuminen”!

Turkilla ei ole uutta suuntaa

Luulen, että ne ovat väärässä, jotka täysin vakavasti alkoivat puhua Turkin uudesta suunnasta Venäjään, Turkin eroamisesta NATOsta yms. Turkilla ei ole mitään erikoisempia ristiriitoja NATOn kanssa ja yleensä Turkin siirtyminen Venäjän puolelle (jos Venäjää ja NATOa voidaan yleensä pitää todellisina kilpailijoina), joka on NATOa huomattavasti heikompi sekä sotilaallisesti että taloudellisesti, ei ole Turkille edullista.

Toistaiseksi Erdoganin kaikki keskustelut ystävyysten Venäjän kanssa muistuttavat yhä enemmän yrityksiä kiristää USAta ja EUta. Todellisuudessa venäläis-turkkilaiset suhteet eivät ole vielä saavuttaneet sitä tasoa, jolla ne olivat ennen venäläiskoneen alas ampumisen välikohtausta. Ei saa myöskään unohtaa jatkuvia vakavia erimielisyyksiä Syyrian kysymyksestä, kun Turkin viranomaiset tukevat edelleenkin Asadia vastustavia maltillisia islamisteja.

Venäjän tulisi laatia ulkopoliittinen strategia

Eriskummalliset törmäilyt Turkin suhteen korostavat vielä kerran sitä, että Venäjän johdon olisi jo korkea aika laatia viimein ulkopoliittinen strategiansa ja noudattaa sitä ehdottomasti, minimoimalla samaan aikaan kaikki extempore-toimensa. Jatkuvat poukkoilut laidasta laitaan ärsyttävät jo muitakin kuin vain ulkomaisia yhteistyökumppaneita ja virallinen propaganda ampuu kovilla vakuuttamalla yllättyneitä maanmiehiään siitä, että ”Putin huiputti jälleen kaikkia”. Sitä paitsi on päivän selvää, että se, jolla on joka asiassa oma strategiansa, saa valtavan etumatkan verrattuna siihen, joka vain yksinkertaisesti reagoi päivänseläisiin ongelmiin.

Sergei Skvortsov NKPN keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri 21.08.2016

-toimituksen väliotsikointi-

Niille, jotka fanittavat Trumpia

USA:n vaaleissa on realistiset mahdollisuudet omaavien ehdokkaiden osalta vain huonoja vaihtoehtoja. USA:n kansa häviää joka tapauksessa. Koska monet tapahtumia seuranneet ovat hurautaneet Donald Trumpin kannattajaksi, niin esitämme heille tässä pari kommenttia.

Trump on kuulemma lopettamassa käynnissä olevan uuden kylmän sodan. Jos on tarkasti kuunnellut Trumpin lausuntoja, niin hän on itse asiassa vaatinut Naton (=USA:n) painopisteen siirtämistä nykyisestä toiminnasta terrorismin vastaiseen sotaan. Mitä on sitten terrorismin vastainen sota USA:n näkökulmasta? Ensimmäisen sellaisen julisti Reaganin hallinto 1980-luvulla. Se merkitsi armoitonta sodankäyntiä Latinalaisen Amerikan demokraattista ja vasemmistolaisista kehitystä vastaan. Se merkitsi siellä vaalien sabotointia, pelottelukampanjoita sekä ihan oikeata sodankäyntiä. Toisen terro-

rismin vastaisen sodan julisti George W. Bush syyskuun 11. iskujen jälkeen. Se merkitsi hyökkäystä Afganistaniin sekä valheellisin perustein aloitettua tuhoisaa hyökkäystä Irakiin v. 2003. Onko nyt siis kolmannen terrorismin vastaisen sodan aika, jonka julistaa mahdollinen presidentti Donald Trump? Kaikki mainitut kolme presidenttiä ovat muuten republikaanisesta puolueesta.

Trump on hyökännyt muslimieja vastaan ja vaatinut heidän pääsyn estämistä Yhdysvaltoihin. Hän on ilmoittanut muurin rakentamisesta Meksikon rajalle - Meksikon kustannuksella. Sisäpolitiikassa Trump on mm. luvannut lakkauttaa Obamacaren (terveydenhuoltouudistus), erään Barack Obaman harvalukuisista myönteisiksi laskettavista saavutuksista, mikäli tulee valituksi.

Republikaanit vastustivat Obamacarea, koska se oli heidän mukaansa ”sosialismia”. Tuo kuvastaa USA:n toivotonta sisäpoliittista tilannetta. Republikaanit eivät ole

ajaneet sosiaalisesti oikeudenmukaista uudistusta itse. Vastustaessaan Obamaa he kannattivat entisen todella epäoikeudenmukaisen systeemin jatkamista.

Ei USA mihinkään vetäytyä maailmalta, mikäli Trump tulee valituksi. Toistasataa sotilas-tukikohtaa ympäri maailmaa ja valtavat bisnes-intressit estävät tällaisen mahdollisuuden. Eivät USA:n kapitalistit sitä hyväksyisi. Todennäköisesti mikään ei muutuisi Trumpin valinnan myötä - aivan kuten ei muuttunut Obamankaan valinnan myötä. Muutosta ei ole luvassa niin kauan kuin kaksi pääpuoluetta dominoivat USA:n politiikassa. Muutos USA:ssakin voi tapahtua vain laajan kapitalismin vastaisen joukkoliikkeen kautta.

Ehdolla USA:n vaaleissa on myös pienen Workers World -puolueen **Monica Moorehead.** Käsi pystyyyn, kuka tiesi asiasta? (**KÄ/toim.**)

Väärä kohde

Vallankaappausyritys vaaleilla valittua presidenttiä kohtaan Turkissa on laajalti tuomittu.

Timo Soinikin katolisena ministerinä anonee paavilta Erdoganin pyhimyksi julistamista. Ukrainassa han presidentin syrjäyttäminen oli

demokratian riemuvoitto, kun taas epäonnistuneet yritykset syrjäyttää väkivalloin Valko-Venäjän presidentti ovat aiheuttaneet monessa maassa miltei maansurun.

Pauli Eskelinen

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Johdonmukaisuutta pakotteisiin

Krimin valtauksessa käytetään useita nimityksiä. Mikä niistä on se oikea, ei ole minun määrittävissä. Itse käytän nimitystä alueen palaaminen emovaltion huomaan. Liittyminen Venäjään tapahtui ilman verenvuodatusta ja äänestäen. Kyseessä oli lähinnä Jämsänkoskellakin käyneen Nikita Sergejevitsin virheen korjaaminen.

EU ja Yhdysvallat eivät luonnollisesti hyväksyneet vaalin tulosta, eihän se ollut heille mieluinen ja siksi se oli väärä vaalitulok. EU ja Yhdysvallat asettivat Venäjälle erilaisia pakotteita ja Venäjä vuorostaan vastapakotteita. Nämä ovat olleet voimassa pari vuotta, eikä Venäjän talous ole romahtanut, vaikka Yle siitä toivottaa joka päivä. Pienen Suomenkin pitää olla pakotteissa mukana,

koska meillä ei ole itsenäistä ulko- eikä muutakaan politiikkaa. Etenkin Suomen maatalous kärsii pakotteista, eikä osattomaksi ole jäänyt teollisuuskkaan.

Presidentti Putin ilmoitti selväsanaisesti, ettei Krimistä neuvotella koskaan. Jatkuvatko pakotteet siis hamaan tulevaisuuteen? En usko, koska Euroopan maanviljelijät sekä teollisuuslaitoksetkin kärsivät niin suuria tappioita, etteivät ne enää kauan suostu moiseen. Ymmärrän EU:lla olevan tarvetta kasvojen pelastamiseen, mutta sen voisi tehdä asettamalla pakotteita kaikille miehittäjille ja rajojen siirtäjille. Kuten osaa Kyprosta miehittävälle Turkille, Länsirantaa ja Golanian miehittävälle Israelille, Kuubassa Guantanamon lomakeskusta pitävälle Yhdysvalloille jne.

Läntistä demokratiaa olen aina ihmetellyt, etenkin sitä kuinka maailmassa voi olla hyviä ja huonoja pahiksia. Saddam Hussein ja Muammar Gaddafi olivat hyviä pahiksia niin kauan kun he eivät alkaneet esittää omia mielipiteitään ja suunnitelmiaan. Kun he tähän kardinaalivirheeseen sortuivat, alkoikin aseman- ja hengenlähtölaskenta.

Demokratian vienti kehitysmaihin ei tule koskaan onnistumaan ohjuksilla ja lentopommeilla. Sitä kuitenkin yritetään toistuvasti, koska amerikkalainen aseteollisuus tarvitsee sotia, mellakoita ja aseitten ostajia. Ydinsodalta maailman pelastaa tietoisuus, ettei sen jälkeen ole Amerikan aseitten ostajia tyrkyllä.

**Reino Welling
kaupunginvaltuutettu
Jämsä/ Jämsänkoski**

Rauhanpuolustajia

Porvarilliset tiedotusvälineet eivät juuri perustele uutisiaan ja lukijalle jää tehtäväksi itse selvittää, mitä uutisissältö oikeastaan tarkoittaa.

Otetaan esimerkiksi rauha. Lenin kirjoitti dekreetissä lähes sata vuotta sitten, että rauha tarkoittaa rauhanomaista rinnakkaineloa. Stalin täsmensi määritelmää, että sosialismissa luokkataistelu kiihtyy. Siis sosialismi pitää myös rakentaa eikä vain julistaa. Onko kukaan soveltanut rauhanomaista rinnakkaineloa käytännössä? Mielestäni sen puolesta oli kommunikoinnissa aikoinaan maininta, että ”keskusteltiin molempia osapuolia koskevista kysymyksistä”.

Nyky-Suomen edustajat kertovat keskusteleveransa venäläisten kanssa EU:ia kiinnostavista kysymyksistä. Jyri Häkämies täsmensi määritelmän, että hänellä on vain yksi probleema Venäjä, Venäjä, Venäjä, mutta totesi kuitenkin samalla, että Venäjä ei ole suurvalta. Lienee tarkoittanut, että venäläisillä ei ole sananvuoroa. Hän esitti myös, että olisi lahjoitettu vanhempi vuosisikerta rynnäkkökivääreitä

Afganistanin haamuarmeijalle, joka huomattavalta osin on vain paperilla. Kuitenkin niitä olisi voinut sitten myydä eteenpäin.

Timo Soini kuten muutkin kellokkaat sanovat, että Suomen tulee olla mukana, missä päätöksiä tehdään. Hän ei eikä kukaan muukaan ole sanonut, että ei pidä istua ”siellä, missä pilkkaajat istuvat”. Esimerkkinä voi mainita Waffen SS, siellä oli suomalaisia ainakin 2 000 miestä. Englantilainen kirjailija, joka kirjoitti kirjan ”Venäjä sodassa”, haastatteli valkovenäläistä mummoa, jonka mukaan suomalaiset SS-miehet olivat kaikkein raaimpia. Oliko siinä kysymys siitä, että suomalaiset olivat vaikuttamassa päätösten tekoon? Kuitenkin porvarillisten tiedotusvälineiden mukaan Waffen SS oli suurin rauhanjärjestö, jossa jäseniä lienee ollut 700 000.

Aivopesu oli tehokasta. Tietooni ei ole tullut kuin neljä suomalaista, jotka pettivät Hitlerille tekemänsä valan. Heidän nimensä on Varsovan Gestapon vankilan kuoleman sellissä. Minulle tunnetuin SS-mies oli ”rauhanasiantuntija” kenraali Lauri L. Koho. Hän sanoi 1955 varusmiehille, että Suomen asioita

ei saada kuntoon, jos ei oteta pitkiä seinältä ja marssita kaupungille. Silloin oli amiraali Videla syössyt Peronin vallasta Argentiinassa. Yksi Jehovan todistaja, joka oli ollut Karvian varavankilassa, kertoi, että vankeila perustettiin 1936 sotilaskarkureita ja kommunisteja varten. Hän mainitsi, että entinen sotaministeri Pentti olisi ollut mukana SS:ssä.

Ruotsalainen SS-mies kertoi televisiossa, että Hitler oli vasemmostijohtaja ja EU ajaa samaa linjaa tänäkin päivänä. Tietysti EU on uudelleen päivitetty Hitlerin Eurooppa.

Suomen historia on monelle tuntematon, erikoisesti Suomen itsenäistyminen. Tampereen puoluekokouksessa 1905 esitti kivityö-mies Pietikäinen puoluetoverinsa kanssa Suomen työläisten kantana vaatimuksen Suomen itsenäisyydestä Leninille. Hän myönsi jo silloin itsenäisyyden Suomen tasavallalle. Siis juridisesti ”itsenäisyys” on EU-liitännän myötä laitton. Minä kuten muutkin isänmaalliset ihmiset vaadin Suomen itsenäisyyden palauttamista.

**Wäinö Pietikäinen
Sodan ja fasismin vastainen työry:n jäsen**

Vaaleanpunaista

Osallistuin 2-3.7. kuluvaan vuot-ta Kaavin Luikonlahdessa SKP:n Joensuun ja Kuopion piirijärjestöjen perinteisille kesäpäiville. Nä-mä kesäpäivät kuten talvisin lisalmen työväentalolla järjestettävät Kansantaloutta tasan kaikille -tilaisuudet ovat väritään hennon vaaleanpunaista.

Kaavin tilaisuudessa neljä naista kertoi, miten nykyinen hallitus kurittaa naisia ja lapsia. Seuraavana aamuna keskustelimme reilun tunnin SKP:n puolueohjelman uudistamisesta. Oli surkuhupaisaa kuunnella samoja naisia, jotka koko edellisen päivän kertoivat kokemuksiin porvarihallituksen heihin kohdistamasta väkivallasta. Kun puolueohjelma keskustelussa sanoin ruman sanan väkivaltainen vallankumous, nousi äläkä: Ei väkivaltaa! Eikö sitten porvarihallituksen työväenluokan naisiin ja lapsiin kohdistama taloudellinen ja muu sorto ole väkivaltaa heitä kohtaan. Näitä keskusteluja kuunnellessa tulee mieleen Karl Marxin kirjoitus ”Luokkataistelut Ranskassa vuosia 1848 – 1850”

”Päänsiokseen nuori tasaval-

Sananparsia ja virsiä

Suomenkieli on monilla tavoin rikasta ja kaunista. Sananparsissa on viisautta vuosien ja vuosikymmentenkin takaa. Sananparret ovat edelleen ajankohtaisia, mutta eivät ole opettaneet mitään ainakaan eräille poliitikoille ja kenraaleille.

Venäjän suuntaan uhotaan aitoon 1930-luvun malliin. Tulisivatko Villin Lännen ratsumiehet apuun tiukan paikan tullen? Sitä epäilen. Nyt paljastui jo vuosisatoja sitten tiedetyn Suomen kurjuus vuonna 2016. Eräs ystäväni antoi vihjeen tutkia vanhan virsikirjan virsi numero 440. Sitten vaan oitis etsimään arkistosta mumovainaan virsikirja, joka on painettu Helsingissä 1941. Virsirunoilija on ollut ruotsalainen Haqvin Spegel, joka on elänyt 1645-1714.

Kaikki säkeistöt ovat asiaa, mutta lainaan tähän ensimmäisen ja toisen säkeistön: Jo vääryys vallan

ta katsoi sen, ettei se ketään pelotaisi, vaan olisi ennemminkin itse alituisen pelon vallassa ja pehmeällä myöntävyisyydellä ja vastarinnattomuudella turvaksi olemassaolonsa ja tekisi vastustajansa aseettomaksi.” Työväenluokan johdolla toteutettava sosialistinen vallankumous on väkivaltaa porvariluokan etuoikeutettua osaa kohtaan. Valta ei vaihdu porvarillisten lakien mukaan vaaleissa äänestämällä. Valta vaihtuu vain joukkovoimalla. Väkilallan muoto riippuu voimasuhteista.

On kuvaavaa mihin tilaan eurooppalaiset kommunistiset puolueet ovat itsensä saattaneet mielistellessään porvaristoa. Porvaristo ei edes hyökkää niitä vastaan tiedotusvälineissään. Ne ovat täysin harmittomia porvariston kannalta. Mutta porvariston ideologit eivät suotta parjaa Stalinia ja hänen johdollaan suurvallaksi luotua Neuvostoliittoa. Se oli vaarallinen kilpailija kapitalismille. Parjaus on ennakkoivaa edunvalvontaa mahdollisten tulevien vallankumousten varalta.

**Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti**

saapi, Se huutaa taivaaseen. Se turmaa ennustaapi, Vie kansat kurjuuteen. Ken Herran oikeutta Nyt täällä julistaa, Ja ken vanhurskautta Nyt tahtois puolustaa? Toinen säkeistö: Nyt viekas vilppi täällä On noussut kunniaan, On valhe vallan päällä Ja vääryys voimassaan. Ei kuulla kurjan ääntä, Ja köyhää sorretaan, Ja lainkin rikkaat vääntää Vääryyttä puoltamaan.

Eipä ole maailma paljon muuttunut kolmessa sadassa vuodessa. SOS hallitus jatkaa ”kolmen ossän” aloittamalla tuhon tiellä. Jokaisen suomalaisen tulisi toivoa nykyhallitukselle pikaista loppua, niin jotain olisi vielä pelastettavissa. Hallituksen yksi lempinimi on Suuri Suomalainen Sirkus. Valitettavasti sirkustempuilla ei nosta suosta.

**Reino Welling
kaupunginvaltuutettu
Jämsänkoskelta**

”Poliisi on fasisti”, yhteiskuntatiedettä vai ostariteinien kapinahuuto?

Tänä kesänä olemme saaneet lukea useammasta eri poliisiväkivaltatilanteesta jenkeissä. Hesari ot-sikoi: ”Poliisi ampui Yhdysvalloissa jälleen mustan miehen – tyttöystävä videoi jatkotapahtumat Facebookiin”. Uutisessa todetaan myös: ”Tyttöystävä kertoo, että mies yritti tavoitella ajokorttiaan, kun konstaapeli avasi tulen. The Washington Postin mukaan poliisi on ampunut tänä vuonna kuoliaaksi 123 mustaa amerikkalaista, joista joka kymmenes oli aseeton.”

”Jälleen” tarkoittaa lyhyessä ajassa tapahtunutta kahta poliisin väkivallantekoa. Edellisessä blogitekstissäni pohdin muusikko Mustan Barbaarin tapautta. Kyse oli etnisestä profiloinnista hänen sukulaisiin kohdistuneessa poliisin ulkomaalaisvalvonnessa. Tämä tapahtui Suomessa.

Ampumiset USA:ssa

Hesari kertoo myös seuraavaa: ”Yhdysvalloissa jopa puolella poliisin

Helsingin Sanomien jenkkien poliisiväkivallasta kertovan kesäisen uutisen (21.7.2016) otsikko kertoo seuraavaa: ”Poliisi tulitti Floridas-a aseistautumatonta mustaa miestä – mies liikkui autistisen potilaan kanssa”. Otin somessa asiaan kantaa seuraavasti: ”Länsimaista arvoyhteisöä, freedomia eli vapautta ja ”demokratiaa” jenkeissä. ’Siksikin west!’ sanovat USA-mieliset. Miettikää mikä haloo olisi noussut, jos tämä olisi tapahtunut Venäjällä.”

ampumista ihmisistä oli vamma tai mielenterveysongelma, yhdysvaltalaisäätiön tuore raportti kertoo.”

Kuinka kauan omasta mielestään kunnan kansalaiset kehtaat puolustella poliisia, kun poliisi lahtaa erilaisia marginaaliryhmiä armotta länsimaisen liberaalidemokratian ja freedomin hengessä? ”Demokratian”, joka on todellisuudessa näennäisdemokraattista rikkaan yläluokan valtaa. Kuinka kauan luokkavihollisen juoksupojan eli poliisin mielivalta saa jatkua? Väittäisin, että poliisin korrektiussä ja jenkkiläisissä elokuvissa että suomalaisessa tv-ohjelmassa Poliisit on aika ulkukullattua propagandaa.

Kapinalliset nuoret saattavat

sanoa ostarilla, että ”poliisi on fasisti”. Mielestäni tuossa lauseessa on aika paljon perääkin. Se pätee myös Suomessa, jossa maamme turvallisuuspoliisi oli aikanaan jopa yhteistyössä natsi-Saksan Gestapo-poliisin kanssa. Mielestäni suomalaisen poliisin yhteistyö äärioikeistolaisen hirmuhallinnon kanssa on paljon vakavampi juttu kuin vaikkapa kuokka-, kiakko- ja luokkavierasjuhliissa melakoitsijoiden aiheuttama ajoittain jopa harkitsematon tuho.

Luettavia kirjoja

Kirjalukuvinkki: Oula Silvennoinen, ”Salaiset aseveljet”, Otava 2008. Silvennoisen väitöstutkimus ”Salaiset aseveljet: Suomen ja Saksan tur-

vallisuuspoliisiyhteistyö 1933-1944” perustuu etsivän keskuspoliisin ja valtiollisen poliisin arkiston analyysille.

Annan toisen hyvän kirjalukuvinkin: Tiedekustantaja Vastapainon kustantama ”Kuokkavieraiden pidot”. Kirja kertoo erilaisista marginaaliryhmistä kuten köyhistä, työttömistä, prostituoiduista, nuorisohuligaaneista, mielenterveysongelmaisista, vammaisista ja venäläisistä maassamme sekä näihin ryhmiin kohdistuvasta vihapuheesta ja luokkasorrosta.

Sana ”kuokkavieras” on mielenkiintoinen. Se kertoo jo nimen perusteella yhteiskunnan marginaalista. 1990-luvulla järjestettiin kuokkavierasjuhlia linnan juhlien yhteydessä. Ne paisuivat jopa yhteenot-toihin poliisin kanssa. Myös Suomessa on ollut oikeustapauksia poliisin mielivallasta. Tosin väittäisin, että enimmäkseen kanteluiden muodossa. Myös laittomat kotietsinnät Suomessa ovat puhutta-

neet. Niistä on tehty kanteluita sekä valituksia ja niitä on käsitelty jopa ihmisoikeustuomioistuimessa. Tutustuminen oikeuskäytäntöön avartaa.

Millainen poliisi?

Smash ASEM -mielenosoitus (2006) herätti mielenkiintoisen kysymyksen, onko suomalainen poliisi enää ”humaani, demokraattinen ja pohjoismainen” vai onko se historiamme valossa koskaan edes ollutkaan? Tapaus johti kymmeniin kanteluihin oikeusasiamiehelle, joka totesi poliisin toimineen väärin. Lue lisää.

Tulen seuraavaan analyysiin johtopäätökseen. Ostariteinien kapinahuuto ”poliisi on fasisti” on enemmän yhteiskuntakriittistä vakavasti otettavaa yhteiskuntatiedettä kuin ”huonon kotikasvatuksen” saaneiden teinien kapinahuuto.

Henri Autero

Tukea Kansanäänelle

Hannu Kautto 60 e, Heikki Männikkö 33 e, Kai Kontturi 50 e, Paavo Junttila 200 e, Esko Rintala 30 e, Kalevi Wahrman 50 e, Kaija Siippainen 44 e, Juhani Tanski 213,20 e, Paavo Heikkinen 122 e, Heikki Ervasti 60 e, Tarja Männikkö 33 e, Eira Kärki 25 e, Jaakko Ahvola 30 e ja Leipäpappi 15 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: RA/2016/396

Demokraatit ja publikaanit

Venäjä on kutsunut Nato-maita yhdessä Suomen ja Ruotsin kanssa Moskovaan neuvottelemaan Itämeren alueen turvallisuudesta. Itämeren alueen sotilaallinen turvallisuus paranisi kyllä ihan itsestään, kun isäntämaa veisi sotatyökalunsa omalle mantereelleen. Suomi päättää ihan itsenäisesti kysyä Naton isäntämaalta USA:lta onko Suomen soveliasta matkustaa Moskovaan.

Suomalaisilla on nyt ongelmana keneltä kysyä neuvoa suhtautumisessa USA:n tuleviin presidentinvaaleihin. Ehdokkaina on kaksi toistaan hurskaampaa kristittyä. Hillary Rodham Clinton ilmaisi kristilliset tunteensa hihkuksaan riemusta, kun Libyan johtaja Muammar Gaddafi tapettiin vuonna 2011 televisiokameroiden edessä.

Tasavaltalaispuolueen ehdokas Donald Trump aiheuttaa Suomen publikaanien puolueessa-

kokoomuksessa epä tietoisuutta keneltä kysyä ihan itsenäisesti neuvoa presidentin vaaleissa, kun oman veljespuolueen itsenäisen ehdokas julistaa omaa kristillisyyttään kieltämällä muslimien tulon demokratian kotimaahan USA:han ja uhkaamalla rakentaa läpipääsemättömän muurin Meksikon rajalle.

USA:lla, joka on kovin huolissaan Krimin niemimaan liittymisestä Venäjään, on omakohtaista kokemusta alueiden liittymisestä hallintaansa. Panaman kanava-alueen siirtyminen takaisin USA:n komentoon ei ole vuosisatojen takainen tapahtuma. "Kansainvälinen yhteisö" ei ollut asiasta moksiskaan. Vanhempaa perua on New Mexico. Vähemmällä aitariu'ulla Trump selviäisi siirtämällä rajan Meksikon eteläpuolelle. Ja lisäämällä sanan "Vielä uudempi Meksiko".

Viljo Heikkinen
Lapinlahti 3.8.2016

Larmo Lehtola in memoriam

Larmo Lehtola syntyi 19.9.1953 Helsingissä ja kuoli 1.8.2016 Helsingissä, kun hänen sydämensä petti. Käytyään koulunsa hän työskenteli pitkään Valtion teknillisen tutkimuskeskuksen VTT Graafisessa laboratoriossa GRA. Samassa talossa oli myös Teknillisen korkeakoulun TKK Graafisen tekniikan laboratorio PKG.

VTT/GRA:n ja TKK PKG:n henkilökunnasta järjesti 1970-luvulla pikujouluja, kesäkauden avajaisia ja lopettajaisia sekä sieniretkiä. Larmo ja muutamat muut tekivät moniin tilaisuuksiin mainioita sketsejä ja muuta hauskaa ohjelmaa. Taval-

lisina työpäivinä Larmolla oli aina jotain hauskaa tai myönteistä sanottavaa päivän piristykseksi. Hänen ja muiden työntekijöiden välille kehittyi lämmin ystävyys.

Larmo oli tekemässä Graafisen Tutkimuslaitoksen (VTT/GRA ja TKK/PKG) henkilökunnan lehteä GRAMOFONI, jonka nimen hän keksi. Lehti oli 1980-luvun alussa ulkonäöltään vaatimaton. Mikrotietokoneiden, taitto- ja julkaisuohjelmien kehittyessä Larmo teki typografisesti tyylikkääntä kansia ja hienoa taittoa lehtiin ja muihin julkaisuihin.

Laboratorioiden soitto- ja laulutaitoiset työntekijät perustivat yhtyeen Logout, jossa Larmo (kitara ja laulu) oli mukana. Larmo sanoitti ja sävelsi lauluja. Bändi harjoitteli työpajassa. Jäähyväiskonsertti eläkkeelle siirtyvälle siivoojalle oli liikuttava. Hän sai tilaisuuden tallennettuna C-kasetille. YouTubeen on tallennettu Logoutin 1988 soittamia kappaleita videoituna. Ne löytyvät hakusanoilla Lar-

mo Lehtola tai Teuvo Leppänen. **VTT irtisanoi 1990-luvun laman aikana kymmeniä työntekijöitään, siinä luvussa oli Larmo.** Hän oli "uudelleen sijoitettavien" joukossa ja työskenteli jonkin aikaa VTT:n päärakennuksessa. Sitten Larmo pääsi Helsingin kauppakorkeakoulun AV-keskukseen mielekkääseen työhön. Valitettavasti sairauskohtauksen jälkeen Larmo joutui jäämään pitkälle sairauslomalle ja sitten sairauseläkkeelle.

Kävin silloin tällöin tapaa massa Larmoa hänen kotonaan. Meillä oli tapana käsitellä Suomen tilannetta kriittisesti ja laittaa Suomen asiat kuntoon. Sen jälkeen pohdimme maailman tilaa. Usein sattui vierailun aikana tulemaan televisiosta huippu-urheilua, jota seurasimme taustalla. Ihmettelin välillä, jos mielestäni sattui kummallista jossain pelissä. Larmo selitti heti, mistä tapaus tai tilanne johtui. Hän hallitsi kaikkien pelien säännöt.

Larmo oli yhteiskunnallisesti tietoinen. Hän ymmärsi työn ja pääoman välisen ristiriidan. Hän käsitti selvästi, kuinka Suomen hallitukset huononsivat työväen asemaa. Tekninen avustaja Larmo Lehtola kannatti Suomen Työväenpuoluetta STP ja tuki säännöllisesti taloudellisesti Kansan ääni lehtiä. Hän oli STP:n ehdokkaana eduskunta-, kunta- ja HOK-Elanon edustajiston vaaleissa vuosina 2007-2015. Larmo oli Suomi-Korea-Seuran jäsen.

Larmo, lepää rauhassa!
Hannu Kautto

"Marxilainen pyhäkoulu" jatkuu

Työväenluokan toiminnalle tieteellinen maailmankatsomus antaa pitkän aikavälin suunnan. Se on yhtenäisen toiminnan perusta ja auttaa jäsentelemään oikein ajan kysymyksiä. Siksi tutkimme marxilaista maailmankatsomusta sunnuntai-iltaisin Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00.

Kokoonnumme seuraavan kerran su. 9.10.2016. Keväällä saimme valmiiksi dialektista materialismia käsittelevän vihikosen ensimmäisen painoksen. Käsittelemme myös edelleen historiallista materialismia. Nyt syksyn ja loppuvuoden aikana jatkamme historiallisen materialismin käsittelyä ja syvennämme historiallisen materialismin opintoaineiston tuottamiseen liittyviä tietoja. Tarkoitus on saada se valmiiksi v. 2017 alkuun mennessä. Syyskauden ensimmäisessä opin-toi-llassa aiheesta **"Kapitalistinen luokkayhteiskunta ja sen dialektinen kehitys"** alustaa **Juha Kieksi.** Tämän jälkeen kokoonnumme loppuvuoden aikana seuraavasti: su. 23.10.-16, su. 6.11.-16, su 20.11.-16 ja su. 11.12.-16

Sopivia perusteoksia historiallisen materialismin ja tämän aiheen opiskeluun ovat mm. seuraavat teokset: Marx ja Engels: **Kommunistinen manifesti**; M.Iovtšuk, T. Oizerman, I. Štšipanov: **Filosofian Historia** (Progress, 1982); Viktor Afanasjev: **Filosofian alkeet** (Progress, 1976); siv. 182-217; **Marxilais-Leniniläisen filosofian perusteet** (Progres) siv. 333-355; Nevalainen- Peltonen: **Kansantaloustiede.**

Järj. Kommunistien liitto ja DSL.

Yhteistyöseminaari

Työkansan yhteistyöllä uusliberalismista kansanrintamaan. Tavoitteet ja menetelmät.

Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 la. 1.10.2016 alk. klo 12.00

Järj. STP:n ja Kansan äänen järjestöt; tervetuloa

Suomen Työväenpuolueen jatkoliittokokous

Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, Helsinki: la. 1.10.2016, klo 11.00
Esillä järjestäytyminen ja talousasiat, Tervetuloa

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja

<http://uutisiapohjoiskoreasta.blogspot.fi/>
<http://heikkimannikko111.puheenvuoro.uusisuomi.fi/>
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<http://antifasistit.blogspot.fi/>
<https://www.facebook.com/kalevi.wahrman>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki

sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi

<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>

Danske Bank FI47 8000 1770 6264 72

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu

<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni

<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry.

<http://www.kommunistienliitto.com>

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!

www.jucheaate.com

juche.aate@saunalahti.fi

puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan

<http://www.kominform.eu/>

Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

EVKR toimii

EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunnan kokous pidetään maanantaina 3.10.2016 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 alk. klo 17.00. Kokouksessa käsitellään syksyn toimintaa sekä poliittista ja järjestöllistä tilannetta. Käsitellään mm. tes-tilanne, SOS hallituksenpolitiikka ja arvioidaan EU-politiikan vastaisen yhteistyön kehittämistä.

Kouksen yhteydessä käsitellään myös Kansan äänen marras-joulukuun numeron (5/16) valmisteluun liittyviä kysymyksiä. Kokoukseen ovat tervetulleita EVKR:n johtokunnan ja KÄ:n toimituskunnan jäsenten ohella kaikki Kansan äänen toimittajat ja avustajat.

SFT toimii

Syyskauden ensimmäinen opintoilta ma 12.9 KTP:n toimistossa, Tikkuraitti 11A 3 krs. klo 17.00. Käsitellään Suomen vanhan työväenliikkeen historiaa vanhan Sosialidemokraattisen puolueen Oulussa 1906 pidetyn puoluekokouksen jälkeen. Opastus paikalle: Timo Nieminen, puh. 050 359 0109

Äänioikeusuudistus 110 vuotta – tapahtuma la 1.10 Lahdessa kaupungin pääkirjaston tiloissa. Juna-aikatauluista ja tarkemmasta ohjelmasta tullaan tiedottamaan lähempänä tapahtumaa.

Tiedustelut: Timo Kangasmaa, timo.kangasmaa@hotmail.com

Kansanääni

Helsingin lähiradiossa

100,3 MHz

Kansan ääni kuuluu ohjelma joka kuun 1. keskiviikko klo 19.00

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP, EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasismien vastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 0,50 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI08 5541 1420 0279 66

PAINOPIIKKA:

Botnia Print Oy

ISSN-TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

Viikingit Suomen Hämeessä

Historia on mielenkiintoinen ala. Seurailen mielelläni menneitä tapahtumia ja katselen historiallisia paikkoja ja esineitä kiinnostuksella. Niinpä kävin Gävlen Pyhän kolminaisuuden kirkossa katsomassa sen pääoven sisäpuolella olevaa riimukiveä. Kun luin tekstiä, niin hämmästyin, sillä siinä mainittiin Häme. Riimukivet pystytettiin kaatuneille viikinkien päälliköille ja omaisille. Näin oli tämänkin tekstin laita. Se kertoi viikinkien Hämeen matkasta vapaasti käännettynä: Brusi pystytti tämän kiven veljelleen Ilhipille. Ilhip kuoli Hämeessä (Tafaisteland). Hän oli matkustanut Frögerin kanssa. Auttakoon Jumala ja Äiti-jumala hänen sieluaan. Sven ja Asmund kaiversivat riimit. Brusilla oli maan johto veljensä jälkeen.

Asmundista tiedetään, että hän oli Ruotsin ensimmäinen taiteellisen tason riimimestari. Häneltä on jäänyt useampi riimukivi. Kolme niistä on Valbossa. Asmund Käresson oli maassa viikinkikuningas Emund Vanhan aikana ja kuoli Englannissa luostarissa 1070.

Ryöstöretki Hämeeseen

Ilhip oli siis kaatunut Hämeessä ja oli ollut ruotsalainen viikinkipäällikkö. Oliko kyseinen henkilö mukana viikinkien viimeisessä suuressa ryöstöretkessä, joka suuntautui Hämeeseen vuonna 1050? Tietojen mukaan suuri viikinkilaivasto tuli Hämeeseen 200 aluksen ja 2000 miehen voimalla. Tarkoituksena oli ryöstää hämäläisten soopelinnahkavarastot ja saada Häme Ruotsin valan alle.

Koko matkan päällikkönä oli yllämainittu Fröger, jonka nimestä on eri muunnoksia kuten Freygeir, jota Suomessa käytetään. Hänestä on olemassa ainakin kuusi riimukiveä. Brusi oli varapäällikkö ja kolmas päällikkö oli Egil. Freygeirilä oli 40-50 miehen lohikäärmealaiva, jota muut alukset seurasivat.

Mukana oli tanskalaisia ja

Suomessa joukkoihin liittyi ahvenanmaalaisia, rantaruotsalaisia ja hämäläisiäkin. Alukset nousivat Kokemäenjokea pitkin. Nokialla pienempien uiskojen avulla yllätettiin hämäläiset vartijat ja saalis vietiin mukana. Saalis oli arvokas, sillä yhdellä soopelinnahalla pystyi ostamaan ison tilan ja ratsun itselleen. Laivat pakenivat Pyhäjärvelle Odinin korppilippujen liehuessa. Hämäläisten vastarinta oli aluksi vähäistä, sillä asukkaita ei ollut paljoakaan Hämeessä, ehkä 20 000 asukasta. Mutta se ei estänyt hämäläisiä jahtamasta viikinkejä. Kaikki kynnelle kykenevät lähtivät huonosti aseistautuneina ajamaan heitä takaa.

Viikingit tunsivat hyvin Hämeen kauppa- ja vesitiet, sillä rauhallista kauppaa oli tehty jo pitkänkin aikaa. Mutta Freygeir teki virheen jakamalla joukkonsa kahteen ryhmään. Toista ryhmää johtivat Brusi ja Egil. Viikingit havittelivat Tourunmäen turkisvarastoja.

Ansa viikingeille

Kyllönkoskella olevalle koskelle tekivät hämäläiset loukun. Veteen asetettiin teräviä seipäitä, vedettiin niiniköysiä joen yli ja kuusia kaadettiin

Kuva: Esa Salomaa

Gävlen Pyhän kolminaisuuden kirkossa säilytettävä riimukivi, jossa kerrotaan viikinkien Hämeen sotaretkestä vuonna 1050

esteeksi. Viikingit osasivat odottaa sitä. He tiesivät, että siitä paikasta oli mentävä nopeasti läpi, mutta alukset jumittuivat esteisiin. Päällikkö Egil hyppäsi raivoissaan rantaan ja sai karhukeihään mahaansa ja menehtyi. Hämäläiset heittivät palavia esineitä laivoihin, jotka tervattuina syttyivät helposti.

Brusi päätti perääntyä, vaikka hämäläisiä oli viitisenkymmentä ja tuhatkunta viikinkiä veneissä. Tukeva kettinki esti etenemisen. Brusi sai joukot Haaksivalkamaan, mutta jäi siellä pussiin. Siellä oli kovat taistelut, sillä mistään Hämeestä ei ole löytynyt niin paljon taisteluihin liittyvää materiaalia. Brusi sai avukseen naissotilaan, Brynhildin. Hänen avullaan viikingit pääsivät Suolijärvelle.

Freygeirin matka oli yhtä epäonnistunut. Turkisvarastot pysyivät hämäläisten hallussa. Viikingit pakenivat Hämeenlinnan kautta Porvooseen tuhoten asumuksia matkallaan ja sieltä Suomenlahdelle. Heitä ajettiin koko ajan takaa. Freygeir sai nuolen jalkaansa ja menehtyi vammaansa Saarenmaalla. Hämeen valloittaminen siirtyi sadaksi vuodeksi eteenpäin ja viimeinen suuri viikinkiretki Suomeen oli ohi.

Gävlen lähistöllä on toinen riimukivi, jossa lukee: Egil kuoli Hämeen kapeikossa. Senkin kiven pystytti Brusi. Nämä riimukivet ovat vanhimpia kirjoitettuja mainintoja Hämeestä. Ken on kiinnostunut koko tarinasta, voi katsoa tekstiä seuraavasta osoitteesta: <http://blog.kansanperinne.net/2011/11/viikinkien-sotaretki-hameeseen-vuonna.html>. Siitä olen lainannut aineistoa.

Esa Salomaa

Kuva: Heikki Männikkö

Valloittajat ovat käyneet Hämeessä muulloinkin. Kuvassa Alvettulan vanha silta. Se ylittää Ilmoilanselältä Hauhonselälle laskevan joen. Tästä 10 km pohjoiseen Laitikkalan kylän lävitse virtaa Kyllönkoski, jonne hämäläiset laittoivat viikingeille ansan. Kuvan väylän viikingit joutuivat ohittamaan paetessaan Hauhonselän, Roineen ja Pyhäjärven kautta Tuuloksen Suolijärvelle, jossa Haaksivalkamassa käytiin iso taistelu. Lähes 900 vuotta myöhemmin sillan itäpäässä (oik.) saksalaiset valloittajat pidättelivät konekivääriensä turvin punaisia. Sillan länsipuolelle oli pakkautunut 5000 siviilipakolaista, jotka pyrkivät turvaan Venäjälle. Saksalaisten konekivääritulen johdosta punaiset eivät päässeet ylittämään siltaa, kunnes paikalle saapui punaisten Valkeakosken naiskomppania, joka suojatulen turvin ylitti sillan (Katso KÄ3/13). Tänäpä on vaarassa, että tämä historiallinen muistomerkki puretaan, kun SOS-hallituksella ei löydy varoja sen kunnostukseen.

Viikinkiaika ja historiallinen materialismi

Tanskan valtio muodostui v. 850-1050. Riben tuomiokirkko rakennettiin noin v. 1000. Silloin työstä syntyi sen verran lisätuotetta, että alueen talonpoikien selkänahasta voitiin kiskoa varat kirkon rakentamiseen ja valtiollisten laitosten ulottamiseen alueelle. Rikkaimmat talonpojat ja ylimykset eivät tyytyneet tuotantovoimien hitaaseen kehitykseen, vaan käyttivät kasaamaansa omaisuutta varustamalla venekuntia ryöstely- ja kauppatarkoituksiin. Näin alkoivat viikinkiretket ensin Tanskasta käsin. Ruotsissa tuotantovoimien

kehitys ylsi 100-200 vuotta myöhemmin tähän vaiheeseen. Tanskan tapaan myös Ruotsista lähdettiin kesäisin ryöstely- ja kauppatarkoituksiin. Ruotsiin syntyi kolme ”kuningaskuntaa”, Swea, Göta ja Tala, jotka myöhemmin yhdistyivät Ruotsin valtioksi. Samoin tapahtumat etenivät vähän myöhemmin Norjassa. Kehityksen eriaikaisuus Tanskassa, Ruotsissa ja Norjassa johtui niiden erilaisesta maantieteellisestä mahdollisuudesta tuottaa lisätuotetta. Suomessa se oli vaikeinta ja siksi Suomi jäi Ruotsin ”jalkoihin”. Suomessa oli kehityksessä kaksi aluetta, Varsinais-Suomi ja Häme, joihin olisi voinut kasvaa hal-

linnolliset keskuskeskukset. Hämäläisten vastarinta Frögerin johtamille Swean viikingeille osoittaa alueen väestön kyenneen organisoimaan laajalla alueella vastarintaa. Orastava valtiollinen kehitys ja työn lisätuotteen syntyminen olivat täälläkin alullaan. Aika ei kuitenkaan riittänyt. Historian tutkiminen perustuu marxilaisilla historiallisen materialismin soveltamiseen. Tämä on pohjana myös nykypäivän johtopäätöksille. Tätä opiskelemme syksyn kuluessa marxilaisessa pyhäkoulussa. Seuraava tapaaminen 9.10.-16 klo 17.00 Hermannin kerholla.

Kapitalistinen Eurooppa sai kolauksen

Eurooppa on kapitalistinen. Kapitalismin edunvalvojina toimii erilaisia oikeistolaisia puolueita joilla on sama tavoite – ylläpitää järjestelmää. Ihmisiä harhauttaakseen oikeistoon on synnytetty puolueita eri variaatioin – on muka tarjolla vaihtoehtoja. Oikeisto on ollut niskan päällä Euroopan unionissa melko kauan – valta on sokaissut. Varsinkin kun sosialidemokraatit ovat myötäilleet vallassaolijoita.

Työttömyys kansojen keskuudessa on kasvanut, se on pantu merkille vallan kammareissa. Rajua työttömyyttä, köyhyyden lisääntymistä, eriarvoisuuden kasvamista ja muita tavallisiin ihmisiin kohdistuvia toimia on ollut vaikea selittää. Mitä siis tehdä, ettei kapitalistisen järjestelmän uskottavuus kansojen keskuudessa leviäisi ja olkapään takana kummitteleva sosialismin haamu ei nostaisi päätään?

Tarjotaan järjestelmän sisällä rakenteellisia korjausliikkeitä. Ihmiset saavat valita minkälaisia muutoksia he haluavat. Vaihtoehtoja tarjoavat maltillinen oikeisto, keskustaoikeisto, ääri-oikeisto. Ero eurosta, ero koko EU:sta, pysyä EU:ssa tai eron myötä yhteistyökuviot EU:n kanssa. Vielä kun EU:n sisältä kerrotaan kuinka on tehty virheitä ja ne aiotaan korjata ja toimia enemmän EU:n kansalaiset huomioiden, niin vaihtoehtoja onkin yllin kyllin. Näin hieno ja upea on kapitalistinen järjestelmä, se kykenee tarvittaessa tekemään korjausliikkeitä ja uusiintumaan.

Englannin äänestyksellä eroamisesta EU:sta haluttiin näyttää, että Euroopan unioni ei ole vankila tai pakkovalta. Järjestettiin oikeistopuolueiden jäsentenväliset kisat, ei suinkaan äänestetty kapitalistisen järjestelmän uskottavuudesta. Vaalituloksen selvittyä, oikeisto vielä hämmensi tilannetta, kun osa katsoi muka kansan äänestäneen väärin ja osa taas kertoi, kuinka upeasti demokratia Euroopassa toimii.

Hienoa oli kuinka ihmiset uskalsivat uhmata vallassaolijoita, vaikka todellisuudessa he eivät äänestäneet muutoksesta murtaa kapitalistinen järjestelmä ja halun luoda uutta. Haluan kuitenkin uskoa, että Englannin äänestyksellä kylvettiin vallankumouksen siemen Eurooppaan.

Euroopan vasemmiston on tässä ja nyt kerrottava kansalaisille ympäri Eurooppaa, että kapitalistinen järjestelmä huojuu jo. Euroopan vasemmiston tehtävä ei suinkaan ole asetella tukipilaria kapitalistisen järjestelmän ympärille vaan huojuttaa lisää niin, että saadaan se kokonaan romahduttua.

Kapitalistisen järjestelmän romahdusta ei varmaan tehdä kertarysäyksellä, eikä ole viisastakaan. Vanha valta on murrettava mahdollisimman vähin vaurioin – kuitenkin kapitalistiset kahleet katkomalla. Kuinka se toteutetaan käytännössä, siinä sitä eurooppalaisella vasemmistolla riittää työsarkaa.

Hannu Tiainen
30.6.2016

Kuka rankaisee sotarikollisia?

Jartsev on seurannut Kansan äänen kirjoittelua nyt joitain vuosia. Siellä on pitkiäkin kirjoituksia, joita kaikki eivät ehkä kykene lukemaan ja saattavat siksi myös niitä kritisoida. Kuitenkin tarvitaan myös tällaisia asian tuntijoiden kirjoituksia, joissa asiat selvitetään perin pohjin. Yksi todella hyviä kirjoitussarjoja oli dosentti Pertti Multasen Lähi-idän tapahtumia ja niiden syitä selvittelevä kirjoitus. Se oli todella selventävä, jota voi suositella kaikille. Sen avulla voi hyvin peilata vaikkapa Libyan tapahtumia.

Seurasimme äsken uutisia taisteluista Sirtessä Välimeren rannalla. Nyt vuosia Gaddafin ja Libyan tuhoamisen jälkeen - joka oli rauhallinen afrikkalainen hyvinvointivaltio - maahan ei ole saatu järjestystä. Muistamme pilkan, jonka tiedotusvälineet viisi vuotta sitten kohdistivat Gaddafiin, kun hän väitti Al-Qaidaa Libyan levottomuuksien aiheuttajaksi. Nyt voimme ky-

syä oliko Gaddafi sittenkään väärässä? Käyttivätkö lännen rikolliset Al-Gaidaa välikappaleenaan?

Rikollisia tulee rangaista. Kuka rankaisee Libyan tuhoajia ja Gaddafin murhaajia, jotka saattoivat afrikkalaisen hyvinvointivaltion tuhon partaalle? EU oli Libyan tuhon takana, kun YK:n päätös ”lentokiellosta” muuttui operaatioksi Libyan hallinnon syrjäyttämiseksi. Meidän YLE tuki operaatiota. Jartsev seurasi silloin Pekka Haaviston haastattelua, jossa hän selvitti, miten paha ihminen Gaddafi on. Tällä disinformaatiolla oikeutettiin Gaddafin tuhoamista.

Katsokaa uutinen Kansan äänen (6/15) takapalkista. Sama Pekka Haavisto tuki Libyan tuhoamista eikä Suomen hallitus asiaa vastustanut. Kuka tuomitsee joskus Suomen hallituksen ja ne monet yksityiset päättäjät, kuten Pekka Haavisto, Libyan tuhoamisesta ja satojen tuhansien ihmishenkien menettämisestä? Sitä kysymme. Jartsev

DIALEKTISEN
MATERIALISMIN
PERUSTEET

Opintoaineisto tilattavissa mm. Juha Kleksin kautta (juha.kleks@sau-nalahti.fi). Lisätietoja: <http://www.kommunistienliitto.com/>

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 6/16, joulukuu 2016-tammikuu 2017, 15. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Sote-hölmöily peruutettava lopullisesti !

Joukkovoiman tapahtumassa 3.9.2016 muistutettiin SOS-päättäjiä. Yhteiskunnan terveyspalveluihin kohdistettujen varantojen siirtoa kapitalisteille ei hyväksytä

RAHAA PERUSTURVAAN
EI ASEISIIN !

Maidontuotanto yhteiskunnallistettava s. 3
Eläkeläisten noustava kapinaan s. 6
Kaikki vielä elossa s. 7
Kaksinkertainen zombi s. 9
Fidel in memoriam s. 11
Junamatka Sotshiin hieno kokemus s. 12
Suomen itsenäisyyden alkutaipaleella s. 15
Mitä voimme odottaa Trumpilta s. 15

Seurauksena kovasta EU-suuntauksesta "Sote-uudistus" on nyt johtamassa peruuttamattoman kielteisiin seurauksiin. Vanha kunnallinen itsehallinto romutetaan. Kunnilta otetaan 60 % päätösvallasta. On nähtävissä Sote-palveluihin kohdistuva ryöstökapitalismi ylikansallisten terveysalan yritysten valmistautuessa jakamaan julkisia varantoja. Valvonta heikkenee ja kansa häviää. Näemme mitä on tulossa. "Sote-uudistus tulee peruuttaa."

Katso sivut 4 ja 5

Eläkeläisten noustava puolustamaan etujaan

Tulevaan soteen ovat tyytyväisiä vain suuryritykset, ylikansalliset terveysalan yritykset ja heitä palvelevat poliitikot. Kuva joukkovoiman 3.9.2016 mielenilmauksesta.

Eläkeläiset koottiin 8.10.2015 Helsinkiin "vastustamaan leikkauksia". Heitä harhautettiin. Johtajat puhuivat tuntikaupalla. Ainoaksi sanomaksi jäi, että "leikata pitää mutta oikeudenmukaisesti." Tänäpäin mm. STTK puheenjohtajansa johdolla vastustaa siirtymistä taitetusta indeksistä ansiaindeksiin. Sanotaan sen lisäävän eläkemenoja. Niitä juuri tuleekin lisätä. Nykyisen lain aikana työeläkkeet laskivat palkkatuloihin verraten 60 %:sta lähes 40 %:ttiin. Eläkeläiset köyhtyvät. Se tulee estää.

Katso sivut: 6 ja 7

Porvoon Hamari osa Suomen itsenäistymiskehitystä

Pak Myong Cuk ja hänen seurueensa tutustuivat Suomen historiaan Hamarin laiturilla, jonka jälkeen selostus jatkui Porvoossa.

Ensi vuonna Suomi täyttää 100 vuotta. Mikä on Suomen oikea itsenäisyyspäivä? Ensimmäinen itsenäisyysjulistus annettiin v. 1788 Paason talossa. Toinen itsenäisyyspäivä voisi olla 18.7.1917, kun työväen voimin hyväksyttiin valtalaki vallan siirtämisestä eduskunnalle. Työväki ajoi itsenäistymistä. Myös Porvoon Hamarilla oli pieni osa itsenäistymisessä. Hamarin laiturilla korealainen tutkija Pak Myong Cuk hymyili kertoessamme Suomen ja Korean kuuluneen vähän aikaa samaan valtioon.

Katso sivu: 15

Sivut 2-3

- Täyskäännös kurjistamista ja sotaa vastaan
- Keinottelua vastaan Venezuelassa
- Uusi hallintotapa
- Maidontuotanto kansallistettava
- Ollako vai eikö olla

Sivut 4-5

- Ei kurjuutta kummempaa
- Työväenluokka ja työväen johtajat
- Sote-uudistus pysäytettävä
- Maakuntahallinnon vaaleista sirkuksuvia
- Uhkakuvat ennen EMU:a

Sivut 6-7

- Eläkeläisten noustava puolustamaan oikeuksiaan
- Kaikki elossa
- Pankit-verenimijät

Sivut 8-9

- Mediasta poimittua
- Reino Welling 75 vuotta
- Juhani Tanski 70 vuotta
- Heikki Männikkö 70 vuotta
- Tommi Lievemaa 50 vuotta
- Kaksinkertainen zombi

Sivut 10-11

- Suomen työkansalle hyvää uutta vuotta
- Fidel Castro in memoriam

Sivut 12-13

- Junamatka Sotshiin oli hieno kokemus
- Erdoganin islamilainen Fasismi pysäytettävä

Sivut 14-15

- Ruoka- ja lääketieteellisyys hallitsevat ihmisen valintoja
- Kuka tai mikä Suomea uhkaa
- Hamarin paikka Suomen itsenäistymiskehityksessä
- Itsenäistymisajatuksen alkuvaiheista ja Y.M. Sprengtportenista
- Miten porvarit historiaa vääristelivät

Sivut 16-17

- Kiasman tapahtuma: on haastettava vallitseva talousjärjestys
- Mitä voidaan odottaa Trumpilta

Sivut 18-19

- Työkansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Luokkataistelun kysymyksiä
- Hankkikaa työläisen käsikirja
- Vasemmiston hylättävä konsensus
- Onko Venäjä kapitalistimaa

Kaikkien maiden proletaarit -
liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki 19.12.2016

Tarvitaan täyskäännös kurjistumisen
ja sodan torjumiseksi

Fidel Castron kuolemaa on kommentoitu kapitalistien hallitsemassa
valtamediassa enimmäkseen valheellisesti. On julistettu kuinka val-
lankumousjohtajan poismeno mahdollistaa "uudistukset" ja "muu-
toksen" Kuubassa. Toisin sanoen kaikkien ulottuvilla oleva maksu-
ton terveydenhuolto, koulutusjärjestelmä sekä köyhimpien maiden
auttaminen lähettämällä näihin lääkäreitä maksutta eivät kommen-
toijien mukaan enää sovi tämän päivän maailmaan ja vallitsevaan
kapitalistiseen ideologiaan. Uudistuksia ajavat edustavat muka vas-
tuullisuutta, vallankumouksen saavutuksia puolustavat taas romu-
koppaan joutavia ihanteita.

Tämän päivän kapitalismin vastuullisuutta ovat esimerkiksi veroparatiit-
sit. Näihin laillistettuihin rikollisuuden pesiin on kätkeyty maailman yhti-
steistä varallisuutta niin paljon, että niiden avulla voitaisiin muun muassa
moninkertaisesti toteuttaa YK:n vuosituhattavoitteet. On arvioitu, että jo-
pa puolet maailmankaupasta käydään veroparatiiseissa. Yksikään länsi-
mainen valtionpäämies ei kuitenkaan ole julistanut sotaa veroparatiise-
ja vastaan. Syykin on selvä: koko nykyinen globaali talousjärjestelmä pe-
rustuu niiden olemassaoloon, ja talouseliitin lisäksi monet valtopoliitikot
hyötyvät itse suuresti veroparatiisien palveluista.

Kuutisenkymmentä rikkainta ihmistä maailmassa omistaa yhtä
paljon varallisuutta kuin maailman väestön köyhempi puolisko
yhteensä, noin 3,5 miljardia ihmistä. Tämä on karua faktaa kapitalis-
min hallitsemasta maailmasta. Kuitenkin meille väitetään räikeän val-
heellisesti, ettei hyvinvointivaltioon ole enää varaa. Suomessa vallan-
pitäjien vastuullisuutta on se, että sosiaaliturvasta, vanhustenhoidosta,
terveydenhuollosta ja lasten opetuksesta leikataan jatkuvasti. Samaan
aikaan yhteisiä varoja valuu osinkoina maasta ulos joka vuosi miljarde-
ja euroja.

Eläkerahastoihin on kätkeytynä valtava määrä varallisuutta
samaan aikaan kun eläkkeitä on leikattu ja eläkeikää korotettu.
Eläkelakien heikentämisen ja rahastojen paisuttamisen perusteena on
käytetty Tilastokeskuksen hatusta tempaistuja väestöennusteita, joissa
jopa kuolleista heränneet ja maasta pois muuttaneet kuormittavat tu-
levaisuuden eläkejärjestelmää. Todellisuudessa eläkevaroja tarvitaan
höttörahalla pyörivien rahamarkkinoiden tueksi. Kun vielä 1990-luvul-
la eläkevaroista 90 prosenttia oli sijoitettuna Suomeen, on vastaava lu-
ku tänä päivänä enää 27.

Vastuulliset vallanpitäjät ja heitä palveleva media hehkuttavat
uusia hävittäjähankintoja valheellisen isänmaallisuuden, militaris-
min ja Venäjä-vihamielisyyden innoittamina. Suomella ei ole varaa hoitaa
vanhuksiaan, mutta meillä on tarvittaessa varaa hankkia minimissään
30 miljardia euroa elinkaarensa aikana maksavat uudet superhävittäjät
USA:sta. Suomesta on epädemokraattisin menettelytavoin ja kyseenalai-
sin sopimuksin tehty USA:n sotilaallinen vasallivaltio – aivan kuten aiem-
min Suomen alistuessa Saksan vasalliksi.

Politiikkaan on saatava täyskäännös. Nykyinen politiikka johtaa
kansalaisten syvenevään kurjistumiseen sekä pahenevaan sodanuhkaan.
On kyettävä luomaan nykyistä politiikkaa vastustavien voimien yhteis-
rintama, jonka tärkeimmät lähiajan tavoitteet ovat: irti uusliberalismista,
rauhan ja puolueettomuuden puolesta sotaa vastaan.

Toimituksen pääkirjoitus:
Tommi Lievemaa

Tilaan

Kansanään

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 20 €

☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etinimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilaus-
maksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan eh-
dottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehteä si-
nulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös sähköpostilla tilaukset.kansa-
naani@gmail.com.

Sadan bolivarin setelit poistettiin kierrosta Venezuelassa

Tiedämme, että työkansan vastustajat keinottelun ja taloudellisen sa-
botaashin keinoin vastustavat sosialistista kehitystä. Esimerkkejä täs-
tä nähtiin DDR:ssä, Neuvostoliitossa, Chilessä ym. Maduron johdolla tä-
tä torjutaan poistamalla kierrosta 100 bolivarin setelit

Venezuelan presidentti Nicolas Maduro ilmoitti 11.12.2016 hal-
lituksensa poistavan kierrosta maan nimellisarvoltaan suurim-
mat – 100 bolivarin – setelit tu-
kahduttaakseen Kolumbian suun-
nasta tapahtuvan valuuttakeinot-
telun. Sadan bolivarin seteli on
tästä lähtien arvoton ja sen käyt-
tö on mitätöity Venezuelan boli-
vaarisessa tasavallassa. Kansalai-
silla on aikaa tammikuun alkuun
vaihtaa sadan bolivarin setelin-
sä maan keskuspankissa. Sata-
nen korvataan nimellisarvoltaan
suuremmalla setelillä ja kolikoil-
la 15.12.2016 alkaen.

Tämä toimenpide on osa hallituk-
sen ponnistuksista Venezuelan va-
luutan ulkoisen arvon alentumisen
pysäyttämiseksi. Kotimaan valuutan
arvon alentuminen nostaa ulkomaile-
ta tuotujen tavaroiden hintoja. Boli-
varin arvo putosi viime marraskuus-
sa 55 % mustassa pörssissä.

Presidentti Maduro on syyt-
tänyt kolumbialaisia rikollisryh-
miä siitä, että nämä ovat saattaneet
Venezuelan inflaatiokierteeseen kul-
jettaessaan laittomasti maahan ra-
jan yli valtavia määriä 100 boliva-
rin seteleitä. Hänen mukaansa Ko-
lumbiasta johdetun kansainvälisen
mafian hallussa on osana käytävää
taloussotaa yli 300 miljardia boli-
varia.

Vuonna 2000 Venezuela ja
Kolumbia sopivat keskenään,
että bolivareja voidaan vaihtaa suo-
raan Kolumbian pesoihin ilman so-

vittelua dollarin kanssa. Vuodes-
ta 2013 lähtien, kun bolivar alkoi
menettää arvoaan, kolumbialai-
sesta rajakaupungista Cucutasta tu-
li laittoman valuutanvaihdon sol-
mukohta. Rajakaupungissa sadan
bolivarin setelistä maksettiin katu-
kaupassa 245 pesoa, vaikka Kolum-
bian keskuspankin virallisen vaih-
tokurssin mukaan 100 bolivarista
sai 30 000 pesoa. (1 VEF = 505,7 COF
13.12.2016)

Cucutassa huokealla kurssil-
la ostetut bolivarit vaihdettiin

sen jälkeen korkeammalla kurssil-
la maan keskuspankissa pesoihin
ja niillä ostettiin dollareita. Tästä on
kertynyt mafialle valtavia tuottoja.
Keinotteludollarit siirtyivät takaisin
Venezuelaan, jossa ne vaihdettiin
bolivareiksi mustassa pörssissä hui-
malla kurssilla. Keinotteluvoitoista
osa salakuljetettiin takaisin Kolum-
biaan ja osalla ostettiin valtion tuke-
mia venezuelalaisia tuotteita, jotka
taas myytiin hyvällä voitolla rajan
toisella puolella.

Järjestäytyneen valuuttakei-
nottelun kitkemiseksi Venezue-
la sulkee sen ja Kolumbian välisen
rajan. Presidentti Maduro on ke-
hottanut puolustusministeri Padri-
no Lopezia ja sisäministeri Nestor
Reverolia sulkemaan Venezuelan
rajat maalla, merellä ja ilmassa, jot-
ta vaihdetut 100 bolivarin setelit
pysyvät Kolumbiassa. Tiedustelura-
portin mukaan valuuttakeinotteli-
jat pyrkivät Cucutassa jo eroon 100
bolivarin seteleistä. Niitä myydään
alennettuun 70 bolivarin hintaan.

Suomennos:
Matti Laitinen

Lähde: Lucas Koerner 12.2.2016 ve-
nezuelanalysis.com

Uutinen

Radiossa kerrottiin päivänä
muutamana, että suuri osa suo-
malaisista kokee Venäjän tur-
vallisuusuhkaksi. Se on tosiaan
uutisen arvoinen havainto kun
kaikki vapaan tiedonvälityksen
ämyrit ovat vuosikausia julis-
taneet Venäjän laitonta Krimin
valloitusta.

Natsien propagandapäällikkö Jo-
seph Goebbels olisi varmaan tyy-
tyväinen seuraajiansa menestyk-
sestä, jos vielä huokuisi elävien
joukossa. Tämä sanataituri hallitsi
toistamisen merkityksen. Kansan-
joukkojen mielenhallinta on tär-
kein taistelulentä sodankäynnissä.
Niin sanottu yleinen mielipide
on saatava myönteiseksi "maan-
puolustukselle", ennen kuin pom-
mikoneet lähetetään "suojele-
maan" siviilejä.

Samat Vasemmistoliiton jäsenet
ja kannattajat, jotka on nyt saa-
tu pelkäämään Venäjää, eivät nä-
heet vaaraa, kun "kansainväli-
nen yhteisö", USA ja muut länti-
set demokratiat tuhosivat Jugos-
slavian, Irakin ja Libyan valtiot ja
uurastavat samoissa askareissa Af-
ganistanin ja Syyrian kimpussa.

Samat riippumattomat
Ilta-Sanomat ja Iltalehti osasi-
vat kertoa kristittyjen valtioiden
vapautusretkistä niin, ettei
Suomessa yhdenkään vasemmis-
tolaisen demokraatin herkkä mieli
häiriintynyt. Radio, TV ja lehdistö
noudattaa Saksan keisari Wilhel-
min journalistista ohjetta; "puhu-
kaa aina totta, ainoastaan totta,
mutta ei koskaan koko totuutta."

Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti, 10.12.16

Uusi hallintotapa

EU:ssa on käynnissä demokra-
tian delegitimointi eli mitätöinti.
Demokratia ei enää ole pel-
kästään kriisissä, vaan kyse on
järjestelmän muutoksesta. Uu-
si järjestelmä on nimeltään "go-
vernance" eli uusi hallinta- tai
hallintotapa. Siinä kansa on vain
yksi monista julkisen vallan auk-
toriteetin takaajista. Sen kilpai-
ljoina ovat markkinat, asiantun-
tijat ja "kansalaisyhteiskunta".
"Asiantuntijoita" ovat EU:n ko-
missio komissaareineen.

Vuoden 2007 Lissabonin sopi-
muksen ratifointia hidasti Irlannin
"väärä" kielteinen kansanäänestys-
tulos 2008. Uudessa äänestyksessä
2009 sopimus hyväksyttiin. EU ää-
nestyttää asioita uudestaan, kun-
nes tulos on mieluinen.

Päättäjistä on tullut kansan tuo-
mareita, kun he olivat toimineet
tähän asti äänestäjien valitsemi-
na. Ranskalaiset ja hollantilaiset
sanoivat 2005 ei EU:n perustuslaki-
sopimukselle. Jäsenvaltiot allekir-

joittivat 2007 Lissabonin sopimuk-
sen. Se astui voimaan 2009.

Ihmisoikeuksien yleismaail-
mallinen julistus toteaa, että "kan-
san tahto on hallitusvallan perusta"
ja että kaikki yhteiskunnan jäsenet
ovat kansalaisia, joilla on oikeus
osallistua kansan tahdon muodosta-
miseen. Niitä vastaan hyökätään
ideologisella rintamalla ja aseena
käytetään Euroopan rakentamisen
vaatimuksia.

Alain Juppé arvioi, että Rans-
kan tilanne ei ole "sovelias" kan-
sanäänestykseen EU:a koskevis-
sa kysymyksissä. Pääministeri Ma-
nuel Valls leimaa kansanäänestystä
ehdottavat henkilöt "noidan oppi-
pojiksi". Kun valtaeliitti ei ole varma
kansanäänestyksen itselleen myön-
teisestä tuloksesta, se jättää kys-
ymättä mielipidettä.

"Kansalaisyhteiskunta" ei pe-
rustu minkäänlaisiin edustuk-
sellisuus- tai legitimiyskriteerei-
hin. Sen monimuotoisuuteen sisäl-
tyy epätasa-arvoisuus. Kansasta tu-
lee yksi painostusryhmä muiden
joukossa, eikä sen asema äänestyk-

siä vieroksuvan EU:n kanssa ole
tasaväkinen. Uusi hallintakäytäntö
on siirtänyt kansan suvereniteetti-
periaatteen syrjään.

Perustuslakivaliokunta päät-
ti, että se ei laadi mietintöä Paavo
Väyrysen kansalaisaloitteesta kan-
sanäänestyksen järjestämisek-
si Suomen jäsenyydestä euroa-
alueessa. Aloite ei siis tule täysistun-
tokäsittelyyn, jossa kansanedusta-
jat olisivat keskustelleet aloitteesta
ja äänestäneet siitä. Valiokunta
katsoi, että aloitetta ei voitaisi
käsitellä, koska se koski Suomen
kansainvälistä sopimusvelvoitet-
ta, ja että aloite oli huonosti val-
misteltu. Nämä ovat verukkeita.

Jos hallitukset olisivat kan-
san tiukassa valvonnassa, ne
harjoittaisivat aivan toisenlaista
politiikkaa kuin nykyään.

Hannu Kautto

Lähde: Anne-Cécile Robert, Kan-
san ohittamisen taiteesta, Le Mon-
de diplomatique 6/2016

Kannattava maidontuotanto edellyttää yhteiskunnallista omistusta

Suomalaisen maatalouden kannattavuus on ollut huono koko EU-jäsenyytemme ajan. Valoa ei juuri ole tunnelin päässä, vaikka tilojen keskikoko onkin kasvanut huomasti koko EU-ajan. On epätodennäköistä, että suomalaista perheviljelmiin perustuvaa maataloutta saadaankaan kannattavaksi uusliberalismin oloissa. Maidontuotanto on perinteisesti ollut muuta maataloutta kannattavampaa. Nyt senkin kannattavuus on laskussa.

Maajussit kävivät 11.3.2016 Senaatintorilla muistuttamassa maksamattomista saatavistaan. Tunnuksissa heijastui kiukku. "Neljä maatilaa lopettaa joka päivä". Yrittäjätulo on puolittunut vuodessa 10000 euroon.

Venäjän talouspakotteet ajoivat EU:n maidontuotannon kriisiin

Maito on Euroopan tärkein maataloustuote, jonka osuus on 15 prosenttia kaikesta maataloustuotannosta. Keskimääräinen maitolitrin tuottajahinta EU:ssa on vuodesta 2015 pudonnut 14 prosenttia. Venäjän talouspakotteiden osuus kriisistä on merkittävä. Ennen tuontikieltoa Venäjä osti 13 prosenttia kaikesta EU:n maitotuotteiden viennistä. Suomen vastaava osuus on ollut jopa yli 40 prosenttia. Maitotalouden ongelmat ovat siis pitkälti EU:n jäsenvaltioiden itsensä aiheuttamia.

Eteläisemmän Euroopan maitotilojen ahdinkoon on vaikuttanut myös alhainen öljyn hinta, sillä öljyntuottajamaiden kysynnän lasku on tyrehtyttänyt viennin. Öljyn alhainen hinta on pudottanut

myös rehun hintaa, mikä on osaltaan lisännyt maidon ylituotantoa. Ylituotantoon vaikuttaa myös EU:n maitokiintiöiden poistaminen vuonna 2015. Tuotanto on omiaan keskittymään suotuisimmille alueille sekä Suomen sisällä että Euroopan laajuisesti.

Maatilojen kannattavuus Suomessa heikkenee edelleen

Luonnonvarakeskuksen arvion mukaan maatilojen keskimääräinen yrittäjätulo jää vuonna 2016 alle 10 000 euron. Yrittäjätulo kattaa enää 20 prosenttia tavoitteena olleista korvauksista viljelijäperheen työlle ja yritykseen sijoitetulle omalle pääomalle. Vuonna 2016 maatalousyrityksistä 38 prosentille ei jää yrittäjätuloa lainkaan eli kannattavuuskerroin jää negatiiviseksi.

Kannattavuuskerroin laske-

taan jakamalla maataloustulo yrittäjäperheen omien tuotannontekijöiden vaihtoehtokustannuksella ts. palkka- ja korkovaatimuksen summalla. Kun kannattavuuskerroin on 1,0, kokonaistuotto riittää kattamaan kaikki kustannukset ml. omien tuotannontekijöiden kustannukset ja yrittäjänvoitto on nolla.

Tuottajahinnat laskevat mutta tuotantokustannukset eivät

Vuosina 2015 ja 2016 lähes kaikkien maataloustuotteiden tuottajahinnat putosivat, mutta tuotantokustannukset nousivat noin kaksi prosenttia. Viljanviljelyn kannattavuus on lähellä nollaa jo kolmatta vuotta peräkkäin. Yrittäjätuloa jää tänä vuonna enää noin 1 000 euroa tilaa kohti. Viljatilojen osalta toimeentulo ei ole kuitenkaan niin riippuvainen maataloudesta kuin kotieläintiloilla. Viljailoilla käydään töissä tilan ulkopuolella tai harjoitetaan muuta yritystoimintaa maataloustuotannon ohella.

Lypsykarjatilojen kannattavuus on vuonna 2016 vuotta 2015 heikompi. Yrittäjätuloa jää 21 000 euroa ja kannattavuuskerroin on 0,24. Kannattavuuden heikkeneminen on seurausta erityisesti kustannusten kohoamisesta. Lypsykarjatalous on päätuotantosuuntana 15 prosentilla maatiloista, mutta se tuottaa tilojen yhteenlasketusta yrittäjätulosta yli 60 prosenttia. Maidontuotannon kannattavuus vaikuttaa merkittävästi koko maatalouden kannattavuuskehitykseen.

Maitotilojen koko kasvaa

Heikkenevään kannattavuuteen vastataan ns. toimintaa tehostamalla eli maitotilojen tapauksessa eläinmäärää kasvattamalla. Tietyn eläin-

määrän yli mentäessä tarvitaan useampi viljelijäperhe tai vierasta työvoimaa. Tällöin saadaan lisää vapaa-aikaa, mutta vierastyöläisen kuluihin menee maatalouden neuvontajärjestön laskelmien mukaan noin 20 lehmän tuotto.

Maitotilojen määrä on vähenyt ja koko kasvanut. Maidon lähettäjiä oli EU:iin liityttyä 32000 tilaa. Nyt tiloja on alle 8000. Maidontuotannon määrä ei kuitenkaan ole paljoa laskenut, sillä tilakoko on kasvanut. Maitotilalla on tällä hetkellä keskimäärin 40 lypsylehmää. On arveltu, että lähivuosina eläinmäärää pitäisi kasvattaa noin 200 eläimeen kannattavuuden saavuttamiseksi. Vastaavasti koko maatalouden työllisiä 1995 oli 141 000. EU aikana maatalouden työllisten osuus on puolittunut.

On selvää, että suuri tilakoon kasvu aiheuttaa ongelmia. Ennen kuin kannattavuus on päässyt sille tasolle, että tilalle voidaan palkata lisätyövoimaa, viljelijäperheen jaksaminen voi olla kovilla. Kuten tilastoista selviää, suuren työmäärän vuoksi viljelijän työstään saama tun-

tipalkka jää alhaiseksi, jopa pariin euroon.

Kohti yhteiskunnallista omistusta

Kannattava maitotalous edellyttää maitotalouden tukemista kaikissa teollisuusmaissa. Maataloustuella pidetään maataloustuotteiden hinnat alhaisena, mikä on tukea erityisesti suurpääomalle. Kapitalistin ei tarvitse tällöin maksaa korkeampia palkkoja työläisille, vaan se voi anastaa suuremman osan työläisen tuottamasta lisäarvosta itselleen.

Maidontuotannon osalta ollaan siinä tilanteessa, että yksityinen omistus ei voi enää tarjota kohtuullista työpalkkaa viljelijälle eikä ratkaista tuotannon ongelmia. Tilanne olisi ratkaistavissa siirtämällä maidontuotanto yhteiskunnalliseen omistukseen. Tällöin tilalle voitaisiin palkata enemmän työvoimaa ja työstä voitaisiin maksaa asianmukainen palkka. Tällaisissa olosuhteissa tuotantomääriä voidaan myös säädellä tarkoituksenmukaisesti.

Tutustuimme 6.5.2015 Valko-Venäjällä Smorgonin kaupungissa lypsyttilaan ja meijeriin. Tilalla oli 1700 lypsävää. Keskilypsy oli 18,9 kg/vrk. Tilasta valtio omisti 50 % ja omistusosuuskunta 50 %. Työntekijät tekivät 8-tuntista työpäivää. Homma toimi. Voisi olla mallia suomalaisillekin.

Ollako vai eikö olla

Suomi on täynnä fiksua porukkaa, mutta valtamedia on tehnyt parhaansa jenkien opastuksella, että päämme menisi sekaisin. Eikä ole kovinkaan vaikea myöntää, että onnistumisprosentti on todella hyvä. Ammattimainen valtamedian journalismi tuottaa niin paljon valheita, että ne näyttävät totuudelta.

Valtamediaa ruokkivat kaikin voimin paitsi Tilastokeskus ja Eläketurvakeskus sekä niiden liepeistä kiinnipitelevät porvarilliset niin sanotut tutkimuslaitokset. Kaikille näille näyttää olevan yhteisenä piirteenä, että ensin asetetaan haluttu tulos, jonka jälkeen se todistetaan "tutkimuksilla" oikeaksi. Myös yliopistot syöllistyvät samaan politiikointiin.

Helsingin yliopiston mediatutkija Anu Koivunen ei tunnista todelliseksi sellaista tilannetta, jossa olisi joku ammattimainen journalismi valtamediana ja toisena valheutisia tuottava media. Hänen mukaansa valtamedia on propagandistinen nimitys, jolla pyritään tekemään ammattimediasta poliittinen vastustaja. Joten muu media ei ole ammattimaista!

Mediatutkija Anu Koivunen ei ole huomannut, että valtamedia on niiden oma keksintö, jon-

ka ytimenä on karkikolmio; Helsingin Sanomat, Aamulehti ja Turun Sanomat. Nämä ovat suurimmat ja koska valtamedia on levittää suurin ja luetuin, yritysten kannattaa mainostaa niissä ja se tuo rahaa valtamedialle. Vähitellen tähän joukkoon väkisininkin liittyivät radio ja TV, jotka laulavat samoja oikeiston lauluja kuin karkikolmio. Valtamedia toimii yritysten, kapitalistien äänenä ja siksi se itse on valeutisten kiistaton suurtoimittaja.

Suomalainen professori Bengt Holmström on saanut viimeksi myönnetyn taloustieteen Nobelpalkinnon. Se on tullut niin sanotun peliteorian kehittämisestä. Se muistuttaa lautapeliä, jossa esimerkiksi tammi-pelin kaltaiset eriväriset nappulat, agentit, yrittävät selvitä pelissä toisenvärisiä paremmin. Kapitalistisen yhteiskunnan pelissä kapitalistit ovat yhdenvärisiä ja palkkatyöläiset toisenvärisiä nappuloita.

Holmströmin mukaan työttömyys on Suomen suurin ongelma. Heureka! Nyt nobelistina hän selittää, että se poistuu, kun luovutaan jäykistä työmarkkinoista ja työehtosopimusten yleisittävyydestä. Se poistaa jäykkyyden ja työttömyyden, ongelmat katoavat. Samalla voi poistaa työttömyysavustukset, kun työmarkkinoille ilmaantuu pienipalkkaisia pätäkötöitä. Niitä

ihminen voi tehdä samana päivänä vaikka kolmessa työpaikassa.

Yleisittävyydestä luopumisen synnyttää työn tasa-arvon, sillä kun työttömälle annetaan rahaa, hän on onneton. Mutta kun työtön tienaa rahan itse, hän on onnellinen. Näin opastaa taloustieteen nobelivoittaja. Jostain syystä hän ei ole tietävinään, että tavaroille ja palveluille pitää syntyä kysyntää, vasta sitten työn tarve lisääntyy ja työllisyys paranee. Täysiaikaisten töiden pilkkominen pätkiksi ei tee ketään onnelliseksi.

Professori Holmström sanoo protektionismin olevan kaiku sadan vuoden takaa. Todellisuudessa siellä kaikui suurpääoman harras haave vapaakaupasta. Hänen pitäisi tietää, että protektionismi (pk-yritysten ja maatalouden tulusuoja) loppui vasta vuonna 1995, kun tullisopimus GATT purettiin ja perustettiin vapaakauppajärjestö WTO.

Arvalla valittu KELAn uusi pääjohtaja Elli Aaltonen on Holmströmin linjoilla. Marraskuun lopulla Suomen Kuvalehden haastattelussa Aaltosen mielestä sosiaaliturvaan käytetään aivan liikaa rahaa. Hän ihmettelee, miksi ylipäätään ylläpidämme järjestelmää, joka maksaa ihmiselle olemisesta? Voisiko vaihtoehto olla olemisen sijasta osallisuus – siis ol-

lako vai eikö olla?

Pääjohtajan toivoisi tietävän, että sosiaaliturvan korvaava osallistuminen on pelkkänä ajatusleikkinä sula mahdottomuus. Niinpä jäljelle jää pääjohtaja Elli Aaltosen sisäänrakennettu, syvällä sielussa kytevä sodanjulistus sosiaaliturvaa ja hyvinvointiyhteiskuntaa vastaan.

OECD on teollisuusmaiden taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö. Suomella on OECD:ssä pysyvä edustusto. Siksi se saa nopeasti tiedot kaikista talouteen vaikuttavista asioista ja näköaloista. Se on kapitalistien organisaatio, jolla on valtava talousasiantuntijoiden lauma ja valtavat asia-arkistot. Siksi voi perustellusti kuvitella, että se on hyvin perillä eri maiden tilanteesta. Sen luulisi tietävän kuinka yksityiskohdiltaan kapitalistinen järjestelmä eri maissa toimii.

OECD:n marraskuun raportissa sanotaan, että Suomessa on erinomaiset joustavat työmarkkinat. Raportti kuitenkin sanoo, että siitä huolimatta Suomessa irtisanoitaan vuosittain noin 5,5 prosenttia työntekijöistä, jotka ovat olleet vähintään vuoden vakituksessa työssä. Joten jos heitä olisi 1,8 miljoonaa, silloin joka vuosi vakituisten työn menettäisi noin satatuhatta palkkatyöläistä.

Työ- ja elinkeinoministeriö

sanoo, että lähes viisi kuudesta, 83 % irtisanotusta, löytää uuden työn vuoden sisällä. Kun tälle ei ole näköpiirissä positiivista muutosta, niin pitkäaikaistyöttömien ja vaikeasti työllistettävien jono pitelee joka vuosi 17 000 työttömällä! Maamme tilanne on siis varsin kurja, vaikka vain Ruotsissa tilanne on parempi, muualla se on huonompi. Se ilman muuta tarkoittaa, että jos maailmalla tavaroiden ja palvelusten kysyntä kasvaa, niin ensin työllisyys kohenee muualla.

Tilanteen paraneminen ei seuraavien vuosikymmenien aikana ole todennäköistä. Kaiken kukkuraksi pankkimaailmassa näyttää kasvavan uuden kriisin uhka. Italian suurimmalla pankilla kerrotaan olevan vähintään 300 miljardin euron ongelma. Kuinka siinä käy jää nähtäväksi.

Kuten sanottu Suomi on täynnä fiksua porukkaa, mutta valtamedia on tehnyt parhaansa, että päämme menisivät sekaisin. Onnistumisprosentti on todella hyvä, kun koko eduskunnan vasemmisto ja ay-liike on muuttunut pelkäksi lammasmaumaksi. Siksi se ei tiedä ollako vai eikö olla, kun sillä ei ole ratkaisua, jolla kapitalistinen järjestelmä voisi pelastaa väestön kiihtyvältä kurjistumiselta.

Kai Kontturi

Ei kurjuutta kummempaa

Yhä useampi ihmettelee, mihin maailman ja siinä samassa meidän periferiassa oleva talous on menossa. Björn Wahlroosilla on pallo hukassa pankkimaailmaa uhkaavasta katastrofista. Myös taloustieteilijät ovat hätää kärsimässä. Jotkut heistä ovat sitä mieltä, että taloustiede ei pysty ennustamaan tulevaa. Toiset ovat eri mieltä. Enemmistön vuoksi rehellisimmät eivät uskalla kertoa työllisyyden kehityksestä, sillä se näyttää liikaa kauhuskenaariolta.

Helsingin Sanomat kertoi (HS 8.10), että Yhdysvalloissa työllisten määrä kasvoi 167 tuhannella. Suomalaisen silmissä luku näyttää hurjalta. Työttömyysasteen kerrotaan olevan tasan 5 %. Muun muassa tällaisilla mieltä ylentävillä luvuilla johdetaan maailmaa harhaan ja peitetään todellisuutta. Työllisten määrän kasvu on heidän mittapuussaan lähes olematon ja työttömyysaste puhdas valhe.

Yhdysvalloissa väestöä on 322,2 miljoonaa, joista työikäisiä on noin 217,2 miljoonaa. Heistä 178,1 miljoonaa, 82 % on työvoimaa, kun 39,1 miljoonaa, 18 % ei siihen kuulu. Esimerkiksi Tanskassa, jossa väestörakenne on epäedullisempi ikääntyneiden suuremman määrän vuoksi, työvoimaksi virallisesti lasketaan 81 %. Kun Yhdysvallat ilmoittaa työttömyysasteeksi viisi prosenttia, se johtuu siitä, että työvoiman ulkopuolelle piiloon on siirretty 30,8 miljoonaa vaikeasti työllistettävää työikäistä.

Todellinen työttömyys huomattavasti virallista korkeampi

Yhdysvallat ilmoittaa elokuun työllisyysasteeksi 62,6 % (HS 8.10). Si-

ten työllisiä olisi noin 136,4 miljoonaa. Kun työvoimasta vähennetään vaikeasti työllistettävät 30,8 miljoonaa, niin todellinen työttömyys on 41,7 miljoonaa, 23,6 %. Todellinen tilanne on tätä pahempi, sillä 51,1 miljoonaa teki (2015) pienipalkkaisia pätkätoita. Heille kertyi työtunteja vuodessa lähes puolta vähemmän kuin vakinaisessa koko aikaisessa työssä. Yhdysvaltojen mittapuun mukaan se vastaa noin 50 miljoonaa henkilötyövuotta. Näin 178,1 miljoonan täystyöllisyydestä puuttuu noin 90 miljoonaa työvuotta, 51 %. Tämän perusteella voi päätellä, että heillä todellisen työvoiman enemmistön elämä ei ole kurjuutta kummempaa.

Suomessa vastaavasti (2015) työikäisiä oli 3,48 miljoonaa, joista työvoimaa 2,82 miljoonaa, 81 %. Työllisiä on 2,39 miljoonaa ja työllisyysaste 68,7 %. Virallisesti sanotaan, että työvoimaa oli 2,62 ja työttömiä 0,18 miljoonaa, 6,9 %. Mutta kun työvoiman ulkopuolelle oli siirretty vaikeasti työllistettäviä 0,20 miljoonaa, niin todellinen työttömyys kasvaa 0,38 miljoonaan, 14,5 %. Tässä kaikki on laskettu työpaikkojen mukaan. Jos työvoima ja työtunnit lasketaan työtuntien mu-

kaan, tilanne huononee julmasti.

Viime vuonna työvoimalla oli työhön käytössä jokseenkin tasan 5 miljardia tuntia. Kun työvoimatutkimuksen työtunneista vähennetään haamutunnit, niin todellisia tehtyjä tunteja oli 3,7 miljardia. Täystyöllisyydestä työvoiman ulkopuolelle siirretyiltä, työttömiltä ja pätkätyöläisiltä puuttui yhteensä yli 1,3 miljardia työtuntia 730 tuhatta henkilötyövuotta, 26 %. Kun tähän lisätään, että yli 60 % sai palkkaa viimeisen verotilaston mukaan enintään 2 917 euroa, keskimäärin 1 324 euroa kuukaudessa, niin heidänkään elämä ei voi olla kurjuutta kummempaa.

Sipilän hallitus haluaa lisätä pätkätyöläisiä

Suomalaiset ovat apinoinnin maailmanmestareita. Yhdysvalloissa puolet työvoimasta on työttömänä ja pätkätoissa, mutta meillä vain neljännes. Kun meillä on lomat, yli- ja yötyö- sekä viikonloppukorvaukset, niin työvuodet ovat lyhyempiä kuin jenkeillä. Siksi pääministeri Juha Sipilä vaatii pidempiä työaikoja ja paikallisia sopimisia, että pätkätyöläisten osuus kasvaisi. Pankinjohtaja Björn ”Nalle” Wahlroos loikkaa pidemmälle, että päästäisiin yhdysvaltalaiselle tasolle. Nalle vaatii hallitukselta lakeja, jotka poistavat työehtosopimusten yleissitovuuden ja rajoittavat ammattiyhdistysliikkeen toimintavapautta. Kaikki palkka- ja työehdot pitää sopia yrityksissä.

Entinen valtiosihteeri Raimo Sailaskin totesi (HS 18.10), että Suomen tilanne on 1990-luvun lamavuosien tilannetta huonompi. Sailaksen loppupäätelmien mukaan jatkossa tarvitaan kilpailukyvyn ja valtiontalouden kannalta jatkuvasti uusia leikkauksia. Sailas aavistaa toisin kuin Sipilä ja Wahlroos, että olemme turmion tiellä.

Porvarilliset akateemisesti opetetut taloustieteilijät kuvittelevat, että kapitalistinen järjestelmä perustuu tavaroiden ja palvelusten tuottamiseen. Siksi he eivät millään keinolla voi ennustaa, miten tuhansia ja taas tuhansia muuttujia sisältävä tuotanto voisi kehittyä. Niinpä heidän on turvauduttava pelkkiin arvailuihin, aavistuksiin.

Heidän on mahdotonta ymmärtää, että kapitalistisessa taloudessa on kysymys ainoastaan ja vain tuotantoon sijoitetun pääoman lisäämisestä. Siksi pääomien sijoittajat pa-nevat rahansa vain sinne, missä niiden uskotaan tuottavan eniten voittoa. Millä alalla toimitaan, sillä ei ole mitään merkitystä.

Lännen imperialististen ylikansallisten suuryritysten tuotantokyky ja kansojen kulutuskyky, kansojen ostovoima kehittyvät koko ajan eri suuntiin. Siksi työn tarve vähenee. Samalla pääoman sijoittamisen mahdollisuudet vähenevät ja kasvu hidastuu. Niinpä lännen jättimäiset yritykset tähyilevät itään, jossa voisi olla uutta kulutuskysyntää ja myös uusia mineraalirikkauksia. Siksi länsi ja itä ovat vastakkain. Ja kuten näyttää, USA-NATO:n työn-tyminen itään aseineen on jo muutunut vaaralliseksi.

Edesmennyt Työministeriö oli (2006) arvioissaan ”Työvoima 2025” sitä mieltä, että jos väestöstä pidetään hyvää huolta ja koulutetaan asiallisesti, niin vuonna 2030 työvoimaa olisi peräti 3,16 miljoonaa, 83,1 % työikäisistä. Tällaisen joukon työllistämisestä kukaan ei näe edes unta. Olemme siis todella suurten kysymysten äärellä.

Työn tarve vähenee, työttömyys pahenee

Yritystoiminnan ja yritysten välisen kilpailun keskeisiä luonnonlain kaltaisia osia on työn tuottavuus. Se määrää ihmisten tahdosta riippumatta yrityksen onnistumisen. Kilpailussa ja pääomien tuotavuudessa voittaa se, jonka työn tuottavuus kasvaa muita nopeammin. Todellinen työn tuottavuus saadaan jakamalla kokonaistuotanto tehdyillä työtunneilla. Kokonaistuotannossa on mukana tavaravarastojen uusi-

minen, joka puuttuu bruttokansantuotteesta.

Kun tuotanto kasvaa työn tuottavuutta nopeammin, työn tarve kasvaa, mutta kun tuotanto kasvaa työn tuottavuutta hitaammin, työn tarve vähenee. 1980-luvulla tuotanto kasvoi tuottavuutta nopeammin, joten työtuntien määrä kasvoi 2,9 %. 1990-luvulla homma kääntyi pälaalleen, kun tuotannon kasvu oli rajusti tuottavuuden kasvua hitaampaa, joten työtuntien määrä supistui 11,7 %. Seuraavalla 2000-luvulla molempien kasvu hidastui, mutta tuotannon enemmän ja työn tarve väheni 0,9 %.

Sama kehitys, jossa tuotannon kasvu on työn tuottavuuden kasvua hitaampaa näyttää jatkuvan 2010-luvulla niin, että työ vähenee 3,1 %. Pahinta on, että kaikki merkit viittaavat samanlaisen kehityksen jatkuvan. Niinpä näyttää siltä, että vuonna 2050 tehtäisiin enää 2,66 miljardia työtuntia, vaikka Tilastokeskuksen väestöennusteen mukaan työvoimaa olisi tarjolla 5,00 miljardia työtuntia. Näin 2,34 miljardia tuntia, 46,8 % haaskaantuisi työttömyyteen. Kestääkö Suomi moisen kehityksen?

Yhä useampi ihmettelee mihin maailman ja siinä samassa meidän periferiassa oleva talous on menossa. Jotkut taloustieteilijät ovat sitä mieltä, että taloustiede ei pysty ennustamaan tulevaa, mutta toiset ovat eri mieltä. Fiksuiimmat heistä ovat hätää kärsimässä uhkaavan katastrofin edessä. Rehellisimmät asiaan vihkiytyneet eivät saa tai uskalla kertoa näistä kauhuskenaarioista, sillä ne ennakkoivat koko nykyisen talousjärjestelmän vararikkoa.

Kai Kontturi

MARX-OPISTON ENSIMMÄINEN TALVITAPAAMINEN 28.1.-29.1.2017

Marx-opiston ensimmäinen talvitapaaminen Vähäjärven lomakoti, Hauho, Hämeenlinna

Alustajat:
Maija Hakanen – Kommunistina ympäristöliikkeessä
Marko Korvela – Missä kulkevat politiikan rajat?
Miika Kabata – Marx ja marxilaisuus Wikipediassa
Paula Rauhala – Marxin sosialismivisiot DDR:ssä

Puheenvuorot: Jari-Pekka Tamminen (Ympäristöliike),
Heikki Männikkö (Uusliberalismin vastainen kansanrintama)

Osallistumismaksu 40 euroa sisältäen ruokailut, majoituksen ja opintoaineiston.

Ilmoittautumiset 9.1. mennessä osoitteeseen turo.laine@desili.fi. Ilmoita osallistujien yhteystiedot (myös kotiosoite) sekä mahdolliset erityisruokavaliot. Ilmoita myös osallistumismaksun maksajan yhteystiedot.

Lisätietoja: Jari-Pekka Tamminen +358 9 7743 8130

Matkakulut korvataan julkisen mukaan. Tarvittaessa oman auton käytöstä korvataan 20 senttiä ajetulta kilometriltä.

Työttömillä ja eläkeläisillä on mahdollisuus opintoseteliin.

Järjestäjänä DSL:n opintokeskus yhteistyössä Suomen kommunistisen puolueen, Kommunistisen nuorisoliiton ja Kommunistien liiton kanssa.

Työväenluokka ja työväen johtajat

Jo Marx kehotti kommunisteja menemään kaupunkien ja maaseudun kurjaliston joukkoon ja muodostamaan heistä työväenluokan. Siihen aikaan tämä kurjalisto koostui maatyöläisistä sekä suuresta osasta kaupunkien tehdas- ja palvelualojen työläisistä sekä tietenkin kerjäläisistä.

Sillä, miten oppinut työväen johtaja on, ei ole mitään merkitystä. Sosialismin tavoittelun kannalta on samantekevää onko työväen johtaja lautapoika vai lakimies. Näyttöä monenlaisten taustojen merkityksestä on Suomessa yllin kyllin. Onhan heitä ollut niin osuuskaupassa, urheilujärjestöissä, ammattiyhdistyksissä kuin puolueissakin mitä korkeimmissa asemissa. Yksikään vaan ei ole ottanut askeltakaan kohti sosialismia, ei minkään väristä! Pikeminkin heitä voisi kehua luokkapeppureiksi. Mikäli työväen johtajalta puuttuu työväen maailmankatsomus, on suuri vaara, että koko järjestön työ palvelee viime kädessä taantumusta.

Kun työläiset 1800-luvulla alkoivat Suomessakin järjestäytyä ammattiosastoiksi omia elinolojaan joukkovoimalla ja yhteistyöllä kohentaakseen, vastasi työnantajapuoli perustamalla omassa ohjauksessaan olevia ammattijärjestöjä. Työläisten luokkatietoisuus oli riittävän vahva, jotta he ajan mittaan pystyivät yhtäältä paljastamaan porvarisliittojen johtajien takapirut ja toisaalta ottamaan nämä järjestöt valvontaansa.

Nykyinen työväenluokka näyttää valitettavasti olevan niin heikoissa kantimissa, ettei se pysty paljastamaan keskuudestaan luokkavihollista yleiseen tietoisuuteen. Eritoten kommunistien tehtävä on riisua naamiot porvariston erilaisten hankkeitten kasvoilta. Samalla saatetaan paljastua ”kaikenlaisten sosialistien” kaksinaamaisuus. Mitä taas tulee punavihreään sosialismiin, niin eiköhän siinä ole ainakin piirteitä reformista, jossa kapitalistit pakotetaan vain ottamaan käyttöön entisiä menetelmiä ympäristöystävällisempinä tuotantotapoina.

Vastaavasti 2000-luvun sosialismi-termillä ellei jo peitellä niin ainakin voidaan peitellä yli

30 vuotta jatkunutta työväenluokan alennustilaa. Sillä, miten pitkälle tiede ja tekniikka kapitalismin vallitessa kehittyvät, ei ole mitään merkitystä vaan oleellista on se, milloin kapitalistien ahneus ”menee yli äyräitten” riittävän suuren kansanosan mielissä. Silloin on vallan ottaminen porvaristolta työväenluokan käsiin ajankohtais-ta – ja mahdollista.

Onneksi myös näyttää siltä, että työväenluokan itsetietoisuus on lisääntymässä. Ihmisjoukkoja näkyy kaduilla ympäri maailman oikeuksia puolustamassa. Jo Lenin tiesi sanoa, että päivä kadulla voi opettaa luokkatietoisuutta enemmän kuin vuosien opiskelu tai useittenkaan kirjojen lukeminen. Vallankumouksia nimetään tapahtumajankohdan mukaan, mutta itse sosialismi on niin kokonaisvaltainen (muutos), ettei sen tyypistämisen jonkun etiketin (2000-luvun sos.) alle taida onnistua.

Pauli Eskelinen 25.11.2016

Sote-uudistus pysäytettävä!

Juha Sipilän SOS-hallitus on epätoivon vimalla yrittänyt pätkäillä sote-mallia, joka toteuttaisi Sipilän ajaman ns. maakuntahallinnon ja kokoomuksen vaatiman julkisten palveluiden yksityistämisen. Hallituksen astuessa virkaansa Sipilä ilmoitti, että ellei hallitus sadassa päivässä saa askelmerkkejä valmiiksi isoille asioille koko hallituskaudeksi, niin "ukko vaihtoon". Sipilä tarkoitti työllisyyttä, talouden kilpailukykyä ja uudistuksia kuten sotea. "Tulos tai ulos" on Sipilän hokema. Rajapyykin jäätyä kauaksi taakse hän kerran uhkasi - tai lupasi - marssia presidentin pakeille, mutta sittemmin lupaus lienee unohtunut. Askelmerkkejä on useakin ministeri toki asetellut, mutta vauhdinoton suunnasta on hallituksessa eriäviä käsityksiä.

25 vuoden ulkoistamisprojekti

Sote-uudistuksen alkutahdit lyötiin jo vuonna 1991, jolloin ulkoministeriön valtiosihteeri Martti Ahtisaaren johdolla tehty EY-selvitys ennakoii soten rahoituksen muutosta. "Valtiontaloudelle EY-jäsenyys aiheuttaisi myös suuria rahoitusongelmia. Rajojen avautuminen ja tavaroiden vapaa liikkuvuus kaikkien jäsenmaiden kesken merkitsisi tulli- ja valmisteverotuottojen tuntuvaa vähentymistä. Valtion tulot laskisivat noin 1/10 eli 17-20 mrd mk/v. Tämä aiheuttaisi suuria paineita niin valtion kuin kuntataloudenkin supistamiselle. Esille nousisi myös sosiaaliturvan rahoittaminen omavastuuperiaatteella."

Omvastuuperiaatteen toteuttamista on yrittänyt usea hallitus.

Matti Vanhasen 1. hallitus aloitti keväällä 2006 Kunta- ja palvelurakennemuutoksen (KUPRU). Vanhasen ja Mari Kiviniemen hallitukset saivat aikaan muutamia kuntayhtymiä ja kuntaliitoksia – vapaaehtoisesti ja pakolla. Jyrki Kataisen hallituksen sote-uudistus oli kytketty kuntauudistuksen kanssa siten, että palveluiden järjestämisestä olisivat vastuussa jättisuuret kunnat. Kokoomus ja Sdp halusivat, että sote pysyisi rahoittajien eli kuntien näpeissä. Kataisen-Virkkusen mallissa oli noin 80 kuntaa tai sote-alueita. Hallituksen päädyttyä umpikujaan Sipilä tuli apuun esittelemällä viiden eräalueen mallin, jota muokattiin uudeksi Alexander Stubbin hallituksen aikana, mutta malli päättyi perustuslakivaliokunnan roskakoriin. Tappelu jatkui Sipilän SSS- ja SOS-hallituksen aikana ja älyttömyyden huipuksi yhtenä marraskuun yönä syntyi ns. Maakuntamalli, josta kehitettiin sen ja erä-mallin sekasotku. Nämä neljä viimeisintä viritelmää eivät toteutune perustuslain vastaisina.

Sote-toimen tuho

Naomi Klein kertoo kirjassaan "Tuhokapitalismin nousu", miten Harvardin yliopiston taloustieteen professori Jeffrey Sacks oli pohjustamassa Venäjän ryöstökapitalismia 1990-luvun alussa. Sacks neuvoi Venäjää myymään valtion omaisuuden mahdollisimman nopeasti. Valtion varat päätyivät oligarkeille, jotka ottivat vähitellen koko maan valtaansa ja pysäyttivät demokraattisen kehityksen. SOS-hallitus haluaa samalla tavalla siirtää vallan (sote-palvelut) kunnilta maakunnille. Hallitus ei antasi kunnille mitään roolia sote-palveluissa. Kokoomus antoi periksi sote-alueiden määrässä ja sai lupauksen yksityistämisestä. Lehmänkaupan seuraukset voivat olla ikäviä - myös sellaisia, joita kokoomuksen jäsenet eivät halua. Valinnanvapaus määrittää sote-palveluiden tuotantotavan.

Professori Mats Brommelsin johtama valinnanvapaustyöryhmä kuvaa uuden tuotantotavan.

Työryhmän esittämien mallien perusajatuksen mukaan maakunnissa toimii terveys- ja hyvinvointikeskuksia, jotka arvioivat asiakkaiden palvelutarpeita. Brommelsin mallit poikkeavat toisistaan sen mukaan, kuinka paljon keskuskeskukset tuottavat itse palveluita. Joka tapauksessa merkittävä osa - jopa valtaosa - sote-rahoista kulkisi näiden keskusten kautta. Niistä tulisi sote-tuotannon uusia valtakeskuksia. SOS-koplan valinnanvapaus on jotain aivan muuta kuin muissa Pohjoismaissa tarjolla oleva mahdollisuus valita omaksi kunnan terveyskeskus, ammatinharjoittaja tai lääkäriasema. Kyse ei ole siitä, että kaikki asukkaat voisivat halutessaan käyttää yksityisiä lääkäriasemia.

Hallituksen linjaukset tarkoittavat julkisen sote-tuotannon myyntiä yksityisille yhtiöille. Valinnanvapaus muuttuisi palveluiden yksityistämiseksi, jossa pääosaa näyttelevät voittajat haavittavat suuret sote-yhtiöt. Suuret ja vahvat toimijat valtaavat markkinat, mikäli kaavailut toteutuvat. Pienet toimijat eivät kykenisi perustamaan laajaa palvelunarviointia tekeviä terveys- ja hyvinvointikeskuksia.

Sote-uudistus iso yksityistämispaketti

Sote-palveluissa alkaisi ryöstökapitalismin aika. Sipilän hallitus haluaa yhtiöittää, kilpailuttaa ja ulkoistaa ennen kokeiluttomalla tavalla sote-palveluita. Hallituksen mukaan uudistus tehostaa palveluja niin, että sote-menoissa saadaan 3 mrd € säästöt. Tavoite ei toteudu, koska taitamattomasti ja hallitsemattomasti toteutettu valinnanvapausmalli johtaa kustannusten kasvuun. Kelan asiantuntijat puhuvat 1-2 mrd € kustannusten noususta. Sote-ratkaisun yksityiskohtien selvittyä voi käydä ilmi, että hallituspuolueissaakin syntyy kapina. Ruotsissa pohditaan, pitäisikö voittoja tavoittelevien yhtiöiden ollenkaan toimia terveydenhuollossa ja millä ehdoilla.

Yrittäjät mielissään uusista yrityksistä ja työpaikoista

Yrittäjät kiittävät hallituksen päätöstä toteuttaa sote-uudistus pääkaupunkiseudulla pääasiassa samalla tavalla kuin muualla maassa. Saamme uusia yrityksiä ja työpaikkoja Suomeen. Me näemme tämän hyvänä asiana, kiittelee Helsingin yrittäjien puheenjohtaja Sarianne Reinikka.

Julkisessa ja yksityisessä terveydenhuollossa on yksi perustavanlaatuinen ero. Julkisen terveydenhuollon tärkein tehtävä on parantaa kansanterveyttä. Yksityisen terveydenhuollon tärkein tehtävä on tuottaa voittoja.

Maakuntaitsehallinto olisi susi jo syntyessään

SOS-hallituksen uhkailemalla ja "pihtisynnytyksellä" aikaansaatu aluehallintomalli on täysin tarpeeton.

Sote-uudistus ei olisi edellyttänyt itsehallinto-alueiden perustamista. Keskustan ikaikainen haave on ollut saada ns. maakuntaitsehallinto. Murheellista on, että kansalaisten palveluja leikataan rajulla otteella ja samalla lisätään tarpeetonta byrokratiaa. Aluehallintoa olisi voitu uudistaa nykyisen maakuntaliiton roolia vahvistamalla. Maalaisliittokeskusta ajoi vuosikymmeniä vallan hajauttamista alueille eli maakuntaitsehallintoa. Viime vuosikymmeninä keskusta on kääntynyt keskittämisen kannalle. Maakuntauudistuksesta puhuminen soten yhteydessä on harhaanjohtavaa, koska maakuntahallinto merkitsee valtion päätösvallan hajauttamista maakuntiin, mutta SOS-hallituksen sote-toimen ottaminen pois kunnilta tarkoittaa itsenäisyyden ajan suurinta päätösvallan keskittämistä kunnista maakuntiin ja valtiolle. Jossain vaiheessa keskustankin päättäjät tajuavat tämän ja ollaan taas lähtöpisteessä.

Tulossa kaoottinen himmeli

Entinen Kansanterveyslaitoksen pääjohtaja, professori Jussi Huttunen toteaa: Tulevaisuudessa ihminen saa hakea perusterveydenhuollon lääkäripalveluja julkisen, yksityisen yrityksen tai kolmannen sektorin yhtiöistä. Tulossa on monimutkainen järjestelmä, oikea himmeli.

Yleislääketieteen professori Mauno Vanhala: Asiakkaiden metsästys on alkanut – "Pukamat puoleen hintaan". "Yksityiset yritykset ovat alkaneet jo houkuttaa potilaita asiakkaiksi tarjoamalla joko erityisen hyvää perustason palvelua tai alennuksia." Sosiaalipoliitikan professori **Heikki Hiilamo** toteaa: "Valinnanvapaus lisää väistämättä kustannuksia." Sosiaalityön professori **Anneli Pohjola** sanoo: "Ihmisi-

le voi tulla illuusio, että he voivat oikeasti vaikuttaa johonkin."

Sote-uudistus näyttää koskevan suurimmaksi osaksi terveyspalveluita. Sosiaalipalvelut soveltuvat huomattavasti kaavailtuun järjestelmään, jossa sote-palveluita tarjoavat julkisen, yksityisen ja järjestöjen ylläpitämät yhtiöt.

Suomi on vienyt sote-palveluiden kilpailuttamisen pisimmälle Euroopassa

Ensi- ja turvakotien liiton pääsihteeri Riitta Särkelä on tutkinut väitöskirjaansa varten sote-järjestöjen aseman muutosta. "Palvelumarkkinoiden rakentamisessa on tuotu vahvasti kilpailuttaminen ja Euroopan tiukin kilpailu- ja hankinta-ajattelu. Kun Suomessa tehtiin ensimmäinen hankintalaki 1990-luvun alussa, sote-palveluja ei suljettu sen ulkopuolelle. Monessa Euroopan maassa on lähdetty toisenlaisesta ajattelusta. Se on ihmisten tukea toisilleen, keskinäistä välittämistä. "Terveys ei ole kauppatavaraa". Raha seuraa varakasta potilasta yksityiselle terveysasemalle ja pakenee köyhää -potilasta.

Sote-uudistus pysäytettävä!

Vasemmiston lisäksi vasemmistoliitto, demarit ja vihreät ovat pysäyttämässä soten alasajoa. Myös RKP ja Kd suhtautuvat varsin kriitt-

Kuva: Heikki Männikkö

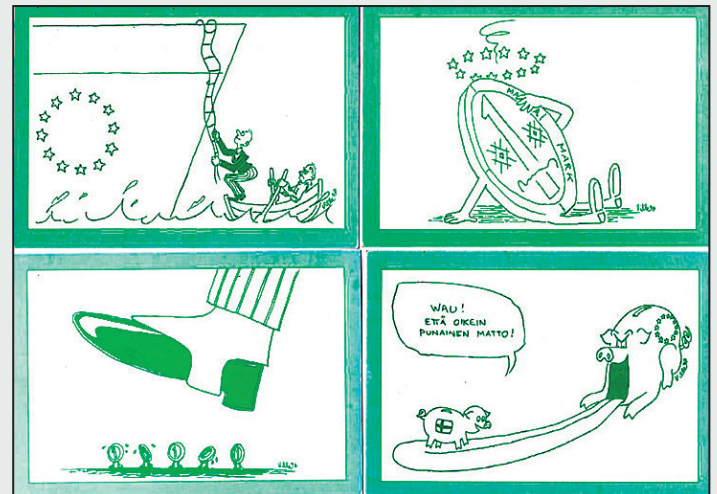
Kuntia halutaan puolustaa

tiseti sote-sopan keittoon. Keskustan, kokoomuksen ja perussuomalaisienkin joukoissa on alkanut kuplia. Kolme hallituspuolueiden kansanedustajaa - Hannakaisa Heikkinen, Sari Sarkomaa ja Arja Juvonen-irtisanoutuivat vanhusten hoitajien vähentämisestä. Keskustan kansanedustajat Hannu Hoskonen ja Mauri Pekkarinen ovat tämän tajunneet, koska he kritisoivat sote-hölmöilyä. Kansalaiset, kuntien päättäjät ja kuntien viranhaltijat kannattavat nykyisten palvelujen säilyttämistä ja parantamista. Sote-toimi on keskeinen hyvinvointiyhteiskunnan toiminnassa. Siitä ei saa tehdä kauppatavaraa.

Järki on uusiutuva luonnonvara - palvelut voidaan pelastaa. Yksityissektorille nyt menevät Kela-maksut on siirrettävä julkisen sektorin budjettiin. Kansalaiset eivät halua valinnanvaraa. He tarvitsevat palveluja.

Juhani Tanski
Kuopio

Nämä uhkakuvat ennen EMU:a

Ovat kaikki toteutuneet. Pitäisi tiedostaa uudet uhat, koska olemme EU:n viettämissä. Jos emme olisi EU:ssa, ei meillä olisi huolta mitään tapahtuu Kreikassa, Irlannissa, Englannissa, Portugalissa tai Espanjassa. Eurosta pitäisi erota heti ja ottaa oma markka takaisin eikä odotella hetkeä, kun on pakko. Se tulee kalliiksi, kun olemme menettäneet kaiken.

Esko Rintala

Maakuntahallinnon vaaleista sirkushuvia kansalle

Suomen Työväenpuolueen Turun seudun osasto ry on aloittanut valmistautumisen 9.4.2017 pidettäviin kuntavaaleihin. Olemme pohtineet kuntien merkitystä ja tarkoitusta tavallisille kuntalaisille. Suomen Työväenpuolueen Turun seudun osasto ry on laatimassa omaa kunnallispoliittista ohjelmaa. Ohjelman perustana ovat järjestön yleiset näkemykset kunnallispolitiikasta ja sen tarkoituksellista. Niihin kuntiin, joissa asetetaan ehdokkaita, laaditaan lisäksi erillisiä kuntakohtaisia kysymyksiä käsitteleviä osuuksia.

Tulevat kunnallisvaalit muodostuvat poikkeuksellisen merkitykselliseksi pelkästään jo sen vuoksi, että niissä valitaan tällä hetkellä vallalla olevan poliittisen suuntauksen toteutuessa viimeiset kunnanvaltuustot, joilla on vielä joitakin mahdollisuuksia vaikuttaa kuntien varsinaiseen päätöksen tekoon. Mikäli viime vuosina nähtävissä ollut kehitys toteutuu, niin kunnallinen päätösvalta on siirtymässä pois kunnanvaltuustoilta. Vallan siirtymisen mahdollistaa yhtiöittämiskehitys. Silloin ei enää yhteisistä asioista päätä kuntalaisten vaaleilla valitsema valtuusto, vaan erilaiset yhtiöt ulkopuolel-

la demokraattisesti vallitun kunnallishallinnon. Esimerkiksi Sote-uudistus toteutuessaan mahdollistaa koko terveydenhoidon siirtämisen bisnesihenkilöiden veroparatiisiyhtiöiden haltuun ja päätösvaltaan.

Niin sanottu maakuntauudistus, jota ajetaan Sote-uudistuksen kylkiäisenä voimaan, ei paranna kuntalaisten mahdollisuuksia vaikuttaa päätöksen tekoon. Päinvastoin se tulee heikentämään kuntalaisten ja maakunnassa asuvien nykyisen lainsäädännön suomaa demokraattisia oikeuksia ja mahdollisuuksia vaikuttaa asioiden kulkuun. Nykyisten suunnitelmien va-

lossa on kuntalaisten äänin valittava maakuntahallinnon vaaleilla valittava valtuusto täysin silmälumetta eli paremminkin se on osa kansalle tarjottavaa sirkushuvia. Ei voi välttyä vaikutelmalta, että suunnitellun maakuntahallinnon tarkoitus on tuhota nykyisetkin vähäiset kuntalaisten demokraattiset mahdollisuudet vaikuttaa asioiden kulkuun. Näyttää vahvasti, että suunnitellun maakuntahallinnon periaatteellinen tarkoitus on vallan keskittäminen entistä pienemmän poliittisen vallassa olevan eliitin käsiin.

Suomen Työväenpuolueen Turun osasto ry kutsuu kaikkia mukaan muuttamaan asuinalueemme ja kuntiemme kunnallista päätöksentekoa asukasläheisemmäksi!

Suomen Työväenpuolueen Turun seudun osasto ry:n Tiedote 3 / 2016 5.12.2016

Eläkeläisten on noustava puolustamaan etujaan

Seppo Ruotsalainen:
SKP:n KK:n jäsen,
Vtt, erikoistutkija

Taitettu indeksi

Aluksi on syytä toistaa joitakin monille jo tutuiksi tulleita asioita, jotka kuitenkin ovat tarpeen jatkokäsittelyä ajatellen. Kun nykyinen työeläkejärjestelmä toteutettiin 1960-luvun alussa, luvattiin lakisääteisesti, että työeläkkeiden koko ja kehitys sidotaan tiiviisti eli sata prosenttisesti työansioiden kehitykseen. Lupauksesta lipsuttiin vuonna 1977, jolloin siirryttiin ”puoliväli-indeksiin” (50/50) eli eläkkeitä alettiin vuosittain tarkistaa puoliksi palkka- ja puoliksi hintakehityksen mukaan. Vuonna 1996 siirryttiin ”taitettuun indeksiin”, jossa palkkojen muutoksen paino eläkkeeseen on enää 20 ja hintojen 80 prosenttia. Tämän seurauksena sama työeläke, joka vuonna 1996 oli 60 prosenttia työpalkasta on nykyisin vain 46-47 prosenttia tuosta vastaavasta työstä maksettavasta palkasta.

Edes tuosta edellä mainitusta taitetun indeksin ”lupaamasta” menettelystä ei ole pidetty kiinni, vaan vuonna 2015 siirryttiin maan hallituksen tekemän päätöksen mukaisesti eläkejäädytykseen, jonka seurauksena työeläkkeet pysyvät vuonna 2016 nipin napin 0-tasolla. Kansaneläke on jo negatiivisen hintakehityksen mukana pienentynyt vuoden 2016 alusta lukien 0,4 prosenttia miinuspuolelle. Sama miinuspuolelle menevä kehitys uhkaa myös työeläkkeitä, jos nykyinen kehitys saa jatkoa. Tuon kehityksen myötä eläkkeensaaja köyhtyy ikääntyessään samalla, kun hänen hoito-, lääke- ja muut menonsa lisääntyvät.

On aika palauttaa ansiotasoindeksi

Nyt kun työeläkkeet ovat 80 prosentin hintalaahuksen ja eläkejäädytyksen myötä vajoamassa miinusmerkiseksi on korkea aika palata eläkkeitä vuosittain tarkistettaessa hintaindeksistä alkuperäiseen ansiotasoindeksiin. Puolueisiin sitoutumaton Suomen Senioriliike (SSL) saatoi syyskuussa 2015 liikkeelle Kansalaisaloitteen tämän mainitun tavoitteen toteuttamiseksi. Aloitteen tuki-ilmoitusten keruuajan päättyessä maaliskuussa 2016 ilmoituksia oli virallisesti suoritettuna tarkistuksen mukaan kertynyt 84 820. Kansalaisaloite tulee Eduskunnan käsiteltäväksi ilmeisesti kulumassa olevan vuoden loppuun mennessä.

Vastustus tulee olemaan kova

Palkkaindeksiin siirtymisen vastustus on ja tulee olemaan kivikovaa. Maan keskeisten eläkevaikuttajien Eläketurvakeskuksen (ETK) ja Työeläkevakuuttajat Telan johdon taholta väitetään, että palkkaindeksiin siirtymisen seurauksena eläkevarat loppuisivat kesken eivätkä riittäisi nykyisten työssäkäyvien eläkkeiden maksamiseen.

Pääministeri Juha Sipilän johtamalla hallituksella ei myöskään ole aikomusta hyväksyä tuota lähes 85 000:n kannattajan allekirjoittamaa aloitetta. Kaikki eduskunta-puolueet oikealta vasemmalta ovat sisäisesti jakautuneita tämän kysymyksen suhteen. Huolestuttavinta työväenliikkeen kannalta on am-

Entisen kansanedustajan Kimmo Kiljusen alulle panema kansalaisaloite, jossa esitetään työeläkeindeksin palauttamista palkkataso-indeksiksi, luovutettiin 8.12.2016 eduskunnan puhemiehelle. Tämä ns. ”taitettu indeksi” merkitsee, että eläkkeitä tarkistetaan kerran vuodessa työeläkeindeksillä, jota laskettaessa palkkatason muutoksen painokerroin on 0,2 ja hintatason muutoksen painokerroin 0,8. Tämän seurauksena on työeläke laskenut siten, että se on enää 45 % palkasta, kun se vuonna 1995 oli 60 % palkasta. Eläkeläiset köyhtyvät hyvää vauhtia. Nyt luovutettu kansalaisaloite pyrkii korjaamaan tämän Lipposen hallituksen (siis Lipposen) v. 1995 tekemän vääryyden. Sanotaan, että indeksin korjaamiseen ei ole varaa. Se ei ole totta siksikään, että eläkerahastot ovat tällä hetkellä n. 180 miljardia euroa. Jos vieläkin epäilet, ettei eläkeindeksiä voitaisi korjata, lue oheinen artikkeli kaikessa rauhassa ja ajatuksella. Sen jälkeen kannattaa lähettää viesti kansanedustajalle asiasta, ennen kuin eduskunta käsittelee kansalaisaloitteen.

Eläkeläiset saapuivat 8.10.2015 Kansalaistorille vastustamaan leikkauksia ja vaatimaan oikeuksiaan. Eläkeläisjärjestöjen johdon sanoma oli, että ”leikata pitää, mutta oikeudenmukaisesti”. Tämän petoksen he voisivat osittain sovittaa tukemalla tehtyä kansalaisaloitetta

mattiyhdistysliikkeen pitkään jatkunut vaitonainen ja viime aikoina suorastaan torjuvaksi ja osin jopa jyrkän torjuvaksi muuttunut asenne palkkaindeksin toteuttamisvaatimusta kohtaan.

Ammattiyhdistysliikkeen omituinen asenne

SAK:n lähes uunituore puheenjohtaja Jarkko Eloranta tyrmäsi Keskisuomalaisessa 30.10. julkaistussa kirjoituksessaan palkkaindeksin palauttamisen työeläkkeisiin. Hän julisti asiaa koskevan kansalaisaloitteen ”populistiseksi heitoksi”. Eläkeläisen näkökulmasta on vaikea nähdä, mitä populismia on siinä, että eläkeläisten joukko, joista huomattavan osan eläkkeet ovat köyhyysrajan alapuolella, haluaa toimeentuloonsa edes vaatimatonta parannusta.

Eloranta perusteli kantaansa sillä, että palkkaindeksin myötä eläkevarat tulisivat uhkaavasti hiipumaan eli ”jos se pajatso kerran tyhjennetään, sen jälkeen se on sitten tyhjä, eikä toista tule”. Suomen Senioriliikkeen puheenjohtaja ja kansalaisaloitteen ensimmäinen al-lekirjoittaja Kimmo Kiljunen on vastineessaan Elorannalle huomauttanut, että eihän kyse ole mistään rahastojen tyhjentämisestä. Työeläkkeitä maksettaessa eläkerahastoihin ei ole yhtä poikkeusvuotta lukuun ottamatta tarvinnut yhtenä-kään vuonna koskea koko työeläkejärjestelmän historian aikana.

Toisin sanoen eläkkeet on aina pystytty maksamaan kunakin vuonna sisään tulleista työeläkemaksuista. Tämän seurauksena työeläkerahastot ovat kohonneet yli 183 miljardiin euroon eli 3,5-kertaisiksi Suomen valtion vuosibudjettiin verrattuna. Tuo edellä mainittu poikkeusvuosi oli 2015, jolloin sisään tulleita työeläkemaksut olivat hieman pienemmät (24,9 mrd euroa) kuin saman vuoden eläkemenot (25,2 mrd euroa).

Eläkeläisten ja eläkeläisjärjestöjen mielestä eläkevarojen riittävyttä arvioitaessa huomio olisi kiinnitettävä työeläkeyhtiöiden

lukumäärän supistamiseen (monen mielestä yksikin yhtiö riittäisi) sekä hallintokulujen karsimiseen. Muutamia vuosia sitten suoritettussa eläkejärjestelmien toimivuutta koskevassa tarkastuksessa Suomen työeläkejärjestelmän hallintokustannukset todettiin kansainvälisessä vertailussa poikkeuksellisen korkeiksi.

Eläkejohtajien ylisuuret etuudet

Äskettäin julkistettujen verotietojen mukaan eläkkeelle jääneet työeläkejohtajat sijoittuivat korkealle viime vuoden tulotilastoissa. Helmikuun alussa 2016 eläkkeelle siirtynyt eläkeyhtiö Ilmarisen toimitusjohtaja Harri Sailas sai ansiotuloja 809 000 euroa vuonna 2015. Vuoden 2013 lopussa eläköityneen Varman toimitusjohtajan Matti Vuorian ansiotulot olivat 733 000 euroa vuonna 2015.

Ansiotulojen tukena ovat lisäeläkejärjestelmät, joita työeläkeyhtiöt kustantavat johtajilleen palkansaajien ja yrittäjien maksamista työeläkemaksuista. Keski-vero työeläkevakuutettu saa eläkkeenä noin puolet palkastaan eikä taitetun indeksin seurauksena kunnolla sitäkään, mutta Sailaksen ja Vuorian ansiotulot vuonna 2015 pysyivät suunnilleen heidän aiemman peruspalkkansa tasolla.

Pahanlainen ristiriita

Edellä todettu on jyrkässä ristiriidassa palkansaaja-eläkeläisiä koskevan käytännön kanssa, jossa taitettu indeksi alkaa välittömästi syödä eläkettä prosentin vuosivauhdilla olleen 20 vuoden eläkkeellä olon jälkeen keskimäärin vain runsaat 45 prosenttia alun perin luvatus-ta-sosta.

Myös eläkeyhtiöiden nykyisten toimitusjohtajien palkat nousivat selvästi vuonna 2015. Niinpä Varman toimitusjohtajan Risto Murron ansiotulot nousivat edellisvuodesta 32 prosenttia eli lähes miljoonaan euroon (ks. Tuomo Pietiläisen analyysi. Helsingin Sanomat 2.11.). Helsingin Sanomien (2.11.) selvityksen mukaan tuhannen ko-

Indeksimuutoksen vaikutus työeläkkeeseen 1996-2015		
	taitettu indeksi	palkkatasoindeksi
Elli Eläkeläinen	1232 €/kk	1725 €/kk
Eino Eläkeläinen	1661 €/kk	2325 €/kk

Anja Koivistoinen esittää eläkeläisen tulojen myötätunto eläkeläisiä kehityksen tässä hyvin selkeästi

vapalkkaisimman henkilön keskiansiot nousivat 17 prosenttia vuonna 2015 kun suomalaisten keskipalkka kasvoi vain 1.2 prosenttia. Työeläkkeensaajien eläkkeet ovat kulumassa olevana vuonna jäämässä 0-tasolle. Kansaneläkkeitä on leikattu vuoden 2016 alusta 0,4 prosenttia ja ensi vuonna leikataan 0,85 prosenttia. Juha Sipilän (kesk) hallitus aikoo ensivuoden leikkauksilla säästää 70 miljoonaa euroa.

Onko tuotto-eli voittotason kohottaminen tärkeämpää kuin eläkeläisten etu?

Taitetun indeksin olemassaolon oikeutusta ja työeläkemaksujen korotusuhkaa perustellaan sillä, että eläkeyhtiöiden tuottotavoitetta ei olla saavuttamassa. Tuottotavoitteen nostovaatimus tarkoittaa ensisijaisesti eläkeyhtiöiden ja niiden asiakasyritysten voittotason nostovaatimusta. Kysymys on marxilaisen talousteorian mukaisesti voiton suhdeluvun nostovaatimuksesta. Talouden perustuotannossa se tapahtuu työvoiman arvon eli palkkojen alas painamisella. Perustuotantoa heijastavassa työeläkejärjestelmässä tuo vastaava toteutuu palkansaaja-eläkeläisen luovuttaman työvoiman arvon ja siihen liittyvän eläketason alas painamisella.

Kapitalistisessa taloudessa on havaittavissa jo englantilaisen arvoteoreetikon ja pankkiirin David Ricardon (1772- 1823) tekemä arvio, jonka mukaan palkansaajien ja yrittäjien (marxilainen lisäys: suuryritysten) edut ovat toisiinsa nähden kääntäen verrannollisissa suhteissa.

Kuin yö ja päivä

Tänään tämä näkyy realitalouden jatkumossa eli työeläkejärjestelmässä paljaimmillaan ja pahimmillaan siten, että työeläkeyhtiöiden johdon ja toisaalta palkansaaja-eläkeläisten asema ja näkemys eroavat toisistaan kuin yö ja päivä eli ovat ristiriidassa keskenään.

Eläkeyhtiöiden johdon tavoitteena on voittotason nostaminen ja tässä käytetään myös kyseenalaisia keinoja. Eläkeyhtiöt käyttävät palkansaajilta ja yrittäjiltä koottuja työeläkemaksuja ikään kuin ominaan, siis yhtiöiden omina eläkevaroina. Tuotto- eli voittotasoa kohotukseen ne ottavat riskejä, joihin ei ole kysytty eläkkeensaajien suostumusta. Tällä hetkellä eläkevaroista on Helsingin Sanomien mukaan sijoitettu 40 miljardia euroa riskialttiisiin veroparatiiseihin.

Eihän tässä näin pitänyt käydä, Suvi-Anne Siimes!

Palkansaajien ja yrittäjien maksamat työeläkemaksut menevät automaattisesti ja lain mukaan työeläkeyhtiöihin. Nuo yhtiöt käyttävät noita varoja tuotto- eli voittotason kohottamiseen sekä keskinäiseen kilpailuunsa muun muassa yritysasiakkaista (myöntämällä yrityksille houkuttimena mm. hyvinvointirahoja) vaikka eläkevaroja ei saisi käyttää muuhun kuin eläkkeiden maksuun. Tuon viimeksi mainitun toteamuksen on lausunut painokkaasti myös Työelä-

kevakuuttajat Telan toimitusjohtaja, Vasemmistolii-ton entinen puheenjohtaja Suvi-Anne Siimes.

Tähän Siimeksen myötätunto eläkeläisiä kohtaan näyttää rajoit-

tuvankin, sillä hän on työeläkeindeksin palauttamisen intomielinen vastustaja. Hänen keskeinen perustelunsa on, että ”palkkaindeksi syö lasten ja lastenlasten pöydistä”. Tuohon on sanottava, että Suvi-Anne Siimes on hyvätuloinen melkoisen jäävi sälyttämään tulevien sukupolvien ongelmia nykyeläkeläisten kaventuville olkapäille. Nykyeläkeläiset, joista liiankin monet olisivat nälkävyötä kiristäessään ruokapöydän lisäntimien tarpeessa, tuskin ulottuvat ja tuskin edes haluavat kurkot-taa Suvi-Anne Siimeksen jälkeläisten pöydille.

Taitettu indeksi heikentää säilyessään tulevien eläkeläisikäluokkien ja sukupolvien työeläkkeitä vastaavalla tavalla kuin nykyeläkeläistenkin kohdalla. Viimeksi mainittuja ei voi syyttää tulevien ikäluokkien köyhdyttämisestä sillä vaatiesamme taitetun indeksin korvaamis-ta palkkaindeksillä toimimme myös tulevien ikäluokkien köyhdyttämis-suuntausta vastaan .

Ay-liikkeen johdon asenne ihmetyttää yhä enemmän

Ammattiliitto STTK:n hallitus on lausunnossaan 9.11.2016 ottanut voimakkaan kielteisen kannan palkkaindeksin palauttamista vaativaan kansalaisaloitteeseen. Lausunnon otsikkona on ”STTK:n hallitus tyrmää aloitteen täysin”.

Kun SAK:n puheenjohtaja Jarkko Eloranta julisti (kuten edellä tuli ilmi) palkkaindeksiä koskevan kansalaisaloitteen ”populistiseksi heitoksi”, niin STTK:n puheenjohtaja Antti Palola toteaa aloitteen ”pelinappulaksi”: ”Eläkejärjestelmä ei saa olla kenenkään pelinappula nuorten eläkkeiden kustannuksella”, Palola toteaa STTK:n Uutishuone verkkosivulla. Palolan väitteessä nostetaan esiin palkkaindeksin vastustajien tyypillinen perustelu sukupolviongelmasta eri ikäluokkien välillä.

Palola pelottelee ETK:n laskelmiin nojautuen, että palkkaindeksiin siirtyminen johtaisi työeläkemaksujen korottamiseen. Jos niitä ei korotettaisi ”eläkerahastot olisivat tyhjä jo noin 50 vuoden kuluttua”. Palolan väite on liioittelua sikäli, että maksujen korotuksiin ei ole aihetta, jos toteutetaan esimerkiksi nykyisen eläkejärjestelmän organisaattoristen päällekkäisyyksien purku sekä tarpeettomien hallintokulujen ja johdon täysin kohtuuttomien palkitsemisjärjestelmien karsinta.

Useiden vuosikymmenien päähen ulottuviin ennustuksiin on viime aikoina alettu suhtautua yhä kriittisemmin. Eläkekysymyk-siin laajasti perehtynyt vakuutusmatemaatikko Olli Pusa kysyy, kuka pystyy ylipäätään ennustamaan mitään yhteiskunnasta 40-50 vuoden päähän. Millaisissa oloissa silloin työskennellään ja kuka olisi 40-50 vuotta sitten eli vuosina 1966-76 kyennyt ennustamaan nyky-yhteiskuntaa tietokoneineen, matkapuhelimineen ja internetteineen.

KAIKKI ELOSSA?

Näyttää siltä, että kapitalistinen järjestelmä on saavuttanut kehityksensä lakipisteen. Enää se ei tuota ihmisille työtä, josta saisi palkkana kohtuullisen elintason, hyvää puhumattakaan. Globaalien monopoleiksi kasvaneiden maailmanlaajuisten yritysten tuotantokyky ylittää jatkuvasti supistuvan kysynnän. Sen vuoksi tavaratuotantoon sijoitettu pääoma ei takaa riittävää voittoa kasvusta huolimatta.

Niinpä nyt voittoja haetaan pääomamarkkinoilta. Ne ovat kasvaneet yli äyräidensä ja ovat jo yli kymmenen kertaa maailman koko yhteenlaskettu bkt. Kapitalistien pohjattoman voitontavoittelun seurauksena ja pankkien toimesta rahamarkkinoille on ilmestynyt vilkkaan mielikuvituksen ansiosta katteetonta virtuaalirahaa, pelkkää ilmaa.

Että rahamarkkinat pysyisivät pystyssä eivätkä romahtaisi, kapitalistit sijoittavat osan reaali taloudessa syntyneistä voitoista ikäikaisten tapojensa mukaan erilaisiin arvopapereihin, nyt samalla virtuaalirahan tueksi. Riski rahamarkkinoilla on kuitenkin tavaton, siksi niille hankitaan myös "ei kenenkään rahaa", mm. eläkevaroja.

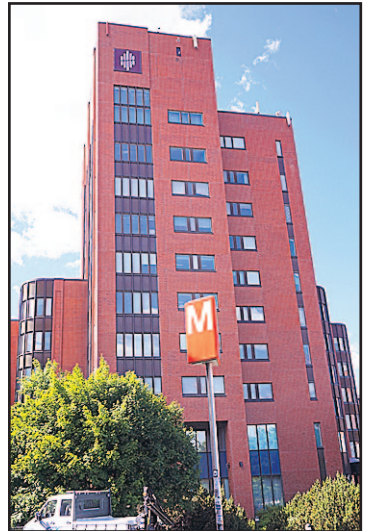
Yrityksiä pääomitettiin eläkemaksuilla

Aikoinaan vuonna 1962, kun Suomea rakennettiin suomalaisille, maassa oli kova pula pääomista. Erääksi keinoksi kehitettiin kaksijakoinen työeläkejärjestelmä. Sillä oli

kaksi tavoitetta. Ensiksi se, että kun palkansaaaja siirtyy 40 työvuoden jälkeen eläkkeelle, eläke olisi 60 % palkasta. Toiseksi se, että verollisen palkan päälle lasketaan eläkemaksu, joka jaetaan kahteen osaan; maksettaisiin eläkkeisiin ja tulevien eläkkeiden varalle rahastoitavaan osaan. Myöhemmin maksua muutettiin niin, että osa peritään työntekijän verollisesta palkasta. Periaate muutettiin rajusti ja samalla se leikkasi rajusti myös palkkoja.

Tämän rahastoitavan eläkemaksun työntekijä voi lainata takaisin. Siten pääomaköyhät yritykset saivat käyttöönsä halpaa rahaa. Yritysten takaisinlainaus turvattiin valtion luottovakuutuksella. Järjestelmä toimi hienosti siihen saakka, kun ulkomailta sai helposti halpaa rahaa, eivätkä yritykset enää tarvinneet eivätkä halunneet eläkevarojen takaisinlainausta. Siitä seurasi, että rahastoinnille oli keksittävä kansaan helposti uppoava selitys, sillä rahasammosta ei haluttu luopua.

Vasta vuonna 1998 alkoi eläkevarojen voimakas ulosvirtaus. Eläkevarastoissa oli 53,8 miljardia euroa. Niistä oli sijoitettu kotimaahan 90 % ja ulkomaille 10 %. 90-luvun mullitukset vähensivät kotimaisen pääoman tarvetta. Niinpä yhä suuremmat rahamäärät eläkevarastoista vietiin ulkomaille. Jo vuonna 2001 niistä oli koti- ja ulkomaille 50–50 %. Viime vuonna kotimaassa oli enää 27 % ja ulkomaille 73 %. Tarkkaa tietoa ei ole siitä, kuka teki ja milloin ensimmäiset kansaa harhauttavat ennusteet eläkeläisten määrästä. Joka tapauksessa, LEL:n osastopäällikkö Toivo Kyllönen julkaisi artikkelin (Eläkeläinen 7/2000), jonka taulukossa ennakoitiin, että vuonna 2040 eläkeläisiä on 1 700 000. Se oli alkusoitto rajuille eläkelakien huononnuksille ja rahastojen kasvatamiselle.

Tilastokeskus Helsingin Kalasatamassa on valjastettu tuottamaan "tilastoja" joilla voidaan perustella väestön nopeaa ikääntymistä.

Moni tavallinen matkaaaja on viime vuosina ihmetellyt, mihin oikein ollaan menossa. Julkinen sektori ja moni organisaatio valittelee, ettei rahaa ole, vaikka kansa työskentelee Ruotsinakin eniten koko Euroopassa, 42 tuntia! Ja koskaan ei Ruotsi ole tienannut enempää kuin nyt. Sama ääni ja valitus kuuluu koko EU:ssa.

Kyseessä on tietenkin talouselämän epätasapaino, jossa finanssisektori on ottanut ylivallan. Kun Ruotsi 1980-luvulla vapautti pankkien säännöstelyn, niin vähänpäävistä sosiaalidemokraattien ministerit Feldt ja Palme, että he laskivat pedon irti. Pankit alkoivat keinotella lainamarkkinoilla. Rahaa lainattiin konttoreiden rakentamiseen ympäri Eurooppaa ja suunnitelmallista Ruotsin finanssiopereissa kasvoivat samoihin mittoihin kuin USA:ssa, Iso-Britanniassa ja muualla, jos nyt joku muu muuta luuli. Nälkä kasvoi syödessä. Ja 90-luvun

Pankit- verenimijät

kriisissä oli porvarien Bildt sosialisoimassa pankit pelastaakseen ne ja maksumiehenä oli tietysti kansa. Muuta muutosta ei tapahtunut. Pankit jatkoivat pian vanhaan tapansa. Ja kansalaisista tehtiin palkka- ja lainaajia. Normaalisti kilpailussa olisi SEB-pankki kaatunut Liettuan keinotteluihin.

Ongelma ei olekaan rahan puute

Vuoden 2009 suuressa kriisissä kansat maksoivat Kansainvälisen valuuttarahaston mukaan mielettömät 17 628 miljardia dollaria pankkien pelastamiseksi. Voi vain ajatella, että samaan aikaan ympäristön parantamiseksi valtiot antoivat 155 miljardia! Eli ongelmana ei olekaan rahan puute, vaikka laulu rahan puuttumisesta kuuluu nopeasti politiikan suusta. Sen on myös ko-

Kova markkinaehtoinen kapitalismi on asettanut eläkeläiset keräämään puskurirahastoja rahamarkkinoiden romahduksen varalle. Leikataan myös eläkeläisten tuloja, joita muutoinkin syö taitettu indeksi. Syksyllä 8.10.-15 tuhatta eläkeläistä kokoontuivat torjumaan leikkauksia. SDP:n ja vasemmistoliiton eläkeläisjohtajat totesivat, että olemme talkoissa mukana. Tulee vain leikata yhdessä ja oikeudenmukaisesti.

Väestöennusteissa satojatuhansia "haamuja"

Myöhemmin ja nimenomaan väestön ikääntymistä palvelevat ennusteet Tilastokeskus on ottanut tehtäväkseen. Sen väestökirjanpidon ja ennusteiden mukaan 1931–60 syntyneistä olisi vuonna 2040 elossa 472 387 (18,8 %) ja 1961–75 syntyneistä 1 069 572 (100 %) kaikki olisivat elossa ja maassa. Näin 65 vuotta täyttäneitä eläkeläisiä olisi ennustettu 1 541 959.

Ennustajia ei häiritse pätäkän vertaan, että kaudella 1946–60 maasta muutti pois 172 608 ja kaudella 1961–75 lisäksi 331 858 henkeä. Luulisi, että yli 500 tuhannen suomalaisen maasta pois-muutto olisi ainakin jotenkin vaikuttanut vuoden 2040 ennusteseen, mutta eipä vaikuta. Toivo Kyllösen artikkelissa oli laskettu, että eläkeläisten määrän hurja kasvu vaatii, että eläkevarastot, jotka vuonna 1990 olivat 18,8 miljardia euroa pitää kasvaa vuoteen 2040 mennessä 50 vuodessa 151,4 miljardiin euroon, 703,6 %. Viime vuonna (2015) rahastoissa oli 180,3 miljardia euroa, joten ne kasvoivat 25 vuodessa 859,3 %.

Käyttämättömät eläkevarat jäävät rahastoihin

Vuonna 2040 suuret ikäluokat ovat pääosin menneet manan majoille ja nuorimmatkin elossa olevat ovat yhdeksänkymppisiä, mutta vaatimuksena on, että rahastojen on edel-

leen kasvettava. Siksi vuonna 2005 eläkelakeihin tehtiin valtavat muutokset. Yhteisvastuusta siirryttiin yksityiseen, henkilökohtaiseen vastuuseen. Ja huononnuksia ovat jatkuneet ja jatkuvat kuten näyttää.

Nyt jokaisen on itse kerättävä eläkerahansa. Muutoksen jälkeen työuran pitäisi olla 45 vuotta, 540 kuukautta. Jos tuona aikana joka vuosi tienaa 3000 euroa kuukaudessa, siitä kertyy 1 620 000 euroa. Kun lasketaan korkoa korolle, henkilön eläkerahastoksi tulee 862 488 miljoonaa euroa. Eläkkeeksi muodostuu elinaikakertoimen leikkauksen jälkeen 2 100 euroa, 25 200 euroa vuodessa. 15 vuodessa eläkkeisiin kuluu 378 733 euroa, joten rahastoon jää 482 755 euroa, 56 %. Samantapainen tilanne koskee pätkätyöläisiä, joiden työkuukaudet ja palkkasumma, eläkevarastot ja eläke jäävät pienemmiksi. Jos heidänkin eläkkeellä olo jää 15 vuoteen, rahastoista jää käyttämättä sama 24 %.

Vaikka eläkevarastot ovat henkilökohtaisia, niin perilliset eivät saa niitä missään tapauksessa perintönä. Jokaisen ennen aikojaan menehtyneen rahat jäävät eläkevarastojen kasvuksi. Miksi?

Pelko kasvaa rahamarkkinoiden romahduksesta

Tehtyjen muutosten syynä on pelko rahamarkkinoiden hallitsemattomasta, mielikuvituksen luomasta kasvusta, joka Maailmanpankin mu-

kaan sisältää (2009) keinottelijoiden johdannaismarkkinat ns. virtuaalirahaa 633 251 miljardia dollaria, 1093 % maailman bruttokansantuotteesta (bkt), muut arvopaperimarkkinat sisältävät 88 644 miljardia dollaria, 153 % maailman bkt:stä.

Euroopassa puhutaan väestön nopeasta ikääntymisestä, vaikka syntyneiden ja todennäköisen kuolleisuuden perusteella voidaan suhteellisen tarkasti arvioida väestön todellinen ikääntyminen. Että nämä mielettömät rahamarkkinat pysyisivät kasassa, EU on antanut jäsenmaille ohjeet ikääntymistä korostavien väestöennusteiden tekemisestä. Jos väestö ikääntyy, on säästettävä eläkemennoissa ja kerättävä eläkkeisiin rahaa. Kertyneet miljardit voidaan sijoittaa eri tavoin rahamarkkinoiden tueksi.

Kapitalistinen talousjärjestelmä näyttää saavuttaneen kehityksensä lakipisteen. Siksi sen on pakko keksiä erilaisia keinotekoisia ja läpeensä valheellisia selityksiä ja menetelmiä, joilla järjestelmää uhkaavasta katastrofista voisi välttyä. Mutta keinot alkavat olla vähissä. Ihmiskunta on kuitenkin aina selvinnyt. Kun vanha järjestelmä on muuttunut kehityksen jarruksi, se on vaihdettu uuteen. Siksi tässä ja nyt umpikujan lähestyessä on pakko ajatella kapitalistisen finanssi- ja tuotantopääoman lakkauttamista niin meillä kuin muuallakin.

Kai Kontturi

maan lainaa, koska ne saavat jo hyvin rahaa asutuspulasta johtuvista korkeista vuokrista ja ihmisten sekä yritysten lainoista. Julkinen sektori joutuu vain säästelemään ja sulkemaan osastoja, koska ei haluta ottaa lainaa.

Tänään luin juuri, että Boräsisä oli 43 000 hakijaa yhteen asuntoon! Yksityiset finanssiopereit tunkeutuvat julkisen sektorin osingoille. Tästä on esimekin Academia, joka on jo mennyt pörssiin pumpattuaan verorahoja miljardittain koulutoiminnastaan. Se kuuluu Wallenbergin yhtiöihin. Samaan aikaan lainaavat pankit valtavia summia öljynporauksiin, metsänhakuihin ja kaasujohtojen vetämiseen eli usein haitalliseen toimintaan, mutta ah, niin tuottavaan!

Pankkipalvelut käyvät kulluttajalle liian kalliiksi

Voittomarginaalien tavoittelu 10-15 prosenttia ei ole mikään vaikeus pankeille, jotka napinpainal-

luksella siirtävät 100 miljoonaa helposti tuottoisampaan paikkaan. Yritykset eivät pysty siihen samalla tavoin ja siksi on säästettävä. Kaikki yritykset kuitenkin tarvitsevat sitä.

Me voimme sanoa, että rahaa on paljon, mutta järjestelmän talousvinoutuma on tietysti mahdollista muuttaa, koska se on muutettu nykyiseksi ja haitalliseksi. Rahaa on rakentamiseen, ympäristöongelmien vähentämiseen, maaseudun elämiseen ja toimimaan yhteiskuntaan.

Jos ei muuta niin on annettava kaikille tili ja maksukortti Valtionpankissa selvin säännöin, niin pankit voivat sitten selvittää parhansa mukaan! Ja jokainen pääsisi eroon 4-5 %:n menoistaan pankeille.

Esa Salomaa
Ruotsi

MEDIASTA POIMITTUA

Anttilan haudalla jae-taan huomenna ämpäreitä (Talouselämä 23.11). Tokman-ni avaa toisen Lohjan-myyvälän-sä Anttila-vainaalta vapautuneis-sa tiloissa torstaina. Sen lisäksi Tokmanni avaa tänä vuonna kak-si ja ensi vuonna kymmenen uut-ta myymälää. Tämä 3+10 on kaik-kien Tokmannin myymäläavausten lukema loppuvuonna 2016 ja vuonna 2017. Läheskään kaikkia uusia myymälöitä ei avata Antti-lalta vapautuneissa tiloissa. Loh-jalla avajaisrituaaleihin kuuluvat tutut yllätysämpärit, joita jaetaan 500. Tokmanni on jakanut jo 200 000 ämpäriä myymälöiden ava-jaisissa (TE 2.12). Niitä jaettiin en-si kertaa Pirkkalan myymälän ava-jaisissa 1992.

”Sopimus Venäjän ja Suomen sosialististen tasavaltain välillä” allekirjoitettiin 1.3.1918 (Ant-ti Hyvönen, Suurten tapahtumien vuodet 1917-1918, Kansankult-tuuri 1957). [...] Venäjä sitoutui myöntämään kaikille suomalais-sille työläisille ja talonpojille kaik-ki valtiolliset oikeudet Venäjällä ja suomalaisten puolesta lupaudut-tiin myöntämään venäläisille Suomen kansalaisoikeudet ”mah-dollisimman helpoilla ehdoilla eri-tyisesti ottaen huomioon liikkuvan työtätekevän väestön edut”. Tämä oli ensimmäinen valtiollinen sopi-mus työväen hallitsemien maiden välillä.

Helsingin yliopiston vara-rehtori Pertti Panula kirjoit-taa pääkirjoituksessaan (Ylio-pisto 9/16): Sote-uudistuksen val-mistelijat ovat unohtaneet yli-opistot, yliopistosairaalat ja tut-kimuksen. Potilaiden edut ja mah-dollisuus saada parasta mahdol-lista hoitoa edullisimmin perus-tuvat kuitenkin pitkälti yliopisto-sairaaloiden työhön. Niissä koulu-tettavien lääkäreiden osaaminen riippuu tutkimuksen tasosta. Nyt on kiire saada selvät periaatteet yliopistojen toiminnalle ja yliopis-tosairaaloiden asemalle.

Cambridgen yliopiston emeritusprofessori Göran Ther-born kertoo, että venäläisten mie-esten elinajanodote romahti 1990-1993 kuusi vuotta ja naisten neljä (Yliopisto 9/16). Venäläisten mies-ten elinajanodotteiden ero varal-lisuuden mukaan kasvoi kolmes-ta vuodesta yhteentoista ja nais-ten kahdesta vuodesta yhdeksään. Mullistus [Vastavallankumous] lopetti miljoonia elämiä ennenai-kaisesti.

Väestötieteilijä Karri Silven-toinen sanoo, että ruoan riit-tävyys ei ole ongelma nyt eikä todennäköisesti tulevaisuudes-sakaan (Yliopisto 9/16). Pulmal-lista on se, että koska ruoka myy-dään markkinoilla, kaikilla ihmi-sillä ei ole välttämättä varaa os-taa sitä. Maantieteilijä Paola Mi-noia muistuttaa, että [maapal-lon] kantokyvyn kannalta olen-naista ei ole väestön määrää, vaan kulutuksen määrä. Keskiaverto [yh-dysvaltalaisen] ruokakorin tuot-taminen kuluttaa noin vii-si kertaa niin paljon vettä kuin tavallisen intialaisen.

Biotieteilijä Leena Valmu ei päästä lääkefirmojakaan helpolla (Yliopisto 9/16). Niitä ei ole perustettu maailman paran-tamiseksi. Isoa rahaa tehdään joil-lakin kolesterolilääkkeillä, eikä vi-sioissa kehitysmaiden lasten ma-larian parantamisilla juhlita. Bis-neksestä yritysmaailmassa aina on kyse, mutta ainakaan ilman patentteja mitään lääkkeitä ei ke-hitetä.

Vallankumousristeilijä Au-rora on hiljattain palannut tu-tulle, pysyväle paikalleen Ne-va-joen rantakadun tuntumaan Pietariin kaksi vuotta kestäneiden korjaustöiden jälkeen, kertoo Kul-tura-lehti (Venäjän Aika 4/2016). Auroran paluu on herättänyt suurta kiinnostusta Pietarissa. Niinpä risteilijää katsomaan pyrkii sankoin joukoin kaupungin asuk-kaita ja muualta tulleita turisteja.

Tampereen yliopiston jour-nalistiikan vierailijaprofessori Hanna Nikkanen kertoo, että amerikkalaisista [yhdyshaltalaisis-ta] 42 prosenttia sanoo tutkimuk-sessa pelkäävänsä klovneja (WWF 4/2016). 32 prosenttia pelkää il-mastonmuutosta. [...] Sen edelle nousevat sekä arkiset uhkat (työt-tömyys, lasten pärjääminen) että melko epätodennäköiset väkival-lanteot (terrori-iskun uhriksi jou-tuminen, pahan klovnin hyök-käys).

Päätoimittaja Serge Halimi kirjoittaa (Le Monde diplo-matique 6/2016): Britannian pääministeri Theresa May 5.10: Rikkaiden etuoikeudet ovat yh-teiskunnan mätäpaaise, valtion tehtävänä on ”huolehtia siitä, mitä yksilöt, yhteisöt ja markki-nat eivät kykene tuottamaan”. ”Työntekijöiden oikeudet” ovat tärkeitä ja verot välttämättömiä, koska ne ovat ”hintaa, jonka me maksamme siitä, että saamme asua sivistyneessä yhteiskunnas-sa”. Julkiset palvelut, erityisesti koulutus ja terveydenhuolto sekä niiden parissa työskentelevät ovat ylistyslaulun arvoisia, ja että asunto- ja liikennesektoria täy-tyy elvyttää kohdistamalla siihen julkista rahaa.

Ranskassa [...] presiden-tinvaaleissa [...] voittajina pidetään nyt konservatiivi-sia ehdokkaita, joiden vaalilu-pausten listaan kuuluvat eläkeiän pidentäminen kahdella, kolmel-la vuodella, neljä palkatonta lisä-työtuntia viikossa, varallisuus-veron poistaminen – samaan aikaan alimpia tuloluokkia pa-hiten koettelevaa arvonlisäveroa nostettaisiin – työttömyyskor-vausten asteittainen alentami-nen, 300000-500000 julkisen vi-ran lakkauttaminen jne.

Tiedonantajan pakinoitsi-ja Pohjanmaan kaaderi kirjoit-taa: ”No mihin se Sipilä nyt noin äkkiä lähti?
- Se varas itselleen matkan Kiinaan. Se luki tuosta tieteen ku-valehdestä, että Kiinaa on sanottu keskustan valtakunnaksi.

Hannu Kautto

Reino Welling 75 vuotta

Reino Welling syntyi 3.12.1941 Lappeenrannassa. Jo puolen vuoden ikäisenä 28.6.1942 hän jäi sotaorvoksi. Reino siirtyi isovanhempiensa hoitoon ja eli lapsuutensa äidittömänä ja isättömänä. ”Sotaor-pous toi minulle sodan ja militarismin vastaisuuden”, Reino kertoo. Jatkosodan aikana Reino asui vuoden verran Valkjärvellä, mutta ke-sällä 1944 perhe joutui evakkoon sijoituspaikkana Jämsänkoski, jos-sa Reino ja vaimonsa Mirja asuvat edelleen.

Koulujen jälkeen työura avautui Jämsänkosken paperitehtaalla kes-täen 42 vuotta ja 4 kuukautta. Vii-meisimpänä tehtävään Reino toi-mi kuorimonhoitajana. Pitkän työ-uran ohella Reino on tehnyt mitta-van uran työväenliikkeessä ja muus-sa vapaaehtoistoiminnassa. SKP:n jäsen Reino on ollut 1980-luvulta saakka ja kunnanvaltuustossakin vuosina 1992 - 1995 ja uudelleen 2011 alkaen.

Myös ystävyysseuratyö on Reinon sydäntä lähellä. Reino on toiminut sekä Suomi-Neuvostoliit-to-seurassa ja myöhemmin Suomi-Venäjä-seurassa yli 40 vuotta. Mat-koja Venäjälle on kertynyt yli 50 kpl.

Yhtä pitkään Reino on toimi-nut myös Suomi-Korea-seuras-sa. ”Suomi-Korea-seuran toiminta

on sydäntäni lähinnä” Reino kertoo. Seuran pitkäaikainen puheenjohta-ja Pekka Leppänen houkutteli aikoi-naan Reinon toimintaan mukaan. Reino on ollut Suomi-Korea-seuran hallituksessa yli 30 vuotta ja toimii tällä hetkellä seuran taloudenhoita-jana. Korean demokraattisen kan-santasavallan korkein neuvosto on huomioinut Reinon aktiivisen toi-minnan ystävyyden mitalilla vuon-na 2010.

Reinon aktiivista vastuunkan-toa ja luotettavuutta yhdistystoi-minnassa kuvaavat sihteerin teh-tävät eri järjestöissä, joista mainit-takoon Paperiliiton osasto 11, Jäm-sänjokilaakson invalidit ja Jämsän-kosken kotiseutuyhdistys. Reino toi-mii myös Jämsänkosken eläkeläis-ten tiedottajana. Rakkaudesta koti-

seutuun ker-too aktiivisen kotiseutu-yhdistystoi-minnan ohel-la Reinon ja Mirjan ko-ti. He asuvat museoviras-ton suojele-massa muo-namiehen mökissä, mikä on Keski-Suomen ainoa edelleen asuinkäy-tössä oleva muonamiehen mökki.

Reinon muusta harrastustoi-minnasta mainittakoon posti-merkkien keräily, lukeminen, kalas-tus, polttopuiden teko sekä aktiivi-nen lehtikirjoittelu. Ensimmäinen lehtijuttu julkaistiin yhdeksänvuotiaana ja sen jälkeen juttuja on ker-tynyt pitkälti toista tuhatta – ja il-mestyy edelleen.

Kansan Äänen lukijat ja järjes-töväki toivottavat Reinolle edelleen aktiivisia eläkepäiviä!

KÄ toim./Juha Kiekisi

Juhani Tanski 70 vuotta

Tammikuussa Punkalaitumella 11.1.1947 näki päivänvalon Juhani ”Jussi” Tanski. Keskikoulun rehtorina oli entinen patamusta lotta, joka nimitteli Jussia kommunistiksi. Jussi arvelikin ajatuksistaan löy-tyvän kommunismia, joka suututti tämän vanhan sotaratsun. Lukion Jussi suoritti Loimaalla.

Tshekkoslovakian miehitys oli hä-nelle suuri shokki. Tampereen yli-opistossa syntyi ajatus ottaa asias-ta selvää. Alettiin tutkia Marxin, Le-ninin, Maon ja Stalinin teoksia. Opin-toryhmästä muodostettiin 1969 Tampereen Marxilais-Leniniläinen Seura, missä Jussi toimi sihteerinä ja myöhemmin puheenjohtajana.

Opiskelun jälkeen toimin-ta jatkui Helsingissä. Hän siirtyi v. 1985 leipätyön perässä Leppä-virran Oravikoskelle, jonka kyläto-imikunnan puheenjohtajaksi hän-et valittiin v. 1989. Kyläläiset valit-tivat silloin läheiselle nikkelikai-voksen jätealueelle myönnetystä ”formula”-radan sijoituspaikkalu-vasta. Kaavoituslautakunta halu-si järven rannalle pientaloasun-toja. Kunnanhallitus pakkolunasti asumisrakentamiseen tarkoitettun maan ja asetti sen kaavoituskiel-toon, ettei moottoriturheiluratahan-ke vaarantuisi. Kylätoimikunta vaati kaavoituskiellon purkamista. Kut-

suttiin koolle lehdistötilaisuus, joka onnistui yli odotusten ja kunnanjohta-ja erosi. Veristä tappelua käytiin puolitoista vuotta, kunnes kunnan-hallitus luovutti.

Sattui tapaus, jossa vuok-ralaisen epäoikeudenmukai-nen kohtelu ei mahtunut Jussin tajuntaan. Siitä syntyi päätös osal-listua politiikkaan. Perustettiin Vih-reän liiton paikallisyhdistys. Tam-mikuussa 1998 Vihreä Liitto asettui ”rakentamaan vihreää EMU:a”. Jussi ilmoitti käyttävänsä loppuelämänsä kaataakseen liittovaltiohankkeen.

Jussi tutustui Eero Taivalsaa-reen tutkiessaan Eeron kirjaa ”Alaston totuus markkinavoimis-ta”. Heille syntyi ajatus perustaa yh-teistyöpuolue Vaihtoehtováki rp. Kannatajakortit kerättiin ja puolue rekisteröitiin huhtikuussa 1999. Vuo-den 1999 EU:n parlamentin vaalei-hin neuvoteltiin laaja vaaliliitto, jos-sa Vaihtoehtoväen listalla olivat Velt-to Virtasen Ekopuolue, EKA, SKP, VEU

ja Perussuom-alaiset. **Yllättäen SKP:n kes-kuskomitea irtaantui yhteistyöstä.** Poliittinen yh-teistyö osoit-tautui kuitenkin keinoksi vastustaa kovaa EU-suuntausta. Vaihtoehroväki esiintyi 2003 vaaleis-sa Muutosvoimat Suomi rp:n yhtey-dessä. Kuntavaaleissa 2005 Vaihtoehroväki antoi nimensä käyttöön asukasjärjestöille mm. Helsingissä ja Lahdessa. Sitten syntyi ajatus laajas-ta palkansaajaväestön yhteistoim-intajärjestöstä täyttämään SDP:n ja Vasemmistoliiton jättämä tyhjiö. Perustettiin Suomen Työväenpuolue, jonka puheenjohtajana Jussi toimi vuoteen 2016. Edelleenkään emme lepää kunnes unionistien liittovaltio-hanke on kaadettu, vakuuttaa Jussi.

Kansan ääni ja järjestöväki on-nittelevat ”Jussia” merkkipäivän joh-dosta.

KÄ/toim./Heikki Männikkö

Tommi Lievemaa 50 vuotta

Tommi Lievemaa syntyi 10.12.1966 Uudessakaupungissa. Kuusivuotiaana hän muutti Jyväskylään, jossa kävi koulunsa. Tommin lapsuuden ja nuoruuden yhteiskunnallisiin vaikuttajiin kuului Keskusta-puolueen Keskisuomalainen. Sen päätoimittajaa Erkki Laatikaista Paavo Lipponen nimitti ”maakuntaansa terrorisoivaksi satraapiksi”. Siinä piti säännöllistä palstaa neuvostoliittolainen vieraileva kirjoit-taja, jonka juttuja Tommi luki suuresti kiinnostuneena.

Keskisuomalaisessa kirjoitte-li myös nimimerkki Kunto Kal-pa, eli Juhani Suomi, jonka kirjoi-tuksia Tommi myös luki tarkasti. Tommi valmistui Jyväskylän kaup-paoppilaitoksesta merkonomiksi vuonna 1986, mutta lähes välittö-mästi valmistumisen jälkeen musiik-kielämä vei miehen mennessään. Ki-taransoiton opetustyöt paikallisessa musiikkikoulussa sekä vilkas yhtye-toiminta (esim. lastenmusiikkiryhtye Pentti Rasinkangas & Ohilyönti) takasivat leivän musiikin parista.

Vuonna 1993 Tommi muut-ti Lontooseen musiikkiopinto-ja suorittamaan. Opiskelujen jäl-keen Tommi työskenteli Lontoos-sa pubeissa baarityöntekijänä sekä teki satunnaisia musiikkikeikkoja. Suomeen hän palasi vuonna 1996. Lontoon aika teki monella taval-

la suuren vaikutuksen Tommiin ja myös yhteiskunnallisesti Lontoon vuodet olivat herättävä kokemus.

Englanti oli tuolloin juuri toi-pumassa Margaret Thatcherin hirmuhallinnon ajasta ja Thatche-rin kova uusliberalismi näkyi Lon-toon kaduilla konkreettisella taval-la. Tommi näki lukemattomia kodit-tomia ihmisiä asumassa pahlilaati-koissa kylmillä kaduilla kerjäten rahaa. Eräs musiikinopiskelijatoveri totesikin Tommille: ”Thatcher on tu-honnut tämän maan”.

Suomessa yhteiskunnalliset ajatukset kypsyivät pikku hiljaa, ja vuonna 2004 Tommi aktivoitui ensin Tiedonantaja-lehden avusta-jana ja myöhemmin SKP:n jäsenenä. Puolueen keskuskomitean jäseneksi Tommi valittiin vuonna 2007. Sama-na vuonna Tommi osallistui Euroo-

pan Vasem-miston (Eu-ropean Left) konferenssiin Tsekissä Pra-hassa SKP:n edustajana. Vuoden 2010 tienoilla Tom-mi liittyi mu-kaan Kansan Äänen järjes-töjen toimintaan.

Tommi ryhtyi välittömästi kir-joitamaan Kansan Ääneen, jonka päätoimittajana hän tällä hetkellä toimii. Tommi on mukana Kommu-nistien Liiton, EU:n vastaisen kansan-rintaman sekä Suomen Työväenpuo-lueen toiminnassa johtotehtävissä. Tommi on aktiivisesti mukana myös ystävyysseura- ja solidaarisuustoi-minnassa. Hän on Suomi-Korea-seu-ran sekä Hands off Venezuelu-la-jär-jestön varapuheenjohtaja.

Kansan äänen järjestöt ja kaikki lukijat onnittelevat Tommia merkkipäivän johdosta!

KÄ/toim./Heikki Männikkö

Kaksinkertainen zombi

Guggenheim Helsingin museo (G) on kuopattu kaksi kertaa, mutta elävä ruumis on noussut taas ylös. Porvariston hegemonia pystyy pitämään yllä erilaisia hankkeita, vaikka ne välillä torpataan. Vasemmisto on ollut pitkään altavastaaajana eikä pysty uudistamaan omia esityksiään. Helsingin kaupunginhallitus hylkäsi 2012 Solomon R Guggenheimin säätiön suunnitelman. Lokakuussa 2016 pääministeri Juha Sipilä ilmoitti, ettei valtio osallistu hankkeeseen, mikä käytännössä tarkoitti sen kaatumista toisen keran. Tontin varaus myös umpeutuu vuoden 2016 lopussa.

Kuva: Heikki Männikkö

Jälleen 29.11.2016 kokoontuivat helsinkiläiset muistuttamaan kaupunginvaltuustoa siitä, että emme halua Guggenheimia. Jälleen järki voitti. Seuraavana päivänä 30.11.2016 tiedotusvälineet olivat täynnä vihaa Guggenheimin vastustajia kohtaan. Ilmeni, että vielä tulee yksi yritys helsinkiläisten höynäyttämiseksi. Sanotaan silloin, että "Ei kenenkään rahoilla amerikkalaisen kulttuurin munumenttia Helsinkiin".

Icccapital-investointipankin johtaja Ari Lahti on kevästä 2014 asti taiutellut helsinkiläisiä kiistellyn G-hankkeen taakse Guggenheim Helsingin Tukisäätiön puheenjohtajana. G:n rakentaminen maksaisi noin 130 miljoonaa euroa, josta kaupunki maksaisi 80 miljoonaa euroa ja antaisi lahjaksi G:lle arvokkaan tontin Olympiaterminaalin vierestä.

Liiketoimi

Lahti kehuu: "Guggenheim on nähtävä investointina, joka maksaa itse itsensä. Se tuo kasvua ja työpaikkoja. Sillä ei ole tekemistä esineiden tuijottamisen kanssa". "Se on hyvä tuotto sijoitukselle." G:n Tukisäätiö ei luovuttanut. Se oli jo kerännyt yksityisiltä lahjoittajilta 18,4 miljoonan

euron lisenssimaksun.

Lahti uhoaa: "Onneksi löytyivät Herlinin ja Erkköjen säätiöt, jotka mahdollistivat kiinteistöyhtiön sijoituksen". Lisäksi hankkeeseen lähti mukaan matkailuala: hotelleja, Finnair, Finavia ja laivayhtiöitä. Kolmas ryhmä ovat yksityiset mesenaatit: Rafaela Seppälä ja Kaj Forsblom, Liisa ja Jorma Ollila, Jari Ovaskainen sekä Anita ja Poju Zabłudowicz.

G:n budjetti on 130 miljoonaa. Säätiö loi mallin, jossa G:n rakennus-yhtiö saa 15 miljoonan euron lahjoituksen, ja se ottaa 35 miljoonan euron lainan, jonka korkoa laskee Helsingin kaupungin takaus. "Laina lyhennee niin, että sitä jää 20 vuoden jälkeen korkeintaan neljännes jäljelle", Lahti laskelmoi.

Lyhennystahti riippuu lippu-tuotoista. Laskelma on tehty suurella määrällä 550 000 vuosikävijällä. Yksi riski on kävijämäärän pettäminen, toinen G:n kustannusarvion ylittyminen.

Kolmas esitys

G:n rakentamisesta julkistettiin 3.11.2016 kolmas esitys. Yksityiset sijoittajat korvaavat valtion osuuden rakentamiskustannuksista ja varsinaisesta museotoiminnan pyörittämisestä vastaa G:n Helsingin tukisäätiö. Kaupunki vastaa kiinteistön ylläpitokuluista 20 vuoden sopimuskautella yhteensä 18 miljoonaa. Kaupunki jättää perimättä tonttivuokraa ja pääomakuluja, mikä on yhteensä noin 110 miljo-

nan euron tuki hankkeelle. Helsinki myös takaa lainoitusta. Yhteensä kaupungin suora ja välillinen panos on yli 200 miljoonaa euroa.

Helsingin kaupunginhallitus päätti 21. marraskuuta äänin 8-7 hyväksyä esityksen G:n rakentamisesta Helsinkiin. G:n puolesta äänestivät kokoomuksen Tatu Rauhama, Lasse Männistö, Laura Rissanen ja Arja Karhuvaara, vihreiden Hannu Oskala ja Sanna Vesikansa, Rkp:n Marcus Rantala ja keskustan Laura Kolbe.

Hankkeen arvostelua

Tutkija, Suomen New Yorkin kulttuuri-instituutin entinen johtaja Leena-Maija Rossi ruoskii G-hanketta: "Se pitää Suomea kylmänä ja ilottomana ja itseään vapahtajana". Kansa maksaa lystin, jos yltiöoptimistiset kävijämäärät eivät toteudu.

G on tehnyt huonosti kotiläksynsä helsinkiläisestä kulttuurikentästä. "Siellä ei vielääkään tiedetä, kuinka vireä tämä kenttä on, vaan pidetään kolkkona ja ilottomana, jonne Guggenheim tuo vapahtajana kulttuurin", Rossi sanoo. "He eivät usko suomalaisen kulttuuriin ja taiteeseen, joka tosiasiallisesti on hyvinkin kansainvälistä."

G olisi riski, koska tarjontaan ja sisältöön liittyvistä suunnitelmista on tihkunut varsin vähän tietoa. "Siinä mielessä ollaan ostamassa sikaa säkissä." G:ssä uskotaan käyvän vuosittain 550 000 museovierasta. Ateneumissa, Kiasmassa, Helsingin Designmuseossa ja Arkkitehtuurimuseossa kävi 2015 yhteensä 595 000 kävijää. Kävisivätkö he myös G:ssä?

Helsinki ja New York

"New Yorkin G:ssä kävi viime vuonna noin 850 000 ihmistä. New Yorkissa käy vuosittain noin 53 miljoonaa matkailijaa. Kun Helsingissä käy vuosittain noin kolme miljoonaa matkailijaa, niin luvut näyttäisivät ainakin tässä mielessä olevan epäsuhdassa", Rossi pohtii.

G:n talousselvityksen mukaan museotoiminnan vuosittainen rahoitusvaje olisi 1,7 miljoonaa euroa, jos kävijöitä olisi 550 000. Rahoitusmallin mukaan 1,3 miljoonaa euroa olisi tarkoitus kattaa valtion tuella, mikä ei ole varmaa. "G:n rahoitus-suunnitelmassa on lähdetty siitä, että museo saisi vapautuksen arvonnäköisestä. Jos näin ei kävisi, siitä tulisi paljon lisäkustannuksia", Rossi selittää. "Esimerkiksi Amos Andersonin taidemuseo ei ole saanut vapautusta arvonnäköisestä."

Rossi kysyy, onko Helsingillä rohkeutta uskoa omaan, kiinnostavaan ja jo kansainväliseen kenttäänsä, vai ryhdymmekö ylikansallisen brändin haarakonttoriksi. "Meillä on esimerkiksi Helsingin kaupunginmuseo HAM, joka toimii hyvin virkeästi", Rossi sanoo. Ensi vuoden jo entisestään pienistä HAMin hankintamäärärahoista on leikattu kaksi kolmasosaa. Luvassa on vain 58 000 euroa.

Lisää kritiikkiä

Taidekritikko Leena Kuumolan mielestä ongelma on alusta saakka ollut täysin absurdi keskustelu, jossa taidetta ei ole mainittu edes sivulauseessa. On keskusteltu taidemu-seosta vailla ensimmäistäkään suunnitelmaa tai pyrkimystä sen sisällön suhteen. On syntynyt tilanne, jossa G:n vastustajat on määritetty kulttuurin ja edistyskäsien vihollisiksi. Todellisuudessa asia on pikemminkin päinvastoin.

Arkkitehti Pallasmaan mieles-

tä G-projekti on "häikäilemätöntä bisnestä," joka esitetään yleisölle taiteena". Pallasmaa sanoo, ettei voi tukea brändäyttyä ja franchisingilla toimivaa globaalia taidemuseota, joka kustannetaan suurelta osin veronmaksajien varoilla. Pallasmaa arvelee, että G-projektissa on mennyt kaikki pieleen: museon suunnitelluista näyttelyistä ei tiedetä tarpeeksi ja poliittinen valmistelu on ollut hänen mielestään salailevaa. Pallasmaan mielestä G ei vahvistaisi paikallista taideperintöä vaan globalisaatiota ja taiteen kaupallistamista.

Kirjailija Jörn Donner muistuttaa, että G:n museohanke on epäonnistunut useassa eri maassa ympäri maailmaa. G:n hyödyn kerää täysin riskittömästi G:n säätiö New Yorkissa. Rahat vain kilisevät kassaan, hän sanoo. "Suureen puhalluksen historiaan kirjoitetaan uutta kappaletta: G Helsingissä", Donner tuumii. Hänen mielestään G-hanke on "häpeällistä ja masentavaa". "Sata poroa houkuttelisi enemmän turisteja", arvelee Jörn Donner.

Bilbaon museon kopiointi kostautui Guadalajarassa (Meksiko), Rio de Janeirossa (Brasilia), Bukarestissa (Romania), Salzburgissa (Itävalta), Vilnassa (Liettua), Urdabaissa (Espanja), Tokyossa (Japani), Taichungissa (Taiwan) ja Hong Kongissa (Kiina). Nämä peruttiin. G:n nimen alla toimineita museoita on suljettu myös New Yorkissa (toinen G), Las Vegasissa ja Berliinissä. Abu Dhabissa (Yhdistyneet arabiemiirikunnat) on ainoa hengissä oleva ja toteuttamisvaiheeseen päässyt 2000-luvun G, mutta se ei ole vielä rakenteilla.

Äänestykset

Helsingin kaupunginvaltuustossa 30.11 kokoomuksen valtuustoryhmän puheenjohtaja Lasse Männistö ehdotti, että – toisin kuin kaupunginhallituksen esityksessä seisoo – kaupungin takausta G Helsinki tukisäätiön 25 miljoonan euron lainalle ei myönnettäisiäkään. Se hylättiin äänin 46-39. Hänen esityksessään julkisen rahoituksen osuus museoinvestoinnista olisi ollut korkeintaan 49 prosenttia.

Kaupunginvaltuusto hylkäsi kaupungin ja G Helsinki tukisäätiön välisen sopimuksen äänin 53-32. Suurten valtuustoryhmien äänet hajaantuivat. Pettynyt Ari Lahti lähti vapaa-ajan asunolleen Ranskaan. Hänen mukaansa hanke kaatui tunteen käyttöön. Päinvastoin, sillä valtuuston enemmistö käytti järkeään, jotta kaupunkilaisten rahat eivät kilisi G:n kassaan New Yorkiin.

Tulevaisuus

G-säätiö voi halutessaan tuoda näyttelyitä maamme museoihin. Se on paljon edullisempaa kuin maksaa G-museon rakentaminen ja sen käyttökulut. Ateneum, HAM, Taidehalli ja muut ovat järjestäneet yhteistyössä ulkomaisten museoiden kanssa hienoja ulkomaisten taiteilijoiden näyttelyitä.

Varaukseton ja kritiikitön Yhdysvaltojen ihannoitiin, siinä luvassa G-kiihko, näyttää olevan Suomen talouseliitin jopa mielenterveysongelma. Yltiöpäiset USAn palvojat joko eivät näe USAn kaksinaismoraalia tai antavat sen anteeksi. Ehkä Coca-Colan juomat tuntevat olevansa maailman valtiaan ja poliisin vallankahvassa.

Hannu Kautto

Heikki Männikkö 70 vuotta

Heikki syntyi Jalasjärvellä 25.12.1946 ja eli lapsuutensa isovanhempiensa luona. Kotikylässä Taivalmaassa SKDL toimi vireästi. Heikki osallistui jo 60-luvun alussa nuorisoliiton ja SKDL:n työhön ja liittyi SKP:n jäseneksi v. 1965. Keskikoulun jälkeen Heikki toimi Seinäjoella paikallisissa KD-järjestöissä.

ton jäsenistä joutuivat jättämään paikkansa.

Erötetut perustivat 2002 marxilais-leniniläisen yhteisrintamapolitiikkaan

suuntautuvan Kansan ääni-lehden. Sen ympärille ryhmittyi useita järjestöjä, mm. v. 1991 perustettu EU:n Vastainen Kansanrintama, jonka puheenjohtajana Heikki toimii edelleen sekä Kommunistien Liitto. Heikki oli alusta lähtien Kansan äänen toimituskollektiivissa ja toimii edelleen lehden toimitussihteerinä. Kommunistien Liitossa Heikki toimii poliittisena sihteerinä. Kansan äänen järjestöt ovat olleet mukana edistämässä työkansan yhteisrintamahanketta Suomen Työväenpuolueen kautta. Heikki tekee edelleen kokopäiväistä työtä Kansan ääni-lehdessä ja EU:n vastaisessa kansanrintamassa.

Kansan ääni ja järjestöväki onnittelevat Heikkiä syntymäpäivän johdosta.

KÄ/toim./Kalevi Wahrman

Helsinkiin työn perässä (-67) muutettuaan hän toimi nuorisotyössä ja SKP:n Sörnäisten Pohjoisessa osastossa. Vasta Helsingissä hänelle selvisi SKP:n osapuolijonon taustat. Tais-tolaisessa nuorisoliikkeessä 70-luvun hän toimi useita vuosia Hermannin sosialististen nuorten puheenjohtajana. Heikkiä kiinnosti aina marxilainen teoria ja hän ohjasi marxilaisia opintopiirejä.. 70-luvulla SKP oli jakautuneena kahtia ja toiminta organisoitiin Tiedonantajan levikkijaostojen kautta. Tässä työssä Heikki toimi täysillä. 1970-luvun puolivälissä Heikki kävi vuoden kurssin Moskovassa Yhteiskuntatieteiden Instituutissa. Täällä hän syvensi mm. marxilaisen filosofian tietoutta.

1980-luvulla luokkakantaisen liikkeeseen syntyi ns. "kolmaslinjalaisuus". Heikki oli ensimmäisiä, jotka kyseenalaistivat suuntauksen. Siksi hän organisoi Kommunistien Helsingin kaupunkijärjestöä ja Kommunistien Hermannin-Valtilan osaston perustamista 80-luvul-

la. "Kolmas linja" pyrki ideologisen yhtenäisyyden sijaan tekniseen yhtenäisyyteen SKP:ssä. Heikki oli niiden tovereiden mukana, jotka vaativat marxilais-leniniläisen puolueen perustamista.

Marraskuussa 1987 päätettiin Kommunistisen Työväenpuolueen (KTP) perustamisesta. KTP perustettiin keuhällä 1988 ja Heikki valittiin sen pääsihteeriksi. Tätä "postia" hän hoiti 14 vuotta. Pääsihteerinä Heikki oli keskeisessä osassa mm. KTP:n asiakirjoja rakennettaessa. Näitä olivat mm. "Puolueen arvio sosialismin ja kommunistisen liikkeen nykyisten vaikeuksien syistä" (1992) sekä KTP:n ohjelma (1996).

KTP:ssä Heikki edusti kantaa, että EU:n parlamenttivaaliin osallistuminen ei ole ristiriidassa marxilaisten periaatteiden kanssa. Tässä hän nojasi mm. bolshevikkien kokemuksen ja Leninin "Penikkatauti"-teokseen. Erimielisyydet KTP:ssä koskivat myös yhteisrintamapolitiikan kehittämistä. Tästä syystä Heikki ja lähes puolet KTP:n keskusneuvos-

Toivotamme Hyvää uutta vuotta Suomen työkansalle!
Irti EU:n uusliberalismista, Nato:sta, eurosta ja..

Kommunistien Liitto ry
Suomen Työväenpuolue ry
EU:n Vastainen Kansanrintama ry
Sodan ja Fasismien Vastainen Työ ry
STP:n Helsinki ryhmä
Suomen Työväenpuolueen Turun Seudun osasto ry
Kommunistien Hermannin-Vallilan osasto ry
KTP:n Itä-Helsingin osasto ry
Hermannin Naiset ry
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Terveysrintama ry
Rakennustyöläisten Liiton Tikkurilan ammattios. 265 ry

SFT:n hallitus

Timo Kangasmaa
Esko Auervuolle
Juho Haavisto
Esko Koivisto
Janne Rahikainen
Ville Rahikainen
Timo Nieminen

Helsinki

Kai Kontturi
Raika Kontturi
Bertta Laine
Ingrid Hämäläinen
Tarja Männikkö
Heikki Männikkö
Taina Mäenpää
Ansu
Hipsu
Ville Rahikainen
Hannele Salava
Tuntematon
Pekka Kotkasaari
Paavo Heikkinen perh.
Sirpa Mittilä
Tauno Wallendar
Palstapuutarhuri
Elina Kämppi
Nelly & Mishka
Pekka Tiainen
Veikko Väisänen
Senja Väisänen
Riitta Väisänen

Pertti Leino
Jaakko Ahvola
Marja-Liisa Siira
Matti Laitinen
Aarni Miettala
Sakari Kuismin
Janne Rahikainen

Espoo

Hannu Kautto
Katariina Nurminen
Leipäpappi
Pave & Elmeri
Punapaita
Tommi Lievemaa

Vantaa

Eira Kärki
Marja-Liisa Juvonen
Heikki Uusimäki
Juha Kärki
Hilja Pietiläinen
Lauri Paronen

Tuusula

Esko Koivisto
Seppo Aaltonen
Markku Nieminen

Kerava

Unto Nikula

Risto Tammi
Raija Tammi

Porvoo

Saga Wahrman
Eva Wahrman
Raimo Järvelä
Hannu Hämäläinen
Kalevi Wahrman
Kaija Siippainen
Pekka Kokkinen
Hannu Henttonen
Pertti Pitkänen
Tommi Wahrman
Pirkko Nokkala
Yrjö Nieminen
Tuukka Wahrman
Aune Manelius
Teresia Wahrman
Matti Wahrman
Vera Wahrman

Loviisa

Hannu Ikonen

Raasepori

Peter Björklöf

Uusikaupunki

Heikki Ervasti
Esko Rintala

Turku

Esko Luukkonen
Anne Luukkonen
Markus Uutela
Jarmo Vikman
Reino Intovuori
Teuvo Turunen
Janne Kejo
Mauri Rintala
Risto Lajunen
Veera Eloranta
Silja Mölkänen
Helena Tuomaala
Päivi Eskola
Raimo Paavola
Teuvo Hämäläinen
Timo Turunen
Eila Nieminen
Unto Sarjomaa

Työtön osaston tukija
Osaston kannattaja

Raisio

Matti Järvinen

Loimaa

Juha Kieksi

Hämeenlinna

Pasi Ranki

Janakkala

Jorma Talikka

Tampere

Hannu Huhtala
Leena Huhtala
Juhani Brander
Taavi Lintunen
Pertti Möttönen
Arto Lohi
Martti Satri
Risto Koivula

Lempäälä

Markku Huhtala
Ari Palm

Kihniö

Hannu Tiainen

Virrat

Mirjam Virkki

Hämeenkyrö

Jorma Kangasniemi
Marja Kangasniemi

Peräseinäjoki

Jartsev
Vanha Seppä

Jämsä - Jämsänkoski

Reino Welling
Mirja Welling
Erkki Flyktman
Veikko Flyktman
Teuvo Vuorenpää

Lahti

Anja Saarikko
Timo Saarikko

Kuopio

Juhani Tanski

Sonkajärvi

Asko Julkunen

Savonlinna

Juha Bilund

Joensuu

Raimo Ruttonen
Pauli Eskelinen
Ari Sulopuisto

Oulu

Paavo Junttila

ASBESTKAMP 85.

Wäinö Pietikäinen

Mikko Anttila
Riitta Vainionpää
Heikki Häkkinen
Heikki Rajamäki
Pentti Katainen
Hannu Kukkonen
Jorma Talikka
Anita Salven
Rainer Andersson

”Vapaat vaalit; Ronalddeja ja Donalddeja. Presidentiksi paras rahalla saatava mies. Meille kokoomuslaisen ideologian mukainen yksipuoluejärjestelmä.

Viljo Heikkinen, Lapinlahti

Työväenluokan yhteinäisyys syntyy yhteisen maailmankatsomuksen ja arvomaailman kautta. Kaikki opiskelemaan marxilaista maailmankatsomusta. Hankkikaa mukaanne työläisen käsikirja

Heikki Männikkö Helsinki

KILPAVARUSTELUA

Vauvojen katumaasturit kiitävät pakkasessa. Äidit kilpavarustautuvat. Omalle lapselle kelpaa vain paras.

Lastentarhoissa erottaudutaan laatuhaalareilla, merkkikengillä. Yksityisten kielikylppäpäiväkotien jonot täyttyvät.

Peruskoulussa varustaudutaan merkkifarkuilla ja älypuhelimilla. Joukosta poikkeavia kiusataan. Pisa velvoittaa pärjäämään.

Mutsit ja fatsit kiikuttavat kilpaa kakaroitaan kalliisiin harrastuksiin. Vanhemmat vaihtuvat valmentajiksi. Paremmuus arvottaa kaiken.

Eliittilukiot suodattavat massasta haluamansa aineksen. Hteiskunnallinen asema periytyy Ammattiopinnoista kilpaillaan. Ammateista kilpaillaan. Palkoista kilpaillaan. Puolisoista kilpaillaan.

Lapsuudesta loppuu lapsuus. Vanhemmuudesta varisee vanhemmuus. Läsä ollessa kukaan ei ole läsä. Yli 50 000 nuorta on pudonnut pulkasta.

Pidä varas, jos et ole paras. Tavallisuudelle ei ole tilaa.

Matti Laitinen
10.12.2013

Kun ihminen kasvatetaan itseään varten omaksi itsekseen ja ilokseen...

Tämä äänestettiin Kansan äänen vuoden kuvaksi

...julkisten palvelujen puolesta, yksityistämiselle SEIS!

Fidel Alejandro Castro Ruz (1926 – 2016) in memoriam

Matti Laitinen

Fidel Castro totesi v. 1953, että maatalouskysymys, teollistamiskysymys, asuntokysymys, työttömyys, koulutuskysymykset ja kansanterveysongelma: tässä ovat konkreettisesti muodossa ne kuusi kohtaa, joita me olisimme lähteneet päättäväisesti ratkaisemaan yhdessä kansalaisoikeuksien ja poliittisen demokratian saavuttamisen kanssa. Tuohon aikaan Fidel oli maailmankatsomukseltaan idealistinen sosialisti. Hän sivuutti tämän vuoksi politiikan luokkaluonteen ja piti proletariaattia diktatuuria tarpeettomana. Hänestä omaksui käytännön elämän ja vallankumousprosessin aikana kertyneen kokemuksen opastamana marxilais-leniniläisen maailmankatsomuksen vasta 1970-luvulla.

Kuuban v. 1961 alkanut taloussaarto ja sen jälkeiset kriisit ovat olleet USA:n aiheuttamia. Ne ovat johtuneet jenkkien imperialistisista intresseistä Kuubaa kohtaan, joita ovat: Taloudelliset syyt (markkinat, luonnonvarat ja halpa, hyvin koulutettu työvoima); poliittiset syyt (sosialistinen vaihtoehto, jolla on kantavuutta Latinalaisessa Amerikassa, Miamin mafian merkittävä poliittinen vaikutus USA:ssa); ideologiset syyt (kuubalaisen yhteiskunnan perusarvot ovat humanisuudessa, solidaarisuudessa ja marxismissa) ja sotilaalliset syyt (strateginen asema, sodat pitävät asekauppaa elossa). Kansainvälisen asekaupan kannalta, jokainen aseellinen konflikti on positiivinen olotila, jossa elää mahdollisuus taloudelliseen kasvuun.

Kuuban v. 1992 perustuslakiin on kirjattu: "Kuuba on riippumaton ja itsenäinen sosialistinen työläisten valtio, joka on organisoitu sen kaikkien kansalaisten hyvinvoinnin turvaamiseksi demokraattiseksi ja keskusjohtoiseksi tasavallaksi, jossa kansalaiset nauttivat poliittisesta vapaudesta, yhteiskunnallisesta oikeudenmukaisuudesta, yksilöllisestä ja kollektiivisesta hyvinvoinnista sekä inhimillisestä solidaarisuudesta."

Yhteiskunnallinen tasa-arvo tarkoittaa Kuubassa etnisesti moniulotteista kulttuuria, yhtäläistä korkeatasoista peruskoulutusta ja jokaiselle taattua perusturvaa, ilmaista terveydenhuoltoa sekä osallisuutta yhteiskunnassa

"Kerronpa teille tarinan. Oli kerran tasavalta, jolla oli perustuslaki, lait, yksilönvapaudet, oli presidentti, kongressi ja tuomioistuimet. Kaikki ihmiset saattoivat kokoontua, perustaa yhdistyksiä, puhua ja kirjoittaa täysin vapaasti. Kansa ei ollut hallitukseen tyytyväinen, mutta sen saattoi vaihtaa, mihin olikin aikaa enää muutama päivä. Yleistä mielipidettä kunnioitettiin ja kaikista koko yhteiskuntaa koskevista ongelmista keskusteltiin vapaasti. Oli poliittisia puolueita ja yleisötilaisuuksia, televisiosta ja radiosta kuultiin eri poliittisia näkemyksiä esitteleviä ohjelmia ja väittelyitä. Kansa oli innoissaan. Se oli joutunut kärsimään paljon ja ellei se menneisyydessä ollut saanut olla onnellinen, se tahtoi nyt oikeuden onneen. Sitä oli monia kertoja petetty ja se katsoikin menneisyyteen todellista kauhua tuntien. Se uskoi sokeasti, että pahat ajat eivät voineet enää palata, se oli ylpeä vapaudenrakkaudestaan ja piti selvänä, että vapautta kunnioitettaisiin pyhänä asiana. Se luotti jalomielisesti siihen, että kukaan ei rohkenisi hyökätä demokraattista järjestelmää vastaan. Se halusi muutosta, olojen parantamista, edistystä ja näki kaiken tämän olevan lähellä. Se asetti kaiken toivonsa tulevaisuuteen.

Voi tuota poloista kansaa! Eräänä aamuna kansalaiset heräsivät vavisten: yön pimeinä hetkinä heidän nukkuessaan olivat menneisyyden haamut punoneet salajuoniaan, iskeneet kyntensä kansaan ja sitoneet sen käsistä ja jaloista kaulaan saakka. Nuo kynnet kyllä tunnettiin ja tuo kita, nuo kuoleman viikatteet, nuo saappaat... Ei, se ei ollut paha uni vaan totista totta, kauheinta totta. Mies nimeltä Fulgencio Batista oli tehnyt hirvittävän rikoksen, jota kukaan ei osannut odottaa." (Fidel Castro oikeudessa 16.10.1953 Santiago de Cubassa).

ja sen taloudellisessa päätöksenteossa. Yhteiskunta takaa jokaiselle jäsenelleen siedettävät elinolosuhteet ja hyvinvoinnin. Tämä ei olisi

onnistunut, jos sosialistisen Kuuban valtiojohtolla ei olisi ollut takanaan kansansa enemmistön ehdotonta tukea.

Fidel Castro totesi v. 2003 Santiago de Cubassa pitämässään puheessa mm. seuraavaa: "Minä puhun ikään kuin, jos maamme eläisi idyllissä taivaan rauhassa, aivan kuin, jos ei olisi ollut yli 40 vuotta kestänyttä raakaa kauppasaartoa, taloudellista sota, lukemattomia sabotaasi- ja terrori-iskuja, salamurhahankkeita sekä päätymätöntä määrää karseita toimia maamme kohtaan, joita en toivo korostavani tässä puheessani, koska polttopisteinä ovat tämän hetken olennaiset ajatukset. Riittää, kun todetaan, että puolustukselliset tehtävät yksistään ovat vaatineet satojen tuhansien miesten ja naisten mobilisointia ja valtavia aineellisia voimavaroja. Tämä taistelu on

Fidel Castro yhdessä Hugo Chavezin kanssa. Kuuban ja Venezuelan kesken kehittyi laaja taloudellinen ja poliittinen yhteistyö.

opettanut meidän kansaamme taistelemaan samanaikaisesti monella rintamalla tekemällä paljon vähälä ja olemaan lankeamatta esteisiin."

"Ratkaiseva todiste tästä oli heidän sankarillinen käyttäytymisensä, sitkeytensä ja järkkymätön suhtautumisensa, kun sosialistinen leiri katosi NL:n hajoamisen myötä. Saavutus, johon he ylsivät, kun kukaan maailmassa ei olisi lyönyt vetoa vallankumouksemme säilymisestä penniäkään, menee historiaan yhtenä suurimpana saavutuksena. He tekivät sen vahingoittamatta ainuttakaan vallankumouksen eettistä tai humanistista periaatetta vihollistemme räkänau-ruista ja loukkauksista huolimatta."

Fidel Castron elämän tärkeimpiä yhteiskunnallisia kilometriä ylittäviä ovat olleet: Kuuban vallankumouksen johtaminen, Sikonlahden invaasion estäminen, maan irrottaminen jenkki-imperialismin ikeestä, toiminta sitoutumattomien maiden liikkeessä, Kuuban apu eteläisen Afrikan itsenäistymisprosessissa, Kuuban säilyttäminen täysivaltaisena valtiona NL:n hajoamisen jälkeen sekä hänen osuutensa ekologisesti kestävästä sosialistisen Kuuban rakentamisesta. Tämän lisäksi hän on toiminut maailman kapitalismin vastaisen edistykseisen liikkeen sekä Kolmannen maailman esikuvana ja neuvonantajana.

Fidel Castro opetti meille internationalismia, kansojen välistä ystävyyttä ja solidaarisuutta sekä kuinka omavaraista sosialismia rakennetaan omaa kansallista tietä kulkien. Hänen sosialistisen etiikkansa peruspilareita olivat: ihmisen arvokkuuden kunnioittaminen, rasismin ja syrjinnän vastaisuus, sosialismi ei ole kulutusyhteiskunta, yhteiskunta on olemassa ihmistä ei tuotantoa varten sekä vahva ympäristötietoisuus. Kuuban valtio vastaa ympäristöasioista ja omistaa maan luonnonvarat. Talouden ja yhteiskunnan kehittämisessä noudatetaan kestäviä periaatteita. Näin turvataan nykyisten ja tulevien sukupolvien selviytyminen, hyvinvointi ja turvallisuus. Tämän takia jokaisen kuubalaisen velvollisuutena on suojella vesiä, ilmakohia, maaperää sekä kasvi- ja eläinkuntaa.

Fidel Castro oli ennakkoluloton ja vallankumouksellinen ihminen, jolle oli ominaista yhteiskunnallinen uteliaisuus, luova

ja joustava ajattelukyky ja vallitsevan todellisuuden peräänantamaton kyseenalaistaminen sekä pyrkiminen kaikilla elämän alueilla yhteiskunnalliseen oikeudenmukaisuuteen. Hän rikastaa ihmiskunnan historiaa taistelevana humanistina, suurena marxilaisena ajattelijana ja valtiomiehenä, jolla oli jo elinäkanaan valtava merkitys yhteiskunnalliseen ajatteluun koko maailman mitassa. Eteenpäin Fidel Castron viitoittamaa tietä!

Jää hyvästi toveri Fidel Castro, sinun muistoasi syvästi kunnioittaen.

Matti Laitinen
Kansan äänen järjestöst

FIDEL

Minä katselen hopeanhoitoista, barettipäistä rintakuvaasi kirjoituspöydälläni. Ainoa näkemäni veistosta sinusta. Hankittu joskus Leningradista.

Minä kuulin ja näin Ciego de Avílassa kerran, kuinka älysi säihkyi ja salamoi.

Sinä – marxilainen Mooses johdatit kansasi luvattuun maahan lävitse riehuvien hurrikaanien, jenkki-imperialismin kostoniskujen.

Sinä lähetit 10 lääkäridivisioonaa kolmanteen maailmaan taistelemaan kuolemaa ja tauteja vastaan.

Sinun johdolla kymmenet tuhannet afrikkalaiset ja amerikkalaiset saivat ilmaisen koulutuksen.

Sosialistisen leirin hajottua sinut toivotettiin helvettiin. Vallankumous saarellasi selvisi kuin sisiliskon häntä. Kohosi uudelleen siivilleen, rynnisti krokotiiliin eteenpäin.

Mieluummin jaettu köyhyys, ja kansan solidaarisuus kuin harvojen ylläisyys.

Myrskylintu on liittynyt merelle. Saaren vallankumous on kasvattanut kaikkialle Latinalaiseen Amerikkaan miljoonia pieniä myrskylintuja.

Lokakuussa 2007
Matti Laitinen

Kansan äänen järjestöjen toverit kävivät aktiivisesti kirjoittamassa nimensä Fidel Castron muistokirjaan. Kirjoitusvuorossa Matti Laitinen.

Junamatka Sotšiin oli hieno kokemus

Suurin joukoin suomalaiset tutustuivat Mustanmeren Kaukasusvuorten puoleisella rannikolla sijaitsevaan Sotšiin jo neuvostoaikana. Kaupungista oli muodostunut 1930-luvulla yksi Neuvostoliiton merkittävimmistä lomakohteista. Sinne rakennettiin Neuvostoliiton valtion johtajille tarkoitettu lepopaikka, jossa oli myös johdon tarpeisiin soveltuvat työtilat. Tänäpäin kaupungissa vierailee säännöllisesti myös Venäjän nykyinen presidentti Vladimir Putin. Tämä on nostanut alueen arvostusta muun maailman silmissä. Allekirjoittanut ilmoittautui empimättä mukaan Suomi-Venäjä-Seuran viime lokakuussa järjestetylle junamatkalle Sotšiin, koska aiempi tutustuminen kaupunkiin jäi neuvostoaikana tekemättä.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Stalingradin taistelujen jälkeen talvella 1943 oli avattava Donin Rostovin ja Kaukasuksen taistelujen helpottamiseksi Voronežin - Kantemirovkan välinen rautatie. Silloin vaikeissa talviolosuhteissa vapautettiin Voronež ja siirrettiin taistelut Donin länsipuolelle. Ostrogožkin-Rossosin operaatioissa saarrettiin suuret vihollisyhtymät ja vapautettiin Donilla m. Lisk, Rossos ja Kantemirovka. Fasistit työnnettiin kauas länteen. Junamme pysähtyi Rossos'n asemalla, jonne em. operaation 60-vuotis-tapahtuman kunniaksi oli sijoitettu kuvan muistomerkki.

Matka junalla Pietarista Sotšiin Venäjän rautateitä pitkin kesti 38 tuntia, mutta matka oli kokemuksen arvoinen. Junat olivat uusia, nopeita ja mukavuuksilla varustettuja. Junan ikkunasta saattoi seurata syksyn merkkejä, miten viljankorjuu oli kaikkialla jo ohi. Tästä kertoivat käännetyt mustat pellot. Kaikesta näki myös, että maatalous toimii tässä suuressa maassa. Mukava oli myös havaita, miten valtavia peltotalueita halkoivat eroosiota vastaan istutetut kapeat suojametsäkaistat. Sitten junan ohittaessa kaupunkia silmäsi pisti niiden laaja rakennustoiminta.

Mieleen jäi erityisesti Donin varrella sijaitseva perivenäläinen kaupunki Voronež. Tästä suuren rakennustoiminnan tuloksena on muodostunut miljoonakaupunki, joka näkyi hyvin kaupungin yleiskuvassa junan ikkunastakin. Sodassa Voronež kärsi suuria menetyksiä hiteriläisten vallatessa sen 24.7.1942. Stalingradin taistelun jälkeen Puna-armeija valtasi kaupungin takaisin 25.1.1943. Saksalais miehityksen aikana historiallisesti hyvin arvokkaasta kaupungista ehti 90 % tuhoutua.

Sotši vanha venäläinen kaupunki

Sotšiin saavuttuamme teimme kaupungissa kiertoajelun, jonka aikana paikallinen oppaamme kertoi seudun historiasta. Alueella tiedetään

olleen jonkinlaista ihmisasutusta jo 400 000 vuotta sitten. Myöhemmin noin 2500 vuotta sitten (500 eaa.) siellä asuivat Mustanmeren alueelle siirtokuntia perustaneita kreikkalaisia. Vuosina 500 -1400 jaa. aluetta asuttivat vuorotellen Kaukasian eri kansallisuudet ja näiden jälkeen rannikkoa hallitsivat turkkilaiset otomaanit. Venäjän ja Turkin sodan päätteeksi 1829 alue siirtyi Venäjän hallintaan.

Nykyisen Sotšin alueelle venäläiset perustivat Aleksandrian linnoituksen 1838, joka 1874 nimettiin Dahovski Posad'iksi. Nykyisen nimensä Sotši sai 1896 paikallisen 40 km pituisen joen mukaan ja kaupunkioikeudet sille myönnettiin 1917. Lokakuun vallankumouksen jälkeen valkokenraalit joukkoineen pakenivat eteläisten alueiden kautta ulkomaille. Alueella käytiin Puna-armeijan ja valkoisten välillä taisteluita 1918-1919. Lopullisesti Puna-armeija sai alueen hallintaansa 1920.

Magnolia-puiden puistossa

Sotšin rautatieasema on Etelä-Venäjän suurimpia. Sen suunnitteli arkkitehti Dushkin ja avajaisia vietettiin syyskuussa 1952. Rautatieasemaa ja matkustajasatamaa yhdistää toisiinsa palmujen ja muiden subtrooppisten puiden ja kasvien reunustama puistokatu. Kaupungissa on paljon

Kuva: Heikki Mämmikkö

Sotšiin saakka fasistit eivät koskaan päässeet. Tämä isänmaallisen sodan muistomerkki Sotšissa kertoo siitä työstä, jota sairaanhoitohenkilökunta teki rintaman läheisyydessä haavoittuneiden auttamiseksi.

puistoja ja runsaasti erilaisia istutuksia, subtrooppisia puita ja kasveja.

Tutustuimme myös V.A. Hludov'n 1898 perustamaan Riviera-puistoon. Sinne on sijoitettu runsaasti erilaisia ajanviete- ja kulttuurikohteita. Paikka on turistien suosima, mutta viihtyvät siellä myös kaupungin asukkaat. Sieltä löytyy mm. Magnolia-puisto, jonne monet Neuvostoliiton, muun maailman ja Venäjän merkkihenkilöt ovat käyneet istuttamassa oman merkityn Magnolia-puunsa. Näitä olivat mm. avaruuslentäjät, kirjailijat, tutkijat, urheilijat ja valtiomiehet.

Eukalyptuksia ja moskiittokaloja

Sotši on laaja kaupunki sen asutuksen peittäessä runsaat 100 km Mustanmeren rantaviivaa. Asutukselle kelvollisin alue on välittömästi rantaviivan tuntumassa. Asutusta jonkin verran levittäytyy myös lähellä rannikkoa kohoaville vuorille.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Nämä kaksi "pyhää lehmää", uusi kirkko ja uusi volkkari suoraan lännestä, kuvannevat hyvin sitä arvomaailmaa, jonka varassa Venäjää ja sen työkansaa nyt yritetään luotsata eteenpäin. Aika näyttää miten pitkään.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Arkkitehti Dushkinin suunnittelema Sotšin rautatieasema on Etelä-Venäjän suurimpia. Se avattiin v. 1952.

Sotši on subtrooppista aluetta. Siellä on kesäisin kuuma, kostea ilmasto ja siksi alue oli aiemmin huonosti asumiseen sopivaa malariahyttysien sikiävää suota. Sitten sinne ruvettiin istuttamaan suuret määrät runsaasti vettä haihduttavia Eukalyptuspuita. Pian soiden kuivuessa hyttyset alkoivat vähetä.

Samoihin aikoihin alueen veniin levitettiin paljon malariahyttysten toukkia syöviä moskiittokaloja. Näin alueesta tuli vähitellen asumiskelpoinen tämän päivän ihmiselle. Sotšissa todettiin viimeinen malariatapaus 1956. Rautatie Sotšiin kulkee Donin Rostovista ensin Mustanmeren rannalla olevaan ja öljysatamastaan merkittävään Tuapsen kaupunkiin. Sieltä rautatie jatkaa Mustanmeren jyrkkää ja vaikeakulkuista rantaa pitkin Sotšiin. Täällä jos missä ymmärtää, miksi Hitlerin fasisistijoukkojen ei onnistunut edetä Sotšiin asti.

Matsesta auttaa ihmisiä

Sotši on tunnettu ennen kaikkea alueen mineraali- ja kuumavesilähteitä hyödyntävistä kylpylöistään, joista ensimmäiset perustettiin jo 1902. Tunnetuin niistä on Matsesta (tulivesi). Se sai nimensä tarun mukaan Matsesta-tytöstä, joka halusi auttaa iäkkäitä vanhempiaan toipumaan sairauksistaan. Hän avasi tien parantavalle lähteelle, mutta menetti henkensä taistellessaan lähdeä vartioivaa henkeä vastaan. Sitten min tämän lähteen vesi on auttanut miljoonia ihmisiä.

Tänne rakennettiin mm. Neuvostoliiton johtajille 1930-luvulla huvila, jossa Stalin kävi mielellään hoidattamassa yleiskuntoaan ja otti siellä myös valtiollisia vieraita vastaan. Vuoresta virtaava rikivetytöinen vesi sisältää monia mineraaleja. Vettä käytetään useiden sairauksien kuten astman, iho- ja nivelsairauksien, psoriasisien ja sydän- ja verisuonisairauksien hoitoon.

Gorbatšov yksityisti osan kylpylälaitoksista

Kylpylät päätettiin 1930-luvulla perusteellisesti kunnostaa ja Matsesta avattiin 1940 uudessa loistossaan. Kylpylöitä omistivat neuvostoaikana ennen kaikkea ammattiliitot ja yhteiskunnalliset järjestöt. Näiden kautta jäsenistöllä oli mahdollisuus käyttää kylpylöiden palveluita joko kokonaan ilmaiseksi tai pientä maksua vastaan. Gorbatšov perestroika muutti joitakin kylpylöitä osakeyhtiöiksi. Tosin edelleenkin mm. ammattiliittojen jäsenet saattoivat käyttää kylpylöiden palveluita edullisesti.

Ahun-vuorelta näkyy lumi-huippuinen Kaukasus

Tutustuimme Sotšin nähtävyyksien ohessa myös mutkikkaan serpentiinien päässä olevaan Ahun-vuoreen. Reitin varrella näkee, miten asutus levittäytyy rannikolta korkeammalle vuoristoon. Vuori kohoaa 663 m merenpinnasta. Sinne rakennettiin 1935 kivinen näköalatorni, josta voi ihastella Sotšin kaupunkia, Mustaamerta, Adleria, Abhasian suuntaan olevaa Pitsundan niemeä tai vaikkapa läntisen Kaukasuksen jylhää vuoristoa.

Ahun-vuorella on myös puroja ja vesiputouksia. Vuoristopurojen vesi oli useissa paikoissa maidon valkoista. Tämä johtuu siitä, että mineraalipitoinen vesi kumpuaa syvältä vuoren uumenista. Kun mineraalit joutuvat kosketukseen ilman kanssa ne saostuvat ja antavat vedelle valkoisen värin.

Sotšissa sijoitettiin alueen infraan

Sotšin talviurheilun keskuskeskukset sekä muut olympiakohteet ja olympiakyliä sijaitsevat naapurivaltion Abhasian rajan tuntumassa Adlerin piirissä. Vuoden 2014 talviolympialais-

Jatkuu sivulle 13

Kuva: Heikki Mämmikkö

Sotšin rautatieasemaa ja merisatamaa yhdistää subtrooppisten puiden ja kasvien reunustama puistokatu "Ulitsa Vorovskaya".

Kuva: Heikki Mämmikkö

Matsesta - kylpylä on Venäjän ja Sotšin kuuluisimpia. Tämä kylpylä avattiin jo v. 1902 ja uudistettiin 30-luvulla ja avattiin uudelleen 1940.

Erdoganin islamilainen fasismi pysäytettävä

Turkin diktaattorin Erdoganin johtaman hallituksen demokratian vastaiset väkivaltaiset toimet ovat herättäneet alueen kansojen keskuudessa suurta huolta. Turkki tukee aseellisesti ääri-islamistisia ISIS-kapinallisia, hyökkää kurdeja vastaan ja sulkee vankiloihin demokraattisen HDP-puolueen kansanedustajia ja kannattajia. Iranin kommunistisen puolueen (IKP) kurdistanin jaoston KOMALA-järjestön Suomen osasto järjesti Erdoganin diktatuurin vastaisen mielenosoituksen 19.11.2016. Tilaisuudessa puhui mm. Marzia Nazari. PJAK-komitean tervehdyksen esitti Maj-Britt "Pipsa" Valo.

Kuva: Heikki Männikkö

Tilaisuudessa Kolmen Sepän patsaalla 19.11.2016 puhuu Marzia Nazari

Olemme tänään kokoontuneet tänne tuomitsemaan AKP:n johtaman Turkin hallituksen HDP:n (Kansan demokraattinen puolue) kansanedustajien vastaiset sortotoimet ja tukemaan Turkin vapauden puolesta taistelevia kansalaisia. Heihin ovat viime aikoina kohdistuneet Erdoganin väkivaltaiset hyökkäykset. Sanomme heille, että olemme teidän kanssanne tässä taistelussa mukana ja tässäkin pystymme onnistumaan. Samoin kykenimme onnistumaan Kobanin ihmisten taisteluissa ISIS:in ja sitä puolustavien valtioiden hyökkäyksiä ja toimia vastaan yhteistyössä kansainvälisten järjestöjen kanssa. Meidän ja maailman kansojen tuki on epäilemättä henkistä toimintaa virkistävää ja joukkotaisteluita voimistavaa Turkin Kurdistanissa sekä muualla Turkissa.

Sotilaallisten ja poliittisten toimien käyttö Kurdistanin kansaa vastaan on johtanut painostuksen tiukentamiseen ja sortotoimiin Turkissa, kymmenientuhansien ihmisten pidätyksiin, yli sadantuhannen valtion virkamiehen lomautukseen, yli 170 median sulkemiseen, toimittajien, yliopistojen opettajien, sairaanhoitajien ja lääkäreiden pidätyksiin.

Pidätykset jatkuvat

Selahattin Demirtasin, Figen Yüsekdağin ja muun yhdeksän HDP:n kansanedustajan pidätykset 4.11.2016 sekä Turkin hallituksen sotilaallinen puuttuminen Syyriassa ja Irakissa kertovat samasta asiasta: Erdoganin hallitus on hävinnyt unelmansa laillisten keinojen osalta. Ainoa jäljellä oleva vaihtoehto

on käyttää silmitöntä ja hallitsema- tonta hyökkäystä, joka on tuomittu jo häviämään.

Poliittisen islamin hallintamalli epäonnistui. Turkin hallituksen sisä- ja aluepolitiikka epäonnistui mm. 7.6.2015 vaaleissa. HDP sai merkittävän vaalivoiton, mutta se kieltäytyi koalitiiovallion muodostamisesta AKP:n kanssa. Turkin hallituksen avustukset ISIS-liikkeelle paljastuivat, mikä muuttui suureksi maailmanlaajuiseksi skandaaliksi Erdoganille.

Nämä kaikki osoittavat sen, että Erdoganin unelmat Ottomaanien valtakuntaan palaamisesta on jo menetetty. Heinäkuun 15. päivän vallankaappaus oli Erdoganin hallitukselle tekosyy hyökätä työväenluokan saavutuksia vastaan, jotka saatiin monivuotisilla taisteluilla, ja sorrettuja ihmisjoukkoja vastaan. Näin hallitus koetti korjata epäonnistumisiaan ja viedä politiikkaansa eteenpäin.

Turkin hallituksen kriisi

Turkin hallitus on AKP:n johdolla syvässä poliittisessa, taloudellisessa ja yhteiskunnallisessa kriisissä, jonka takia Erdogan turvautuu militaristisiin ja ekspansiivisiin toimiin sekä jatkaa demokratia-aktivistien ja vapauden puolesta taistelevien pidätyksiä ja syrjäyttämistä sortotoimillaan.

Tässä tilanteessa Turkin kansan oikeudenmukaisten taistelujen laajentaminen työväenliikkeen ja muiden yhteiskunnallisten liikkeiden kanssa voi pysäyttää Turkin AKP:n hallituksen valtioterrorismin ja sen fasistiset toimet. Tässä auttaa vapauden puolesta taistelevien ihmisten kansainvälinen solidaarisuus kaikkialla maailmassa.

Turkin fasismi torjuttava

Nyt Turkissa islamilainen fasismi nousee ja hyökkää demokratian ja vapauden puolesta taistelevia ihmisiä kohtaan. Vastarinta Erdoganin hallituksen vallankaappausta ja sodanjulistusta vastaan ei ole vain vasemmiston ja demokraattisen liikkeen vastuulla, vaan meidänkin vastuulla.

Ei saa antaa tämän rikollisen

hallituksen tukahduttaa ja tuho- ta vallankumouksellisia- ja va- paustaistelijavoimia rikollisen politiikkansa ja tavoitteidensa edistämiseksi. On meidän velvollisuu- temme tukea ja puolustaa heitä kamppailussaan Erdoganin hallitus- ta vastaan.

Marzia Nazari
19.11.2016

Tuomitsemme Erdoganin toimet

"Tämä mielenosoitus järjeste- tään vaatiaksemme Turkin dik- tatuurin pidättämien HDP:n kan- sanedustajien välitöntä vapaut- tamista vankilasta. Vaadimme Abdullah Öcalanin vapauttamis- ta. Tuomitsemme Turkin AKP- hallituksen suorittamat ihmis- oikeusloukkaukset. Haluamme katkaista Erdoganin uskon sii- hen, että hänen väkivaltaisia toi- mintojaan ei huomattaisi ja tuo- mittaisi.

Olemme kokoontuneet tänne näyt- täksemme yhdessä, että emme hyväksy Erdoganin toimia. Turkki on loukannut sananvapautta es- tämällä paitsi tiedotusvälineitä, niin myös parlamenttiin ääneste- tyn HDP:n kansanedustajia suorit- tamasta tehtäviään. Turkki on vanginnut toimittajia ja sulkenut koko- naisia mediataloja, jotka Turkin val- tapuolueen AKP:n mielestä kyseen- alaistavat presidentti Erdoganin nä- kemyksiä.

AKP on ilmoittanut irtisanou- tuneensa kansainvälisistä ihmis- oikeussopimuksista, vanginnut tuhansia oppositiopuolueiden kan- nattajia, akateemikkoja ja opettajia sekä kiristänyt otteitaan lehdistöä kohtaan. Viimekesäisen vallankaap-

pausyrityksen toinen rankaisuaalto on kohdistettu erityisesti kurdeihin.

Turkin kolmanneksi suurim- man puolueen, Kansan demo- kraattisen puolueen (HDP) pu- heenjohtajisto, sen kansanedusta- jia sekä muita tärkeitä poliitikko- ja on pidätetty eri puolilla Turkkiä. Kaikkia Turkin vähemmistöjen oi- keuksia puolustava demokraatti- nen oppositiopuolue HDP on mak- sanut jo pitkään kovan hinnan vaa- limenestyksestään.

Me yhdessä puutumme näi- hin demokratian loukkauksiin si- ten, että me jaamme oikeaa tietoa ihmisille siitä, mitä tapahtuu Turkis- sa, Syyriassa, Irakissa ja Iranissa kur- ditovereitamme kohtaan ja yritäm- me estää ennalta väärän tiedon le- vittämisen. Me tuomitsemme yh- dessä ja voimakkaasti muualla- kin tapahtuneet ihmisoikeuslouk- kaukset, me emme hyväksy dikta- tuureja.

Toverit! Meidän tehtävämme on kertoa kaikille näistä törkeis- tä loukkauksista sanan- ja mielipi- teenvapauksia ja ihmisoikeuksia vastaan ja me teemme sen. Siksi olemme täällä, eivätkä vangitut to- verit ole yksin!"

PJAK - komitea
Maj-Britt "Pipsa" Valo

Junamatka Sotšiin oli hieno kokemus...

Jatkoa sivulta 12

ten hiihto- ja laskettelulajit järjestet- tiin 40 km Adlerin kaupungista sisä- maan suuntaan vuoristossa Krasna- ja Poljanassa.

Olympiakylään on rakennettu Sotšista ja Adlerista sujuva rauta- tie- ja maantieyhteys. Muut talvio- lympialaisten tapahtumapaikat si- jaitsevat lähempänä Mustaamer- ta Adlerin urheilupuistossa. Täällä tullaan pitämään myös jalkapallon MM-kisat 2018.

Brandyjen, viinien ja hunan Kaukasus

Sotši on erikoinen paikka maailmas- sa siinä mielessä, että 40 km matkal- la voi subtrooppisista olosuhteista siirtyä talveen. Ensilumi näillä vuorilla saatiin tänä vuonna 4.9.2016.

Omanlaisesta ilmastosta ja luonnos- ta johtuen täällä Kaukasuksella tuo- tetaan erinomaisia rypälelajikkeita brandyjen ja viinien valmistukseen sekä Venäjän tuhatvuotisen mehi- läishoitoperinteen takia sadoittain erilaisia hunajatuotteita. Matkalla Sotšista Krasnaja Poljanaan saimme ihastella ja ostaakin mukaan näi- tä tuotteita. Erikoisuuksista mainit- takoon mm. kastanja-, korianteri-, vuoriakaasia- ja vuorimansikkahu- naja, joilla tiedetään olevan jopa sa- moja ominaisuuksia kuin Viagralla.

Olympiakylät eivät näivet- tyneet

Talviolympialaisten 2014 päätyttyä myös Suomen tiedotusvälineet huu- sivat, miten olympiakylästä tuli aa- vekaupunki. Toive näytti olevan, mi- ten Venäjä "saisi takkiinsa" olympia- laisista. Näin ei käynyt. Venäläiset

ovat myös innokkaita talviurheilun harrastajia ja Sotši on tänään hyvin- kin kilpailukykyinen. Tähän saakka monet Venäjän ulkopuoliset alueet ovat kilpailleet venäläisistä alan har- rastajista, mutta nyt Sotši on kääntä- nyt tulijasunnat kotiinpäin.

Oppaamme kertoi myös ti- lastoja. Vuonna 2013 matkailijoi- ta Sotšissa kävi runsas miljoona, seuraavana vuonna neljä miljoonaa ja 2015 viisi miljoonaa. Meidän Sotšissa vierailumme aikoihin turis- tien vierailuja oli kirjattu jo kuusi- ja puolimiljoonaa. Ennen tämän vuo- den loppua odotetaan seitsemän miljoonan matkailijan rajan ylity- tvän. Hyvä hiihto- ja laskettelukau- si Sotšissa kestää 175 päivää eli mar- raskuun puolesta välistä toukokuun puoliväliin saakka. Tuleva uusivuosi oli jo loppuun myyty.

Gorki-Gorodista voi nousta jopa kesälläkin talveen

Krasnaja Poljanan olympiakylä sijait- see 600 m merenpinnasta. Gondoli- hissillä nousu olympiakylästä (Gorki- Gorod) aina 2,3 km korkeuteen su- juu nopeasti. Nousuun käytetään kolmea hissiä. Huipulta on oiva panoraama-näköala vuoristoon ja alueen tapahtumakohteisiin. Kras- naja Poljana on enemmänkin kuin pelkkä olympiakeskus. Sitä kehitet- tään edelleen ja paikalle tulee sato- ja hotelleja ja aktiviteetteja omaava laaja Venäjän talviurheilukeskus.

Erikoisena historiallisena huo- miona oli, että alueelle oli muutta-

Kuva: Heikki Männikkö

Kaukasus - vuoriston lumisia huippuja Krasnaja Poljanan näköalahuipulta 2,3 km korkeudelta katsottuna

nut Eestistä uudisasukkaita niinkin varhain kuin 1886. He perustivat "Esto-Sadok"-kylän, jossa tänään sijaitsee yksi Krasnaja Poljanan rauta- tieasemista sekä lisäksi useita ho- telleja ja muita ajanviete- ja urhei- lukeskuksia.

Maailmanluokan urheilu- ja kulttuurikeskus

Vuoristosta siirryimme Adleriin olympiupuistoon. Matkan aikana nautittu lounaalla ehdimme tutus- tua kaukasialaiseen ruokakulttuu- riin paikallisessa vuoristoravintolas- sa. Olympiupuiston 320 ha alueelle sijoittuvat talviurheilun hallilajit ku- ten curling, jääkiekko, jäätanssi, luis- telu, taitoluistelu ym. sekä muista la- jeista formularata, jalkapallostadion sekä turismia ja kylpyläasioita kehit- tävä ja tutkiva tieteisinstituutti.

Selvästi näkyy, että Sotšin alueeseen kuuluvasta Sotšin ja

Adlerin kaupungeista sekä Kras- naja Poljanan talviurheilukes- kuksesta kehitetään maailman- luokan urheilu- ja kulttuurikeskus- ta. Alueelle on jo luotu tätä varten toimiva infrastruktuuri. Pian seu- tu kilpailee niin hintatasoltaan kuin palveluiltaankin muiden vastaa- vien kohteiden kanssa missä päin maailmaa tahansa. Ilamme päät- tyi auringon laskun jälkeen olym- piapuiston keskusaukeamalla Jout- sen-monumentilla esitettävään tun- nin mittaiseen klassisen musiikin, suihkulähteiden ja värivalojen yltä- kylläisen vesishow'n seuraamiseen. Kerta kaikkiaan onnistunut matka.

toimitti:
Heikki Männikkö

Kirjoitus jatkuu seuravassa nume- rossa. Silloin kerron naapurimaa- han Abhaasiaan tekemästämme vierailusta.

Kuva: Heikki Männikkö

Kuva Krasnaja Poljanan olympiakylän keskuksesta Gorki-Gorodista. Ku- vasta luonnollisestikaan ei selviä alueen laajuus.

Ruoka- ja lääketeollisuus hallitsevat ihmisten valintoja

Englantilainen John Yudkin julkaisi 1972 kirjansa Pure, White and Deadly: The Problem of Sugar - Puhdas-ta, valkoista ja tappavaa: sokerin on-gelma, jossa hän esittää sokerin tär-keimmäksi syyksi sydän- ja verisuoni sairauksille. Kirja on suosittu, mut-ta vallalle jäi yhdysvaltalaisen Ancel Keysin teoria tyydyttyneistä rasvois-ta pahimpana terveysuhkana. Ancel Keys aloitti 1958 seitsemän maan tutkimuksen, jossa löytyi muun muassa positiivinen korrelaatio tyy-dyttyneen rasvan kulutuksen ja sy-däntautien välille seitsemän maan välillä, joista Suomi oli yksi. Ongel-mana on, että Keys jätti tarkoituksel-lisesti pois 1) maat, joissa syödään runsaasti rasvaa, mutta on vähän sy-dänsairauksia kuten Hollanti ja Nor-ja, 2) maat, joissa rasvan kulutus on alhainen, mutta sydänsairauksia on runsaasti kuten Chile. Keys käytti tietoja vain maista, jotka tukivat hä-nen teoriaansa. Se on vain todista-matonta teoriaa.

Professori Yudkinin tutkimuk-set kuitenkin lytättiin, professori Robert Lustigin - yhden maailman tunnetuimmista endokrinologeis-ta - mielestä järjestetyllä kampan-jalla, jonka tarkoitus oli saattaa Yud-kin huonoon valoon. Suuri osa kri-tiikistä tuli toisilta akateemisilta tut-kijoilta, joiden omat tutkimukset oli-vat paremmin sopusoinnussa sen kanssa, miten elintarviketeollisuus oli suuntautumassa. Yudkinin silloi-nen kollega, tri. Richard Bruckdor-fer UCL:stä sanoo: ”Elintarviketeolli-suus, varsinkin sokeriteollisuus, lob-basi valtavasti ja Yudkin valitti kat-kerasti, että he vääristelivät hänen ideoitaan”. Lustig sanoo, että Yud-kin ”yksinkertaisesti heitettiin bus-sin alle”, koska valtavia taloudellisia etuja oli saavutettavissa syyttämällä rasvaa sokerin asemasta sydäntau-tien roistoksi.

Lääketiede ylläpitää ruo-kamyyttejä

Haittojen katsotaan johtuvan gee-neistä ja haittoja hoidetaan lääk-kein. Arvo Ylppö sanoi, että jos ha-luaa elää pitkään, kannattaa välttää lääkkeitä. Eläinrasvojen vaarallisuus on yksi myytti, jota ei ole tieteellises-ti todistettu. Tieteellisesti todistetut ras-vat tuovat todistetusti terveydellisiä ongelmia. Kalorijattelu on toinen myytti. Hormonit säätelevät aineen-vaihduntaa. Kolmas myytti on koti-maisen ruoan puhtaus. Ruokapöy-tä täyttyy ruokaan lisätyistä kem-ikaaleista. Niitä tavataan eurooppa-laisissa ihmisissä tutkimuksen mu-kaan yli 300, joita ei ollut olemassa 50 vuotta sitten. Makua antavat ai-neet saavat ihmiset syömään paljon eli he jäävät koukkuun. Coca-Colas-a oli aikoinaan kokaiinia.

Tiede on valtaa ja lääketiede vallankäyttöväline, joka on kor-vannut uskonnon. Lääketieteel-lä vaikutetaan ihmisten fyysiseen ja henkiseen koskemattomuuteen. Ruokateollisuus on median suuri rahoittaja. Lehtien omistajat ratkai-sevat, mitä painetaan ja julkaistaan mainoksia sekä ruokateollisuuden valmiita artikkeleja. Vähähiilihyd-raattisesta ruokavaliosta ei julkais-ta kirjoituksia, vaan virallisesta ruo-kavaliosta, josta ei ole mitään näyt-töä. Tutkimukset osoittavat sen ole-van haitallinen terveydelle. Se lisää diabeteksen riskiä. Tutkimuksessa MONICA 1990-luvulla verrattiin eri maiden tyydytetyjen eläinrasvojen

Erittäin tärkeä ruokakulttuuri on siksi, että ravinto vaikuttaa ihmisten terveyteen. Suomen virallinen ter-veellinen ruokavalio näyttää aiheuttavan enemmän haittaa kuin hyötyä. Se on teoriaa eikä perustu to-delliseen tietoon. Lääketiede väheksyy ruoan osuutta ongelmien synnyssä ja koettaa hoitaa sairauksia lääkkein eikä ruokavaliota muuttamalla. Lasten ravinteita vailla oleva pikaruoka, välipalat, liika sokeri ja virvoitusjuomat ovat tärkeimmät syyt lasten ja nuorten ongelmiin. Päivän ateria muodostuu makeista aamiaismuroista, rasvattomasta maidosta, margariinista, naksuista, pitsoista, hampurilaisista, ranskalai-sista perunoista, kolajuomasta, energiajuomasta, perunalastuista, jäätelöstä ja makeisista.

Ruuan kotimaisuus ei tänään takaa sen terveellisyyttä ja puhtautta

kulutusta ja sydäntautikuolleisuut-ta. Näillä ei ole mitään yhteyttä kes-kenään.

Pohjois-Karjala -projektin tu-los oli manipuloitu. Köyhät kuole-vat nuorempina kuin parempiosai-set. Elämä on henkisesti ja ruumiil-lisesti kovempaa vähempiosaisille. Sydänkuolleisuus väheni melkein kaikkialla maailmassa samalla, kun Pohjois-Karjalassa uskottiin marga-riiniin, elintason noustessa ja elä-män helpottuessa Suomenkin pe-räkylissä. Muutokset johtuvat hyvin monista tekijöistä.

Länsimaat maksavat sairaus-vakuutusjärjestelmillään lääketehtaiden tuotekehittelyn, jonka tulokset osakkeenomistajat korjaa-vat voittoina ja yhtiöiden johto op-tioina. Kuluttajat eivät hyödy mi-tään, vaikka ovat rahoittaneet liike-toimen veroillaan. Suomessa vähä-rasvaisuuden ajatus on myynyt hy-vin, sillä usko viranomaisiin ja kau-pan mainoksiin on vahva. Vähä-rasvaisuutta ei ole koskaan tutkittu käytännössä.

Vaihtoehtoinen hoito lei-mataan puoskaroinniksi

Eurooppalaisen standardin mukaan sairauksilla on numero ja suositeltu numeroitu hoito. Se on yleensä lää-ke tai leikkaus. Muu hoito on virhe tai puoskarointia. Virallisen hoidon tuloksella tai potilaan voinnilla ei ole merkitystä, vaan ”tieteellinen” järjes-tys on tärkeä. Lääketieteen koneisto hallitsee mielipiteiden muokkauk-sessa. Lääketieteen käytössä on tie-tokantajärjestelmiä, mutta ne edus-tavat sensuuria. Tietokantoihin pää-see valikoitu joukko lehtiä, ja suuri osa tiedosta jää niiden ulkopuolel-le. Lääketiede polkee paljon paikoil-laan, sillä vaihtoehtoja ei ole järjes-telmässä eli todellinen kilpailu puut-tuu lääketieteestä.

Pasteur väitti, että tulehdus-sairaudet johtuvat vain ulkopuo-lisista bakteereista, koska ihminen on puhdas. Béchampin mukaan sai-rauden syntyyn vaikuttaa elimis-tön tila ja kyky vastustaa sairautta. Béchamp näki meidän elävän bak-teerien keskellä ja bakteerien meis-sä. Pasteurin yksinkertaistettu sai-rauden malli voitti. Yksinkertaistet-

tu sairauksien syy lupasi paljon ta-loudellisia mahdollisuuksia lääk-e- ja ruokateollisuudelle. Nykyaikai-nen lääk- ja ruokateollisuus alkoi. Antibiootteja käytetään runsaasti ja takapotkuja on tullut kuten sairaala-bakteerit. Lääkkeiden käyttöä pide-tään normaalina.

Kolesteroliajattelu edustaa tyypillistä Pasteurin näkökan-taa, jossa yhtä tekijää pidetään mo-nimutkaisen sairauskentän aino-ana syynä. Lääkekieperie on liiketa-loudellista ajattelua. Jos statiinit ai-heuttavat lihaskipuja, niin kipuihin määrätään Vioxx-kipulääkettä, joka aiheuttaa äkillisiä sydänkuolemia. Näiden ehkäisemiseksi statiinit alun-perin määrättiin. Vioxx aiheutti jo-pa 139000 ihmisen sydänkohtauk-sen, halvauksen ja kuoleman en-nen kuin se kiellettiin. Lääketeolli-suus on maailman tuottavin teolli-suudena.

Suomalainen ruokakulttuu-ri on vinoutunutta

Suomessa kasvatetusta siipikarjasta ei tiedä, mitä saa sisäänsä, kun syö viranomaisten suosittelemaa vähä-rasvaista kanaa. Ranskassa kanan ravinto on pyritty saamaan luon-nolliseksi. Makuero kotimaiseen

kanaan on huomattava. Suomalai-nen broileri maistuu kumiankalta. Sika on jalostettu niin pitkälle ras-vattomuuden suuntaan, että maku muistuttaa selluloosaa. Luonnon ruokaa syövä eläin on vailla terveys-ongelmia ja sen rasvakoostumus on ideaalinen.

Suomessa on ehkä eniten maailmassa laktoosi-intolerans-sia ja keliakiaa, jotka ovat lähes tuntemattomia Saksassa, Ranskas-sa ja Italiassa. Suomi on insinöörien maa, jossa ihmisruokaan suhtaudu-taan kuin rehuun, jolla täytetään vat-sa. Muu ruokaan liittyvä on turhuut-ta. Suomi on monopolien maa, jos-sa pientuotantoa hävitetään. Suo-mi on maailman ruokamanipulaa-tion sosiaalinen kokeilukenttä. Ruo-katuotanto on luotu vain suurteol-lisuuden ja markettien tarpeita var-ten. Suomalaisten nykypolvi ei tie-dä, miltä luonnollinen, puhdas ja kä-sittelemätön ruoka maistuu.

Kun keinotekoisesti tuotettu ruoka ei maistu mitään, luodaan maku kemiallisesti. Kemikaalien määrää on lisätty jatkuvasti lasten ruoassa. Keinotekoinen ruoka mais-tuu, mutta käsittelemätön ei. On sa-ma, syökö broileria, kassilohta tai vil-

jasikaa, sillä mikä tahansa maistuu, kun siihen lisätään aromisuolaa, so-keria ja ketsuppia. Ruoka, ympäris-tö ja terveys kuuluvat yhteen. Kaik-ki ne vaikuttavat toisiinsa.

Ruoka- ja lääketeollisuus ohjailevat mediaa

Lääke- ja ruokatehtaat ovat loban-neet EU-parlamenttia saadakseen hyväksytyksi geenimanipuloidun ruoan, kieltäneet vitamiinien vapaa-kaupan ja panneet rajoituksia muil-le kuin niille sopiville hoidoille. Lob-bauksen tarkoituksena on varmistaa lääk- ja ruokatehtaiden edut. Me-dian kolme suurinta rahoittajaa ovat ruoka-, lääk- ja öljyteollisuus, jotka valvovat, missä yhteydessä heidän mainoksensa esitetään. Suomen ko-lesterolijupakan aikoina suuri päivä-lehti julkaisi aiheesta kriittisiä kirjoi-tuksia, jolloin maan suurin meijeri-yhtiö kiristi lehteä ilmoittamalla lo-pettavansa mainonnan lehdessä. Tällaista ei tapahdu enää mediassa, vaan kirjoitukset ja ohjelmat ovat muuttuneet viihteeksi, joilla täyte-tään mainosten välinen tila ja aika. Lehtien jutut tulevat usein suurista kansainvälisistä media-yhtiöistä.

Yhdysvaltojen lääkkeitä ja ruoasta vastaava virasto FDA määrää myös, miten Suomessa pi-täisi elää. FDA:n komiteat päättä-vät, koska aloitetaan lääkitys millä-kin syyllä tai laboratorioarvolla ja ne ovat maailmanlaajusten hoitosuo-situsten laatijoita. Lääketeollisuus pyrkii vaikuttamaan virastoon.

Nykyajan ruokaongelman ydin on, että ruoka on muokat-tua ja sitä riittää Suomessa mel-kein kaikille. Kärsimme aliravit-semuksesta ravinneaineiden suh-teen, mutta kaloreita riittää liiaksi. Moni ylipainoinen kärsii todellisuud-essa aliravitsemuksesta. Jos luon-nollinen ravinto olisi pahasta, olisi ihmiskunta hävinnyt aikoja sitten. Luomuruoka on todellinen vaihto-ehto. Luomuviljellyt kasvikset sisäl-tävät yli kaksi kertaa enemmän ra-vinneaineita kuin tehoviljellyt, jot-ka sisältävät paljon torjunta-ainei-ta ja muita myrkyjä. Maksan täy-tyy käsitellä kaikki ympäristömyrkyt ja ruoan lisäaineet. Jos eläin on saa-nut laiduntaa vapaasti syöden sille ominaista ruokaa, niin lihan sisältä-mä rasva on ideaalista.

Hannu Kautto
2015-02-17

SURMISTA SYRJÄYTYMISEN POISTOON

Imatran surmat saivat kokoomusministeri Risikon lausumaan, että syrjäytymiseen tullaan puuttumaan. Tämä lausuma on siivit-tänyt muitakin surmatöitä, kun on voitu osoittaa syrjäytymisen yhteys asiaan. Meillä on ilmeisesti jonkinlainen käsitysero syrjä-ytymisen syistä. Kokoomuksen käsitys asiasta on jonkinlaista hen-kistä, yksilöön menevää, että syrjäydytään ja syrjäytetään kiusaa-malla elämän eri vaiheissa, suljetaan ulos toveripiiristä, eikä pyritä aktiivisesti työelämään tai koulutukseen tai erilaisiin yhteisöihin. Heille on vierasta, että syrjäytymisen todelliset syyt ovat talou-dellisia, yhteiskunnan ”luokkautumista”.

80-luvun lopulla saattoi pääminis-teri Holkeri todeta, että luokkayhteiskunnasta oltiin päästy eroon. Mutta Holkerin aikana alkoi paluu luokkayhteiskuntaan, tulo- ja va-rallisuuserot ovat kasvaneet vuo-desta -86. Holkeri oli oikeassa. Sii-hen asti luokkaerot olivat kaven-tuneet 40 vuotta ja alkoivat taas kasvaa Kokoomuksen siirryttyä-

meidän päiviimme jatkuneeseen hallitusvastuuseen. He ovat onnis-tuneet hallituksessa, kansakunta on uudelleen luokkaantunut. Jos Risik-o olisi halunnut mennä syrjäytymi-sen ytimeen, hänen olisi tullut lau-sua, että lähdemme kaventamaan tulo- ja varallisuuseroja. **Vuonna -69 Tauno Pasanen surmasi neljä poliisia.** Tästä tra-

gediasta Mikko Niskanen kirjoiti, ohjasi ja pääositti elokuvan ”Kahdeksan surmanluotia”. Se oli puheenvuoro syrjäkylien pahoin-voinnista, jolloin ei vielä puhuttu ”syrjäytymisestä”. ”Pahoinvointi” oli yhteiskunnallista, ”syrjäytymi-nen” osoittelevaa ja yksityistä. Tasa-arvoistuvassa yhteiskun-nassa Niskasen elokuva oli yhe-teiskunnan puutteita osoittava, yhteiskunnallisen pahoinvoinnin syitä osoittava. Kuka on tämän päivän Niskanen ja nostaa esiin yhteiskunnalliset ”pahoinvoinnin” syyt yksilöä osoittelevan syrjä-ytymisen sijaan kuten esimerkiksi Imatran surmissa.

Hannu Ikonen
Vastavalkea ry vpj.
Liljendal

Porvoon Hamarin paikka Suomen itsenäistymiskehityksessä

Yrjö Maunu Sprengtporten oli Suomen autonomian ja itsenäisyyden arkkitehti. Suomen sodan loputtua Porvoon valtiopäivien virallisissa avajaisissa 1809 puhui keisari Aleksanteri I ranskaksi. Puheen tulkitsi ruotsiksi Yrjö Maunu Sprengtporten. Aleksanteri oli nimittänyt tämän Suomen kenraalikuvernööriksi. Hän oli ainoa suomalainen tässä tehtävässä koko Venäjän vallan aikana. Aleksanterin puhe kuten koko autonomia perustuivat Sprengtportenin kirjoituksiin ja ajatuksiin. Tämän ajatuksissa autonomia oli kuitenkin vain välivaihe Suomen täyteen itsenäisyyteen.

Syyskuun 19 päivänä vuonna 1786 saapui Hamarin laiturille Porvoon Gammelbackaan pieni seurue. Paikka sijaitsee Porvoon keskustasta lounaaseen puolivälissä matkalla Haikkoon, jossa oli Albert Edelfeldtin ateljee. Seurue nousi alukseen, joka suuntasi Pietariin, jonne Sprengtporten joutui pakenemaan Ruotsin vainotomienpiteitä. Seurueeseen kuului Yrjö Maunu Sprengtporten, hänen naisystävänsä neiti Hederskjöld, teini-ikäinen poikansa Magnus Wilhelm ja Johan Albrekt Ehrenström. Yrjö Maunu oli saapunut Tukholmasta ja hoitanut Gammelbackassa olleen syntymätalonsa perintöasiat, koska vanhempi velipuoli Jaak-

Albert Edelfeldtin aluetta kuvaavan taulun kopio sijoitettuna Hamarin laiturin luokse.

Ensi vuonna tulee 100 vuotta Itsenäisen Suomen perustamisesta. Myös kansan ääni tulee monilla kirjoituksilla osallistumaan itsenäisyytemme juhluvuoden johdosta käytävään keskusteluun. Vuonna 2008 tuli 200 vuotta Suomen liittymisestä autonomisena alueena Venäjään. Tänään voimme sanoa, että ilman autonomiaa Venäjän yhteydessä itsenäistä Suomea tuskin olisi olemassa. Ruotsin suunnitelmissa ei ollut maamme itsenäisyys. On myös annettava kunia niille ihmisille, jotka Ruotsin vallan oloissa kykenivät näkemään Suomen tulevaisuuden itsenäisenä kansakuntana. Kaikille tämä 1700-luvulla ei ollut itsestäänselvyys. Yksi tällainen merkkihenkilö oli Yrjö Maunu Sprengtporten (16.12.1740-13.10.1819). Kansan äänen numeroissa 3,4 ja 6/2008 julkaisimme laajan Pekka Tiaisen Yrjö Maunua käsittelevän artikkelin. Itsenäisyysvuoden alkajaisiksi kannattaa käydä tutustumassa näihin kirjoituksiin.

Kuvassa porvoon Hamari Gammelbackan alue nykyasussaan. Lähellä kuvan oikeassa laidassa olevaa pienvienelaituria lienee ollut se laitur, josta Yrjö Maunun seurue v. 1876 lähti Pietariin. Miljööseen kannattaa käydä tutustumassa.

ko Maunu oli kuollut.

Yrjö Maunun matkatavaroissa oli tärkeitä papereita, jotka koskivat Suomen itsenäisyyttä ja olivat lähtökohta Aleksanterin hyväksymykselle ja Porvoon valtiopäivien päätökselle Suomen autonomiasta.

Jo ennen näitä tapahtumia Yrjö Maunu oli matkustanut Pietarin ja Saksan kautta Ranskaan. Matkallaan hän omaksui Yhdysvaltain esikuvan mukaisen itsenäisyysajatuksen. Palattuaan hän asui vuosien 1782 -84 paikkeilla Seestan kartanossa 10 kilometriä Lahdesta Heinolan suuntaan. Kartanosta tuli suomalaisten upseerien, tilallisten ja muiden kohtaamispaikka, jossa linjattiin Suomen tulevaisuutta.

Hän matkusti sitten Hollan-

tiin, jossa hän talven ja kevään aikana vuonna 1786 tiivistä kirjallisen ehdotuksensa Venäjän ja Ruotsin väliin perustettavasta uudesta valtiosta nimeltä Suomi ja hän muotoli itsenäisen Suomen tasavaltaisen perustuslain.

Suomen itsenäisyyteen liittyvien suunnitelmien johdosta Sprengtportenin oli valittava vangitseminen tai maanpako. Siitä oli kyse Hamarin laiturilla 19.9.1786 Porvoon Gammelbackassa.

KÄ toim./Kalevi Wahrman

Lue lisää:

Kansan Ääni /lehden pdf-versiot os. <http://www.kansanaani.net/> ; numerot 3/08 s.7, 4/08 s.10-11 ja 6/08 s.12-13

Paason kokous (Lainaus Pekka Tiaisen kirjoituksesta Kansan äänestä 4/2008, josta selviää, että ensimmäinen Suomen itsenäisyysjulistus annettiin jo 1788)

Kun Kustaa III:n sotaa vastaan oli Liikkalan nootti ja muodostettiin Anjalan liitto kesällä 1788 sodan lopettamiseksi ilman toivottua tulosta, kokoontui vuoden 1788 lopulla tilallisia eteläsavolaiseen Paason taloon. Se on 20 km Heinolasta Mikkelin suuntaan lähempänä Heinolaa kuin Mäntyharjun Vihantasalmea, joka on ohikulkijoiden taukopaikka ja jonne silloinen Suomen ja Venäjän välinen raja teki pistokeen. Paason kokouksessa oli kyse Sprengtportenin tukijan ja työnjatkajan Jan Anders Jägerhornin koollekutsumista valtiopäivistä. Kokous julisti Suomen itsenäiseksi ja valitsi valtionpäämieheksi Yrjö Maunu Sprengtportenin sekä kääntyi Venäjän keisarinna puoleen tuen saamiseksi. Se oli päätös itsenäisyydestä kauan ennen kuin itsenäisyys käytännössä toteutui.

Sprengtporten matkusti kiireellisesti keväällä 1786 Hollannista Tukholmaan valtiopäivien takia. Hän tapaa Venäjän suurlähtetilään Markovin, joka innostuu hänen ajatuksistaan. Ne on luettavissa Haagiin jääneistä kuusikohtaisista vaatimuksista, jotka Sprengtportenin mielestä on jätettävä Venäjän hallitukselle. Vaatimusten pääkohdat ovat lyhentäen:

1. Venäjä tukee ja auttaa suomalaisten toimenpiteitä päätöksen, joka tyydyttää näitä kahta yhtynyttä kansakuntaa, joko sovittelun kautta tai asevoimin.
2. Kun suomalaiset kykenevät keräämään yhteen joukon, keisarinna apu pyydetään ainoastaan hätätapauksessa.
3. Suomen kansakunta on pakotettu vaatimaan raha-avustusta.
4. Hänen keisarillinen majesteettinsa lupaa antaa merellä tukea.
5. Koska suunnitelma ei tähtää ainoastaan suomalaisten vapauttamiseen, vaan lähempään yhdistämi-

seen, vahvistetaan alustavalla asiakirjalla tärkeimmät kohdat sopimuksessa, jonka on vastaisuudessa määrä säännellä suhteita Venäjän ja uuden hahmon saaneen Suomen kansakunnan välillä.

6. Keisarinna sitoutuu takamaan valtiosäännön, jonka suomalaiset päätyvät antamaan itselleen niin kuin heidän kansallishenkeensä ja tavoittelemaansa itsenäisyyteen parhaiten sopii.

Suunnitelmassa oli siten itsenäisyys, mutta samalla valtioliitto, koska Sprengtporten näki, että se oli keino saada tukea Venäjältä, mutta ehdot turvaisivat kuitenkin Suomen itsenäisen aseman. Myöhemmissä vaiheissa valtioliiton sijaan on ollut kyse rajoitetummas- ta autonomiasta, mutta se on johtanut ajatukseen autonomiasta välivaiheena täyteen itsenäisyyteen. Markov joka tapauksessa innostui Sprengtportenin ajatuksista.

Sprengtporten lähestyi kuitenkin yhä edelleen tuloksetta Kustaa III:tta itsenäisyyden vahvistamisajatuksineen osana Ruotsia. Kustaa III oli kutsunut kevääksi 1786 valtiopäivät, jossa nousi oppositio kuningasta vastaan. Kustaa Mauri Armfeldt oli kuninkaan puolella. Venäjän Ruotsin suurlähtetiläälle Markoville Kustaa Mauri Armfeldtin kerrotaan ylimieliseen ja halveksivaan tapaan sanoneen, että valtiopäivät olivat päättymässä ja kuningas päästäisi elukat laiturille. Armfeldt sai nyt niskoilleen osan "elukoiden", valtiopäiväedustajien, kuninkaaseen kohdistamasta vihasta.

Kustaa Mauri Armfeldtista ja Yrjö Maunu Sprengtportenista elämäkerrat kirjoittanut ruotsalainen Stig Ramel kirjoittaa Armfeldt-elämäkerrassa, että "Armfeldt oli oikeassa" ja että "valtiopäiville oli saapunut myös tuo ...

Historia ja kuinka porvarit sitä vääristelevät

Porvarit ovat Suomen historian ajan vain jarruttaneet tai jopa pyrkineet estämään Suomen itsenäistymisen. He ovat täysin sivuuttaneet Leninin kansallisuuskysymyksen. Porvarit sivuuttavat vaikenemalla, miten Lenin taisteli Suomen puolesta 1901, kun tsaari yksinvaltaisesti aikoi rikkoa Suomen perustuslakia koskien Suomen asevelvollisuuslain muuttamista.

Lenin Suomen puolella

Tsaarin aikeista Lenin kirjoitti 20.11.1901 varsin kirpakkaasti "Iskrassa", josta lainaan: "Niin vuoden 1899 helmikuun 3. päivän manifesti kuin myös vuoden 1901 kesäkuun 29. päivän laki ovat laitomia, ne ovat valapaton ja tsaarinhallitukseksi nimitetyn bašibozukkiroikan harjoittamaa väkivaltaa."

Suurlakolla 1905 Suomi saavutti lain yleisestä ja yhtäläisestä äänioikeudesta. Siinä taistelussa oli mukana Lenin ja Venäjän sosialidemokraatit yhdessä Suomen työväenluokan kanssa, jota Lenin arvosti. Tämä laski perustan molempien kansojen ystävyydelle. Lenin kävi Suomessa ehkä 26 kertaa. Kaikkiaan hän asui Suomessa kolmisen vuotta.

Jos porvarit kertoisivat historian juuri niin kuin se tapahtui, joutuisivat oikeiston toimet erikoiseen valoon. Valtamedia, joka porvarien pillin mukaan käy talvisotaa, satuilee juuri niin kuin voi kuvitellakin: "Neuvostoliitto oli imperialistinen suurvalta, Stalin suuri hullu diktaattori ja Molotov-Ribbentrop-sopimus kahden suurvallan suunnittelema Euroopan jako. Suomi on vain pieni sisukas kansa, joka joutui suurvaltojen pelinappulaksi." Tässä satuilussa porvarit napsivat rusinat pullasta, ja saadaan näyttämään kuin näin olisi.

Koko elämänsä Lenin omisti taistelulle yhteiskunnan uudistamiseksi ja sellaisten yhteiskunnallisten suhteiden luomiseksi, jotka tekevät mahdolliseksi ihmisen harjoittaman toisen ihmisen riiston, yhteiskunnan jaon köyhiin ja rikkaisiin, kansallisuussorron ja sodat.

Leninin suoruus

Lenin leimasi häpeälliseksi venäläistämiseen tähtäävän sortopolitiikan, jota tsaarivalta ja Venäjän porvaristo harjoittivat Suomen suhteen. Lenin nousi julkisesti puolustamaan Suomen laillisia oikeuksia eikä voinut olla herättämättä myönteistä vastakaikua vihatun tsaristisen sorron alla huokaavassa Suomen kansassa. Siksi Leniniä auttaneiden suomalaisten joukossa oli työläisten lisäksi myös muiden yhteiskuntapiirien edustajia.

Venäjän sosialidemokraattien työväenpuolue (VSDTP), jota Lenin johti, puolusti syntymästään asti kaikkien kansojen oikeutta itsenäisyyteen ja ajoi kansojen yhteistoimintaa ja ystävyyttä.

Lenin ja kansojen itsemääräämisoikeus

Lenin tähdensi: "Sosialidemokraatit kannattavat kaikkea vallankumouksellista liikettä nykyistä yhteiskuntajärjestelmää vastaan, jokaista sortettua kansallisuutta, vainottua uskontoa, poljettua säätyä jne. niiden taistelussa tasa-arvoisuuden puolesta."

"Kansa, joka sortaa toisia kansoja, ei voi olla vapaa." Tämän Marxin lauselman Lenin toisti yhä uudelleen puhuttaessa kansallisuuskysymyksistä. Siksi Lenin VSDTP:n 2. edustajakokouksessa puolueohjelman 9 kohdassa vaati: "Itsemääräämisoikeus kaikille valtioihin kuuluville kansakunnille".

VSDTP:n maanalaiset lehdet, mm. Iskra, julkaisivat säännöllisesti Suomea koskevia kirjoja ja artikkeleita, joissa selvitettiin tsaristisen venäjän rikollista politiikkaa ja Suomen kansan oikeustaiselua sekä kehoitettiin esittämään vastalauseita tsarismiin Suomea vastaan "toimeenpanevan šovinistisen ristiretken johdosta". Iskra luonnehti tsarismiin hyökkäystä Suomen kansan

oikeuksia kohtaan "törkeäksi mielivallaksi ja sietämättömäksi laittomuudeksi" (Iskra 1903 n:o 35).

Suurlakko 1905

Yleisvenäläinen poliittinen lakko 1905 päätyi Suomessa voittoon, jossa porvaristo joutui perääntymään. Tämän seurauksena astui voimaan 1.10.1906 uusi laki Suomessa: yksikamarinen eduskunta, jonka 200 jäsentä valittiin suhteellisella vaalitavalla joka kolmas vuosi pidettävissä vaaleissa. Äänioikeus oli yleinen ja yhtäläinen 24 vuotta täytäneille suomalaisille. Naiset saivat asettua vaaleissa ehdolle.

Eduskunta sai oikeuden päättää maan sisäistä hallintoa koskevista asioista, mutta pian tsaari kävi hyökkäykseen näitä saavutuksia vastaan. Tsarismi alkoi polkea Suomen kansan demokraattisia oikeuksia pyrkien riistämään takaisin kaiken, mitä oli joutunut pakosta antamaan Suomelle vallankumouksen vuosina. Yhtenä tsarismiin hyökkäyksen kohteena oli Suomen eduskunta.

Lenin kirjoitti 1909: "Talvipa-

latsin mustasotniaiset maantierosvot ja III duuman lokakuulaishuijarit ovat aloittaneet uuden rynnistyksen Suomea vastaan. Sen perustuslain hävittäminen, joka suojelee suomalaisten oikeuksia Venäjän itsevaltioiden mielivalta, Suomen rinnastaminen erikoisasetuksin säädettyä oikeudettomuudessa muuhun Venäjään...".

Suomen itsenäisyys

Lenin pysyi tinkimättä kansallisuuspolitiikkansa takana ja tiukasti taisteli jo kauan työväenluokan rinnalla myös Suomen itsenäisyyden puolesta. Lenin olisi voinut olla myöntämättä itsenäisyyttä Suomelle ja hotkaista pienen Suomi osaksi Venäjää, jos olisi halunnut. Suomen väkiluku tuolloin oli suunnilleen 2,5 miljoonaa asukasta.

Suomen porvaristolle itsenäisyyskysymys ei ollut itsenäisyyttä, vaan varsin vaikea käsitellä valtansa menettämisen vuoksi. Suomen työväenluokan painostuksesta julistettiin itsenäisyys, jonka Lenin lupasi tunnustaa. Niinpä porvarit nykyään haluavat lopettaa Lenin-museon Tampereella.

Markku Huhtala Lempäälä

On haastettava vallitseva talousjärjestys

Itsenäisyystaistelua ei voi hävittää

Europolitiikan vaihtoehtoista puhui **Antti Pesonen**: ”Itsenäisyydestä luovuttiin, kun Suomi liitettiin EU:iin v. 1995 alusta. Suomi itsenäistyi 100 vuotta sitten. Itsenäisellä Suomella sen jälkeen oli oma lainsäädäntövalta, siihen nojaava itsenäinen tuomioistuinlaitos ja oma ulkopoliittikka. Oman rahan Suomi sai 1860. Se ei tee valtiota itsenäiseksi, mutta ilman sitä ei itsenäisyyttä voi olla. Valtarakenne on valinnut onnistuneesti vastustajansa nostamalla Perussuomalaiset ”vaihtoehdoksi itselleen”. Miksi näin tapahtui? He toteuttavat valtapuolueiden kanssa samaa europolitiikkaa. Todellisista vaihtoehtoista vaietaan. Näin manataan esiin väkivaltaan taipuvaisia ääriilmiöitä, jotka pelaavat valtarakenteen pussiin. Europolitiikan tulokset ovat näkyvissä: kansallissomaisuuden ryöstö, tuloerojen kasvu, leikkaukset ja julkisen sektorin alasajo.

Valtapuolueet ovat kaapanneet kansalaisilta vallan ja luovuttaneet sen markkinavoimille, suursijoittajille ja suurpankeille. Tämä harvainvalta alkaa olla heikoilla. Mitä tulee tilalle. Tarvitaan itsenäistä kunta- ja talouspolitiikkaa pelastamaan alas ajettu hyvinvointiyhteiskunta. Suomen turvallisuuden perustaksi tarvitaan puolueettomuuspolitiikkaa ja pysymistä suurvaltaristiriitojen ulkopuolella. Suomessa voimme huolehtia, että kansalaisilla on vaaleissa vaihtoehto itsenäisen yhteiskunta ja talouspolitiikan perusteeksi. Se on suomalaisten omassa käsissä. Valtiollista itsenäisyyttä tarvitaan kaikkia koskevan hyvinvoinnin ja aidon kansanvallan perustaksi. Itsenäisyystaistelua ei hävitä. Se loppuu vasta, kun se on voitettu.”

Itsenäisyyspäivänä muistettava historian tosiasiat

Tommi Lievemaa muistutti, miten häiritsvää itsenäisyyspäivän juhlinnassa on sen valheellisuus. ”Porvaristo on näet useaan otteeseen itsenäisyytemme aikana pyrkinyt itsenäisyytemme hävittämiseen. Maailkuudessa vuonna 1918 porvarillinen varjohallitus solmi Saksan kanssa orjuuttavan sopimuksen, joka toteutuessaan olisi merkinnyt Suomen vajoamista Saksan vasallivaltioksi. Tuolloin Saksan tappio 1. maailmansodassa pelasti Suomen itsenäisyyden. Suomi luovutti jälleen maa-peränsä Saksan käyttöön vuosina 1941–44 hyökkäyssodassa, jonka tavoitteena oli Neuvostoliiton hävittäminen ja Suur-Suomen luominen. Puna-armeijan voitto pelasti Suomen. Sen seurauksena kommunistit vapautuivat vankiloista ja so-

Perinteiseen tapaan EU:n vastaiset ja EU-kriittiset sekä sodan vastaiset kansalaisjärjestöt tapasivat Itsenäisyyspäivänä Kiasman aukiolla Helsingissä. Tilaisuudessa käytettiin 15 puheenvuoroa. Niiden sanoma oli selkeä. EU-suuntaus on riistänyt maaltamme 99 vuotta sitten saavutetun itsenäisyyden. Samalla se on tuhonnut meiltä oman talouspolitiikan ja lainsäädäntövallan. Tänään olemme uusliberalistisen talous- ja yhteiskuntapolitiikan armoilla, joka merkitsee itsenäisyyden aikaisten sosiaalisten ja taloudellisten saavutusten mitätöimistä. Siksi meidän on haastettava vallitseva uusliberalistinen EU-suuntaus, palautettava maamme itsemääräämisoikeus ja rakennettava uusi yhteiskunta- ja talouspolitiikka.

Tilaisuuden tunnuksissa muistutettiin, että ”EU-valta pois Suomesta” sekä ”Torju Nato aina”. Helsingissä järjestettiin useita mielenosoituksia. Kiasman aukiolla kokoontui nuoria, jotka liittyivät laajaan tapahtumaan lähtien marssimaan nousevaa, rasistista ja avoimen fasistista äärioikeistoa vastaan.

danjalkeinen hyvinvointivaltion rakentaminen tuli mahdolliseksi.

Neuvostoliiton hajoamisen jälkeisenä aikana Suomen itsenäisyyttä on tietoisesti nakerretty suuntautumalla Euroopan unioniin sekä Natoon, ja aivan viime aikoina yhä enemmän kahdenväliseen sotilasyhteistyöhön USA:n kanssa. Kansan ja eduskunnan selän takana on solmittu erilaisia itsemääräämisoikeutta kaventavia yhteistyösopimuksia, kuten Naton kanssa solmittu isäntämaasopimus. Kun näemme porvariston juhlijan muka Suomen itsenäisyyttä presidentinlinnassa, on hyvä muistaa näitä historiallisia tosiasioita.”

Tarvitaan laajempaa organisoitumista

Vallitsevan talousjärjestyksen haastamiseen puuttui **Sippo Kähmi**: ”Vuosi sitten totesin täällä, että tänä vuonna mitataan eduskuntapuolueiden eurokriittisyys käytännössä. Puhuin Paavo Värysen eurokansanäänestysaloitteesta. Aloitteen torppasivat niin talousvaliokunta kuin perustuslakivaliokuntakin. Jälkimmäinen perusteli kieltäytymistään vedoten Suomen kansainvälisiin velvoitteisiin. Itse olen ymmärtänyt nuo velvoitteet perustavanlaatuisina sopimusten noudattamisina kuten rauhansopimusten, YK:n ihmisoikeussopimusten, pakolaissopimuksen, työsopimuksen. Suomalaisella ei ole velvoitetta hirttäytyä valvikaan yhteisvaluuttaan tai uusliberaaliin rahapolitiikkaan. Nykyiset poliitikot pitävät eurovaluutassa kiinni pysymistä yhtä pyhänä kuin ihmisoikeuksia tai työväenoikeuk-

sia. Molemmissa näissä valiokunnissa oli hyvin edustettuna populistinen oikeisto, perussuomalaiset, jotka vaalipuheissaan puhuvat kansanäänestyksistä, eurokriittisyydestä, EU:sta irtautumisesta jopa.

Puhti vain loppuu, kun pitäisi ruveta todenteolla haastamaan vallitsevaa talousjärjestystä. Silloin teot puhuvat enemmän kuin sanat. Minusta olisi mukava antaa täältä Kiasmalta täystyrmäys kapitalistien Euroopan Unionille, kuten tämän mielenosoituksen kutsussa kehoitetaan. Se ei aivan vielä tällä joukolla onnistu. Tarvitaan laajempaa organisoitumista. Vaarana on myös, että vasemman suoran sijaan EU:lle tarjotaan oikeaa koukkuja. On nähty ympäri Eurooppaa, että euron ja EU:n vastaisissa kampanjoissa oikeisto on niskan päällä. Britannian itsenäisyyspuolue Ukip teki Brexit kampanjaansa härskillä muukalaisuustaisiudella. Vasemmistolaisien teemojen näkymättömyydestä voimme syyttää ainoastaan vasemmiston heikkoo organisaatiota näissä kysymyksissä.”

Antakaa markka takaisin

Oman rahan merkityksestä puhui **Erkki Hiipakka**: ”Olen aikaisemmin sanonut, että joukkovoimalla on ollut vaikutusta. Sipilähän on sanonut julkisuudessa, että sanokaa nyt, mitä pitäisi tehdä. Tämän hän on jo vuosi sitten sanonut. No minä vastaan Sipilälle, että kuka tuhosi Suomen markan. Antakaa markka takaisin heti. Se on täysin mahdollista toteuttaa. Markan vastustajat ovat lahjottuja Suomen kansan pettureita. Oman keskuspankin ja markan avulla voimme jälleen aloittaa terveen yhteiskunnan rakentamisen.

Samalla on kumottava Maas-trichtin sopimuksen 123 ja 124 pykälät. Niistä on heti sanouduttava yksipuolisesti irti. Niissä Suomi sitoutuu ottamaan lainaa vain yksityisiltä pankeilta. Tämä on käsittämättömän typerää, että Suomi ottaa yksityisiltä pankeilta tukea. Kuluneina 20 vuotena Suomi on maksanut jo 80 miljardia korkoina pankkitukea eli suojelurahaa noille gangsterille. Sitä rahaa nyt ryöstetään vähäosaisilta. Kiitos. Torilla tavataan.”

EU:n vastustajat todelliseksi muutosvoimaksi

Uusliberalistinen EU-suuntaus on

kaadettava, totesi **Heikki Männikkö**: ”Tänään on syytä kysyä, mitä itsenäisyys on ja mitä se meille merkitsee. Tämän EU-huijauksen alkaessa totesimme itsenäisyydellä olevan sen merkityksen, että voimme omen talouteemme vaikuttavien realiteettien perusteella säätää oman lakimme. Siihen perustuu kansainvälisen työväenliikkeen ohella myös se, että olemme kenneet luomaan ns. hyvinvointiyhteiskunnan tänne Suomi-nimiselle alueelle. Siksin meillä harjoitetaan tänään globaalia uusliberalistista talouspolitiikkaa. Se tarkoittaa, että kun ei ole rajaa eikä säätelyä pääomien markkinaehtoiselle toiminnalle, on se johtanut siihen, että tavallisen ihmisen elintason ja toimeentulon alentaminen on muuttunut suurille yrityksille voittoja ja kilpailukykyä lisääväksi tekijäksi.

Kiky-sopimuksen 4 miljardin kilpailukykyloikka on tulonsiirto pääomalle. EU:n piirissä kapitalistiset kilpailijamme tekevät omalla vuorollaan samoin, eikä tälle ketjulle ole olemassa mitään rajaa, ellei sitä katkaista. Se katkaistaan muuttamalla uusliberalistinen EU-suuntaus. Jo 20 vuotta sitten totesimme, että EU on uusliberalismin synonyymi. Vetosimme EU:n vastustajiin, että heidän on omaksuttava uusliberalismin vastaisen kansanrintaman rooli. Tämä vetoisuus on tänään yhtä ajankohtainen. Tällä hetkellä puhutaan avoimesti ensi kevään laajoista eläkeläisten leikkauksista. Eläkeläisillä ei ole puolustajia. Tämä uhka tulee EU-lainsäädännöstä. Kehottaisin kaikkia varautumaan ensi kevään kamppailuihin. Eläkeläisjärjestöt eivät puolusta eläkeläisten asiaa. Se on meidän tehtävä. Siihen yhdistyy myös EU:n vastainen taistelu.”

Talouden ongelmat johtuvat eurosta

Euron kriisiä käsitteli **Juhani Tanski**: ”Tuntuu hullunkuriselta, että tätä päivää nimitetään itsenäisyyspäiväksi. Suomea ei sanottu itsenäiseksi 150 vuotta sitten. Se oli Venäjän suuriruhtinaskunta, jolla oli laaja autonomia. Vain ulko- ja turvallisuuspolitiikka oli alistettu Venäjän keisarille. Suomalaisella oli oma raha. Suomen valtiopäivät käytännössä päättivät asioistamme. Vain ulkopoliittikka oli keisarikunnalle alisteista. Tiedämme,

että asioistamme päätetään Brysselissä, Frankfurtissa ja Strasbourgissa. Meillä on asioistamme pieni ehdotusoikeus, mutta mitään päätösvaltaa ei ole. Lainsäädännöstämme n. 80-90 % tulee suoraan direktiiveinä EU:sta. Suomalaisella ei tällä hetkellä ole edes omaa hallitusta. Meillä on EU:n ja osittain myös Naton nukkehallitus, joka kaikissa asioissa asettaa EU:n ja Naton pyrkimykset ensisijaisiksi.

Talouden asiantuntijamme tietävät hyvin, että Suomen tämänhetkiset taloudelliset ongelmat johtuvat eurosta, joka on syvässä kriisissä. Saattaa olla niin, että euroalue murenee. Katsotaan, mitä Italian kansanäänestys vaikuttaa. Mahdollista on, että kriisi syvenee. Viralliset propagandistit selittävät meidän olevan uuden nousun kynnyksellä. Tosiasiassa emme ole lähelläkään eurokriisin pohjaa. Esimerkiksi Nobel-palkinnon saaja suomalainen Bengt Holmström sanoi, että Euro kannattaa Suomea kuin köysi hirtettyä. Suomen talouden saattaminen kuntoon merkitsisi irtaantumista eurosta.”

Pallomme suojattava sodalta ja ekokatastrofalta

Katson itsenäisyyspäivänä tärkeimmiksi asioiksi rauhan säilyttämisen ja luonnon suojelun. Näin totesi puheenvuorossaan **Hannele Salava**: ”Ellemme kykene suojelemaan tätä palloa sodalta ja ekokatastrofalta, emme me ihmiset täällä pitkään tule toimeen. Nämä ovat ne tärkeät asiat, jotka mielestäni itsenäisyyspäivänä tulee nostaa esiin. Haluan muistuttaa vielä yhdestä rajatummasta, mutta tuhansia suomalaisia koskevasta asiasta.

Tämä hallitus aikoo puuttua sairaiden ihmisten KELA-korvauksiin. Se koskee itseänikin, kun sairastan kakkostyypin diabetesta. Heidän KELA-korvauksia aiotaan huonontaa. Se merkitsee vähävaraisille ihmisille satojen eurojen lisälaskua vuodessa. Onko varaa siihen, että ihmiset eivät kykene ostamaan lääkkeitä ja sairastuvat entistä pahemmin. Sivistysvaltio ei voi allekirjoittaa tällaista.”

Sotavarustelusta Pariisin rauhansopimukseen

Wäinö Pietikäinen sanoi ”madonluvat” mm. aseistukselle: ”Minä jouduin Vaasassa byrokratian potkimaksi ja kaupunki vei minulta tilapäisesti eläkkeen. En kyennyt hoitamaan omaa terveyttäni. Suurkonsernit Diacor ja Terveystalo löivät ”hynttyyt yhteen”. Terveystalolla lienee suuri omistus ulkomailla. Ne odottavat Sote-uudistusta ja vahtivat kuntavaalien aikataulua. Ensimmäinen pidetään vaalit. Sen jälkeen tulevat aiempiakin suuremmat huijaukset. Karenssiaika on katkolla työttömillä ja eläkkeillä eläkeläisillä.

Orpo on valinnut Kreikan linjan ja haaveilee miljardien aseostojen velaksi. Kreikka osti Saksasta aseita neljällä miljardilla. Toisille ei kansakunnan hyvinvointi merkitse mitään. Paljon puhutaan kansainvälisistä sopimuksista. Ne voidaan sanoa irti, kuten Koivisto Pariisin rauhansopimuksen. Sotavarustelu alkoi meillä Koiviston ansiosta. Me voisimme tehdä päinvastoin. Lopetetaan sotavarustelu ja saatetaan Pariisin rauhansopimus voimaan.”

Toimitti:
Heikki Männikkö

Myös joulupukki kävi Kiasman tilaisuudessa. Hänen viestinsä oli: Leikkaukset perustuvat valheisiin ja siitä ei pukkii tykkää. Pukin mukana kuvassa Erkki Hiipakka

Mitä voidaan odottaa Trumpilta?

Äänestyksen tulosten perusteella Trump sai kaksi miljoonaa ääntä vähemmän kuin vastaehdokas. Siksi ei ollut ihme, että ympäri maata järjestettiin protestimielenosoituksia, joihin ei kuitenkaan osallistunut kovin paljon väkeä. Tästä huolimatta mainitsemiä protestit, eräiden valitsijamiesten siirtyminen Trumpin leiristä Clintonin leiriin sekä äänten uudelleenlaskenta eräissä osavaltioissa tuskin johtavat konkreettisiin tuloksiin.

Lehden tämän numeron il-mestyssä on jo selvää, onko se näin, mutta olen käytännössä aivan varma siitä, että yhdysvaltalainen establishment - sekä republikaanit että demokraatit - eivät tule sallimaan sellaista poikkeusta perinteisestä käsikirjoituksesta, joka kyseenalaistaa nykyisen poliittisen järjestelmän olemassaolon. Toisaalta tietenkin Trumpille tullaan aika ajoin aina huomauttamaan, että hänen voittonsa ei ollut täysin puhdas, että se oli vain pistevitto. Nyt välttämättömän esipuheen jälkeen siirrynkään aiheeseeni, ”Mitä voidaan oikeastaan odottaa Trumpilta?”

On ryhdyttävä hoitamaan uudelleen teollistamista?

Eri suuntauksia edustavien kommentaattorien yhteisenä visiona on ajatus siitä, että Trumpin voitto tarkoittanee eräänlaista pesäeroa entiseen politiikkaan ja USA:ssa muodostuneeseen poliittiseen järjestelmään sekä eräänlaisen globaalin konservatiivisen vallankumouksen voittoa. Tarkastelkaamme tätä visiota. Jos typistäisi yhdeksi lauseeksi kaiken, mistä asianomainen oligarkki saarnasi vaalikampanjansa ajan, niin se voisi olla seuraava: ”On lopetettava USA:n puuttuminen ulkomaiden asioihin ja ryhdyttävä hoitamaan sisäisiä asioita ja ensi kädessä uudelleenteollistamista.” Mutta aivan samaa ehdotti myös Obama kahdeksan vuotta sitten vaalikampanjassaan! Eikä vain ehdottanut, vaan myös teki jotakin tämän asian hyväksi. Ulkopolitiikassa hänen saavutuksensa kyseisellä osa-alueella ovat jääneet vähäisemmiksi (vaikka USA:n ulkopolitiikan aggressiivisuus Bush Juniorin ulkopolitiikkaan verrattuna vähenikin), mutta uudelleenteollistamisen kannalta Obaman valtakaudella USA:n saavutukset olivat melkoiset. Nykyään kehittyneiden kapitalististen maiden joukossa USA sijoittuu ensi sijalle maailmassa teollisuustuotannon kasvuvauhdissa.

Kun Trump asettaa tehtäväksi USA:n energiatänsäisyyden saavuttamisen, niin hän esittää näytävästi sisään murtautumista muutenkin avatusta ovesta, koska tämä tavoite on jo saavutettu. USA ei ole enää riippuvainen tuontienegias-ta. Mitä tulee taas uusien työpaikkojen perustamiseen kotiuttamalla tuotantoa Kiinasta, niin tämä prosessi on jo jatkunut täyttä vauhtia useampien vuosien ajan.

Trump suosii uusliberalistisia keinoja?

Tässä yhteydessä on vaikeata arvioida, missä ilmenee USA:n viranomaisten arvio ja missä on kapitalismin yleisten lainalaisuuksien vaikutus. Työvoima on Kiinassa viime vuosina huomattavasti kallistunut. Keskipalkka on Kiinassa neljä kertaa korkeampi kuin Venäjällä ja näin ollen eräiden tarvikkeiden tuotan-

Niin siinä kävi, että USA:n 45. presidentiksi valittiin Donald Trump. Kohtalon ivan mukaisesti olivat oikeas-sa ne, jotka ennustivat Clintonin voittoa ja myös ne, joiden mielestä vaalien voittajaksi tulee Trump. Clinton sai enemmän ääniä kuin Trump. Tässä tilanteessa jossain muualla voittajaksi olisi julistettu nimenomaisesti Clinton. Näin ei tapahdu USA:ssa. Arkaistisen vaalijärjestelmän takia (osavaltioiden äänestysien tulosten perusteella ensin muodostetaan valitsijamieskollegio, joka myös viime vaiheessa valitsee presidentin ja tuolloin jokaisessa osavaltiossa voittaja saa osavaltion kaikki äänet)) jokaisen ehdokkaan valitsijamiesten määrä saattaa olla ristiriidassa yleisäänestyksen tulosten kanssa. Sellaista tapahtuu harvoin, mutta tällä kertaa kävi juuri näin - yleisen äänestyksen hävinnyt ehdokas sai puolelleen enemmän valitsijamiehiä ja hänestä tulee presidentti.

to on tullut edullisemmaksi tuottaa juuri USA:ssa (erityisesti laitto-man ulkomaalaistyövoiman kustannuksella, jota vastaan Trump aikoo kuulemma taistella). Muodollisesti kaikki näyttää olevan poistuvan presidentin hyväksi: Obama sanoi - Obama teki. Osittain tästä syystä Obamalla on viime vuosikymmenien korkein kannatus virasta poistuvien presidenttien sarjassa. Se, että USA:n poistuva ja uusi presidentti pitävät päätehtävänänsä samaa asiaa, heijastaa ilmeisesti USA:n eliitin merkittävän osan mielialoja, joka poltti pahasti näppinsä sekä Irakissa että Afganistanissa ja huomasi eräänä päivänä, että USA:n todellinen mahti alkaakin hiipua. Tämä ei nyt merkitse sitä, että olisi luovuttu maailmanherruudesta – etusijalle vain ovat asettumassa toiset tehtävät. Muuntamalla 1800-luvun venäläisen diplomaatin tunnettuja sanoja, ”USA keskittyy”. Silloin kun USA keskittyy, se tarkoittaa kaikille maille vaikeita aikoja.

Tästä huolimatta tätä tärkeää ongelmaa Obama ja Trump pyrkivät ratkaisemaan eri keinoilla. Obama pyrki lujittamaan jonkin verran valtion osuutta taloudessa (mistä syystä häntä syytettiin melkein-pä kommunismista). Trump yrittää puolestaan käyttää hyväkseen Venäjälläkin hyvin tunnettuja liberaalisia keinoja (paljon terveisiä vaan niille, jotka esittelevät Trumpia melkein-pä työväenluokan etujen esitaistelijaksi). Kaikki tämä sopii erinomaisesti yhteen sekä demokraattien että republikaanien perinteisten lähestymistapojen kanssa.

Sotilasmenoja tullaan lisäämään

Konkreettisesti ilmaistuna muutokset, joita Trump aikoo omien sanojensa mukaan toteuttaa, vastaavat täysin republikaanien perinteisiä reseptejä. Esimerkiksi hän uhkaa rakentaa muurin Meksikon rajalle tarkoituksella puolustautua laittomia maahanmuuttajia vastaan. Mutta kyseinen muuri on jo kauan ollut pystyssä. Se rakennettiin nimenomaisesti republikaanien hallintokaudella! Myös hänen lupaamansa vainot laittomia maassaloijoita vastaan ovat jo toteutuneet Bush Juniorin kaudella. Näin tämä kaikki ei ole enää mitään uutta.

Käsitelkäämme seuraavaksi puolustusasioita. Trumpin vaali-ohjelmassa (On olemassa sellainenkin asiakirja, jota sekä Venäjällä että USA:ssa lukevat vain ani harvat ihmiset) on esitetty republikaaneille hyvin luonteenomainen pyrkimys lisätä sotilasmahtiaan. Ohjelman mukaisesti Trump aikoo lopettaa leikkaukset, joita Obama olisi ulottanut sotilasmeneihin ja lisätä asevoimien miesvahvuutta; ostaa valtava määrä uusia sotalaivoja ja lentokoneita; viimein (huomatkaal!) sijoittaa aseimiin ohjustentorjunnan tehokkaita asejärjestelmiä. Henkilökohtaisesti en yhtään epäile kyseisten kohtien ehdotonta toteuttamista käytännössä.

Republikaaneille on hyvin luonteenomaista pyrkimys pa-

kottaa liittolaisensa maksamaan enemmän sotilasmenoja, mitä eräät sinisilmäiset kansalaiset tulkitsevat virheellisesti yrityksiksi hajottaa NATO. Republikaaneille on luonteenomaista terävä viha Vapauden saarta - Kuubaa kohtaan ja toisaalta suuri rakkaus Israelia kohtaan, minkä Trump on avomielisesti myös tunnustanut.

Oligarkki ottaa palvelukseensa muita oligarkkeja

USA:n uusi presidentti osoittautuikin systemaattiseksi poliitikoksi. Tässä mielessä hänen eroavuutensa muihin ilmenee ainoastaan äärimmilleen saatetussa klovnimaisuudessa, joka korostuu hänen vaalikampanjassaan. USA:n vaalikampanjat muuttuvat usein showksi ja siinä mielessä myös viimeisessä kampanjassa ei ollut mitään periaatteellisesti uutta. Vakavassa polemiikissa Trump olisi epäkompen-senssisuutensa takia valtion asioissa ja yleensäkin politiikassa osoittautunut olevansa heikoilla (kuten muistamme, kaikki väittelynsä Clintonin kanssa hän hävisi selvästi). Tästä syystä hänen mahdollisuutensa pelkistyivät omalaatuisen machon näyttelemiseen. Kuten huomaamme, tänä PR-tempaus myös puri kokonaisuudessaan.

Siitä, että Trump on hyvin systemaattinen poliitikko, kielii myös hänen hallituksensa kokoonpano. Washington Post-lehti kirjoittaa, että monet Trumpin nimittämät vaikuttajat ovat rikkaita perheistä, ovat käyneet eliittikouluja sekä tehneet suuria omaisuuksia aikuisvuosinaan. Tuolloin kaikilla heillä on kytköksiä liike-elämään ja erityisesti Wallstreettiin. Oligarkki ottaa palvelukseensa muita oligarkkeja.

Eräs arvovaltainen lehti väittää, että Trumpin administraatiosta tulee koko USA:n historian rikkain (tällä tarkoitetaan henkilökohtaista rikkautta). Pelkästään tulevan kaup-paministerin Willbure Rossin omaisuus on kymmenen kertaa suurempi, kuin Bush Juniorin hallituksen kaikkien jäsenten yhteisomaisuus (jälkimmäisinä mainitut eivät olleet mitään köyhiä ihmisiä). Näin ollen Trumpin politiikka tulee olemaan hyvin oligarkista ja lisäksi kaikesta päätellen ei kovin ammattimais-ta. Tältäkin kannalta - samainen Washington Post kirjoittaa, että Trumpin virkaan nimittämillä vaikuttajilla on enemmän kokemusta poliittisten ehdokkaiden rahoittamisesta kuin hallinnonalojen johtamisesta.

Tavoite saattaa Venäjä ja Kiina vastakkain

Muuten strategian jatkuvuus ei tarkoita sen täydellistä muuttumattomuutta. Ainakin yksi käänne ulkopoliitiikassa on jo havaittavissa. Tarkoitan tällä suhteiden huononemista Kiinaan, mikä onkin väistämätöntä, jos Trump aikoo täyttää vaalilupa-uksensa, jotka koskevat USA:n ja Kiinan välisen kaupan ehtojen tiukentamista.

Kiinasta on todellakin tullut USA:n vakava kilpakumppani.

USA:n eliitissä voimistuu tyytymättömyys vallitsevasta tilanteesta, jota myös Trump nykyään edustaa. Kiinaan kohdistuvia epäilyksiä on ollut olemassa jo kauan ja voimistuvan vastakkainolon olosuhteissa Aasian jättiläisen kanssa eräät piirit kehottavat hankkimaan omalle puolelleen Venäjän. Osittain tähän liittyy epäonnistunut yritys käynnistää uudelleen USA:n ja Venäjän väliset suhteet Obaman hallinnon alkuvuosina. Oli olemassa muitakin radikaalimpia kerrassaan mielikuvituksellisempiäkin suunnitelmia. Noin 15 vuotta sitten minulle kerrottiin Reaganin entisen avustajan – tähtiensota-ohjelman laatijan - aloitteesta, jossa ehdotettiin myöntämään Venäjälle, ei lainaksi, vaan ilmaiseksi kymmeniä miljardeja dollareita maan infrastruktuurin kehittämiseen.

Uutisvuodoista päätellen vastakkainolossa Kiinan kanssa Trump haluaisi saada Venäjän omalle puolelleen. Toisaalta on vaikeata olettaa sellaista, että keinot-telujen perusteella omaisuutensa hankkinut oligarkki tahtoisi muuten vaan antaa periksi Venäjälle.

USA:n eliitillä Venäjän vastainen konsensus

Runsakätsisyyttä ei Trumpilta voida odottaa, niin kuin keneltä tahansa muultakaan valtiomieheltä. Tässä tapauksessa on mahdollista ainoastaan kauppa ja tiukka kädenvääntö, vaikka se tapahtuisikin koh-teliaassa muodossa. Mikäli Trumpista yhtäkkiä näyttääkin siltä, että Venäjän johto on jossain asiassa petänyt häntä, kuten siltä tuntui Obaman administraatiossa, niin silloin vastaus tulee olemaan entistä tiukempi. Tässä mielessä toimeentulo Clintonin kanssa olisi ollut huomattavasti helpompaa.

Nämä olettamukset vahvistavat täysin oikeiksi Trumpin väliaikaisen päämajan jäsenten lausunnot siitä, että tietenkin Venäjän kanssa on keskusteltava, mutta keskusteltava voimapolitiikan pohjalta - tämä on tarkka lainaus Reaganilta. Ja voimapolitiikkaa on voimistettava vähintäänkin niillä toimenpiteillä, jotka on kirjattu Trumpin vaali-ohjelmaan - mitä merkitsevät yksistään ohjustentorjuntajärjestelmät, jotka suunnataan ei lainkaan Irania vastaan. Muuten tässä ei ole mitään ihmeellistä - USA:n eliitin keskuudessa on erästä vaiheesta lähtien ollut vallitsevana venäjänvastainen konsensus. Eikä sitä ole vielä kirkossa kuulutettu, että Trumpin onnistuu saada eliitti vakuuttuneeksi siitä, että Kiinan vastaisen taistelun hyväksi on parannettava suhteita Venäjään esimerkiksi poistamalla Venäjän vastaiset pakotteet.

Halutessaan (jos sellaista tah-toa löytyy) USA:n presidentti voi todellakin poistaa suurimman osan mainituista pakotteista sekä pakottaa eurooppalaiset liittolaisensa menettelemään samoin. Tämä koskee ainoastaan virallisia pakotteita, jotka eivät ole talouselämälle kovinkaan vaarallisia. Tärkeämpiä

Sergei Skvortsov

ovat epäviralliset pakotteet, esimerkiksi epävirallinen kielto lainojen myöntämisestä venäläisyrityksille Lännen pankeissa, joiden lainat ovat monta kertaa edullisempia venäläispankkien lainoihin verrattuna. Pelkäänpä pahoin, että USA:n presidentillä ei riitä valtuuksia viimeksi mainittujen pakotteiden poistamiseksi. Toisaalta suostuminen liittoutumaan USA:n kanssa Kiinaa vastaan olisi Venäjälle selvää hulluutta.

Venäläiset eivät pidä poliittisista myönnytyksistä

Tästä kaikesta huolimatta herra Putinia voidaan kuitenkin onnitella viime aikojen ensimmäisen todellisen ulkopoliittisen läpimurron johdosta. Voidaankin asiaa hieman paisuttele-malla sanoa, että nimenomaan Putin istutti ”oman” ehdokkaansa keisarin valtaistuimelle. Toisaalta tämä taktinen menestys voi mahdollisesti muuttua strategiseksi romahdukseksi, jos Trump ei täytäkään häneen asetettuja toiveita. Poliitikassa kiitolisuus on hyvin ehdonalainen asia. Tästä on voitu vakuuttua myös Venäjällä, joka hyvästä tahdostaan luopui sotilastukikohdistaan Vietnamsa ja Kuubassa, eikä saanut siitä mitään hyvitystä. Todelliset askeleet vastaan tulemisesta jossain asiassa korvataan joskus menestyksellisesti kohteliailla puheilla, kuten se tapahtui Bush Juniorin valtakaudella. Ja Trump on näissä asioissa erittäin kokenut guru. Haastatteluisaan hän väitti koko ajan, että kylä hän osaa valita sopivan äänensä-vyn, jolla on keskusteltava tämän tai tuon ihmisen kanssa ja että vallitseva käytäntö osoittaa tämän väitteen muka myös oikeaksi.

Jos tällä kertaa Trump ei onnistu, niin silloin muutaman kuukauden kuluttua Venäjän virallisen valtiollinen propaganda ilmoittaa, että Trump onkin iskenyt Venäjää puukolla selkään. Mutta jos sellaista ilmoitusta ei tule ja USA lakkaa tavallaan olemasta selvä vihollinen, niin kenen syyksi silloin tässä tapauksessa Venäjän johto syysää epäonnistumisensa sisäpolitiikassaan? EU ei oikein sovi uudeksi syntipukiksi, erityisesti kun väestölle on tähän päivään asti kerrottu siitä, kuinka Eurooppa on muka USA:n täydellisessä valvonnassa.

On olemassa toinenkin, mutta hallitsevalle järjestelmälle erittäin vaarallinen asia: kaikkiin tuleviin myönnytyksiin Venäjän taholta sen kansalaispiirit tulevat reagoimaan hyvin kivullisesti. Nämä myönnytykset saattavat muodostua hyvinkin oleellisiksi. Päätettyään, että niin merkittävän voiton jälkeen se saattaa tehdä mitä vaan. Venäjän johto saattaa vähätellä kansalaispiirien mahdollista reaktiota. Silloin Trumpin saavuttama voitto saattaakin käydä Venäjälle hyvinkin kalliiksi...

**Sergei Skvortsov
NKP:n keskuskomitean
ensimmäinen (pää-) sihteeri
13.12.2016**

Toimituksen laatimat välitsikot

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Porvaripopulistit hiekkalaatikolla

Olemme saaneet mediasta lukea vähäosaisten syylistämistä. Toimittajat nostavat esille oikeistopopulistien tarinoita esimerkiksi ”laiskoista työttömistä”. Sosiaaliturvan hyväksikäyttö on todettu todella pieneksi. Jopa 70 % alan asiantuntijoista päätyy tähän arvioon. Sen sijaan iso ongelma on se, että ihmiset eivät tiedä, mihin tukiin ovat oikeutettuja tai eivät saa heille lain mukaan kuuluvia etuuksia. Asiantuntijat ovat päätyneet myös em. arvioihin.

Viimevuotisen laskelmani mukaan työttömyysmenot olivat vuonna 2012 noin 2,5 % bkt:stä. Faktisesti Suomi on teollisuusmaista vähiten velkaantuneita maita. Julkinen sektorimme on EU-maiden tehokain. Samoin meillä on vähiten valtion virkamiehiä EU:n alueella. Lisäksi Euroopan neuvoston sosiaalisten oikeuksien komitea on moittinut Suomea liian matalasta sosiaaliturvasta. Myös työnantajien palkkauskuluja on liioiteltu. Ne ovat EU:n kes-

kitasoa tai jopa sen alapuolella.

Julkisia menoja bkt:sta tulkitaan populistien puheissa virheellisesti. Bkt-osuus ei vielä kerro konaisuutta. Se on vain suhdeluku. On alkeellinen virhe tuijottaa vain sosiaalimenojen tai julkisten menojen bkt-osuutta. Totta kai tuo suhdeluku kasvaa kun työttömyys ja palveluiden saajat lisääntyvät sekä yksityinen sektori supistuu. Se ei vielä kerro esim. palveluiden laadusta ja saatavuudesta.

Luupääoikeisto levittää väärää tietoa

Mutta mitäpä faktoista. Enää ei ole faktoja tarkastavalla otteella sijaa. Sehän on liian intellektuellia. Vain työtä välttelevillä luusereilla on selälaiseen aikaa. Eivät työmies ja rahvas sivistystä tarvitse. Tieto voi pahimmillaan agitoida porukkaa. Tärkeintä on se, miten asiat koetaan. Tärkeintä on yhden totuuden toivotus. Valkoisen Suomen brändin rakentaminen. Valtiota kutsutaan yritykseksi ja ver-

rataan kotitalouteen vaikka kansantalous on paljon monimutkaisempi.

Vastalauseita ei sallita. Meininki on kuin Lapuan liikkeen aikana. Toisinajattelijat ja punikit joutuivat leirille. Sieg Heil Kosola! Eläköön Pihkalan vientirauha! Fanaattikopporarit ovat kuin lapset hiekkalaatikolla. He väittelevät kuin pikkulapset ”vapausotteen” ja ”korkeine työvoimakuluineen”. Vain minun totuuteni on oikea!

Kai tämä on sitä Matti Apusen tarkoittamaa luupääoikeistoa. Sellaista, joka levittelee väärää, harhaanjohtavaa ja kyseenalaista tietoa mm. työttömistä ja maahanmuuttajista. Joskus se jopa puhuu ”talvisodan hengestä”, mutta unohtaa vankeirit ja Lapuan liikkeen muilutukset sekä valkoisten tekemän kansanmurhan, jonka Svinhufvud antamalaan asetuksella armahti.

Henri Autero

Hyvinvointi vs lisäarvo

Hyvinvointi on yksinkertainen, mutta moneen suuntaan haaroittuva käsite, jota kaikki – vähintään mutkan takaa – haluavat puolustaa. Lisäarvo määritellään aina pilkotun hyvinvoinnin osista esim. koulutus, SOTE-palvelut ja etempänä metsä, hiljaisuus ja luonto kokonaisuudessaan. Hyvinvoinnin näin ”pilkotujen” osien täytyy tuottaa lisäarvoa. ”Viivan alle täytyy jäädä jotakin”, jotta näitä osia ylläpidetään ja tuetaan, jotta niitä ei ”leikata”. Siis millään tekemisellä tai olemisella ei ole itseisarvoa, vaan hyvinvoinnin osat alistuvat taloudelle, lisäarvon tuotolle.

Eittämättä Suomi pahoinvoi tänään, vaikka kaikki sanovat puolustavansa hyvinvointia. Ilmeisesti ymmärtämättä, että se on osiensa summa myös osien, joilla tulisi olla ”itseisarvo” kuten lapsuus, turvallinen vanhuus tai luonto ja sen saavutettavuus, lähiluonto.

”Ymmärtämättömät” peräävät lisäarvoa asioista, joista sitä on ensisilmäyksellä vaikea havaita kuten esimerkiksi vanhusten hyvä hoito. Se tuo välillisesti turvalli-

suuden tunnetta omaisten elämään ja työssä jaksamiseen kuten myös luonto ja sen kokeminen.

Yhteisöllisyys

Yhteisöllisyyden puute tai sen hajoaminen koostuu näistä yritystälouden lisäarvovaatimuksista, jotka on tuotu yhteiskuntaan ja sen olemiseen, hyvinvointiyhteiskuntaan, joka on ajautunut arvotyhjiöön tai muuntunut hyvinvoinnista ”lisäarvottavaksi” yhteiskunnaksi.

Yhteisöllisyyden kokemus on pirstoutunut golf-kentille, pilkkijäille tai retki- ja lenkkipoluille, jotka tuovat lisäarvoa työssäjaksamiseen, mutta eivät riitä rakennuspuik-si yhteiskunnan yhteisöllisyyden rakentamiseen, koska ne eivät ylläpidä koulutusta, SOTE:a, luontoa ja hyvinvointia yleisellä tasolla.

Lisäarvon vaatija ei hyväksy itseisarvoja kuten arvokas lapsuus tai vanhuus, luonto- tai kulttuuri- kokemukset ja yleissivistävä elinikäinen koulutus. Yhteiskunnassa näitä asioita puolustava joutuu talouden tunnuslukuin perustelemaan kantansa, parantavatko ne yritysten tuottavuutta, kansallis-

ta kilpailukykyä, mieluiten suoraan ”kvartaalin” sisällä.

Tulostavoitteet ja päätöksenteko

Nyt ovat kuitenkin sijaa saaneet jo välilliset jopa ylisukupolviset vaikutukset, että lapsuus voi häiriintyä tulostavoitteilla, että hyvä vanhuus tukee koko yhteisöä. Luonto- ja kulttuurikokemukset ovat osa terveyttä kuten ihmisten oma ”sivistyslinjan” valinta.

Päätöksenteossa meidän tulisi tiedostaa se, että emme koskaan päätä hyvinvoinnista kokonaisuutena, vaan peukaloimme jotain sen pientä osaa ja asetamme sille tulostavoitteita. Tulostavoitetta pohtiessamme meidän tulisi tiedostaa osan suhde yleiseen hyvinvointiin, vaikka se kyseenalaistaisi ”budjettiraamit” tai ”kvartaalin” tuloksen. Päätöksenteko on yksinkertaista, kun tavoite on ”lisäarvon” luonti, mutta vaikeampaa ja monihaaraista, kun tavoitteeksi asetetaan ”hyvinvoinnin” kohentaminen.

Hannu Ikonen
Vastavalkea ry vpj
Liljendal

Jenkkien apinointia

Sanoisin, että jopa suomalais-ten poliisien liipasinsormi on ollut turhan herkkänä jo pitemmän aikaa. On tullut ruumiita ja loukkaantuneita. Syitä olen pohtinut ja olisiko yksi syy liiallinen amerikkalaisten poliisisarjojen kat-selu.

Jenkkilässä poliisien menettely on hyvin suoraviivaista ja touhukasta. Valkoinen poliisi ampuu mustaa miestä selkään ja alkaa sitten tutkia olisiko ammuttu mahdollisesti syyllistynyt rikokseen. Yleensä ei ole, mutta ei poliisia rangaista, koska kyseessä on maailman vapain ja demokraattisin valtio. Yhdysvalloissa värillinen ihminen kelpaa kuolemaan amerikkalaisten asetehtailijoiden eri puolilla maailmaa masinomisissa sodissa ja levottomuuksissa.

Urheilukilpailuissa menest-minen myös nostaa värillisen arvostusta. Käytännössä Yhdysvallat on Israelin lisäksi toinen rotusortovaltio. Vankeja on maassa 2,5 miljoonaa, kuolemantuomio käytössä eli maata ei voi lukea sivistysvaltio-ten joukkoon. Suomen eikä min-kään muun valtion kannata ottaa sieltä esimerkkiä. Kaikki suomalaiset nato-kiimaiset yksilöt kuitenkin näin menettelevät, ja se on väärin.

Bertolt Brecht sen sanoi

Työväenliike on tänään heikko. Kapitalistit hyödyntävät tilannetta säälimättä. Poliitikko on samaa reaganismia USA:ssa ja Suomes-sa, vaikka erojakin löytyy. Markkinavoimien liekanarussa on nyt edetty niin pitkälle, että kilpailukykyä ja voittoja haetaan ihmisten toimeentulosta. Ostokykyistä kysyntää markkinoilla ei siksi riitä. Sosiaalinen tilaus politiikassa on populistilla kuten Suomes-sa persuilla ja Amerikoissa Trumpilla. He uskottelevat muille ja uskovat itsekin, että asiat korjaantuvat, kunhan virkamiehet ja poliitikot vaihdetaan. Kapitalistien pään asettamista pölkylle he eivät uskalla eivätkä osaa ajatella-kaan. Viimeistään hallitusvastuu paljasti persuille totuuden.

Samoin saattaa käydä Trumpille, kun kapitalismin todellisuus lopullisesti paljastuu. Monet odottavat häneltä ihmettä, mutta saattavat pettyä.

Pitää muistaa, ettei väkivaltaa voida poistaa väkivallalla, vaan se aiheuttaa kostonkierteen. Aasinsilta myöten menen tulevia kuntavaaleja kohti ja vaaleihin liittyvään ehdokasasetteluun. Äänestys-oikeutta en ole viemässä keneltäkään. Kuitenkin ehdokkaaksi asettumisen kunta- ja eduskuntavaaleissa kieltäisin poliiseilta, papeilta ja armeijan kapiaisilta. Vanhan fraasin mukaan nämä ammattiryhmät ovat koko kansan palvelijoita.

Nykyisessä eduskunnassa on monta poliisia persujen eli äärioikeiston edustajina. Armeija-ajoilta muistan, ettei ns. aukkiiin (aliupseerikouluun) tarvinnut lähteä, jos tilasi itselleen Kansan Uutiset. Se koko kansan armeijasta. Eiköhän tilanne liene sama nykyäänkin. Nuoriso tosin osaa laistaa koko leikkikoulun eli armeijaan lähdön.

Lopuksi toteaisin nykyajassa olevan paljon yhtymäkohtia onnettomaan 1930-lukuun. Sinne Karjalan mäntyyen pitäisi taas päästää päättään hakkaamaan. Suomalaisporvarille yli 70 vuoden rauhan-tila on liikaa. Pääsikö Suomi liian vähällä viime sodista?

Reino Welling
kaupunginvaltuutettu
Jämsänkoskelta

Mietteitä kellarista (taas)...

Raha pyörittää maailmaa, sosialismissakin. Sielläkin rahalla ostetaan, myydään, vaihdetaan ja varastetaankin. Kerrottakoon kaikille, että Suomen järjestelmä on kapitalismi. Kapitalismi ja sosialismi ei eroa toisistaan kovin paljon. Nykyisessä kapitalismissa vallalla on rahan ja markkinoiden vapauden kaipuu, kuten -20 ja 30 luvun taitteessa tuhoisin seurauksin: pörssiromahdus.

Vapaa raha ja markkinat siintävät nytkin liberaalien porvarien silmissä, ajatuksissa ja saparossa. Tuhoisaa on jälki ollut 2008 lähtien. Suomen uusliberalistit eivät muuta helpolla suuntaa, jonka ovat valinneet ja hyväksineet: vapaa raha ja markkinat sekä työvoiman vapaa liikkuminen. Suomen porvariston tapaan myös EU uskoo tähän. TTIP sopimusta on koetettu saada läpi mitä ihmeellisimmi-

lä tempuilla. Mutta jopa osa porvaristoa on jo kääntänyt takkinsa, eikä enää usko TTIP sopimukseen ja sen syntymiseen, ei edes toivo enää sitä.

Miten sosialismi sitten liittyy tähän?

Sosialismi on sekatalous, osa kapitalismia osa kommunismia. Taloutta säädellään keskitetysti valtion taholta, suunnitelmallisesti. Sosialismi koetettiin tuhota sekä ulkoa et-

tä sisältä porvariston toimin. Sääntely ja keskitetty talous on porvareille myrkyä. Mikään propaganda ei ollut liikaa. Sitä syötetään edelleenkin, vaikka suurin osa sosialistista leiriä tuhottiin, jonka teki porvaristo sisällä ja ulkona, sosialismissa. Poliitikan teko on taitolaji, olen sanonut. Kommunistit keskittivät kaiken vallan itselleen ja muodostivat lopulta itsestään poliittisen eliitin, joka oli täysin tietämätön, mitkä olivat ihmisten tarpeet ja tilanne yhteiskunnassa ja mikä oli sosialismin tila omassa maassaan.

Sellainen oli helppo ulkoa ja sisältä päin tuhota, kuten kävikin. Kapitalismi on samanlaisten perimäisten kysymysten äärellä. Poliit-

tinen eliitti ei tiedä kapitalisminsa tilaa, ei ihmisten arjesta eikä sen tarpeista. Tehdään virheitä virheidensä perään. Ihmiset ovat tulleet tyytymättömiksi ja haluavat tehdä asioille jotain. Porvarillinen propaganda ei enää ole uskottavaa. Se elää omaa elämäänsä irti ihmisten todellisuudesta ja arjesta.

Mitä on tulossa?

Pelkään, että kapitalismi, joka perustuu alistamiseen, rahalla ostamiseen joka sektorilla, ajautuu ratkomaan ongelmiaan sotimalla, väkivallalla. Siksikin, että sodat kapitalismissa tuottavat nekin voittoa, jatkavat omaisuuksia uusiksi, edelleen keskittävät harvemmille. Sodat ovat

kapitalismissa tuottoisa ratkaisu. Siihen ollaan menossa kovaa vauhtia. Sosialismi kaatui rauhanomaisesti. Omaisuudet jaettiin. Kapitalismi ei tee niin...koskaan.

Neuvostoliitossa oli yksi puolue, NKP. Vain sen kautta saattoi luoda uraa. Siksi siihen liittyi aineksia, jotka kommunistiseen puolueeseen eivät olisi kuuluneet. He hajottivat ja jakoivat... itselleen. Tavallinen ihminen odotti uudistuksia, tavallisia uudistuksia, ei Neuvostoliiton hajottamista.

Markku Huhtala
Lempäälä

Tukea Kansanäänelle

Kalevi Wahrman 10 e, Kaija Siippainen 10 e, Heikki Männikkö 33 e, Kai Kontturi 50 e, Esko Rintala 103 e, Paavo Heikkinen 25 e, Hannu Kautto 20 e, Tarja Männikkö 33 e, Palstapuuatarihuri 14 e, Leipäpappi 10 e, Eira Kärki 30 e, Jaakko Ahvola 30 e, Unto Nikula 3 e, Lauri Paronen 8 e, Veikko Väisänen 4 e ja Juha Kieksi 8 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: RA/2016/396

Poikkipuolisia linjauksia

Poikkipuolisia linjauksia on aina ollut teoreettisella tasolla, mutta konkreettiset toimet ovat yleensä jääneet pois. Näillä tuumailuilla on yleensä ajan leima. Nyt on yleisimmin tullut esille EU ja Euro-politiikka. Sitä ovat täydentäneet pakolaissyymykset.

7-sivuisessa artikkelissa nürnbergiläinen KAZ-lehti pohtii kysymystä. On niin erilaisia lähtökoh-
tia tarkastella asiaa. Historiallinen puoli on aika valaiseva, mutta mitään varsinaista työmallia ei artikkeli sisältänyt. Historiikista kävi ilmi, että SDP:n oikeistojohto oli usein ehkäissyt kansanvallan toteutumisen. Lukuisia kertoja olisi yleislakolla voitu kääntää historian kulkua ratkaisevasti. Työväenluokasta ratkaiseva osa on sosiaalidemokraatteja. Siksi he ovat usein liittoumien keskipisteessä.

**Monopolipääoma on pysty-
nyt manipuloimaan SDP:n.** Yhteistyö esimerkiksi puoluejohdon ja salaisten palvelujen kesken on tuhoisaa. Minulla on henkilökohtaisia kokemuksia siitä. Ohrana tuli Helsingin asemalla esittelemään yhteistyötä kulttuurisocialidemokraattien kanssa. He esittivät toisessa vaiheessa yhteistyötä Perussuomalaisen kanssa. Pidin esityksiä mielettöminä. Jo yli sata vuotta sitten totesi veteraanisosi-
alisti, että työväenluokan vapautus on sen oma työ. Yli 100 vuotta sitten totesi Karl Liebknecht,

että päävihollinen on omassa maassa. Tässä on asian ydin. On tunnistettava päävihollinen.

Edellytykset yhteiskunnallisiin muutoksiin ovat pitkälti kiinni järjestäytymistasosta, vaikka muita valmiuksia olisikin. Elämme kännykkä- ja internet-aikaa. Yksilön kontaktit jäävät vähäisemmiksi, ja agit prop -teho jää pois. Ihmiset kuitenkin kehittyvät ja ehkä opitaan agit propia soveltamaan.

1930-luvun edellytyksiä kansanrintaman perustamiseksi ei juuri ole näkyvillä heikon järjestäytymisen takia. Vasemmiston osuus tiedotusvälineistä on mitätön ja siksi voidaan syöttää oikeiston puppua mielin määrin. Olen paljon yhteydessä tiedotusvälineisiin ja olen kokenut niiden surkeuden.

Opintotoiminta tulisi saada käyntiin laajemmalla mitalla ja koskemaan taloustieteen lisäksi ennen kaikkea historiallisia kysymyksiä nousevan fasismin takia. Suurin vaara ei kuitenkaan ole uusfasismi, vaan perinteiset poliisin, armeijan ja virkakoneiston fasistoituminen. Sodan uhkaa vastaan ei ole onnistuttu kehittämään yhteisrintamaa. Nyt kaikki eduskuntapuolueet ollakseen hallituskelpoisia elävät ryssävihan vallassa. Poliittinen pyrkymys on tullut hallitsevaksi tekijäksi. Meillä ei ole aikoihin ollut poliittista vasemmistoa näkyvästi esillä.

Wäinö Pietikäinen

Kuka Suomea uhkaa?

Jos muutamaa iltapäivälehteä ja muutamaa kirjailijaa uskoisi, niin eihän Suomea uhkaa Venäjän lisäksi kukaan. Oikeistolaiset ja ns. riippumattomat tiedotusvälineet julistavat palstat pullistellen, kuinka Suomen tulisi nopeasti liittyä Natoon uhkien torjumiseksi.

Ei Venäjä uhkaa Suomea, ellei Suomi toiminnallaan aiheuta Venäjään kohdistuvaa uhkaa. Pitää muistaa, että mahdollinen selkkaus Venäjän ja Suomen välillä käytäisiinkin nyt Kymijoen länsipuolella. Mahdollisessa selkkauksessa Suomelle olisi tulossa jälleen kerran vain hopeatila, oltaisiin Natossa tai lakossa. Selkkauksista tämän verran ja siirtykäämme nyt todellisten uhkien käsittelyyn.

**Aina kasvava huume-
mekkauppa,** uudet vaaralliset muuntohuumeet, vanha viina, ne ovat suurimpia uhkia suomalaisille. Lähes yhtä vaarallista on suurtyöttömyys, etenkin nuorten työttömyys. Kun koulun jälkeen ei ole työtä, ei opiskelupaikkoja, tulevaisuus Suomessa on säkkipimeä. Moni

nuori ja aikuinenkin on silloin alttiina kaikenlaisten ryhmien propagandalle, väkivaltaan yllyttävien populistien seireenin lauluille. Joku aktiivinen ja pystyvä kansankiihottaja saisi Suomessa pahaa jälkeä aikaan. Onneksi persuilla on johtajana vain Soini, harmiton hyssykkä, joka on keskittynyt vain oman egon nostamiseen.

Näitä todellisia uhkia ei poisteta hienoimmillakaan jenkien sotakoneilla. Aina pitää muistaa, ettei voittamatonta sotakonetta ole keksitty. Miten sisäiseen uhkaan on varauduttu - poliiseille pitäisi hankkia konekiväärejä ja kranaatteja. Ei väkivaltaa pidä yrittää poistaa väkivallalla, se ei onnistu. Halvinta ja helpointa maanpuolustusta on viisas ulkopoliitiikka, ystävät läheltä ja viholliset kaukaa, mieluummin ei sieltäkään.

Nykyisen hallituksen taholta ei sellaista ole odotettavissa. Siksi olen esittänyt pikaista virkamieshallituksen nimittämistä.

Reino Welling
kaupunginvaltuutettu
Jämsänkoskelta

"Marxilainen pyhäkoulu" jatkuu

Työväenluokan toiminnalle tieteellinen maailmankatso-
mus antaa pitkän aikavälin suunnan. Se on meille yhte-
näisen toiminnan perusta ja auttaa jäsentelemään oikein
ajan kysymyksiä. Siksi tutkimme marxilaista maailmankat-
somusta sunnuntai-iltaisin Helsingissä Hermannin kerholla
os. Hämeentie 67, klo 17.00.

**Kokoonnumme seuraavan kerran keväällä maaliskuun
alkupuolella. Silloin jatkamme marxilaisuuden perus-
teiden syventämistä.** Keväällä saimme valmiiksi dialektis-
ta materialismia käsittelevän vihkosien ensimmäisen painok-
sen. Nyt olemme käsitelleet keskeisimmät historiallista ma-
terialismia koskevat teesit, jotka otamme mukaan opintoai-
neistoon. Tarkoitus on saada se lukukierrokselle v. 2017 al-
kuun mennessä.

**Sopivia perusteoksia dialektisen- ja historiallisen mate-
rialismin sekä kansantaloustieteen opiskeluun ovat mm.**
seuraavat teokset: Marx ja Engels: **Kommunistinen mani-
festi**; M.Iovtšuk, T. Oizerman, I. Štšipanov: **Filosofian His-
toria** (Progress, 1982); Viktor Afanasjev: **Filosofian alkeet**
(Progress, 1976); siv. 182-217; **Marxilais-Leniniläisen filoso-
fian perusteet** (Progres) siv. 333-355; Nevalainen- Peltonen:
Kansantaloustiede (Kansankulttuuri) sekä Lenin: **Karl Marx**
(Valitut teokset, 10 osaa, osa 5, Edistys)

Järj. Kommunistien liitto ja DSL.

Irti EU:sta, uusliberalismista ja Nato:sta

Perinteinen uudenvuoden tapaaminen

Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 perjantaina 30.12.16 alk. klo 18.00.

Ohjelmassa mm. musiikkiesityksiä, Järjestöväen ohjelmaa ja tietenkin riisipuuroa, elöä, voileipiä ja kahvia. Puhe Marjallisa Siira: "Saadaanko rauha Syyriaan" Tilaisuuden avaa ja juontaa Timo Kangasmaa.

Järjestää: EU:n Vastainen Kansanrintama ja muut Kansan äänen järjestöt sekä Hermannin naiset

Tervetuloa kaikki paikalle

Suosittelimme kotisivuja ja blogeja

<http://uutisiapohjoiskoreasta.blogspot.fi/>
<http://heikkimannikko111.puheenvuoro.uusisuomi.fi/>
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<http://antifasistit.blogspot.fi/>
<https://www.facebook.com/kalevi.wahrman>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Danske Bank FI61 8058 0710 5328 82

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry. Kansan ääni

<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry. <http://www.kommunistienliitto.com>

Juche-aatteen opintoyhdistys
**Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aat-
teesta!**
www.jucheaate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>

**Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille posti-
tuslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokka-
taistelun ja geopolitiikan näkökulmista.**

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

EVKR toimii

EU:n Vastaisen Kansanrinta-
man johtokunta kokoontuu
maanantaina 30.1.2016 Her-
mannin kerholla os. Hämeen-
tie 67, klo 17.00. Käsitellään
poliittista ja järjestöllistä ti-
lannetta, EU-tiedotustoimin-
taa, talven tehtäviä sekä jär-
jestömmen osalta kevään 2017
kuntavaalien valmistelua. Ter-
vetuloa jäsenet ja ystävät.

Kokouksen yhteydessä pide-
tään myös Kansan äänen toi-
mituskunnan kokous, jossa
valmistelomme lehden seura-
vaa numeroa (1/17). Kokouk-
seen ovat tervetulleita kaik-
ki Kansan äänen toimittajat ja
avustajat.

SFT toimii

Opintokerho Suomen van-
han Työväenliikkeen historias-
ta. Opintoilta ma 16.1.2017 klo
17.00 KTP:n toimistossa, Tikku-
raitti 11 A 3 krs.

**Jatketaan käsittelemällä
aihetta: Suomen Työväenliike
ensimmäisen maailmansodan
edellä ja sen aikana.** Kansainvä-
linen Työväenliike kiinnitti sotaa
ennakoiviin asioihin huomiota jo
vuonna 1911

Tiedustelut: Timo Kangas-
maa, timo.kangasmaa@hotmail.
com

Opastus paikalle: Timo Nie-
minen, puh. 050 359 0109

**Perinteinen Työväen puuro-
juhla 30.12.2016:** Kansan ää-
nen julkaisijajärjestöjen yhtei-
nen Työväen Puurojuhla pide-
tään keskiviikkona 30.12.2016
Hermannin kerholla, Hämeentie
67, Helsinki alkaen kello 18.00.

Kansanääni

Helsingin lähiradiossa
100,3 MHz
Kansan ääni kuuluu
ohjelma joka kuun 1.
keskiviikko klo 19.00

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP,
EU:n Vastainen Kansanrintama
ry., Kommunistien Liitto ry. sekä
Sodan ja Fasismin vastainen
työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 0,50 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI08 5541 1420 0279 66

PAINOPIIKKA:

Botnia Print Oy

ISSN- TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkai-
su)

Luokkataistelun kysymyksiä

Kirjoituksessaan "Voi punavihreä sosialismi" (KÄ 5/16) Viljo Heikkinen sanoo että: "meillä on kolme sosialismia rakentavaa puoluetta ja jokaisella on oma sanomalehti. Se on hengen rikkautta, kun yhden julkaisun sivulla puolueen jäsenet eivät voi väitellä näkemyksistään, niin voimme vaihtaa mielipiteitä naapurin lehdessä." Mielestäni Heikkinen osuu tässä aivan oikeaan. Päätyessämme 80-luvulla perustamaan KTP:n ja Työkansan sanomat lehden viittasimme myös tähän asiaan. Joutuessamme 15 vuotta sitten KTP:n suhteen samaan tilanteeseen, oli Kansan äänen kehittäminen välttämätöntä samasta syystä. Itse asiassa kolmen julkaisun olemassaolo heijastaa keskustelun vajetta ja sen välttämättömyyttä.

STP nosti v. 2011 eduskuntavaaleissa jo viisi vuotta sitten esiin tunnuksen "ei leikata". Tavoitteenamme oli siirtää keskustelu leikkauksista koskemaan välttämättömyyttä kehittää poliittinen liike uusliberalismin kaatamiseksi. Tämä välttämätön tehtävä odottaa vielä tuloaan.

Taanila kumooa vallankumousta

Kokemus kuitenkin osoittaa, että kolmen marxilaisen julkaisun olemassaolo poistaa keskusteluvajeen ongelman vain osittain. Ärsyttävien asioiden esiintuominen ei herätä keskustelua. Julkaistujen keskustelunavausten suhteen ollaan kuin niitä ei huomattaisi. Heikkinen toteaa, että SKP:ssä Hannu Taanilasta on tehty "Marxin opin ylipappi", mikä sopii Taanilalle, koska pääsee lukemaan madonluvat Neuvostoliitolle, joka hänen väitteensä mukaan väristeli Marxin opin. Heikkinen on tässä täysin oikeassa, koska juuri näin tapahtui. Tästä myös Kansan äänessä olemme kirjoittaneet useaan kertaan. Taanila kuljetettiin Pääoman uusintapainosten julkistamistilaisuuksiin, joissa hän parhaansa mukaan "louskutti leukojaan" yrittäen saada kansan nauramaan.

Taanila salakuljettaa meille sosialidemokratiaa

Hänen sanomansa, että Neuvostoliitto väristeli Marxin opin ja korvasi sen marxismi-leninismillä on varmasti väärä. Neuvostoliiton Marxismi-leninismien Instituutti toimitti Marxin, Engelsin ja Leninin kes-

keiset teokset lukuisille kielille ja näin Marxin oppi pelastettiin Maailman kansojen käyttöön. Varmasti ainoatakaan Marxin ja Engelsin teosta, tekstiä tai tieteellistä löytöä ei muutettu tai vääristelty. Miksi sitten SKP ja Taanila välittävät tällaista "puppua". Taanila tekee tämän siksi, että hän on mielipiteiltään sosialidemokraatti, eikä hyväksy Marxin ja Engelsin näkemystä työväen vallankumouksesta, proletariaatin diktatuurista sekä dialektisen- ja historiallisen materialismin mukaisesta maailmankatsomuksesta. Kuka siis on Marxin opin väristelijä?

Sosialismin rakentamisen kokemusta ei voi ohittaa

Miksi sitten SKP asettaa ihmiset kuuntelemaan tätä tyhjänäikaista "leuan louskutusta"? Selitys on valittavan yksinkertainen. Kaikki viittaa siihen, että luokkataistelutaktiikka kanta määrättyä SKP pyrki vain Marxia soveltaen etsimään ratkaisua nykypäivän ongelmiin. Tällainen tie on tuomittu epäonnistumaan. Marxilainen yhteiskuntatiede kuten muutkin ulkoista maailmaa kuvaavat tieteet on kumuloituva. Kehityksen mukana se rikastuu kokemuksella ja tiedolla ja tämä kaikki tulee ottaa huomioon, kun määritel-

lään työväenluokan luokkataistelutaktiikkaa. Heikkinen toteaa, että "mitä muuta tämä todistaa kuin, että olemme omaksuneet täysin porvarillisen ideologian mukaisen demarien maailmankatsomuksen.

Ei riitä tunnus "ei leikata"

Heikkinen kritisoi kirjoituksessaan vasemmiston julkaisuissa esiin nostettua teesiä "ei leikata". Hän kysyy, että mitä osallistujat oppivat tällaisista mielenosoituksista, joilla ei ole mitään suuntaa eikä tavoitetta? Tämä on aiheellinen kysymys. STP:llä oli vuoden 2011 vaaleissa tunnuksenaan "ei leikata". Ennen vaaleja käytiin keskustelu, mitä tällaisella tunnuksella haemme. Tunnuksemme tavoitteena oli osoittaa, että leikkauksista on uusliberalismissa tullut kapitalistien keskeisin voittoja ja kilpailukykyä lisäävä tekijä. Vaalivyössä pyrimme silloin osoittamaan, että leikkautuspolitiikan katkaiseminen onnistuu vain uusliberalistisen politiikan kumoamisella. Tämä on kuitenkin vallankumouksellinen muutos ja siksi sitä varten tulee organisoida kansanliikettä. Siis pelkkä "ei leikata" tunnus ei riitä, vaan tavoite tulee ulottaa uusliberalismin kumoamiseen.

Strategia ja taktiikka nojaa luokkataistelun kokemukseen

Heikkinen ihmettelee SKP:n punavihreä-sosialismi käsitettä. Myös alikirjoittanut ehti tutustua lähes kaikkiin itäisen pallonpuoliskon kokemuksiin sosialismin rakentamisesta. Monista väitteistä huolimatta puolustan näkemystä, että sosialismi näissä maissa ulkoisten ja sisäisten paineiden oloissa toteutettiin virheistä huolimatta oikein. Käsitteistä, että sosialismi hajosi, koska sitä ei kyetty rakentamaan oikein, ohjaa väärään suuntaan. Kyllä ennakkoivaa teoriaa tarvitaan siitä, miten sosialismin rakennusta tullaan kehittämään. Teoriaa kehitettäessä tulee ottaa huomioon sosialismin aikaisempi kokemus ja marxilaisen teorian soveltaminen. Ihmiskunta ei tule tulevaisuudessaakaan toimeen ilman kasvua. Kyse on siitä, miten koordinoidaan yhteen kasvu (myös aineellinen) siten, että samalla säilytämme ympäristömme ja koko ekosysteemin toimivana. On kuitenkin ratkaistava kysymys, mihin Heikkinen viittasi, miten kapitalisteilta otetaan valta pois. Tulee olla oikea luokkataistelun strategia ja taktiikka, johon sijoittuvat sosialismin rakentamisen ensimmäiset tavoitteet. Verhojen ja tapettien suunnittelussa paljon määrää se, millainen tulee talosta ja sen ympäristöstä.

Heikki Männikkö

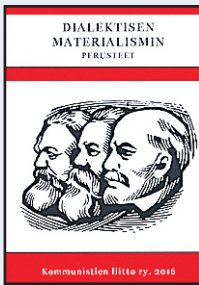
Hankkikaa mukaanne työläisen käsikirja

Tänään toistetaan näkemystä maailman siirtymisestä "tuuden jälkeiseen aikaan". Tällainen käsitys syntyy helposti, kun seuraa populististen aatevirtausten vahvistumista, "demokratian" epäonnistumista tai asevoimaan perustuvaa maailman usjakoa. Näin tapahtuu kun kapitalismille ei ole vasta-voimaa. Reformistinen työväenliike on antautunut uusliberalisille ja kommunistinen liike on kaikkialla jakaantunut pieniin ryhmiin.

Vastavoima uusliberalistiselle sektorille löytyy. Se on työ kansa, jonka yhtenäisyys perustuu työväenluokan tieteelliseen maailmankatsomukseen. Olemme useissa

protesteissa kantaneet tunnusta "Voittoisa työ kansa nojaa sosialismiin". Tämä tarkoittaa, että tilanteessa, jossa kapitalismi on ajautunut umpikujaan, nostetaan vaihtoehtoksi sosialismi. Se puolestaan onnistuu vasta, kun omaksumme uudelleen marxilaisen yhteiskuntakäsityksen ja arvomaailman. Se on ase rakentaa taisteleva kapitalismin vastainen liike ja pitävä suunnitelma uusliberalismin syrjäyttämiseksi.

Kommunistien Liitossa olemme kehittäneet marxilaisen filosofian opiskeluun sopivaa lukuaineistoa, sillä dialektista ja historiallista materialismia ei ole päivitetty 40 vuoteen. Työväenliikkeen järjestäytynyt toiminta alkoi, kun Marx

ja Engels löysivät dialektisen ja historiallisen materialismin. Samoin kapitalismin vastaisen taistelun nousu-kausien sijoittuu aina tie-

teellisen maailmankuvan selkiytyminen. Tilaukset postitse hoitaa Juha Kieksi (juha.kieksi@saunalahti.fi), jolloin hinta on seitsemän euroa. Kirjaa saa Kansan äänen aktiiveilta. Lisätiet. Kommunistien liitto: www.kommunistienliitto.com.

Vasemmiston on hylättävä konsensus

Kenen joukoissa seisot? Vastauksen pitäisi olla selvä työväestölle ja muille syrjäytetyille. Vaan kun ei ole. Miksi ei, sitä sietää pohtia: kuinka tähän on tultu? Syitä on monia, kuten vaikkapa yhteiskunnan rakennemuutos. Perinteinen tehdastyö on muuttanut muotoaan silputöiksi. Sorvarit, hitsarit jne. ovat perustaneet omia yhden tai kahden hengen yrityksiä, jotka tekevät alihankintana töitä isoille konserneille. Näin on saatu eriytettyä työläiset toisistaan ja yhteisvoima saatu hajotettua. On myös koettu tehdyn loikkaus pois työväenluokasta ja kuviteltu yrittäjyydellä siirtytyn ns. parempaan väkeen.

Keskityn pohtimaan, mitä vaikutusta parlamentaarisella toiminnalla on ollut ihmisten ajatteluun siitä, kenen joukoissa he seisovat. Vuonna 1987 perustettiin Harri Holkerin johdolla hallitus, johon mukaan lähtivät sosialidemokraatit. Alkoi oikeisto-vasemmistoakselin hämärtyminen.

Hetkeä myöhemmin romahti sosialistinen leiri ja myös Suomen kommunistit joutuivat tai ajettiin tietyiltä tahoilta umpikujaan. Sekin vauhditti omalta osaltaan työläisten hämmennystä. Ei ollut enää turvaa sosialismista, ei kommunistisesta puolueesta ja sosialidemokraatit olivat kapitalisteja edustavan kokoomuksen kanssa kuin veljet keskenään. Ihmekö, jos sukat olivat vähemmästäkin sekaisin.

Neuvostoliiton romahdettua oikeisto sai maailmanlaajuisesti niskalenkin koko vasemmistosta ja oikeistohegemonia on jatkunut näihin päiviin saakka. Oikeisto alkoi jauhaa virttä, kuinka vastakkainasettelun aika todella on ohi. Esimerkiksi kelpasi ns. Korpilammen seminaari syksyllä 1977, jonka kokoonkutsujana oli pääministeri Kalevi Sorsa. Ei liene suomalaista, joka ei olisi kuullut vuosien saatossa sanaa konsensus! Korpilammen seminaarissa tuo sana sai alkusysäyksen konsensuspolitiikalle – yhteiseen hiileen puhaltamiselle. Se jos mikä miellytti oikeistoa. Voitiin surutta tehdä kovaa oikeistolaista politiikka, sitoa vasemmisto siihen mukaan konsensushengessä, hengessä joka oli syötetty jokaisen suomalaisen mieliin – yhteiseen hiileen puhaltaminen.

On taisteltava oikeistopolitiikkaa vastaan

Nyt olemme tilanteessa, jossa ihmiset huuli pyöreänä ihmettelevät, millainen hallitus milloinkin on kyseessä. Jos kerran on vain yhteiseen hiileen puhaltajia ja hallituksissa ollaan sekaisin, miksi puhua oikeistohallituksesta tai vasemmisto/oikeistohallituksesta, jos niillä kerran on yhteiset tavoitteet? Ihan sama äänestääkö kokoomusta tai vasemmistoliittoa, kohta ne kuitenkin istuvat kiltisti samassa hallituksessa. Onko järkeä äänestää eri puolueita, kun kuitenkin lopputulos on sama? Tähän rakoon iski Perussuomalaiset. Sanoivat olevansa kansan asialla, eivät oikeisto- eivätkä vasemmistopuolue. Täkyyn tarttuivat ymmällään olevat työläiset, pienyritytajät, syrjäytetyt ja muut köyhät. Petyttiin, perussuomalaiset olivatkin aivan samaa sakkia kuin muut eduskuntapuolueet.

Vasemmiston on tehtävä tarkka analyysi ja mietittävä paluuta juurilleen. Mietittävä, miten hyödyntää parhaiten työtätekevien ja heikoimmassa asemassa olevien asemaa parlamentaarisessa toiminnassa. Tehdä selvä pesäero oikeistopuolueisiin, ei istua samassa hallituksessa oikeiston kanssa? On tehtävä selväksi, mikä erottaa vasemmiston oikeistosta. Parlamentaarisen vasemmiston tulee näkyä kansan- ja joukkoliikkeissä, tukea niitä ja yhdessä heidän kanssaan taistella oikeistolaista politiikkaa vastaan. Yksinkertaisesti ja selvästi näytettävä kansalaisille kenen joukoissa vasemmisto ja sen edustajat seisovat. Vasemmistolaisen politiikan ytimenä on oltava vanha ja hyvä perusarvo: Kansanvallan puolesta – rahavaltaa vastaan

Hannu Tiainen

Onko Venäjä kapitalistimaa?

KÄ:n edellisessä numerossa Marjailiisi Siira kysyi: "Onko Venäjä kapitalistimaa?". Kysymys on tärkeä. Asiakirjoissaan Kommunistien Liitto toteaa, että huolimatta sosialismin ja kommunistisen liikkeen väliaikaisista vaikeuksista elämme edelleen kapitalismista sosialismiin siirtymisen aikakautta. Kapitalistit itse osoittavat tämän todeksi siten, että heidän propagandansa edelleen kohdistuu sosialismia ja sen kohteita (Neuvostoliitto, Lenin, Stalin, Itä-Saksa ym.) vastaan.

Venäjän oma talous muistuttaa kovaa uusliberalistista markkinataloutta, mutta kuitenkin siten, että siellä toimii laaja yhteiskunnallinen sektori. Maan ja luonnonvarojen omistus kuuluu edelleenkin yhteiskunnalle. Venäjän talous- ja yhteiskuntapolitiikan erottaa globaalista uusliberalismista mm. se, että läntiset pääomapiirit eivät voi lunastaa markkinoiden välityksellä omistusoikeutta Venäjän laajoihin luonnonvaroihin. Tällä tavalla Venäjä suojelee taloudellista itsenäisyytään.

Tämä on yksi syy imperialistimaiden Venäjänvastaiseen "ristirekseen". Ne haluaisivat vaihtaa Venäjälle hallituksen, joka suostuisi sallimaan läntiselle pääomalle vapaan ryöstö-oikeuden Venäjän luonnonvaroihin. Vaikka Neuvostoliittoa ei enää ole, vaikuttavat edelleen konkreettisesti Neuvostoliiton saavutukset. Silloin rakennettiin maatalous, raskas teollisuus ja energiatalous, jonka varassa maa edelleenkin toimii. Ennen kaikkea silloin luotiin sotilasmahti, joka teki siitä suurvallan.

Sosialismi Venäjällä on edelleen läsnä konkreettisesti yhteiskunnallisessa toiminnassa ja ihmisten tajunnassa. Venäjä toimii tänään kovan uusliberalistisen imperialismien vastapainona ja ylläpitää suhteita sosialismia rakentaviin- ja sosialismia ylläpitäviin talouksiin.

Johtopäätöksenä voisi todeta, että Venäjä ei ole sosialistinen kansakunta. Sosialistisen kulttuurin paikan on nykyvenäjällä ottanut venäläiseen kulttuuriperimään ja ortodoksiseen kirkkoon tukeutuva ajattelutapa. Sen kautta luodaan kansallisen pääoman johtaman yhteiskunnan tarpeisiin soveltuvaa arvomaailmaa. Venäjän tilanne heijastaa juuri sitä tilaa, joka parhaimmillaan vallitsee kapitalismista sosialismiin siirtymisen vaiheessa. On eri suuntiin vaikuttavia voimia. Siksi meidän kommunistien tulee kehittää yhteistyötä Venäjän kommunistien suuntaan tukeaksemme oikeiden kehitystendenssien vahvistumista.

Heikki Männikkö